Journal of Modern Learning Development

ISSN 2673-074X (Print) ISSN 2697-455X (Online)

ปีที่ 9 ฉบับที่ 8 สิงหาคม 2567
Vol. 9 No. 8 August 2024

Journal of Modern Learning Development

ISSN 2673-074X (Print)
ISSN 2697-455X (Online)

ปีที่ 9 ฉบับที่ 8 ประจำเดือนสิงหาคม 2567

วัตถุประสงค์

Journal of Modern Learning Development เป็นวารสารวิชาการราย 1 เดือน มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษา ด้านศาสนา ปรัชญา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิชาการอื่นๆ

บทความที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) 3 ท่าน พิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ Journal of Modern Learning Development ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะของกองบรรณาธิการ Journal of Modern Learning Development ไม่สงวนลิขสิทธิ์การคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

กำหนดการเผยแพร่ 12 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มกราคม)
ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)
ฉบับที่ 3 มีนาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มีนาคม)
ฉบับที่ 4 เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)
ฉบับที่ 5 พฤษภาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 พฤษภาคม)
ฉบับที่ 6 มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)
ฉบับที่ 7 กรกฎาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 กรกฎาคม)
ฉบับที่ 8 สิงหาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)
ฉบับที่ 9 กันยายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 กันยายน)
ฉบับที่ 10 ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)
ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 พฤศจิกายน)
ฉบับที่ 12 ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

เกณฑ์การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบข้อมูลของผู้เขียนบทความ เช่น ชื่อหรือประวัติการทำงาน และผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double-Blind Peer Review)

บทความที่ส่งมาขอเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความของวารสาร และต้องให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดไว้

ทรรศนะและความคิดเห็นของผู้เขียนบทความ ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือทรรศนะความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

เจ้าของ

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่
บจก.พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่
เลขที่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190
https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/index
E-mail: journal1990jmsd@gmail.com

บรรณาธิการ

ดร.ธีร์ดนัย กัปโก	ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.ธีระพงษ์ มีไธสง	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผศ.ดร.สมชาย ดำเนิน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.หอมหวล บัวระภา	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.สมพงษ์ เกษานุช	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก

รศ.ดร.รัตนะ ปัญญาภา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
รศ.ดร.สัญญา เคณาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รศ.ดร.พรชัย เจดามาน	นักวิชาการอิสระ
ผศ.ดร.กุลจิรา รักษนคร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผศ.ดร.เสกสรรค์ สนวา	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผศ.ดร.ภูมิภควัธจ์ ภูมพงศ์คชศร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ธีระวัฒน์ หินแก้ว	วิทยาลัยพิชญบัณฑิต
พระมหาพิสิฐ วิสิฏฐปณฺโญ,ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.รัชดา ภักดียิ่ง	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ดร.ลักขณา อินทร์บึง	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ว่าที่ร้อยตรี ดร. สุริยะ หาญพิชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ดร.สาคร มหาหิงค์	นักวิชาการอิสระ
ดร.อดิศร หนันคำจร	นักวิชาการอิสระ
ดร.กิตติพงษ์ พิพิธกุล	นักวิชาการอิสระ
ดร.ภานุวัฒน์ กิตติกรวรานนท์ รัตนพิมลพลแสน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ดร.ศิวาพัชญ์ บำรุงเศรษฐพงษ์	นักวิชาการอิสระ

ผู้จัดการวารสาร

นางสาวนัยนา กัปโก	ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่

สารบัญ

บทความวิจัย

➜ **การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหาร งานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก** 1

เลิศศักดิ์ ยาวุฒิ และ ปณตนนท์ เถียรประภากุล

➜ **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี** 18

ศิริลักษณ์ ลักษณา, ลีลาวดี พัฒนรัชต์

➜ **แนวทางการเพิ่มยอดสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง สำหรับผู้ที่ต้องการขอสินเชื่อวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท** 32

สรัญญา กลมเกลี้ยง และ ศรินยา ละอองอินทร์ ทยานศิลป์

➜ **The Writing Ornamenting on Anhui Folk Songs** 44

Wang Yamin and Thitinun Charoensloong

➜ **เงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม: กรณีศึกษา งานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กับสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน** 58

หนานหนาน เจี่ยง และ พัชรินทร์ บูรณะกร

➜ **การประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน** 79

พระมงคลชัย ปญฺญาณวุฑฺฒี และ พระครูสุตนันทบัณฑิต

➜ **การส่งเสริมกลุ่มเกษตรวิถีพุทธของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัม ในจังหวัดขอนแก่น** 96

ทรงพล โชติกเวชกุล, พระมหากิตติ กิตฺติเมธี, พระมหากฤษณ เบ้าทอง, เรียงดาว ทวะชาลี, ภูษิต ปุลันรัมย์ และ นิเทศ สนั่นนารี

➜ **The Online Chinese Learning Satisfaction and its Associated Factors Among International Students in Yunnan of China** 108

Wenjin Wu and Thanawan Phognsatha

➜ **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่องวัสดุรอบตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือ เสริมประสบการณ์ ชุดอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์กับการสอนแบบปกติ** 131

สุจิตรา สีดาจิตร และ กรวิภา สรรพกิจจำนง

➜ **การวิเคราะห์องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย พ.ศ. 2560-2565 ที่มีเนื้อเรื่องโดดเด่นเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนตามทฤษฎี** Dramatism **ของ** Kenneth Burke 146

Yan Liu และ พัชรินทร์ บูรณะกร

➜ **รูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย** 164

ไกรษร แก้วฝ่าย, กนกอร สมปราชญ์ และ ยิ่งสรรค์ หาพา

➜ **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่มโดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ** 181

วิไลลักษณ์ พงษา

➜ **ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 – 2566** 193

Qiao Lan และ จันทร์สุดา ไชยประเสริฐ

➜ **การพัฒนาชุดตรวจแบบกระดาษเพื่อตรวจหาเขม่าปืน** 212

ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง, ศุภชัย ศุภลักษณ์นารี, ปิยาภา จันทร์มล และ อรทัย เขียวฟุ่ม

➜ **The Meaning of Store Names in Chinese: The Representation of Chinese Auspiciousness Beliefs of Thai-Chinese Hokkien in Phuket Old Town** 230

Apinya Punriboon and Pim Samara Yaraphirom

➜ **The Performance, Satisfaction, and Perception of Thai Primary Students Through Flipped Classroom for Environmental Sustainability Course at Assumption College Nakhon Ractchasima of Thailand** 245

Witthaya Thepkom and Thanawan Phognsatha

➜ **อิทธิพลของการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ** 267

ยุวดี จิตจง และ มัตธิมา กรงเต้น

➜ **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1** 284

ธนพร เต่าหอม และ ชำนาญ ปาณาวงษ์

➜ **The International Students Satisfaction and Perceived Learning Towards Online Cultural Experience and Exchange Programs** 301

Meng Zhang and Thanawan Phognsatha

➜ **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์** 321
สุลาวัลย์ แผงศรี และ อัมพร วัจนะ

➜ **The Nurturing Gen Z's Potential: A Multidimensional Approach to Preparing for an AI-Driven Future** 332
Polwasit Lhakard

➜ **The Effectiveness Management Model of Animation Major in Universities under Liaoning Province** 348
Hu Nan , Somsak Chanphong and Sutida Howattanakul

➜ **The Research on the Creation of Regional Fruits Cultural Image in the Taihang Mountain area of Xingtai in China** 365
Lin Shao, Pongdej Chaiyakut and Sakesan Tanyapirom

➜ **แรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป จากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร** 383
สุรวัตร วงศ์ศรีรัตนกุล และ สมพล ทุ่งหว้า

➜ **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล** 399
สรวิชญ์ บุญมี และ กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินิทธิ์

➜ **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยาโดยใช้ชุดกิจกรรม กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ** 420
อุกฤษฏ์ สุวรรณ และ อรนุช ลิมตศิริ

➜ **Wechat-Based Learning Activities to Improve Students' Speaking and Reading Performance in a Chinese Language Course for Foreign Students** 435
Cheng Cheng

➜ **คุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร** 449
ศศิธร กุนัย, สมชัย ชวลิตธาดา และ วิเชียร อินทรสมพันธ์

➜ **The Analysis of Application for 3d Printing Technology in the Teaching of Stage Art Design** 465
Lin Ma and Thanawan Phognsatha

➜ **การอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษในหนิงเซี่ย ประเทศจีนภายใต้โมเดลความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา** 484
Gao Shan, Jantana Khochprasert and Chusak Suvimolstien

➜ **The Tang Dynasty Palace Dance in Luoyang: Inheritance Value, Conservation and Development** 499

Tingyu He and Sastra Laoakka

➜ **การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสาคร** 512

สุกัญญา ประกอบกิจ, สมชัย ชวลิตธาดา และ วิเชียร อินทรสมพันธ์

➜ **ความพึงพอใจในงานและลักษณะงานส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและ อุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี** 527

กฤติรดา พูลนิสัย และ ทองฟู ศิริวงศ์

➜ **ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขของพนักงานบริษัท ประกันชีวิตแห่งหนึ่ง** 540

ดวงหทัย ทรัพย์ทองมา และ จรีพร ศรีทอง

➜ **ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและความผูกพันในองค์การส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนแห่งหนึ่งในการกำกับดูแลของภาครัฐเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม** 553

สรวิทย์ ปัญญากุล และ ทองฟู ศิริวงศ์

➜ **กลยุทธ์การจัดการสถาบันศิลปะดิจิทัลจีนในนครปักกิ่ง** 565

เหลียงเฟิน, อุดมศักดิ์ สาวิบุตร และ พิชัย สดภิบาล

➜ **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอน แบบเปิด (Open Approach)** 574

อรินดา บรรณวงษา

➜ **The Effectiveness of "One-Stop" Student Community Education Management Model for Public Universities under Hubei Province** 591

Zou Yanping , Somsak Chanphong and Nitwadee Jirarotephinyo

➜ **The Counselors Leadership Development Guidelines for Administrators in Universities under Hubei Province** 612

Feng Jinli , Somsak Chanphong and Nitwadee Jirarotephinyo

➜ **The Development of Academic Management of Arts and Crafts Major in Universities Under Liaoning Province** 633

Liu Ning , Somsak Chanphong and Vorachai Viphoouparakhot

➜ **The Model of Development for Leadership of Association for Nursing Student in Universities Under Henan Province** 650

Wang Kunlun , Somsak Chanphong and Vorachai Viphoouparakhot

➜ **กลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษา อาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่** 666

พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ภูริปญฺโญ และ เผด็จ จงสกุลศิริ

➜ **การพัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี** 682

ยุภาพร นอกเมือง และ นพพล จันทร์กระจ่างแจ้ง

บทความวิชาการ

➜ **การปรับปรุงกระบวนการบรรจุถุงข้าว เพื่อลดขั้นตอนและจำนวนถุงเสีย ที่เกิดจากการลำเลียงถุงข้าวบนสายพาน** 701

สุทธารัตน์ นารถสูงเนิน, ธนภร เหมือนใจ, กฤษฎา เอกชัย, ทวี พุทธิ และ วันเฉลิม สมนุกิจ

➜ **การศึกษารูปแบบการพัฒนาการปลูกอินทผาลัมตามแนวเกษตรวิถีพุทธ** 712

พระครูศรีพุทธิบัณฑิต, พระมหากิตติ กิตฺติเมธี, นิเทศ สนั่นนารี และ พระครูปริยัติจันทบัณฑิต

➜ **การพัฒนารูปแบบการแปรรูปและขับเคลื่อนกลไกการตลาดอินทผาลัมของเกษตร วิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น** 724

พระมหากิตติ กิตฺติเมธี, พระอุดมปัญญาภรณ์, พระมหาสุทธิดล จิตฺตปญฺโญ และ พระมหาณัฐพันธ์ สุทสฺสนวิภาณี

➜ **The Changes of Singing Behavior for Huaihua Shanghe Yang Opera** 737

Guangzheng Zeng and Chutima Maneewattana

➜ **ความเสียหายทางจิตใจกับความรับผิดในทางละเมิดตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์** 746

นฤภรณ์ พิมมงคล

➜ **Orff Teaching Methods in Music Classroom in China** 759
Tang Yan and Thanyawat Sondhiratna
➜ **Overview of the Bel Canto and Development** 769
Liu Junjie and Pranote Meesorn
➜ **Flute Teaching Curriculum Model in Colleges and Universities in China** 778
Xue Yangsu and Chaleempon Ngamsutti

ภาคผนวก 790

การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

The participation of the basic education committee in Administration the academic affairs of the highland local school in Impoverished areas, Tha Song Yang District, Tak Province

เลิศศักดิ์ ยาวุฒิ และ ปณตนนท์ เถียรประภากุล
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
Lertsak Yawut and Panotnon Teanprapakun
Lampang Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail : lertsak15299@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร จำนวน 12 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร 2) ประเด็นการสนทนากลุ่ม และ 3) แบบสอบถามเพื่อยืนยันความเหมาะสมของร่างแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร เป็นลักษณะข้อคำถามตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นลำดับที่หนึ่ง ($PNI_{modified}$ = 0.225) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นลำดับที่สอง ($PNI_{modified}$ = 0.197) ด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นลำดับที่สาม ($PNI_{modified}$ = 0.148) ด้านการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษาเป็นลำดับที่สี่ ($PNI_{modified}$ = 0.126)และด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เป็นลำดับที่ห้า ($PNI_{modified}$ = 0.059) ตามลำดับ ส่วนแนวทางการมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจำนวน 4 แนวทาง ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้จำนวน 5 แนวทาง และด้านการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา จำนวน 4 แนวทาง ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ จำนวน 6 แนวทาง และด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จำนวน 5 แนวทาง

* วันที่รับบทความ : 24 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 15 กุมภาพันธ์ 2567; วันตอบรับบทความ : 16 กุมภาพันธ์ 2567
Received: January 24, 2024; Revised: February 15, 2024; Accepted: February 16, 2024

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม; คณะกรรมการสถานศึกษา; โรงเรียนพื้นที่สูง

Abstract

The objective of this research is to study the essential needs and participatory approaches of the basic education committee in administration academic affairs in schools located in the highland local school in Impoverished areas. Province.Sample groups include the basic education committee in administration the academic affairs of the highland local school in Impoverished areas. A total of 12 schools. Tools used include 1) Questionnaire on the Essential Requirements for Active Participation of the basic education committee in administration the academic affairs of the highland local school in Impoverished areas. 2) focus Group. And 3) Survey to Verify the Appropriateness of the Preliminary Participation Guidelines of the basic education committee in administration the academic affairs of the highland local school in Impoverished areas. Characteristics of Questions within the Defined Content Scope. Statistical Analysis of Data are Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, Content Analysis. The research results reveal that The essential requirements for participation in the development of educational curricula are paramount ($PNI_{modified}$ = 0.225). The development of learning processes takes precedence as the second priority ($PNI_{modified}$ = 0.197). The development of internal quality assurance within educational institutions is ranked third ($PNI_{modified}$ = 0.148). The development of educational media is ranked fourth ($PNI_{modified}$ = 0.126). And the development of promoting learning resources is ranked fifth ($PNI_{modified}$ = 0.059) in sequence.Participation Guidelines in Developing School Curriculum: 4 Strategies. Learning Process Development: 5 Strategies. Educational Media Development: 4 Strategies. Promoting Learning Resources: 6 Strategies. Internal Quality Assurance Development: 5 Strategies.

Keywords: The participation; Education committee; The highland local school.

บทนำ

สถานศึกษาเป็นสถาบันหลักที่มีเป้าหมายหลักในการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ ซึ่งการดำเนินงานวิชาการถือเป็นงานหลักของสถานศึกษา เนื่องจากเป็นการสนับสนุน ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน (เดชา ลุนาวงศ์, 2561 : 7) โดยการบริหารงานวิชาการผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมให้เกิดกระบวนมีส่วนร่วมของชุมชนหรือผู้ปกครอง ที่ได้กำหนดไว้ในรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานเข้ามามีบทบาทในการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้ข้อมูลวางแผน ส่งเสริม สนับสนุนงานวิชาการในด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562 : 17)

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีทุกโรงเรียนตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตราที่ 38 มีจำนวนที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียนในแต่ละสถานศึกษา ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจเรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา การกำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาสนับสนุนและประสานความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น รายงานผลการจัดการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และมีอำนาจหน้าที่อื่นที่ได้รับการกระจายอำนาจจากส่วนกลางใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป (เกวลี เกรัมย์, 2561 : 1)

โรงเรียนพื้นที่สูงในถิ่นทุรกันดารเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานที่ตั้งอยู่ในพระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงเป็นโรงเรียนที่อยู่ระหว่างภูเขาความสูงเฉลี่ยสูงกว่าที่ตั้งจังหวัดและสูงกว่า 500 เมตรขึ้นไปเหนือระดับน้ำทะเล ซึ่งมีความยากลำบากต่อการจัดการศึกษา ตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ตามพระราชดำริ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2569) ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงกำหนดหลักการดำเนินงานคือให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม เชื่อมโยงกับทรัพยากรของชุมชนพัฒนาเด็กและเยาวชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับพัฒนาศักยภาพอย่างสมดุล ประยุกต์ใช้ตามบริบทของพื้นที่ ส่งผลให้โรงเรียนเกิดการพัฒนาจากชุมชนมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ช่วยสนับสนุนการพัฒนาเด็กและเยาวชนโรงเรียน และชุมชนไปพร้อม ๆ กัน โดยให้พื้นที่พิเศษได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

จากรายงานผลการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ประจำปี 2564 ได้ดำเนินโครงการส่งเสริมการจัดการศึกษาโรงเรียนบนพื้นที่สูงในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงงานวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารยังขาดประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องมาจากการขาดการประสานงานและการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ และจากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายงานการปฏิบัติงานของโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดารของสถานศึกษาโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาตาก เขต 2 ในจุดด้อยที่ควรพัฒนาคือการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษา และการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษา ซึ่งในอำนาจหน้าที่ของชุมชนในโครงสร้างการบริหารงานของสถานศึกษาจัดให้อยู่ในรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษา สถานศึกษาควรให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีบทบาทในงานวิชาการเข้ามาร่วมวิเคราะห์ ความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนในชุมชนและท้องถิ่นตามบทบาทหน้าที่ (สารินทร์ เอี่ยมครอง, 2561) ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยตระหนักและให้ความสำคัญในประเด็นดังกล่าวจึงสนใจศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดผลต่อชุมชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร

2. เพื่อศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร

ระเบียบวิธีวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก จำนวน 273 คน จากทั้งหมด 21 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร จำนวน 162 คน มีการดำเนินการ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, pp. 608 อ้างถึงใน ไพศาล วรคำ, 2562 : 91-101) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 162 คน และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามขนาดของโรงเรียน 3 ระดับ ประกอบด้วย โรงเรียนขนาดกลาง,โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จากนั้นทำการเลือกคณะกรรมการสถานศึกษาจากโรงเรียนทั้ง 3 กลุ่ม เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 162 คน จากทั้งหมด 12 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนบ้านแม่สลิดหลวงวิทยา โรงเรียนบ้านแม่ระเมิง โรงเรียนบ้านแม่อุสุ โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสองยาง โรงเรียนบ้านแม่อมกิ โรงเรียนบ้านแม่วะหลวง โรงเรียนบ้านหนองบัว โรงเรียนบ้านห้วยนกกก โรงเรียนบ้านแม่สละ โรงเรียนบ้านทุ่งถ้ำ โรงเรียนบ้านแม่ระเมิงสาขาตะพิเดอ โรงเรียนบ้านห้วยนกกกสาขาบ้านจ่อคี

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อทำการตรวจความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและภาษาที่ใช้ ได้ค่า IOC (Index Objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0 แล้วแบบสอบถามไปทดลอง

ใช้กับกรรมการสถานศึกษาที่ไม่ถูกเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟ่าครอนบาค (Cronbach' Alpha Coefficient) ได้สภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.929 และ สภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.948

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (open ended questions)

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งหนังสือในระบบรับส่งหนังสือราชการ โดยตัวอย่างตอบแบบสอบถามผ่านคิวอาร์โค้ด โดยผู้วิจัยใช้ Google Form ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และ ค่าร้อยละ ความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ โดยใช้ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index : PNI Modified) ที่ปรับปรุงโดยนงลักษณ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช (สุวิมล ว่องวาณิช 2550 : 280) ส่วนข้อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และ สร้างข้อสรุป

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ส่วนที่ 1 การยกร่างแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร ได้นำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 ซึ่งเป็นผลมาจากการศึกษาจากสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และข้อเสนอแนะของการมีส่วนร่วม เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วม ตามขอบเขตที่กำหนด แล้วจึงกำหนดเป็นแนวทางของการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบเพื่อยืนยันความเหมาะสมแนวทางการมีส่วนร่วม การตรวจสอบในส่วนนี้เป็นการนำร่างแนวทางการมีส่วนร่วมของ โดยนำแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ตรวจสอบโดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) แล้วปรับร่างแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยการกำหนดคุณสมบัติ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารสถานศึกษา กลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านชุมชน กลุ่มที่ 3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) ประเด็นการสนทนากลุ่ม ใช้ในการตรวจสอบเพื่อยืนยันความเหมาะสมของแนวทางการมีส่วนร่วมที่ได้จัดทำขึ้นตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด 2) แบบบันทึกเพื่อยืนยันความเหมาะสมของร่างแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร เป็นลักษณะข้อคำถามตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยประสานผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อจัดสนทนากลุ่ม โดยใช้เครื่องมือที่กำหนด ทำการสรุปเก็บข้อมูลและสรุปผลที่ได้จากการจัดสนทนากลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูลในการจัดสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาฉันทามติ และปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำมาจัดทำเป็น แนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาการมีส่วนร่วม โดยการสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยของนักวิชาการ นักการศึกษาและจากหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 10 แหล่ง พบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วม มีจำนวน 4 ด้าน คัดเลือกองค์ประกอบที่ศึกษาด้วยเกณฑ์ 60% (จำนวนความถี่ในระดับตั้งแต่ 6 แหล่งขึ้นไป) มีรูปแบบที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 4 ด้าน คือ 1) การมีส่วนร่วมในการวางแผน 2) การมีส่วนร่วมในการร่วมตัดสินใจ 3) การมีส่วนร่วมในการร่วมปฏิบัติ 4) การมีส่วนร่วมในการร่วมติดตามและประเมินผล โดยจากการสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยของนักวิชาการ นักการศึกษา และจากหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 8 แหล่ง พบว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ จำนวน 17 ด้าน คัดเลือกองค์ประกอบที่ศึกษาด้วยเกณฑ์ 60% (จำนวนความถี่ในระดับตั้งแต่ 5 แหล่งขึ้นไป) มีขอบข่ายงานวิชาการ 5 ด้าน ประกอบไปด้วย 1) การพัฒนาในหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา 4) การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 5) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังแผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

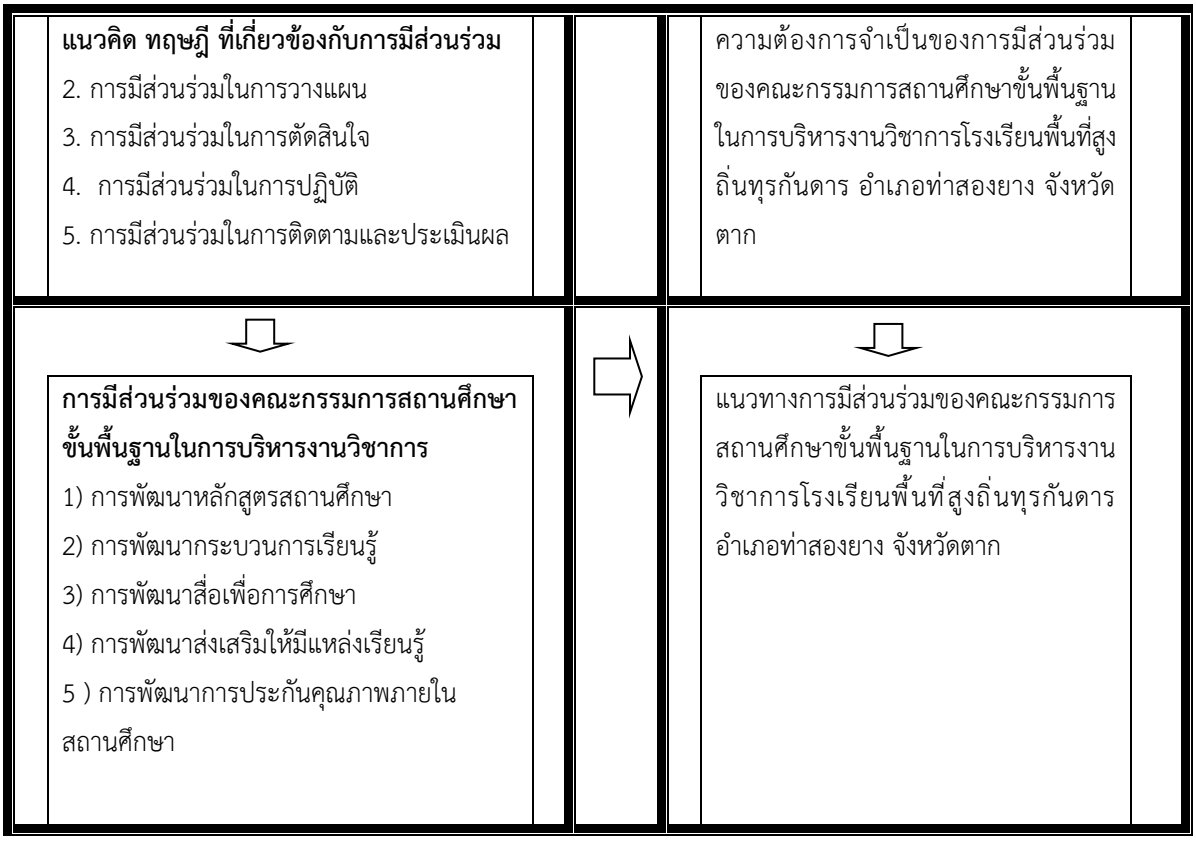

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร เมื่อพิจารณาด้านความต้องการจำเป็น พบว่า ความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เป็นลำดับที่หนึ่ง ($PNI_{modified}$ = 0.225) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นลำดับที่สอง ($PNI_{modified}$ = 0.197) ด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เป็นลำดับที่สาม ($PNI_{modified}$ = 0.148) ด้านการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา เป็นลำดับที่สี่ ($PNI_{modified}$ = 0.126) และด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เป็นลำดับที่ห้า ($PNI_{modified}$ = 0.059) ตามลำดับ โดยจำแนกรายละเอียดรายด้าน ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการใช้หลักสูตรและรับทราบผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา มีค่าดัชนีสูงสุด ($PNI_{modified}$ = 0.320) รองลงมาคือคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้แนวทางการพัฒนาแก้ไขหลักสูตรสถานศึกษาในอนาคต (PNI

$_{modified}$ = 0.252) และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เข้าร่วมศึกษาหลักการจุดมุ่งหมายโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (PNI $_{modified}$ = 0.246) ตามลำดับ

2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมและการพัฒนาการเรียนรู้ในอนาคต มีค่าดัชนีสูงสุด (PNI $_{modified}$ = 0.277) รองลงมาคือ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ขอข้อเสนอแนะการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แก่สถานศึกษา (PNI $_{modified}$ = 0.214) และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (PNI $_{modified}$ = 0.201) ตามลำดับ 3) ด้านการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดหาและสนับสนุนสถานศึกษาให้มีการใช้สื่อการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีค่าดัชนีสูงสุด (PNI $_{modified}$ = 0.284) รองลงมาคือ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ร่วมเสนอการใช้สื่อในท้องถิ่นที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา (PNI $_{modified}$ = 0.254) และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมในการจัดหางบประมาณเพื่อจัดซื้อสื่อในสถานศึกษา (PNI $_{modified}$ = 0.154) ตามลำดับ 4) ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดหาวิทยากรภายนอกและผู้ที่มีความรู้ในท้องถิ่นมาให้ความรู้ในสถานศึกษา มีค่าดัชนีสูงสุด (PNI $_{modified}$ = 0.239) รองลงมาคือ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสนับสนุนให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการ(แหล่งความรู้)และให้บริการด้านต่างๆ แก่ชุมชน (PNI $_{modified}$ = 0.195) และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น (PNI $_{modified}$ = 0.147) ตามลำดับ 5) ด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้วิเคราะห์ปัญหาของสถานศึกษาเพื่อกำหนดการวางแผนการปะกันคุณภาพการศึกษา มีค่าดัชนีสูงสุด (PNI $_{modified}$ = 0.213) รองลงมาคือ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้คำแนะนำในการแก้ไขรวมทั้งให้ความเห็นชอบต่อผลการดำเนินงานของสถานศึกษา (PNI $_{modified}$ = 0.201) และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เข้าร่วมประเมินผลการปฏิบัติงานของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง (PNI $_{modified}$ = 0.158) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร พบว่า มีจำนวนแนวทางทั้งสิ้น 24 แนวทาง ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำนวน 4 แนวทาง ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้จำนวน 5 แนวทาง และด้านการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา จำนวน 4 แนวทาง ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ จำนวน 6 แนวทาง และด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จำนวน 5 แนวทางซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 แนวทางดังนี้ แนวทางที่ 1 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เสนอบริบทของชุมชนและความต้องการของชุมชนรวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและให้คณะกรรมการได้เข้าร่วมศึกษาหลักการจุดมุ่งหมายโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาขั้น

พื้นฐาน แนวทางที่ 2 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาสาระการเรียนรู้ แนวทางที่ 3 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา แนวทางที่ 4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เข้ามามีส่วนร่วมรับทราบและประเมินผลการใช้หลักสูตร รวมทั้งเสนอแนะการการแก้ไขหลักสูตรในอนาคตสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 แนวทางดังนี้ แนวทางที่ 1 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอความต้องการของชุมชนในการจัดการศึกษา เพื่อให้สนองความต้องการกับผู้เรียน แนวทางที่ 2 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนแนวคิด ร่วมตัดสินใจในการวางแผนการพัฒนากระบวนเรียนรู้รวมทั้งการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แก่สถานศึกษา แนวทางที่ 3 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมในการจัดหางบประมาณเพื่อปรับปรุงห้องเรียนสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ แนวทางที่ 4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสนับสนุนปัจจัยต่างๆที่ส่งเสริมต่อการจัดการเรียนรู้ แนวทางที่ 5 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ร่วมออกแบบวิธีการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษารวมทั้งเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในอนาคต 3) ด้านการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย 4 แนวทางดังนี้ แนวทางที่ 1 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับสถานศึกษากำหนดเป้าหมายและวางแผนการใช้สื่อการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด แนวทางที่ 2 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ร่วมเสนอการใช้สื่อในท้องถิ่นที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา แนวทางที่ 3 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีการสนับสนุนการพัฒนาสื่อการสอนอย่างต่อเนื่องและมีการจัดหาสื่อการสอนที่ทันสมัย แนวทางที่ 4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานติดต่อหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อขอสนับสนุนงบประมาณเพื่อใช้ซื้อสื่อการสอน 4) ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 แนวทางดังนี้ แนวทางที่ 1 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับสถานศึกษาวางแผนการใช้แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน แนวทางที่ 2 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมในการเสนอข้อมูลแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่สามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อสถานศึกษา แนวทางที่ 3 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสนับสนุนให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการ(แหล่งความรู้) และให้บริการด้านต่างๆ แก่ชุมชน แนวทางที่ 4 คณะกรรมการสถานศึกษาได้จัดหาวิทยากรภายนอกและผู้ที่มีความรู้ในท้องถิ่นมาให้ความรู้ในสถานศึกษา แนวทางที่ 5 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นตัวแทนสถานศึกษาติดต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เช่น กรมอุทยาน เจ้าหน้าที่ป่าไม้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน แนวทางที่ 6 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับทราบและร่วมประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาและสะท้อนปัญหาจากการใช้แหล่งเรียนรู้ 5) ด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 แนวทางดังนี้ แนวทางที่ 1 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้วิเคราะห์ปัญหาของสถานศึกษา เสนอข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา แนวทางที่ 2 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้น

พื้นฐานมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการกำหนดค่าเป้าหมายและเกณฑ์ในการประกันคุณภาพของสถานศึกษา แนวทางที่ 3 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เข้าร่วมประเมินผลการปฏิบัติงานของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง แนวทางที่ 4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เสนอแนวทางการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาในอนาคต แนวทางที่ 5 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วยนำเสนอผลการดำเนินงานของสถานศึกษาให้แก่ผู้ปกครอง ชุมชน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สภาพปัจจุบันมีระดับของการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาได้เห็นความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาได้เปิดโอกาสให้ตัวแทนชุมชน ซึ่งอยู่ในรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเข้ามามีส่วนร่วม โดยมีการเริ่มวางแผนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีการกำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งจะเกิดจากการจัดหลักสูตรที่ตรงต่อความต้องการของชุมชน โดยให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเข้ามามีส่วนร่วมประชุมในการประชุมการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ได้มีข้อเสนอแนะในการจัดทำหลักสูตร เมื่อจัดทำหลักสูตรเสร็จสถานศึกษาต้องให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการเห็นชอบหลักสูตร เมื่อมีการดำเนินการใช้หลักสูตรในสถานศึกษาอาจมีการประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษารายงานผลการใช้หลักสูตรเพื่อขอข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานหาจุดบกพร่องของหลักสูตร เพื่อนำจุดบกพร่องพัฒนาแก้ไขหลักสูตรในอนาคตต่อไป สอดคล้องตามสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553 : 38-39) ได้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรขั้นตอนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลในท้องถิ่นจากสภาพ ปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนของสถานศึกษาแต่ละแห่งและให้คณะกรรมการสถานศึกษาพิจารณาให้ความความเห็นชอบ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร นอกจากนี้ยังสอดคล้องตามแนวคิดของ มารุต พัฒผล (2562 : 5-6) กล่าวว่า แนวคิดหลักการจัดการหลักสูตรต้องสอบถามความต้องการของชุมชนในการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรมีความสำคัญต่อผู้เรียนและผู้ปกครอง ซึ่งแต่ละชุมชนอาจมีความต้องการที่แตกต่างกัน

2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สภาพปัจจุบันมีระดับของการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและสถานศึกษาคาดหวังถึงเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ โดยมีการจัดประชุมมีการแลกเปลี่ยนแนวคิดกับคณะกรรมการในการจัดการ

เรียนรู้ของสถานศึกษา สถานศึกษามีการรับฟังปัญหาการจัดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเพื่อนำมาจัดแนวทางการจัดการเรียนรู้สถานศึกษาในสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์พิชมญชุ์ สุภายอง (2663 : 57) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของผู้ปกครอง นักเรียนโรงเรียนบ้านกลาง ตำบลแม่สลองนอก อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย การมีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ควรจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาในการร่วมกันพัฒนากระบวนการเรียนรู้แก่นักเรียน มีการสร้างช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้ปกครองเพื่อให้สามารถติดต่อสอบถามเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่าเสมอและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

3. ด้านการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันมีระดับของการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นลำดับที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาได้เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน ได้มีการกำหนดความสำคัญและเป้าหมายของการใช้สื่อการสอน มีการวางแผนการใช้สื่อ การจัดหาสื่อการเรียนการสอนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการคำนึงถึงความคุ้มค่าเป็นหลัก ส่งเสริมให้มีการพัฒนาสื่ออย่างต่อเนื่อง มีการสนับสนุนปัจจัยหรือสื่อต่างๆที่มีอยู่ในท้องถิ่นเพื่อนำมาใช้ในสถานศึกษาและสถานศึกษาให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการติดตามผลการใช้สื่อและประเมินผลการใช้สื่อของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาให้เป็นเลิศ ซึ่งไปสอดคล้องกับงานวิจัยของมนต์ตรี ขันทองคำ (2560 : 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการจัดการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ในด้านงานวิชาการ การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการส่งเสริมให้มีการใช้สื่อในกระบวนการจัดการเรียนการสอน มีระดับมากที่สุด รองลงมาคือการสนับสนุนสื่อในการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย

4. ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ สภาพปัจจุบันมีระดับของการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นลำดับที่ 5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาได้เปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้าร่วมเสนอ จัดหาและพิจารณาใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่เหมะสมซึ่ง จะส่งผลให้ระบบการศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีศักยภาพในการเรียนที่สูงขึ้น รวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีส่วนร่วมในการเสนอและจัดหาวิทยากรภายนอกหรือผู้ที่มีความรู้ในท้องถิ่นการให้ความรู้ในสถานศึกษา อีกทั้งคณะกรรมสถานศึกษาให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ซึ่งไปสอดคล้องกับงานวิจัยของลดาวรรณ นิ่มทับทิม (2561 : 80)ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า โดยรวมมี การปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร

ให้มีความรู้และประสบการณ์การใช้แหล่งเรียนรู้รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมสนับสนุน จัดหา จัดสร้าง หรือพัฒนาแหล่งเรียนรู้และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสนับสนุนการนำเสนอผลงาน หรือนวัตกรรมที่เกิดจากการใช้แหล่งเรียนรู้

5. ด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สภาพปัจจุบันมีระดับของการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3 ทั้งนี้เป็นเพราะสถานศึกษามีการวางแผนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาของสถานศึกษาจากการดำเนินงานที่ผ่านมา ร่วมวางแผน กำหนดมาตรฐานการศึกษาเป้าหมายและทิศทางการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาของสถานศึกษาว่าจะไปในทิศทางใด รวมทั้งให้คณะกรรมการเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ให้คำแนะนำ เห็นชอบต่อผลการดำเนินงานและนำข้อมูลเผยแพร่ต่อสาธารณะ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา ซึ่งไปสอดคล้องกับงานวิจัยของปาริชาต สุนทร (2560 : 63) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ในด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ควรให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมตรวจสอบคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ร่วมสร้างเกณฑ์การประเมินความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา ร่วมประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษารวมทั้งนำผลการประกันคุณภาพภายในมาพัฒนาสถานศึกษา

2. การศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เสนอบริบทของชุมชนและความต้องการของชุมชนรวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและได้เข้าร่วมศึกษาหลักการจุดมุ่งหมายโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาสาระการเรียนรู้ตามความต้องการของท้องถิ่น ให้คำแนะนำในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา มีส่วนร่วมรับทราบและประเมินผลการใช้หลักสูตรรวมทั้งเสนอแนะการการแก้ไขหลักสูตรในอนาคตสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ปกครองและชุมชน จะมีความรู้ความเข้าใจในบริบทของพื้นที่ที่สถานตั้งอยู่เป็นอย่างดี สามารถเสนอความต้องการของชุมชนของการจัดการศึกษา โดยสามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งไปสอดคล้องกับงานวิจัยของธันยาภัทร์ เทียนธนาทิพย์(2563 : 161) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการปฏิบัติภารกิจในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 พบว่าในงานวิชาการ แนวทางการมีส่วนร่วมด้านหลักสูตร 1) ประชุมวางแผน ให้ความเห็นชอบ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น 2) ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอความต้องการของชุมชนในการจัดการศึกษา เพื่อให้สนองความต้องการกับผู้เรียน ได้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนแนวคิด ร่วมตัดสินใจในการวางแผนการพัฒนากระบวนเรียนรู้รวมทั้งการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แก่สถานศึกษา ให้มีส่วนร่วมในการจัดหางบประมาณเพื่อปรับปรุงห้องเรียนสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ สนับสนุนปัจจัยต่างๆที่ส่งเสริมต่อการจัดการเรียนรู้ ได้ร่วมออกแบบวิธีการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษารวมทั้งเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในอนาคต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการพัฒนากระบวนการเป็นรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน มีครูผู้สอนเป็นผู้กำนดทิศทาง เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา นอกจากครูผู้สอนสถานศึกษาต้องเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในบริบทของสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ด้วย จะส่งผลให้เกิดการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553 : 110) ได้กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมกับสถานศึกษา กำหนดความต้องการของชุมชนที่เป็นรูปธรรมและส่งเสริมสนับสนุน ร่วมระดมทรัพยากร เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

3. ด้านการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับสถานศึกษากำหนดเป้าหมายและวางแผนการใช้สื่อการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด ได้ร่วมเสนอการใช้สื่อในท้องถิ่นที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา มีการสนับสนุนการพัฒนาสื่อการสอนอย่างต่อเนื่องและมีการจัดหาสื่อการสอนที่ทันสมัย ติดต่อหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อขอสนับสนุนงบประมาณเพื่อใช้ซื้อสื่อการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การใช้สื่อการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาสามารถใช้สื่อที่มีอยู่ในท้องถิ่นที่เหมาะกับการเรียนรู้ คณะกรรมการสถานศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการจัดหาได้ ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดรัลรัตน์ ฮามพิทักษ์ (2562 : 7) แนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่าในงานวิชาการ ด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางระดมทรัพยากรต่างๆในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

4. ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับสถานศึกษาวางแผนการใช้แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน มีส่วนร่วมในการเสนอข้อมูลแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่สามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อสถานศึกษา สนับสนุนให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการ (แหล่งความรู้) และให้บริการด้านต่างๆ แก่ชุมชน ได้จัดหาวิทยากรภายนอกและผู้ที่มีความรู้ในท้องถิ่นมาให้ความรู้ในสถานศึกษา เป็นตัวแทนสถานศึกษาติดต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เช่น กรมอุทยาน

เจ้าหน้าที่ป่าไม้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน ได้รับทราบและร่วมประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาและสะท้อนปัญหาจากการใช้แหล่งเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงกับกับสถานศึกษาจะมีเครือข่ายในชุมชน หากสถานศึกษาจะใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ให้คณะกรรมการเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน เสนอการใช้แหล่งเรียนรู้ร่วมกันรวมทั้งประสานงานกับองค์กรในชุมชนจะเกิดความร่วมมือกับภายนอกได้มากขึ้น ส่งผลต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งไปสอดสอดคล้องกับงานวิจัยของกู้เกียรติ แดงสีดา (2563 : 70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 พบว่า สถานศึกษาควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม ในการวางแผนการดำเนินงานบริหารแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษา ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าร่วมประเมินการบริหาร แหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย

5. ด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้วิเคราะห์ปัญหาของสถานศึกษา เสนอข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา มีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการกำหนดค่าเป้าหมายและเกณฑ์ในการประกันคุณภาพของสถานศึกษา ได้เข้าร่วมประเมินผลการปฏิบัติงานของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ได้เสนอแนวทางการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาในอนาคต ให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วยนำเสนอผลการดำเนินงานของสถานศึกษาให้แก่ผู้ปกครอง ชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาต้องกำหนดมาตรฐานที่ต้องการเกิดขึ้นแก่สถานศึกษา โดยแต่ละสถานศึกษามีบริบทต่างกัน ผู้ที่จะสามารถเสนอข้อมูลได้ดีคือคณะกรรมการสถานศึกษา และจะสามารถให้ข้อเสนอแนะกับสถานศึกษาเมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ระหว่างการดำเนินงานได้ สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561 : 44) ได้กำหนดแนวทางการวางแผนและการกำหนดมาตรฐานของสถานศึกษาร่วมกัน โดยมีครู บุคลากรดำเนินการ วิเคราะห์จุดเน้น บริบท ความต้องการ ทิศทางของการศึกษา โดยให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเห็นชอบ นอกจากนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล จันทร์พล (2563 : 160) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการประกันคุณภาพภายในสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า แนวทางการจัดทำการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ประกอบด้วย สถานศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของมาตรฐานการศึกษา ควรกำหนดให้ สอดรับกับบริบทสถานศึกษาชุมชนแหล่งเรียนรู้ทั้งใน และนอกสถานที่ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกให้ รับทราบ การนำผลการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาสถานศึกษา นำมาพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 และโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร ในอำเภออื่น ๆ สามารถนำผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ไปกำหนดเป็นแนวทางในการบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อส่งผลให้การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 สามารถนำผลการวิจัยในประเด็นแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ของโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ไปกำหนดเป็นนโยบายของเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนพื้นที่สูงในสังกัดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเครือข่ายการมีส่วนร่วมในสถานศึกษาของโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของกรรมการสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานในการบริหารงานฝ่ายอื่น ของโรงเรียนพื้นที่สูงถิ่นทุรกันดาร เพื่อให้การบริหารการศึกษามีประสิทธิภาพขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กู้เกียรติ แดงสีดา. (2563). *แนวทางการบริหารแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษายุคดิจิทัล สำกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

เกวลี เกรัมย์. (2561). *การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ณัฐพล จันทร์พล. (2564). *การพัฒนาแนวทางการประกันคุณภาพภายใน สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ดรัลรัตน์ ฮามพิทักษ์. (2562). แนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.* 16 (74), 118-130.

เดชา ลุนาวงศ์. (2561). *การบริหารวิชาการ KHOKKONG Model ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.* กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ

ธันยาภัทร์ เทียนธนาทิพย์. (2563). *การพัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการปฏิบัติภารกิจในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชศรีมา เขต 4*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปาริชาต สุนทร. (2560). *การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

พิมพ์พิชมญชุ์ สุภายอง. (2663). *การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของผู้ปกครอง นักเรียนโรงเรียนบ้านกลาง ตำบลแม่สลองนอก อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย.* วิทยานิพนธ์ศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

ไพศาล วรคำ. (2562). *การวิจัยทางการศึกษา (Education Research).* (พิมพ์ครั้งที่ 10). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

มนต์ตรี ขันทองคำ. (2560). *การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการจัดการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

มารุต พัฒผล. (2562). *แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.

ลดาวรรณ นิ่มทับทิม. (2561). *บทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สารินทร์ เอี่ยมครอง. (2561). *แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 2. (2564). รายงานผลการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 *ประจำปี 2564*. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2565. แหล่งที่มา: http://www.takesa2.go.th/site/index.php?option=com_k2&view=item&layout=item&id=2903&Itemid=407

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). *มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561*. กรุงเทพมหานคร: เซนจูรี่จำกัด

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สุวิมล ว่องวาณิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *คู่มือการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: แม็ทช์พอยท์ จำกัด.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี

Factors affecting satisfaction in using the services of Government Housing Bank, Chanthaburi Branch

ศิริลักษณ์ ลักษณา และ ลีลาวดี พัฒนรัชต์

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

Sirilux Luxsana and Lilawadi Phatanarajata

The University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand

Corresponding Author, Email: sirilux.l@ghb.co.th

****

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของลูกค้าในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาด 7Ps ส่งผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จากผู้มาใช้บริการ ระหว่างวันที่ 1-31 ตุลาคม พ.ศ. 2566 จำนวน 420 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน ด้านเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านบุคลากร มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ทั้ง 3 ด้านสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ได้ร้อยละ 36 สำหรับปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ และด้านลักษณะทางกายภาพ ไม่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ส่วนประสมทางการตลาด; ความพึงพอใจ; ธนาคารอาคารสงเคราะห์

* วันที่รับบทความ : 24 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 10 กุมภาพันธ์ 2567; วันตอบรับบทความ : 11 กุมภาพันธ์ 2567

Received: January 24, 2024; Revised: February 10, 2024; Accepted: February 11, 2024

Abstract

The purpose of this research was to study demographic factors and service marketing mix that influenced customer satisfaction with using services of the Government Housing Bank Chanthaburi Branch. The questionnaire and statistical methods were used as tools for collecting data from 420 customers who used services in 1 - 30 October 2023 at Government Housing Bank Chanthaburi Branch. Data was analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, T-Test and One-Way ANOVA, and multiple linear regression. The results of this study indicate that the differences in (Age, Education, Occupation, and Income) influenced customer satisfaction with using services of the Government Housing Bank Chanthaburi Branch, the difference in demographic factors was Gender did not influence customer satisfaction, Furthermore, 7Ps Marketing Mix (Product Price People) affecting satisfaction to use services of Government Housing Bank Chanthaburi Branch. Aspects (Place, Promotion, Process, Physical Evidence) had no different satisfaction affecting satisfaction to use services of Government Housing Bank the statistical significance level of 0.05

Keywords: 7Ps Marketing Mix; Customer Satisfaction; Government Housing Bank

บทนำ

ท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ธนาคารได้รับแรงกดดันอย่างมากให้ต้องยกระดับความพึงพอใจ รวมทั้งรักษาและดึงดูดให้ลูกค้าอยู่บนแพลตฟอร์มของตัวเองให้ได้มากที่สุด ซึ่งแน่นอนว่ากลยุทธ์สำคัญอันดับแรกที่ธนาคารจะต้องใส่ใจ คือ การเข้าใจปัญหา หรือ Pain Point ที่ลูกค้ากำลังเผชิญ หาทางออกที่ตอบโจทย์ให้แก่ลูกค้าและสร้างคุณค่าได้อย่างแท้จริง การจะเติบโตได้อย่างมั่นคงในยุคปัจจุบัน ธนาคารจะต้องคำนึงถึง ลูกค้า เป็นหัวใจสำคัญที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง (Customer-led Transformation) ขององค์กร โดยจะต้องเข้าใจขีดความสามารถทางธุรกิจของตัวเองด้วยว่า ยังขาดความสามารถในด้านไหน และจะเติมเต็มความสามารถนั้น ๆ ได้อย่างไร (ชาญชัย ชัยประสิทธิ์, 2565)

ในปัจจุบันที่ธุรกิจธนาคารมีการแข่งขันกันสูงมาก ธนาคารหลายแห่งทั้งที่เป็นธนาคารพาณิชย์เอกชน ธนาคารของภาครัฐ และรัฐวิสาหกิจ ต้องปรับตัวด้วยการปรับเปลี่ยนนโยบายในการให้บริการแก่ลูกค้า มุ่งเน้นในการแข่งขันการให้บริการเป็นหลัก ทั้งการให้บริการ ณ สถานที่ตั้ง การออกให้บริการเชิงรุก รวมทั้งการรวบรวมบริการต่าง ๆ ออนไลน์ใช้งานผ่านสมาร์ทโฟน บริการเหล่านี้ได้ถูกออกแบบมาเพื่อสร้างความพึงพอใจและความประทับใจให้แก่ลูกค้า ซึ่งจะส่งผลให้ลูกค้านั้นกลับมาใช้บริการซ้ำอีก และจกรักภักดีกับแบรนด์ของธนาคารตลอดไป ดังนั้นธนาคารต่าง ๆ จึงต้องพยายามพัฒนากลยุทธ์การแข่งขันเพื่อให้ สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และยังต้องใช้ความพยายามมากขึ้นในการรักษาสถานภาพธุรกิจของธนาคารให้อยู่ในระดับที่เหนือกว่าคู่แข่งขัน กลยุทธ์หนึ่งที่ธนาคารต่าง ๆ ใช้ในการสร้างและรักษาความเจริญความก้าวหน้าในการดำเนินงานของตนเอง คือ กลยุทธ์ในการสร้างให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจในตัวสินค้าและ

บริการของธนาคาร โดยทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้า หนึ่งในแนวคิดที่ได้รับความนิยมในการศึกษาคือ การนำส่วนประสมทางการตลาดมาพัฒนาบริการ

การศึกษาส่วนประสมทางการตลาดนั้นเป็นเหมือนเครื่องมือที่เอามาใช้วัดคุณภาพของการบริการ โดยการวัดความแตกต่างของคุณภาพบริการที่ลูกค้าได้รับกับคุณภาพบริการที่ลูกค้าคาดหวังมี อยู่ 7 ปัจจัย ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ คือ สิ่งที่บริษัทนำเสนอออกขายเพื่อก่อให้เกิดความสนใจ โดยการบริโภคหรือการใช้บริการนั้นสามารถทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ ด้านราคา คือ คุณค่าทั้งหมดที่ลูกค้ารับรู้ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์จากการใช้ผลิตภัณฑ์ สินค้าและหรือบริการนั้น ๆ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย คือ ช่องทางการจำหน่ายสินค้าบริการรวมถึงวิธีการที่จะนำสินค้าบริการนั้น ๆ ไปยังผู้บริโภคเพื่อให้ทันต่อความต้องการ ด้านการส่งเสริมการตลาด คือ เครื่องมือการสื่อสารทางการตลาดเพื่อสร้างความจูงใจ (Motivation) ความคิด (Thinking) ความรู้สึก (Feeling) ความต้องการ (Need) และความพึงพอใจ (Satisfaction) ในสินค้าหรือบริการ ด้านบุคลากรหรือพนักงาน คือ บุคลากรที่ทำงานเพื่อก่อประโยชน์ให้แก่องค์กรต่าง ๆ ซึ่งนับรวมตั้งแต่เจ้าของกิจการผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับล่าง พนักงานทั่วไป แม่บ้าน ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ คือ สิ่งที่ลูกค้าสามารถสัมผัสได้จากการเลือกใช้สินค้าบริการขององค์กรเป็นการสร้างความแตกต่างอย่างโดดเด่นและมีคุณภาพ และด้านกระบวนการ คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีการและงานปฏิบัติในด้านการบริการที่นำเสนอให้กับผู้ใช้บริการ เพื่อมอบการให้บริการอย่างถูกต้องรวดเร็วรวมถึงการดูแลเอาใจใส่ที่ผู้ให้บริการมีต่อลูกค้า โดยเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการผลักดันธุรกิจให้มีการเจริญเติบโต เพราะ ผู้บริโภคไม่ได้ดูแค่ตัวสินค้าเพียงอย่างเดียวอีกต่อไปแล้ว (กฤษลักษณ์ ชุ่มดอกไพร, 2564)

ปัจจุบันธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี มีลูกค้ามาใช้บริการทั้งด้านเงินฝากและด้านสินเชื่อ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 13,516 บัญชี แบ่งเป็นบัญชีเงินฝาก จำนวน 4,652 บัญชี และบัญชีสินเชื่อ จำนวน 8,864 บัญชี จากการศึกษายังไม่พบผลมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี มีเพียงการประเมินความพึงพอใจหลังจากใช้บริการเป็นครั้งคราวเท่านั้น ผู้วิจัยสนใจจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยความแตกต่างด้านประชากรศาสตร์และส่วนประสมทางการตลาด ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาใช้พัฒนาการบริการ ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ให้มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของลูกค้าต่อไป

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดด้านประชากรศาสตร์

ลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค เพราะลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลให้ผู้บริโภคมีลักษณะทางจิตวิทยาที่แตกต่างกัน สะท้อนผ่านออกมาทางทัศนคติ ความคิด และความรู้สึกพึงพอใจที่แตกต่างกันไปด้วย (Soujanya and Pilli 2022) โดยสามารถแบ่งส่วนตลาดตามลักษณะประชากรศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ และระดับรายได้ ดังนี้

1.1 เพศ (Gender) เนื่องจากความพึงพอใจเป็นปฏิกิริยาตอบสนองของมนุษย์ (human interaction) ที่ได้รับจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ เพศจึงเป็นหนึ่งในตัวแปรที่มีบทบาทกำหนดระดับความพึงพอใจของมนุษย์

1.2 อายุ (Age) เนื่องจากผู้บริโภคที่มีช่วงวัยแตกต่างกันจะมีทัศนคติ (attitude) ความต้องการ (wants) และความจำเป็น (needs) ที่แตกต่างกัน ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีอายุต่างกันจึงแตกต่างกันได้ ทำให้นักการตลาดสามารถใช้อายุเป็นเครื่องมือในการแบ่งส่วนตลาด และออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคในแต่ละช่วงวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ระดับการศึกษา (Education) เป็นตัวแปรที่หล่อหลอมความคิด ค่านิยม และพฤติกรรมของมนุษย์ คนที่มีการศึกษาระดับสูงจะมีการรับรู้ข่าวสารมากกว่า สามารถทำความเข้าใจความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการที่ซับซ้อนได้ง่าย การตัดสินใจเลือกใช้สินค้าและบริการจึงเป็นไปอย่างเป็นเหตุเป็นผล ดังนั้นระดับการศึกษาที่สูงกว่ามีแนวโน้มที่จะทำให้ผู้บริโภคได้รับความพึงพอใจสูงขึ้น จนพัฒนาไปสู่ความรู้สึกภักดีต่อแบรนด์ (Youssef, Viassone, and Kitchen 2018)

1.4 กลุ่มอาชีพ (Occupation) นอกจากจะกำหนดระดับรายได้และกำลังซื้อแล้ว อาชีพยังเป็นตัวบ่งบอกสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้บริโภค ผู้บริโภคที่ประกอบอาชีพในประเภทธุรกิจที่แตกต่างกันจะรู้สึกพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดที่แตกต่างกัน

1.5 ระดับรายได้ (Income) เนื่องจากในการบริโภคสินค้าและบริการ นอกจากผู้บริโภคจะต้องมีความปรารถนาที่จะซื้อแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการจ่ายอีกด้วย จึงจะได้รับความพึงพอใจจากการได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการนั้น ๆ

2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด 7Ps

แนวคิดปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด เป็นแนวคิดที่ผสมผสานมิติทางการตลาดที่สำคัญๆ ออกมาเป็นแผนกลยุทธ์ทางการตลาดที่ครอบคลุม (Comprehensive Marketing Plan) เพื่อบรรลุเป้าหมายคือการทำตลาดสินค้าหรือบริการอย่างมีประสิทธิภาพ ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาดถูกนำเสนอครั้งแรกโดย McCarthy (1960) ประกอบด้วย ส่วนประสม 4Ps คือ Product, Place, Price และ Promotion

จากนั้นมีการนำไปใช้และศึกษาเพิ่มเติมอย่างกว้างขวาง กระทั่ง Booms and Bitner (1981) ได้เพิ่มเติมส่วนประสมทางการตลาดที่สำคัญเพิ่มอีก 3Ps รวมเป็น 7Ps และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจนถึงปัจจุบันนี้ โดยสามารถสามารถอธิบายได้ดังนี้

1) ผลิตภัณฑ์ (Product) คือสิ่งที่ธุรกิจมีไว้เสนอขายให้แก่ลูกค้า ผลิตภัณฑ์แบ่งได้เป็น 2 ความหมาย คือ สินค้า (Manufactured Goods) และ บริการ (Services)

2) การจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง สถานที่หรือช่องทางในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์ไปถึงมือผู้บริโภค ซึ่งมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

3) ราคา (Price) หมายถึง คุณค่าของผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน ในมุมของผู้บริโภค ราคาถือเป็นต้นทุน ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบราคาผลิตภัณฑ์กับคุณค่าที่ผลิตภัณฑ์มอบให้

4) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึง กิจกรรมส่งเสริมการขายที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณา สื่อ ประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ รวมถึงการที่พนักงานติดต่อสื่อสารกับกับผู้ใช้บริการโดยตรง ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการ สร้างแรงจูงใจ ภาพจำ และการยอมรับในการรับรู้ของลูกค้า เกิดทัศนคติเชิงบวกต่อสินค้า บริการ และแบรนด์ ช่วยให้เพิ่มยอดขายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

5) กระบวนการให้บริการ (Process) หมายถึง ขั้นตอนในการให้บริการ เพื่อให้ลูกค้าที่มาใช้บริการได้รับความสะดวกสบาย รวดเร็ว และบรรลุผลตามความต้องการของลูกค้า

6) บุคลากร (People) หมายถึง พนักงานที่มีส่วนร่วมในการให้บริการ ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสรรค์งานบริการที่แตกต่าง และเป็นมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหรือบริการในความรับรู้ของลูกค้า

7) ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) หมายถึง สภาพแวดล้อมของธุรกิจที่ลูกค้าสามารถมองเห็น และใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกซื้อสินค้าหรือบริการ

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction)

ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) เป็นตัวชี้วัดสำคัญในการดำเนินธุรกิจ เพราะเป็นการวัดว่าลูกค้ารู้สึกอย่างไรกับสินค้า บริการ หรือแบรนด์ โดยความรู้สึกดังกล่าวเป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากหลายปัจจัย เช่น การรับรู้ด้านคุณภาพของสินค้าและบริการ การรับรู้ด้านมูลค่า ความสะดวกสบาย ความคาดหวัง การสื่อสาร การรับมือกับข้อร้องเรียน เป็นต้น มีนักวิชาการได้อธิบายความหมายของคำว่าความพึงพอใจของลูกค้า ไว้ดังนี้

Kotler and Keller (2012) นิยามว่า ความพึงพอใจของลูกค้า คือ “ความรู้สึกพอใจหรือความรู้สึกผิดหวังของลูกค้า ซึ่งเกิดจากการเปรียบเทียบการรับรู้ผลลัพธ์ที่ได้จากการใช้สินค้านั้น กับความคาดหวังที่ตั้งไว้”

Hansemark and Albinsson (2004) นิยามว่า “ความพึงพอใจ คือ ทัศนคติโดยรวมของลูกค้าที่มีต่อผู้ให้บริการ หรือเป็นปฏิกิริยาทางอารมณ์ที่มีต่อผลต่างระหว่างสิ่งที่ลูกค้าคาดหวังกับสิ่งที่พวกเขาได้รับจากการเติมเต็มความจำเป็น เป้าหมาย หรือความต้องการบางอย่าง”Oliver (2010) นิยาม ความพึงพอใจของ

ลูกค้าในเชิงบวกว่า “ความพึงพอใจของลูกค้าเป็นการประเมินที่เกิดขึ้นหลังการซื้อ เมื่อลูกค้ารับรู้ว่าผลที่ได้จากสินค้านั้นสูงกว่าความคาดหวังที่ตนตั้งไว้”

Wirtz and Lovelock (2022) นิยามว่า “ความพึงพอใจของลูกค้า เป็นสภาวะทางอารมณ์อย่างหนึ่ง ปฏิกิริยาหลังซื้อสินค้า” ซึ่งอาจจะเป็นความรู้สึกโกรธ ความรู้สึกไม่พึงพอใจ ความรู้สึกขุ่นเคืองใจ ความรู้สึกตื่นเต้น หรือความรู้สึกเฉยๆ ก็เป็นได้ทั้งสิ้น ความพึงพอใจของลูกค้าสัมพันธ์โดยตรงกับความภักดีของลูกค้า กำไร และส่วนแบ่งการตลาด หากลูกค้ารู้สึกพึงพอใจในคุณค่าที่ได้รับจากสินค้าและบริการ ก็มีแนวโน้มที่พวกเขาจะกลายเป็นลูกค้าระยะยาว

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสร้างวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการวิจัยที่เหมาะสมในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความความพึงพอใจขอลูกค้าในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาด 7Ps ที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี และผู้วิจัยได้ทำการพัฒนากรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ตามการศึกษาโดยสามารถแสดงได้ดังภาพที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ใช้บริการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ทั้งด้านเงินฝากและด้านสินเชื่อ จำนวน 420 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ของตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7Ps ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจโดยรวมต่อการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจำนวน 420 ฉบับ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test แบบ Independent One Way ANOVA และการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของ LSD และวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา ในงานวิจัยนี้ คือ ลูกค้าที่มาใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ จำนวน 13,516 บัญชี กำหนดขนาดตัวอย่าง คำนวณสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) โดยให้ระดับความคาดเคลื่อนอยู่ที่ระดับ 0.05 และระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 กำหนดให้มีค่า

ความคลาดเคลื่อนที่ e = .05 ได้จำนวนทั้งสิ้น 400 คน เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่น ผู้วิจัยจึงทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 420 คน การเก็บข้อมูลเป็นวิธีแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือศึกษาวิจัยที่ใช้ในงานศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยคำถามที่ใช้จะอ้างอิงผลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยผู้ศึกษาได้จัดแบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ของตัวผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้ามาใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี โดยปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่สนใจประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะของคำถามจะเป็นแบบเลือกตอบตัวเลือกที่ตรงกับตนเอง (Multiple Choices)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7Ps ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี โดยเป็นการเก็บข้อมูลระดับทัศนคติและความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาใช้บริการของธนาคารว่ามีความรู้สึกพึงพอใจต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7Ps ของธนาคารมากน้อยเพียงใด ในการตอบคำถามส่วนนี้ ผู้ศึกษาอ้างอิงแนวคิดเกี่ยวกับคุณสมบัติของทัศนคติ ว่าเป็นสิ่งที่มีความเข้มข้นมีระดับ สามารถประเมินมากน้อยได้ จึงใช้เครื่องมือประเภทมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ในการออกแบบคำถาม

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจโดยรวมต่อการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ในส่วนนี้จะเป็นคำถามวัดระดับความพึงพอใจ โดยใช้เครื่องมือมาตรประมาณค่า (Rating Scale) เป็นตัวเลือกของคำตอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล เป็นวิธีแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เก็บข้อมูลจากลูกค้าที่มาใช้บริการทั้งด้านเงินฝากและด้านสินเชื่อ ระยะเวลาดำเนินการเก็บข้อมูล คือ วันที่ 1-31 ตุลาคม พ.ศ. 2566 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม และได้ทำการแปรค่าแบบสอบถามลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ
(Independent Variable)

ตัวแปรตาม
(Dependent Variables)

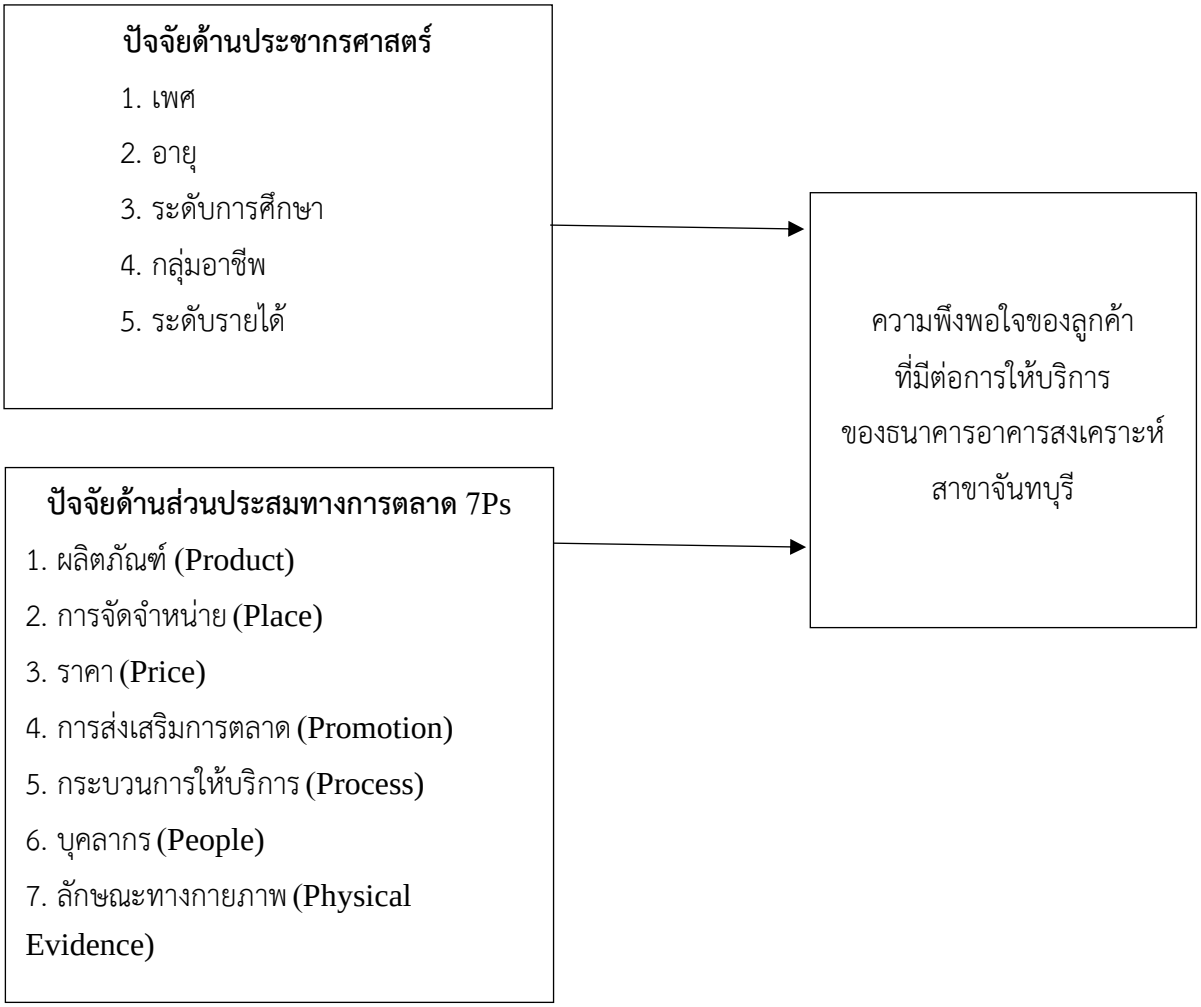

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 81.70 อายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.40 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 93.10 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 86.20 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน คือ 30,001 – 45,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.20

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ปัจจัยด้านบุคลากรอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผลิตภัณฑ์ของ ธอส. มีชื่อเสียง น่าเชื่อถือ อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผลิตภัณฑ์ของ ธอส. มีความทันสมัย น่าสนใจ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ธอส. มีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายครอบคลุมและตอบโจทย์ ตรงตามต้องการ อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ธอส. นำเสนอช่องทางการใช้บริการที่หลากหลาย เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ เว็บไซด์ แอปพลิเคชัน อยู่ในระดับมาก และที่ตั้งอยู่ใกล้แห่งชุมชน อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านราคา พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อัตราค่าธรรมเนียมในการใช้บริการ มีความเหมาะสมคุ้มค่ากับบริการที่ได้รับ อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้เหมาะสม อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมส่งเสริมการตลาดผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ เว็บไซด์ แอปพลิเคชัน อยู่ในระดับมากรองลงมา คือ มีการแนะนำผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สื่อ ประชาสัมพันธ์ของ ธอส. เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านกระบวนการ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ลูกค้าได้รับบริการอย่างถูกต้องตรงตามความต้องการ อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ขั้นตอนการใช้บริการต่าง ๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อน อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ลูกค้าได้รับบริการอย่างรวดเร็ว ทันใจ อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านบุคลากร พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของ ธอส. สามารถให้คำแนะนำลูกค้าได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ พนักงานดูแล สอบถาม เอาใจใส่ลูกค้าสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ พนักงาน ธอส. มีอัธยาศัยและมนุษย์สัมพันธ์ดีและกระตือรือร้นในการให้บริการลูกค้า อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สภาพการจราจรในบริเวณธอส. ไม่ติดขัด อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ บรรยากาศภายในสาขามีความสะอาด สวยงาม และเป็นระเบียบ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ธอส. จัดให้มีป้ายบอกการให้บริการอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก

จากผลศึกษาพบว่า ความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี โดยรวมแล้ว รู้สึกพึงพอใจในการใช้บริการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี อยู่ในระดับมาก

จากผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ความพึงพอใจ มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.46

จากผลการศึกษาพบว่า ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของลูกค้าในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านอายุ ระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ และรายได้แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เพศแตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาพบว่า ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 ปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาด 7Ps ส่งผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี พบว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านปัจจัยด้านราคา และด้านบุคลากรมีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ทั้ง 3 ด้านสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ได้ร้อยละ 36 สำหรับปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริม

การตลาด ด้านกระบวนการ และด้านลักษณะทางกายภาพ ไม่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการศึกษา

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ตัวแปรย่อย พบว่า ด้านอายุ ระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ และรายได้แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านเพศแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด 7Ps คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ปัจจัยด้านราคา (Price) และปัจจัยด้านบุคลากร (People) ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี สำหรับ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) ไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี

ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี จากการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมีอายุ 31 – 40 ปี เพศหญิง ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน คือ 30,001 – 45,000 บาท ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านอายุ ระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี แต่สำหรับเพศแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี สอดคล้องกับแนวคิดของ Soujanya and Pilli (2022) และ Wang and Pang (2021) ที่กล่าวว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลให้ผู้บริโภคมีความรู้สึกพึงพอใจที่แตกต่างกัน แนวคิดของ Wirtz and Lovelock (2022) ที่กล่าวว่า ลูกค้ารู้สึกพึงพอใจในคุณค่าที่ได้รับจากสินค้าและบริการ ก็มีแนวโน้มที่พวกเขาจะกลายเป็นลูกค้าระยะยาว เช่นเดียวกับ ณัฐสุดา ทิพวรรณ (2563) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจและความจงรักภักดีของผู้ใช้บริการ Mobile Application Banking ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ (GHB ALL) ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าลักษณะประชากรของผู้ใช้บริการในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเพศ อายุ ระดับ การศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่แตกตางกันมีความพึงพอใจในการใช้บริการ Mobile Application Banking ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ (GHB ALL) ที่ไม่แตกต่างกันในการใช้บริการ เช่นเดียวกับงานวิจัยของพรเทพ อยู่ญาติวงศ์ (2563) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าผู้ใช้บริการเงินฝากที่ธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน) สาขาพุทธมณฑลสาย 5

ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน อายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพ มีอิทธิพลกำหนดระดับความพึงพอใจของลูกค้าที่มาใช้บริการของธนาคาร ซึ่งการใช้บริการเกี่ยวกับสถาบันการเงินในปัจจุบันไม่ได้จำกัดในเรื่องของเพศและลักษณะในด้านประชากรศาสตร์ ลูกค้าสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างเท่าเทียม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐสุดา ทิพวรรณ (2563) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจและความจงรักภักดีของผู้ใช้บริการ Mobile Application Banking ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ (GHB ALL) ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของลูกค้า

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7Ps ส่งผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์สาขาจันทบุรี จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด มีทุกด้านและทุกข้อ อยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี นอกจากมียังพบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านบุคลากรมีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี แต่ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านลักษณะทางกายภาพไม่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณทิรา น้อยจีน (2562) ผู้วิจัยเห็นว่า พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของ ธอส. สามารถให้คำแนะนำลูกค้าได้อย่างเหมาะสม ดูแล สอบถาม เอาใจใส่ลูกค้าสม่ำเสมอ ช่วยแก้ไขปัญหาได้เมื่อลูกค้ามีปัญหา มีอัธยาศัยและมนุษย์สัมพันธ์ดี และกระตือรือร้นในการให้บริการลูกค้า ลูกค้าได้รับบริการอย่างถูกต้องตรงตามความต้องการ ขั้นตอนการใช้บริการต่างๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ได้รับบริการอย่างรวดเร็ว ทันใจ ผลิตภัณฑ์ของ ธอส. มีชื่อเสียงน่าเชื่อถือ มีความทันสมัย น่าสนใจ หลากหลายครอบคลุมและตอบโจทย์ ตรงตามต้องการมีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาจันทบุรี สอดคล้องกับงานวิจัยปิยพงศ์ ไทรแก้ว (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการธุรกรรมทางการเงินผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด (4Ps) ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการธุรกรรมทางการเงินผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา และด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และงานวิจัยของ Jahan and Shahria (2021) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของลูกค้าผู้ใช้บริการ Mobile Banking ในประเทศบังคลาเทศ ที่พบว่า ปัจจัยด้านความสะดวกสบายเป็นตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติยา ทำมาทำ (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่ใช้บริการธนาคารกสิกรไทยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการ สามารถทำนายความพึงพอใจของลูกค้าที่ใช้บริการธนาคารกสิกรไทย ในจังหวัพระนครศรีอยุธยา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการควรเพิ่มประเภทผลิตภัณฑ์ เช่น สินเชื่อรถยนต์ เป็นต้น เพื่อเป็นการสนองความต้องการที่หลากหลายและตรงตามความต้องการ

2. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ผู้ประกอบการควรขยายสาขาโดยพิจารณาทำเลที่ตั้งที่มีการเดินทางที่สะดวกและอยู่ใกล้แหล่งชุมชน ทำให้ผู้ใช้บริการเดินทางได้หลายทาง เช่น รถโดยสารประจำทาง มอเตอร์ไซค์รับจ้าง รถแท็กซี่ เป็นต้น ซึ่งเป็นการเข้าถึงได้ง่าย

3. ด้านราคา ผู้ประกอบการควรเพิ่มอัตราดอกเบี้ยด้วยอัตราก้าวหน้า คือ ยิ่งฝากจำนวนมาก ยิ่งได้อัตราดอกเบี้ยสูง

4. ด้านการส่งเสริมการตลาด ผู้ประกอบการควรสื่อประชาสัมพันธ์ของ ธอส. ด้วยภาพและเสียงที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน สามารถทำให้เกิดการจดจำง่าย น่าสนใจ เข้าใจข้อมูลที่สื่อสารเป็นอย่างดี

5. ด้านกระบวนการ พนักงานที่ให้บริการควรบริการที่รวดเร็ว ที่เป็นการแก้ไขปัญหาได้ตรงตามความต้องการและทันท่วงที

6. ด้านบุคลากร พนักงานที่ให้บริการควรใส่ใจลูกค้าเป็นอย่างดี และให้บริการดุจญาติมิตร

7. ด้านการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ผู้ประกอบการควรมีป้ายบอกการให้บริการที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ตามจุดที่เห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องอื่น ๆ ได้แก่ ปัจจัยการตลาดดิจิทัล ปัจจัยภาพลักษณ์และความไว้วางใจที่มีต่อความพึงพอใจในการใช้บริการ ปัจจัยนวัตกรรมบริการ ปัจจัยการตลาดเชิงประสบการณ์ ปัจจัยภูมิทัศน์บริการ ปัจจัยการสื่อสารแบบปากต่อปากต่อการตัดสินใจ คุณภาพการให้บริการ ปัจจัย 7S McKinsey ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการ เป็นต้น เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์สรุปหาแนวทางในการพัฒนาบริการที่เหมาะสมในหลายมิติ

2. ควรศึกษาประชากรอื่น ๆ ได้แก่ พนักงานธนาคาร ผู้บริหารธนาคาร เป็นต้น

3. ควรใช้เครื่องมืออื่น ๆ เพิ่มเติม ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครอบคลุมด้วยการสัมภาษณ์ที่ใช้คำถามปลายเปิด เพื่อแสดงความคิดเห็นที่ไม่มีการจำกัดความคิด และการใช้วิธีการสังเกตที่เป็นการเก็บข้อมูลตามสภาพที่เป็นจริงหรือธรรมชาติที่ได้เห็น

เอกสารอ้างอิง

กฤษลักษณ์ ชุ่มดอกไพร. (2564). *ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด 7P's ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการศูนย์การค้า ดองกิมอลล์ทองหล่อ.* ปริญญาบริหารุธริกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กิตติยา ทำมาทำ 2563. *ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่ใช้บริการธนาคารกสิกรไทยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.* ปริญญาบริหารุธริกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ชาญชัย ชัยประสิทธิ์. (2565). 5 กลยุทธ์ขับเคลื่อนกลุ่มธุรกิจธนาคารสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน. *ออนไลน์.* วันที่สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2566.แหล่งที่มา: https://www.pwc.com/th/en/pwc-thailand-blogs/blog 20220520.html.

ณัฐสุดา ทิพวรรณ. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจและความจงรักภักดีของผู้ใช้บริการ Mobile Application Banking ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ (GHB ALL) ในเขตกรุงเทพมหานคร.* ปริญญาบริหารุธริกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปิยพงศ์ ไทรแก้ว. (2566). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการธุรกรรมทางการเงินผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร.* ปริญญาบริหารุธริกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พรเทพ อยู่ญาติวงศ์. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน) สาขาพุทธมณฑลสาย 5.* ปริญญาบริหารุธริกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสยาม.

มณทิรา น้อยจีน. (2562). *ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการ Krungthai NEXT ของลูกค้า ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จังหวัดนครปฐม.* วิทยานิพนธ์สาขาวิชาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Hansemark, Ove C., and Marie Albinsson. (2004). "Customer Satisfaction and Retention: The Experiences of Individual Employees." Managing Service Quality*: An International Journal*. 14 (1), 40–57.

Kotler, Philip, and Kevin Lane Keller. (2012). *Marketing Management*. 14th ed. New Jersey: Pearson

McCarthy, E. Jerome. (1960). *Basic Marketing - A Managerial Approach*. Illinois: Richard D. Irwin, Inc.

Wirtz, Jochen, and Christopher Lovelock. (2022). *Services Marketing: People, Technology, Strategy*. 9th ed. New Jersey: World Scientific.

Soujanya, K., and Daniel Pilli. (2022). "A Study on Interaction Effect of Demographic Variables on Customer Satisfaction Towards Organized Retailing." In *A Fusion of ArtificialIntelligence and Internet of Things for Emerging Cyber Systems*, Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-030-76653-5_18

Youssef, Kamel Ben, Milena Viassone, and Philip Kitchen. (2018). "Exploring the Relationship between Customer Education and Customer Satisfaction." *Sinergie Italian Journal of Management.* 36 (105), 43–60.

แนวทางการเพิ่มยอดสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง สำหรับผู้ที่ต้องการขอสินเชื่อวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท

Guidelines for increasing the home loan balance of Government Housing Bank, Rayong District For those who want to apply for a loan with an amount not exceeding 2.5 million baht

สรัญญา กลมเกลี้ยง และ ศรินยา ละอองอินทร์ ทยานศิลป์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
Saranya Klomkiang and Sarinya La-ong-in Thayarnsin
The Thai Chamber of commerce Vibhavadi Rangsit Rd, Thailand
Corresponding Author, Emai: saranya13.im@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มยอดสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง สำหรับผู้ที่ต้องการขอสินเชื่อวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 26-35 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 309 คน ตำแหน่งพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ต่อเดือน 15,001 -25,000 บาท และ25,001-35,000 บาท ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมผู้ใช้บริการขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ของธนาคารอาคารสงเคราห์ในเขตระยอง ของผู้ตอบแบบสอบสนใจขอสินเชื่อบ้านกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อกับธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อซื้อที่ดินพร้อมอาคาร สนใจบ้านเดี่ยว ระยะเวลาที่ธนาคารพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ8-20 วัน ระยะเวลาในการขอกู้ 30 ส่วนใหญ่ประสงค์เลือกใช้บริการขอสินเชื่อ ที่สาขาสาขาระยอง เลือกใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ เพราะอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำสำหรับผู้มีรายได้น้อยถึงปานกลางที่ต้องการ ได้รับทราบข้อมูลอัตราดอกเบี้ยสำหรับสินเชื่อวงเงินขอกู้ไม่เกิน 2.5 ล้านบาทได้จากช่องทาง จากบุคคลในครอบครัว / เพื่อน เลือกช่องทางใดในการชำระเงินค่างวดบ้านสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย โดยชำระผ่านแอพพลิเคชั่นของธนาคาร Ghb All Gen และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจใช้บริการสินเชื่อกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท กับธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.83, S.D.= 0.47) และผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ของธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.86, S.D. =0.51)

* วันที่รับบทความ : 23 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 8 กุมภาพันธ์ 2567; วันตอบรับบทความ : 11 กุมภาพันธ์ 2567
Received: January 23, 2024; Revised: February 8, 2024; Accepted: February 11, 2024

คำสำคัญ: สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย; แนวทางการเพิ่มยอดสินเชื่อบ้าน; ส่วนประสมทางการตลาด

Abstract

This study To study guidelines for increasing the amount of home loans of Government Housing Bank, Rayong District. The study specifically targeted individuals who were in the process of applying for loans amounting to a maximum of 2.5 million baht. The results of our study indicated that a substantial proportion of participants were female, aged 26 to 35, unmarried, and possessed a bachelor's degree. A cohort of 309 participants reported being employed by private enterprises, and their respective monthly revenues varied between 25,001 and 35,000 baht. The behaviour of service users applying for home loans within the specified range at the Government Housing Bank in the Rayong area was illuminated through the data analysis. The participants conveyed a notable inclination towards securing a mortgage loan from the Government Housing Bank with the explicit intention of purchasing real estate, specifically individual residences. It was discovered that the mean loan approval duration ranged from 8 to 20 days, with an application period of 30 days. The loan application service at the Rayong branch of the Government Housing Bank was favoured by the majority of applicants on account of its appealing low-interest rates that were specifically designed to cater to the requirements of individuals with low to moderate incomes.

Keywords: Home Loans; Guidelines For Increasing Home Loan Balances; Marketing Mix

บทนำ

เมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2496 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดช ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตรา “พระราชบัญญัติ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2496” และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2496 ให้จัดตั้งธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) เป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจ มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงการคลัง เจตนารมณ์สำคัญในการจัดตั้ง “เพื่อช่วยเหลือทางการเงินให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยตามควรแก่อัตภาพ” และได้มีพิธีเปิดธนาคารขึ้นในวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2496 ซึ่งถือเป็นวันเริ่มดำเนินการของธนาคารด้วย โดยใช้ตราสัญลักษณ์ “วิมานเมฆ” ที่แสดงถึงบ้านที่ทำให้ครอบครัวมีความสุข อบอุ่น ร่มเย็น เปรียบประดุจทิพย์พิมาน

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากผลการดำเนินงาน จะเห็นได้ว่า สินเชื่อสำหรับผู้ที่ต้องการขอสินเชื่อวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ยังไม่เข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่ต้องการมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ด้วยอัตราดอกเบี้ยที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ผู้ศึกษาจึงสนใจถึงสาเหตุของยอดสินเชื่อที่ลดลง โดยทำการศึกษาพฤติกรรมของลูกค้าที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้วงเงิน รวมถึงค้นหาแนวทางเพื่อนำไปปรับปรุงเพื่อให้ยอดสินเชื่อเป็นไปตามเป้าหมายที่ธนาคารกำหนดไว้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาด้านประชากรศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ของธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้สินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาทของธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง

3. เพื่อจัดทำแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของธนาคารให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า เพื่อขยายฐานกลุ่มลูกค้าใหม่ และรักษากลุ่มลูกค้าเดิมให้ใช้บริการต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพร่วมกัน โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

จำนวนประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ลูกค้าผู้มาใช้บริการขอสินเชื่อวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาทกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ในเขตระยองทั้ง 7 สาขา ดังนี้ สาขาจันทบุรี สาขาตราด สาขานิคมพัฒนา สาขาเซ็นทรัลระยอง สาขาบ้านฉาง สาขาระยอง และสาขาปลวกแดง ทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่สนใจขอสินเชื่อบ้านกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ ในปี 2566

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนด ขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากสูตร กรณีไม่ทราบประชากร โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าไม่เกิน 5 % ซึ่งสามารถคำนวณได้จากสูตร Cochran (2007)

โดยจะเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง รวม 385 คน

1. สาขาตราด จำนวน 11 คน
2. สาขาจันทบุรี จำนวน 30 คน
3. สาขาระยอง จำนวน 86 คน
4. สาขาปลวกแดง จำนวน 69 คน
5. สาขาเซ็นทรัลระยอง จำนวน 72 คน
6. สาขาบ้านฉาง จำนวน 69 คน
7. สาขานิคมพัฒนา จำนวน 48 คน

รวม 385 คน

โดยจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้คำนวนจากเป้าหมายที่แต่ละสาขาได้รับตามสัดส่วน และคำนวณออกมาเป็นจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละสาขา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้จัดการสาขา และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ เช่น พนักงานสินเชื่อ ลูกค้าผู้มาขอสินเชื่อกับธนาคาร ผู้ประกอบการด้านอสังหาริมทรัพย์ พนักงานขายประจำโครงการ รวม 10 ท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการวิเคราะห์ถึงปัญหาของยอดสินเชื่อที่ลดลง เพื่อเข้าใจและทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในปี 2566 จากยอดสินเชื่อที่ปรับลดลงจากปีที่แล้วในช่วงเวลาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นมาจากแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษา โดยเนื้อหาแบ่งออกเป็น

ส่วนที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และสถานภาพ เป็นแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมผู้ใช้บริการขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ของธนาคารอาคารสงเคราห์ในเขตระยอง

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท กับธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการให้บริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ ด้านกายภาพ

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ของธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย เรื่อง แนวทางการเพิ่มยอดสินเชื่อของธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังต่อไปนี้

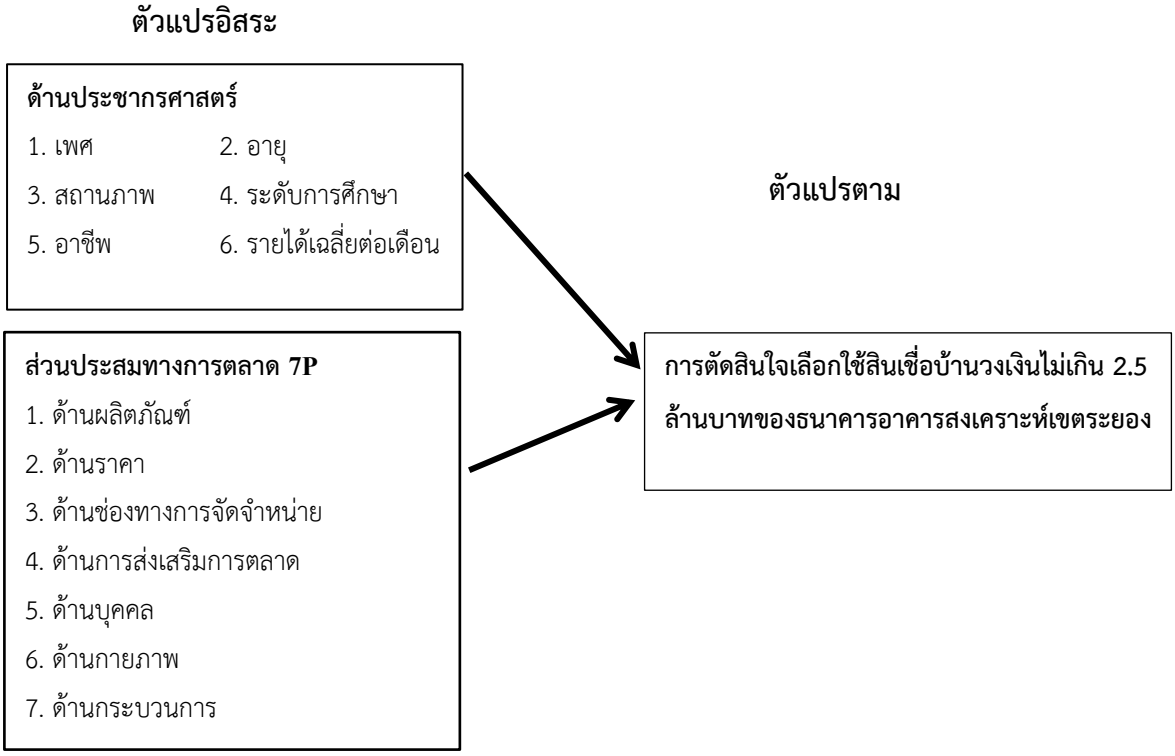

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ

1. ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 49.61 มีอายุ 26-35ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 34.03 สถานภาพสมรส จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 50.91 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 80.26 ตำแหน่งพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 62.86 รายได้ต่อเดือน 15,001 -25,000 บาท และ 25,001-35,000 บาท จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมผู้ใช้บริการขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาทของธนาคารอาคารสงเคราห์ในเขตระยอง ของผู้ตอบแบบสอบส่วนใหญ่สนใจขอสินเชื่อบ้านกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ จำนวน 385 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อกับธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อซื้อที่ดินพร้อมอาคาร จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 54.81 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจบ้านเดี่ยว จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 32.73 ระยะเวลาที่ธนาคารพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ 8-20 วัน จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 62.6 ระยะเวลาในการขอกู้ 30 ปี จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 77.40 ส่วนใหญ่ประสงค์เลือกใช้บริการขอสินเชื่อ ที่สาขาสาขาระยอง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 22.34 เลือกใช้บริการของธนาคาร

อาคารสงเคราะห์ เพราะอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำสำหรับผู้มีรายได้น้อยถึงปานกลางที่ต้องการ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.51 ได้รับทราบข้อมูลอัตราดอกเบี้ยสำหรับสินเชื่อวงเงินขอกู้ไม่เกิน 2.5 ล้านบาทได้จากช่องทางจากบุคคลในครอบครัว / เพื่อน จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.51 เลือกช่องทางใดในการชำระเงินค่างวดบ้านสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย โดยชำระผ่านแอพพลิเคชั่นของธนาคาร Ghb All Gen จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจใช้บริการสินเชื่อกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ จำนวน 385 คน คิดเป็นร้อยละ 100

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท กับธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นโดยรวมปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.83, S.D.= 0.47) และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ด้านผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.05, S.D.=0.68) รองลงมา ด้านกายภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.92, S.D.=0.49) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.91, S.D.=0.61) ด้านราคา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.86, S.D.=0.59) ด้านบุคคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.81, S.D.=0.54) ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.67, S.D.=0.61) และด้านการส่งเสริมการตลาด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.63, S.D.=0.76) ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ของธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นโดยรวมปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ของธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.86, S.D. =0.51) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การประเมินทางเลือก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.97, S.D. =0.55) รองลงมาการรับรู้ความต้องการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.97, S.D. =0.66) การค้นหาข้อมูล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.93, S.D. =0.58) การประเมินภายหลังการซื้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.78, S.D. =0.59) และด้านการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.63, S.D. =0.62) ตามลำดับ

ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้นำผลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์เป็นแผนผังก้างปลา ถึงสาเหตุที่สินเชื่อวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาทลดลง โดยมีสาเหตุจากปัญหาต่างๆ 7 ด้านดังนี้

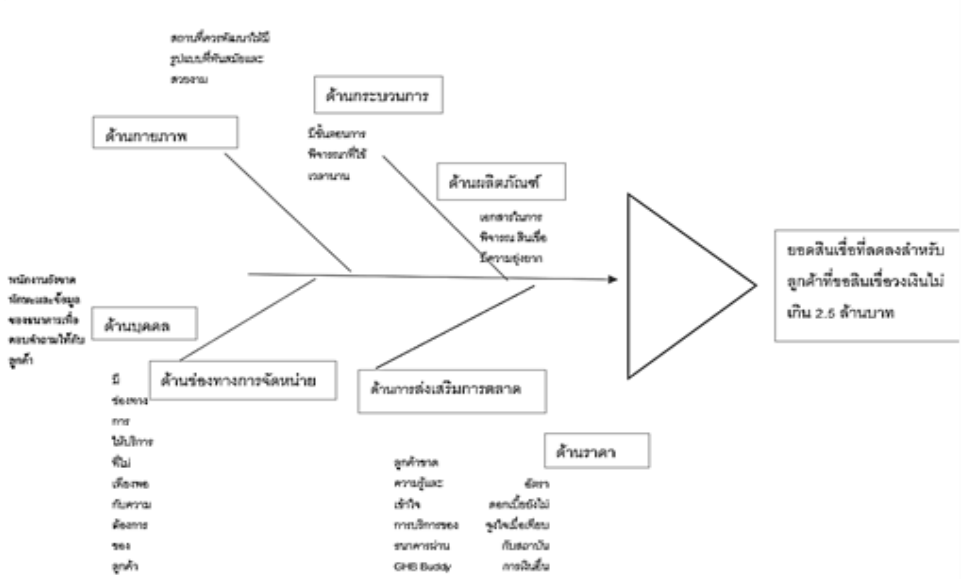

การวิเคราะห์แผนผังก้างปลา

จากผลการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่าแนวทางเลือกที่เสนอในการแก้ปัญหาโดยการกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหา เป็นการกำนดทางเลือกของสาเหตุและแนวทางในการแก้ไขปัญหายอดสินเชื่อที่ลดลงในปี 2566 ของผู้ที่ขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาทในเขตระยอง แนวทางที่ 1 แนวทางกลยุทธ์เชิงรุก สาขาควรออกตารางการหาลูกกลุ่มลูกค้า โดยออกเยี่ยมโครงการ และประชาสัมพันธ์โครงการในแหล่งชุมชน เช่น ตลาด มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานราชการต่างๆ เพื่อให้ลูกค้าได้รับรู้เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยและสิทธิที่ได้รับจากโครงการของธนาคาร งบประมาณที่ใช้ 3,000 บาท แนวทางที่ 2 ปรับปรุงการคุณภาพการบริการ โดยการจัดอบรมให้ความรู้แก่พนักงาน และมีการจัดกิจกรรม เพื่อให้พนักงานได้แสดงความสามารถของตนเอง เกี่ยวกับทักษะและการให้บริการ เพื่อเป็นการพัฒนาและปรับปรุงการทำงานของพนักงานให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ลูกค้าได้รับการบริการที่ประทับใจ งบประมาณที่ใช้ 4,000 บาท แนวทางที่ 3 จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด โดยจัดงานเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของธนาคาร และเปิดโอกาสให้ลูกค้าได้มีส่วนร่วมกับธนาคาร เช่น มีการเล่นเกมส์ แจกของรางวัลภายในงาน เพื่อให้ลูกค้าได้รู้จักผลิตภัณฑ์ของธนาคารมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการหาข้อมูลของลูกค้าผู้มุ่งหวังที่จะมาใช้บริการกับธนาคารในอนาคต งบประมาณที่ใช้ 8,000 บาท

จากการประเมินทางเลือกทั้ง 3 ทาง ทางเลือกที่เหมาะสมและนำไปสู่การแก้ไขปัญหายอดสินเชื่อที่ลดลงได้แก่ แนวทางที่ 1 ซึ่งเป็นแนวทางกลยุทธ์เชิงรุก ที่มุ่งเน้นการออกตลาดหากลุ่มลูกค้าใหม่ โดยให้พนักงานของสาขาสลับหมุนเวียนกันออกหาลูกค้า เช่น การออกเยี่ยมโครงการต่างๆ การเข้าพบหน่วยงานที่ทำข้อตกลง MOU สำหรับการขอสินเชื่อบ้าน หรือ การออกประชาสัมพันธ์ อัตราดอกเบี้ยบ้านให้กับลูกค้าใน

แหล่งชุมชนต่างๆ เพื่อให้ลูกค้าได้รับข้อมูลข่าวสารจากธนาคารอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเป็นการรักษาฐานลูกค้าเดิมที่เป็นลูกค้ากับธนาคารอยู่แล้ว

สาเหตุที่เลือกแนวทางที่ 1 เนื่องจากเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่กระทบการทำงานของพนักงาน ซึ่งจะไม่ส่งผลต่อยอดสินเชื่อของพนักงานรายคนที่ลดลง อันเนื่องมาจากการออกตลาดไปพบลูกค้า เนื่องจากจะมีการสลับหมุนเวียนเวรกันออกไปตามตารางที่ได้วางแผนการออกตลาดประจำเดือน และยังเป็นการประหยัดต้นทุนของธนาคารในการดำเนินงาน ที่ต้องสูญเสียไปกับการหาลูกค้าใหม่ เพียงแต่ต้องปฏิบัติตามแนวทางที่ 1 อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ลูกค้า และโครงการได้แจ้งข้อมูล หรือแจ้งถึงปัญหาของลูกค้าในด้านต่างๆ ส่งผลที่ดีต่อความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มลูกค้าโครงการและหน่วยงานต่างๆ

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษา เรื่อง แนวทางการเพิ่มยอดสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์ เขตระยอง สำหรับผู้ที่ต้องการขอสินเชื่อวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 26-35ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรี ตำแหน่งพนักงาน รายได้ต่อเดือน 15,001 -25,000 บาท และ25,001-35,000 บาท ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนราธิป คุณาสวัสดิ์ (2564) ศึกษาเรื่องการตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของลูกค้าธนาคารอาคารสงเคราะห์ในจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 30-40 ปี สถานภาพโสด/หม้าย/หย่าร้าง ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ รายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 25,000 บาท ด้านส่วนประสมทางการตลาด(7P's) พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ศึกษาทั้งหมด 7ตัวแปร มีผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานจำนวน 3 ตัวแปร แบ่งเป็นด้านราคา คือ ด้านการได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมต่างๆเกี่ยวกับการกู้ด้านกระบวนการ คือด้านการพัฒนากระบวนการให้บริการและลดขั้นตอนการดำเนินการเพื่ออำนวยความสะดวก และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ด้านการส่งเสริมการตลาด คือ ด้านโปรโมชั่นต่าง ๆสามารถกระตุ้นการตัดสินใจใช้บริการ

2. ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมผู้ใช้บริการขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ของธนาคารอาคารสงเคราห์ในเขตระยอง ของผู้ตอบแบบสอบสนใจขอสินเชื่อบ้านกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อกับธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อซื้อที่ดินพร้อมอาคาร สนใจบ้านเดี่ยว ระยะเวลาที่ธนาคารพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ 8-20 วัน ระยะเวลาในการขอกู้ 30 ส่วนใหญ่ประสงค์เลือกใช้บริการขอสินเชื่อ ที่สาขาสาขาระยอง เลือกใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์ เพราะอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำสำหรับผู้มีรายได้น้อยถึงปานกลางที่ต้องการ ได้รับทราบข้อมูลอัตราดอกเบี้ยสำหรับสินเชื่อวงเงินขอกู้ไม่เกิน 2.5 ล้านบาทได้จากช่องทางจากบุคคลในครอบครัว / เพื่อน เลือกช่องทางใดในการชำระเงินค่างวดบ้านสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย โดยชำระผ่านแอพพลิเคชั่นของธนาคาร Ghb All Gen และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจใช้

บริการสินเชื่อกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของเขมิกา ฉายวิเชียร (2564) ศึกษาเรื่อง แนวทางการเพิ่มยอดสินเชื่อบ้านธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเทสโก้โลตัสพระราม 4 ผลการศึกษา พบว่า สาเหตุที่ทำให้สาขาเทสโก้โลตัสพระราม 4 ไม่บรรลุเป้าหมายสินเชื่อ ปัญหาด้านบุคลากรไม่เพียงพอขาดทักษะด้านสินเชื่อไม่มีความเป็นมืออาชีพ ไม่มีการติดตามให้คำแนะนำ แก่ลูกค้าขาดการประสานงานกับ โครงการจัดสรรอย่างต่อเนื่อง การอนุมัติสินเชื่อล่าช้า ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อและโครงการจัดสรรเปลี่ยนสาขาในการยื่นขอสินเชื่อ ทำให้ยอดสินเชื่อไม่เพิ่มขึ้น จนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น สาขาจึงต้องให้ความสำคัญ กับการพัฒนาบุคลากรเพื่อสร้างบุคลากรให้เป็น Smart Professional นอกจากจะสร้างความน่าเชื่อถือของภาพลักษณ์องค์กรและยังเป็นการสร้างความประทับใจ ทั้งกับตัวลูกค้าและโครงการจัดสรรนำไปสู่การเพิ่มฐานลูกค้าและบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

3. ผลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท กับธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยองพบว่า โดยภาพรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นโดยรวมปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.83, S.D.= 0.47)และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า **ด้านผลิตภัณฑ์** อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.05, S.D.=0.68) และเมื่อพิจารณารายข้อผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยเงื่อนไขการมีเงินงวดการผ่อนชำระที่เหมาะสมกับผู้ขอสินเชื่อ รองลงมา คือ เงื่อนไขของผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสม ความเหมาะสมของระยะเวลาในการผ่อนชำระ และเอกสารที่ใช้ในการพิจารณาขอสินเชื่อมีความเหมาะสม รองลงมา**ด้านกายภาพ**อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.92, S.D.=0.49) และเมื่อพิจารณารายข้อผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยระบบความปลอดภัยที่มีรับรองเช่น มี พนง.รักษาความปลอดภัย คอยดูแลลูกค้าที่มาใช้บริการ มากที่สุด รองลงมา มีแสงสว่าง อากาศในสาขาถ่ายเท ไม่ร้อนอบอ้าวเกินไป ภาพลักษณ์ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่มีความน่าเชื่อถือ มีเครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ใช้ในสำนักงานที่มีความทันสมัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับลูกค้า เช่น แอลกอฮอล์ น้ำดื่ม กาแฟ เป็นต้น มีที่นั่งรอสำหรับการให้บริการอย่างเพียงพอ และ พื้นที่การให้บริการของสาขามีความสะอาด สวยงาม **ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย**อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.91, S.D.=0.61) และเมื่อพิจารณารายข้อผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับประหยัดเวลาในการเดินทางไปทำธุรกรรมที่ธนาคาร มากที่สุด รองลงมา คือ ขอสินเชื่อผ่านแอปพลิเคชันของธนาคารได้เพิ่มความสะดวก และ มีช่องทางให้ได้ศึกษาหาข้อมูลของผลิตภัณฑ์ได้สะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น และมีช่องทางการให้บริการลูกค้าที่หลายหลาย **ด้านราคา** อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.86, S.D.=0.59) และเมื่อพิจารณารายข้อผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมีระยะเวลาขอกู้ที่ยาวกว่าส่งผลให้งวดผ่อนชำระรายเดือนต่ำ มากที่สุด รองลงมา คือ ได้รับสิทธิพิเศษเช่นฟรีค่าประเมิน ค่าจดจำนอง รองลงมา คือ อัตราดอกเบี้ยต่ำสำหรับสินเชื่อวงเงินไม่เกิน 2.5

ลบ และมีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าธนาคารอื่น **ด้านบุคคล** อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.81, S.D.=0.54) และเมื่อพิจารณารายข้อผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยพนักงานให้บริการของพนักงานมีความโปร่งใส ซื่อสัตย์ มีความเท่าเทียม มากที่สุด รองลงมา คือ พนักงานให้บริการลูกค้าอย่างเท่าเทียม รองลงมา คือ พนักงานมีความกระตือรือร้น ใส่ใจลูกค้าและพร้อมให้บริการเสมอ พนักงานสามารถตอบคำถาม แนะนำผลิตภัณฑ์ได้ครบ จำนวนพนักงานมีเพียงพอต่อการให้บริการและพนักงานมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการให้บริการ **ด้านกระบวนการ** อยู่ในระดับมาก($\bar{X}$=3.67, S.D.=0.61) และเมื่อพิจารณารายข้อผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วย มีระบบการเช็คสถานะของสินเชื่อให้ลูกค้าได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง และมีระบบประมวลผลที่ถูกต้อง แม่นยำ เข้าใจง่ายและเชื่อถือได้ มากที่สุด รองลงมา คือ มีขั้นตอนการขอสินเชื่อที่ง่ายและรวดเร็วผ่าน Ghb all gen รองลงมาคือ มีความรวดเร็วในการอนุมัติสินเชื่อ และ ขั้นตอนในการให้บริการของพนักงานมีรวดเร็ว และเอกสารที่ใช้ในการขอสินเชื่อไม่ยุ่งยาก **ด้านการส่งเสริมการตลาด** อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.63, S.D.=0.76) และเมื่อพิจารณารายข้อผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยท่านได้สิทธิแลกคะแนนผ่านแอพ Ghb all กับร้านค้าที่ร่วมรายการ มากที่สุด รองลงมา คือ ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อของธนาคารเช่น website, Facebook และประโยชน์ที่ท่านได้รับจากเทศกาลต่างๆเช่น โปรโมชั่นดอกเบี้ยต่ำ ท่านได้รับส่วนลดค่าจดจำนอง เพื่อเป็นการกระตุ้นธุรกิจอสังหา และสามารถเข้าถึงดอกเบี้ยของธนาคารผ่าน Line GHB Buddy ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของแก้วตา หุนนาลา (2562) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพิจารณาเลือกใช้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารทิสโก้ จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผลการศึกษา พบว่า ข้อมูลด้านส่วนประสมทางการตลาด กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารทิสโก้จำกัด (มหาชน) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละปัจจัยพบว่าด้านบุคลากรผู้ให้บริการค่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และปัจจัยที่มีค่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการใช้บริการ ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านราคาด้านช่องทางการให้บริการ ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจขอสินเชื่อบ้านวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ของธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.86, S.D. =0.51) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า **การประเมินทางเลือก** อยู่ในระดับมาก($\bar{X}$=3.97, S.D. =0.55) และเมื่อพิจารณารายข้อผู้ตอบแบบสอบถามท่านมีความเชื่อมั่นในธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารมีการบริการลูกค้าด้วยความเต็มใจ มาก รองลงมา คือ การให้บริการของพนักงานมีความโปร่งใส ซื่อสัตย์มีความเท่าเทียม และธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้รับความไว้วางใจสำหรับสินเชื่อบ้าน รองลงมา**การรับรู้ความต้องการ** อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.97, S.D. =0.66) และเมื่อพิจารณารายข้อผู้ตอบแบบสอบถามท่านต้องการอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ มากที่สุด รองลงมา คือ ท่านต้องการงวดผ่อนชำระที่ต่ำ และท่านต้องการเงื่อนไขของผลิตภัณฑ์ที่สนับสนุน

การขอสินเชื่อ และท่านต้องการสินเชื่อสำหรับวงเงินไม่เกิน 2.5 ลบ.**การค้นหาข้อมูล** อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.93, S.D. =0.58) และเมื่อพิจารณารายข้อผู้ตอบแบบสอบถามธนาคารได้ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์เพื่อการตัดสินใจของผู้ที่สนใจสินเชื่อ มากที่สุด รองลงมา คือ ท่านสามารถเห็นผลิตภัณฑ์สำหรับวงเงินกู้ไม่เกิน 2.5 ลบ. ตามสื่อทั่วไป และท่านสามารถหาข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบดอกเบี้ยได้จากช่องทางต่างๆ **การประเมินภายหลังการซื้อ** อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.78, S.D. =0.59) และเมื่อพิจารณารายข้อผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วย คือ มีสาขาเพื่อรองรับความต้องการของลูกค้าได้อย่างเพียงพอ มากที่สุด รองลงมา คือ เมื่อเจอปัญหาสามารถติดต่อที่สาขาหลังการได้รับการบริการ และสอบถามความพึงพอใจหลักการขอสินเชื่อเพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ และ มีการให้คำแนะนำหลังการขอสินเชื่อ **ด้านการตัดสินใจ** อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.63, S.D. =0.62) และเมื่อพิจารณารายข้อผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วย คือ มีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับมายาวนานกว่า70 ปี รองลงมา คือ มีการช่วยเหลือลูกค้าในเรื่องค่าใช้จ่าย เช่น ฟรีค่าประเมิน ค่านิติกรรม และสามารถเข้าถึงการบริการได้หลากหลายช่องทาง ตามลำดับซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของศิวาภรณ์ คูหามุขและอริสรา เสยานนท์ (2565) ศึกษาเรื่องแนวทางการตลาดเพิ่มยอดขายประกันคุ้มครองวงเงินสินเชื่อธุรกิจของธนาคารออมสิน เขตภูเก็ต ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดต่อการขายประกันภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วย คือ ด้านราคา รองลงมา ด้านพนักงาน ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ส่วนกระบวนการตัดสินใจเลือกใช้บริการประกันภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย 2) ปัจจัยส่วนบุคคล ระดับการศึกษาสูงสุด ประเภทกิจการ รายได้กิจการต่อปี วงเงิน คุ้มครองสินเชื่อ เบี้ยประกันชีวิตมีผลต่อกระบวนการตัดสินใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01 3) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคาและด้านกระบวนการให้บริการมีผลต่อกระบวนการตัดสินใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) สาเหตุปัญหายอดขายประกันคุ้มครองวงเงินสินเชื่อธุรกิจที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้มาจากสาเหตุปัจจัยด้านกระบวนการ ปัจจัยด้านราคาปัจจัยส่งเสริมการตลาด และปัจจัยพนักงาน และ 4) แนวทางการตลาดกลยุทธ์เชิงแก้ไขด้านกระบวนการเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดนำไปใช้เป็นแนวทางการตลาดเพิ่มยอดขายประกันคุ้มครองวงเงินสินเชื่อธุรกิจของธนาคารออมสิน เขตภูเก็ต โดยการแก้ไขกระบวนการหลังการขายประกัน และทุกกระบวนการใช้สื่อออนไลน์บริการ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาแนวทางการเพิ่มยอดสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์เขตระยอง สำหรับผู้ที่ต้องการขอสินเชื่อวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ควรปรับปรุง เอกสารที่ใช้ในการพิจารณาขอสินเชื่อมีความให้มีความเหมาะสม ลดขั้นตอนในการพิจารณาด้านเอกสารต่างๆ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ควรปรับปรุงและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงสินเชื่อของทางธนาคาร เช่น การขยายบูทในห้างสรรพสินค้า เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้บริการให้แก่ลูกค้า ด้านการส่งเสริมการตลาด ควรมีอัตราดอกเบี้ยพิเศษในช่วงต้นปีเสนอให้แก่ลูกค้า เพื่อเป็นการเพิ่มยอดสินเชื่อในช่วง ไตรมาสที่ 1-2 ด้านบุคคล ผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการอบรมพนักงานให้พนักงานมีความรู้ความเชี่ยวชาญในการให้บริการ จำนวนของพนักงานมีเพียงพอต่อการให้บริการ และ พนักงานสามารถตอบคำถามแนะนำผลิตภัณฑ์ของธนาคารได้ครบถ้วนและถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. เพิ่มจำนวนกลุ่มประชากรให้กว้างขึ้น เพื่อเก็บข้อมูลได้อย่างครอบคลุม

2. ศึกษาผลิตภัณฑ์ของสถาบันการเงินอื่นควบคู่กันไป ซึ่งในแง่ของการเปรียบเทียบกับสถาบันการเงินอื่น ๆ ควรมีการสอบถามเกี่ยวกับการใช้สินเชื่อของธนาคารอื่น ๆ เพื่อได้พิจารณาว่ามีปัจจัยใดที่ธนาคารทำได้ดีอยู่แล้ว และปัจจัยใดที่ธนาคารอื่นดีกว่า เพื่อจะได้ทราบประเด็นที่ควรต้องปรับและพัฒนาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

แก้วตา หุนนาลา. (2562). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพิจารณาเลือกใช้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารทิสโก้ จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล*. คณะบริหารธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เขมิกา ฉายวิเชียร. (2564) . *แนวทางการเพิ่มยอดสินเชื่อบ้านธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเทสโก้โลตัส พระราม 4.* กลุ่มวิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

ธนาคารอาคารสงเคราะห์. (2566) .ข้อมูลทั่วไป. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2566. แหล่งที่มา: https://www.ghbank.co.th/

นราธิป คุณาสวัสดิ. (2564). *การตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของลูกค้าธนาคารอาคาร สงเคราะห์ ในจังหวัดชลบุรี.* วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Cochran, W.G. (2007). *Sampling Techniques.* New York: John Wiley & Sons, Inc.

The Writing Ornamenting on Anhui Folk Songs

Wang Yanmin and Thitinun Charoensloong
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail. 723495335@qq.com

****

Abstract

The purpose of this research are1) To study ornamentation piano technique ornamentation, 2) To study Anhui folk music advance.

The research method of this study is qualitative methods. the key informants were educator experts They were selected by inclusion criteria the research instrument for the data collection were interview form

The research results were found as follows; 1) the learning process for complex ornaments like vibrato and echo into several steps: theoretical explanation, auditory and visual analysis, technical preparation, decomposition exercises, application in music, creative exercises, and regular review with feedback. By guiding students gradually from basic to more advanced exercises, ensuring proficiency at each stage, and promoting flexible use of ornaments in music, musical expression and performance skills are enhanced, 2) Anhui folk songs are characterized by regional diversity, rich themes like labor, love, and narrative, easy-to-learn melodies, and unique instrumental accompaniment. They vary across regions, showcasing styles such as labor songs in the Huaihe Plain, lyrical tunes in the Yangtze River Hills, and emotionally rich melodies in the southern Anhui Mountains.

Keywords: The Writing Ornamenting; Anhui; Folk Songs

Introduction

Anhui, as a famous province of Chinese history and culture, its folk songs are not only the representative of local culture, but also the treasure of Chinese traditional music. Anhui folk song, as an important part of Chinese traditional music culture, is deeply loved by people for its unique Ornaments techniques and rich artistic connotation (Cao, 2023).

This cultural legacy has been passed down through generations and serves as a vital link to the province's past. Anhui folk songs continue to be cherished and preserved, both within the region and beyond, as they offer profound insights into the customs, beliefs, and sentiments of the people of Anhui.

At the school or university level in Anhui province, the study of Anhui folk songs. Students can learn with Anhui folk songs at school and universities delve into an interdisciplinary curriculum that blends elements of musicology, anthropology, history, and performance studies. This educational program aims to provide students with a comprehensive understanding of the evolution, regional variations, and social contexts of Anhui folk songs. Through theoretical coursework and practical workshops, students gain insights into the melodic structures, lyrical themes, and instrumentation specific to Anhui folk songs. They also examine the societal and historical influences that have shaped these musical traditions over time, Ultimately, the study of Anhui folk songs at school and universities not only nurtures an understanding of the rich tapestry of Chinese cultural expressions but also equips students with

*Received: July 26, 2024; Revised: July 31, 2024; Accepted: August 1, 2024

valuable skills in research, critical analysis, and performance, fostering a holistic approach to the preservation and appreciation of traditional music forms (Xiao, 2021).

Ornamentation in folk songs encompasses the embellishments, flourishes, and Ornaments elements added to the melody or rhythm, enhancing the expressiveness and emotional impact of the music. These ornamental techniques vary across different folk music traditions, each contributing to the unique cultural and musical tapestry of the respective regions. Chinese folk song ornaments are mostly utilized to enhance the melody by adding unique qualities and effects. The continuous sound, arpeggios, jumping sound, slip sound, tonic sound, and a few other ornaments are the key examples of how ornaments instruct vocal music singers. The "embellish cavity" is a collection of distinctive singing techniques that have developed over time in the long-term evolution of Chinese national vocal music art. These techniques serve to beautify, enrich, and embellish the singing style. It is evident that the singing talent of song ornaments is paired with a Chinese singing skill. Folk songs were, however, composed and shared verbally by the populace, hence there was no established method of recording music at first (Ran, 2023).

Conclusion, Anhui province is renowned for its rich cultural history and folk songs, which are a vital part of Chinese traditional music. In educational institutions across Anhui, students engage in comprehensive study programs that blend musicology, anthropology, history, and performance to explore Anhui folk songs. This curriculum emphasizes the evolution, regional variations, and social contexts of these musical traditions, enabling students to understand melodic structures, lyrical themes, and the societal influences shaping these songs. Ornamentation plays a crucial role in enhancing the expressiveness of folk songs, with various embellishments contributing to their emotional impact. Chinese folk song ornaments include continuous sounds, arpeggios, and unique vocal techniques developed over time, known as the "embellish cavity." These techniques enrich the singing style and reflect the intricate relationship between folk songs and Chinese vocal music traditions. Historically, these songs were shared orally, lacking formal methods of musical notation initially.

Research Purpose

1) To study ornamentation piano technique ornamentation.
2) To study Anhui folk music advance.

Literature Review

(1) The writing and ornamentation

Ornamentation, also known as "embellishment," is referred to as "auxiliary tones" in harmony, involving small notes and specific symbols used to enhance melodies. In folk music performance, ornaments play a special role. Most ornaments consist of short-duration upper and lower auxiliary notes. During performance, their duration is calculated within the time value of the note being ornamented or the preceding note. Common ornaments include appoggiaturas, trills, turns, mordents, passing tones, slides, and appoggiatura acciaccaturas (Fu, 2007).

In music, Ornaments or embellishments are fancy musical additions like extra notes that aren't crucial for the main melody or harmony but instead enhance and beautify it. These additions add interest, variety, and allow performers to infuse emotion into a piece. They are often quick notes surrounding a central main note. Ornaments come in various forms, from a

brief grace note preceding a main note to elaborate trills showcasing virtuosity. The level of ornamentation in music can range from abundant (especially common in the Baroque era between 1600 and 1750) to minimal or even absent (Liu, 2000).

During the Baroque era, During the Baroque era, ornamentation in music played a significant role. Ornamentation was used to embellish melodies, add expressiveness, and showcase the performer's virtuosity. Common ornaments included trills, mordents, turns, and appoggiaturas, among others, reflecting the stylistic characteristics of the Baroque period.

A trill, also called a "shake," involves quickly alternating between a specified note and the one directly higher. Trills in music can be diatonic, sticking to scale notes, or chromatic. They are typically denoted by "tr" or "tr~~," where the tilde (~) above the staff indicates the trill's length. In Baroque music, the trill can be denoted with a + sign above or below the note. By the late 18th century, trills typically started from the upper note. However, opinions varied on this, with some stating that the starting point was not crucial as there seemed to be no audible distinction once the initial note was played. Clive Brown suggests that despite various ways of indicating trills, it is probable that they were intended to start with the upper note and conclude with a turn in all cases. At times, a trill might be anticipated to conclude with a turn or another alteration, indicated by a few grace notes following the noted trill. In the late Renaissance and early Baroque periods, there existed a single-tone trill, known as trillo or tremolo, primarily suited for bowed string instruments due to its idiomatic nature (Brown, 2004).

it was typical for musicians to spontaneously add ornamentation to a melody. Likewise, a harpsichord player interpreting a melodic line was anticipated to improvise suitable harmonically and stylistically fitting trills, mordents (either upper or lower), and appoggiaturas. Composers may also specify ornamentation in their music. Certain common ornaments are represented by standard symbols in musical notation, while others might be included as small notes or fully written out as regular-sized notes in the score. Often, composers develop their own set of ornamentation techniques, explained in an introduction like a code. A grace note is a smaller-sized note, possibly with a slash through it, indicating that its duration does not contribute to the total time value of the bar. Alternatively, this term can refer more broadly to any small note used for denoting other ornaments or in combination with indications of other ornaments, regardless of timing during performance (Rognoni, 2002).

Ornamentation consists of small notes and special symbols used to enrich the expressive power of a melody, serving to embellish and enhance musical phrases in music. Ornaments notes play a crucial role in shaping the musical image. Although they serve as embellishments to the melody, ornaments are not insignificant; many ornaments in music play a role in enhancing and refining melodies during performance, there are various types of ornaments, including appoggiaturas, trills, turns, mordents, and slides. An appoggiatura is an Ornaments note formed by one or more small notes written before or after the main note, categorized into long appoggiaturas and short appoggiaturas. A trill is an ornament created by rapid alternation between the main note and adjacent notes. Turns are melodic patterns consisting of four or five notes and are classified as ascending turns and descending turns. Mordents involve rapid oscillations between the main note and adjacent notes either above or below, categorized into upper mordents and lower mordents. Slides denote a smooth transition between two notes (Fu, 2007).

During performance, the duration of ornaments is calculated within the time value of the note being ornamented or the preceding note. Different ornaments produce varying effects; for instance, appoggiaturas can add color to the melody, trills make the music more vibrant,

and turns and mordents enhance the musical depth. Mastering and using ornaments correctly is a significant skill in musical performance, as they can add more sonic effects to relatively plain notes, making the piece played or sung more prominent, lively, and pleasing to the ear (Liu, 2024).

(2) Historical Origins of Anhui Folk Songs

Anhui folk songs were born in Anhui Province, Anhui Province, abbreviated as "Wan," is a provincial-level administrative region in China. Its capital is Hefei, located in the eastern part of China's Yangtze River Delta region. Anhui Province borders Jiangsu to the east, Henan and Hubei to the west, Zhejiang to the southeast, Jiangxi to the south, and Shandong to the north. Geographically diverse, Anhui consists of plains, hills, and mountains, spanning the Yangtze River, Huai River, and Xin'an River basins. Crossing different climate zones, it ranges from warm temperate to subtropical transitional areas. By the end of 2023, Anhui Province administered 16 prefecture-level cities, established in the sixth year of the Kangxi reign during the Qing Dynasty (1667), the province's name comes from the first characters of the two prefectures at the time, Anqing and Huizhou (Anhui Provincial Mass Art Museum, 1998).

(2.1) Agitated and melodious, emotionally rich Anhui folk songs

This area is mostly located in mountainous landforms within 1,000 meters above sea level, and the unique terrain gives birth to unique styles of folk-art forms. Most of the working people in this area mainly work by cutting wood, picking seedlings, grazing, and harvesting. Therefore, the content and form of his folk songs are mostly used as creative materials. The unique landform has also created the unique character traits of the local people, which are straightforward, honest and emotional. Therefore, the folk songs in this area are mostly long tunes, the rhythm is tight and free, the drag is short, the words are exaggerated, and the progress of the melody line is relatively stable, which belongs to the flat tone mountain songs in the folk songs (Zhang, 2021).

For the definition of the area where folk songs are circulated, most of them in western Anhui are centered on Jinzhai and Lu'an in the Dabie Mountains. Most of the folk songs in this area are related to farming and folklore. For example, when the peasants in the Dabie Mountains raise their whips to drive their cattle on a whim, they will improvise and sing the melodious melody and free-paced mountain song "Slow Cattle Driving," which is the most representative folk song work, and the speed of the work is naturally soothing, just like a farmer walking leisurely in the fields and mountains to drive the oxen, and singing indulgently on the opposite hillside. The folk song Man Gan Niu "Slow Cattle Drive" in Jinzhai in western Anhui is a work with the characteristics of western Anhui folk songs.

For the definition of the area where folk songs are circulated, most of them in western Anhui are centered on Jinzhai and Lu'an in the Dabie Mountains. Most of the folk songs in this area are related to farming and folklore. For example, when the peasants in the Dabie Mountains raise their whips to drive their cattle on a whim, they will improvise and sing the melodious melody and free-paced mountain song "Slow Cattle Driving," which is the most representative folk song work, and the speed of the work is naturally soothing, just like a farmer walking leisurely in the fields and mountains to drive the oxen, and singing indulgently on the opposite hillside. The folk song Man Gan Niu "Slow Cattle Drive" in Jinzhai in western Anhui is a work with the characteristics of western Anhui folk songs.

Research Methodology

The researcher utilized qualitative research methods. The primary informants selected were experts in Anhui Province folk songs (musicians), piano experts, and teachers. They used the information obtained from the interviews to create a manual on piano ornamentation techniques.

Research tools: 1) Interview form for interview three experts, 2) Guidebook for writing ornamenting on Anhui folk songs, 3) Verification form.

Key informants: Key Informant (Musician) 1) Xu Shanyun, a native local folk artist of Bengbu City, Anhui Province. Key Informant (Piano Teacher) 1) Wang Danli, Anhui University, 2) Xu Junxiu, Hefei Normal University, Anhui Province ,3) He Fang, Anhui University

Data collection: 1) Collect, sort and analyze literature, 2) Concept definition and theoretical framework of research, 3) Create questionnaires for use in expert interviews, 4) Examine the survey and expert interview questionnaires for quality, 5) Data Collection and analyze

Data analysis: The data from the interview will be analyzed by using content analysis.

Research Conceptual framework

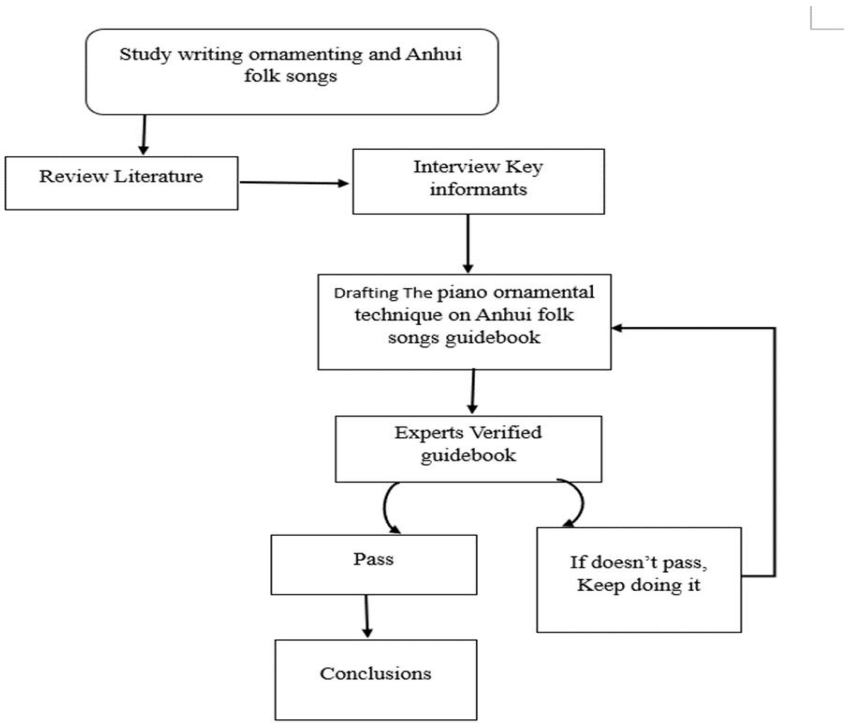

Figure 1 Research Conceptual Framework

Research Results

1. To study ornamentation piano technique ornamentation

The analysis result of interview piano teacher

Experts break down the learning process for complex ornaments like vibrato and echo into several steps: theoretical explanation, auditory and visual analysis, technical preparation, decomposition exercises, application in music, creative exercises, and regular review with feedback. By guiding students gradually from basic to more advanced exercises, ensuring proficiency at each stage, and promoting flexible use of ornaments in music, musical expression and performance skills are enhanced. The approach involves detailed analysis, technical groundwork, gradual practice escalation, rhythmic variations, application in diverse musical pieces, improvisation, peer feedback, and continuous review to foster creativity, confidence, and proficiency in utilizing ornaments effectively in performances.

And explain Trills and Turns are and how they are notated in the music Discuss the typical execution of these ornaments in the given context. Encourage students to improvise their own trills and turns on simple melodies. This helps them internalize the patterns and develop confidence.

顫音 trill

Trill: trill, which means "to swing".

And another way to deal with it:

Vibrato, which can be labeled as:

「tr」

「tr~~~~」Both

If there is a trill with a suffix and a suffix:

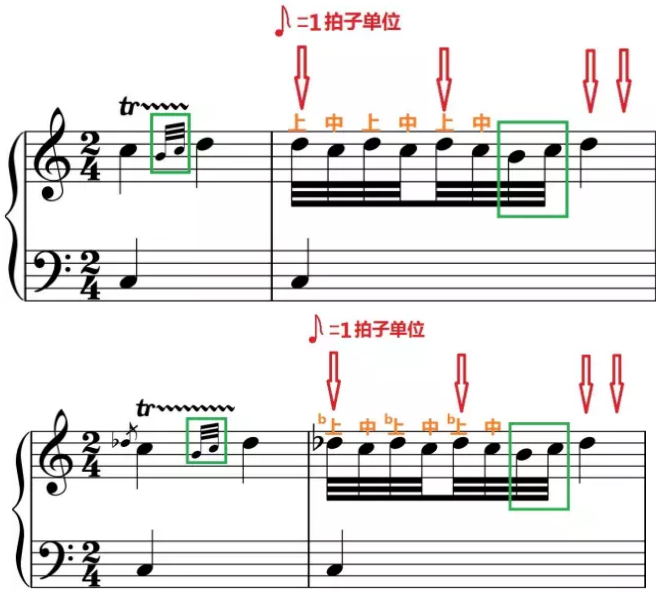

An important point to know: if you want to play the various ornaments well, you must align the front, middle, and back of the ornaments with the tap points of the "tempo unit". It is a lap → a lap in between.

Take the following fragment, for example, from Mozart's C Sonata KV545 near the end of the first movement

What are the problems with each of the above two demonstrations?

Rule 1: Ignore the next measure point Practice, play a bunch of trills, although the rhythm is maintained well, and suddenly get stuck before the next measure.

Rule 2: Ignoring the practice of "tempo units" is not only uneven vibrato, but also the bass of the left hand breaks down the chords, and the rhythm is "fast and slow".

If only practice the "ornamentation" itself, and ignore the rhythmic practice between the beats, this will lead to the following situations:

The correct way to practice vibrato requires a "beat unit" one by one.

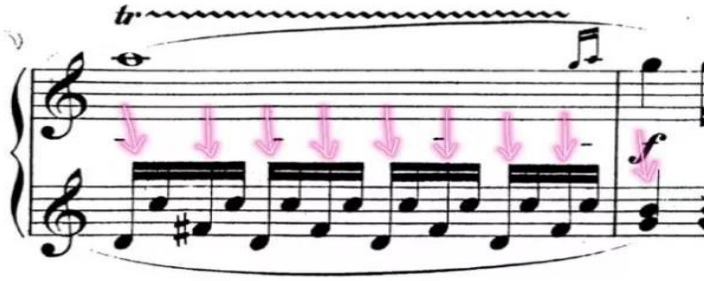

Or use "smaller tempo units" as an exercise.

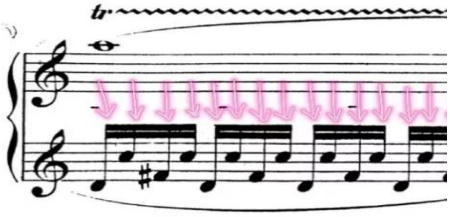

In fact, every 16th note of the left hand is exactly the "upper note" of the right-hand vibrato.
Not the A tone, but the B tone.
Everyone, let's feel it, and highlight the B note of the right hand with a slight exaggeration.

Teaching Method, Experts emphasize providing theoretical explanations and detailed analysis of various ornaments like appoggiatura, trill, oscillating, and echo in classical music to aid students' understanding. Practical application involves selecting pieces with ornaments for performance improvement. Teaching ornamentation on the piano includes using familiar folk songs, introducing ornament types, demonstrating their application, starting with basic exercises, fostering improvisation, exploring cultural contexts, progressing gradually in difficulty, and encouraging stylistic awareness. To introduce ornamental techniques during piano lessons, experts suggest listening to recordings, score analysis, teacher demonstration, student imitation, specific ornament practice, improvisation on melodies, peer feedback, performance incorporation, expressive playing emphasis, and utilization of resources like books and sheet music for effective learning. Exercises focusing on finger independence are crucial for clean ornament execution.

Experts recommends a structured approach for learning complex ornaments like vibrato and echo, involving theoretical explanation, analysis, technical preparation, decomposition exercises, application in music, creative tasks, and regular feedback. Progression from basic to advanced exercises ensures proficiency, flexible ornament use, enhanced musical expression, and performance skills. The method includes detailed analysis, technical foundation, gradual practice advancement, rhythmic variations, diverse piece application, improvisation, peer feedback, and continual review to boost creativity, confidence, and ornament utilization proficiency in performances. Trills and Turns are ornamental techniques marked in music notation used for embellishment. Students are encouraged to

improvise these ornaments on familiar melodies to internalize patterns and gain confidence in their execution.

Learning content: Students are taught about different ornamental techniques such as appoggiaturas, acciaccaturas, and trills with turns to enhance musical expression. They explore how composers use ornaments stylistically based on era and intentions. Focus is placed on developing proper technique, fingering, and practice strategies like slow practice and gradual tempo increases. In an ornamental classroom, students learn design principles like balance, harmony, contrast, rhythm, and emphasis, alongside color theory, materials, and techniques such as painting, drawing, embroidery, and beading. The curriculum includes pattern creation, historical ornamentation study, hands-on projects, and constructive critiques to foster creativity, technical skills, and aesthetic appreciation.

Activity in Classroom: Students identify ornaments by listening to recordings, analyzing music with ornaments, and noting their position and type. The teaching method involves demonstration and imitation, where the teacher plays pieces with ornaments for students to replicate and understand their effects. Tremolo practice starts with a simple two-note tremolo, gradually increasing speed and exploring different rhythmic patterns. Echo practice focuses on basic echo patterns, applying them in scales and melodies with attention to rhythm accuracy. Music segmentation practice involves dividing pieces into sections to focus on ornament practice before integrating them back into the whole. a variety of activities to help students master the skills of ornamentation, including listening to recordings to identify and imitate, finger independence exercises, vibrato and echo exercises with a metronome, segmented practice of the ornament part of the music, improvisation of ornaments, peer performance and feedback, music score and video analysis, as well as classroom presentations and small concerts. These activities not only systematically enhance students' technical abilities, but also improve their creativity and performance confidence.

Classroom Equipment: Integrate technology like recording apps for student performance evaluation and analysis, demonstration recordings for learning from professional performers, metronome and tuning software for rhythm accuracy, video analysis tools for studying ornament techniques, online tutorials for additional learning, music score editing software for creating practice scores, interactive music education apps for gamified learning, real-time feedback through smart piano apps, improvisation software for creativity, and multi-track recording software for performance analysis. These tools aid in enhancing learning experiences, providing resources for practice, offering instant feedback, and promoting creativity in ornamentation development.

For enjoyable ornamentation learning: Utilize simplified Bach etudes for practicing trills and echoes, Hanon Piano Fingering Exercises for finger independence and flexibility, Kodály Children's Piano Collection for beginner-friendly pieces with clear melodies suitable for ornament practice, and Bach Primary Piano Collection for beautiful melodies that facilitate pleasant performance while honing ornament skills.

2. To study Anhui folk music advance

Anhui Folk song of History, From the interview, it was concluded that, Anhui Province in eastern China boasts a rich historical and cultural heritage with folk songs dating back thousands of years. These songs were crafted by the working class over generations, encompassing labor songs, mountain songs, field songs, and minor tunes, depicting daily life and local customs. Anhui folk songs feature captivating melodies, distinct rhythms, and easy sing ability, often carrying strong narratives and emotional depth. Dialects are intricately

woven into the lyrics, enhancing local authenticity and realism.

Anhui folk musician: Anhui folk songs are characterized by regional diversity, rich themes like labor, love, and narrative, easy-to-learn melodies, and unique instrumental accompaniment. They vary across regions, showcasing styles such as labor songs in the Huaihe Plain, lyrical tunes in the Yangtze River Hills, and emotionally rich melodies in the southern Anhui Mountains. These songs often use repeated melodies, are easy to sing, and emphasize emotional expression. Instrumentation typically includes erhu, pipa, and bamboo flute. Anhui folk songs hold cultural significance, reflecting local history, customs, and values, often sung at festivals and ceremonies. Vocalists employ various vocal techniques, while traditional instruments contribute to the music's regional flair and artistic charm, enhancing the emotional depth and expressiveness of the songs.

Anhui folk songs to use in university classes: Musician recommend. three representative Anhui folk songs, Xiao fangniu, Fengyang Hua Gu, Hu Zi Diao, it may be enriching to listen to various Anhui folk songs to appreciate the diverse themes, melodies, and storytelling within this musical genre. Additionally, understanding the unique vocal and instrumental techniques employed in Anhui folk music can enhance one's appreciation for the art form. Overall, immersing oneself in Anhui folk songs can provide a meaningful cultural experience rich in emotion and tradition.

2.1 The Anhui folk song from Anhui folk song experts. According to the following

1) Xiao fangniu

Xiao fangniu is a popular folk song from Anhui, often associated with children's singing and featuring lively themes. Below is an analysis focusing on various musical elements:

1) Tonality

Key The song is typically in the key of F major (1=F). Mood, being in a major key contributes to a cheerful and optimistic mood, reflecting the pastoral life and simplicity expressed in the lyrics.

2) Dynamics

Variation, the dynamics may fluctuate throughout the piece, often starting softly and building in intensity during key phrases. Expressiveness, this dynamic variation helps convey the emotions tied to the themes of rural life and nature.

3) Form

Structure, the song likely follows a simple verse-chorus form common in folk music, making it easy for children to remember and sing along. Repeated melodic lines or refrains are typical, enhancing its catchiness.

4) Harmony

Chords, the harmonic structure is likely straightforward, using basic triads typical in folk music (I-IV-V progressions). Accompaniment, Simple harmonies support the melody, allowing the vocal lines to shine while maintaining rhythmic drive.

5) Melody

Characteristics, the melody is likely to be singable and diatonic, consisting of simple intervals that are easy for young voices to navigate. Rang, it may have a limited vocal range, suitable for children's voices, facilitating participation and enjoyment.

6) Rhythm

Pattern, the rhythm is likely lively and straightforward, possibly incorporating syncopation or playful rhythmic patterns to enhance the folk music feel. Tempo, A brisk tempo propels the song forward, reflecting the energetic lifestyle depicted in the lyrics.

7) Texture

Instrumentation the texture may vary from solo voice to ensemble singing, with possible instrumental accompaniment (like traditional Chinese instruments). Homophonic Texture it's usually homophonic, where the melody is supported by chords, making it accessible for group singing.

8) Timbre

Vocal Quality the song features bright, clear vocals, characteristic of children's choirs, emphasizing innocence and joy. Instrumental Color if accompanied, the timbre may include traditional instruments such as the erhu or pipa, adding authenticity and cultural depth to the sound.

Conclusions

Ornamentation piano technique ornamentation, Theoretical Foundations students learn about various ornaments (e.g., appoggiatura, trill, oscillating, echo) through detailed analysis to enhance their understanding. Practical Application utilizing familiar folk songs and classical pieces, teachers introduce and demonstrate different types of ornaments. This includes starting with basic exercises, fostering improvisation, exploring cultural contexts, and gradually increasing difficulty. Engagement Techniques effective methods such as listening to recordings, score analysis, teacher demonstrations, student imitation, specific ornament practice, improvisation, peer feedback, and expressive playing are emphasized for effective learning. structured Learning a structured approach is recommended for complex ornaments like vibrato and echo. This involves theoretical explanations, technical preparation, decomposition exercises, creative tasks, and regular feedback, ensuring students develop proficiency and musical expression.

Learning Content students are instructed on various ornamental techniques, proper technique, fingering, and practice strategies. The curriculum promotes creativity and technical skills through hands-on projects and historical studies of ornamentation.

Classroom Activities engaging activities such as identifying ornaments through listening, demonstration, tremolo and echo practice, segmented music practice, and peer performances help reinforce skills and build confidence. technology Integration Classroom equipment should include recording apps for performance evaluation, video analysis tools, interactive music education apps, and other technological resources to enhance learning and foster creativity in ornamentation.

Anhui folk music advance, Anhui Folk song of History, From the interview, it was concluded that, Anhui Province in eastern China boasts a rich historical and cultural heritage with folk songs dating back thousands of years. These songs were crafted by the working class over generations, encompassing labor songs, mountain songs, field songs, and minor tunes, depicting daily life and local customs. Anhui folk songs feature captivating melodies, distinct rhythms, and easy sing ability, often carrying strong narratives and emotional depth. Dialects are intricately woven into the lyrics, enhancing local authenticity and realism.

Anhui folk musician: Anhui folk songs are characterized by regional diversity, rich themes like labor, love, and narrative, easy-to-learn melodies, and unique instrumental accompaniment. They vary across regions, showcasing styles such as labor songs in the Huaihe Plain, lyrical tunes in the Yangtze River Hills, and emotionally rich melodies in the southern Anhui Mountains. These songs often use repeated melodies, are easy to sing, and emphasize emotional expression. Instrumentation typically includes erhu, pipa, and bamboo flute. Anhui folk songs hold cultural significance, reflecting local history, customs, and values, often sung at festivals and ceremonies. Vocalists employ various vocal techniques, while traditional instruments contribute to the music's regional flair and artistic charm, enhancing the emotional depth and expressiveness of the songs. Anhui folk songs to use in university classes: Musician recommend. three representative Anhui folk songs, Xiao fangniu, Fengyang Hua Gu, Hu Zi Diao, It may be enriching to listen to various Anhui folk songs to appreciate the diverse themes, melodies, and storytelling within this musical genre. Additionally, understanding the unique vocal and instrumental techniques employed in Anhui folk music can enhance one's appreciation for the art form. Overall, immersing oneself in Anhui folk songs can provide a meaningful cultural experience rich in emotion and tradition.

Anhui folk song from Anhui folk song experts. According to Xiao fangniu embodies the qualities of traditional folk music with its engaging tonality, expressive dynamics, and simple yet effective musical forms. Its accessibility makes it a favorite among children and contributes to its enduring popularity in Chinese folk culture. Fengyang Hua Gu exemplifies the vibrant characteristics of traditional Chinese folk music through its engaging tonality, dynamic contrasts, and accessible melodic structure. Its festive rhythm and communal nature inspire joy and togetherness, making it a cherished part of the cultural heritage in Anhui and beyond. Xiao fangniu embodies the qualities of traditional folk music with its engaging tonality, expressive dynamics, and simple yet effective musical forms. Its accessibility makes it a favorite among children and contributes to its enduring popularity in Chinese folk culture. Fengyang Hua Gu exemplifies the vibrant characteristics of traditional Chinese folk music through its engaging tonality, dynamic contrasts, and accessible melodic structure. Its festive rhythm and communal nature inspire joy and togetherness, making it a cherished part of the cultural heritage in Anhui and beyond.

Finding new knowledge:

The analysis of the study of both ornamentation techniques in piano and Anhui folk music reveals a rich tapestry of cultural heritage and artistic expression, emphasizing the importance of theory, practical application, and technology integration in shaping students' musical journeys.

Discussion

Discussing the results, the researcher should use the term It is consistent with Liu's (1996) research on the analysis The Writing Ornamenting on Anhui Folk Songs found that, the basic tone and the tone used to decorate the basic tone. Ornamentation is used a lot in piano music. This is not only because the ornamental notes make the bland melody gorgeous and lively, but also because it fits the characteristics of the piano itself. When playing the piano, the sound of the piano lacks’ continuity, and it cannot use performance methods such as "kneading" and "portamento" like string instruments, so the use of ornamental sounds can greatly compensate for the lack of the piano itself and add charm to the piano performance. Ornamentation is an indispensable means of musical expression. Piano playing has its own special technical requirements. Therefore, it is important for every piano teacher to accurately understand how to play ornamentation and to train it correctly. Ornamental sounds have been used for a long time, and they are mostly expressed in the form of symbols or abbreviations, and due to the different usages and habits of various composers, the form in which it is played is quite complex. Here, we will explain the common ornamentation and its training methods one.

Recommendations

1.General Recommendations

It is recommended that music departments develop a curriculum that specifically focuses on the ornamentation techniques used in piano interpretations of Anhui folk songs. This could involve creating workshops, courses, or masterclasses dedicated to teaching these techniques, allowing students to explore both the theoretical and practical aspects. Collaborating with experts in Anhui folk music can enrich the learning experience by providing authentic insights and methods. Additionally, integrating these techniques into performance assessments will encourage students to apply their knowledge creatively while preserving cultural heritage.

2. Recommendation for Further Research

Further research should be conducted to examine how ornamentation techniques in Anhui folk music can be applied or adapted across different musical genres and cultures. This investigation could involve comparative studies analyzing ornamentation practices in other regional folk music traditions and their influence on modern piano compositions. Additionally, exploring the emotional and cultural significance of these ornamentations in performance contexts would add depth to understanding their role in both historical and contemporary settings. Such research could contribute valuable insights into the evolution of folk music ornamentation and its relevance in today's music education and performance practices.

References

Anhui Provincial Mass Art Museum. (1988). *Anhui folk music.* Anhui Literature and Art Publishing

Brown, C. (2004). *Classical and Romantic Performing Practice 1750–1900*. Oxford Univer sity Press.

Cao, X. (2023). An Exploration of the Educational Inheritance of Anhui Intangible Cultural Heritage Folk Songs in Colleges and Universities. *Journal of Chuzhou University*. 25 (04), 23-30.

Fu, C. (2007). *The Style of the Times*. School of Music, Central China Normal University.

Liu, J. (2000). *Artistic characteristics of lyrical melodies in Chopin's piano works*. Huang Zhong.

Liu, J. (2024). *Analysis of the ornamental performance of Bach's English Suite No. 1 in A maj or.* Anqing Normal University.

Liu, X. (1996). On the Playing and Training of Piano Ornamental Notes. *Journal of Teachers College of Qingdao University*. 1996 (1), 116-119.

Ran, Y. (2023). The Teaching Chinese Folk Song Singing Ornaments in Jianghan Plain of China. *Bangkok Thonburi University*. 8 (5), 1-10.

Rognoni, R. (2002). *Passaggi per potersi esercitare nel diminuire (1592); edition with prefa ce by Bruce Dickey.* Arnaldo Forni Editore.

Xiao, X. (2021). The Educational Inheritance of Folk Songs and Chinese Vocal Music. *Journal of Central Conservatory of Music*. 2021 (2), 30-39.

Zhang, J. (2021). *Research on the Regional Characteristics of Anhui Folk Songs.* Anhui Normal University.

เงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม: กรณีศึกษางานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติกับสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน

Conditions Affecting Successes in Cross-Cultural Communication: a Case Study of International Affairs between Huachiew Chalermprakiet University in Thailand and Higher Educational Institutes in People's Republic of China

หนานหนาน เจี่ยง และ พัชรินทร์ บูรณะกร
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
Nannan Jiang and Patcharin Buranakorn
Huachiew Chalermprakiet University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: nannan0820@gmail.com

****

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ในสถานการณ์ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติกับสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ คัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจงบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ 24 คน จากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ 5 คน และจากสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีนที่ร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ 11 แห่ง 19 คน โดยใช้เครื่องมือวิจัยด้วยการตั้งคำถามแนวทางการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ ผลการวิจัยพบว่า คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีวัฒนธรรมที่เหมือนกันเป็นเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ได้แก่ 1) การสื่อสารที่เน้นบริบทต่ำ สามารถเข้าใจข้อความในการสื่อสารโดยไม่ต้องตีความเพิ่ม 2) มองเวลาแบบเชิงเดี่ยว มุ่งทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้สำเร็จจึงทำเรื่องอื่น กำหนดแผนงานและดำเนินการตามลำดับ 3) มองเวลาแบบเชิงซ้อน ดำเนินการหลายเรื่องพร้อมกันในเวลาเดียวกัน 4) พื้นที่ของการสื่อสารในระยะใกล้ชิด วางตัวเป็นกันเองไม่เน้นพิธีการ และ 5) พื้นที่ของการสื่อสารในระยะส่วนตัว ให้ความสำคัญเรื่องสานสัมพันธ์กับผู้ที่รู้จัก เว้นระยะห่างพอเหมาะเพื่อแสดงความเคารพแก่คู่สื่อสาร และพบว่ามีวัฒนธรรมที่ต่างกัน คือ 1) การสื่อสารที่เน้นบริบทสูง มีข้อความที่ต้องตีความเพิ่มบ้าง ผู้รับสารต้องมีความสามารถในการตีความเพิ่มจึงจะเข้าใจ และ 2) พื้นที่ของการสื่อสารในระยะสังคม มีความคิดแบบสื่อสารแต่เรื่องงาน ไม่คิดจะมีปฏิสัมพันธ์มากกว่าเรื่อง

* วันที่รับบทความ : 7 กุมภาพันธ์ 2567; วันแก้ไขบทความ 13 มีนาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 14 มีนาคม 2567
Received: Februry 7, 2024; Revised: March 13, 2024; Accepted: March 14, 2024

งาน และมีความคิดแบบควรสร้างปฏิสัมพันธ์เพื่อสะดวกในการสื่อสารต่อไป ซึ่งไม่อาจเป็นเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

คำสำคัญ: เงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จ; การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม; งานวิเทศสัมพันธ์; มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ; สถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน

Abstract

This qualitative research aims to analyze conditions affecting successes in cross-cultural communication focusing on international affairs between Huachiew Chalermprakiet University (HCU) in Thailand and higher educational institutes in People's Republic of China (PRC). Selected informants are five officers of HCU and nineteen officers from eleven higher educational institutes in PRC. Use research tools by asking interview guide questions and observation for analysis. The research finds similar cultures positively supporting cross-cultural communication, including 1) less contextual communication, without additional interpretation. 2) Linear communication, prioritizing plans and processing. 3) Complex communication, processing multiple issues through complicated time point of view. 4) Close communication, informal contacting and less processing. And 5) Personal communication, creating relationships with respective distance. On the contrary, different cultures decreasing effectiveness of cross-cultural communication include 1) high contextual communication, depending on ability of interpretation of communicators. And 2) Segmentation communication, separating places and issues communicated.

Keyword: Conditions Affecting Successes; Cross-Cultural Communication; International Affairs; Huachiew Chalermprakiet University; higher educational institute in P.R.China

บทนำ

อยู่ท่ามกลางกระแสของสังคมที่มีความเป็นโลกใบเดียวที่ไร้พรมแดน การดำรงชีวิตของมนุษย์ในแต่ละถิ่นฐานได้รับผลกระทบไม่มากก็น้อยที่จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับความหลากหลายและความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ และก่อให้เกิดการเลื่อนไหลของวัฒนธรรมไปมาหาสู่กันอย่างง่ายดายมากขึ้น ประเด็นเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรมหรือความแตกต่างทางวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนในองค์กรต้องเรียนรู้และปรับตัว เพื่อทำความเข้าใจเรื่องของบุคคลที่มาจากสถานที่ที่แตกต่างกันได้อย่างถูกต้อง และต้องพิจารณาอยู่บนพื้นฐานของปัจจัยต่าง ๆ เช่น ลักษณะภูมิประเทศ ที่ตั้งภูมิลำเนา การเลี้ยงดู ระดับการศึกษา ศาสนา ความเชื่อ สัญชาติ ฯลฯ เพราะปัจจัยเหล่านี้ล้วนก่อให้เกิดความแตกต่างของบุคคลในด้านวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ฯลฯ ดังนั้น การทำความเข้าใจในแนวคิด และทฤษฎีทางวัฒนธรรม จะทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับความหลายหลายหรือความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ (สุนทรียา ไชยปัญหา และ อุรารักษ์

ศรีประเสริฐ, 2559 : 104) และเป็นพื้นฐานนำไปสู่ความสำเร็จในกระบวนการของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Intercultural communication)

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเกิดขึ้นเพื่อศึกษาความแตกต่างของค่านิยม หลักความคิด พฤติกรรมทางสังคม การใช้ภาษา ฯลฯ ซึ่งเกิดจากภูมิหลังทางวัฒนธรรม องค์ประกอบของสังคม ประเพณีของชนเผ่าต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน เป็นต้น เมื่อเข้าใจภูมิหลังของอีกฝ่ายเป็นอย่างดี จึงจะสามารถสื่อสารกับอีกฝ่ายได้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ กล่าวได้ว่า การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม คือกระบวนการแลกเปลี่ยนและตีความสัญลักษณ์และบริบทหนึ่ง ๆ โดยบุคคลในกระบวนการสื่อสารนั้นมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมมากในระดับที่มีการตีความและมีความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือแตกต่างกัน นำไปสู่การเข้าใจความหมายของสารเดียวกันที่ไม่ตรงกัน (Lustig and Koester, อ้างในเมตตา วิวัฒนานุกูล (กฤตวิทย์), 2559 : 1) และ Hall (1953, อ้างถึงใน Xiong, L.J. and Liu, X.H., 2010 : 31-34) ได้กล่าวถึงว่า การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีความสำคัญอย่างยิ่ง การเข้าใจและความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีความสำคัญในการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่มาจากต่างสัญชาติหรือต่างเชื้อชาติ และยังช่วยทำให้เกิดทัศนคติที่ถูกต้องต่อผู้คนจากต่างวัฒนธรรม เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการดูหมิ่นหรือความไม่เป็นธรรมระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

งานวิเทศสัมพันธ์ เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับกิจการด้านต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือทางวิชาการและวัฒนธรรมให้เกิดความก้าวหน้าและนำมาซึ่งประสิทธิภาพและคุณภาพในการแข่งขันหรือเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ (ชฎาพร โชติรดาภาณ์, 2559 : 165) บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในวงการการศึกษา จึงควรจะต้องมีความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ซึ่งต้องเป็นผู้ที่เปิดใจรับรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และปรับตัวเข้ากับความหลากหลายของวัฒนธรรม เพื่อที่จะทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์สถาบันการศึกษาและหลักสูตร ติดต่อประสานงาน เชื่อมความสัมพันธ์ และเจรจารายละเอียดข้อตกลงความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศ (ฉันทัส ทองช่วย, 2543-2544 : 3) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติมีบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้สร้างความสัมพันธ์อันดีกับมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีการลงนามสัญญาความร่วมมือทางวิชาการร่วมกันมากกว่า 30 แห่ง มีจำนวนนักศึกษาจีนที่มาเรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยนี้เป็นจำนวนมาก (Ou Liufen, 2561 : 413-422) งานวิเทศสัมพันธ์สำหรับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจึงมิอาจขาดได้ บุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์โดยเฉพาะบุคลากรที่เข้าใจทั้งวัฒนธรรมของไทยและของจีน และมีความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาชนจีนจึงมีความสำคัญ ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมทั้งในระดับบุคคลและที่สำคัญในระดับองค์กร เพื่อให้ถึงเป้าหมายอันร่วมกัน คือความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยในฐานะชาวจีนที่ศึกษาภาษาและวัฒนธรรมไทย ได้ใช้ชีวิตในประทศไทยมากกว่า 10 ปี ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในเรื่องการเปิดใจยอมรับและเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม พร้อมต้องเรียนรู้และปรับตัวให้ทันกับความหลากหลายของวัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมและปัจจัยหรือเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในกระบวนการการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในกลุ่มบุคคลด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยไทยกับจีน และคาดหวังว่าจะเป็นแนวทางและประโยชน์ให้กับบุคลากรด้านงานวิเทศสัมพันธ์ในสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ของไทยที่ต้องการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์กับสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์เงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ในสถานการณ์ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติกับสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และวิธีการวิจัยภาคสนาม (Field Research) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขที่ส่งผลต่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและแนวคิด ทฤษฎีของเอ็ดเวิร์ด ที. ฮอลล์ (Edward T. Hall ,1959P135-210 .) ที่เกี่ยวกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย

2. ศึกษาประวัติความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติกับต่างประเทศและศึกษาลักษณะงานของวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจากเอกสาร การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์

3. กำหนดขอบเขตการศึกษาและคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) ได้แก่

3.1 บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในแผนกวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ประเทศไทย ระหว่างปีการศึกษา 2562-2566 จำนวนทั้งหมด 5 คน

3.2 บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ในสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีนที่มีความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ทั้งนี้ปัจจุบันมีบันทึกความเข้าใจ (MOU) หรือบันทึกข้อตกลง (MOA) ควบคุมอยู่ และมีกิจกรรมความร่วมมือด้านการจัดโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาร่วมกัน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2562-2566 ซึ่งได้คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) จากกลุ่ม

ประชากร ได้แก่ บุคลากรผู้มีหน้าที่ติดต่อประสานงานด้านวิเทศสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติทั้งหมด จำนวน 11 แห่ง จำนวนบุคลากรทั้งหมด 19 คน ตามตารางรายชื่อสถาบันอุดมศึกษาต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางรายชื่อสถาบันอุดมศึกษาและจำนวนบุคลากรกลุ่มให้ข้อมูล

ลำดับ	รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน	จำนวนบุคลากรกลุ่มให้ข้อมูล
1	Beibu Gulf University	2 คน
2	Chongqing Institute of Foreign Studies	2 คน
3	Guangxi Minzu University	2 คน
4	Guangxi University of Foreign Languages	3 คน
5	Guilin University of Aerospace Technology	1 คน
6	Guiyang Preschool Education College	1 คน
7	Nanning Normal University	1 คน
8	Xiangsihu College of Guangxi Minzu University	3 คน
9	Yulin Normal University	1 คน
10	Yunnan University of Finance and Economics	1 คน
11	Zhejiang Yuexiu University	2 คน
	รวม	19 คน

4. สร้างเครื่องมือวิจัยด้วยการตั้งคำถามแนวทางการสัมภาษณ์ (Interview guide) ที่จะนำไปสัมภาษณ์บุคลากรด้านงานวิเทศสัมพันธ์ที่ต้องสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติกับสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน

5. ปรับแก้ไขเครื่องมือวิจัยแบบสัมภาษณ์ และนำไปสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลภาคสนามกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติกับสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน

6. สังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วมในสถานการณ์ความร่วมมือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติกับสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน

7. วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ และที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ในสถานการณ์ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติกับสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐประชาชนจีน

8. นำเสนอผลการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

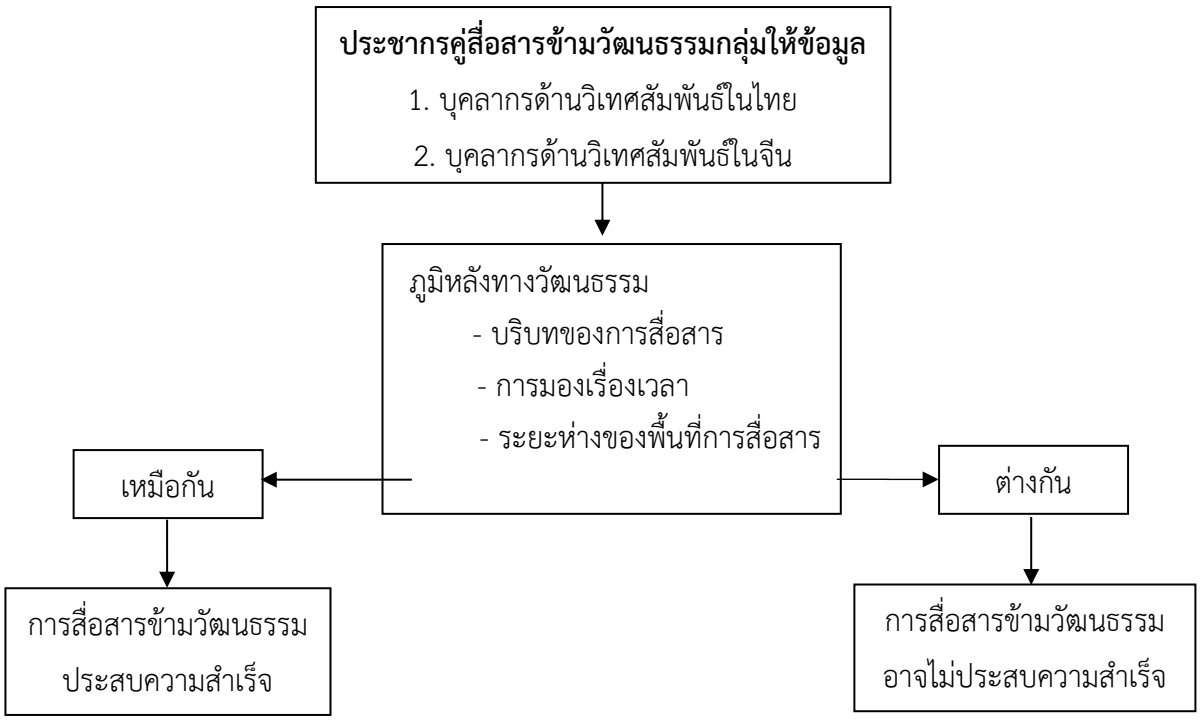

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำประเด็นด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของเอ็ดเวิร์ด ที. ฮอลล์ (Edward T. Hall ,1959P135-210 .) มาประกอบการวิจัย ฮอลล์ถือได้ว่าเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งในประวัติแห่งการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างบุคคลต่างวัฒนธรรมและให้มุมมองเกี่ยวกับการปรับตัวเพื่อที่จะสามารถเข้าใจอีกฝ่ายและใช้ชีวิตร่วมกันหรือทำงานร่วมกันเพื่อลดปัญหาและความขัดแย้งให้มากที่สุด ผลการศึกษาพบว่ามี 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ ประเด็นบริบทของการสื่อสาร (Context) ประเด็นเรื่องเวลา (Time) และประเด็นพื้นที่ของการสื่อสาร (Space) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. บริบทของการสื่อสาร (Context)

ในการสื่อสารระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ จะมีการสื่อสารที่ผู้สื่อสารได้คำนึงถึงสถานภาพของผู้รับสาร และสามารถใช้คำพูดหรือใช้ตัวอักษรอย่างชัดเจนเหมาะสมในการสื่อความหมาย ผู้รับสารจึงสามารถเข้าใจความหมายของผู้สื่อสารได้ทันที ในขณะเดียวกัน ก็อาจเกิดสถานการณ์ที่มีปัจจัยบางอย่างสอดแทรกเข้ามาส่งผลกระทบทำให้การสื่อสารนั้นไม่เป็นไปตามที่ผู้สื่อสารต้องการ อาจเกิดจากผู้สื่อสารไม่สามารถสื่อ

ความหมายที่ต้องการจะสื่อให้ชัดเจนเท่าที่ควร ผู้สื่อสารจะต้องมีการตีความและอ่านสถานการณ์เพิ่มจึงจะสามารถเข้าใจความหมายของผู้สื่อสารได้ ตามความคิดของฮอลล์ได้แบ่งประเด็นเรื่องบริบทของการสื่อสารออกเป็น 2 ประเด็น คือ การสื่อสารเน้นบริบทสูง (High Context) และการสื่อสารที่เน้นบริบทต่ำ (Low Context)

1.1 การสื่อสารที่เน้นบริบทสูง (High Context)

การสื่อสารที่เน้นบริบทสูง คือ การสื่อสารที่ผู้รับสารไม่สามารถเข้าใจความหมายของผู้สื่อสารได้ทันที จะต้องมีการตีความเรื่องที่ผู้สื่อสารสื่อและอ่านสถานการณ์เพิ่มจึงจะเข้าใจความหมายของผู้สื่อสารได้

จากการสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่า ในกระบวนการการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีสถานการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงประเด็นการสื่อสารที่เน้นบริบทสูง

ดังที่ คุณ A-3 (10 กุมภาพันธ์ 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

เวลาประสานกับทางจีน เรื่องชั่วโมงเรียนจะเป็นประเด็นที่ต้องมีวิเคราะห์เพิ่มชั่วโมงเรียนของฝ่ายไทยกับคาบเรียนของฝ่ายจีนแต่ละมหาวิทยาลัยจะไม่เหมือนกัน เวลามหาวิทยาลัยทางจีนแจ้งแผนการเรียนมา จะต้องตีความและถามข้อมูลเพิ่มว่าหนึ่งคาบของเขากี่นาที รวมชั่วโมงสอบไหม เป็นต้น เพื่อนำมาจัดตารางเรียนได้ครบตามเวลาที่เขากำหนด ถ้าทางจีนระบุในเอกสารหรืออธิบายเพิ่มตอนส่งข้อมูลจะทำให้เราเข้าใจและทำงานง่ายขึ้น

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายไทยมีการต้องตีความเพิ่มและสอบถามข้อมูลเพิ่มจากคู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมฝ่ายจีนซึ่งมาจากต่างวัฒนธรรม คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมฝ่ายจีนส่งแผนการเรียนนักศึกษาจีนที่จะไปเรียนในมหาวิทยาลัยฝ่ายไทยให้ แต่ระบบการศึกษาของไทยกับของจีนมีความแตกต่างกัน การคำนวณเวลาชั่วโมงเรียนของไทยกับคาบเรียนของจีนต่างกัน และจำนวนเวลาคาบเรียนของมหาวิทยาลัยในจีนอาจไม่เหมือนกันอีกด้วย เมื่อสื่อสารถึงประเด็นชั่วโมงเรียน ฝ่ายไทยซึ่งเป็นผู้รับสารจึงต้องมีการตีความและสอบถามข้อมูลเพิ่มเพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกัน และให้ความเห็นว่า หากผู้ส่งสารสามารถระบุรายละเอียดหรืออธิบายเพิ่มเติมตั้งแตแรก จะทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเกิดความเข้าใจตรงกันง่ายขึ้น

เช่นเดียวกับที่ คุณ A-2 (26 กุมภาพันธ์ 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

เวลาประสานเรื่องการแลกเปลี่ยนนักศึกษจะทักไปถามทางจีนว่ามีนักศึกษาส่งมาไหม ถ้าทางจีนไม่มีส่งมาจะไม่ค่อยพูดว่าไม่มีการส่งนักศึกษามาตรง ๆ ส่วนใหญ่ชอบพูดรักษาหน้าไม่ปฏิเสธตรง ๆ แต่อาจจะเกริ่นเหตุผลอื่นนำ เช่น มีการปรับหลักสูตรปรับแผนการเรียนหรือทางมหาวิทยาลัยไม่บังคับนักศึกษาไปเรียนต่อต่างประเทศ เป็นต้น ถ้าพูดประมาณนี้ ก็จะตีความได้ว่าเขากำลังปฏิเสธ แต่เราจะถามยืนยันไปอีกครั้งเพื่อได้คำตอบที่แน่นอนจากเขา

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายไทยมีการต้องตีความคำพูดของคู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมฝ่ายจีนเพิ่ม จากวัฒนธรรมแบบที่มีการพูดรักษาหน้าโดยไม่พูดปฏิเสธตรง ๆ จึงจะเข้าใจว่าความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อจริง คือ เขาน่าจะกำลังพูดปฏิเสธ แต่ด้วยความที่ต้องได้รับคำตอบที่แน่นอนเพื่อนำไปวางแผนงานในลำดับต่อไป ฝ่ายไทยซึ่งเป็นผู้รับสารจึงต้องมีการถามเพิ่มเพื่อยืนยันความหมายที่แท้จริงที่ฝ่ายจีนต้องการสื่อ

และดังที่สรุปสถานการณ์จากการสังเกตการณ์ (26 กรกฎาคม 2566)

ในที่ประชุมเจรจาความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยฝ่ายจีนได้นำแผ่นพับแนะนำหลักสูตรที่ตีพิมพ์เป็นภาษาจีนและภาษาอังกฤษมาแจกให้กับผู้ร่วมประชุมฝ่ายไทย เมื่อเห็นชื่อหลักสูตรแปลกใหม่และน่าสนใจ แต่ข้อมูลในแผ่นพับเป็นภาษาจีนและภาษาอังกฤษ และไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร ฝ่ายไทยจึงมีการตีความว่าหลักสูตรนี้ภาษาไทยควรเป็นอะไร และถ้าเทียบกับของไทยจะใกล้เคียงกับหลักสูตรไหน หากมีทำข้อมูลเป็นภาษาไทยและมีรายละเอียดนิดหน่อยก็จะทำให้เข้าใจง่ายขึ้น

จากตัวอย่างการสังเกตการณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายไทยมีการต้องตีความข้อมูลในแผ่นพับแนะนำหลักสูตรของฝ่ายจีนซึ่งได้จัดทำเป็นภาษาจีนและภาษาอังกฤษ ผู้อ่านข้อมูลฝ่ายไทยพอเข้าใจภาษาจีนหรือภาษาอังกฤษ แต่ต้องตีความเพิ่มเติมในรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร จึงมีความเห็นว่าหากฝ่ายจีนจัดเตรียมข้อมูลในแผ่นพับเป็นภาษาไทยจะสะดวกในการอ่านสำหรับฝ่ายไทย และถ้ามีรายละเอียดเพิ่มเติมจะทำให้เข้าใจง่ายขึ้น

จากตัวอย่างข้างต้นสรุปได้ว่า ในกระบวนการการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างบุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีการสื่อสารที่เน้นบริบทสูง ผู้รับสารต่างวัฒนธรรมมีการต้องตีความจากข้อมูลที่ได้รับ หรือสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้สื่อสารข้ามวัฒนธรรม เช่น ประเด็นเรื่องชั่วโมงเรียนที่ต้องการตีความข้อมูลและสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม ประเด็นการปฏิเสธโดยใช้คำที่ต้องตีความและอ่านสถานการณ์เพิ่ม และประเด็นเอกสารโดยใช้ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของอีกฝ่ายในการสื่อสารทำให้ผู้รับสารต้องตีความเพิ่ม ทั้งนี้ การสื่อสารที่เน้นบริบทสูงเหล่านี้ ไม่อาจทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการตีความและอ่านสถานการณ์เพิ่มเพื่อทำให้ข้อมูลมีความชัดเจนมากขึ้นและทำความเข้าใจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของผู้รับสารต่างวัฒนธรรมต่างหาก ที่จะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ส่งต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

1.2 การสื่อสารที่เน้นบริบทต่ำ (Low Context)

การสื่อสารที่เน้นบริบทต่ำ คือการสื่อสารที่ผู้พูดหรือผู้ส่งสารได้มีการถ่ายทอดความหมายที่ต้องการสื่อให้กับผู้รับสารอย่างเป็นระเบียบชัดเจน ซึ่งผู้ฟังหรือผู้รับสารสามารถรับรู้และเข้าใจความหมายของผู้พูดหรือผู้ส่งสารได้ทันทีโดยที่ไม่ต้องมีการตีความ อ่านสถานการณ์หรือวิเคราะห์จากปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติม

จากการสัมภาษณ์บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่า ในกระบวนการการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีสถานการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงประเด็นการสื่อสารที่เน้นบริบทต่ำ

ดังที่ คุณ A-3 (10 กุมภาพันธ์ 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ดิฉันเป็นคนจีน สามารถสื่อสารภาษาจีนได้ และสามารถสื่อสารภาษาไทยได้เพราะเรียนภาษาไทย ใช้ชีวิตและทำงานอยู่ไทยมากกว่า 10 ปี จึงเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมทั้งจีนและไทย ซึ่งคิดว่าเป็นส่วนที่ทำให้การติดต่อสื่อสารกับทางจีนสะดวกและราบรื่นกว่า คู่สื่อสารด้วยกันทางจีนเป็นคนจีนทั้งหมด จึงทำให้การติดต่อสื่อสารงานมีความสะดวกสบายมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายไทยเป็นชาวจีนที่เข้าใจทั้งภาษาและวัฒนธรรมจีนและไทย เมื่อสื่อสารกับคู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมฝ่ายจีนที่เป็นชาวจีนถึงแม้ว่าอยู่ภายใต้บริบทสังคมไทยและวัฒนธรรมไทย แต่ก็ถ่ายทอดความหมายให้กับผู้รับสารฝ่ายจีนด้วยภาษาเดียวกันได้อย่างสะดวกในฐานะผู้ส่งสาร และสามารถเข้าใจความหมายของผู้ส่งสารฝ่ายจีนเนื่องจากมีความเข้าใจวัฒนธรรมจีนในฐานะผู้รับสาร จึงทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมทั้งสองฝ่ายมีประสิทธิภาพ

เช่นเดียวกับที่ที่ คุณ A-1 (13 กุมภาพันธ์ 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

การสื่อสารกับผู้ประสานงานทางจีนโดยมากใช้ภาษาจีนพูดคุยหรือพิมพ์ข้อความกัน ดิฉันเคยเรียนภาษาจีนและเคยอยู่จีนหลายปี การสื่อสารกับคนจีนด้วยจีนกลางจึงไม่ค่อยมีปัญหา คนจีนที่ประสานงานด้วยกัน ส่วนใหญ่สามารถถ่ายทอดความหมายได้ชัดเจน ดิฉันสามารถเข้าใจความหมายของเขาได้ จึงคิดว่าการเข้าใจภาษาเดียวเป็นเรื่องสำคัญที่ทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมประสบความสำเร็จ

จากการสัมภาษณ์บุข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายไทยเป็นชาวไทยที่มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนและเข้าใจวัฒนธรรมจีน เมื่อต้องสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับบุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์ฝ่ายจีนเป็นภาษาจีนก็สามารถเข้าใจความหมายที่ฝ่ายจีนถ่ายทอด และสามาถโต้ตอบเป็นภาษาจีนได้ จึงไม่เป็นปัญหาในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และมีความเห็นว่า การที่เข้าใจและสามารถสื่อสารภาษาเดียวกับผู้ต่างวัฒนธรรม เป็นเรื่องสำคัญที่ทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมประสบความสำเร็จ

ส่วนที่ คุณ F-1 (2 มีนาคม 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ไม่ค่อยมีปัญหาในการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากผู้ประสานงานฝ่ายม.หัวเฉียวฯ เป็นคนจีน เรารู้จักการนาน เราใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร สามารถเข้าใจประเด็นในการสื่อสารได้อย่างชัดเจน ทำให้การติดต่อสื่อสารรวดเร็ว สะดวกสบาย และราบรื่นมากยิ่งขึ้น

และดังที่ คุณ E-3 (7 มีนาคม 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ฉันคิดว่าไม่ค่อยมีการสื่อสารที่ต้องใช้การตีความเพิ่มนะ การสื่อสารกับม.หัวเฉียวฯ โดยมากใช้ภาษาจีน ถึงแม้พูดไทยไม่ได้แต่ก็ไม่ค่อยเป็นอุปสรรคในการสื่อสารกับม.หัวเฉียวฯ และผู้ที่ประสานด้วยกันติดต่องานทางด้านนี้กันมาหลายปี ชำนาญในเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศ ประเด็นในการติดต่อสื่อสารก็สามารถถ่ายทอดได้ชัดเจน ไม่ค่อยมีปัญหากัน

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายจีนมีความคิดเห็นว่า คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมฝ่ายไทยเป็นชาวจีน ใช้ภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาแม่ของทั้งสองฝ่ายในการสื่อสาร และรู้จักกัน มีความคุ้นเคยกันในระดับหนึ่ง สามารถถ่ายทอดได้เข้าใจ และฝ่ายผู้รับสารก็สามารถรับรู้ความหมายที่ผู้สื่อสารต้องการจะสื่อ ไม่ค่อยต้องมีการตีความหรือวิเคราะห์สถานการณ์เพิ่มเติม จึงทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมทั้งสองฝ่ายมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้สื่อสารฝ่ายไทยมีความชำนาญในเรื่องงานที่รับผิดชอบ สามารถถ่ายทอดความหมายได้อย่างชัดเจน ไม่ต้องมีการตีความเพิ่มเติม ซึ่งช่วยทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมร่วมกันมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากตัวอย่างข้างต้นสรุปได้ว่า ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างบุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่เน้นบริบทต่ำที่เหมือนกัน ผู้สื่อสารข้ามวัฒนธรรมฝ่ายไทย มีทั้งชาวจีนและชาวไทยที่สามารถสื่อสารภาษาจีนและเข้าใจวัฒนธรรมของไทยกับของจีน เมื่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับคู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมฝ่ายจีนจึงสามารถใช้ภาษาจีนการสื่อสารโดยตรง คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมฝ่ายจีนจะมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยหรือไม่จึงไม่เป็นอุปสรรคในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม รวมถึงการรับรู้ข้อมูลและการเข้าใจความหมายที่ฝ่ายไทยจะสื่อ ซึ่งเป็นข้อดีสำหรับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในการติดต่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์กับฝ่ายจีน ประกอบด้วยบุคลากรมีประสบการณ์ด้านงานวิเทศสัมพันธ์ มีความรู้และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับงานความร่วมมือทางวิชาการระหว่างไทยกับจีน มีความเข้าใจข้อมูลที่จะถ่ายทอดให้กับอีกฝ่าย จึงสามารถถ่ายทอดความหมายได้อย่างชัดเจน และผู้รับสารเข้าใจประเด็นที่ผู้สื่อสารต้องการจะสื่อ จึงไม่จำเป็นต้องมีการตีความหรืออ่านสถานการณ์เพิ่มเติมทั้งสองฝ่ายก็สามารถเข้าใจตรงกันได้ ซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างทั้งสองฝ่าย ทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีความสะดวกสบาย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเวลา (Time)

ในแต่ละวัฒนธรรมมีมุมมองหรือแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเวลา (Time) ที่เหมือนหรือต่างกัน ซึ่งมุมมองหรือแนวคิดเรื่องเวลา มีผลต่อการวางแผน การนัดหมาย การดำเนินการ ฯลฯ ในกระบวนการการสื่อสาร ไม่ว่าจะในชีวิตประจำวันหรือการทำงาน ตามความคิดของฮอลล์ได้แบ่งประเด็นเรื่องเวลาออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ได้แก่ วัฒนธรรมที่มองเวลาแบบเชิงเดี่ยว (Monochronic Time) และแบบเชิงซ้อน (Polychronic Time)

2.1 วัฒนธรรมที่มองเวลาแบบเชิงเดี่ยว (Monochronic Time)

คนที่อยู่ในวัฒนธรรมที่มองเวลาแบบเชิงเดี่ยว มักจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปก่อน จึงจะเริ่มทำอีกสิ่งหนึ่งต่อ และให้ความสำคัญกับการจัดตารางเวลามากกว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือยืดหยุ่นเวลาที่นัดหมายได้

จากการสัมภาษณ์บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยได้พบว่า ในกระบวนการการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีสถานการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงประเด็นวัฒนธรรมที่มองเวลาแบบเชิงเดี่ยว

ดังที่ คุณ A-1 (13 กุมภาพันธ์ 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

โดยมากจะดำเนินหลาย ๆ เรื่องไปพร้อมกันเนื่องจากงานบางชิ้นมีลักษณะงานที่ต้องใช้เวลาในการดำเนินการเป็นระยะยาวตามขั้นตอน ไม่เร่งด่วนหากมีการวางแผนงานดี ๆ แต่ในระหว่างนี้หากมีเรื่องด่วนหรืองานเฉพาะกิจแทรกเข้ามาและต้องทำให้เสร็จภายในเวลาจำกัด เช่น ร่างจดหมายด่วน แปลข้อมูลด่วน ช่วยแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เป็นต้น ก็จะดำเนินการเรื่องเดียวไปให้สิ้นสุดจึงจะดำเนินการเรื่องอื่น ๆ

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติที่รู้จักปรับเปลี่ยนแผนการปฏิบัติงานโดยสลับลำดับความสำคัญของงานเมื่อมีเรื่องเร่งด่วนแทรกเข้ามาในแผนงานที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า จะดำเนินการงานที่มีความเร่งด่วนเป็นกรณีพิเศษให้เสร็จสิ้นแล้วจึงจะดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ตามลำดับต่อไป

และดังที่ คุณ A-4 (16 มีนาคม 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ดิฉันชอบทำงานแบบให้จบเป็นเรื่องๆ เพราะจะช่วยทำให้การติดตามงานมีความชัดเจนและง่ายขึ้น และเราจะตั้งใจทำเรื่องนั้นมากขึ้นเพื่อให้มันได้ปิดงานเร็วๆ แล้วเราจะได้ตั้งใจทำงานชิ้นต่อไปอย่างเต็มที่

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายไทยมองว่าการทำงานให้จบเป็นเรื่อง ๆ จะช่วยทำให้มีความตั้งใจในการทำเรื่องนั้น ๆ เมื่อมุ่งมั่นอยู่กับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะมีความชัดเจนกับเรื่องนั้นมากขึ้น ซึ่งการติดตามจะง่ายขึ้น และมีความคาดหวังว่าจะสามารถทำให้เรื่องนั้นเสร็จสิ้นได้เร็วขึ้น

นอกจากนี้ คุณ D-1 (16 กุมภาพันธ์ 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ในการปฏิบัติงานจะมีบางเรื่องหรืองานบางชิ้นที่จะต้องมุ่งทำให้เสร็จแล้วจึงจะทำเรื่องอื่นต่อได้ ส่วนมากเป็นเรื่องที่มีความเร่งด่วน และมีความสำคัญเป็นพิเศษในเวลานั้น เช่น การให้การต้อนรับและดูแลคณะศึกษาดูงานจากต่างประเทศ การจัดทำรายงานด่วน เป็นต้น ซึ่งเมื่อได้กำหนดตารางเวลาดำเนินงานแล้ว ควรจะต้องปฏิบัติตามเวลาไม่สามรถยืดหยุ่นได้

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญกับงานต้อนรับและคอยดูแลคณะศึกษาดูงานจากต่างประเทศ และการจัดทำรายงานด่วน เป็นต้น และมองว่าเมื่อหากได้กำหนดแผนงานที่ระบุวันเวลาอย่างชัดเจนในการดำเนินงานแล้ว ควรปฏิบัติตามลำดับให้แล้วเสร็จโดยไม่ควรมีการยืดหยุ่น

จากตัวอย่างข้างต้นสรุปได้ว่า ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างบุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีวัฒนธรรมที่มองเวลาแบบเชิงเดี่ยวที่เหมือนกัน ทั้งสองฝ่ายมีวัฒนธรรมการปฏิบัติงานที่มุ่งทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปก่อนจึงจะทำเรื่องอื่นต่อ มีการวางแผนงานและดำเนินการตามลำดับ มีการสลับลำดับความสำคัญของเรื่องโดยมุ่งทำเรื่องที่มีความเร่งด่วนแทรกเข้ามา และให้ความตั้งใจในการดำเนินการให้แล้วเสร็จเป็นกรณี ๆ เมื่อทั้งสองฝ่ายมีวัฒนธรรมมองเวลาแบบเชิงเดี่ยวเหมือนกัน จะเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ของอีกฝ่ายเมื่อต้องการให้ความร่วมมือในการทำเรื่องด่วน และจะสามารถให้ความร่วมมือและช่วยดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งความเห็นที่เหมือนกันนี้ถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่ทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยฝ่ายไทนกับฝ่ายจีนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 วัฒนธรรมที่มองเวลาแบบเชิงซ้อน (Polychronic Time)

คนที่อยู่ในวัฒนธรรมที่มองเวลาแบบเชิงซ้อน จะมีความคิดที่นิยมทำหลาย ๆ เรื่องพร้อมกันในเวลาเดียวกัน และให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกิจกรรมมากกว่าตารางเวลาและกำหนดการที่ได้กำหนดขึ้น และมีความคิดว่า เรื่องเวลาเป็นเรื่องที่สามารถยืดหยุ่นกันได้

จากการสัมภาษณ์บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยได้พบว่า ในกระบวนการการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีสถานการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงประเด็นวัฒนธรรมที่มองเวลาแบบเชิงซ้อน

ดังที่ คุณ A-1 (13 กุมภาพันธ์ 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

โดยมากจะทำหลาย ๆ เรื่องไปพร้อมกัน เช่น การดำเนินโครงการความร่วมมือกับทางจีน แต่ละสถาบันอาจจะมีประเด็นที่ไม่เหมือนกัน มีรายละเอียดงานที่ต้องติดตามไม่เหมือนกัน และแต่ละฝ่ายต้องใช้เวลาในการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปรายงานผู้ใหญ่จึงจะสามารถให้คำตอบได้ ระหว่างการรอคำตอบเราก็สามารถทำเรื่องอื่น ๆ ไปพร้อมกันได้

และคุณ F-1 (2 มีนาคม 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

โดยปกติแล้วถ้าเป็นงานประจำที่เป็นแผนระยะยาว ก็จะมีหลายเรื่องต้องทำไปพร้อมกันในเวลาเดียวกัน แต่ละเรื่องจะมีแผนการดำเนินงานเบื้องต้นเพื่อดำเนินไปตามขั้นตอน

หากมีขั้นตอนไหนมีงานด่วนอย่างอื่นแทรกเข้ามา ก็จะปรับเวลาของงานอื่นๆ เพื่อให้เรื่องที่มีความเร่งด่วนกว่าผ่านไปก่อน โดยรวมแล้วเรื่องเวลาสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์จริง

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายไทยและฝ่ายจีนมีความคิดแบบทำหลาย ๆ เรื่องไปพร้อมกันในเวลาเดียวกัน มีแผนงานที่ได้กำหนดไว้ก็จริง แต่ด้วยลักษณะงานของวิเทศสัมพันธ์บางเรื่องต้องรอคำตอบจากฝ่ายจีนซึ่งต้องใช้เวลาที่ไม่อาจกำหนดได้อย่างชัดเจน ทำให้มีช่วงเวลาในการดำเนินเรื่องอื่น ๆ ไปพร้อมกันเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานอีกด้วย และคิดว่าควรมีความยืดหยุ่นเรื่องเวลา เนื่องจากงานวิเทศสัมพันธ์บางงานต้องมีการเจรจาไปมาหลายรอบ และอาจเกิดเหตุการณ์บางอย่างที่นอกเหนือจากการคาดการณ์ ทำให้ไม่สามารถกำหนดวันที่แล้วเสร็จได้อย่างตายตัว

เช่นเดียวกับที่คุณ L-1 (25 กุมภาพันธ์ 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

เรื่องต่างประเทศไม่มีเรื่องเล็ก ถึงตัวเองจะมีการวางแผนงานอยู่แล้ว แต่ถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับม.หัวเฉียวฯ แทรกเข้ามา โดยมากก็จะปรับแผนงานของตนเองและทำในส่วนที่เกี่ยวกับต่างประเทศเกี่ยวกับม.หัวเฉียวฯ ก่อน ส่วนเรื่องอื่นถ้าไปพร้อมกันได้ก็ทำพร้อมกัน ถ้าดูแล้วกระทบกันก็จะเลื่อนออกไปก่อน

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายจีนมีความคิดแบบให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์มากกว่าตารางเวลาและกำหนดการที่ได้กำหนดขึ้น ในการดำเนินงานทั่วไปจะมีแผนงานที่วางไว้ แต่เมื่อบุคลากรอีกฝ่ายจากต่างประเทศติดต่อมาขอความร่วมมือ บุคลากรฝ่ายจีนจะพิจารณาดำเนินการก่อนเป็นพิเศษ โดยมองว่าเป็นสัมพันธภาพจากต่างประเทศที่ได้รับการรักษามานาน จึงควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษ แต่ในระหว่างนี้หากแผนงานที่ตนเองวางไว้สามารถดำเนินไปพร้อม ๆ กันโดยไม่กระทบก็จะดำเนินไปพร้อมกัน หรือจะมีการเลื่อนงานของตนเองที่วางแผนเอาไว้ออกไปก่อน

จากตัวอย่างข้างต้นสรุปได้ว่า ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างบุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีวัฒนธรรมที่มองเวลาแบบเชิงซ้อนที่เหมือนกัน ทั้งสองฝ่ายมีวัฒนธรรมการปฏิบัติงานที่ดำเนินการหลายเรื่องไปพร้อมกันในเวลาเดียวกัน เนื่องจากในการทำงานของงานวิเทศสัมพันธ์บางงานไม่ได้มาเป็นชิ้นต่อชิ้น แต่เป็นงานที่ต้องดำเนินไปพร้อมกัน จึงต้องมีการวางแผนเพื่อที่จะสามารถดำเนินงานไปพร้อมกันในเวลาเดียวกัน และมีวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ที่มีต่อกันมากกว่าตารางแผนงาน โดยมองว่าเรื่องต่างประเทศมีความสำคัญมากว่าควรได้รับการดำเนินการก่อนเป็นกรณีพิเศษ และในระหว่างนี้หากยังสามารถดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ก็จะดำเนินไปพร้อมกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และยังมีวัฒนธรรมที่สามารถยืดหยุ่นเวลาและปรับเปลี่ยนแผนงานตามสถานการณ์ ซึ่งจะทำให้จังหวะของการติดต่อสื่อสารมีความไม่ตึงเครียดและกดดันมากเกินไป ซึ่งความเห็นที่เหมือนกันนี้ถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่มีผลให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยฝ่ายไทยกับฝ่ายจีนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. พื้นที่ของการสื่อสาร (Space)

พื้นที่ของการสื่อสาร (Space) หมายถึง วัฒนธรรมมีส่วนในการกำหนดระยะห่างในการสื่อสารระหว่างบุคคล ระยะห่างในการสื่อสารที่เหมาะสม จะส่งผลให้คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมเกิดความรู้สึกสบายใจ สบายตัว เกิดความปรับทับใจ ความไว้วางใจ หรืออารมณ์อย่างอื่นที่เชิงบวกซึ่งส่งผลให้การสื่อสารประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น ในทางกลับกัน อาจทำให้เกิดอารมณ์เชิงลบ เช่น ความไม่สบายใจไม่สบายตัว ความไม่ประทับใจ หรือความไม่ไว้วางใจ ตามความคิดของฮอลล์ได้แบ่งประเด็นเรื่องพื้นที่ของการสื่อสารออกตามระยะความใกล้ชิดจนถึงระยะสาธารณะ คือ ระยะใกล้ชิด (Intimate Distance) ระยะส่วนตัว (Personal Distance) ระยะทางสังคม (Social Distance) และระยะสาธารณะ (Public Distance) ในบทความเรื่องนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาพื้นที่ของการสื่อสารทั้งหมด 3 ระดับด้วยกัน ได้แก่ ระยะใกล้ชิด (Intimate Distance) ระยะส่วนตัว (Personal Distance) และระยะทางสังคม (Social Distance) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ระยะใกล้ชิด (Intimate Distance)

ผู้คนที่มีวัฒนธรรมการสื่อสารแบบระยะใกล้ชิด มักจะสนทนากับคู่สนทนาโดยเว้นระยะห่างที่ใกล้ชิดมาก และมองว่าระยะห่างที่ใกล้ชิดนี้จะทำให้เกิดความรู้สึกใกล้ชิดและสนิทมากขึ้น และมีความอยากจะสื่อสารต่อกันมากขึ้น และยังมองว่าความใกล้ชิดในระยะห่างนั้นจะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น

จากการสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่า ในกระบวนการการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีสถานการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงประเด็นวัฒนธรรมพื้นที่ของการสื่อสารในระยะใกล้ชิด

ดังที่สรุปสถานการณ์จากการสังเกตการณ์ (26 กรกฎาคม 2566)

การพูดคุยระหว่างบุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์ของม.หัวเฉียวฯ กับมหาวิทยาลัยทางจีน มีการทักทายเป็นพี่สาวกับน้องสาว และมีกิริยาท่าทางแบบจับมือเกาะแขนกันบ้างเนื่องจากเป็นผู้หญิงกันและเคยรู้จักกันมาก่อน การสื่อสารกันจึงให้ความรู้สึกที่ใกล้ชิดและสนิทกัน

จากการสังเกตการณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายไทยและฝ่ายจีนมีการทักทายและพูดคุยกันอย่างสนิท มีระยะห่างที่ใกล้ชิดมากคือมีการจับมือเกาะแขนกันบ้าง ซึ่งเป็นการสัมผัสที่ทำให้เกิดความรู้สึกสนิทและไว้วางใจมากขึ้นระหว่างผู้คนที่รู้จักกันมาก่อน ทำให้บรรยายกาศในการพูดคุยมีความสบายตัว และทำให้การสื่อสารในลำดับต่อไปง่ายขึ้น

ดังที่ คุณ A-3 (10 กุมภาพันธ์ 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

การสื่อสารของทุกคนเริ่มจากการทำความรู้จักในครั้งแรก เมื่อได้ติดต่อกันระยะหนึ่งก็เริ่มสนิทกัน เพราะระหว่างพูดคุยเรื่องงานถ้าพอมีเวลาจะมีทักเรื่องชีวิตความเป็นอยู่บ้างเพื่อแสดงความเป็นมิตรและความห่วงใย และจะรู้จักซึ่งกันและกันมากขึ้น ซึ่งได้ติดต่อกับคน

ที่สนิท จะทำให้การสื่อสารสะดวกมากขึ้น ไม่ต้องกังวลเรื่องมารยาทหรือพิธีการมากเกินไป และจะได้รับการใส่ใจในเรื่องที่จะสอบถามไปมากขึ้น ทำให้การประสานงานรวดเร็วมากขึ้น

และคุณ F-1 (2 มีนาคม 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ได้รู้จักและร่วมมือกับม.หัวเฉียวฯ มานานแล้ว ผู้ประสานงานด้วยกันของม.หัวเฉียวฯ ยังเป็นคนเดิม ๆ ซึ่งรู้จักและสนิทกันมาหลายปี เวลาจะพูดคุยเรื่องงานกับคนที่สนิทก็จะคุยกันง่ายหน่อย มีอะไรก็สามารถพูดคุยกันตรงไปตรงมาได้ ทำให้การติอต่อสื่อสารงานสะดวกสบายและไว้วางใจมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์บุข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นว่า การที่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับผู้ที่มีความสนิทกัน จะทำให้บรรยากาศในการพูดคุยนั้นมีความรู้สึกที่ใกล้ชิดกันและสะดวกสบายมากขึ้น ไม่ต้องกังวลเรื่องมารยาทหรือพิธีการมากเกินไป สามารถพูดคุยกันแบบตรงไปตรงมา ซึ่งจะทำให้การสื่อสารมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากตัวอย่างข้างต้นสรุปได้ว่า ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างบุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีวัฒนธรรมพื้นที่ของการสื่อสารในระยะใกล้ชิดที่เหมือนกัน ทั้งสองฝ่ายมีความไม่ถือตัว วางตัวแบบเป็นกันเองในการประชุมหรือพูดคุยหารือกันในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการและไม่เน้นพิธีการ ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกใกล้ชิดและสนิทมากขึ้น ส่งผลให้ทั้งสองฝ่ายมีความอยากจะสื่อสารต่อไปมากขึ้น อีกทั้งยังทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างกันใกล้ชิดมากขึ้น และทั้งสองฝ่ายยังมองว่า การสื่อสารเรื่องงานกับคนที่รู้จักและสนิทจะทำให้บรรยายกาศในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีความสบายใจมากขึ้น และพูดคุยกันในเรื่องงานได้สะดวกมากขึ้น โดยไม่ต้องกังวลถึงเรื่องมารยาทหรือพิธีการมากเกินไป ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกที่อยากจะติดต่อสื่อสารด้วยกัน จึงถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างทั้งสองฝ่าย ทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.2 ระยะส่วนตัว (Personal Distance)

ผู้คนที่มีวัฒนธรรมการสื่อสารแบบระยะส่วนตัว มักจะสนทนาหรือเจรจากับคนที่อยู่ในสถานภาพรู้จักกัน โดยมีการเว้นระยะห่างเชิงมารยาทตามวัฒนธรรมของตนในการสนทนากับคู่สนทนา และมองว่าระยะห่างนี้จะเป็นการแสดงมารยาทและให้ความเคารพต่อคู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรม

จากการสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่า ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีสถานการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงประเด็นวัฒนธรรมพื้นที่ของการสื่อสารในระยะส่วนตัว

ดังที่ คุณ A-2 (26 กุมภาพันธ์ 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

คนที่สื่อสารด้วยกันฝ่ายจีนจะมีทั้งคนที่รู้จักมาก่อนและไม่รู้จักมาก่อน การที่สื่อสารกับคนที่รู้จักจะประหยัดเวลามากกว่าสื่อสารกับคนที่ไม่รู้จักมาก่อน เพราะไม่ต้องใช้เวลาแนะนำตัวและแนะนำข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับงานเพื่อเข้าใจประเด็นที่จะพูดคุยอีก และติดต่อกับคนที่รู้จักจะพอรู้นิสัยและวิธีการทำงานด้วยกัน คิดว่าได้ทำให้การสื่อสารเรื่องงานสะดวกสบายและมีความเข้าใจกันมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายไทยมีความเห็นว่า การที่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับผู้ที่รู้จักกันมาก่อน จะช่วยประหยัดเวลาในการสื่อสารได้มากกว่า ไม่ต้องใช้เวลาทำความรู้จักกันใหม่และให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรกับอีกฝ่ายก่อนที่จะสื่อสารประเด็นที่ต้องการจะถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนกัน และการที่รู้จักซึ่งกันและกันในเบื้องต้นจะเป็นที่เข้าใจว่าทั้งสองฝ่ายพอรู้จักนิสัยใจคอและวิธีการทำงานด้วยกัน จึงมองว่าวัฒนธรรมแบบนี้จะทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเกิดความเข้าใจกันและสะดวกสบายมากขึ้น

ดังที่ คุณ L-2 (25 กุมภาพันธ์ 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ก่อนที่เริ่มติดต่อกับบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์ของม.หัวเฉียวฯ ก็ไม่รู้จักมาก่อน แต่เมื่อได้ทำความรู้จักในครั้งแรกแล้ว ก็มีการปฏิสัมพันธ์มาโดยตลอดนอกเหนือจากเรื่องงาน เหมือนกลายเป็นเพื่อนกันก็ว่าได้ เวลามีประเด็นจะหารือระหว่างสถาบันกัน ก็จะนึกถึงได้ก่อนและทักถามได้อย่างสะดวก

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายจีนให้ความสำคัญกับการทำความรู้จักและสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันโดยตลอดนอกเหนือจากสื่อสารเรื่องงาน เมื่อได้รู้จักกันแล้วก็จะมองว่าคู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมกลายเป็นเพื่อนที่รู้จักกัน และจะนึกถึงกันและกันและทักถามได้อย่างสะดวกเมื่อมีประเด็นระหว่างสถาบันที่จะต้องหารือ ซึ่งมองว่าวัฒนธรรมแบบนี้ทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเกิดความสะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ดังที่สรุปสถานการณ์จากการสังเกตการณ์ (26 กรกฎาคม 2566)

โซฟารับแขกที่หน้าห้องประชุมมี 3-4 ที่นั่ง บุคลากรฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ของม.หัวเฉียวฯ กับฝ่ายจีนรู้จักกันมาก่อน แต่เมื่อนั่งคุยที่โซฟานอกห้องประชุม ทั้ง 2 คนได้เว้นที่นั่งตรงกลางไว้ 1 ที่นั่งเพื่อมีระยะห่างพอประมาณในการพูดคุย

จากการสังเกตการณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรทั้งฝ่ายไทยและฝ่านจีนมีการเว้นระยะห่างที่ทั้งสองฝ่ายคิดว่ามีมารยาทต่อกัน โดยเว้นที่นั่งไว้หนึ่งที่นั่งระหว่างสองคนเวลานั่งคุยกันบนโซฟา ซึ่งเป็นระยะห่างที่คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมต่างรู้สึกสบายใจและไม่เป็นการเสียมารยาทในการพูดคุยกับคนที่รู้จักแต่ไม่ถึงระดับสนิทกัน จึงทำให้บรรยายกาศในการพูดคุยมีความสบายใจและสบายตัว

จากตัวอย่างข้างต้นสรุปได้ว่า ในกระบวนการการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างบุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีวัฒนธรรมแบบพื้นที่ของการสื่อสารในระยะส่วนตัวที่เหมือนกัน บุคลากรทั้งฝ่ายไทยกับฝ่ายจีน มีทั้งกรณีที่รู้จักกับคู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์กันมาก่อน และมีกรณีที่ไม่รู้จักกันมาก่อนแต่ก็มีการทำความรู้จักกันและสร้างปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องทั้งในส่วนตัวและในเรื่องงาน ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้การติดต่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างบุคคลรวมถึงองค์กรมีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องแนะนำข้อมูลที่เกี่ยวกับสถาบันให้อีกฝ่ายมากเนื่องจากมีพื้นฐานที่รู้จักซึ่งกันละกัน นอกจากนี้ มีการเว้นระยะห่างที่เหมาะสมแต่ไม่ทำให้รู้สึกห่างเหินในเวลานั่งคุยกันซึ่งเป็นมารยาทที่ทั้งสองฝ่ายได้แสดงออกโดยพร้อมกัน แสดงให้เห็นว่า มีวัฒนธรรมแบบพื้นที่ของการสื่อสารในระยะส่วนตัวที่เหมือนกันนี้จะถือเป็นเงื่อนไขที่ช่วยการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างกันให้มีประสิทธิผลมากขึ้น

3.3 ระยะทางสังคม (Social Distance)

ระยะทางสังคมเป็นระยะห่างที่มักใช้กับผู้ที่เพิ่งรู้จักหรือผู้ที่ไม่คุ้นเคยกัน ผู้คนที่มีวัฒนธรรมการสื่อสารแบบระยะทางสังคม มักจะสนทนาหรือเจรจากับคู่สนทนาในเรื่องทั่วไปหรือเรื่องเกี่ยวกับงานเท่านั้น จะไม่มีการสัมผัสกัน และมีการเว้นระยะห่างโดยไม่พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว

จากการสัมภาษณ์บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยได้พบว่า ในกระบวนการการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีสถานการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในประเด็นวัฒนธรรมพื้นที่ของการสื่อสารในระยะทางสังคม

ดังที่ คุณ A-4 (16 มีนาคม 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

เมื่อต้องเริ่มติดต่อสื่อสารกับคนที่ไม่รู้จักมาก่อน จะมีการถามไถ่สารทุกข์สุกดิบพูดคุยกันเรื่องทั่วไปหรือตามเทศกาลต่าง ๆ เพราะจะได้มีการสร้างความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ส่วนตัวคิดว่าหากคุยแต่เรื่องงาน อาจทำให้การเจรจาที่ต้องมีการต่อรองสำเร็จได้ยาก

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายไทยมีความไม่เห็นด้วยกับวัฒนธรรมการสื่อสารแบบเว้นระยะห่างทางสังคม โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างต่อเนื่อง เพราะมองว่าหากไม่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและสร้างความประทับใจให้กับอีกฝ่ายจะทำให้การเจรจาหรือการดำเนินงานสำเร็จได้ยาก

ส่วน คุณ G-1 (9 มีนาคม 2566, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ในช่วงโควิด การติดต่อกับสถานบันในไทยต้องผ่านทางออนไลน์ การติดต่อกับบุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์ของม.หัวเฉียวฯ ก็ผ่านทางออนไลน์ ไม่เคยมีโอกาสได้เจอหน้ากัน การติดต่อสื่อสารก็จะพูดคุยกันเฉพาะเรื่องงาน ไม่ค่อยได้มีโอกาสสานสัมพันธ์กันเท่าไหร่ และบางครั้งเวลาในการติดต่อสื่อสารมีความเร่งรีบหรือมีเวลาจำกัด ก็จะมุ่งพูดคุยกันเฉพาะเรื่องงานเช่นกัน แต่ก็ไม่ได้เป็นปัญหามากในการดำเนินงาน

จากการสัมภาษณ์ข้างต้นเห็นได้ว่า บุคลากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายจีนมีวัฒนธรรมการสื่อสารแบบเว้นระยะห่างทางสังคม โดยมองว่าการเริ่มต้นติดต่อกับคนที่ไม่รู้จักมาก่อนผ่านช่องทางออนไลน์ ไม่มีโอกาสได้เจอหน้าและสานสัมพันธ์กัน พูดคุยแต่เรื่องงานเป็นเรื่องที่ปกติ และด้วยบางครั้งมีเวลาในการสื่อสารที่เร่งรีบจึงมุ่งคุยเฉพาะเรื่องงานอย่างเดียวโดยไม่มีการทักถามเรื่องส่วนตัว ซึ่งคิดว่าการสื่อสารลักษณะนี้ทำให้งานสามารถดำเนินการต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่า ตัวอย่างข้างต้นได้กล่าวถึงสถานการณ์โควิด 19 ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่สร้างข้อจำกัดในการสัมผัสระหว่างบุคคลในสังคม จึงทำให้วัฒนธรรมการสื่อสารแบบเว้นระยะห่างทางสังคมมีความเด่นชัดในช่วงเวลานั้น

จากตัวอย่างข้างต้นวรุปได้ว่า ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างบุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีวัฒนธรรมแบบพื้นที่ของการสื่อสารในระยะทางสังคมที่มีความแตกต่างกัน บุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์ฝ่ายไทยมีความเห็นว่าควรมีการถามไถ่สารทุกข์สุกดิบกับคนที่จะติดต่อสื่อสารแต่ไม่รู้จักมาก่อนเป็นการสร้างความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อการติดต่อสื่อสารในอนาคต ส่วนบุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์ฝ่ายจีนมีความเห็นว่าหากสถานการณ์ไม่เอื้ออำนวยความสะดวกในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในอีกระดับหนึ่ง การติดต่อสื่อสารที่พูดคุยกันเฉพาะเรื่องงานอย่างเดียวก็เป็นเรื่องที่พบเจอและปฏิบัติกันอยู่ แต่เมื่อเทียบกับการสื่อสารกับคนที่รู้จักและมีความสัมพันธ์กันมาดี วัฒนธรรมการสื่อสารนี้จะมีความห่างเหินและไม่เป็นกันเองจึงหาข้อสรุปไม่ได้ว่าวัฒนธรรมดังกล่าวเป็นเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์หรือไม่

อภิปรายผลการวิจัย

ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างมนุษย์จากต่างวัฒนธรรมในโลกความเป็นจริงจะพบได้ว่า มีทั้งการสื่อสารที่มีประสิทธิผลและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ อันสามารถเกิดจากปัจจัยและเงื่อนไขหลายอย่าง การศึกษาเงื่อนไขที่ส่งผลต่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมทำให้รับรู้และเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างเรื่องวัฒนธรรมระหว่างบุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีน เมื่อเกิดความเข้าใจและเลือกปฏิบัติตนตามแบบแผนที่คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมยอมรับด้วยกันจะช่วยส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบประเด็นด้านวัฒนธรรมที่บุคลากรในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งฝ่ายไทยกับฝ่ายจีนมีเหมือนกัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยฝ่ายไทยกับฝ่ายจีน ได้แก่ 1) การสื่อสารที่เน้นบริบทต่ำ คือ คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมฝ่ายไทยสามารถสื่อสารภาษาจีนและเข้าใจวัฒนธรรมทั้งของไทยและของจีน ทำให้มีข้อความที่ต้องตีความเพิ่มน้อยในฐานะผู้รับสาร ไม่ว่าคู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมฝ่ายจีนจะสามารถสื่อสารภาษาไทยได้หรือไม่ ซึ่งเป็นข้อดีสำหรับองค์กรฝ่ายไทยในการติดต่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์กับฝ่ายจีน 2) การมองเวลาแบบเชิงเดี่ยว คือ คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมทั้งฝ่ายไทยกับฝ่ายจีนมีวัฒนธรรมการปฏิบัติงานที่มุ่งทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ให้สำเร็จลุล่วงไปก่อนจึงจะทำเรื่องอื่นต่อ มีการวางแผนงานโดยกำหนดเวลาในการปฏิบัติและดำเนินการตามลำดับ 3) การมองเวลาแบบเชิงซ้อน คือ คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมทั้งฝ่ายไทยกับฝ่ายจีนมีวัฒนธรรมการปฏิบัติงานที่ดำเนินการหลายเรื่องไปพร้อมกันในเวลาเดียวกัน 4) พื้นที่ของการสื่อสารในระยะใกล้ชิด คือ คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมทั้งฝ่ายไทยกับฝ่ายจีนมีการวางตัวแบบเป็นกันเองไม่เป็นทางการและไม่เน้นพิธีการ ทำให้เกิดความรู้สึกใกล้ชิดและสนิทมากขึ้น และ 5) พื้นที่ของการสื่อสารในระยะส่วนตัว คือ คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมทั้งฝ่ายไทยกับฝ่ายจีนให้ความสำคัญกับการสานสัมพันธ์และพูดคุยกับผู้ที่รู้จักเป็นอันดับแรกในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และรู้จักเว้นระยะห่างที่พอเหมาะสมซึ่งเป็นการมองว่าให้ความเคารพแก่คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรม นอกจากนี้ ได้พบประเด็นด้านวัฒนธรรมที่บุคลากรในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลฝ่ายไทยกับฝ่ายจีนมีความคิดต่างกัน ได้แก่ 1) การสื่อสารที่เน้นบริบทสูง คือ มีข้อความที่ต้องตีความหรืออ่านสถานการณ์เพิ่มบ้าง ผู้รับสารต่างวัฒนธรรมจะต้องมีความสามารถในการตีความเพิ่มจึงจะเข้าใจความหมายที่คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมสื่อ และ 2) พื้นที่ของการสื่อสารในระยะสังคม คือ มีความคิดแบบต้องการสื่อสารเฉพาะเรื่องงาน ไม่คิดจะสร้างปฏิสัมพันธ์มากกว่าเรื่องงาน และมีความคิดแบบควรสร้างปฏิสัมพันธ์ไว้เพื่อการสื่อสารในลำดับต่อไปสะดวกมากขึ้น ซึ่งเมื่อมีข้อความที่ไม่ชัดเจนพอและมีความคิดที่ต่างกันอาจทำให้คู่สื่อสารเกิดความไม่เข้าใจกันระหว่างการสื่อสาร จึงไม่อาจถือเป็นเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Wu, W.S. and Yan, H.X. (2009 : 9) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ส่งสารและผู้รับสารได้ใช้ระบบการสร้างรหัสเดียวกันหรือคล้ายกัน กล่าวคือใช้ภาษาเดียวกัน สำคัญกว่านั้น คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมยังจะต้องเรียนรู้และเข้าใจถึงปัจจัยอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยอีก ได้แก่ 1) ภูมิหลังทางวัฒนธรรม อันรวมถึงค่านิยม การวางแนวทางทางวัฒนธรรม โครงสร้างทางสังคม ปัจจัยทางจิตใจ ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม เป็นต้น และ 2) สถานการณ์การสื่อสาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับฐานะทางสังคม ความสัมพันธ์ทางบทบาทระหว่างคู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรม สถานที่ เวลา และประเด็นในการสื่อสาร เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด และดังที่ Jia, Y.X. (1997 : 37) ได้กล่าวไว้ว่า ผลลัพธ์ของการสื่อสารเป็นสิ่งที่สามารถคาดการณ์กันได้หากคู่สื่อสารปฏิบัติตามรูปแบบและแบบแผนทางสังคมซึ่งเป็นที่ยอมรับกัน ผู้คนจะสามารถคาดเดาหรือตีความพฤติกรรมหรือความหมายซึ่งกันและกันได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น ในระหว่างการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม หากต้องการให้การสื่อสารนั้นประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมทั้งสองฝ่ายต้องใช้ระบบวัฒนธรรมหรือแบบแผนที่ทั้งสองฝ่ายยอมรับกัน เพื่อที่จะสามารถอธิบาย ประเมินและคาดการณ์พฤติกรรมการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของอีกฝ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฏฐ์ชุดา ชูตระกูล (2564 : 126-127) เรื่อง การปรับตัวทางด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของชาวไทยที่อาศัยอยู่ในเมืองออกซ์ฟอร์ด ประเทศอังกฤษ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมี ความสามารถในการสื่อสาร การเข้าใจในภาษาอังกฤษที่ใช้ร่วมกัน การสื่อสารระดับสังคมของชาติพันธุ์เดียวกัน โดยตั้งกลุ่มชมรมไทยในออกซ์

ฟอร์ด หรือจัดเทศกาล Thai Festival เป็นต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรศักดิ์ บุญอาจ (2552 : 141) เรื่อง การสื่อสารและการปรับตัวทางวัฒนธรรมของคนไทยที่เข้าร่วมโครงการเวิร์ค แอนด์ ฮอลิเดย์ วีซ่า ไทย-ออสเตรเลีย พบว่ามีความแตกต่างทางวัฒนธรรม เช่น คนไทยไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าสื่อสารกับเจ้านายเมื่อเกิดข้อสงสัยหรือข้อผิดพลาดในการทำงาน ไม่กล้าปฏิเสธ ซึ่งเป็นปัญหาหรือปัจจัยที่ทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมไม่สำเร็จหรือไม่มีประสิทธิภาพ ความสอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การที่คู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีระบบวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับของทั้งสองฝ่ายเหมือนกันหรือคล้ายกัน มีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือประสิทธิภาพในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การศึกษาเรื่องเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ ทำให้เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างทางความคิด ค่านิยม พฤติกรรมที่เลือกปฏิบัติ เป็นต้น ซึ่งล้วนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม และมีผลต่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและมีความน่าสนใจเมื่อคู่สื่อสารข้ามวัฒนธรรมเป็นผู้ที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านวิเทศสัมพันธ์เหมือนกันแต่มาจากบริบทวัฒนธรรมที่ต่างกัน และผู้วิจัยคาดหวังว่าผลการวิจัยนี้จะมีประโยชน์และช่วยทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้านงานวิเทศสัมพันธ์ในสถานการณ์ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิยาลัยของไทยกับจีนประสบความสำเร็จมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ 3 ประการดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ ความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีความสำคัญและความจำเป็นสำหรับผู้ที่มีโอกาสสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างไทย-จีน จึงควรให้ความสำคัญกับเปิดรายวิชาด้านนี้ในหลักสูตรระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นความรู้ให้กับนักศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีโอกาสต้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเมื่อสำเร็จการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน-ไทยและเข้าใจวัฒนธรรมทั้งของไทยกับของจีนเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพหรือความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม สถานบันอุดมศึกษาควรมอบหมายผู้ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวรับหน้าที่ด้านงานวิเทศสัมพันธ์ระหว่างไทยและจีน

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ การมองเรื่องเวลาสำหรับบุคลากรด้านงานวิเทศสัมพันธ์จะไม่ได้มีมุมมองแบบตายตัวต้องยึดตามแบบแผนอย่างใดอย่างหนึ่ง บุคลากรด้านงานวิเทศสัมพันธ์ควรรู้จักปรับเปลี่ยนแผนงานตามลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์

เอกสารอ้างอิง

ฉันทัส ทองช่วย. (2543-2544). งานวิเทศสัมพันธ์เป็นงานสำคัญของคณะมนุษศาสตร์และสังคมศาสตร์. *วารสารปาริชาติ*. 13 (2), 3-5.

ชฎาพร โชติรดาภาณ. (2559). วิเทศสัมพันธ์: กาลเวลาที่ต้อง “ลอกคราบ”. *วารสารพิกุล*. 14 (1), 165-183.

ณัฏฐ์ชุดา ชูตระกูล. (2564). การปรับตัวทางด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของชาวไทยที่อาศัยอยู่ในเมืองออกซ์ฟอร์ด ประเทศอังกฤษ. *วารสารนิเทศศาสตรปริทัศน์*. 25 (2), 62-76.

เมตตา วิวัฒนานุกูล (กฤตวิทย์). (2559). *การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนทรียา ไชยปัญหา และ อุรารักษ์ ศรีประเสริฐ. (2559). แนวคิด ทฤษฎีวัฒนธรรมการจัการ : การปรับตัวภายใต้ความแตกต่างทางวัฒนธรรม. *วารสารวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 1 (2), 104-111.

สุรศักดิ์ บุญอาจ. (2552). *การสื่อสารและการปรับตัวทางวัฒนธรรมของคนไทยที่เข้าร่วมโครงการเวิร์ค แอนด์ ฮอลิเดย์ วีซ่า ไทย-ออสเตรเลีย*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Ou Liufen. (2561). ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช่ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. *การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2561*, วันที่ 4 พฤษภาคม 2561. มหาวิทยาลัยรังสิต. 413-422.

Hall, E. T. (1959). *The Silent Language*. New York: Doubleday & Company, INC.

Jia, Y.X. (1997). *Intercultural Communication*. Shanghai: Shanghai Foreign Language Education Press.

Wu, W.S. and Yan, H.X. (2009). *Introduction to Intercultural Communication*. Beijing: The Commercial Press.

Xiong, L.J. and Liu, X.H. (2010). *Intercultural Communication*. Shanghai: Shanghai JIaotong University Press.

การประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

Application of Aparihaniyadhamma principles to promote public participation in community development in the area of Rueang Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Nan Province

พระมงคลชัย ปญฺญาณวุฑฺฒิ และ พระครูสุตนันทบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Phra Mongkhonchai Paññānavuddhi and Phrakru Sutananthapandit
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: Mongkhonchai.06112540@gmail.com

****

บทคัดย่อ.

การประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่านมีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อศึกษา.1การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง เพื่อเปร.2ียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อนำเสนอแนวทางการประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ.3ประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง โดยการวิจัยเป็นแบบผสานวิธี ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า และการทดสอบค่า ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยใช้แนวทางการสัมภาษณ์และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.25) 2. การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง โดยจำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย 3. แนวทางการประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง คือ จัดการประชุมเป็นประจำเดือนละ 1 ครั้ง ส่งเสริมให้ประชาชนแสดงความสามารถในการดำเนินกิจกรรม ส่งเสริมให้ประชาชนได้รู้จักกฎระเบียบของสังคม ส่งเสริมให้ประชาชนได้แสดงออกถึงความเคารพนับถือเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา ส่งเสริมให้สตรีได้แสดงความ

* วันที่รับบทความ : 18 กรกฎาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 27 กรกฎาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 30 กรกฎาคม 2567
Received: July 18, 2024; Revised: July 27, 2024; Accepted: July 30, 2024

สามรถช่วยงานภายในชุมชน ส่งเสริมให้ประชาชนได้อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม 1 หมู่บ้าน 1 ประเพณี ส่งเสริมให้ประชาชนได้ช่วยทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา และส่งเสริมให้ประชาชนได้ศึกษาหลักธรรมเพื่อประยุกต์ใช้กับการมีส่วนร่วมของชุมชนตามหลักการมีส่วนร่วม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนให้ มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

คำสำคัญ: หลักอปริหานิยธรรม; การมีส่วนร่วม; การพัฒนาชุมชน

Abstract

The application of the principle of (Aparihaniyatham) to promote public participation in community development in the area of Rueang Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Nan Province has the following objectives. 1. To study the participation of people in community development in the area of Rueang Subdistrict Administrative Organization. 2. To compare public opinions on public participation in community development in the Rueang Subdistrict Administrative Organization area. Classified according to personal factors 3. To present guidelines for applying the principles of Aparihaniyadhamma to promote public participation in community development in the area of Rueang Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Nan Province. The research is a combined method consisting of quantitative research. By using a questionnaire Statistics used are frequency, percentage, mean, standard deviation, and test of value (t-test) and test of value (F-test) using one-way analysis of variance method. and qualitative research with in-depth interviews with key informants. Using an interview form and descriptive content analysis.

The results of the research found that: 1 . The level of participation of people in community development in the area of Rueang Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Nan Province, overall is at a high level ($\overline{X}$= 4.25). 2. Comparing the presence of People's participation in community development in the area of Rueang Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Nan Province, classified according to gender, age, educational background, occupation, and income. People's participation in community development in the area of the Subdistrict Administrative Organization. Rueang, Mueang District, Nan Province no different Therefore, the research hypothesis was rejected. 3. Guidelines for applying the principles of (Aparihaniyadhamma) to promote people's participation in community development in the area of Rueang Subdistrict Administrative Organization is to hold a meeting once a month, encouraging people to show their abilities. in carrying out activities Encourage people to know the rules and regulations of society. Encourage citizens to demonstrate respect and obedience to superiors. Encourage women to show their abilities to help within the community. Encourage people to preserve the good culture and traditions of 1 village, 1 tradition. Encourage people to help preserve Buddhism. and encourage people to study the principles to apply to community participation according to the principles of participation To lead to the development of communities to be stable, prosperous and sustainable.

Keywords: Principles of Aparihaniyadhamma; Participation; Community Development

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ฉบับนี้รับรองสิทธิของประชาชนไว้มากมายมีสิทธิในหลายประเด็นที่ได้รับการรับรองไว้ไม่ต่ำกว่ารัฐธรรมนูญฉบับก่อนๆ และได้มีการกำหนดช่องทางที่ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมได้โดยการใช้สิทธิทางตรงตามที่บัญญัติไว้ในหลายมาตรา และมาตรา 78 ได้บัญญัติให้รัฐดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560 : 20) จะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้ให้ความสำคัญกับเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นอันมากและเนื่องจากการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการหนึ่งที่ให้ประชาชนได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นอันแสดงออกถึงความเป็นประชาธิปไตย (จาดุร อภิชาตบุตร, 2565 : 4) การมีส่วนร่วมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตมนุษย์บนโลกใบนี้ เพราะมนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นสังคมต่างพึ่งพาอาศัยกันและต่างต้องมีบทบาทภาระหน้าที่ต้องรับผิดชอบตามวาระโอกาสที่มาถึงบทบาทหน้าที่ ที่ได้รับจากการยอมรับบทบาทที่สร้างขึ้นด้วยตนเอง ความสำคัญของบทบาทหน้าที่การงานต้องมีกฎระเบียบและองค์การที่มั่นคงคอยช่วยรับนโยบายให้สอดคล้องกับกฎหมายของบ้านเมือง การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นถือเป็นหลักสากลที่ได้รับการยอมรับในนานาอารยประเทศจนมีความสำคัญและเป็นเรื่องที่จำเป็นในการปกครองประเทศของโลกประชาธิปไตย ปัจจุบันประเทศไทยของเราได้ให้ความสนใจต่อหลักการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาประเทศในแต่ละด้าน ทั้งด้านการเมืองสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม เพื่อเข้าสู่ระบอบ ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงการบริหารงานภาครัฐภายใต้แนวคิดการ บริหารภาครัฐแบบมีส่วนร่วม และแนวคิดตามหลักการธรรมาภิบาล โดยที่ภาครัฐต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทุกภาคส่วนได้ร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำงานและร่วมรับผลที่เกิดจากการมีส่วนร่วมไปจนกระทั่งถึงร่วมตรวจสอบเพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของ หน่วยงานภาครัฐให้ดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย (ธนิศร ยืนยง, 2561 : 121-122)

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีพระพุทธศาสนาเป็นพื้นฐานและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 67 บัญญัติให้ความสำคัญกับพระพุทธศาสนาที่เป็นศาสนาที่คนไทยส่วนใหญ่นับถือไว้ว่า “...รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเถรวาท เพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา...และพึงส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมี ส่วนร่วมในการดำเนินมาตรการหรือกลไกดังกล่าวด้วย”(รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560 : 17) การนำหลักการมีส่วนร่วมตามแนวพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้เพื่อการดำเนินงานต่างๆ ในองค์กรหรือในสังคมไทย ซึ่งสามารถทำให้เกิดความเข้าใจ การรับรู้ทราบปัญหา และลดความขัดแย้งในระดับต่างๆ ได้เป็นอย่างมากนอกจากนี้ในองค์กรหากมีการนำไปประยุกต์จะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการให้กับองค์กรในระดับท้องถิ่นได้ในทางพุทธศาสนามีหลักพุทธธรรมที่ส่งเสริมการบริหารงานภาครัฐเพื่อความปรองดองในสังคมไทยซึ่งใน

พุทธศาสนาได้มีหลักอปริหานิยธรรม(ที.ม. (ไทย) 10/68/86) มี7 ข้อ ได้แก่ 1) หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ ประชุมกันบ่อยๆ 2) เมื่อจะประชุมก็พร้อม เพรียงกันประชุม เมื่อเลิกประชุมก็พร้อม เพรียงกันเลิกและพร้อม เพรียงกันช่วยทำกิจที่ ควรจะช่วยกัน 3) ไม่บัญญัติสิ่งที่มิได้บัญญัติ ไม่ลบล้างสิ่งที่บัญญัติไว้แล้ว ถือปฏิบัติมั่น ใน วัชชีธรรมที่วางไว้ตามเดิม 4) สักการะ เคารพนับถือผู้ใหญ่ในชุมชน และพร้อมที่จะรับฟัง ข้อเสนอแนะจาก ท่านเหล่านั้น 5) ไม่ข่มเหง ไม่ฉุดคร่าขืนใจกุลสตรีหรือกุลกุมารี 6) สักการะ เคารพ นับถือ บูชาเจดีย์ทั้งในเมือง และนอกเมืองและไม่ละเลยการบูชาอันชอบ ธรรมที่เคยให้เคยกระทำต่อเจดีย์เหล่านั้นให้ เสื่อมสูญไป 7) จัดการรักษาคุ้มครองป้องกัน พระอรหันต์ทั้งหลายโดยชอบธรรมด้วยตั้งใจ ว่าทำอย่างไร พระอรหันต์ที่ยังไม่มี พึงมาสู่ แว่นแคว้นของเรา และท่านที่มาแล้วพึงอยู่อย่างผาสุก(สุรพล สุยะพรหม และคณะ, 2556 : 285-286) หลักพุทธธรรมจึงถือได้ว่าเป็นกลไกสำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมและเสริมสร้างต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนใน การพัฒนาชุมชนได้อย่างดียิ่ง

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในระยะที่ผ่านมามีประเด็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นหลักการสำคัญของการกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น เพราะถ้าไม่มีส่วนร่วมของประชาชนแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของประชาชนใน ท้องถิ่นได้การที่ประชาชนในตำบลไม่สนใจต่อกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ เช่น ไม่เข้าร่วมสังเกตการณ์การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เข้าร่วมเสนอปัญหาใน การกำหนดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลและไม่ทำการตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลโดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดการมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาองค์การบริหาร ส่วนตำบลอาจส่งผลทำให้แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่กำหนดไว้ไม่ตรงกับปัญหาและความต้องการ ของประชาชนอย่างแท้จริงเพราะประชาชนคือคนที่จะรู้ปัญหาในชุมชน ในปัจจุบันหน่วยงานบริหารราชการ ต่าง ๆ ของรัฐได้มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สิ่งใดบ้างที่ชุมชนต้องให้ หน่วยงานของรัฐเข้ามาพัฒนาก็สามารถนำเสนอหรือวางแผนร่วมกับหน่วยงานนั้น ๆ ได้เพื่อให้ตอบสนองความ ต้องการของแต่ละชุมชนมากที่สุดหรือหากมีโครงการใดที่ประชาชนหรือชุมชนไม่เห็นด้วยก็สามารถแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาร่วมกันได้ แต่ที่ผ่านมาก็ยังมีประชาชนอีก หลายคนที่ยังไม่เข้าใจหรือไม่ให้ความสนใจกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนจากผลการวิจัยของนง เยาว์ ทองสุข พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น มีปัญหาและอุปสรรคหลาย ประการด้วยกันคือปัญหาข้อจำกัดด้าน เวลาที่จะเข้าร่วมปัญหาด้านกิจกรรม การขาดความรู้ความเข้าใจในการ มีส่วนร่วม การไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินงานในกิจกรรมหรือโครงการประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ กล้าแสดง ความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานต่าง ๆ ประชาชนยังขาดวามรู้ความเข้าใจในการ ติดตามประเมินผลของกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น (นงเยาว์ ทองสุข,2558 : -15)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหานี้ ทำให้ผู้วิจัยต้องการ ศึกษาการประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ควรมีการสร้างหลักการมีส่วนร่วมเข้าด้วยกันเพื่อทำให้ต่างฝ่ายได้รับรู้ถึงปัญหาและความต้องการไปพร้อมกัน ประชาชนก็จะได้มีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้นในการทำกิจกรรมและการพัฒนาชุมชนของตนเองให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น เพราะการมีส่วนร่วมเป็นหลักประกันที่สำคัญที่จะทำให้ประชาชนทุกคนดำเนินชีวิตอยู่ในชุมชนได้อย่างยั่งยืน มีความก้าวหน้า อยู่เย็น เป็นสุข และได้ประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมต่อการส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจจากแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1.การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ซึ่งได้มาจากประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่ตำบลเรือง อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ซึ่งมีจำนวน 4,915 คน ได้กลุ่มตัวอย่างมาจากจำนวนประชากร ใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 : 727 ; อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 38) จำนวน 371 คน ซึ่งใช้ระดับความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close ended Questionnaire)โดยมีการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการของครอนบาค(อ้างใน สิน พันธุ์พินิจ. 2547 : 191) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.728 และแบบสอบถามที่เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) กำหนดคำตอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้กำหนดไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปเก็บข้อมูลกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 371 ชุด เก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองแล้วตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมด 371 ชุด คิดเป็น100 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์โดยใช้สถิติ ดังนี้

1) สถิติพรรณนา (Descriptive Analysis) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้พรรณนาข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

2) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าที t-test และการทดสอบค่าเอฟ F-Test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในพื้นที่การปกครององค์การบริหารส่วนตำบลเรือง จำนวน 10 รูปหรือคน ดังนี้ กลุ่มผู้บริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น 2 คน กลุ่มผู้บริหารการปกครองส่วนท้องที่ 2 คน กลุ่มนักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านพระพุทธศาสนา 2 รูปหรือคน กลุ่มนักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านรัฐประศาสนศาสตร์ 2 คน และกลุ่มผู้แทนประชาชนในพื้นที่ตำบลเรือง 2 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชน

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตามขั้นตอน อันมีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ ที่กำหนดไว้ จนครบทุกประเด็น โดยขออนุญาตใช้วิธีจดบันทึกและการบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์ ได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์โดยวิธีการที่เหมาะสมและนำเสนอต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกโดยวิธีการดังนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาถอดเสียงบันทึกเป็นข้อความ นำข้อความจากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็นแล้วเรียบเรียง เฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย จากนั้นผู้วิจัยวิเคราะห์คำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context) และสังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป

ผลการวิจัย

1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่านจากผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

(n=371)

การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชน	ระดับการปฏิบัติ		
โดยภาพรวม	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	4.20	0.57	มาก
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	4.24	0.49	มาก
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	4.16	0.55	มาก
4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.41	0.48	มาก
ภาพรวม	**4.25**	**0.31**	**มาก**

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชน ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

(n=371)

สมมติฐาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ค่า t	ค่า f	Sig.	ผลการศึกษา	
						ยอมรับ	ปฏิเสธ
1.	เพศ	การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชน	0.993	-	0.321	-	✓
2.	อายุ	การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชน	-	0.592	0.669	-	✓
3	วุฒิการศึกษา	การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชน	-	1.118	0.328	-	✓
4.	อาชีพ	การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชน	-	0.476	0.753	-	✓
5.	รายได้	การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชน	-	1.284	0.276	-	✓

3. แนวทางการประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง จากผลการวิจัยพบว่า จัดการประชุมปรึกษาหารือเป็นประจำเดือนละ 1 ครั้ง ส่งเสริมให้ประชาชนแสดงความรู้ความสามารถในการดำเนินกิจกรรม ส่งเสริมให้ประชาชนได้รู้จักกฎหมายและกฎระเบียบของสังคม ส่งเสริมให้ประชาชนได้แสดงออกถึงความเคารพนับถือเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา ส่งเสริมให้เกียรติสตรีได้แสดงความสามารถช่วยงานภายในชุมชน ส่งเสริมให้ประชาชนได้อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของชุมชนโดยจัดกิจกรรม 1 หมู่บ้าน 1 ประเพณี ส่งเสริมให้ประชาชนได้ช่วยทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาดูแลพระภิกษุด้วยปัจจัยสี่ และส่งเสริมให้ประชาชนได้ศึกษาหลักธรรมเพื่อประยุกต์ใช้กับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของชุมชนตามหลักการมีส่วนร่วม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนให้ มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

1.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.25, S.D.= 0.31) โดยจะเห็นได้ว่าประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ได้มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วม ทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ทุกด้านอยู่ในระดับมาก การทำวิจัยในครั้งนี้ทำให้เห็นได้ว่าประชาชนล้วนให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันพัฒนา ร่วมกิจกรรมต่างๆที่ทางชุมชนและหน่วยงานจัดขึ้นเพื่อการพัฒนาชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีในงานวิจัยของพระนุชิต นาคเสโน (โพวิชัย) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการมูลฝอยของเทศบาล ตำบลทุ่งหลวง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด”ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานกาจัดมูลฝอยของเทศบาลตำบลทุ่งหลวง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนก เป็นรายด้านพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานกาจัดมูลฝอยของเทศบาลตำบลทุ่งหลวง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมิน โครงการ ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก ทำให้เห็นได้ว่าประชาชนให้ความสนใจมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมูลฝอยของเทศบาล ตำบลทุ่งหลวง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด (พระนุชิต นาคเสโน (โพวิชัย), 2561 : 139) และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของพระธวัชชัย สนฺติธมฺโม (วรรณนาวิน) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว” ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในเขต เทศบาลเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดาเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมใน การประเมินผล และด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (พระธวัชชัย สนฺติธมฺโม (วรรณนาวิน), 2561 : 107)

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ประชาชนที่มีเพศต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่าเพศไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระนุชิต นาคเสโน (โพวิชัย) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการมูลฝอยของเทศบาล ตำบลทุ่งหลวง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด” พบว่า ประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการบริหารงานกำจัด

มูลฝอย แตกต่างกัน ทำให้รู้ว่าเพศไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานกำจัดมูลฝอย แสดงให้เห็นว่าการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศของประชาชน (พระนุชิต นาคเสโน (โพวิชัย), 2561 : 140)

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่าอายุไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระธวัชชัย สนฺติธมฺโม (วรรณนาวิน) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว” พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่าอายุไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน (พระธวัชชัย สนฺติธมฺโม (วรรณนาวิน), 2561 : 110)

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่าวุฒิการศึกษาไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนตรี อินน้อย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงตึ๊ด อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน” พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงตึ๊ด ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่าวุฒิการศึกษาไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอุทกภัย (มนตรี อินน้อย, 2566 : 185)

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่าอาชีพไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระบุญโชค กิตฺติสาโร (คำภีระ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการบริหารการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาวงอำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยแสดงให้เห็นว่าอาชีพไม่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล (พระบุญโชค กิตฺติสาโร (คำภีระ), 2556 :147)

ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่ารายได้ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระหมี ถิรจิตฺโต (สีทน) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้านเศรษฐกิจ พอเพียงต้นแบบบ้านหนองเอาะ อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี” พบว่าประชาชนที่มี รายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อ

การพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบไม่แตกต่างกัน ทำให้รู้ว่ารายได้ไม่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบบ้านหนองเอาะทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายได้ของประชาชน (พระหมี ถิรจิตฺโต (สีทน), 2561 : 112)

3. แนวทางการประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

การประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน มีแนวทางในการประยุกต์ดังนี้ ควรให้ประชานชนเข้ามามีส่วนร่วมประชุมปรึกษาหารือในเรื่องต่างๆ ส่งเสริมให้ประชานแสดงความรู้ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมต่างๆตลอดถึงแสดงความคิดเห็น รณรงค์ให้ประชาชนได้รู้จักกฎหมายบ้านเมืองและกฎระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคมและชุมชนโดยไม่บัญญัติหรือไม่ล้มเลิกข้อบัญญัติตามอำเภอใจ ส่งเสริมให้ประชาชนได้แสดงออกถึงความเคารพนับถือผู้ใหญ่เชื่อฟังผู้บังคับบัญชาในรูปแบบของกิจกรรมต่างๆ มีการสนับสนุนและให้เกียรติสตรีในชุมชนได้แสดงออกถึงความรู้ความสามรถช่วยกิจการภายในชุมชน ส่งเสริมให้ประชาชนได้อนุรักวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของชุมชนโดยมีการจัดกิจกรรม 1 หมู่บ้าน 1 ประเพณีโดยจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ส่งเสริมให้ประชาชนได้แสดงตนเป็นพุทธมามกะช่วยทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาอุปถัมภ์ดูแลพระภิกษุด้วยปัจจัยสี่ และส่งเสริมให้ประชาชนได้ศึกษาหลักพุทธธรรมเข้าประยุกต์ใช้กับการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของชุมชนตามหลักการมีส่วนร่วม คือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีส่วนร่วมในการประเมินผล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนให้ มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน แสดงให้เห็นว่าการทำวิจัยครั้งนี้ได้แนวทางการประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนตามหลักอปริหานิยธรรมทั้ง 7 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมในงานวิจัยของ **พระอธิการปรีชา ติกฺขญาโณ (มาทา)** ได้วิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรมของเทศบาล ตำบลนาแก้ว อำเภอเกาะคา จังวัดลำปาง” ผลวิจัยพบว่า ด้านการหมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ คือการประสานงานร่วมมือการให้เกิดการประชุมกันเป็นประจำ ด้านการประชุมหรือเลิกประชุมและทำภารกิจอื่น ๆ ให้พร้อมเพรียงกัน คือ เน้นความสามัคคีในหมู่คณะ ให้มีการร่วมมือร่วมใจกัน ในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม ด้านการไม่บัญญัติสิ่งใหม่ ๆ ตามอำเภอใจ คือ การยึดหลักความถูกต้องชอบธรรม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมชุมชน ด้านการเคารพนับถือผู้ที่มีอาวุโส และรับฟังคำแนะนำ คือการให้เกียรติต่อผู้ที่ผ่านประสบการณ์มาแล้วมากมายในชีวิต เป็นการเปิดใจยอมรับฟังคำแนะนำเพื่อจะได้นำไปปรับใช้กับงานในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ ด้านการไม่ข่มเหง หรือล่วงเกินสตรี คือการคำนึงถึงความเสมอภาคกันการให้เกียรติซึ่งกันและกันเป็นไปด้วยความเท่าเทียมกัน ด้านการเคารพ สักการะปูชนียสถาน ปูชนียวัตถุ และรูปเคารพต่าง ๆ คือ

การส่งเสริม การอนุรักษ์รักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม การเคารพสถานที่ต่าง ๆ การทำนุบำรุงสถานที่ต่าง ๆ ที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ให้ดำรงอยู่สืบต่อไป ด้านการให้ความคุ้มครองคนดีมีคุณธรรมให้อยู่ในชุมชนอย่างปลอดภัยโดยวัดจากความคิดเห็นของประชาชนผู้มาใช้บริการเป็นสำคัญ คือ การส่งเสริมด้านการทำความดีต่อสังคม ชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ มีการเชิดชูเกียรติยกย่อง โดยเน้นถึงการทำความดี ความสามัคคีให้เกิดขึ้นภายในชุมชน (พระอธิการปรีชา ติกฺขญาโณ (มาทา), 2560 : 143-148)

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษา

จากการวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน” ผู้วิจัยนำองค์ความรู้จากการวิจัยครั้งนี้ไปสังเคราะห์สร้างเป็นองค์ความรู้เชิงนวัตกรรม ได้สังเคราะห์ออกมาเป็นองค์ความรู้การวิจัย ดังได้แสดงในแผนภาพดังต่อไปนี้

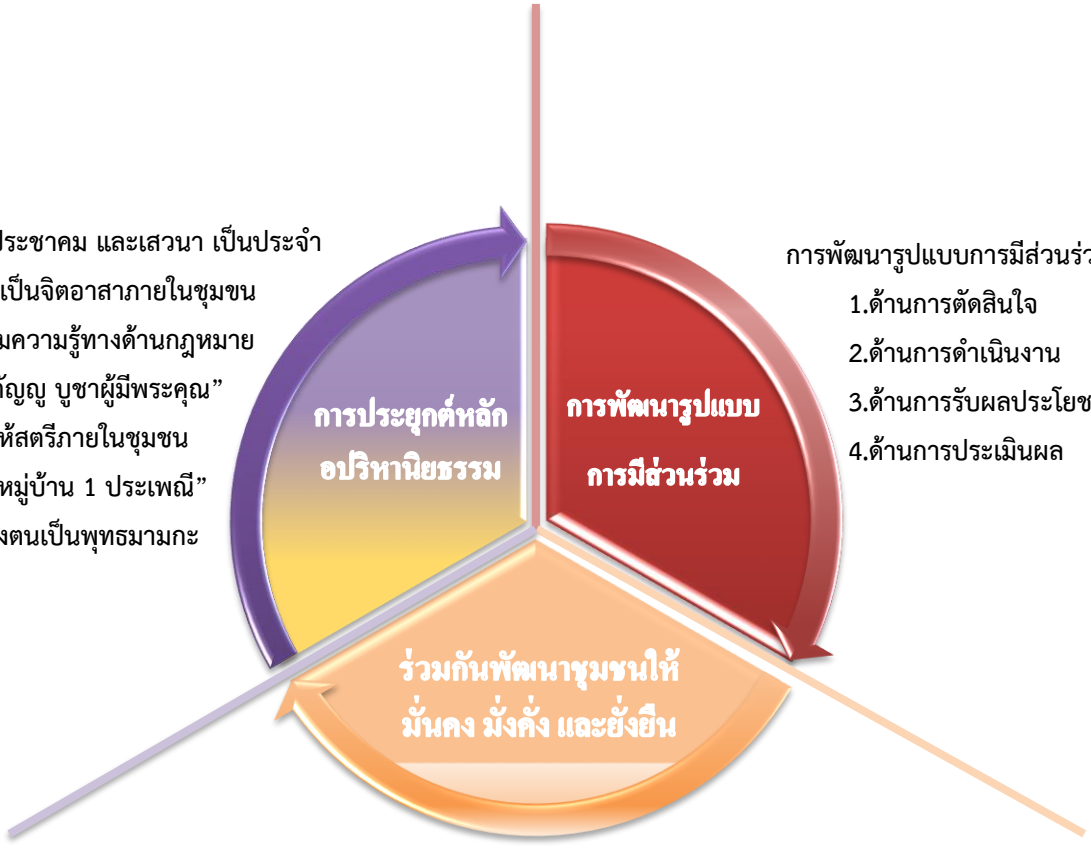

นำไปสู่ การส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนได้อย่างดีเยี่ยมภายใต้การประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ตำบลเรือง มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพูด ร่วมกันพัฒนาให้ชุมชนได้เกิดความยั่งยืน มั่นคง มั่งคั่ง ต่อไป

องค์ความรู้ที่สังเคราะห์จากการวิจัย มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมและการประยุกต์หลักอปริหานิยธรรม สามารถอธิบายโดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

การประยุกต์หลักอปริหานิยธรรม เป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน โดยใช้หลักอปริหานิยธรรมมาประยุกใช้กับหลักการมีส่วนร่วม อธิบายความโดยสรุปดังนี้

1. จัดเวทีประชุม ประชาคม และเสวนาเป็นประจำ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเรืองพร้อมด้วยผู้นำชุมชนได้มีการจัดเวที ประชุมประชาคม และเสวนากันร่วมกับประชาชนเป็นประจำ

2. กิจกรรมอุทิศตนเป็นจิตอาสาภายในชุมขน ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเรืองพร้อมด้วยผู้นำชุมชนได้มีการส่งเสริม สนับสนุนและเชิญชวนให้ประชาชนได้เข้าร่วมทำจิจกรรมต่างๆ โดยเป็นการจัดกิจกรรมอุทิศตนเป็นจิตอาสาพัฒนาชุมชนร่วมกับหน่วยงานต่างๆ

3. จัดกิจกรรมอบรมความรู้ทางด้านกฎหมาย ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเรืองพร้อมด้วยผู้นำชุมชนได้มีการทำข้อตกลงร่วมกับชุมชนและประชาชนในเรื่องกฎระเบียบของชุมชน มีการจัดอบรมความรู้ทางด้านกฎหมายให้กับประชาชนในพื้นที่เป็นประจำ

4. จัดกิจกรรม “กตัญญู บูชาผู้มีพระคุณ”ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเรืองพร้อมด้วยผู้นำชุมชนได้จัดกิจกรรมแสดงออกซึ่งความกตัญญูกตเวที หรือกิจกรรมประเพณีรดน้ำดำหัว 1 ปีจัด 1 ครั้งเพื่อเป็นการแสดงออกถึงความเคารพนอบน้อม ผู้หลักผู้ใหญ่ ผู้นำชุมชน ผู้สูงวัย ตลอดถึงบุพพการี

5. สร้างอัตลักษณ์ให้สตรีภายในชุมชน ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเรืองพร้อมด้วยผู้นำชุมชนตลอดถึงประชาชนในชุมชนได้มีการส่งเสริมสนับสนับกลุ่มสตรีแม่บ้าน โดยให้จัดตั้งกลุ่มสตรีแม่บ้านทั้งระดับหมู่บ้านและตำบลเพื่อให้กลุ่มสตรีแม่บ้านได้เข้ามามีบทบาททางสังคม

6. จัดกิจกรรม “1 หมู่บ้าน 1 ประเพณี” ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ได้บรรจุกิจกรรมนี้ไว้ในแผนพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเรือง เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรม เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมและยังเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของชุมชนให้คงอยู่คู่ชุมชนตลอดไป

7. จัดกิจกรรมแสดงตนเป็นพุทธมามกะ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเรืองพร้อมด้วยผู้นำชุมชนได้ส่งให้ประชาชนภายในชุมชนได้แสดงตนเป็นพุทธมามกะ เพื่อแสดงออกว่าเป็นผู้นับถือพระพุทธศาสนา คือ พระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ เป็นสิ่งสูงสุดและเป็นที่พึ่งที่ระลึกของตน

การนำไปสู่ การประยุกต์หลักอปริหานิยธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน คือ การนำเอาหลักอปริหานิยธรรม ทั้ง 7 มาประยุกต์ใช้กับหลักการมีส่วนร่วม ทั้ง 4 ข้อ คือ ร่วมกันตัดสินใจ ร่วมกันดำเนินงาน ร่วมกันประเมินผลและร่วมกันรับประประโยชน์ จึงเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนได้อย่างดีเยี่ยม

โดยส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ตำบลเรือง ได้เข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพูด ร่วมกันพัฒนาให้ชุมชนได้เกิดความยั่งยืน มั่นคง มั่งคั่ง ต่อไป

แนวทางการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วม หมายถึง แนวทางการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ดังนี้

1. รูปแบบการตัดสินใจ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ควรมีการจัดเวทีการประชุมประชาคมเป็นประจำเพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ

2. รูปแบบด้านการดำเนินงาน ได้แก่ องค์การบริหาส่วนตำบนเรือง ควรมีการส่งเสริม สนับสนุนและผลักดันให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถในการดำเนินงาน การดำเนินกิจกรรมต่างๆ โดย ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมพัฒนา

3. รูปแบบด้านการรับผลประโยชน์ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ควรให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ร่วมกัน โดยให้เกิดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ประโยชน์ส่วนตนเป็นรอง และให้ได้รับผลประโยชน์ที่เท่าเทียมกัน

4. รูปแบบด้านการประเมินผล ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ควรเปิดโอกาส สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลในกิจกรรมต่างๆร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่าประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรืองได้เข้าร่วมประชุมกับองค์การบริหารส่วนตำบล เสนอปัญหา ความต้องการของชุมชน จัดกิจกรรมของกลุ่มต่างๆ ในการพัฒนาชุมชนไม่มากพอเนื่องจากมีผลวิเคราะห์ในด้านการตัดสินใจน้อยกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมประชุมให้มากขึ้นเพื่อเสนอปัญหา ความต้องการของชุมชน

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับ ศิลปะวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมไม่มากพอเนื่องจากมีผลวิเคราะห์ในด้านการดำเนินงานน้อยกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นควรมีการจัดกิจกรรมให้บ่อยขึ้นและรณรงค์เชิญชวนให้ประชาชนได้เข้าร่วมมากขึ้น

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง สามารถนำกิจกรรมหรือโครงการต่างๆของการพัฒนาชุมชนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้น้อยเนื่องจากมีผลวิเคราะห์ในด้านการรับผลประโยชน์น้อยกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นควรจัดกิจกรรมหรือหาโครงการต่างๆที่เป็นประโยชน์และเป็นที่น่าสนใจของประชาชนมาจัด เพื่อให้ใช้ได้จริงและมีประโยชน์

1.4 จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรืองมีส่วนร่วมเป็นกรรมการตรวจสอบในการ ดำเนินงานโครงการตามแผนพัฒนาชุมชนและมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

งานและสภาพ ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานการพัฒนาชุมชน ไม่เพียงพอเนื่องจากมีผลวิเคราะห์ในด้านการประเมินผลน้อยกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบได้อย่างเต็มที่โดยไม่ปิดกั้น

1.5 จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง มีความรู้ในด้านหลักธรรมและแนวทางในการปฏิบัติไม่มากพอ เนื่องจากขาดบุคลากรและผู้ให้ความรู้ดังนั้นควรมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้ในด้านหลักพุทธธรรมให้มากขึ้นและจัดหาบุคลากร หรือวิทยากรมาให้ความรู้ในเรื่องธรรมะเป็นประจำ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเรือง เพื่อเข้าถึงความชัดเจนและจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเรือง เพื่อสร้างเป้าหมายในการวิจัยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาแนวทางหรือกระบวนการ นโยบายการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนไปสู่การปฏิบัติแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยเจาะลึกเข้าไปในเนื้อหาสาระอย่างละเอียด และควรศึกษาแนวทางการพัฒนาแบบยั่งยืนและเจาะลึกในเนื้อหาการพัฒนาในการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่ตำบลเรืองเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการวิจัยต่อไป

2.3 ควรศึกษาหลักธรรมต่างๆในพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาชุมชน เพื่อจะได้สร้างแนวทางได้อย่างหลากหลาย ที่สามารถพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมตามหลักพุทธธรรมที่สามารถประยุกต์ใช้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน และประยุกต์ใช้กับประชาชนให้มีประสิทธิภาพและเหมาสม

3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

3.1 องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ควรมีนโยบายที่เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน และร่างข้อบัญญัติต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่ตำบลเรือง

3.2 องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ควรมีนโยบายที่เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม แสดงความรู้ ความสามารถในการดำเนินงาน การดำเนินกิจกรรมต่างๆ โดย ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมพัฒนา

3.3 องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ควรมีนโยบายที่เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ต่างๆ โดยให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ด้วยกัน โดยให้เกิดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ประโยชน์ส่วนตนเป็นรอง และได้รับผลประโยชน์ที่เท่าเทียมและเป็นธรรม

3.4 องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ควรมีนโยบายที่เป็นการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เข้าร่วมประชุมๆได้ออกความเห็น เสนอแนะและชี้นำแนวทางให้กับผู้นำและองค์กรได้อย่างอิสระ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน

3.5 องค์การบริหารส่วนตำบลเรือง ควรมีนโยบายที่เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้ศึกษาหลักธรรมส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนาและส่งเสริมให้ประชาชนได้ให้ความสำคัญต่อพระพุทธศาสนา ช่วยทำนุบำรุง อุปถัมภ์ ปกป้องพระพุทธศาสนา

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าร่วมประชุมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอปัญหาความต้องการของชุมชน จัดกิจกรรมของกลุ่มต่างๆในการพัฒนาชุมชน ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับ ศิลปะวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้นำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมหรือโครงการต่างๆของการพัฒนาชุมชนไปใช้หรือต่อยอดในการใช้ชีวิตประจำวัน ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นกรรมการตรวจสอบในการดำเนินงานโครงการตามแผนพัฒนาชุมชน ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้ศึกษาและนำหลักอปริหานิยธรรมและหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

เอกสารอ้างอิง

จาดุร อภิชาตบุตร. (2565). หลักประชาธิปไตย:การมีส่วนร่วมของประชาชน. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2566. แหล่งที่มา: https: //www.constitutionalcourt.or.th/10426.

ธนิศร ยืนยง. (2561). การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก. *มหาจุฬานาครทรรศน์*. 5 (2), 121-122.

นงเยาว์ ทองสุข. (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น. มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์*. 1 (3), 9-15.

พระธวัชชัย สนฺติธมฺโม (วรรณนาวิน). (2561). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระนุชิต นาคเสโน (โพวิชัย). (2561). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการมูลฝอยของเทศบาลตำบลทุ่งหลวง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระบุญโชค กิตฺติสาโร (คำภีระ). (2556). *ประสิทธิผลการบริหารการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาวง อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระหมี ถิรจิตฺโต (สีทน). (2561). *การพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบบ้านหนองเอาะ อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี.* สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระอธิการปรีชา ติกฺขญาโณ (มาทา). (2560). *ประสิทธิผลการบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรมของเทศบาลตำบลนาแก้ว อำเภอเกาะคา จังวัดลำปาง.* วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.* กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

มนตรี อินน้อย. (2566). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงตึ๊ด อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน.* สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). *ราชกิจจานุเบกษา 134*. (เมษายน 2560): 20.

สิน พันธุ์พินิจ. (2547). *เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุนพับลิชชิ่ง

การส่งเสริมกลุ่มเกษตรวิถีพุทธของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัม ในจังหวัดขอนแก่น

A Promotion of Buddhist Agricultural community of dates farmers in Khonkaen Provinc

ทรงพล โชติกเวชกุล,
พระมหากิตติ กิตฺติเมธี, พระมหากฤษณ เบ้าทอง,
เรียงดาว ทวะชาลี, ภูษิต ปุลันรัมย์ และ นิเทศ สนั่นนารี
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
Songphon Choutikavatchagul,
Phramaha Kitti Kittimatee, PhamahaGrissana Baothong,
Riangdow Tavachaiee, Phusit Pulanram and Nites Sanannaree
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Thailand
Corresponding Author, Email: mahakitti2017@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การดำเนินการโครงการวิจัย การส่งเสริมกลุ่มเกษตรวิถีพุทธของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผาลัมในจังหวัดขอนแก่น โดยวัตถุประสงค์ 1) เพื่อการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการเกษตรของผู้ปลูกอินทผาลัมในจังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อการศึกษารูปแบบการพัฒนาการปลูกอินทผาลัมตามแนวเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น และ 3) เพื่อพัฒนารูปแบบการแปรรูปและขับเคลื่อนกลไกการตลาดอินทผาลัมของเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีการเก็บข้อมูลโดยการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ที่ใช้เทคนิควิเคราะห์เอกสาร เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกและเทคนิคการสนทนากลุ่มเฉพาะ แล้วการบูรณาการข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในพื้นที่การศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัย ซึ่งมีการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี การส่งเสริมการเกษตร เกษตรวิถีพุทธ การพัฒนาสัมมาชีพตามวิถีพุทธ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกี่ยวกับอินทผลัม และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการส่งเสริมกลุ่มเกษตรวิถีพุทธของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัม

ผลการวิจัยพบว่า

1) ข้อมูลผู้ปลูกอินทผาลัมในจังหวัดขอนแก่น ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง ห่างจากอำเภอน้ำพอง 23 กิโลเมตร ห่างจาก จังหวัดขอนแก่น 25 กิโลเมตร เป็นที่ราบสูง มีลำน้ำ, ลำห้วย,ลำคลองบึง,แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ฝาย บ่อน้ำตื้น บ่อโยก บ่อบาดาล สระน้ำสาธารณะ สระส่วนบุคคล มีทั้งหมด 16 หมู่บ้าน จากปัญหาที่มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ การเกษตร ร้อยละ 70 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง

* วันที่รับบทความ : 3 กรกฎาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 27 กรกฎาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 30 กรกฎาคม 2567
Received: July 3, 2024; Revised: July 27, 2024; Accepted: July 30, 2024

อ้อย ถั่วลิสง อาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรทั้งหมด อาชีพเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 13 อาชีพรับจ้างร้อยละ 8 ของจำนวนประชากรทั้งหมด อาชีพค้าขาย ร้อยละ 9

2) เพื่อการศึกษารูปแบบการพัฒนาการปลูกอินทผาลัมตามแนวเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น พบว่า การเพาะเมล็ด เจริญเติบโตดีและเริ่มออกดอกติดผลได้เมื่ออายุ 5-6 ปี ได้จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ อินทผลัมมีความความเค็มดีในระดับสูงสุดเมื่อเทียบกับมะกอก มะเดื่อฝรั่ง ส้ม องุ่น แคนตาลูป ส้ม แอปเปิล ระยะปลูก: 8 x 8 เมตร พื้นที่ 1 ไร่ ปลูกได้ 30 ต้น การให้น้ำตามร่องน้ำ การใช้ระบบน้ำหยดการกำจัดวัชพืช มีไม่กี่ชนิดใช้การจัดการวัชพืชในแปลงปาล์มน้ำมัน โรคที่เกิดจากเชื้อรา เมื่อเข้าทำลายจะทำให้เกิดอาการเหี่ยวเฉาตาย

3) เพื่อพัฒนารูปแบบการแปรรูปและขับเคลื่อนกลไกการตลาดอินทผาลัมของเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น พบว่า การแปรรูปจากผลสดอินทผาลัมจากประโยชน์ของอินทผาลัม จะช่วยให้หญิงที่ตั้งครรภ์มีกล้ามเนื้อมดลูกที่แข็งแรงทำให้การบีบตัวของมดลูกเป็นไปอย่างง่ายดาย และทำให้เสียเลือดน้อยในระหว่างคลอด มีน้ำตาลที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย จึงไม่ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูง ช่วยรักษาโรคเบาหวาน อินทผาลัมมีส่วนสำคัญในการช่วยลดความรู้สึกกดดันและบรรเทาอาการซึมเศร้าซึ่งจะส่งผลให้ร่างกายผลิตน้ำนมมากขึ้น และที่สำคัญคือยังช่วยเพิ่มสารอาหารที่มีประโยชน์ในน้ำนมแม่บำรุงร่างกาย เพิ่มกำลังให้ร่างกายกระชุ่มกระชวย โดยจะขจัดความเมื่อยล้า อ่อนเพลีย เพียงกินอินทผาลัมหลังจากนั้นไม่ถึงหนึ่งชั่วโมงร่างกายก็จะกลับมามีแรงอีกครั้ง ประโยชน์ของอินทผาลัมช่วยบำรุงและรักษาสายตา ชะลอความเสื่อมของดวงตา ป้องกันโรคตาบอดแสงหรือภาวะมองเห็นไม่ชัดในที่มืดหรือเวลากลางคืน

คำสำคัญ: การส่งเสริมกลุ่มเกษตร; เกษตรวิถีพุทธ; เกษตรกรผู้ปลูกอินทผาลัม

Abstract

Carrying out research projects Promoting Buddhist agricultural groups of date palm farmers in Khon Kaen Province The objectives are 1) to study basic agricultural information for date palm growers in Khon Kaen Province, 2) to study the development model for date palm cultivation according to Buddhist agriculture in Khon Kaen Province, and 3) to develop a picture. Model of processing and driving the date palm marketing mechanism of Buddhist agriculture in Khon Kaen Province It is qualitative research. The research team used a method to collect data by participatory action research. using document analysis techniques in-depth interview techniques and focus group discussion techniques Then integrating the information obtained from interviews in the study area to answer the research objectives. which studies concepts, theories, and agricultural promotion Buddhist agriculture Development of livelihood according to the Buddhist way Sufficiency Economy Philosophy About dates and research related to the promotion of Buddhist farming groups among date palm farmers.

The study found that:

1) Information on date palm growers in Khon Kaen Province, Ban Kham Subdistrict, Nam Phong District, Khon Kaen Province. It is 23 kilometers from Nam Phong District and 25 kilometers from Khon Kaen Province. It is a plateau with streams, creeks, canals, swamps, artificial water sources, weirs, shallow wells, rocking wells, artesian wells, public ponds, and private ponds. There are a total of 16 villages. From problems that have been complaints. The issue of tap water being often cloudy The reason is that it is an old water pipe that caused water to settle. Agriculture: 70 percent work in agriculture. Important agricultural products include rice, cassava, sugarcane, peanuts. Agricultural occupation is 70 percent of the total population. Animal raising occupations 13 percent, contract occupations 8 percent of the total population, trading occupations 9 percent

2) To study the development model of date palm cultivation according to Buddhist agriculture in Khon Kaen Province. It was found that planting seeds grew well and began flowering and bearing fruit at the age of 5-6 years, obtained from tissue culture. Date palms have the highest level of salinity compared to olives, figs, oranges, grapes, cantaloupe, oranges, apples. Planting distance: 8 Using a drip irrigation system to eliminate weeds Few species are used for weed management in oil palm fields. Diseases caused by fungi When infested, it will cause withering and death.

3) To develop a processing model and drive the date palm marketing mechanism of Buddhist agriculture in Khon Kaen Province. It was found that processing from fresh date palm fruits from the benefits of dates. It helps pregnant women have strong uterine muscles, making uterine contractions easier. and cause less blood loss during birth Contains sugar that is beneficial to the body Therefore, it does not cause high blood sugar levels. Helps treat diabetes Dates play an important role in reducing feelings of pressure and relieving depression, which in turn causes the body to produce more milk. And most importantly, it also helps add nutrients that are useful in breast milk to nourish the body. Increase strength to rejuvenate the body It will eliminate fatigue and exhaustion. Just eat dates and after less than an hour your body will regain strength again. The benefits of dates help nourish and preserve eyesight. Slow down the deterioration of the eyes. Prevents light blindness or blurred vision in the dark or at night.

Keywords: Promoting Agricultural Groups; Buddhist Agriculture; Date Palm farmers

บทนำ

ประเทศไทยเริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2504-2509) เป็นต้นมา วิถีชีวิตของเกษตรกรไทยเริ่มเปลี่ยนไป ประกอบกับการเกิดสถานการณ์ที่เข้าสู่ยุคการปฏิวัติเขียว (Green Revolution) มีการปลูกพืชเชิงเดี่ยวเพิ่มขึ้น เปลี่ยนการทำเกษตรแบบพอยังชีพมาเป็นการทำเกษตรแบบใช้สารเคมีและอาศัยปัจจัยการผลิตที่ต้องซื้ออาหารจากภายนอกชุมชนและต่างประเทศมากขึ้นทั้งปุ๋ยและสารเคมีต่างๆ ไม่เว้นแม้แต่เครื่องจักรกลการเกษตรเพื่อลดต้นทุนต่อหน่วยในการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวระดับไร่นา การทำเกษตรเชิงพาณิชย์ได้ส่งผลให้เกิดการขยายเนื้อที่การเพาะปลูกมีการลงทุน ทำการเกษตรในพื้นที่ ขนาดการผลิตเพื่อตอบสนองอุปสงค์ของตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศเรียกได้ว่าเป็นการผลิตเกษตรกระแสหลัก

(Mainstream Agriculture) นั่นเอง (อานัฐ ตันโช, 2550 : 1) ภายหลังจากที่ได้รับการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาประมาณ 35 ปี

ดังนั้นทำให้เกษตรกรใช้วิธีปลูกพืชแบบผสมผสานโดยการแบ่งพื้นที่ปลูกพืชหลายๆ อย่างผสมกันก็จะมีผลผลิตตลอดปีผลผลิตหลายอย่างราคาต่างบ้าง สูงบ้าง ถัวเฉลี่ยกัน ยังสามารถประกันรายได้ไม่ถึงกับขาดทุนเป็นหนี้เป็นสินจนสูญเสียที่ดิน และเกษตรกรควรช่วยเหลือตนเองโดยปรับรูปแบบการผลิต เลิกปลูกพืชเชิงเดี่ยว เพราะเกษตรกรจำนวนมากได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เน้นการพัฒนาแต่พัฒนา แบบที่ไม่ทั่วถึง ด้วยวิธีการผลิตแบบใหม่ที่พึ่งพาเคมีภัณฑ์ เพื่อให้ได้ผลผลิตจำนวนมาก เกษตรกรจำเป็นต้องอยู่ในภาวะจำเป็นต้องเลือกว่าจะเข้าสู่ระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นหรือจะยังคงดำรงวิถีการผลิตแบบดั้งเดิม ซึ่งมีทีท่าว่าจะไม่สามารถทนต้านทานต่อกระแสทุนนิยม จากสภาพปัญหาการเกษตรกรที่เกิดขึ้นทำ ให้แนวคิดทมุ่งแสวงหาทางออกให้แก่สังคม ในด้านการเกษตรได้มีทางเลือกใหม่เกิดขึ้น ด้วยการทำการเกษตรแผนใหม่ที่ยังคงพึงสารเคมีของระบบการเกษตรในประเทศไทย แต่แนวโน้มของการทำ การเกษตรกรรมเช่นนี้ลดบทบาทลง และในปัจจุบันเกษตรกรมีทางเลือกได้กลายเป็นกระแสที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น เนื่องมาจากความล้มเหลวของระบบเกษตรกรรมแผนใหม่และได้ก่อให้เกิดผลกระทบมากมายหลายประการ ขณะเดียวกันเกษตรกรรมทางเลือกก็เป็นที่สนใจของหน่วยงานของรัฐและเอกชนหลายองค์กร (อานัฐ ตันโช, 2549 : 70)

สำหรับอินทผลัม (Date Palm) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า Phoenix dactylifera L. เป็นพืชชนิดหนึ่งที่อยู่ในตระกูลปาล์ม มีการกระจายพันธุ์ในพื้นที่แถบตะวันออกกลาง อเมริกาใต้ มีหลากหลายสายพันธุ์ทั้งชนิดปลูกเพื่อเป็นไม้ประดับ ซึ่งมีรูปทรงต้นที่สวยงาม ผลผลิตมีขนาดเล็ก เนื้อมีปริมาณน้อย รับประทานไม่ได้และอีกชนิดหนึ่งเป็นชนิดปลูกเพื่อรับประทานผล ผลมีขนาดใหญ่ รสชาติหวาน อุดมด้วยน้ำตาลและวิตามินต่าง ๆ มากมาย อินทผลัมเป็นผลไม้ที่ดีต่อสุขภาพ ประกอบไปด้วย วิตามิน และแร่ธาตุต่าง ๆมากมาย อีกทั้งยังเป็นอาหาร ช่วยระบายท้อง (Laxatine food) มีสรรพคุณทางยาช่วยรักษาโรคได้หลายอย่าง เนื่องจาก ในผลอินทผลัมมีส่วนประกอบของสารแทนนิน มีเส้นใยช่วยรักษาอาการท้องผูก ช่วยชำระล้างร่างกายและช่วยรักษาและทำความสะอาดลำไส้ ในผลมีธาตุเหล็กสูง ช่วยรักษาโรคโลหิตจาง ช่วยลดสาเหตุการเกิดโรคมะเร็ง ระดับน้ำตาลในเลือดสูง และอัตราการเกิดโรคหัวใจ นอกจากนี้อินทผลัมเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญต่อการด ารงชีวิตของชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม โดย เฉพาะในเดือนแห่งการถือศีลอด (รอมฎอน) มักจะนิยมบริโภคและมอบผลอินทผลัมแก่กัน เพื่อใช้ทดแทนพลังงานที่สูญเสียไปในแต่ละวันจากการถือศีลอด เนื่องจากว่าในผลอินทผลัมนั้นประกอบด้วยน้ำตาลในปริมาณสูงถึง 77% ของน้ำหนักแห้ง ทำให้ผู้บริโภครู้สึกว่าร่างกายหายจากการอ่อนเพลีย อินทผลัมเรียกขานเป็นภาษาท้องถิ่นว่า Khajji หรือ Khajoor

สถานการณ์การผลิตอินทผลัม ปี 2551 ประเทศที่มีการผลิตอินทผลัมมากที่สุดติด 10 อันดับแรกคือ ประเทศอียิปต์ โดยมีปริมาณ 1.3 ล้านตัน หรือเท่ากับ 20.6 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณการผลิตทั่วโลก 6.31 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ อิหร่าน ซาอุดิอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรต ปากีสถาน แอลจีเรีย อิรักซูดาน จีน และลิเบีย ผลผลิต 1.0, 0.98, 0.75, 0.56, 0.53, 0.44, 0.33, 0.25 และ 0.17 ล้านตันตามลำดับ แต่ด้านคุณภาพและราคาผลผลิตอินทผลัมที่ส่งออกนั้น พบว่าปี 2543 ประเทศอิสราเอลสามารถส่งออกได้ในราคาที่แพงที่สุด คือ 4,556 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ซึ่งเป็นผลผลิตที่มีคุณภาพดีที่สุดแต่ผลผลิตมีน้อย (FAO, 2002)

พันธุ์อินทผลัมเด่นของแต่ละประเทศ เช่น พันธุ์ฮายานีของอียิปต์ พันธุ์เด็คเล็ตนัวร์ของแอลจีเรียพันธุ์อเบอร์ฮาจจ์ของอิรัก พันธุ์อาบิดราฮิมของซูดาน พันธุ์อาเบลของลิเบีย โรคสำคัญของอินทผลัม คือโรคที่เกิดจากเชื้อรา เมื่อเข้าทำลายจะทำให้เกิดอาการเหี่ยวเฉาตาย (นิรนาม, 2549)

สำหรับสถานการณ์การปลูกอินทผลัมในประเทศไทย ส่วนใหญ่ปลูกสายพันธุ์ประดับ ซึ่งผลมีขนาดเล็ก เนื้อมีปริมาณน้อย และมีเพียงส่วนหนึ่งที่ปลูกอินทผลัมเพื่อบริโภคผล ตั้งอยู่ที่บ้านสำโรง ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น มีเนื้อที่ขนาด 10 ไร่ ปลูกอินทผลัมมาแล้ว 2-3 ปีและตอนนี้กำลังออกผลผลิต ต้นอินทผลัม จะออกผลผลิตในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคมของแต่ละปี ในแต่ละวันจะมีคนมาชมสวนประมาณ 10-20 คนส่วนวันหยุดจะมีมากขึ้นถึง 50 คนต่อวัน

ด้านการผลิต และการจัดจำหน่ายจะมี ลูกค้าที่ชอบรับประทานลูกสดอินทผลัม มาจองจั่นที่ออกผลไว้ โดยแต่ละจั่น จะมีน้ำหนัก 5-10 กิโลกรัม และบางรายก็จะมาซื้อเป็นกิโล ส่วนมากทางสวน จะขายอินทผลัมผ่านทางออนไลน์ส่วนลูกค้าที่มาที่สวนจะได้ชมสวน ซึ่งอินทผลัมเป็นพืชที่ต้องการน้ำ และที่ไร่แห่งนี้มีน้ำเพียงพอเนื่องจากใกล้กับคลองส่งน้ำระบบระบบชลประทาน

การรวบรวมพันธุ์จากแหล่งปลูกต่าง ๆ มาปลูกศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาการเจริญเติบโต และการให้ผลผลิต และนำเมล็ดลูกผสมจากต้นพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ที่ให้เปอร์เซ็นต์ช่อผล และพื้นที่และขั้นการปลูกอินทผลัมของกลุ่มเกษตรกรซึ่งเป็นพื้นฐานของการวิจัยตลอดถึงพัฒนารูปการปลูกอินทผลัมของกลุ่มเกษตรกรให้แก่กลุ่มผู้ปลูกอินทผลัมที่ต้องมีการรองรับที่มีสภาพมั่นคงตลอดพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการปลูกอินทผลัมของกลุ่มเกษตรกร ในจังหวัดขอนแก่น ตลอดถึงรูปแบบการส่งเสริมท้องตลาดของ อินทผลัมสด การสนับสนุนพยุงราคา และหาตลาดให้เพื่อผลผลิตจะได้ไม่ล้นตลาด และส่งเสริมให้เกษตรกรที่คิดจะปลูกอินทผลัมเป็นอาชีพ ได้มีอาชีพ พร้อมกับศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคอินทผลัมตลอดถึงศึกษาวิเคราะห์กลไกการตลาดกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น ในช่วงระยะเวลาที่ฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิตอินทผลัม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงหลังการเก็บเกี่ยวได้แก่ วิธีการและช่องทางการจำหน่ายจ่ายแจก การสต็อค การเก็บรักษา การแปรรูป ที่สะดวกต่อทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิต ไม่ว่าจะเป็นตากแห้ง น้ำเชื่อม ขนม อาหารเช้ารวมธัญพืช แช่เยือกแข็งทำให้เกิดกระบวนการส่งเสริมกลไกการตลาดกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่นอย่างยั่งยืนการปลูกพืชที่หลากหลายสามารถออกดอกออกผลหมุนเวียนเป็นรายได้ ของกลุ่มเกษตรกร

ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งถือเป็นไฮไลท์ของสวน จากประโยชน์ ความน่าสนใจสำหรับการปลูกอินทผลัมถือได้ว่าเป็นพืชเศรษฐกิจความหวังใหม่ของเกษตรกรเลยก็ว่าได้ ถึงแม้จะมีต้นทุนการผลิตที่ค่อนข้างสูง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของราคาต้นกล้าที่สูงพอสมควร ฯลฯ แต่เมื่อเทียบกับผลตอบแทนก็ถือว่าคุ้มค่าที่จะลงทุน อย่างไรก็ตาม เกษตรกรที่สนใจปลูกอินทผลัมและมีเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะส่งเสริมเกษตรกรวิถีพุทธศึกษาข้อมูลพื้นฐานการเกษตรของผู้ปลูกอินทผลัมอินทผลัม จัดเป็นพืชตระกูลปาล์มชนิดหนึ่ง มีหลากหลายสายพันธุ์ เป็นพืชที่สามารถเจริญเติบโตได้เป็นอย่างดีในเขตที่มีอากาศร้อนและแห้งแล้งขั้นตอนศึกษารูปแบบการพัฒนาการปลูกอินทผลัมตามแนวเกษตรวิถีตลอดถึงการแปรรูปอินทผลัม ตลอดถึงขับเคลื่อนกลไกการตลาดอินทผลัมส่งเสริมเกษตรวิถีพุทธของกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการเกษตรของผู้ปลูกอินทผาลัมในจังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อการศึกษารูปแบบการพัฒนาการปลูกอินทผาลัมตามแนวเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น
3. เพื่อพัฒนารูปแบบการแปรรูปและขับเคลื่อนกลไกการตลาดอินทผาลัมของเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ

1.1 แบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ที่ใช้เทคนิควิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

1. ตัวแทนกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผาลัมในจังหวัดขอนแก่น 40 รูป/คน
2. ตัวแทนผู้นำชุมชน/กลุ่มหน่วยงาน 40 รูป/คน
3. ตัวแทนหน่วงงานราชการที่เกี่ยวข้อง
    3.1 สำนักงานพาณิชย์จังหวัดขอนแก่น 12 รูป/คน
    3.2 สำนักงานเกษตรจังหวัดขอนแก่น 12 รูป/คน
    3.3 สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดขอนแก่น 12 รูป/คน
4. ตัวแทนภาคประชาชนกลุ่มเกษตรระดับท้องถิ่น 40 รูป/คน และเทคนิคการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)ผู้ทรงคุณวุฒิจานวน 10 รูป/ คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การจัดเวทีสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์กลุ่ม (Group Interview) การสำรวจ (Participatory Observation) และการประชุมกลุ่มย่อย แบ่งเป็น 5 ช่วง คือ 1) การพัฒนาโจทย์วิจัยและนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 2) เตรียมทีม คน และสร้างความเข้าใจกับชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง 3) เก็บรวบรวมข้อมูลบริบทชุมชนและสภาพปัญหาชุมชน 4) การประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม และ 5) สรุปผลและจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.2.1 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลจากการศึกษาเชิงเอกสาร เชิงเอกสาร วรรณกรรมทางวิชาการ เอกสารเกษตรกร ประกาศ ระเบียบ บทความ และงานวิจัย

2.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการจำแนกถ้อยคำหรือข้อความ ที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความเป็นไปได้ วิธีการ และกลไกการพัฒนาฯ แล้วนามาวิเคราะห์ ตีความ และสังเคราะห์ ด้วยหลักแห่ง

2.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลการจัดสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) การขับเคลื่อนกลไกการตลาดอินทผาลัม ด้วยวิธีการนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์แบบมีส่วนร่วม และวิเคราะห์และสังเคราะห์ด้วยกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท

2.2.4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปผลจากการวิจัย อย่างเป็นระบบ แล้วทำการสร้างข้อสรุป ด้วยวิธีวิเคราะห์แบบอุปนัย ตีความสร้างข้อสรุป และนำผลงานวิจัยไปเผยแผ่สู่สาธารณะชนต่อไป

ผลการวิจัย

1) เกษตรผู้ปลูกอินทผาลัม ห่างจากอำเภอน้ำพอง 23 กิโลเมตร ห่างจาก จังหวัดขอนแก่น 25 กิโลเมตร เป็นที่ราบสูง มีลำน้ำ, ลำห้วย,ลำคลองบึง,แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ฝาย บ่อน้ำตื้น บ่อโยก บ่อบาดาล สระน้ำสาธารณะ สระส่วนบุคคล มีทั้งหมด 16 หมู่บ้าน จากปัญหาที่มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ การเกษตร ร้อยละ 70 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ถั่วลิสง อาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรทั้งหมด อาชีพเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 13 อาชีพรับจ้างร้อยละ 8 ของจำนวนประชากรทั้งหมด อาชีพค้าขาย ร้อยละ 9

2) รูปแบบการพัฒนาการปลูกอินทผาลัมตามแนวเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น พบว่า การเพาะเมล็ด เจริญเติบโตดีและเริ่มออกดอกติดผลได้เมื่ออายุ 5-6 ปี ได้จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ อินทผลัมมีความความเค็มดีในระดับสูงสุดเมื่อเทียบกับมะกอก มะเดื่อฝรั่ง ส้ม องุ่น แคนตาลูป ส้ม แอปเปิล ระยะปลูก: 8 x 8

เมตร พื้นที่ 1 ไร่ ปลูกได้ 30 ต้น การให้น้ำตามร่องน้ำ การใช้ระบบน้ำหยดการกำจัดวัชพืช มีไม่กี่ชนิดใช้การจัดการวัชพืชในแปลงปาล์มน้ำมัน โรคที่เกิดจากเชื้อรา เมื่อเข้าทำลายจะทำให้เกิดอาการเหี่ยวเฉาตาย

3) การพัฒนารูปแบบการแปรรูปและขับเคลื่อนกลไกการตลาดอินทผาลัมของเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น พบว่า การแปรรูปจากผลสดอินทผาลัมจากประโยชน์ของอินทผาลัม จะช่วยให้หญิงที่ตั้งครรภ์มีกล้ามเนื้อมดลูกที่แข็งแรงทำให้การบีบตัวของมดลูกเป็นไปอย่างง่ายดาย และทำให้เสียเลือดน้อยในระหว่างคลอด มีน้ำตาลที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย จึงไม่ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูง ช่วยรักษาโรคเบาหวาน อินทผาลัมมีส่วนสำคัญในการช่วยลดความรู้สึกกดดันและบรรเทาอาการซึมเศร้าซึ่งจะส่งผลให้ร่างกายผลิตน้ำนมมากขึ้น และที่สำคัญคือยังช่วยเพิ่มสารอาหารที่มีประโยชน์ในน้ำนมแม่บำรุงร่างกาย เพิ่มกำลังให้ร่างกายกระชุ่มกระชวย โดยจะขจัดความเมื่อยล้า อ่อนเพลีย เพียงกินอินทผาลัมหลังจากนั้นไม่ถึงหนึ่งชั่วโมงร่างกายก็จะกลับมามีแรงอีกครั้ง ประโยชน์ของอินทผาลัมช่วยบำรุงและรักษาสายตา ชะลอความเสื่อมของดวงตาป้องกันโรคตาบอดแสงหรือภาวะมองเห็นไม่ชัดในที่มืดหรือเวลากลางคืน

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลครั้งนี้ผู้วิจัยจะได้นำประเด็นที่มีความสำคัญ “การส่งเสริมกลุ่มเกษตรวิถีพุทธของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น” มีประเด็นที่น่าสนใจสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1) ข้อมูลการเกษตรของผู้ปลูกอินทผาลัม ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ห่างจากอำเภอน้ำพอง 23 กิโลเมตร ห่างจาก จังหวัดขอนแก่น 25 กิโลเมตร เป็นที่ราบสูง มีลำน้ำ, ลำห้วย,ลำคลอง บึง,แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ฝาย บ่อน้ำตื้น บ่อโยก บ่อบาดาล สระน้ำสาธารณะ สระส่วนบุคคล มีทั้งหมด 16 หมู่บ้าน จากปัญหาที่มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ การเกษตร ร้อยละ 70 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ถั่วลิสง อาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรทั้งหมด อาชีพเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 13 อาชีพรับจ้างร้อยละ 8 ของจำนวนประชากรทั้งหมด อาชีพค้าขาย ร้อยละ 9 สอดคล้องกับงานวิจัย (ธนวัฒน์ ศรีลา, 2561 : 110-115) ศึกษาวิจัยเรื่อง “หมู่บ้านพุทธเกษตร : รูปแบบการจัดการป่าและการส่งเสริมสัมมาชีพของเกษตรกรวิถีพุทธสู่ความยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดน่าน” ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการส่งเสริมจากทางภาครัฐถือเป็นเครื่องมือที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับกว้างการที่หน่วยงานของรัฐและเอกชนได้พัฒนาส่งเสริมอาชีพและมอบอำนาจตามหน้าที่ให้การในการดูแลจัดการรักษาผลประโยชน์ขององค์กรที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพมากๆขึ้นไปตลอดจนตัดสินใจในการดำเนินการในการรักษาผลประโยชน์ยังอยู่ในขอบเขตกติกาที่ตั้งไว้เพื่อกำกับใช้อำนาจนั้น การที่จะนำชุมชนสังคมไปสู่การพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนได้นั้นการให้อำนาจในการคิดตัดสินใจโดยปัจจัยพื้นฐานขององค์ประกอบที่มือในพื้นที่ที่บวกกับ

ศรัทธาของคนในชุมชนจะเป็นตัวผลักดันให้การปฏิบัติงานด้านต่างๆเป็นไปด้วยความราบรื่นอาจจะมีอุปสรรคบ้างแต่จะได้รับการแก้ไขในที่สุด

2) รูปแบบการพัฒนาการปลูกอินทผาลัมตามแนวเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น พบว่า การเพาะเมล็ด เจริญเติบโตดีและเริ่มออกดอกติดผลได้เมื่ออายุ 5-6 ปี ได้จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ อินทผลัมมีความความเค็มดีในระดับสูงสุดเมื่อเทียบกับมะกอก มะเดื่อฝรั่ง ส้ม องุ่น แคนตาลูป ส้ม แอปเปิล ระยะปลูก: 8 x 8 เมตร พื้นที่ 1 ไร่ ปลูกได้ 30 ต้น การให้น้ำตามร่องน้ำ การใช้ระบบน้ำหยดการกำจัดวัชพืช มีไม่กี่ชนิดใช้การจัดการวัชพืชในแปลงปาล์มน้ำมัน โรคที่เกิดจากเชื้อรา เมื่อเข้าทำลายจะทำให้เกิดอาการเหี่ยวเฉาตาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระมหาวัฒนา ปญญาทีโป (คำเคน), 2560 : 92-93) ศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาเกษตรกรรมสมัยใหม่ตามแนวเกษตรเชิงพุทธบูรณาการ” พบว่า การเกษตรที่มุ่งไปในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาด้วยหลักศีลธรรม หลักธรรมะตามหลักพรหมวิหาร 4 เมตตากรุณาที่คำนึงถึงคุณค่าชีวิตของสรรพสัตว์ที่อยู่ในพื้นที่เกษตรกรรมสอดคล้องกับหลักไตรสิกขาหลักศีล 5 หลักจุลศิลป์ที่ไม่เบียดเบียนสัตว์เล็กสัตว์น้อยรวมถึงหลักสัมมาอาชีวะในมัชฌิมาปฏิปทามองในแง่ของการพัฒนาทางด้านกายและจิตใจของผู้ทำเกษตรกรเชิงพุทธ จะมีสุขภาวะที่ดีเพราะไม่ใช้สารเคมีในการทำเกษตรได้รักษาสิ่งแวดล้อมที่ดีมีประโยชน์ต่อสังคมและชุมชน

3) การพัฒนารูปแบบการแปรรูปและขับเคลื่อนกลไกการตลาดอินทผาลัมของเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น พบว่า การแปรรูปจากผลสดอินทผาลัมจากประโยชน์ของอินทผาลัม จะช่วยให้หญิงที่ตั้งครรภ์มีกล้ามเนื้อมดลูกที่แข็งแรงทำให้การบีบตัวของมดลูกเป็นไปอย่างง่ายดาย และทำให้เสียเลือดน้อยในระหว่างคลอด มีน้ำตาลที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย จึงไม่ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูง ช่วยรักษาโรคเบาหวาน อินทผาลัมมีส่วนสำคัญในการช่วยลดความรู้สึกกดดันและบรรเทาอาการซึมเศร้าซึ่งจะส่งผลให้ร่างกายผลิตน้ำนมมากขึ้น และที่สำคัญคือยังช่วยเพิ่มสารอาหารที่มีประโยชน์ในน้ำนมแม่บำรุงร่างกาย เพิ่มกำลังให้ร่างกายกระชุ่มกระชวย โดยจะขจัดความเมื่อยล้า อ่อนเพลีย เพียงกินอินทผาลัมหลังจากนั้นไม่ถึงหนึ่งชั่วโมงร่างกายก็จะกลับมามีแรงอีกครั้ง ประโยชน์ของอินทผาลัมช่วยบำรุงและรักษาสายตา ชะลอความเสื่อมของดวงตา ป้องกันโรคตาบอดแสงหรือภาวะมองเห็นไม่ชัดในที่มืดหรือเวลากลางคืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระณัฏฐนันท์เดช พงษ์พิทักษ์, 2562 : ก) ศึกษาวิจัย เรื่อง เศรษฐศาสตร์แนวพุทธ : รูปแบบการพัฒนาความสุขอย่างยั่งยืนของวิถีเกษตรอินทรีย์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนำหลักเศรษฐศาสตร์แนวพุทธเพื่อพัฒนาความสุขอย่างยั่งยืนของเกษตรกรรมอินทรีย์ คือการดำเนินชีวิตที่ผสมกลมกลืนระหว่างมนุษย์กับมนุษย์และมนุษย์ธรรมชาติ โดยมีรูปแบบที่พึงประสงค์ของเกษตรกร 8 ด้าน คือ 1) ด้านความขยัน 2) ด้านการประหยัด 3) ด้านความซื่อสัตย์ 4) ด้านความอดทน 5) ด้านวินัย 6) ด้านคุณธรรม 7) ด้านปัญญา และ 8) ด้านสังคม

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมกลุ่มเกษตรวิถีพุทธของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น” ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ควรเปิดเวทีภาคประชาชนให้มากขึ้นและนำปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการปลูกและพัฒนาการปลูกอินทผลัม เพื่อนำปัญหามาปรับปรุงแก้ไขอย่างจริงจัง

1.2 พัฒนาคุณภาพชีวิตของเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมการปลูกอินทผลัมให้แก่เกษตรกรในท้องถิ่นชนบทบนพื้นฐานของความรู้คู่คุณธรรมด้วยการส่งเสริมระบบการจัดการความรู้และการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

1.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่ม กลุ่มอาชีพเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมกลุ่มออมทรัพย์และการสร้างเครือข่ายองค์กรชุมชน พัฒนากิจกรรมทางด้านการศึกษาสังคมและวัฒนธรรม สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

1.4 นโยบายและแผนจากภาครัฐจะต้องชัดเจนหวังผลได้และจะต้องมีการทำตามนโยบายและแผนการดำเนินงานของทางภาครัฐอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนากิจกรรมเกษตรผู้ปลูกอินทผลัมในชุมชน

2. ควรวิจัยในประเด็นการพัฒนาการมีส่วนร่วมของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมกับภาครัฐและเอกชน การบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชน ของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัม

องค์ความรู้ใหม่

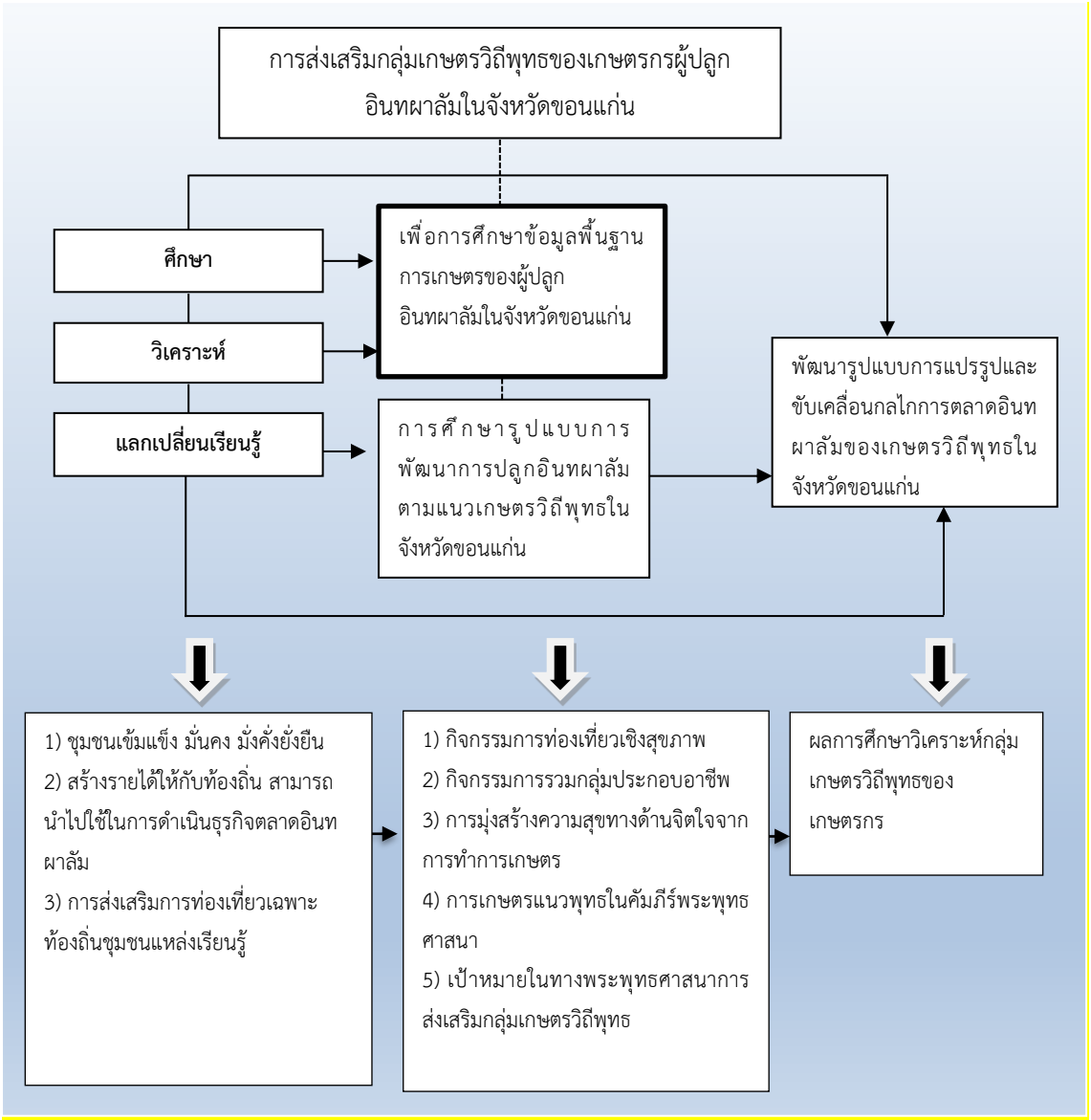

เอกสารอ้างอิง

ธนวัฒน์ ศรีลา. (2561). หมู่บ้านพุทธเกษตร : รูปแบบการจัดการป่าและการส่งเสริมสัมมาชีพของเกษตรกรวิถีพุทธสู่ความยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดน่าน. *รายงานวิจัย.*มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาลัยสงฆ์น่าน เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี.

นิรนาม. (2549). *อินทผลัม ปลูกในประเทศไทยได้ผลดีหรือไม่.* เทคโนโลยีชาวบ้าน. ปีที่ 18 ฉบับที่ 380.

พระณัฏฐนันท์เดช พงษ์พิทักษ์. (2562). *เศรษฐศาสตร์แนวพุทธ* : รูปแบบการพัฒนาความสุขอย่างยั่งยืนของวิถีเกษตรอินทรีย์. หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหาวัฒนา ปญฺญาทีโป (คำเคน). (2560). *รูปแบบการพัฒนาเกษตรกรรมสมัยใหม่ตามแนวเกษตรเชิงพุทธบูรณาการ.* สูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

อานัฐ ตันโช. (2549). *เกษตรธรรมชาตประยุกต์.* ปทุมธานี: สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ.

The Online Chinese Learning Satisfaction and its Associated Factors Among International Students in Yunnan of China

Wenjin Wu and Thanawan Phognsatha
Assumption University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 1561389230@qq.com

****

Abstract

The objectives of this research were (1) To explore the current situation of international students' satisfaction with online Chinese learning at the Yunnan Normal University; (2) To identify the relationship between the variables influencing student satisfaction in the context of online Chinese learning; and (3) To examine the relationship between student satisfaction and perceived learning performance.

The population was international students at Yunnan Normal University. The sample size was 300. The research instruments employed included questionnaires and interviews. The data obtained were reported as descriptive statistics, Confirmation Factor Analysis (CFA), and Structural Equation Model (SEM) for hypothesis testing.

The study results have identified that six variables, online learning self-efficacy, learner-instructor interaction, learner-learner interaction, learner-content interaction, internet quality, and technology quality, were the significant factors that influence student satisfaction, and student satisfaction also significantly influences perceived learning performance in the context of learning Chinese online. Finally, the author makes some suggestions. (1) teachers should encourage students to cultivate their self-efficacy and strengthen the cultivation of self-control ability. (2) The selection of teaching materials should also pay attention to the characteristics of online learning, and online teaching should use some content that can generate interaction with classmates to stimulate students' interest. (3) international students must take the initiative to participate in learning, interact more with classmates, and pay more attention to real-time interactive learning opportunities in online classes. (4) technology and networks are very important; teachers should have a basic grasp of the teaching platform to be used before teaching.

Keywords: The Online Chinese Learning Satisfaction; International Students; Yunnan of China.

* Received: January 20, 2024; Revised: February 9, 2024; Accepted: February 11, 2024

Introduction

In recent years, the concept of "One Belt, One Road", initiation of the "Silk Road" economic corridor, and adaptation of the "Internet+" national strategy have brought about significant transformations and openings for Chinese international education (Yalun, 2019). The era of traditional teaching has gone, and utilizing technology in the classroom has resulted in significant educational advancements (Wang & East, 2020). Chinese teaching resources and methods must incorporate the latest technologies and products on new media platforms to adequately address the evolving demands of global Chinese education (Su & Peng, 2022). International Chinese education has transformed into online (Cao & Cai, 2022). Internationally, studies have indicated that students' satisfaction in online learning environments during the pandemic has reduced, and they have become increasingly disengaged (Chan et al., 2021). There is limited research on international students' satisfaction with online Chinese learning.

Based on the previous research results, this study explores the influencing factors of international students' online learning satisfaction and the relationship between student satisfaction and perceived learning performance. Form a questionnaire that conforms to the actual situation of international students' satisfaction in the context of online learning. Taking international students who were studying at Yunnan Normal University as an example, by investigating their online learning satisfaction, problems existing in online Chinese learning could be found.

A vast online learning experiment was carried out in China (Guo & Wan, 2022). The COVID-19 pandemic has brought challenging circumstances to the world, leading to school and university closures and millions of children, teenagers, and young adults being unable to attend school or university (Rajabalee & Santally, 2021). As such, many teachers are navigating their way forward. There is limited research on international students' satisfaction with online Chinese learning. By understanding learners' perspectives, teaching can be tailored more effectively.

Online teaching is not merely a result of the epidemic, but rather, an inevitable trend in educational development in the Internet era (Lockee, 2021). Analyzing students' satisfaction with online learning might give useful information for post-pandemic program development (Alasagheirin et al., 2023). The findings of the research can contribute to the development and improvement of policies, strategies, and educational practices related to online learning. The results can help identify areas that need attention in the teaching process, such as instructional design, technological infrastructure, student support, and engagement strategies, thus enhancing the overall online learning experience.

Research Objectives

The research objectives have been formulated as follows.

1) To determine the current situation of international students' satisfaction with online Chinese learning at the Yunnan Normal University.

2) To identify the relationship between the variables that influence student satisfaction in the context of online Chinese learning.

3) To examine the relationship between student satisfaction and perceived learning performance.

Literature Review

Online Learning and Online Learning Chinese

Online learning is well-known to have a history of use dating back to the 1980s, although the origins of the word "e-learning" are not entirely documented (Harasim, 2000). Online education, according to Benson (2002) and Conrad (2002), is a more contemporary kind of distant education that increases access to educational possibilities for students who are classified as being both unconventional and marginalized. A wealth of research into online language learning has emerged from the COVID-19 crisis (Kohnke & Moorhouse, 2022; Ji et al., 2022).

Chinese language learners were doing online Chinese language learning, for a variety of reasons, such as there being a shortage of teachers, to balance their daily obligations with their studies, etc. Before the pandemic broke out, the main goal of online education was to give individuals who couldn't attend a conventional, location-based academic program access to teaching (Lockee, 2021). After the outbreak of the pandemic, international students could not come to China online learning is more inventive and involves students in more interactive learning by using educational technology. Chinese teachers also could not go to local schools to teach and had to teach online. Hu's (2023) study focused on Chinese language higher education teachers in the US and their preferences for online or blended teaching approaches post-COVID-19. The research underscored the importance of adapting and enhancing pedagogical methods to better serve students in the post-pandemic era.

Online Learning Self-Efficacy (OLSE)

Bandura (1986) conceptualized self-efficacy as a person’s belief that an individual could complete a task and use the skills possessed to produce a specified performance level, which determined people’s motivation and behavior. In terms of online learning self-efficacy, we need to consider self-efficacy in three aspects at least: technology, learning, and social interactions (Shen et al, 2013). Gunawardena et al (2010) consider online self-efficacy to be the belief that one has the confidence to complete online learning.

Learner-Instructor Interaction (LII)

Interaction between the course instructor and the students is referred to as learner-instructor interaction (Moore & Kearsley, 1996). It can take numerous forms, including advice, support, appraisal, and encouragement (Moore, 1989). Learner-instructor interaction was described as the only required interaction in learner learning (Battalio, 2007). Woollen & Rabe-Hemp (2009) revealed that students who had less contact with the faculty members experienced higher levels of discontent. Seo et al. (2021) suggested that learner-instructor interaction significantly affects learners' satisfaction and learning outcomes.

Learner-Content Interaction (LCI)

According to Moore (1989), learner-content interaction is the process of engaging intellectually with the subject to alter the learner's perspective, cognitive structures, or level of knowledge. Learner-content interaction is learner-non-human interaction (Hirumi, 2011). Interaction's content-driven goal in distance learning was described by Thurmond & Wombach (2004) as the learner's participation in the course's technical medium, other learners, the instructor, and the course's material. Lin et al. (2016) find that only learner-content interaction significantly predicts learners’ perceived progress.

Learner-Learner Interaction (LLI)

Learner-learner interaction is defined as interaction between learners and their peers, the interaction could happen through spoken or written dialogue, referring to interaction among individuals or learners' teamwork (Moore, 1989). According to Kuo et al. (2014), learner-learner interaction entails two-way reciprocal communication between learners, whether an instructor is present or not. Technology improves by leaps and bounds, when learning Chinese online, learner-learner interaction can be synchronous, such as chatting in the video conference instantly, or asynchronous, such as leaving messages in WeChat groups or sending emails. According to Sher (2009), learner-learner interaction is a significant contributor to student satisfaction.

Internet Quality (IQ) and Technology Quality (TQ)

Internet quality is network quality as perceived by learners, and technology quality refers to how well-designed e-learning tools like electronic whiteboards, earbuds, and microphones are perceived by students (Sun et al., 2008). According to Bush & Dawson (2013), the Internet is not only a powerful means of communication but also arguably the most potent force for education and innovation since the creation of the printing press. According to several research, online learning is substantially impacted by the quality of the technology and the Internet. (Hiltz, 1993; Piccoli et al., 2001; Webster & Hackley, 1997). Therefore, educational technology is an important component of successful online education (Osika & Sharp, 2002).

Student Satisfaction (SS)

Student satisfaction is determined by students' subjective perceptions of their learning experience and the level of support provided by their learning environment to their academic success (Lo, 2010). It is the attitude, perception, and expectation of students toward online learning environments (Wu et al., 2010). Strong student satisfaction suggests that the teaching strategies are stimulating students' thinking and learning in an acceptable way. The general satisfaction of online students is influenced by many factors. For instance, students are more satisfied with their online courses if they communicate appropriately with their peers and instructors (Bolliger & Martindale, 2004; De Paepe et al., 2018). Technological tools, course features, or teacher behaviors that facilitate online student communication have also been found to elevate students' satisfaction (De Paepe et al., 2018). Online language teachers face challenges in maintaining student participation, engagement, and communication during classes (Yue, 2011).

Perceived Learning Performance (PLP)

Perceived learning performance refers to students' opinions of their performance in the learning process (Keržič et al., 2021). Perceived learning performance measures how students perceive their learning experience through intangible indicators, such as their level of engagement, satisfaction, and attitude toward learning (Li et al., 2018; Vo et al., 2017). Previous research in the fields of education and computer-mediated learning has demonstrated a positive correlation between learning performance and satisfaction (Martins & Kellermanns, 2004; Shih, 2006; Tao et al., 2009; Wang et al., 2014).

Research Methodology

Research design

This is the mixed method research design that was applied in the research. The quantitative research part employed the questionnaire items to explore students' attitudes toward the variables studied. In addition to the qualitative part, the interview questions were applied to further collect in-depth perceptions of the samples.

The quantitative survey research design identified the variables as follows.

In this research, independent variables are online learning self-efficacy, learner-content interaction, learner-instructor interaction, learner-learner interaction, internet quality, and technology quality. Student satisfaction as a mediator variable. Perceived learning performance is the dependent variable.

Population and Sample

This study surveyed a total of about 300 international students who have studied Chinese online at Yunnan Normal University. The international students as samples come from different countries and regions with different cultural backgrounds. They are the people who have taken at least one semester (4 months) of online Chinese courses, and interested in Chinese language learning, and have at least 1 year of Chinese language learning background. According to the structural equation model sample size calculator (Soper, 2023), the minimum sample size of this survey was 256 to ensure the validity of the research results.

Research Instrument

Questionnaires and interviews were used to collect data and related information. The survey adopted the online learning self-efficacy from Alqurashi (2018) to assess the participants' self-efficacy about online learning. Eighteen items were adopted from Kuo et al. (2014) to assess the participants' perceptions about online learner-learner, learner-instructor, and learner-content interactions. Eight items were adopted from Sun et al. (2008) and Amoroso & Cheney (1991) to assess the internet and technology quality perceived by learners during online learning. Nine items were adopted from Keržič et al. (2021) to assess the participant's satisfaction with their online learning and their perceived learning performance. The detailed information is displayed in Table 1.

Table 1: Operationalization Table of Questionnaire

Variables	Definition	Operationalization	Source	Scale
Demographic Characteristics	The personal information of student participants.	1. Gender 2. Age 3. Experience in learning Chinese (time duration) 4. HSK level 5. Nationality		Personal Choice

Online Learning Self-Efficacy (OLSE)	Online learning self-efficacy refers to the students' self-efficacy to complete an online course. (Alqurashi, 2018)	1. Complete an online course with a good grade. 2. Understand complex concepts. 3. Willing to face challenges. 4. Successfully complete all of the required online activities. 5. Keep up with the course schedule. 6. Create a plan to complete the given assignments. 7. Willingly adapt my learning styles to meet course expectations. 8. Evaluate assignments according to the criteria provided by the instructor.	Alqurashi (2018)	5-point Likert scale (1 = cannot do at all and 5 = highly confident can do)
Learner-Instructor Interaction (LII)	Learner–instructor interaction refers to two-way communication between the instructor of the course and learners (Moore & Kearsley, 1996).	1. I had numerous interactions with the instructor during the class. 2. I asked the instructor my questions through different electronic means, such as email, discussion board, instant messaging tools, etc. 3. The instructor regularly posted some questions for students to discuss on the discussion board. 4. The instructor replied to my questions in a timely fashion. 5. I replied to messages from the instructor. 6. I received enough feedback from my instructor when I needed it.	Kuo et al. (2014)	5-point Likert scale (1 = strongly disagree and 5 = strongly agree)
Learner-Content Interaction (LCI)	Learner–content interaction refers to a one-way process of elaborating and reflecting on the subject matter or the course content (Moore, 1989).	1. Online course materials helped me to understand better the class content. 2. Online course materials stimulated my interest in this course. 3. Online course materials helped me relate my personal experience to new concepts or new knowledge. 4. It was easy for me to access the online course materials.	Kuo et al. (2014)	5-point Likert scale (1 = strongly disagree and 5 = strongly agree)

Learner-Learner Interaction (LLI)	Learner–learner interaction involves a two-way reciprocal communication among learners, with or without the presence of an instructor. By interacting with fellow students, students can exchange ideas with and get feedback from each other (Anderson, 2003; Moore, 1989).	1. Overall, I had numerous interactions related to the course content with fellow students. 2. I got lots of feedback from my classmates. 3. I communicated with my classmates about the course content through different electronic means, such as email, discussion boards, instant messaging tools, etc. 4. I answered questions from my classmates through different electronic means, such as email, discussion board, instant messaging tools, etc. 5. I shared my thoughts or ideas about the lectures and their application with other students during this class. 6. I comment on other students' thoughts and ideas. 7. Group activities during class gave me chances to interact with my classmates. 8. Class projects led to interactions with my classmates.	Kuo et al. (2014)	5-point Likert scale (1 = strongly disagree and 5 = strongly agree)
Internet Quality	Internet quality is network quality as perceived by learners. (Sun et al., 2008)	1. I feel satisfied with the speed of the Internet 2. I feel the communication quality of the Internet is not good (R) 3. I feel the fee to connect to the Internet is very expensive (R) 4. I feel it's easy to go online Note: (R) reverse coded.	Sun et al.(2008)	5-point Likert scale (1 = strongly disagree and 5 = strongly agree)
Technology Quality	The definition of technology quality is the learners' perceived quality of IT applied in e-learning (such as microphones, earphones, electronic blackboards, and so on). (Sun et al., 2008)	I feel the information technologies used in online learning ... 1. are very easy to use 2. have many useful functions 3. have good flexibility 4. are easy to obtain	Amoroso and Cheney (1991)	5-point Likert scale (1 = strongly disagree and 5 = strongly agree)

Student Satisfaction	The student's subjective evaluation of various outcomes and experiences that the student deems as favorable. Student satisfaction is constantly shaped by their continuous experiences in campus life. (Elliott & Shin, 2002).	1. I am satisfied with online classes 2. I am satisfied with online tutorials and practical classes 3. I am satisfied with online supervision 4. I am satisfied with the teaching staff 5. I am satisfied with online student counseling services	Keržič et al. (2021)	5-point Likert scale (1 = strongly disagree and 5 = strongly agree)
Perceived Learning Performance	Perceived learning performance is conceptualized as the perceived learning outcome that results from the online learning experience (Au, Ngai, and Cheng 2008). In this study, perceived learning performance is conceptualized as the perceived learning outcome that results from online Chinese language learning.	1. Online learning helps improve my performance. 2. Online learning is a good adaptation to the new teaching and learning experience. 3. I master the skills taught in the online classes. 4. Online learning enhances my mastery of difficult classwork.	Keržič et al. (2021)	5-point Likert scale (1 = strongly disagree and 5 = strongly agree)

The interviews were informal discussions where participants were invited to openly answer questions and describe their opinions about online learning. This allowed for thoroughly investigating variables connected to international students' perspectives and potential problems. The interview questions are shown in Table 2.

Table 2: Interview Questions

Dimensions	**Interview Questions**
Views of online learning	1. When studying Chinese, do you think online learning helps you to understand the content more? Why or why not?
	2. Does online learning benefit your learning? Why or why not?
Overall satisfaction	3. What do you find most satisfying and least satisfying about online learning?

A pilot survey was conducted to test the reliability before carrying out large-scale studies. This research aims to collect 256 samples for the full study. Thus, the trial group of 100 participants was early assessed by Cronbach's Alpha coefficient test. Generally, Cronbach's alpha coefficient test score of .70 or higher is acceptable (Taherdoost, 2016). The reliability of each dimension in this study is above 0.8, which means that the reliability of each dimension in the questionnaire is high. The detailed information is displayed in Table 3.

Table 3: Results of Cronbach's Alpha of the Research Instruments.

Variable	Number of Items	Cronbach's Alpha
Online Learning Self-Efficacy (OLSE)	8	.936
Learner-Instructor Interaction (LII)	6	.898
Learner-Learner Interaction (LLI)	8	.934
Learner-Content Interaction (LCI)	4	.858
Internet Quality (IQ)	4	.875
Technology Quality (TQ)	4	.896
Student Satisfaction (SS)	5	.909
Perceived Learning Performance (PLP)	4	.858

Validity of Research Instruments

The Item-Objective Congruence (IOC) index, as introduced by Rovinelli & Hambleton (1977), is a quantifiable way to measure the evaluations of subject matter professionals on test items. The researchers invited three experts with doctorates in philosophy who are engaged in related research or who have prior relevant professional experience. The results of the three experts revealed that the IOC rating of all items was higher than 0.67, which confirmed the content validity, according to Turner & Carlson (2003).

Data Collection Procedures

This study applies the questionnaire survey and interviews to collect data. Data were collected for two months from November to December 2023. Questionnaires answered anonymously were collected online by Wenjuanxing. Online interviews were conducted through Tencent Meeting. Before the data collection processes, the samples were informed that the data was kept confidential and only reviewed by the researcher. Additionally, participants were made aware that they could withdraw from the study at any time.

Data Analysis

The quantitative data were analyzed by IBM SPSS version 23 and Amos version 24. The descriptive statistics were calculated to report the sampled demographic information and the perceptions towards each questionnaire item. The inferential statistics were applied for the proposed hypotheses testing using Structural Equation Modeling (SEM). In addition, the qualitative data—the interview data were analyzed using content analysis by NVivo.

Research Conceptual Framework

The study aimed to explore the relationship between the variables that influence student satisfaction in the context of online Chinese learning, and the relationship between student satisfaction and perceived learning performance. The conceptual framework was founded on earlier concepts and models closely related to the theoretical frameworks. Yandra et al.'s (2021) framework provided insight into the connection between online learning self-efficacy and satisfaction. The second theoretical framework was developed by Ayanbode et al. (2022). It provided the study of learner-learner interaction, learner-instructor interaction, learner-content interaction, and student satisfaction. The third theoretical framework was proposed by Harsasi & Sutawijaya (2018). It provided an analysis of technology quality and

student satisfaction. The last theoretical framework was developed by Keržič et al. (2021). It provided the study of student satisfaction and perceived learning performance. The research framework of this study is presented in Figure 1.

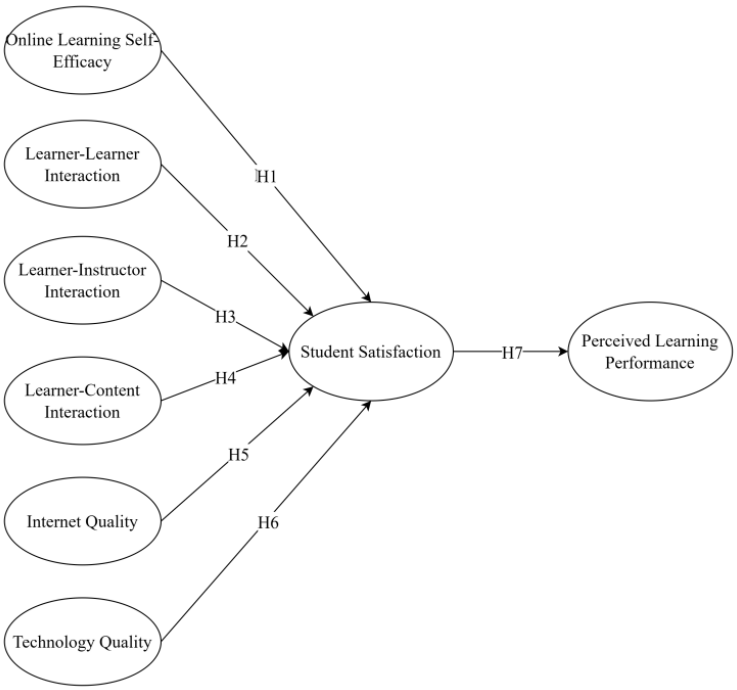

Figure 1: Research Conceptual Framework

There were seven hypotheses developed according to the previous research and theoretical framework.

H1: Online learning self-efficacy influences student satisfaction in the context of learning Chinese online.

H2: Learner-instructor interaction influences student satisfaction in the context of learning Chinese online.

H3: Learner-learner interaction influences student satisfaction in the context of learning Chinese online.

H4: Learner-content interaction influences student satisfaction in the context of learning Chinese online.

H5: Internet quality influences student satisfaction in the context of learning Chinese online.

H6: Technology quality influences student satisfaction in the context of learning Chinese online.

H7: Student satisfaction influences perceived learning performance in the context of learning Chinese online.

Research Results

Descriptive Statistics

Demographic Information of samples.

Descriptive analysis provides a straightforward overview of the sample, allowing for a better understanding of its composition and characteristics. A total of 300 questionnaires were collected through Wenjuanxing. The sample distribution in this study is mainly described by gender, age, experience of learning Chinese (time duration), and HSK level. The distribution of demographic characteristics of participants in the valid questionnaire is shown in Table 4.

Table 4: Frequency Analysis (n=300)

Variable	Category	Frequency	Percentage
Gender	Female	188	62.7%
	Male	112	37.3%
	Total	**300**	**100%**
Age	20 years old and below	14	4.6%
	Between 21-25 years old	140	46.6%
	Between 26 – 30 years old	133	44.3%
	31 years old or above	13	4.3%
	Total	**300**	**100%**
Experience of Learning Chinese (time duration)	Below 5 years	147	49%
	5 years above	153	51%
	Total	**300**	**100%**
HSK level	HSK4	107	35.6%
	HSK5	168	56%
	HSK6	25	8.4%
	Total	**300**	**100%**

Result of Research Objective 1: ***To determine the current situation of international students' satisfaction with online Chinese learning at the Yunnan Normal University.***

The results of the data analysis for research objective 1 are based on the descriptive analysis of variable-student satisfaction.

Descriptive Analysis of Variables

This study describes the statistics of each variable using mean and standard deviation (SD), the specific information shown in Table 6. In this study, the 5 Level Likert Scale questionnaire (Agreement) was employed to collect samples' perceptions toward each variable measured. To interpret the data obtained, the following arbitrary level is utilized to interpret the mean value for each variable, which is shown in Table 5.

Table 5: Arbitrary Level for Interpretation of Questionnaire Data

Likert scale score	Range	Interpretation
5	4.51 - 5.00	Strongly Agree
4	3.51 - 4.50	Agree
3	2.51 - 3.50	Neutral
2	1.51 - 2.50	Disagree
1	1.00 - 1.50	Strongly Disagree

Table 6: Descriptive Statistics of Variables

Variables	Mean	SD	Interpretation
Online Learning Self-Efficacy (OLSE)	3.73	0.67	Agree
Learner-Instructor Interaction (LII)	3.96	0.65	Agree
Learner-Learner Interaction (LLI)	3.56	0.82	Agree
Learner-Content Interaction (LCI)	3.60	0.78	Agree
Internet Quality (IQ)	3.91	0.67	Agree
Technology Quality (TQ)	3.62	0.83	Agree
Student Satisfaction (SS)	4.03	0.58	Agree
Perceived Learning Performance (PLP)	3.68	0.80	Agree

Table 6 presents the results of the students' satisfaction with online learning. The mean score of 4.03 indicates agreement with various aspects of online learning Chinese, such as classes, tutorials, supervision, teaching staff, and counseling services. The low standard deviation of 0.58 and consistent positive ratings suggest a strong collective agreement among participants regarding their satisfaction with the online learning experience.

Result for Research Objectives 2: ***To identify the relationship between the variables that influence student satisfaction in the context of online Chinese learning; and*** **3:*****To examine the relationship between student satisfaction and perceived learning performance.***

The data analysis results for research objectives 2 and 3 are based on Confirmatory Factor Analysis (CFA) for inferential statistics and Structural Equation Model (SEM) for hypothesis testing.

Confirmatory Factor Analysis (CFA)

The objective of confirmatory factor analysis (CFA) is to test whether the data fit a hypothesized measurement model. The results of CFA can provide compelling evidence of the convergent and discriminant validity of theoretical constructs.

Convergent validity is indicated by evidence that different indicators of theoretically similar or overlapping constructs are strongly interrelated (Brown & Moore, 2012). It means that the measurement items measuring the same variable will fall on the same factor, emphasizing that the items that should be under the same factor are indeed under the same factor.

Composite reliability (CR) is an important indicator for evaluating the convergent validity of the construct. When CR value > 0.7 can explain the convergent validity of the construct (Cheah et al., 2018).

Average Variances Extracted (AVE) refers to the mean variance explained by structurally loaded items. It is an essential parameter for testing the convergent validity of the framework. When the AVE is more significant than 0.5, the convergent validity of the construct can be explained (Cheung et al., 2023). The results showed that all AVE values in this study were higher than 0.50, and all CR values are higher than the threshold of 0.7, so the convergent validity of this construct can be explained, and the detailed data are in Table 7.

Table 7: Convergence Validity of Confirmatory Factor Analysis

Path			Estimate	S.E.	C.R.	P	Std.Estimate	AVE	CR
OLSE1	<---	OLSE	1				0.804	0.562	0.911
OLSE2	<---	OLSE	0.993	0.07	14.233	***	0.755		
OLSE3	<---	OLSE	1.019	0.085	11.974	***	0.657		
OLSE4	<---	OLSE	0.897	0.064	13.989	***	0.745		
OLSE5	<---	OLSE	0.924	0.065	14.288	***	0.757		
OLSE6	<---	OLSE	0.994	0.074	13.448	***	0.722		
OLSE7	<---	OLSE	0.94	0.064	14.804	***	0.778		
OLSE8	<---	OLSE	0.934	0.064	14.541	***	0.768		
LII1	<---	LII	1				0.716	0.557	0.883
LII2	<---	LII	1.12	0.097	11.496	***	0.714		
LII3	<---	LII	1.069	0.09	11.937	***	0.742		
LII4	<---	LII	1.068	0.088	12.151	***	0.756		
LII5	<---	LII	1.089	0.089	12.294	***	0.766		
LII6	<---	LII	1.093	0.087	12.508	***	0.780		
LCI1	<---	LCI	1				0.710	0.528	0.817
LCI2	<---	LCI	0.988	0.094	10.462	***	0.716		
LCI3	<---	LCI	1.153	0.11	10.453	***	0.715		
LCI4	<---	LCI	1.277	0.117	10.913	***	0.763		
LLI1	<---	LLI	1				0.751	0.561	0.911
LLI2	<---	LLI	0.953	0.076	12.572	***	0.724		
LLI3	<---	LLI	0.911	0.074	12.303	***	0.709		
LLI4	<---	LLI	1.017	0.076	13.386	***	0.766		
LLI5	<---	LLI	0.894	0.071	12.561	***	0.723		
LLI6	<---	LLI	1.051	0.077	13.698	***	0.782		
LLI7	<---	LLI	0.94	0.073	12.928	***	0.742		
LLI8	<---	LLI	1.042	0.075	13.866	***	0.791		
IQ1	<---	IQ	1				0.697	0.508	0.805
IQ2	<---	IQ	1.048	0.1	10.464	***	0.758		
IQ3	<---	IQ	0.936	0.093	10.113	***	0.715		
IQ4	<---	IQ	1.018	0.104	9.743	***	0.679		
TQ1	<---	TQ	1				0.716	0.567	0.839
TQ2	<---	TQ	0.91	0.085	10.757	***	0.697		
TQ3	<---	TQ	1.188	0.099	11.944	***	0.793		
TQ4	<---	TQ	1.267	0.105	12.018	***	0.801		
SS1	<---	SS	1				0.679	0.505	0.836
SS2	<---	SS	1.173	0.109	10.768	***	0.751		
SS3	<---	SS	1.052	0.103	10.204	***	0.700		
SS4	<---	SS	1.063	0.105	10.111	***	0.692		
SS5	<---	SS	1.159	0.11	10.539	***	0.729		
PLP1	<---	PLP	1				0.759	0.558	0.835
PLP2	<---	PLP	0.923	0.079	11.699	***	0.741		
PLP3	<---	PLP	1.072	0.091	11.728	***	0.743		
PLP4	<---	PLP	0.921	0.078	11.741	***	0.744		
Note: ***=p<0.001; **=p<0.01; *=p<0.05									

Discriminant Validity

From Table 7, the AVE square roots of each variable are greater than the correlation coefficient which means a good discriminant validity. So the test had discriminant validity, the detailed data are in Table 8.

Table 8: Discriminant Validity

	OLSE	LII	LCI	LLI	IQ	TQ	SS	PLP
OLSE	**0.750**							
LII	0.326**	**0.746**						
LCI	0.374**	0.347**	**0.727**					
LLI	0.272**	0.385**	0.407**	**0.749**				
IQ	0.356**	0.368**	0.403**	0.454**	**0.713**			
TQ	0.474**	0.391**	0.445**	0.349**	0.393**	**0.753**		
SS	0.470**	0.447**	0.461**	0.468**	0.486**	0.469**	**0.711**	
PLP	0.322**	0.363**	0.404**	0.285**	0.385**	0.436**	0.368**	**0.747**

Note: The diagonally listed values are the AVE square roots of the variables, * p<0.05 ** p<0.01

Path Analysis and Hypothesis Testing

The SEM of AMOS 24.0 was utilized to test the hypotheses in this study. The overall fit indices of the path model were shown as follows: $\chi 2 = 1113.065$, df = 838, $\chi 2/df = 1.328$, GFI = 0.853, IFI = 0.957, RFI = 0.835, TLI = 0.953, CFI = 0.957, and RMSEA = 0.033, indicating that the model is suitable as they meet the criteria. Path analysis shows the action direction, relationship, and influence degree of variables in the model (Ashaduzzaman et al., 2022). The results of the path analysis of this study are shown in Figure 2, Table 9, and Table 10.

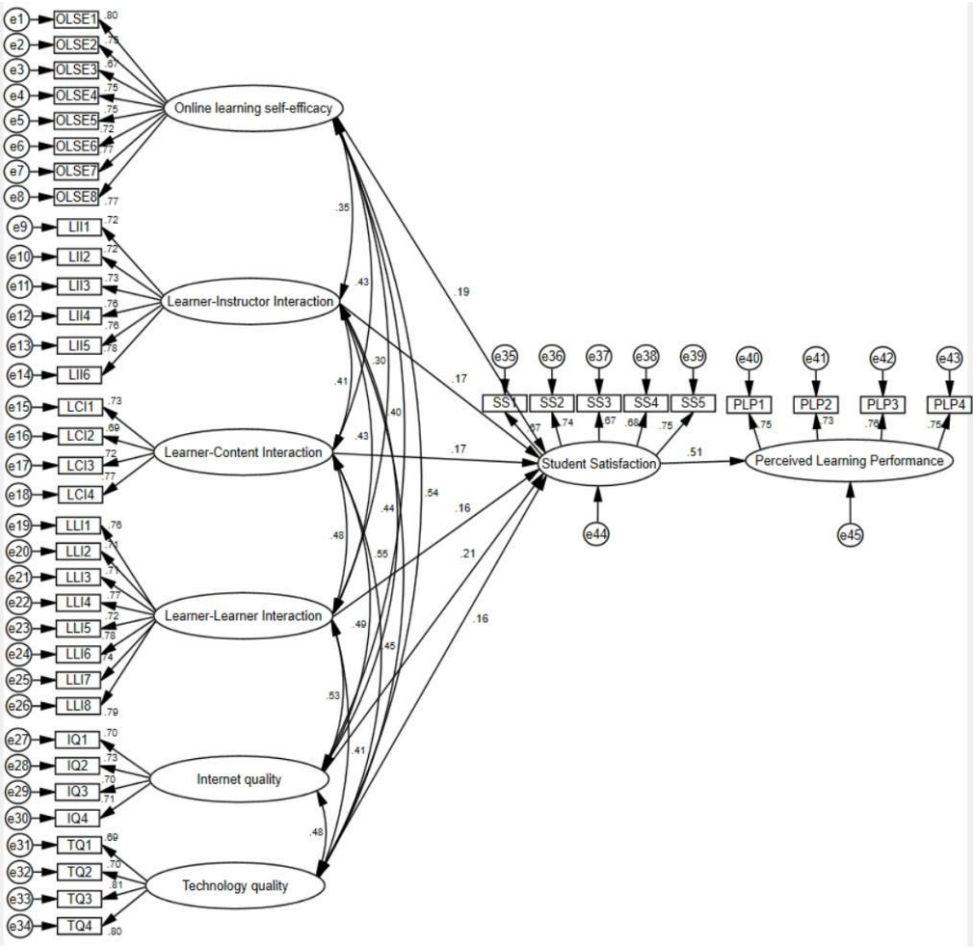

Figure 2: Structural equation modeling result

Table 9: Model Fitting Index

Common index	criterion	value	Fitting situation
CMIN	-	1113.065	-
DF	-	838	-
CMIN/DF	<3	1.328	Good
RMSEA	<0.08	0.033	Good
GFI	>0.90	0.853	Acceptable
IFI	>0.90	0.957	Good
TLI	>0.90	0.953	Good
CFI	>0.90	0.957	Good
RFI	>0.90	0.835	Acceptable
NFI	>0.90	0.847	Acceptable

Table 10: Path Analysis

Path	Estimate	S.E.	C.R.	P	STD.Estimate
OLSE→SS	0.143	0.046	3.135	0.002	0.194
LII→SS	0.144	0.052	2.758	0.006	0.17
LCI→SS	0.124	0.053	2.316	0.021	0.168
LLI→SS	0.095	0.039	2.465	0.014	0.158
IQ→SS	0.172	0.06	2.89	0.004	0.213
TQ→SS	0.117	0.053	2.192	0.028	0.163
SS→PLP	0.782	0.114	6.857	***	0.514

Hypotheses Testing Results

Hypothesis 1: The results shown in Table 10 can be explained that the results of statistical analysis revealed a noteworthy positive correlation between Online Learning Self-Efficacy and Student Satisfaction ($p=0.002<0.01$). The standard estimate (STD. Estimate) value, 0.194, exceeds zero, providing support for Ha1. Consequently, the null hypothesis was rejected.

Hypothesis 2: The statistical analysis outcomes demonstrated a significant positive association between Learner-Instructor Interaction and Student Satisfaction ($p=0.006<0.01$). The STD. Estimate value is 0.17, which is greater than 0, supporting Ha2. Consequently, the null hypothesis was rejected.

Hypothesis 3: The statistical analysis results pointed to a substantial positive correlation between Learner-Learner Interaction and Student Satisfaction ($p=0.014<0.05$), with an STD. Estimate value of 0.158 surpassing 0, Ha3 found support, leading to the rejection of the null hypothesis.

Hypothesis 4: Statistical analysis results illustrated a meaningful positive relationship between Learner-Content Interaction and Student Satisfaction ($p=0.021<0.05$). The STD. Estimated value of 0.168, exceeding zero, provided support for Ha4, leading to the rejection of the null hypothesis.

Hypothesis 5: Statistical analysis findings indicated a significant positive correlation between Internet Quality and Student Satisfaction ($p=0.004<0.01$). The STD. Estimated value of 0.213, greater than zero, supported Ha5, resulting in the rejection of the null hypothesis.

Hypothesis 6: The statistical analysis revealed a noteworthy positive association between Technology Quality and Student Satisfaction ($p=0.028<0.05$), with an STD. Estimate value of 0.163 surpassing zero, Ha6 found support, leading to the rejection of the null hypothesis.

Hypothesis 7: Statistical analysis results highlighted a significant positive correlation between Student Satisfaction and Perceived Learning Performance ($p<0.001$). The STD. Estimated value of 0.514, exceeding zero, provided strong support for Ha7, leading to the rejection of the null hypothesis.

Summary of the Hypothesis Testing

Based on the results of hypothesis testing, the summary of them is shown in Table 11.

Table 11: Summary of Hypothesis testing results

Hypotheses	Statement	p	Result
$H_0$1	There is no significant influence between online learning self-efficacy and student satisfaction	0.002	Rejected
$H_0$2	There is no significant influence between learner-instructor interaction and student satisfaction in the context of learning Chinese online.	0.006	Rejected
$H_0$3	There is no significant influence between learner-learner interaction and student satisfaction in the context of learning Chinese online.	0.021	Rejected
$H_0$4	There is no significant influence between learner-content interaction and student satisfaction in the context of learning Chinese online.	0.014	Rejected
$H_0$5	There is no significant influence between internet quality and student satisfaction in the context of learning Chinese online.	0.004	Rejected
$H_0$6	There is no significant influence between technology quality and student satisfaction in the context of learning Chinese online.	0.028	Rejected
$H_0$7	There is no significant influence between student satisfaction and perceived learning performance in the context of learning Chinese online.	***	Rejected

Note: ***=p<0.001; **=p<0.01; *=p<0.05

The variables were confirmed by the results of CFA and SEM. The study indicates that student satisfaction is positively affected by several factors, including online learning self-efficacy, learner-instructor interaction, learner-learner interaction, learner-content interaction, internet quality, and technology quality. Additionally, results also showed perceived learning performance is positively affected by student satisfaction in the context of learning Chinese online.

Discussion

Discussion with the Quantitative Results

Online learning self-efficacy positively related to student satisfaction in the context of learning Chinese online. This finding is similar to Artino (2008); Gunawardena et al. (2010); Shen et al. (2013); Alqurashi (2018); and Yandra et al. (2021). These five studies all looked at the connection between students' satisfaction and their self-efficacy in online learning. They discovered that the strongest indicator of a student's satisfaction with online learning self-efficacy.

An increase in learner-instructor interaction is associated with an increase in student satisfaction in the context of learning Chinese online. This result aligns with Woods (2002) and Kuo et al. (2014).

There is a positive association between learner-learner interaction and student satisfaction in the context of learning Chinese online. This is in line with the study of Luo et al. (2017). Their research findings indicate that both learner-learner and learner-instructor interactions significantly influence learners' satisfaction.

Learner-content interaction is positively connected to student satisfaction in the context of learning Chinese online. According to Alqurashi's (2018) study, learner-content interaction is the biggest predictor of student satisfaction.

Internet quality and technology quality positively correlated to student satisfaction in the context of learning Chinese online. Technology makes it easier to access a wealth of material, enables interactive and tailored learning, encourages student cooperation, and offers instruments for evaluation and feedback. (Explorance, 2023). These elements have a significant impact on how students learn and consequently on their pleasure. In e-learning settings, insufficient technology, such as poor response times or frequent technical issues, may leave students unsatisfied and lower their performance in online courses (Sun et al., 2008).

Student satisfaction positive interrelation perceived learning performance in the context of learning Chinese online. Keržič et al. (2021) also confirmed it. He discovered that students who express higher satisfaction with their e-learning experience tend to be more satisfied with their studies, which in turn has a positive effect on their perceived academic performance.

Discussion with the Qualitative Results

Data from the interview revealed that students pay more attention to interaction in the learning process, whether it is interaction with teachers or interaction with classmates. Their main complaint is that They are afraid to interact with teachers in the process of online learning and cannot interact with classmates in the process of classroom tasks.

Interview results indicated that the students are satisfied with their online learning experiences, but they do not want to carry out long-term online learning in the future, mainly because they think that online learning lacks the supervision of teachers and insufficient self-control, and they often cannot fully understand the content of online learning. They are still more likely to study offline. They suggested they like to communicate with teachers and classmates.

Recommendations

In online Chinese teaching, teachers should encourage students to develop their self-efficacy and self-control abilities. It is important for teachers to follow up on students' progress and provide opportunities for interaction.

Secondly, when selecting teaching materials for online learning Chinese, it is important to consider the characteristics of this mode of learning. Online teaching should incorporate interactive content that engages students and stimulates their interest in the subject matter.

Thirdly, learners should prioritize online learning, take the initiative to participate, interact more with classmates, and pay attention to real-time interactive learning opportunities in online classes, especially in the absence of a language environment.

When using online teaching, it is important for teachers to have a basic understanding of the teaching platform before instructing students. Additionally, teachers should provide guidance to students on how to use the online learning platform to improve their adaptability to online learning and achieve the best teaching outcomes.

Recommendations for Future Research

As a field of study, there are still some limitations that can be optimized in future research.

Firstly, qualitative methods such as focus groups could be incorporated to provide more in-depth insights.

Secondly, the study could be expanded to cover a wider region, potentially the entire country or a region with many provinces, to obtain a larger and more diverse sample.

Thirdly, longitudinal designs should be used to gain a more comprehensive understanding of satisfaction dynamics and the impact of evolving technology.

Additionally, detailed descriptions of language and cultural backgrounds should be provided, and subgroup analyses should be conducted to explore variations in satisfaction based on these backgrounds.

Finally, students' perception of mastering the skills taught in online classes remains relatively low. Further research is needed to determine how students can effectively apply what they have learned in online classes.

References

Alasagheirin, M., Olsen, J. M., Mota, D., Lagunas, M., & Bogle, B. D. (2023). Examining Students' Online Learning Satisfaction during COVID-19 to Inform Post-Pandemic Program Planning. *Nursing Reports.* 13 (1), 327-336.

Alqurashi, E. (2018). Predicting student satisfaction and perceived learning within online learning environments. *Distance Education*. 40 (1), 133-148. https://doi.org/10.1080/01587919.2018.1553562

Amoroso, D. L., & Cheney, P. H. (1991). Testing a causal model of end-user application effectiveness. *Journal of Management Information Systems.* 8 (1), 63-89.

Ashaduzzaman, M., Jebarajakirthy, C., Weaven, S. K., Maseeh, H. I., Das, M., & Pentecost, R. (2022). Predicting collaborative consumption behaviour: A meta-analytic path analysis on the theory of planned behaviour. *European Journal of Marketing.* 56 (4), 968-1013.

Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action.* Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Battalio, J.T. (2007). Interaction Online: A Reevaluation. T*he Quarterly Review of Distance Education.* 8, 339-352.

Benson, A. (2002). Using online learning to meet workforce demand: A case study of stakeholder influence. *Quarterly Review of Distance Education.* 3 (4), 443-452.

Bolliger, D. U., & Martindale, T. (2004). Key factors for determining student satisfaction in online courses. *International Journal on E-Learning.* 3 (1), 61-67.

Brown, T. A., & Moore, M. T. (2012). Confirmatory factor analysis. *Handbook of structural equation modeling*. 361, 379.

Bush, Jeb, and Rosario Dawson. (2013) Internet Brings Historic Shift in Learning. *Miami Herald*. http://www.miamiherald.com/2013/06/25/3470108/internet-brings-historic-shift.html#storylink=cpy (accessed September 6, 2013).

Cao, F., & Cai, J. (2022). Online and Offline Interaction Model of International Chinese Education Based on Few-Shot Learning. *Computational Intelligence and Neuroscien ce*, 1-11. https://doi.org/10.1155/2022/8281670

Chan, S. L., Lin, C. C., Chau, P. H., Takemura, N., & Fung, J. T. C. (2021). Evaluating online learning engagement of nursing students. *Nurse Educ. Today 104*, 104985. doi: 10.1016/j.nedt.2021.104985

Cheah, J. H., Sarstedt, M., Ringle, C. M., Ramayah, T., & Ting, H. (2018). Convergent validity assessment of formatively measured constructs in PLS-SEM: On using single-item versus multi-item measures in redundancy analyses. *International Journal of Contemporary Hospitality Management.* 30 (11), 3192-3210.

Cheung, G. W., Cooper-Thomas, H. D., Lau, R. S., & Wang, L. C. (2023). Reporting reliability, convergent and discriminant validity with structural equation modeling: A review and best-practice recommendations. *Asia Pacific Journal of Management*, 1-39.

Conrad, D. (2002). Deep in the hearts of learners: Insights into the nature of online community. *Journal of Distance Education.* 17 (1), 1-19.

De Paepe, L., Zhu, C., & Depryck, K. (2018). Development and implementation of online Dutch L2 courses in adult education: Educators' and providers' perceptions of constraints and critical success factors. *Innovation in Language Learning and Teaching*. 13 (3), 277-291. https://doi.org/10.1080/17501229.2018.1462369

Explorance. (2023, May 29). *7 reasons why students need technology in the classroom*. https://explorance.com/blog/7-reasons-students-need-technology-classroom/#:~:text=Technology%20provides%20students%20with%20instant%20access%20to%20a,that%20may%20not%20be%20available%20in%20traditional%20textbooks.

Gunawardena, C. N., Linder-VanBerschot, J. A., LaPointe, D. K., & Rao, L. (2010). Predictors of learner satisfaction and transfer of learning in a Corporate Online Education Program. *American Journal of Distance Education*. 24 (4), 207-226. https://doi.org/ 10.1080/08923647.2010.522919

Guo, C., & Wan, B. (2022). The digital divide in online learning in China during the COVID-19 pandemic. *Technology in Society, 71*, 102-122. https://doi.org/10 .1016/j.techsoc.2 022.102122

Harasim, L. (2000). Shift happens: Online education as a new paradigm in learning. *The Internet and Higher Education. 2* (1-2), 41-61, doi:10.1016/S1096-7516(00)00032-4.

Hiltz, S. R. (1993). Correlates of learning in a virtual classroom. *International journal of man-machine studies.* 39 (1), 71-98.

Hirumi, A. (2011). The design and sequencing of online and blended learning interactions: A framework for grounded design. *Canadian Learning Journal.* 16 (2), 21-25.

Hu, M. (2023). *Benefits and Challenges of Computer-Assisted L2 Chinese Learning in Higher Education.*(Doctoraldissertation).BrighamYoungUniversity.https://scholarsarchive.byu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=11102&context=etd

Ji, H., Park, S., & Shin, H. W. (2022). Investigating the link between engagement, readiness, and satisfaction in a synchronous online second language learning environment. *System, 105*, 102720.

Keržič D, Alex JK, Pamela Balbontı´n Alvarado R, Bezerra DdS, Cheraghi M, Dobrowolska B, et al. (2021) Academic student satisfaction and perceived performance in the eLearning environment during the COVID-19 pandemic: Evidence across ten countries. *PLoS ONE 16* (10): e0258807. https://doi.org/10.1371/ journal. pone. 0258807

Kohnke, L., & Moorhouse, B. L. (2022). Facilitating synchronous online language learning through Zoom. *Relc Journal.* 53 (1), 296-301.

Kuo, Y.-C., Walker, A. E., Schroder, K. E. E., & Belland, B. R. (2014). Interaction, Internet self-efficacy, and self-regulated learning as predictors of student satisfaction in online education courses. *The Internet and Higher Education*. *20*, 35-50. https://doi.org/10.1016/j.iheduc.2013.10.001

Li, J., Ye, H., Tang, Y., Zhou, Z., & Hu, X. (2018). What are the effects of self-regulation phases and strategies for Chinese students? A meta-analysis of two decades research of the association between self-regulation and academic performance. *Frontiers in Psychology, 9*, 1-13. https://doi.org/10. 3389/fpsyg.2018.00001

Lin, C. H., Zheng, B., & Zhang, Y. (2016). Interactions and learning outcomes in online language courses. *British Journal of Educational Technology*. 48 (3), 1-37. https://doi.org/10.1111/bjet.12457

Lo. C.C. (2010). How student satisfaction factors affect perceived learning. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning.* 10 (1), 47-54.

Lockee, B. B. (2021). Online education in the post-COVID era. *Nature Electronics*. 4 (1), 5-6. https://doi.org/10.1038/s41928-020-00534-0

Martins, L. L., & Kellermanns, F. W. (2004). A model of business school students' acceptance of a web-based course management system. *Academy of Management Learning & Education.* 3 (1), 7-26.

Moore, M. G. (1989). Three types of interaction. *The American journal of distance education. 3* (2), 1-6.

Moore, M. G., & Kearsley, G. (1996). *Distance education: A systems view.* New York, NY: Wadsworth.

Osika, E. R., & Sharp, D. P. (2002). Minimum technical competencies for distance learning students. *Journal of Research on Technology in Education.* 34 (3), 318-325.

Piccoli, G., Ahmad, R., & Ives, B. (2001). Web-Based Virtual Learning Environments: A Research Framework and a Preliminary Assessment of Effectiveness in Basic IT Skills Training. *MIS Quarterly. 25* (4), 401. doi:10.2307/3250989

Rajabalee, Y. B., & Santally, M. I. (2021). Learner satisfaction, engagement and performances in an online module: Implications for institutional e-learning policy. *Education and Information Technologies. 26* (3), 2623-2656.

Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Tijdschrift voor Onderwijsresearch.* 2 (2), 49–60.

Seo, K., Tang, J., Roll, I., Fels, S., & Yoon, D. (2021). The impact of artificial intelligence on learner–instructor interaction in online learning. *International journal of educational technology in higher education.* 18 (1), 1-23.

Shen, D., Cho, M.-H., Tsai, C.-L., & Marra, R. (2013). Unpacking online learning experiences: Online learning self-efficacy and learning satisfaction. *The Internet and Higher Education, 19*, 10-17.

Sher, A. (2009). Assessing the relationship of student-instructor and student-student interaction to student learning and satisfaction in web-based online learning environment. *Journal of Interactive Online Learning.* 8 (2).

Shih, H. P. (2006). Assessing the effects of self-efficacy and competence on individual satisfaction with computer use: An it student perspective. *Computers in Human Behavior.* 22, 1012-1026.

Soper D.S.(n.d.) (2023). *Structural Equation Model Sample Size Calculator* [Online Software]. Available from https://www.analyticscalculators.com.

Su, B., & Peng, J. (2022. Research on the current situation and strategy of "Internet plus" online Chinese education. *Journal of Contemporary Educational Research. 6* (8), 62-68.

Sun, P. C., Tsai, Finger, G., Chen, Y.Y., & Yeh, D. (2008). What drives a successful e-learning? an empirical investigation of the critical factors influencing learner satisfaction. Computers & Education. 50 (4), 1183-1202.

Taherdoost, H. (2016). Sampling Methods in Research Methodology; How to Choose a Sampling Technique for Research. *International Journal of Academic Research in Management. 5* (2), 18-27. https://doi.org/10.2139/ssrn.3205035

Tao, Y.-H., Cheng, C.-J., & Sun, S.-Y. (2009). What influences college students to continue using business simulation games? The Taiwan experience. *Computers & Education. 53* (3), 929-939.

Thurmond, V., & Wambach, K. (2004). Understanding interactions in distance education: A review of the literature. *International Journal of Instructional Technology & Distance Learning.* 1, 9-33. http:// www.itdl.org/journal/Jan_04/article02.htm.

Turner, R. C., & Carlson, L. (2003). Indexes of Item-Objective Congruence for Multidimensional Items. *International Journal of Testing. 3* (2), 163-171. doi:10.1207 /s15327574ijt0302_5

Vo, H. M., Zhu, C., & Diep, N. A. (2017). The effect of blended learning on student performance at course-level in higher education: A meta-analysis. *Studies in Educational Evaluation.* 53, 17-28. https:// doi.org/10.1016/j.stueduc.2017.01.002

Wang, D., & East, M. (2020). Constructing an emergency Chinese curriculum during the pandemic: A New Zealand experience. *International Journal of Chinese Language Teaching.* 1 (1), 1-19.

Wang, Y.-S., Li, H.-T., Li, C.-R., & Wang, C. (2014). A model for assessing blog-based learning systems success. *Online Information Review*. 38 (7), 969-990.

Webster, J., & Hackley, P. (1997). Teaching Effectiveness in Technology-Mediated Distance Learning. *Academy of Management Journal.* 40 (6), 1282–1309. doi:10.5465/257034

Woods Jr, R. H. (2002). How much communication is enough in online courses?--exploring the relationship between frequency of instructor-initiated personal email and learners' perceptions of and participation in online learning. *International Journal of Instructional Media.* 29 (4), 377.

Woollen, S., & Rabe-Hemp, C.E. (2009). Expectations, experiences, & satisfaction with an online criminal justice sciences course. *Graduate Research Journal*. 1 (22). Retrieved from http://grjsite.com/attachments/article/22/RabeHempWoolenExpectations.pdf

Wu, J.-H., Tennyson, R. D., & Hsia, T.-L. (2010). A study of student satisfaction in a blended e-learning system environment. *Computers & Education. 55* (1), 155-164. https://doi.org/10.1016/J.COMPEDU.2009.12.012

Yalun, A. (2019). International Promotion of Chinese Language in the New Era. *International Education Studies.* 12 (7), 67-79.

Yue Hua Sun, S. (2011). Online language teaching: The pedagogical challenges. *Knowledge Management & E-Learning: An International Journal*. 428-447. https://doi.org /10.3 4105 /j.kmel.2011.03.030

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่องวัสดุรอบตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์กับการสอนแบบปกติ

The Comparison of Achievement in Science and Technology Subject on Materials Aronud Primary 3 Students Between the Experience Enhancement Book Series "Anan's Adventure in Wonderland" and Regular Teaching

สุจิตรา สีดาจิตร และ กรวิภา สรรพกิจจำนง
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Suchitra Seedachit and Kornveepa Suppakitjumnong
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: Suchitra_aun@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนปริศนา วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง วัสดุรอบตัวที่มีประสิทธิภาพ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง วัสดุรอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์กับการสอนแบบปกติกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ อำเภอบางกระสอ จังหวัดนนทบุรี ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลาก ได้กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 จำนวน 30 คน สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ และกลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 จำนวน 30 คน สอนโดยการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง วัสดุรอบตัว และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง วัสดุรอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Group, Pretest-Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Independent) ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ เรื่อง วัสดุรอบตัว ชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 3 วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ

* วันที่รับบทความ : 16 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 28 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 1 กุมภาพันธ์ 2567
Received: January 16, 2024; Revised: January 28, 2024; Accepted: February 1, 2024

80.33/80.42 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ เรื่อง วัสดุรอบตัว สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: หนังสือเสริมประสบการณ์; วัสดุรอบตัว; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The research aimed to 1) create and measure the efficiency of the books series for enhancing experiences to reach the criterion of 80/80, AnAn's adventure in wonderland in science and technology subject on material around us, 2) to compare learning achievement in science and technology subject on material around us of primary 3 students between being taught by using the series of book for enhancing experiences, AnAn's adventure in wonderland and Regular Teaching. The population in the study was 295 primary 3 students, the first semester of the academic year 2023 from Anurajaprasit School, Bangkrasor district, Nonthaburi province. The sample was selected from simple random sampling using a lottery method from 2 classrooms. The experimental group consisted of 30 students from class 3/5 being taught by using the series of books for enhancing experiences, AnAn's adventure in wonderland and the control group consisted of 30 students from class 3/4 being taught by a Regular Teaching. The research instruments comprised 1) the series of book for enhancing experiences, AnAn's adventure in wonderland, 2) learning management plan on materials around us and 3) leaning achievement test for science and technology on materials around us for primary 3 students, 40 question items with the reliability of 0.85. Randomized control group, pretest-posttest design was used in the experiment. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation and t-test independent.

The research results indicated that 1) the efficiency of the series of book for enhancing experiences, AnAn's adventure in wonderland on materials around us for primary 3 students, science and technology subject, was 81.33/80.42 (E_1/E_2), which met the 80/80 efficiency criterion. 2) The learning achievement of students being taught using the series of book for enhancing experiences, AnAn's adventure in wonderland on materials around us was higher than students being taught using a Regular Teaching with the 0.05 statistical significance level.

Keywords: the experience enhancement book; material around us; learning achievement

บทนำ

วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งทั้งในสังคมโลกปัจจุบันและสังคมในอนาคต เพราะวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับคนทุกคนทั้งในชีวิตประจำวันและอาชีพต่างๆ ตลอดจนเทคโนโลยี เครื่องมือ เครื่องใช้และผลผลิตต่างๆ ที่มนุษย์ได้นำมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตและการทำงาน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นผลจากการนำความรู้วิทยาศาสตร์ มาผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์และศาสตร์วิชาอื่นๆ วิทยาศาสตร์นั้นช่วยให้มนุษย์ได้มีการพัฒนาวิธีคิดทั้งการคิดแบบเป็นเหตุเป็นผล การคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ การวิจารณ์ รวมทั้งมีทักษะที่สำคัญในการสืบค้น ค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถตัดสินใจได้โดยใช้ข้อมูลที่หลากหลายและหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้ วิทยาศาสตร์ถือเป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่นับเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม และใช้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นผู้เรียนทุกคนจะต้องเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สำเร็จบรรลุตามจุดประสงค์เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการเชื่อมโยงความรู้กับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผู้เรียนเกิดทักษะสำคัญในการสืบค้นข้อมูล ค้นคว้าหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์จึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้แบบวิทยาศาสตร์ ผู้สอนจึงตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องฝึกให้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ให้เกิดกับผู้เรียน แต่จากการจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเท่าที่ผ่านมา ยังไม่บรรลุผลตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ เพราะนักเรียนยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ เนื่องจากสภาพการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปัจจุบันยังเป็นปัญหาโดยผู้เรียนลอกเลียนแบบมากกว่าการเรียนรู้ ไม่สนใจไม่ตั้งใจเรียน มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกทั้งยังขาดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ส่วนด้านครูผู้ส่วนจะใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย สอนโดยมุ่งที่จะให้คำตอบมากกว่ากระบวนการ จากข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปีที่ผ่านมาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่ามีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกำหนดและสาระที่มีคะแนนต่ำที่สุด คือ สาระที่ 2 วิทยาศาสตร์กายภาพ เรื่อง วัสดุรอบตัว ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ต้องพัฒนาให้ดีขึ้น

ในหนังสือเสริมประสบการณ์ ชนนี ชุ่มชื่น (2565 : 231) ได้กล่าวไว้ว่า หนังสือเสริมประสบการณ์เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่จัดทำขึ้นเพื่อการอ่าน ศึกษา ค้นคว้าประกอบการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งมีเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาความรู้ให้กระจ่างและชัดเจน เสริมประสบการณ์ความรู้ให้ผู้เรียนมากขึ้น การเรียบเรียงเนื้อหาหนังสือเสริมประสบการณ์จะมีสำนวน เนื้อหา

ภาพประกอบ นอกจากนั้นช่วยให้ ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอน พร้อมจะสอน หนังสือเสริมประสบการเป็นหนังสือซึ่งเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามความสามารถและความสนใจ โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือ ทำให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นขั้นตอน ใช้เหตุผลในการวางแผนอย่างมีระบบได้อย่างเหมาะสม จากใบความรู้ กิจกรรม แบบฝึกหัด และแบบทดสอบท้ายบท ตลอดจนสื่อต่าง ๆ ที่ ครูผู้สอนเตรียมไว้อย่างมีระบบ แล้วยังทำให้นักเรียนสามารถทราบผลการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ได้ อย่างรวดเร็ว ไม่เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

จากปัญหาการจัดการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจสนใจนำหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด หนูอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ มาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและเพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำไปปรับปรุงการสอนอันจะส่งผลให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง วัสดุรอบตัวที่มีประสิทธิภาพ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง วัสดุรอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ กับการสอนแบบปกติ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 1 จำนวน 8 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 295 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลาก จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 จำนวน

30 คน ใช้วิธีการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ และกลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

2. กลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง วัสดุรอบตัว ใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก จำนวน 42 คน จากประชากร 295 คน ที่ไม่ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างจากข้อ 2.1 โดยแบ่งเป็น

2.1 กลุ่มทดลองที่ใช้ในการทดสอบหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์แบบ (1:1:1) แบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน

2.2 กลุ่มทดลองที่ใช้ในการทดสอบหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์แบบ (3:3:3) แบบกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน

2.3 กลุ่มทดลองที่ใช้ในการทดสอบหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์แบบ (10:10:10) แบบภาคสนามจำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ ประกอบด้วยเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1.1 ประเภทของวัสดุที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ (ตอน ธรรมชาติสร้างสรรค์)

1.2 ประเภทของวัสดุที่มนุษย์สร้างขึ้น (ตอน มนุษย์สรรค์สร้าง)

1.3 วัตถุชิ้นใหม่จากชิ้นส่วนย่อย (ตอน กำแพงปริศนา)

1.4 การประกอบวัตถุชิ้นใหม่จากชิ้นส่วนย่อย (ตอน อำนาจเวทมนตร์)

1.5 การเปลี่ยนแปลงของวัสดุเมื่อทำให้ร้อนขึ้น (ตอน มหัศจรรย์ความร้อน)

1.6 การเปลี่ยนแปลงของวัสดุเมื่อทำให้เย็นลง (ตอน มนต์เสน่ห์ความเย็น)

1.7 ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงของวัสดุ (ตอน อาณาประโยชน์)

1.8 อันตรายจากการเปลี่ยนแปลงของวัสดุ (ตอน ดินแดนอันตราย)

2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง วัสดุรอบตัว วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบไปด้วย 2 รูปแบบ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ จำนวน 8 ชั่วโมง และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การสอนแบบปกติ จำนวน 8 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประเภทของวัสดุที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ประเภทของวัสดุที่มนุษย์สร้างขึ้น

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง วัตถุชิ้นใหม่จากชิ้นส่วนย่อย

2.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การประกอบวัตถุชิ้นใหม่จากชิ้นส่วนย่อย

2.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของวัสดุเมื่อทำให้ร้อนขึ้น

2.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของวัสดุเมื่อทำให้เย็นลง

2.7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงของวัสดุ

2.8 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง อันตรายจากการเปลี่ยนแปลงของวัสดุ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วัสดุรอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมา จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ที่ผ่านการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR -20 ของ คูเดอร์ – ริชาร์ดสัน ที่มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ตั้งแต่ 0.5 - 1.00 มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 - 1.00 เพื่อนำมาใช้ในการสอบวัดความรู้หลังเรียน

3. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 ช่วงแต่ละช่วงมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. การดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.1 จัดเตรียมสื่อการสอนที่ใช้ในการประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ (นักเรียน 1 คน ต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ 1 ชุด)

1.2 จัดเตรียมห้องเรียนที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนประจำของนักเรียน

1.3 สุ่มนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบหาประสิทธิภาพ ของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ แบบรายบุคคล (1:1:1) จำนวน 3 คน โดยเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน อ่อน 1 คน ซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหามาก่อนดังนี้

1.3.1 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ได้วางแผนไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.3.2 หลังจากสอนจบแต่ละเรื่องให้ทดสอบหลังเรียนเรื่องละ 10 ข้อ และเมื่อนักเรียนเรียนครบทั้ง 8 เรื่องแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องวัสดุรอบตัว จำนวน 40 ข้อ

1.3.3 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ ตามเกณฑ์ 80/80

1.3.4 นำผลการทดลองแบบรายบุคคลมาปรับปรุงหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ให้ดีขึ้น

1.4 สุ่มนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ เรื่องวัสดุรอบตัวแบบกลุ่มย่อย (3:3:3) จำนวน 9 คน โดยเป็นนักเรียนเป็นเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน อ่อน 3 คน ซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหามาก่อนดังนี้

1.4.1 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ได้วางแผนไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.4.2 หลังจากสอนจบแต่ละเรื่องให้ทดสอบหลังเรียนเรื่องละ 10 ข้อและเมื่อนักเรียนเรียนครบทั้ง 8 เรื่องแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วัสดุรอบตัว จำนวน 40 ข้อ

1.4.3 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อคำนวณหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ ตามเกณฑ์ 80/80

1.4.4. นำผลการทดลองแบบกลุ่มย่อยมาปรับปรุงหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ เพื่อใช้ในการทำการวิจัยต่อไป

1.5 สุ่มนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบหาประสิทธิภาพ ของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ เรื่อง วัสดุรอบตัว แบบภาคสนาม (10:10:10) จำนวน 30 คน โดยเป็นนักเรียนเก่ง 10 คน ปานกลาง 10 คน อ่อน 10 คน ซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหามาก่อนดังนี้

1.5.1 ดำเนินการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่องวัสดุรอบตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ จังหวัดนนทบุรี

1.5.2 หลังจากสอนจบแต่ละเรื่องให้ทดสอบหลังเรียนเรื่องละ 10 ข้อและเมื่อนักเรียนเรียนครบทั้ง 8 เรื่องแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วัสดุรอบตัว จำนวน 40 ข้อ

1.5.3 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อคำนวณหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ตามเกณฑ์ 80/80

1.5.4 นำผลการทดลองแบบกลุ่มภาคสนามมาปรับปรุงหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ เพื่อใช้ในการทำการวิจัยต่อไป

2. การดำเนินการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง วัสดุรอบตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ จังหวัดนนทบุรี

2.1 แบบแผนการทดลอง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ (Randomized Group, Pretest-Posttest Design) โดยกลุ่มหนึ่งเรียกว่ากลุ่มทดลองซึ่งสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ กับอีกกลุ่มหนึ่งเรียกว่า กลุ่มควบคุม ซึ่งสอนโดยใช้การสอนแบบปกติ

2.2 จัดเตรียมสื่อการสอนที่ใช้ในการประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ (นักเรียน 1 คน ต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ 1 ชุด) และจัดเตรียมห้องเรียนที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนประจำของนักเรียน

2.3 ครูแจกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วัสดุรอบตัว เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ให้นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.4 ครูดำเนินการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 กลุ่มทดลองและสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 กลุ่มควบคุมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้วางแผนไว้

2.5 เมื่อนักเรียนทั้งสองกลุ่มเรียนครบทั้ง 8 เรื่อง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูได้วางแผนไว้แล้วครูให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วัสดุรอบตัว แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.6 ครูเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง วัสดุรอบตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ กับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยนำมากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

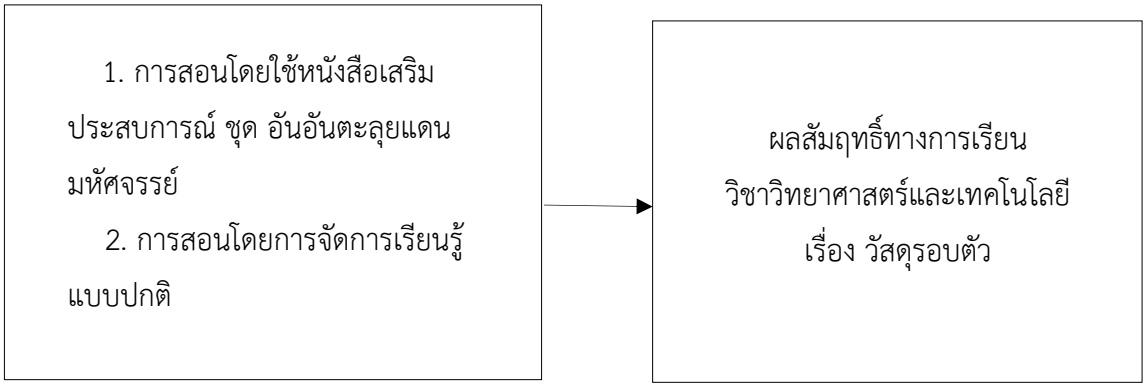

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์

หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ จำนวน 42 คน โดยการเก็บคะแนนระหว่างเรียนด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดอันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ และทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ปรากฏผลดังตารางที่1

ตารางที่ 1 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์

การทดลอง	จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนระหว่างเรียน (80 คะแนน)		คะแนนทดสอบหลังเรียน (40 คะแนน)	
		คะแนนเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ
หนึ่งต่อหนึ่ง	3	64.00	80.00	32.33	80.83
กลุ่มย่อย	9	64.56	80.69	32.44	81.11
ภาคสนาม	30	64.27	80.34	32.13	80.42

จากตารางที่ 1 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ เมื่อทำการหาประสิทธิภาพของหนังสือหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ ครบทั้ง 3 ขั้นตอนแล้วพบว่า ขั้นตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/80.83 ขั้นตอนที่ 2 การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มย่อยมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.69/81.11 และขั้นตอนที่ 3 การหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.34/80.42 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (E1/E2) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กระบวนการ/ผลลัพธ์	N	คะแนนเต็ม	$\sum x$	$\bar{X}$	ร้อยละ	เกณฑ์
คะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายเรื่องหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์	30	2400	1928	80.33	80.33	80
คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	30	1200	965	80.42	80.42	80

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายเรื่องหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ ชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 3 วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เท่ากับ 80.33 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 80.42 หมายความว่า ค่าประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ ชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 3 วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (E1/E2) มีค่าเท่ากับ 80.33/80.42 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง วัสดุรอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์กับการสอนแบบปกติ

2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียน เรื่อง วัสดุรอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเรียน เรื่อง วัสดุรอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
กลุ่มทดลอง	30	16.20	2.75	.048	.962
กลุ่มควบคุม	30	16.17	2.65		

P ≤ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองเท่ากับ 16.20 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.75 และค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมเท่ากับ 16.17 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.65 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความรู้พื้นฐานในเรื่องวัสดุรอบตัวไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน เรื่อง วัสดุรอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
กลุ่มทดลอง	30	35.53	2.92	6.31	.000
กลุ่มควบคุม	30	30.80	2.89		

P ≤ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง เท่ากับ 35.53 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.92 และค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม เท่ากับ 30.80 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.89 ค่า t เท่ากับ 6.31 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเรื่องวัสดุรอบตัวแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง วัสดุรอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์กับการสอนแบบปกติ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ด้านการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์

สำหรับการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ ทั้ง 3 ขั้นตอน ปรากฏผล ดังนี้ การหาประสิทธิภาพ ขั้นตอนที่ 1 ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1:1) จำนวน 3 คน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/80.83 ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มย่อย (3:3:3) จำนวน 9 คน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.69/81.11 ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแบบภาคสนาม (30:30:30) จำนวน 30 คน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.34/80.42 จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์มีองค์ประกอบที่หลากหลายถึง 5 ด้าน ได้แก่ การออกแบบนวัตกรรม เนื้อหา การใช้ภาษา การพิมพ์และรูปเล่ม และความสะดวกในการใช้งาน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญช่วยส่งเสริมทักษะในการอ่าน ดึงดูดความสนใจ ทำให้เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ตลอดจนคำแนะนำและข้อเสนอแนะที่ดีจากผู้เชี่ยวชาญและนักเรียนที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการปรับปรุงจึงส่งผลให้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ มีประสิทธิภาพเหมาะที่จะนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ที่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนนี ชุ่มชื่น (2565 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา วิทยาศาสตร์เรื่อง หินในท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดมหัศจรรย์ของหิน กับการสอนแบบปกติ กล่าวว่า หนังสือเสริมประสบการณ์ เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่จัดทำขึ้นเพื่อการอ่าน ศึกษา ค้นคว้า ประกอบการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งมีเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาความรู้ให้กระจ่างและชัดเจน เสริมประสบการณ์ความรู้ให้ผู้เรียนมาก ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพและมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ผลวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์

ชุดมหัศจรรย์ของหิน เรื่อง หินในท้องถิ่น ประสิทธิผลของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดมหัศจรรย์ของหิน เรื่อง หินในท้องถิ่น สำหรับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.00/90.22 ซึ่งเป็นไป ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ตามที่กำหนด เนื่องจากการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการสู่คุณภาพผู้เรียน โดยใช้หนังสือเสริม ประสบการณ์ ชุดมหัศจรรย์ของหิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกิดขึ้นจากการที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยและความต้องการของ ผู้เรียน เทคนิควิธีจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย การจัดการเรียนการสอนด้วยหนังสือเสริม ประสบการณ์ ชุดมหัศจรรย์ของหิน จะเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากหนังสือเสริม ประสบการณ์ ชุดมหัศจรรย์ของหิน ประกอบไปด้วย ภาพที่มีสีสันสดสวย สอดคล้องกับเนื้อหาในเรื่อง ที่เหมาะสมกับวัย ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น และมีแบบฝึกเสริมประสบการณ์ช่วยกระตุ้น ความคิด ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีความสุขในการเรียนและได้ความรู้มากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของยงยุทธ ชำนาญอักษร (2562 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โลกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษานารี ที่สอนโดยหนังสือเสริมประสบการณ์กับการสอนแบบปกติ ได้กล่าวไว้ว่า ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบกรณ์ เรื่อง โลกศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ84.08 /81.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนด 80/80 แสดงว่า การสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง โลกศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเหมาะกับการนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียน เนื่องจากมีอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหาคอยดูแล แก้ไข ควบคุม และตรวจสอบอย่างใกล้ชิดทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเขียนเนื้อหาของบทเรียน การสอน โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ที่ได้มีการพัฒนาปรับปรุงให้มีความถูกต้องทั้งในด้านเนื้อหาและเทคนิครูปแบบหนังสือเสริมประสบการณ์ โดยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าหนังสือเสริมประสบการณ์มีประสิทธิภาพที่ดี

2. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์กับการสอนแบบปกติพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด อันอันตะลุยแดนมหัศจรรย์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนนี ชุ่มชื่น (2565 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยว่ามีจุดประสงค์ (1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริม ประสบการณ์ เรื่อง หินในท้องถิ่น รายวิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หินในท้องถิ่น รายวิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างรับการสอนด้วยหนังสือเสริม ประสบการณ์ กับการสอนแบบปกติกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดโคนอน สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 30 คน แล้วแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลอง เป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด มหัศจรรย์ของหิน เรื่อง หินในท้องถิ่น รายวิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม เป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย ได้แก่ 1) หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดมหัศจรรย์ของหิน เรื่อง หินในท้องถิ่น 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง หินในท้องถิ่น 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หินในท้องถิ่น ที่มี ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.88 โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Group, Pretest-Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Independent) ผลการศึกษาพบว่า 1. หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดมหัศจรรย์ของหิน เรื่อง หินในท้องถิ่น มีค่าประสิทธิภาพที่ได้เท่ากับ 82.00/90.22 และ 2.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด มหัศจรรย์ของหิน เรื่อง หินในท้องถิ่น สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รวิษฎา ถันทอง (2565 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง อากาศรอบตัวเรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอน โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับการสอนแบบปกติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง อากาศรอบตัวเรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างวิธีการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องอากาศรอบตัวเรากับวิธีการสอนแบบปกติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดเทพลีลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 214 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีจับสลาก จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็น (1) กลุ่มทดลอง ได้แก่ ชั้นป. 3/2 จำนวน 30 คน (2) กลุ่มควบคุม ได้แก่ ชั้น ป.3/4 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) หนังสือเสริมประสบการณ์ วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง อากาศรอบตัวเรา (2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง อากาศรอบตัวเรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อากาศรอบตัวเรา จำนวน 40 ข้อที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1.หนังสือเสริมประสบการณ์ วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง อากาศรอบตัวเรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.67/81.06 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง อากาศรอบตัวเรา สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1.1 ควรออกแบบองค์ประกอบของหนังสือแบบฝึกทักษะให้มีความหลากหลายเพื่อให้ดึงดูดความสนใจของนักเรียน และควรคำนึงถึงความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน

1.2 ครูควรแนะนำวิธี ขั้นตอนในการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ให้ชัดเจน ก่อนการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เพื่อนักเรียนจะได้เกิดความเข้าใจตรงกันและสามารถใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ได้ถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 ควรนำนวัตกรรมหรือวิธีการสอนอื่นๆ เช่น วิธีการสอนแบบโครงงาน วิธีการสอนแบบแก้ปัญหาหรือวิธีการสอนแบบร่วมมือ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าการเรียนแบบการสอนแบบปกติ

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

3.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับหนังสือเสริมประสบการณ์ที่พัฒนาทักษะนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย

3.2 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ชนนี ชุ่มชื่น. (2565). *การเปรียบเทียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา วิทยาศาสตร์เรื่อง หินในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ชุดมหัศจรรย์ของหินกับการสอนแบบปกติ.* การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ยงยุทธ ชำนาญอักษร. (2562). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โลกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษานารี ที่สอนโดยหนังสือเสริมประสบการณ์กับการสอนแบบปกติ.* การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

รวิษฎา ถันทอง .(2565). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเรื่องอากาศรอบตัวเรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอน โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับการสอนแบบปกติ.* การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

การวิเคราะห์องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย พ.ศ. 2560-2565 ที่มีเนื้อเรื่องโดดเด่นเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนตามทฤษฎี Dramatism ของ Kenneth Burke

Analyze Elements of Thai Television Dramas 2017 – 2022 Outstandingly Presenting Stories of Trading of Thai-Chinese People by the Dramatism Theory of Kenneth Burke

Yan Liu และ พัชรินทร์ บูรณะกร
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
Yan Liu and Patcharin Buranakorn
Huachiew Chalermprakiet University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: yanliuuu321@gmail.com

****

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย พ.ศ. 2560-2565 ที่มีเนื้อเรื่องโดดเด่นเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนตามทฤษฎี Dramatism ของ Kenneth Burke ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นละครโทรทัศน์ไทยที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ในช่วงเวลา พ.ศ. 2560-2565 โดยเลือกละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อเรื่องที่โดดเด่นเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน จำนวน 8 เรื่อง และใช้วิธีวิจัยเอกสาร โดยการวิเคราะห์เนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่คัดเลือกไว้

ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย พ.ศ. 2560-2565 ที่มีเนื้อเรื่องโดดเด่นเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนตามทฤษฎี Dramatism ของ Kenneth Burke แบ่งออกเป็น 5 ประการ ได้แก่ 1) การแสดงในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย คนไทยเชื้อสายจีนนิยมทำการค้าขายในรูปแบบกงสีและรูปแบบสมาคมการค้า จำหน่ายสินค้าเกษตรเป็นหลัก 2) ฉากในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย โดยเน้นศึกษาฉากที่เป็นร้านค้าและโรงงาน 3) ผู้กระทำในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย รวมถึงผู้กระทำฝ่ายขายและคู่แข่ง 4) เครื่องมืออุปกรณ์ในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย รวมถึงทั้งอุปกรณ์ภายนอกและอุปกรณ์ภายในและ 5) วัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย คือเพื่อสร้างรายได้ และสร้างแรงจูงใจ

คำสำคัญ: การค้าขาย; คนไทยเชื้อสายจีน; ละครโทรทัศน์ไทย; ทฤษฎี Dramatism

* วันที่รับบทความ : 5 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 22 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 24 มกราคม 2567
Received: January 5, 2024; Revised: January 22, 2024; Accepted: January 24, 2024

Abstract

This documentary research aims to analyze elements of Thai television dramas, 2017 – 2022, outstandingly presenting stories of trading of Thai-Chinese people by the Dramatism Theory of Kenneth Burke. Eight Thai television dramas, broadcasting during 2017 to 2022, are selected and studied as the sample group.

According to the five elements of Dramatism Theory of Kenneth Burke, the research findings are as the following. 1) Act in communicating trade of Thai-Chinese people, mainly in the form of a syndicate or an association, trading agricultural products. 2) Scene of trading, focusing on stores and factories. 3) Agent of trading, including traders and competitors. 4) Agency in trading, both the internal and external studied. 5) Purpose of trading, for earning incomes and gaining inspiration found.

Keyword: Trading; Thai-Chinese people; Thai television drama; Dramatism Theory

บทนำ

ประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจอันยาวนาน ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจถือว่าเป็นหัวใจของความสัมพันธ์ทั้งสองประเทศตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน ดังที่ วัชรีญา ยะวิเชียร (2561 : 389) กล่าวว่า คนจีนเดินทางมาเมืองไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัย ส่วนใหญ่เป็นพ่อค้าชาวจีนที่เดินเรือเข้ามาติดต่อค้าขายครั้นถึงสมัยอยุธยา บางส่วนได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานและช่วยด้านการค้าสำเภาของไทย จนถึงสมัยกรุงธนบุรี จึงมีชาวจีนเข้ามาค้าขายและพำนักอยู่เป็นจำนวนมาก จนทำให้ชาวจีนและลูกหลานชาวจีนที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยนั้นได้สร้างฐานะอย่างมั่นคง ปัจจุบันนี้ คนไทยเชื้อสายจีนที่ทำการค้าขายในสังคมไทยได้พัฒนาก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ดังที่ เจษฎาพัญ ทองศรีนุช (2563 : 41) กล่าวว่า ในช่วงต้นทศวรรษที่ 20 ไทยมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายต่างประเทศโดยหันมามีความสัมพันธ์กับจีนมากขึ้น จนกระทั่งมีการสถาปนาความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2518 หลังจากนั้นเป็นต้นมา ไทยและจีนก็มีความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจมากขึ้น จนกระทั่งจีนกลายเป็นคู่ค้าสำคัญและเป็นประเทศคู่ค้าอันดับ 1 ของไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 เป็นตลาดส่งออกอันดับ 2 และแหล่งนำเข้าอันดับ 1 ของไทย ความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดระหว่างทั้งสองประเทศนั้น ทำให้วัฒนธรรมในการทำค้าขายของคนไทยเชื้อจีนได้รับความสนใจจากสังคมไทยมากขึ้น และได้เผยแพร่อย่างแพร่หลายโดยผ่านสื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ

ในสังคมยุคปัจจุบัน ปฏิเสธไม่ได้ว่า สื่อโซเชียลมีเดียได้เข้ามามีบทบาทและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ ดังที่ ภัสสร สังข์ศรี (2559 : 11) กล่าวว่า ละครโทรทัศน์ คือ รายการบันเทิงประเภทหนึ่งที่มีเนื้อหาสาระ มีความจริงใจในความพยายามที่จะค้นหาความจริงที่เกี่ยวกับชีวิตและมนุษย์ เพื่อให้ความบันเทิงและแง่คิดแก่ผู้ชม อีกทั้ง ละครโทรทัศน์ยังมีความสำคัญในด้านการถ่ายถอดและเผยแพร่ความรู้และค่านิยมให้กับผู้ชม ดังที่ สายทิพย์ นุกูลกิจ (2543 : 117-118) กล่าวว่า ละครโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อสังคม มีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่เป็นตัวกลางถ่ายทอดทัศนคติต่าง ๆ ไปถึง

บุคคลในสังคม ยังถูกใช้ให้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้และวัฒนธรรมจากคนรุ่นเก่าไปสู่คนรุ่นใหม่ด้วย ซึ่งองค์ประกอบแต่ละส่วนของละครโทรทัศน์ต่างก็มีความสำคัญในการสื่อความคิดและองค์ความรู้ และทำให้การวิเคราะห์องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ตามทฤษฎีการละครกลายเป็นประเด็นที่น่าศึกษา

ทฤษฎี Dramatism ของ Kenneth Burke เป็นทฤษฎีการละครที่การศึกษาองค์ประกอบทางการสื่อสาร 5 ประการที่ศาสตร์จารย์ทางสังคมวิทยา Kenneth Burke ได้เสนอในหนังสือ Grammar of Motives ดังที่ พรพักตรา ไชยเศรษฐ (2546 : 18 อ้างใน อรวรรณ inusulon 2539 : 188-189) กล่าวว่า Dramatism เป็นคำอธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์โดย Kenneth Burke ตั้งคำถามว่ามีสิ่งใดเกี่ยวข้องบ้าง เมื่อเราพูดว่าคนเหล่านั้นทำอะไรหรือทำไมพวกเขาจึงทำเช่นนั้น ซึ่งการที่เราจะตอบคำถามเหล่านี้ได้ เราจะต้องวิเคราะห์องค์ประกอบ 5 ประการของ Dramatism ได้แก่ 1) การแสดง (act) การแสดงนั้นคืออะไร (what) 2) ฉาก (scene) การแสดงนั้นถูกแสดงเมื่อไรหรือที่ไหน มีเงื่อนไขข้อจำกัดอะไรบ้าง (where when) 3) ผู้กระทำ (agent) ใครเป็นผู้กระทำ (who) 4) เครื่องมืออุปกรณ์ (agency) ผู้กระทำใช้เครื่องมือหรือวิธีการอย่างไร (how) และ5) จุดประสงค์ (purpose) เหตุใดจึงกระทำกิจนั้น (why) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อเหตุการณ์ วัตถุประสงค์ และค่านิยมของละครโทรทัศน์ให้ผู้ชมและผู้คนที่อาศัยอยู่ในสังคม

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เสนอแผนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และเริ่มใช้ในปี พ.ศ. 2561 เพื่อต่อยอดการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกและเพื่อสนับสนุนหนึ่งแถบหนึ่งเส้นทางของประเทศจีน ทำให้จำนวนนักลงทุนจีนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ดังที่ เจิ้น จิ่นหรง (ThaiPublica, 2564) กล่าวว่า แผนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกทำให้จีนเป็นคู่ค้าสำคัญอันดับหนึ่งของไทย ในปี พ.ศ. 2562 มีมูลค่าการค้าระหว่างกัน 14 พันล้านดอลลาร์ ในปีพ.ศ. 2563 ไทยนำเข้าจากจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 ส่งออกไปจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 การส่งออกของไทยไปจีนคิดเป็นร้อยละ 12.2 ของการส่งออกรวม ดังนั้น บทบาททางด้านเศรษฐกิจของชาวจีนในสังคมไทยได้เพิ่มขึ้นเรื่อยมา ซึ่งจะส่งผลต่อการผลิตละครโทรทัศน์ด้วย ทำให้ละครโทรทัศน์ไทยที่พูดถึงคนไทยเชื้อสายจีนเพิ่มมากขึ้น ได้เผยแพร่วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนไทยเชื้อสายจีนที่ทำการค้าขายอย่างแพร่หลาย

ด้วยสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะชาวต่างชาติที่ศึกษาสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงสนใจที่จะศึกษางานวิจัยเรื่องการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนในละครโทรทัศน์ไทย พ.ศ. 2560-2565 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย พ.ศ. 2560-2565 ที่มีเนื้อเรื่องโดดเด่นเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนตามทฤษฎี Dramatism ของ Kenneth Burke

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทย พ.ศ. 2560-2565 ที่มีเนื้อเรื่องโดดเด่นเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนตามทฤษฎี Dramatism ของ Kenneth Burke

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยการวิเคราะห์เนื้อเรื่องตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 1) ประชากร คือ ละครโทรทัศน์ไทยที่มีเนื้อเรื่องโดดเด่นเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทย 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นละครโทรทัศน์ไทยที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ในช่วงเวลา พ.ศ. 2560-2565 โดยเลือกละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อเรื่องที่โดดเด่นเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน จำนวน 8 เรื่อง และศึกษาจากเนื้อเรื่องตามที่ละครโทรทัศน์เสนอ ดังนี้

ตารางที่ 1 รายชื่อละครโทรทัศน์ไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ปีที่ออกอากาศ	จำนวนตอน	ช่องทางการออกอากาศ
1	หงส์เหนือมังกร	2560	15 ตอน	สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7
2	ชาติเสือพันธุ์มังกร	2561	12 ตอน	สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3
3	ไข่มุกมังกรไฟ	2561	14 ตอน	สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3
4	เลือดข้นคนจาง	2561	18 ตอน	ช่องวัน
5	กรงกรรม	2562	19 ตอน	สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3
6	สร้อยสะบันงา	2565	16 ตอน	สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3
7	คุณชาย	2565	17 ตอน	ช่องวัน
8	ซ่านเสน่หา	2565	14 ตอน	สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี Dramatism ของ Kenneth Burke 2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดูละครโทรทัศน์ 8 เรื่อง แล้วจดบันทึกบทสนทนาของตัวละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน แล้วแยกบทสนทนาเป็นเค้าโครงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่จดบันทึกไว้ จากนั้นนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ไทยที่มีเนื้อเรื่องโดดเด่นเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนตามทฤษฎี Dramatism ของ Kenneth Burke และนำเสนอผลการวิจัยแบบการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดที่เกี่ยวกับ Dramatism ของ Kenneth Burke

Dramatism ของ Kenneth Burke คือ เป็นทฤษฎีการละครที่การศึกษาองค์ประกอบทางการสื่อสาร 5 ประการ และเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์โดย Kenneth Burke (2488 : 4) ตั้งคำถามว่า มีสิ่งใดเกี่ยวข้องบ้าง เมื่อเราพูดว่าคนเหล่านั้นทำอะไร หรือทำไมพวกเขาจึงทำ จากการวิเคราะห์การแสดง (Act) ฉาก (Scene) ผู้กระทำ (Agent) เครื่องมืออุปกรณ์ (Agency) และวัตถุประสงค์ (Purpose) สามารถแสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ที่ยอดเยี่ยมในการพิจารณาเรื่องแรงจูงใจของมนุษย์ ดังนี้

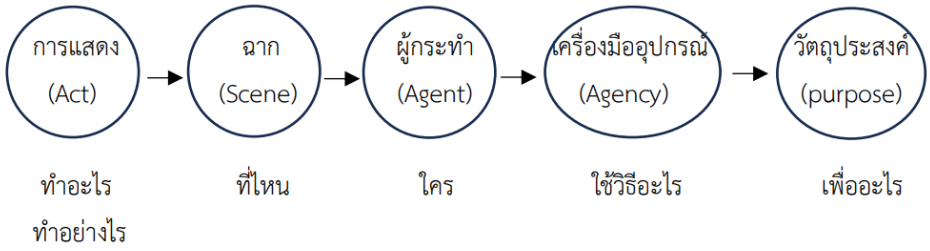

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. การแสดง (Act) ในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย

การแสดงในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นในความคิดหรือการกระทำในกระบวนการทำค้าขาย ซึ่งจะเน้นศึกษารูปแบบการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน อีกทั้ง การแสดงในการค้าขายยังมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของสังคมเป็นอย่างมาก

1.1 การทำค้าขายในรูปแบบกงสี

การทำค้าขายในรูปแบบกงสี คือ คนในครอบครัวเป็นสมาชิกทำงานร่วมกัน โดยรายได้ทั้งหมดจะรวมเป็นกองกลาง คนในครอบครัวจะช่วยเหลือทำงานด้วยกัน ไม่ว่าเป็นการเปิดร้านค้าหรือโรงงาน คนในครอบครัวย่อมร่วมมือกัน พยายามทำให้ธุรกิจของตนเองเจริญก้าวหน้า และผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ มักจะเป็นผู้ใหญ่ของครอบครัว การค้าขายในรูปแบบกงสีของคนไทยเชื้อสายจีนมีหลากหลายประเภท ดังนี้

ในละครโทรทัศน์ เรื่อง กรงกรรม ได้พูดถึงเจ้าของกิจการร้านค้าที่ชอบเจ้ากี้เจ้าการคนในครอบครัว ได้แต่งงานกับคนจีนเจ๊กเซ้งที่เปิดโรงสี และได้มีลูกทั้งหมด 4 คน คือ อาใช้ อาตง อาซาและอาสี่ เจ๊กเซ้งจะเป็นคนที่ดูแลโรงสีเป็นหลัก เมียจะรับผิดชอบดูแลร้านกิจการ ส่วนลูก ๆ ก็จะสลับกันช่วยงานที่โรงสีและกิจการร้านค้า ดังตัวอย่าง

อาใช้: เอาไปเก็บไว้ที่โกดังเลยนะ
ลูกจ้าง: วันนี้มีร้อยโล ส่งไปแล้วเจ็ดสิบโล
เถ้าแก่: ดี ฝากด้วยนะครับ
อาซา: พี่ใช้ ม๊าตามให้กลับร้านด่วน ไปช่วยเฝ้าร้าน
อาใช้: ครับ อาซา ฝากดูแลโรงสีด้วย

(กรงกรรม: ตอนที่ 1)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า ครอบครัวที่เป็นคนไทยเชื้อสายจีน มักจะทำธุรกิจค้าขายแบบกงสี นิยมเปิดกิจการร้านค้ากับโรงสีข้าว และให้คนในครอบครัวช่วยดูแลงานธุรกิจต่าง ๆ ถึงแม้ว่าจะทำงานร่มกันทั้งครอบครัว แต่ก็มีการแบ่งงาน แบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน โดยทั่วไปแล้ว ผู้ใหญ่จะเป็นคนที่ดูแลและตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ส่วนลูก ๆ จะรับผิดชอบงานย่อย ๆ และมีลูกจ้างมาช่วยดำเนินงานด้วยกัน ซึ่งเป็นรูปแบบการค้าขายแบบคนในครอบครัวต้องทำงานร่วมกัน สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบและแนวคิดในการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน

1.2 การทำค้าขายในรูปแบบสมาคมการค้า

สมาคมการค้า คือ สถาบันที่บุคคลหลายคนซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจค้าขายต่าง ๆ และจะมีหนึ่งคนรับหน้าที่เป็นประธานสมาคมการค้า เพื่อเป็นผู้นำทางของสมาคมการค้า

สมาคมการค้าของคนไทยเชื้อสายจีนที่ปรากฏในละครโทรทัศน์มีหลากหลายรูปแบบ ในละครโทรทัศน์เรื่อง คุณชาย ได้พูดถึงนายแม่กำลังแนะนำผู้เข้าร่วมประชุมให้พระเอกอาเทียนรู้จัก ดังตัวอย่าง

นายแม่: ลื้อดูไว้นะอาเทียน คนพวกนี้คือคนที่มีความสำคัญต่อสมาคมห้ามังกร คนแรก เจ้าสัวซุ่ง เป็นเจ้าของกิจการเรือเมล์ที่ใหญ่ที่สุดในพระนคร ส่วนนั่น ไช่เสี่ยวถงดูแลกิจการโรงน้ำชา ส่วนสองคนสุดท้าย เจ้าสั่วหม่าแล้วก็เจ้าสัวจาง เจ้าสัวหม่าทำกิจการโรงสีค้าข้าว ส่วนเจ้าสัวจาง ทำกิจการนำเข้าส่งออกสินค้าทางการเกษตรและกระจายไปตามหัวเมืองต่างๆ

(คุณชาย : ตอนที่ 1)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า การค้าขายของสมาคมการค้าคนไทยเชื้อสายจีนมีหลากหลายประเภท รวมถึงกิจการเรือเมล์ โรงน้ำชา โรงสีค้าข้าว กิจการนำเข้าส่งออกสินค้าทางการเกษตร การนำเข้ากาแฟ และ อื่น ๆ ซึ่งเป็นการค้าขายขนาดใหญ่ และเป็นการค้าขายที่พึ่งพาการเกษตรเป็นหลัก เช่น ข้าวสาร ใบชา กาแฟ เป็นต้น ควบคู่กับระบบการคมนาคมขนส่งอย่างเรือเมล์ นำสินค้ากระจายไปหัวเมืองต่าง ๆ สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของการเกษตรในการส่งเสริมธุรกิจค้าขาย และความเจริญก้าวหน้าของสมาคมการค้าของคนไทยเชื้อสายจีน

จากตัวอย่างดังกล่าว สรุปได้ว่า คนไทยเชื้อสายจีนนิยมทำค้าขายในรูปแบบกงสีและสมาคมการค้าเป็นหลัก ซึ่งเป็นการกระทำที่เพื่อแสดงความคิดที่ถือครอบครัวเป็นศูนย์กลางในการทำค้าขายและแสดงระบบการทำงานของคนไทยเชื้อสายจีนให้กับผู้ชม เพื่อให้ผู้ชมเห็นถึงความหลากหลายและความใหญ่โตในการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน สามารถทำให้ผู้ชมเข้าใจสถานการณ์การทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนมากขึ้น

2. ฉาก (Scene) ในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย

ฉาก (Scene) ในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย คือ สถานที่หรือช่วงเวลาของเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการค้าขายที่เกิดขึ้นในละครโทรทัศน์ไทย มักใช้เพื่ออธิบายหรือกล่าวถึงบริบทหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของกลุ่มคนที่ทำค้าขาย ซึ่งจะรวมถึงสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในเรื่องด้วย ในงานวิจัยเรื่องนี้เน้นศึกษาฉากที่เป็นสถานที่ ดังนี้

ฉากในร้านค้า เป็นฉากสำคัญที่สุดสำหรับคนไทยเชื้อสายจีนที่ทำการค้าขาย ถือว่าเป็นสถานที่ที่สนับสนุนชีวิตประจำวันของกลุ่มคนไทยเชื้อสายจีนที่ทำการค้าขาย

ในละครโทรทัศน์ไทย เรื่อง ชาติเสือพันธุ์มังกร กล่าวถึงพระเอกเสือและนางเอกลี้เตียงจูได้เปิดร้านข้าวต้มด้วยกัน ซึ่งฉากร้านข้าวต้มเป็นฉากสำคัญในการสื่อสารเพื่อทำการค้าขาย สามารถสร้างบรรยากาศศึกคักและสื่อแนวคิดในการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนให้กับผู้ชม ร้านข้าวต้มของเสือกับลี้เตียงจูมีลูกค้าเต็มร้าน และมีญาติพี่น้องช่วยบริการให้ลูกค้า ดังภาพที่ 1

รูปที่ 1 ฉากในร้านข้าวต้ม

จากตัวอย่างรูปภาพเห็นได้ว่า ฉากที่เป็นร้านข้าวต้มที่พระเอกและนางเอกเปิดนั้น เต็มไปด้วยลูกค้า มีพนักงานหลายคนกำลังบริการให้ลูกค้า บางคนกำลังรับออเดอร์ให้ลูกค้า โดยก้มตัวลงพร้อมรอยยิ้มแจ่มใส บางคนกำลังเก็บจานและเช็ดโต๊ะ เพื่อแสดงความเคารพและความเอาใจใส่ให้กับลูกค้า นอกจากนี้ ฉากที่เป็นร้านข้าวต้มที่คนไทยเชื้อสายจีนเปิดนั้น ได้จัดตั้งโต๊ะจีนกลม ตกแต่งด้วยโคมไฟสไตล์จีน สามารถสร้างบรรยากาศที่เป็นจริงให้กับลูกค้าและผู้ชม อีกทั้ง ยังสามารถสร้างอัตลักษณ์ความเป็นจีนได้ สอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่เน้นการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน

ฉากในโรงงาน เป็นฉากสำคัญในกระบวนการทำค้าขาย สามารถสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการผลิตสินค้า วิธีการบริหารงานของคนไทยเชื้อสายจีน และสถานการณ์ของคนงาน ในงานวิจัยเรื่องนี้ ฉากในโรงงานจะเป็นฉากในโรงสีข้าวเป็นหลัก ซึ่งเป็นสถานที่สีข้าวเปลือกให้เป็นข้าวสารด้วยเครื่องจักร

ในละครโทรทัศน์ไทย เรื่อง ชาติเสือพันธุ์มังกร พูดถึงพระเอกเถ้าแก่เสือได้เปิดโรงสีข้าว เพื่อหาเงินเลี้ยงครอบครัว โดยมีน้องสาวอาซังช่วยดูแลงานสีข้าวและลูกจ้าง ไม่ว่าคุยเรื่องธุรกิจหรือเรื่องที่เกิดขึ้นในครอบครัว ก็ต้องมาเจรจาที่โรงสีข้าว ดังภาพที่ 2

รูปที่ 2 บรรยากาศโรงสีข้าวของเถ้าแก่เสือ

จากตัวอย่างรูปภาพเห็นว่า ฉากที่เป็นโรงสีข้าวถือว่าเป็นฉากสำคัญที่สุดสำหรับคนไทยเชื้อสายจีนที่ค้าขายข้าวสาร ซึ่งเป็นฉากที่มีพื้นที่กว้างขวาง และมีการแบ่งพื้นที่ตามลักษณะการใช้งาน มีพื้นที่ใช้สำหรับสีข้าว เก็บข้าวสาร ขนข้าวสารขึ้นรถเพื่อนำไปจำหน่าย และมีสถานที่ทำงานของเจ้าของโรงสี เจ้าของโรงสีข้าวจะตั้งโต๊ะทำงานไว้ตอนกลางของโรงสี เพื่อควบคุมขั้นตอนการทำงานและต้อนรับลูกค้าที่มาซื้อข้าวสาร สะท้อนให้เห็นถึงความขยันและความตั้งใจในการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน อีกทั้ง ในตัวอย่างรูปภาพยังมีข้าวสารเต็มไปด้วยโรงสี และมีคนงานหลายคนกำลังขนข้าวสารขึ้นรถ สะท้อนให้เห็นถึงความใหญ่โตของการค้าขาย สามารถสนับสนุนฐานะที่เป็นคนร่ำรวยของตัวละคร และให้ผู้ชมเข้าใจสถานการณ์การค้าขายข้าวสารมากขึ้น เกิดความเห็นใจกับพฤติกรรมของตัวละครมากขึ้น

จากตัวอย่าง สรุปได้ว่า ฉากในร้านค้าและฉากในโรงงานล้วนมีบรรยากาศที่คึกคักและมีความเป็นจีน ตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์จีน เช่น จัดตั้งโต๊ะจีนกลม ตกแต่งด้วยโคมไฟสไตล์จีน สามารถสร้างบรรยากาศที่เป็นจริงให้กับลูกค้าและผู้ชม อีกทั้ง คนไทยเชื้อสายจีนที่ทำการค้าขายยังนิยมตั้งโต๊ะทำงานในร้านค้าและโรงงาน

สะท้อนให้เห็นถึงความขยันและความตั้งใจในการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน และเพื่อสนับสนุนพฤติกรรมของตัวละคร ให้ผู้ชมสัมผัสชีวิตของคนทำค้าขายอย่างสมจริง

3. ผู้กระทำ (Agent) ในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย

3.1 ผู้กระทำฝ่ายขาย ผู้กระทำฝ่ายขายในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย หมายถึง ลักษณะนิสัยของกลุ่มคนที่ขายสินค้าให้กับลูกค้า ซึ่งจะรวมถึงทั้งเจ้านายและลูกจ้าง ไม่ว่าเป็นเจ้านายหรือลูกจ้าง ล้วนมีเป้าหมายเดียวกัน นั่นคือ บริการลูกค้าให้ดีและขายสินค้าให้ออก

1) ความซื่อสัตย์

ในละครโทรทัศน์ไทย เรื่อง กรงกรรม ได้กล่าวถึงนางเอกเรณูกำลังจะเปิดร้ายขายผ้า และได้ไปเยี่ยมเตี่ยที่เจ็บป่วย เตี่ยจึงสอนเรณูการทำค้าขายต้องมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า จะได้มีลูกค้าเต็มร้านและมีลูกค้าประจำเป็นจำนวนมาก ดังตัวอย่าง

เตี่ย: ร้านขายผ้าของลื้อจะเปิดเมื่อไหร่
เรณู: ใกล้แล้วจ้ะเตี่ย ม๊ากำลังคุยกับเจ้าของร้านอยู่จ้ะ วันเปิดร้านเตี่ยต้องมาเปิดป้ายให้หนูนะจ๊ะ
เตี่ย: คนอย่างลื้ออะไม่ต้องให้ใครมาอวยพรหรอก มีพรติดตัวอยู่แล้ว ซื่อสัตย์ จริงใจ แล้วก็ให้สิ่งที่ดีกับลูกค้า ไม่เห็นแก่ได้อย่างเดียว แค่เนี้ยลูกค้าก็ไม่หนีไปไหนแล้ว
เรณู: จ้ะ หนูจะจำไว้จ้ะเตี่ย

(กรงกรรม : ตอนที่ 10)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า คนไทยเชื้อสายจีนที่ทำค้าขายมีลักษณะที่เป็นคนซื่อสัตย์ และได้สั่งสอนลูกหลานไว้ว่า ไม่ว่าการทำค้าขายประเภทไหน จำเป็นต้องทำด้วยความซื่อสัตย์ จริงใจ ให้สิ่งที่ดีกับลูกค้า ไม่เห็นแก่ได้อย่างเดียว จะได้มีลูกค้าประจำ สะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์ของคนไทยเชื้อสายจีนที่ทำค้าขายในละครโทรทัศน์ไทย ซึ่งจะทำให้ผู้ชมเห็นถึงความจำเป็นของความซื่อสัตย์กับความจริงใจในการทำค้าขาย

2) การลงมือทำด้วยตนเอง

ในละครโทรทัศน์ไทย เรื่อง กรงกรรม ได้พูดถึงป๊าเพ็ญเห็นอาซาตักน้ำและทำนาด้วยตนเอง จึงรีบให้อาซาหยุดทำ เพราะเป็นงานของลูกจ้าง การเป็นเจ้านายไม่ต้องทำเอง แค่สั่งให้ลูกจ้างทำก็พอ แต่อาซาไม่เห็นด้วย เพราะเตี่ยของอาซาเคยสอนว่า ทั้งนายและคนงานก็เหมือนกัน ถ้าไม่ลงมือทำด้วยตนเอง ก็จะไม่รู้ว่างานมีปัญหาอะไร และสอนจิตสอนใจลูกจ้างไม่ได้ ดังตัวอย่าง

ป๊าเพ็ญ: งานของคนงานก็ให้คนงานไปทำเถอะ เราเป็นเจ้านายจะไปเหนื่อยทำไม

อาซา: เตี่ยผมเคยสอนผมว่า จะนายหรือคนงานก็เหมือนกันครับ ถ้าเกิดว่านายไม่มาสอนจิตสอนใจของลูกจ้าง เราจะรู้ได้ยังไงว่างานมันยากง่ายหรือว่ามีปัญหาอะไร เดี๋ยวผมทำอีกแป๊บเดียวก็เสร็จแล้วครับ จะได้ไปช่วยงานอื่น

(กรงกรรม : ตอนที่ 8)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า กลุ่มคนไทยเชื้อสายจีนที่ทำค้าขาย จะนิยมสั่งสอนให้ลูกหลานรู้จักการลงมือทำด้วยตัว ถึงแม้ว่าตนเองเป็นเจ้านายก็ตาม แต่ไม่ว่าเป็นงานใหญ่หรืองานเล็ก ก็ต้องฝึกลงมือทำด้วยตนเอง เพื่อเข้าใจงานของตนเองมากขึ้น และได้พบปัญหาในงานให้ทัน ถ้าตนเองเข้าใจงานที่ดีพอ ก็สามารถสอนจิตสอนใจลูกน้องได้เป็นอย่างดี สะท้อนให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ในการสั่งสอนลูกหลานและลูกจ้างทุกคนในโรงงานให้เท่าเทียมกัน และต้องเรียนรู้การลงมือทำงานด้วยตนเอง

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า การมีความซื่อสัตย์ ความจริงใจ การให้สิ่งที่ดีกับลูกค้า และการลงมือทำด้วยตนเองเป็นลักษณะนิสัยที่สำคัญที่สุดของผู้กระทำฝ่ายขาย สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับลูกค้าและได้รับความนับถือจากลูกค้ากับคนงานด้วย

3.2 ผู้กระทำที่เป็นคู่แข่ง

ในละครโทรทัศน์ เรื่อง คุณชาย กล่าวถึงเจ้าสัวที่ทำธุรกิจโรงสี ได้สั่งให้ลูกน้องไปจัดการคนที่หักหลังตนเอง เพราะเขาเอาความลับทางธุรกิจของเจ้าสัวไปบอกให้กับคู่แข่ง ทำให้ผลประโยชน์ของตนเองได้รับผลกระทบ ดังตัวอย่าง

จิว: ผมจัดการตามที่สั่งเรียบร้อยแล้ว

เจ้าสัว: ดี ไอ้คนนั่นมันสมควรตาย มันก็ได้รับส่วยจากอั๊วไปไม่ใช่น้อย มันยังเอาความลับทางธุรกิจที่อั๊วเคยบอกมัน ไปบอกให้กับคู่แข่ง ดีนะที่สายของอั๊วรายงานก่อน ถ้ามันทำสำเร็จ ธุรกิจของอั๊วคงได้รับผลกระทบไม่ใช่น้อย

(คุณชาย : ตอนที่ 3)

จากตัวอย่าง เห็นว่า กลุ่มคนที่ทำค้าขายมักจากใช้วิธีร้ายกาจในการแย่งชิงหรือปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง สะท้อนให้เห็นถึงการใส่ร้ายคู่แข่งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้เกิดการทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจของคู่แข่ง แสดงให้เห็นถึงความร้ายกาจของคู่แข่งในกระบวนการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน

ความเป็นมิตร

ในละครโทรทัศน์ไทย เรื่อง ชาติเสือพันธุ์มังกร พูดถึงเถ้าแก่เสือจัดพิธีเปิดโรงสีใหม่ และเชิญทั้งญาติพี่น้อง กลุ่มคนที่ทำค้าขายในสายเดียวกัน และลูกค้าสำคัญมาเข้าร่วมพิธี หลินที่เป็นลูกสาวของเจ้าของร้านขายทองมาแสดงความยินดีกับเถ้าแก่เสือแทนพ่อ ดังตัวอย่าง

ลี้เตียงจู: เจ้ มาได้ยังไงเนี่ย
หลิน: พ่อให้อั๊วเอาของขวัญแสดงยินดีให้กับเถ้าแก่เสือ
ลี้เตียงจู: แล้วร้านขายทองกับโรงสีข้าวมันเกี่ยวข้องกันยังไงเหรอ เจ้
หลิน: คนค้าขายก็อยากผูกสัมพันธ์กับทุกคนนั่นแหละ แล้วผู้ปกครองของ
ลื้อก็กำลังดัง พ่อก็เผื่อ ๆ ไว้ บางทีอาจจะได้พึ่งพากันสักวันก็ได้

(ชาติเสือพันธุ์มังกร : ตอนที่ 01)

จากตัวอย่างเห็นว่า กลุ่มคนไทยเชื้อสายจีนที่ทำค้าขายได้ให้ความสำคัญกับการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างคนที่ประกอบอาชีพสายเดียวกัน เมื่อมีคนเปิดร้านใหม่และจัดพิธีเปิด ต้องไปแสดงความยินดีกับเจ้าของร้าน เพื่อผูกสัมพันธ์กัน เผื่อจะได้พึ่งพากันในวันที่ตกอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบาก แสดงให้เห็นถึงการแสดงความเป็นมิตรและการคิดไกลในการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน

จากตัวอย่าง สรุปได้ว่า ผู้กระทำที่เป็นคู่แข่งนั้น มีลักษณะที่ทั้งมีความร้ายกาจและความเป็นมิตรต่อคู่แข่ง การมีความร้ายกาจเกิดจากการแย่งชิงผลประโยชน์ที่เกิดจากการทำค้าขาย ทำให้เกิดกรณีที่ใส่ร้ายทั้งร่างกายและจิตใจของคู่แข่ง เพื่อแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ตนเองของกลุ่มคนที่ทำค้าขาย อีกทั้ง ในเวลาที่ไม่มีการแย่งชิงผลประโยชน์ ผู้กระทำที่เป็นคู่แข่งนิยมแสดงความเป็นมิตรกับอีกฝ่ายเพื่อผูกสัมพันธ์กัน และผึ่งพากันในอนาคต

4. เครื่องมืออุปกรณ์ (Agency) ในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย

เครื่องมืออุปกรณ์ (Agency) ในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำค้าขาย เพื่อให้การค้าขายเจริญรุ่งเรือง และสามารถสื่อถึงความเป็นจีนในสังคมไทย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นเครื่องมืออุปกรณ์ภายนอกและเครื่องมืออุปกรณ์ภายใน

4.1 เครื่องมืออุปกรณ์ (Agency) ภายนอก

เครื่องมืออุปกรณ์ภายนอก หมายถึง อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งของที่สามารถส่งเสริมธุรกิจค้าขายของกลุ่มคนไทยเชื้อสายจีน มีบทบาทในการสร้างความเป็นจีนในสังคมไทย และสามารถนำการค้าขายของพ่อค้าแม่ค้าไปสู่จุดมุ่งหมาย ซึ่งจะรวมถึงป้ายชื่อร้านค้า และชุดการแต่งกายของผู้ขาย

1) ป้ายชื่อร้านค้า

ในละครโทรทัศน์ไทยเรื่อง กรงกรรม ได้พูดถึงคนจีนเฮียเซ้ง ชื่อจริง หลักเซ้ง อัศวรุ่งเรืองกิจ ได้แต่งงานกับผู้หญิงไทยที่ชื่อย้อย หลังแต่งงานและคลอดลูกแล้ว ทั้งครอบครัวได้เปิดโรงสีกับร้านค้า โดยตั้งชื่อร้านว่า อัศวรุ่งเรืองพานิช 马业盛 (ma ye sheng) ดังภาพที่ 3

รูปที่ 3 ป้ายชื่อร้านของแม่ย้อย

จากตังอย่างภาพที่ 3 เห็นได้ว่า ร้านอัศวรุ่งเรืองพานิช 马业盛 (ma ye sheng) เป็นร้านที่แม่ย้อยดูแลเป็นหลัก เป็นบ้านไม้เก่าสองชั้นใกล้กับตลาดร้อยปีชุมแสง บนป้ายชื่อร้านระบุตัวอักษรว่า อัศวรุ่งเรืองพานิช 马业盛 (ma ye sheng) ซึ่งเป็นการตั้งชื่อด้วยแซ่หรือนามสกุลของเจ้าของร้าน คำว่า อัศวรุ่งเรือง เป็นนามสกุลของเจ้าของร้านเฮียเซ้ง และเป็นนามสกุลที่มีความหมายเจริญรุ่งเรืองและก้าวหน้า คำว่า พานิช หมายถึงการค้าขาย สามารถบ่งบอกถึงประเภทและจุดมุ่งหมายของร้านคือการทำค้าขาย กลวิธีการตั้งชื่อร้านด้วยแซ่หรือนามสกุลสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับตระกูลได้ และสามาถสื่อให้เห็นถึงความสำเร็จของตระกูลตนเอง เพื่อให้สินค้าที่จำหน่ายและชื่อตระกูลได้รับความน่าเชื่อถือจากลูกค้าและผู้คนในสังคม

2) ชุดการแต่งกายของผู้ขาย

ในละครโทรทัศน์ เรื่อง ไข่มุกมังกรไฟ ได้เล่าเรื่องราวของคนไทยเชื้อสายจีนที่ทำการค้าชา ซึ่งเป็นชาอูหลงของประเทศจีน ดังนั้น เจ้าของไร่ชาและลูกจ้างจะแต่งตัวแบบจีน เพื่อสร้างอัตลักษณ์ความเป็นจีนให้กับลูกค้า พระเอกเรย์และนางเอกลี่จูพาเพื่อนไปดื่มชาที่ร้านชาตนเอง และกำลังแนะนำประโยชน์ของชาให้ลูกค้า ดังภาพที่ 4

รูปที่ 4 การแต่งกายของเจ้าของร้านขายชาและเจ้าของไร่ชา

จากตัวอย่างภาพเห็นว่า การแต่งกายของเจ้าของร้านและพนักงานขายจะมีเอกลักษณ์ความเป็นจีน เพื่อเข้ากับสินค้าชาจีน จะใส่ถังจวงหรือเสื้อคอจีนแบบง่าย ๆ มีทั้งสีล้วนและสีสัน ซึ่งเป็นเสื้อที่ดัดแปลงมาจากเสื้อนอกของคนจีนในสมัยปลายราชวงศ์ชิง มีลักษณะเฉพาะของคนจีน การแต่งตัวของเจ้าของร้านสามารถเข้ากับสินค้าชาจีน เพื่อดึงดูดความสนใจของลูกค้าและสร้างอัตลักษณ์ความเป็นจีนให้กับลูกค้าทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

จากตัวอย่าง สรุปได้ว่า เครื่องมืออุปกรณ์ภายนอกที่เป็นป้ายชื่อร้านค้าและชุดการแต่งการของผู้ขาย เป็นเครื่องมือที่เพื่อสื่อถึงความเป็นจีนและวัตถุประสงค์ในการทำค้าขาย อย่างเช่น การใช้นามสกุลผสมกับตัวอักษรที่มีความหมายคงคล คือเพื่อสื่อถึงประเภทของการค้าขายและความคาดหวังของการทำค้าขาย

4.2 เครื่องมืออุปกรณ์ (Agency) ภายใน

เครื่องมืออุปกรณ์ภายในในการทำค้าขาย หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่กลุ่มคนที่ทำค้าขายมีต่อสิ่งต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำการค้าขายที่ตนเองทำไปสู่เป้าหมายปลายทาง จะเน้นศึกษาทัศนคติที่มีต่อลูกค้า

1. การแสดงความเคารพต่อลูกค้า

การเคารพลูกค้าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำค้าขาย ในละครโทรทัศน์เรื่อง ไข่มุกมังกรไฟ ได้พูดถึงนางเอกลี่จูกำลังจัดงานเปิดตัวชาสูตรใหม่ เพื่อโปรโมทและแนะนำชาสูตรใหม่ของตนเองให้กับลูกค้าทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ บรรยากาศงานเปิดตัวคึกคักสนุกสนาน ลูกค้าแต่ละท่านได้รับการดูแลเป็นอย่างดี และพระเอกเรย์ได้พาลูกค้ารายใหญ่ไปรู้จักกับลี่จู ดังตัวอย่าง

เรย์: ลี่จู นี่คือเหลียงเหลาป่าน ลูกค้าที่มาจากใต้หวันที่จะมารับชาของเรา
ลี่จู: สวัสดีค่ะ
เหลียงเหลาป่าน: ชาสูตรใหม่เป็นยังไงครับ
ลี่จู: เดี๋ยวลี่จูชงให้ค่ะ รับรองว่าอร่อย เหลียงเหลาป่านบอกความต้องการได้นะคะ

(ไข่มุกมังกรไฟ: ตอนที่ 5)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า ลูกค้าของคนไทยเชื้อสายจีนมีทั้งลูกค้าภายในประเทศและต่างประเทศ ไม่ว่าเป็นลูกค้ารายใหญ่หรือว่ารายเล็ก พ่อค้าแม่ค้าคนไทยเชื้อสายจีนจะให้ความเคารพและดูแลอย่างใส่ใจ เช่น จะเรียกลูกค้าว่า เหลาป่าน ซึ่งหมายถึง เจ้านาย คำนี้ในสำเนียงจีนกลางสามารถใช้งานได้ในบริบทเดียวกับเถ้าแก่หรือเจ้านายในภาษาไทย ซึ่งเป็นการให้ความเกียรติและการแสดงความเคารพต่อลูกค้า อีกทั้ง พ่อค้าแม่ค้าคนไทยเชื้อสายจีนยังได้ใส่ใจความต้องการและความชอบของลูกค้าด้วย เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้กับลูกค้า

2. การแสดงความเป็นมิตรต่อลูกค้า

บริการชนะใจลูกค้า จำเป็นต้องสร้างความเป็นกันเอง เพื่อให้ลูกค้าเกิดความอุ่นใจและความดีใจ แสดงความเป็นมิตรโดยแสดงออกทางสีหน้า รอยยิ้ม แววตา กิริยาท่าทางหรือคำพูดน้ำเสียงที่สุภาพ เป็นต้น ในละครโทรทัศน์เรื่อง ไข่มุกมังกรไฟ ได้พูดถึงนางเอกลี่จูที่เพิ่งจบการศึกษาจากเมืองนอก และอยากจะช่วยงานธุรกิจที่บ้าน บังเอิญเจอพระเอกพี่เรย์ที่จะไปพบลูกค้า ลี่จูจึงขอไปกับพี่เรย์ ดังตัวอย่าง

ลี่จู : ไปพบลูกค้าหรือคะ
เรย์: ใช่ครับ ลูกค้ารายเล็ก ๆ ครับ
ลี่จู: น้องอยากไปด้วยค่ะ อยากรู้จักลูกค้าของเราทุกคนและอยากแสดงความเป็นมิตรให้กับลูกค้าหน่อย เริ่มให้น้องโชว์ฝีมือกับลูกค้ารายเล็ก ๆ ก็ได้ค่ะ

(ไข่มุกมังกรไฟ: ตอนที่ 2)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า นักธุรกิจคนไทยเชื้อสายจีนได้ให้ความสำคัญกับการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างลูกค้ากับตนเอง โดยไปเยี่ยมลูกค้าด้วยตนเอง ไม่ว่าเป็นลูกค้ารายใหญ่หรือว่ารายเล็ก นักธุรกิจคนไทยเชื้อสายจีนต่างก็มีทัศนคติที่เป็นกันเอง มีรอยยิ้มแจ่มใส กิริยาท่าทางและคำพูดน้ำเสียงที่สุภาพ ประนมมือไหว้ลูกค้าอย่างจริงใจ สะท้อนให้เห็นถึงการยึดหลักการลูกค้าคือพระเจ้าของคนไทยเชื้อสายจีนที่ทำธุรกิจหรือประกอบชีพค้าขาย

จากตัวอย่างดังกล่าวสรุปได้ว่า ทัศนคติที่มีต่อลูกค้าในการทำค้าขายเป็นเครื่องมือสำคัญในการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างลูกค้ากับพ่อค้าแม่ค้า อย่างทัศนคติในด้านการให้ความเคารพกับลูกค้า นิยมใช้คำที่แสดงถึงความเป็นเกียรติและความเคารพกับลูกค้า นอกจากนี้ ยังมีทัศนคติที่แสดงความเป็นมิตรต่อลูกค้า มักใช้รอยยิ้ม คำพูดที่สุภาพ และการให้ความสำคัญกับความคิดเห็นและความต้องการของลูกค้าด้วย เพื่อให้สินค้าของตนเองได้รับความนิยมจากลูกค้าอย่างถาวร และเพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัว

5. วัตถุประสงค์ (Purpose) ในการสื่อสารเพื่อการทำค้าขาย

5.1 การสร้างแรงจูงใจ

ในละครโทรทัศน์ เรื่อง ชาติเสือพันธุ์มังกร พูดถึงพระเอกเถ้าแก่เสือเพิ่งเปิดโรงสีข้าวใหม่ และได้จัดงานเลี้ยงเพื่อขอบคุณแขกที่มาแสดงความยินดีกับเถ้าแก่เสือ บรรยากาศงานเลี้ยงคึกคัก เถ้าแก่เสือกำลังบอกแขกที่มาว่า เขาได้จ้างงิ้วมาเล่น แล้วมีเลี้ยงโต๊ะจีนชุดใหญ่ในคืนนี้ต่อ จะเชิญทุกคนไปเข้าร่วมด้วยกัน ดังตัวอย่าง

เถ้าแก่เสือ: คืนนี้อ๊ัวจ้างงิ้วมาเล่น แล้วยังมีเลี้ยงโต๊ะจีนชุดใหญ่อีก ถ้าอาเจ๊กกับฮุ่ยเชี้ยงสะดวกก็มาสนุกด้วยกันนะครับ

โอ๊วฮุ่ยเชี้ยง: โอ๊ย เถ้าแก่เสือนี่เลี้ยงกลางวันแล้วยังมีเลี้ยงกลางคืนอีกเหรอ

เถ้าแก่เสือ: โรงสีอ๊ัวเพิ่งเปิด คนยังไม่ค่อยรู้จัก อ๊ัวอยากให้คนรู้จักโรงสีอ๊ัวเร็ว ๆ ก็เลยต้องฉลองให้ใหญ่โตครับ

(ชาติเสือพันธุ์มังกร: ตอนที่ 1)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า คนไทยเชื้อสายจีนนิยมจัดพิธีเปิดกิจการ เพื่อให้ร้านหรือกิจการมีความเจริญรุ่งเรือง ไม่มีอุปสรรคขัดขวาง เจ้านายและคนงานช่วยกันส่งเสริมกิจการให้ประสบความสำเร็จเจริญรุ่งเรือง เติบโตอย่างรวดเร็ว และมั่นคง นอกจากนี้ สาเหตุสำคัญที่เจ้าของกิจการจัดพิธีเปิดกิจการคือเพื่อโฆษณาร้านค้า แสดงความแข็งแกร่งและจุดที่น่าสนใจของสินค้าให้ผู้คนที่อยู่ในสังคมทราบ และเกิดพฤติกรรมที่อยากซื้อสินค้า

5.2 การสร้างรายได้

ในละครโทรทัศน์ เรื่อง ชาติเสือพันธุ์มังกร พูดถึงพี่ชายของพระเอกเถ้าแก่เสือสั่งให้เถ้าแก่เสือไปซื้อข้าวสารมาเก็บไว้ในโกดัง เพื่อนำไปขายในราคาสูงตอนที่เกิดสถานการณ์วิกฤตเศรษฐกิจโลก แต่เถ้าแก่เสือไม่ได้ขายตามราคาที่พี่ชายกำหนดไว้ ทำให้กำไรน้อยกว่าที่พี่ชายคิดไว้ เลยเป็นห่วง จะโดนพี่ชายลงโทษ ดังตัวอย่าง

ลูกจ้าง: เป็นไรบ้างเถ้าแก่ ขาดทุนไหม

เถ้าแก่เสือ: ไม่ กำไรด้วยซ้ำ แต่มันได้น้อยกว่าที่พี่อ้ายคิดไว้หลายหมื่นอยู่

ลูกจ้าง: ขนาดนั้นเลยหรือครับ เถ้าแก่ไม่น่าออกหน้าเลย ให้อ๊ัวเป็นคนขโมยไปขายก็ดีแล้ว พี่บุญคุณเถ้าแก่จะได้มาโทษอ๊ัว

เถ้าแก่เสือ: อ๊ัวเป็นหัวหน้าพวกลื้อ ถ้าให้ลูกน้องออกรับแทน ก็อย่านับถือกันเลย ว่าแต่เราจะบอกพี่อ้ายเรื่องกำไรอย่างไรดี

(ชาติเสือพันธุ์มังกร: ตอนที่ 11)

จากตัวอย่างเห็นได้ว่า เรื่องกำไรขาดทุนเป็นเรื่องสำคัญสำหรับคนค้าขาย ไม่ว่าอยู่ในสถานการณ์ไหน เรื่องการสร้างรายได้เป็นสิ่งแรกที่ต้องคำนึง คนไทยเชื้อสายจีนที่ทำการค้าขายเป็นกลุ่มคนที่ช่างสังเกตสถานการณ์เศรษฐกิจ และจะคว้าโอกาสสั่งซื้อสินค้าเก็บไว้โกดังในราคาถูก แล้วนำไปขายในราคาสูง เพื่อสร้างกำไรให้กับกงสีของตนเอง

จากตัวอย่างสรุปได้ว่า คนไทยเชื้อสายจีนได้ให้ความสำคัญกับพิธีเปิดกิจการและการโฆษณาร้านค้า เพื่อสร้างแรงจูงใจในการซื้อสินค้าให้กับบุคคลในสังคม ดึงดูดความสนใจของกลุ่มลูกค้า เรื่องกำไรขาดทุนเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญสุดในการทำค้าขาย สะท้อนให้เห็นถึงกลุ่มคนไทยเชื้อสายจีนที่ทำการค้าขายเป็นกลุ่มคนที่ขยันในการหากำไร

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า คนไทยเชื้อสายจีนนิยมทำการค้าขายในรูปแบบกงสีและรูปแบบสมาคมการค้าจำหน่ายสินค้าเกษตรเป็นหลัก และได้สร้างฉากที่เป็นร้านค้ากับโรงงาน เพื่อสนับสนุนพฤติกรรมของตัวละครและให้ผู้ชมสัมผัสชีวิตของคนทำค้าขายอย่างสมจริง โดยผ่านพฤติกรรมของตัวละครที่เป็นฝ่ายขายและคู่แข่งให้ผู้ชมเห็นถึงแนวคิดในการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน อีกทั้ง ยังได้ใช้อุปกรณ์ทั้งภายนอกและภายในเพื่อสร้างความเป็นจีนในสังคมไทยและทำให้การค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนประสบความสำเร็จ ในการวิจัยครั้งนี้ การแสดงในการสื่อสารเพื่อทำการค้าขายเป็นลักษณะเด่น เห็นได้จากการพัฒนาในรูปแบบกงสีกับรูปแบบสมาคมการค้าของคนไทยเชื้อสายจีน สามารถสื่อให้เห็นถึงความคิดที่ถือครอบครัวเป็นศูนย์กลางในการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน และสื่อให้เห็นกระบวนการพัฒนาของการค้าขายโดยผ่านวิธีการสร้าง ระบบการทำงานให้สมบูรณ์แบบขึ้น เพื่อให้ผู้ชมเห็นถึงสถานการณ์ที่เป็นจริงของกลุ่มคนไทยเชื้อสายจีนที่ทำการค้าขาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ภัทรภร สุวรรณจินดา (2560 : 11) กล่าวว่า การค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนมีลักษณะที่ทั้งครอบครัวต้องช่วยกันทำมาหากิน มีการเปลี่ยนแปลงตามแต่ละยุคสมัย และมีการพัฒนารูปแบบการค้าขายให้สมบูรณ์แบบขึ้นเรื่อย ๆ อีกทั้ง ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ SHENHPU XIONG (2556 : 7) ได้ศึกษาเรื่อง คติความเชื่อที่เกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนในตลาดบ้านใหม่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลพบว่า คนจีนที่อพยพมาสู่ประเทศไทยส่วนใหญ่จะมีอาชีพเป็นพ่อค้าแม่ค้า หลังจากที่ได้สะสมเงินทุนจากการเป็นแรงงานในระยะแรก ๆ และได้ลงทุนค้าขายจนสร้างฐานะมั่นคงได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นกระบวนการพัฒนาของรูปแบบกงสีกับรูปแบบสมาคมการค้า จึงมีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของการทำค้าขาย สามารถสร้างรายได้และแรงจูงใจในทำค้าขายด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ ในละครโทรทัศน์ไทยที่มีเนื้อเรื่องโดดเด่นเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน ยังมีฉากหลาย ๆ ฉากที่สามารถสื่อให้เห็นถึงแรงจูงใจในการทำค้าของคนไทยเชื้อสายจีนได้ ซึ่งควรศึกษาฉากที่เป็นยุคสมัยด้วย เพื่อมองเห็นการเปลี่ยนแปลงของแรงจูงใจในการทำค้าอย่างชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ด้วยสาเหตุที่คนไทยเชื้อสายจีนมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งควรมีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ย่านธุรกิจที่คนไทยเชื้อสายจีนเคยอยู่ เพื่อให้ผู้คนที่อาศัยอยู่ในสังคมเห็นถึงรูปแบบและแนวคิดการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ควรนำแนวคิดการโฆษณาร้านค้าที่ปรากฏในละครโทรทัศน์ไทยที่มีเนื้อเรื่องโดดเด่นเกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การจัดพิธีเปิดกิจการ การใช้ป้ายชื่อร้านที่มีอัตลักษณ์ความเป็นจีน และการแต่งตัวแบบจีนในต่างแดน เป็นต้น เพื่อสร้างแรงจูงใจในการซื้อสินค้าให้กับลูกค้า

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. สามารถศึกษาความเชื่อและค่านิยมในการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนในละครโทรทัศน์ไทย เพื่อเห็นถึงสาเหตุที่ประสบความสำเร็จในการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนในอีกแง่หนึ่ง

2. สามารถศึกษาภาษากับการสร้างอัตลักษณ์ความเป็นจีนของคนไทยเชื้อสายจีนที่ทำการค้าขายในละครโทรทัศน์ไทย เพื่อมองเห็นแรงจูงใจเชิงเครื่องมือในการทำค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน

เอกสารอ้างอิง

เจษฎาพัญ ทองศรีนุ. (2563). สี่ทศวรรษนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศของไทยต่อจีน ในมุมมองเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ. *วารสารสหวิทยาการ*. 14 (1), 40-57.

พรพักตรา ไชยเศรษฐ. (2546). *วาทะของนักคิดไทยจากปาฐกถาโกมล คีมทอง*. ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภัทรภร สุวรรณจินดา. (2560). *การปรับตัวทางวัฒนธรรมของคนไทยเชื้อสายจีน: กรณีศึกษาคนไทยเชื้อสายจีน ย่านเยาวราช*. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ภัสสร สังข์ศรี. (2559). *การสร้างสรรค์ภาพยนตร์สารคดีสั้นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ที่มีภาวะดาวน์ซินโดรม*. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วัชรีญา ยะวิเชียร. (2561). *มองวิถีชีวิตจีนโพ้นทะเลในประเทศไทยผ่านวรรณกรรมจีนของเหยาจงเหว่ย*. วันที่ 20-21 สิงหาคม 2561 ณ หอประชุมเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษาฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, หน้า 389-395.

สายทิพย์ นุกูลกิจ. (2543). *วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: เอส.อาร์.พริ้งติ้ง แมสโปรดักส์.

SHENGPU XIONG. (2555). *คติความเชื่อที่เกี่ยวกับการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีนในตลาดบ้านใหม่จังหวัดฉะเชิงเทรา*. ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

Kenneth Burke. (2488). *A Grammar of Motives*. University of California Press.

เจิ้น จิ่นหรง. (2564). โอกาสร่วมทางยุทธศาสตร์ไทย-จีน เชื่อมโลกเชื่อมไทย 5 ด้าน. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2565. แหล่งที่มา: https://thaipublica.org/2017/11/connecting-asia-one-belt-one-road-bbl-semina/

รูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย

The Model Of Buddhist Oriented Schools' Administration to be the Leading Buddhist Way Based on the 4 Iddhipada Dhammas Under thePrimary Educational Service Area of Nong Khai Provinc

ไกรษร แก้วฝ่าย,
กนกอร สมปราชญ์ และ ยิ่งสรรค์ หาพา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Kraisorn Kaewfai,
Kanokorn Somprach and Yingsan Hapha
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: sorn2477@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย 2) เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย และ 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการจำเป็นในการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านกิจกรรมประจำวันพระ ด้านการเรียนการสอน ด้านพฤติกรรมครู นักเรียน ผู้บริหาร และด้านการส่งเสริมวิถีพุทธ

2. รูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ชื่อรูปแบบ 2) หลักการ แนวคิด 3) วัตถุประสงค์ 4) เนื้อหา และ 5) การวัดและประเมินผล

* วันที่รับบทความ : 8 กุมภาพันธ์ 2567; วันแก้ไขบทความ 24 กุมภาพันธ์ 2567; วันตอบรับบทความ : 27 กุมภาพันธ์ 2567
Received: February 8, 2024; Revised: February 24, 2024; Accepted: February 27, 2024

3. ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ; อิทธิบาท 4; สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

Abstract

The objectives of this research are: 1) to study the needs and necessities of school administration towards becoming a leading Buddhist way of life; Under the jurisdiction of the Primary Educational Service Area Office Nong Khai Province 2) to create a Buddhist school management model To become a leading Buddhist way According to the 4 principles of influence under the Office of the Primary Educational Service Area Nong Khai Province and 3) to evaluate the management model of Buddhist schools. To become a leading Buddhist way According to the 4 principles of influence under the Office of the Primary Educational Service Area Nong Khai Province It is a combined method research. The research tools are interviews and statistics used in data analysis include mean and standard deviation.

The research results found that

1. There are 5 aspects necessary for school administration to become a leading Buddhist way of life: physical aspect, daily Buddhist activities. Teaching and learning Behavior of teachers, students, administrators and promotion of Buddhist practices

2. Buddhist school management model to become a leading Buddhist way According to the Iddhipāda 4 principles, there are 4 elements: 1) name, format, 2) principles, concepts, 3) objectives, 4) content, and 5) measurement and evaluation.

3. Results of suitability assessment possibility and the usefulness of the Buddhist school management model to become a leading Buddhist way According to the principle of Iddhipada, 4 is at the highest level.

Keywords: Buddhist school administration; Iddhipāda 4; Primary Educational Service Area Office

บทนำ

วิถีพุทธ คือ การดำเนินชีวิตแบบผู้รู้ตามหลักธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยวิถีทางที่ดีและประเสริฐนั้น เรียกว่า มรรค 8 ซึ่งเป็นคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นนิส่งที่ให้ผลได้ไม่จำกัดกาล ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว วิถีพุทธที่แท้จริงไม่จำเป็นต้องได้รับคำสั่งจากหน่วยงานใดจึงจะเป็นวิถีพุทธได้ ถ้าความเป็นพุทธแฝงอยู่ในจิตวิญญาณ การพูด การทำต้องออกมาดี มีเหตุมีผล สังคมไทยมีโรงเรียนให้เด็กได้เรียนรู้วิชาการ แต่ปัจจุบันโรงเรียนต้องเป็นเบ้าหลอมทางศีลธรรมไปพร้อมกัน เพื่อฝึกอบรมผู้เรียนให้มีวิถีชีวิตแบบพุทธในสถานศึกษา และเกิดการพัฒนาจนกลายเป็นวัฒนธรรม แล้วนำออกไปใช้ในและนอกสถานศึกษา ส่วนโรงเรียนวิถีพุทธ คือโรงเรียนระบบปกติทั่วไปที่นำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้

หรือประยุกต์ใช้ในการบริหารและการพัฒนาผู้เรียนโดยรวมของสถานศึกษา เน้นกรอบการพัฒนาตามหลักไตรสิกขาอย่างบูรณาการ เป็นโรงเรียนที่สอนและฝึกให้ผู้เรียน กิน อยู่ ดู ฟังเป็น ถ้าทำอย่างจริงจังต่อเนื่องผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน คือ กาย สังคม จิต และปัญญา (พระมหาวิชาญ สุวิชาโน , 2562 : 3)

โรงเรียนวิถีพุทธเป็นโรงเรียนที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของภาครัฐที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการมีคุณธรรมจริยธรรมเป็นคนดีมากกว่าคนเก่ง ในส่วนของสถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนวิถีพุทธนั้น ต้องมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับคุณธรรมจริยธรรมอำนวยความสะดวก จัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะกับการศึกษาอันเป็นวัตถุประสงค์ในการปฏิรูปการศึกษาดังนั้นการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธเป็นการบริหารโดยนำหลักพุทธธรรมมาบูรณาการร่วมกับหลักการบริหารงาน (พระครูสังฆรักษ์สิงห์ชัย ฐิตธมฺโม, 2565) โครงการโรงเรียนวิถีพุทธได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ปัจจุบันมีโรงเรียนวิถีพุทธจำนวนมากกว่า 23,000 โรงเรียน เป็นความร่วมมือกันระหว่างมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กับสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในการกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัดในการพัฒนาโรงเรียนวิถีพุทธให้มีอัตลักษณ์ 29 ประการ สู่ความเป็นโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ (พระมหาวิชาญ สุวิชาโน, 2562 : 11)

สภาพปัญหาการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธด้านการเรียนการสอน มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ ความเข้าใจในการนำหลักธรรมในพระพุทธศาสนาไปบูรณาการให้ได้ทั้งความรู้ คุณธรรมและการฝึกปฏิบัติตามหลักธรรม ด้านกายภาพมีปัญหาเกี่ยวกับการมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบดูแลความสะอาดและมีความเหมาะสมเป็นที่สถานที่เคารพสักการะ และการเปลี่ยนดอกไม้บูชาพระ ด้านการบริหารจัดการมีปัญหาเกี่ยวกับการเชิญผู้นำศาสนาในท้องถิ่นมาเป็นที่ปรึกษาแนวทางการดำเนินงานโรงเรียนคุณธรรม ด้านกิจกรรมพื้นฐานวิถีชีวิตมีปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมรับศีลหรือทบทวนศีล และด้านบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำแผนการพัฒนาด้านบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์ตามแนวทางโรงเรียนวิถีพุทธ (ศรีสุดา รัตนะ ปัทมาพรชเลิศเพ็ชร์ และ เราวดี กระโหมวงศ์, 2565 : 8)

แนวทางการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำโดยการประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการขับเคลื่อนให้การบริหารและการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ในด้านพฤติกรรมผู้บริหารโรงเรียน ครูและนักเรียน และด้านกิจกรรมประจำวันพระควรใช้หลักฉันทะ คือ ผู้บริหารการศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจในระเบียบแบบแผน และหลักการบริหารจัดการงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานทั่วไปในโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ และควรวัดผลประมินผลการบริหารจัดการภาระงาน ด้านการเรียนการสอนควรใช้หลักวิริยะ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความมุ่งมั่นในการ

วางแผนพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ ให้ความสำคัญในการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาหลักสูตร นำเทคโนโลยเข้ามาเป็นเครื่องมือช่วยในการจัดการเรียนการสอน ด้านกายภาพควรใช้หลักจิตตะ คือ ผู้บริหารสถานควรใส่ใจการกำหนดนโยบายและแผนงานในการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ ใส่ใจการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ให้ความสำคัญต่อการใช้สื่อเทคโนโลยี และมอบหมายภาระงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถของบุคลากร ดานการส่งเสริมวิถีพุทธควรใช้หลักวิมังสา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการคิดวิเคราะห์กำหนดนโยบายและแผนงานในการบริหารจัดการโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ วิเคราะห์ถึงข้อดีและข้อเสียของแผนงานและนโยบายต่างๆ และสนับสนุนส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมแก่ครูและนักเรียน (นรเศรษฐ์ เจริญกิจโณทัย พระมหาสุภวิชญ์ ปภสฺสโร และ พระครูปลัดสมชัย นิสฺสโภ, 2565)

การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท 4 เพื่อการบริหารองค์กรให้ประสบความสำเร็จนั้น ต้องเริ่มจากความรู้ความเข้าใจในหลักอิทธิบาท 4 ของผู้บริหารก่อน ทั้งนี้ การรู้หลักปฏิบัติที่ถูกต้องจะก่อให้เกิดเป็นเครื่องจูงใจผลักดันให้เกิดการปฏิบัติที่ถูกต้อง จึงจะบริหารองค์กรให้พบกับความสำเร็จได้ ดังนั้น จึงควรประพฤติปฏิบัติตามหลักอิทธิบาท 4 คือ หลักฉันทะ ผู้บริหารองค์กรจำเป็นต้องพอใจในงานที่ตนเองบริหารอยู่ หลักวิริยะ ผู้บริหารจึงต้องมีความขยันหมั่นเพียร ปฏิบัติงานด้วยความพยายาม เข้มแข็ง อดทน หลักจิตตะ ผู้บริหารต้องใส่ใจในงานของตน และหลักวิมังสา ผู้บริหารหมั่นใช้ปัญญาตรวจสอบข้อบกพร่องอยู่เสมอ (พระโฆษิต โฆสิตธมฺโม, 2565 : 45-46) ในกระบวนการบริหารจัดการให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์นั้น ต้องอาศัยทรัพยากรที่สำคัญ อันประกอบด้วย คน เงิน วัสดุสิ่งของ และการจัดการจัด คนหรือบุคลากรมีความสำคัญในการจัดการและดำเนินการเพื่อให้เกิดสภาพการบริหารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล พระพุทธศาสนาได้แสดงหลักการแห่งการบริหารจัดการ ที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานอย่างมหาศาล อันสามารถที่จะให้งานนั้นบังเกิดสัมฤทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ที่เรียกว่า อิทธิบาท 4 ซึ่งประกอบด้วย ฉันทะ ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น วิริยะ ความเพียรพยายามทำในสิ่งนั้น จิตตะ เอาใจใส่ฝักใฝ่ในสิ่งนั้นไม่วางธุระ วิมังสา หมั่นพิจารณาสอบสวนหาเหตุผลในสิ่งนั้นให้กระจ่างชัด อิทธิบาททั้ง 4 ประการนี้ เป็นคุณเครื่องหรือเครื่องมือให้เกิดการบรรลุถึงผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (พระครูธรรมธรสุชาติ ฐิตวโร, 2558 : 12)

หลักการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธตามหลักอิทธิบาท 4 ประกอบด้วย หลักการบริหารแบบฉันทะ (การวางแผน) ควรวางแผนในการวิเคราะห์ศักยภาพปัจจัยบริหารงานวิชาการ ด้วยการบูรณาการหลักธรรมในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ของหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามแผน และควรวางแผนในการกำหนดข้อตกลงร่วมด้านเป้าหมายและวัฒนธรรมองค์กรอย่างมีเหตุผล เพื่อเป็นระเบียบในการปฏิบัติของวัฒนธรรมองค์กร หลักการบริหารแบบวิริยะ (การปฏิบัติตามแผน) ควรปฏิบัติตามแผนในการคิดค้นนวัตกรรมการสอน ใบงาน ใบความรู้ แบบฝึกหัด ชุดการเรียน และโครงงานแนวพุทธเพื่อให้

เป็นสื่อการสอนอยู่เสมอ และควรประสานงานและประชาสัมพันธ์กิจกรรมตามแผนงานที่กำหนด เพื่อเป็นการเผยแพร่กิจกรรมการเรียนรู้ หลักการบริหารแบบจิตตะ (การวัดและประเมินผล) ควรมีการเฝ้าดูแลการจัดการเรียนรู้รายวิชาโดยการยึดเป้าหมาย จุดหมาย หลักสูตร เพื่อเป็นการสนับสนุน และส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ และควรสนใจและเฝ้าดูแลผลกิจกรรมโดยใช้หลัก วิชาสถิติประกอบการประเมินวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และหลักการบริหารแบบวิมังสา (การทบทวนเพื่อปรับปรุง) ควรมีการพิจารณาไตร่ตรองคิดค้นการจัดเสนอผลงานต่อสาธารณชนและการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้อง และควรมีการนำสถิติข้อมูลจากการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำแผนปฏิบัติการในปีต่อไปเป็นประจำ (มัณฑนา ปรียวนิตย์, 2561 : 34) สำหรับแนวทางการนำหลักอิทธิบาท 4 ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานโรงเรียนวิถีพุทธ ได้แก่ แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบ ประชุมชี้แจงคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาในทิศทางนโยบายและมาตรการบริหารตามหลักอิทธิบาท 4 ประชุมชี้แจงคณะครู กรรมการ และชุมชนเครือข่ายรับฟังความคิดเห็นและการวางแผนดำเนินการร่วมกัน ร่วมเน้นการบริหารโรงเรียนตามหลักอิทธิบาท 4 ร่วมกันตรวจสอบงบประมาณและวัสดุปกรณ์ที่ใช้ดำเนินการในการบริหารงานตามหลักอิทธิบาท 4 มีการประเมินผล สรุปรายงานผลการดำเนินการในภาพรวม และเผยแพร่ให้แก่ผู้ปกครองและชุมชนต่อไป (พระมหาบัญญัติ สุจิตฺโต, 2563 : 259)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อนำไปประยุกต์ใช้บริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและตระหนักถึงความสำคัญ เพื่อให้เกิดความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน การดำเนินการที่ถูกต้องและสร้างสรรค์ พร้อมกับการให้ความสำคัญในการพัฒนาทักษะและจิตวิญญาณของทุกคนในโรงเรียนจะช่วยให้การบริหารโรงเรียนมีความเป็นเลิศและประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ สังกัดสำนักงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย

2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย

3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Method Research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย จำนวน 942 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน ครูวิชาการ และครูผู้รับผิดชอบงานโรงเรียนวิถีพุทธ จำนวน 603 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-state sampling)

3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในการยืนยันองค์ประกอบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ ได้แก่ ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย จำนวน 3 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย 2 คน รวม 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อยืนยันองค์ประกอบรูปแบบการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure) มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

1) สร้างแบบสัมภาษณ์ โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ

2) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ในเบื้องต้น

3) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา และความชัดเจนของภาษา และประเมินดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ซึ่งได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 ถือว่า แบบสัมภาษณ์ได้รับการยอมรับจากผู้เชี่ยวชาญ

4) ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แบบสอบถาม (Questionnaire)เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น เพื่อแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. นำหนังสือขอความร่วมมือไปขออนุญาตต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย ทั้ง 2 เขตพื้นที่การศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย และทำการเก็บคืน

3.2 การสัมภาษณ์ (Interview) เพื่อยืนยันองค์ประกอบของการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ และศึกษาแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น เพื่อขอสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ

2. นำหนังสือขออนุญาตสัมภาษณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไปมอบให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยตนเอง โดยให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่การให้สัมภาษณ์

3. เก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์ และทำการบันทึกการสัมภาษณ์ด้วยการจดบันทึก ภาพนิ่ง และเครื่องบันทึกเสียง

3.3 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อเสนอผลการสร้างรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธสู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมการ ประกอบด้วย การกำหนดวันสนทนากลุ่ม การจัดทำกำหนดการสนทนากลุ่ม การจัดทำหนังสือเชิญประธานพร้อมคำกล่าวเปิด และคำกล่าวรายงานต่อประธาน การประสานงานเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ กาขออนุมัติใช้สถานที่พร้อมโสตทัศนูปกรณ์ในการจัดสนทนากลุ่ม และการจัดทำเอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วยแนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

2. ขั้นตอนการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย การนำเสนอรายละเอียดของรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ การดำเนินการอภิปราย และจดบันทึกข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งทำการบันทึกภาพเคลื่อนไหวและภาพนิ่ง

3. สรุปผลการสนทนากลุ่มตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญหรือทรงคุณวุฒิ

4. **การวิเคราะห์ข้อมูล**

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์ระดับการให้คะแนนของ บุญชม ศรีสะอาด (2545: 22-23) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ส่งผลต่อการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ ตามหลักอิทธิบาท 4 ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ส่งผลต่อการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ ตามหลักอิทธิบาท 4 ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ส่งผลต่อการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ ตามหลักอิทธิบาท 4 ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ส่งผลต่อการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ ตามหลักอิทธิบาท 4 ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ส่งผลต่อการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ ตามหลักอิทธิบาท 4 ในระดับน้อยที่สุด

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 2) การสัมภาษณ์ (Interview) ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และ 3) การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

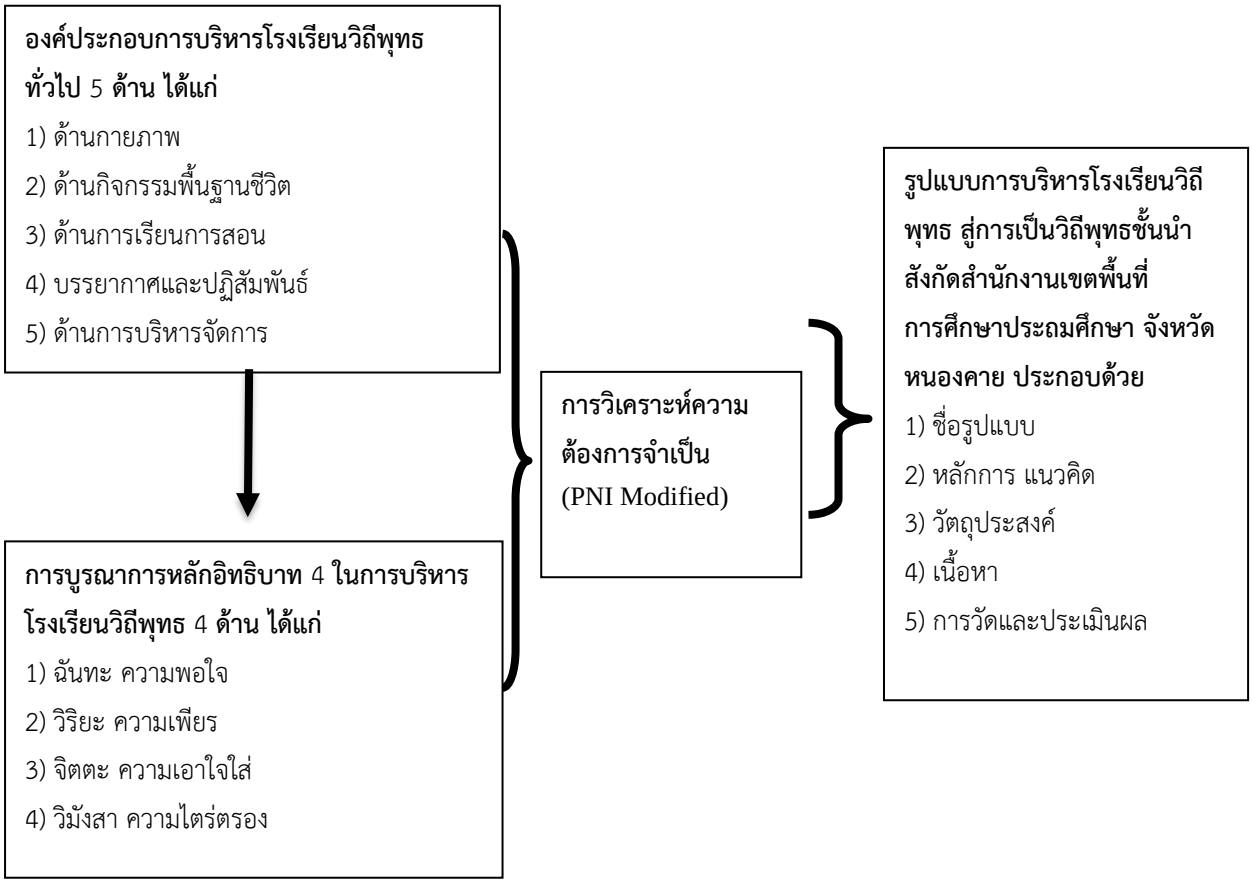

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ พบว่า องค์ประกอบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ เพื่อสร้างกรอบแนวคิดการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย 1) ชื่อรูปแบบ 2) หลักการ แนวคิด 3) วัตถุประสงค์ 4) เนื้อหา และ 5) การวัดและประเมินผล

2. ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ พบว่า ความต้องการจำเป็นในการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดหนองคาย มีผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าดัชนี PNI Modified และลำดับความสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย ในภาพรวม ค่าดัชนี PNI Modified .33 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด พบว่า ด้านที่ 2 ด้านกิจกรรมพื้นฐานชีวิต มีค่าดัชนี PNI Modified .49 ด้านที่ 3 ด้านการเรียนการสอน มีค่าดัชนี PNI Modified ..42 ด้านที่ 1 ด้านกายภาพ มีค่าดัชนี PNI Modified .33 ด้านที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ มีค่าดัชนี PNI Modified .27 และด้านที่ 4 มีค่าดัชนี PNI Modified .26

3. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย มีรายละเอียด พบว่า รูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การบริหารงานโรงเรียน 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป 2) หลักอิทธิบาท 4 ประการ ได้แก่ ฉันทะ ความพอใจ วิริยะ ความเพียร จิตตะ ความคิด วิมังสา ความไตร่ตรองหรือทดลอง 3) หลักการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านกิจกรรมพื้นฐานวิถีชีวิต ด้านการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์ และด้านการบริหารจัดการ

4. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย แบบอิงผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย แบบอิงผู้เชี่ยวชาญ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุด

5. ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย มีรายละเอียด พบว่า โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. องค์ประกอบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ เพื่อสร้างกรอบแนวคิดการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย 1) ชื่อรูปแบบ 2) หลักการ แนวคิด 3) วัตถุประสงค์ 4) เนื้อหา และ 5) การวัดและประเมินผล เป็นผลมาจากการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สภาพปัจจุบัน

สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย โดยดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสอบถาม การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จึงได้องค์ประกอบของการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ และสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระมหาบัญญัติ สุจิตฺโต และคณะ (2563 : 259) ที่ระบุว่า องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงานบุคคลตามหลักอิทธิบาท 4 สำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการ และกระบวนการดำเนินการ

2. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดหนองคาย มีผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าดัชนี PNI Modified และลำดับความสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย ในภาพรวม ค่าดัชนี PNI Modified .33 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด พบว่า ด้านที่ 2 ด้านกิจกรรมพื้นฐานชีวิต มีค่าดัชนี PNI Modified .49 ด้านที่ 3 ด้านการเรียนการสอน มีค่าดัชนี PNI Modified ..42 ด้านที่ 1 ด้านกายภาพ มีค่าดัชนี PNI Modified .33 ด้านที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ มีค่าดัชนี PNI Modified .27 และด้านที่ 4 มีค่าดัชนี PNI Modified .26 เป็นผลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 201 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 201 คน และครูผู้สอน จำนวน 201 คน รวม 603 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคายเขต 1 และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 โดยกลุ่มตัวอย่างทำการตอบแบบสอบถามผ่านแบบสอบถามออนไลน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านกิจกรรมประจำวันพระ ด้านการเรียนการสอน ด้านพฤติกรรมนักเรียน ครู ผู้บริหารโรงเรียน ด้านการส่งเสริมวิถีพุทธ จำแนกเป็น 29 ข้อ (อัตลักษณ์) จำแนกเป็น 71 ข้อย่อย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทรา ไวทยกุล (2558) และพระมหาวิชาญ สุวิชาโน (บัวบาน) (2563) ที่ได้ศึกษาศึกษาสภาพปัจจุบันของกระบวนการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ พบว่า อัตลักษณ์โรงเรียนวิถีพุทธและโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ 29` ประการ ประกอบด้วย ด้านกายภาพ 7 ประการ ด้านการเรียนการสอน 5 ประการ ด้านพฤติกรรมครู ผู้บริหารโรงเรียน และนักเรียน 5 ประการ ด้านการส่งเสริมวิถีพุทธ 8 ประการ และด้านกิจกรรมประจำวันพระ 4 ประการ

3. รูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ส่วนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย 1) การบริหารงานโรงเรียน 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป 2) หลักอิทธิบาท 4 ประการ ได้แก่ ฉันทะ ความพอใจ วิริยะ ความเพียร จิตตะ ความคิด วิมังสา ความไตร่ตรองหรือทดลอง 3) หลักการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านกิจกรรมพื้นฐานวิถีชีวิต ด้านการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์ และด้านการบริหารจัดการ ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย 1) ชื่อรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) หลักการ แนวคิด 4) วิธีดำเนินการ และการประเมินผล และส่วนที่ 3 เงื่อนไขความสำเร็จ เป็นผลมาจากผู้วิจัยนำองค์ประกอบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย ที่มีค่า Eigenvalues มากกว่า 1 มีตัวแปร และมีค่าน้ำหนักปัจจัย ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็น มาสร้างเป็นรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัณฑนา ปรียวนิตย์ (2553 : 82-83) ที่นำหลักอิทธิบาท 4 คือ หลักการบริหารแบบฉันทะ (วางแผน) หลักการบริหารแบบวิริยะ (การปฏิบัติตามแผน) หลักการบริหารแบบจิตตะ (การวัดและประเมินผล) ไปใช้ในการบริหารงานโรงเรียนวิถีพุทธ ในการกำหนดวิสัยทัศน์สถานศึกษา บูรณาการกับทุกกลุ่มสาระและมีการกำหนดโครงการ กิจกรรม มีการมอบหมายงานและทำงานอย่างเป็นระบบ มีการติดตามตรวจสอบและปรับปรุง พัฒนา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานต่อไป และ พระมหาบัญญัติ สุจิตฺโต และคณะ (2563 : 259) ที่ระบุว่า หลักอิทธิบาท 4 เป็นหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เป็นฐานแห่งความสำเร็จ ประกอบด้วย ฉันทะ ความพอใจรักใคร่ในการทำงาน วิริยะ ความเพียรพยายามในการทำงาน จิตตะ ความเอาใจใส่ฝักใฝ่ในการทำงาน และวิมังสา การพิจารณาใคร่ครวญเหตุผลแห่งความสำเร็จของงาน

4. การประเมินรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย แบบอิงผู้เชี่ยวชาญ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นผลการประเมินร่างรูปแบบที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 11 คน ที่มีต่อร่างรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ โดยผู้วิจัยได้นำเสนอร่างรูปแบบต่อผู้เชี่ยวชาญ จากนั้น ผู้เชี่ยวชาญได้สอบถาม วิพากษ์ และให้คำแนะนำในการปรับปรุงร่างรูปแบบเกี่ยวกับการจัดทำคู่มือการฝึกอบรมและการนำไปปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ไปใช้ในการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ การจัดทำใบความรู้ใบงาน สำหรับใช้ฝึกอบรมบุคลากร การกำหนดวิธีการฝึกอบรม การติดตามตรวจสอบความก้าวหน้า และการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล ในส่วนของการฝึกอบรมใช้หลักการ แนวคิดการมีส่วนร่วมในการ

พัฒนาและบริหารจัดการ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระมหาวิชาญ สุวิชาโน (บัวบาน) (2563) ที่ได้เสนอแนวทางพัฒนารูปแบบการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธไว้ว่า ต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐาน กำหนดหลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบอื่นๆ ที่เห็นว่าสำคัญและจำเป็น อันจะทำให้รูปแบบมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งกำหนดทิศทาง ลำดับความสำคัญ และรายละเอียดขององค์ประกอบเหล่านั้น ก่อนนำไปใช้ควรมีการทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้น โดยประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่างๆ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบ และด้านการเรียนการสอนทั้งในทฤษฎีและการนำไปปฏิบัติ ก่อนจะนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานการณ์จริง

5. การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความมีประโยชน์ของรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย มีรายละเอียด มีดังนี้ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่า รูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นแนวทางการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระสมภัค เขมปญฺโญ (รามัญอุดม) (2564) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนวิถีพุทธ พบว่า ผลการประเมินรูปแบบของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนวิถีพุทธด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยประเด็นที่ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความพึงพอใจของผู้ร่วมงาน การยอมรับจากสังคม และความเจริญงอกงามของนักเรียนและคุณภาพการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ควรมีนโยบายส่งเสริมการดำเนินงานและสนับสนุนงบประมาณแก่โรงเรียนวิถีพุทธ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักการและแนวคิดในการพัฒนาโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำต่อไป

2) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ควรร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในการฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานของโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ โดยประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท 4 เป็นกลไกขับเคลื่อนการบริหารจัดการและการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ ตลอดจนออกนิเทศ กำกับ ติดตาม ให้คำแนะนำในการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธสู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1) สนับสนุนการนำหลักธรรมทางพุทธศาสนาไปใช้ในการบริหารโรงเรียน โดยให้ความสำคัญกับการหลักธรรมไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและทำงานร่วมกัน

2) สนับสนุนการจัดกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาจิตสำนึก และความเข้าใจในหลักการพุทธศาสนา ทำให้นักเรียนได้รับแรงบันดาลใจที่จะปฏิบัติตามหลักอิทธิบาท 4

3) สนับสนุนโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน โดยการสร้างโครงการที่เชื่อมโยงกับคุณค่าและหลักธรรมพุทธศาสนา ทำให้โรงเรียนเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาชุมชน

4) สนับสนุนการพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ โดยส่งเสริมกิจกรรมที่เน้นการทำงานร่วมกัน

5) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับพุทธศาสนา และการนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักอิทธิบาท 4 ผ่านสื่อออนไลน์

6) สนับสนุนการสร้างระบบการวัดและประเมินผลตามหลักอิทธิบาท 4 สำหรับนำไปใช้ในการวัดและประเมินผลการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ที่มีประสิทธิภาพ

7) สนับสนุนการนำเสนอผลวิจัยในการประชุมและสัมมนาที่เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้กับแวดวงวิชาการทั่วไป

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ในคู่มือการฝึกอบรมตามรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย หลักการ แนวคิด วิธีดำเนินการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผล ซึ่งมีเครื่องมือการฝึกอบรม เช่น ใบความรู้ ใบงาน สำหรับใช้ฝึกอบรมบุคลากร การกำหนดวิธีการฝึกอบรม การติดตามตรวจสอบความก้าวหน้า และการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิจัยและ

พัฒนา (R&D) สำหรับพัฒนาชุดฝึกอบรมผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ และสามารถนำตัวอย่างโครงงานคุณธรรมไปประยุกต์เป็นแนวทางการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธเฉพาะเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) หลังจากนำรูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย ไปใช้แล้ว ควรวิจัยเชิงประเมินเพื่อมุ่งหาความรู้ ความจริงมาหาคุณค่าของการนำรูปแบบไปใช้จริง โดยทำการประเมินผลก่อนการดำเนินงาน ระหว่างการดำเนินงาน และสิ้นสุดการดำเนินงาน เช่น การวิจัยเชิงประเมินด้วยเทคนิค CIPP Model เป็นต้น

องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากหลักการ แนวคิด และกระบวนการดำเนินงานในการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้รูปแบบการบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ สู่การเป็นวิถีพุทธชั้นนำ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย ตามแผนภาพ ดังนี้

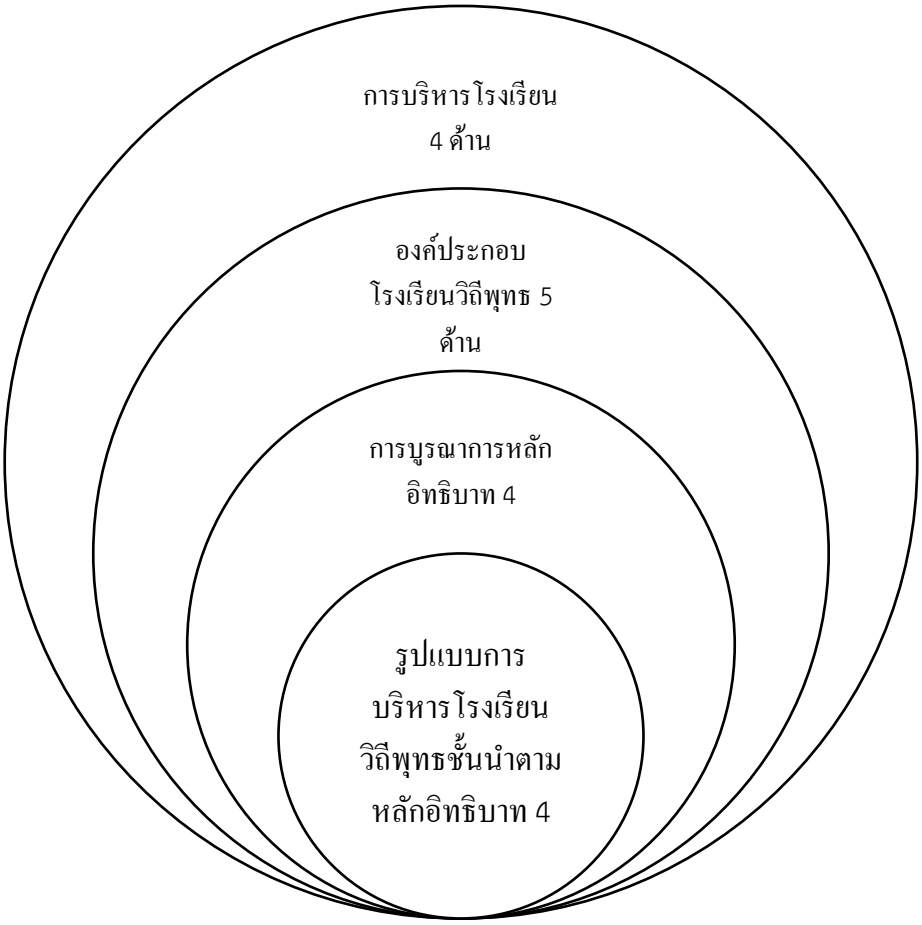

เอกสารอ้างอิง

นรเศรษฐ์ เจริญกิจโณทัย, พระมหาสุภวิชญ์ ปภสฺสโร และ พระครูปลัดสมชัย นิสฺสโภ. (2566). การบริหารโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำตามหลักอิทธิบาท 4 ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย หนองบัวลำภู. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี*. 4 (6), 164-178.

พระมหาบัญญัติ สุจิตฺโต และคณะ. (2563). รูปแบบการบริหารงานบุคคลตามหลักอิทธิบาท 4 สำหรับผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*. 7 (3), 259

พระครูสังฆรักษ์สิงห์ชัย ฐิตธมฺโม และ พระครูศรีสุธรรมนิวิฐ. (2565). การบริหารโรงเรียนวิถีพุทธ. *วารสารวิชาการ*. 5 (4), 285-294.

พระมหาวิชาญ สุวิชาโน (บัวบาน). (2563). *การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ.* ดุษฎีนิพนธ์หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหาวิชาญ สุวิชาโน (บัวบาน) และคณะ. (2562). *คู่มือดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ.* สำนักงานพระสอนศีลธรรม ส่วนงานวางแผนและพัฒนาการอบรมสถาบันวิปัสสนาธุระและหลักสูตรพุทธบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,

พระโฆษิต โฆสิตธมฺโม. (2565). การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท 4 เพื่อการบริหารองค์กรสู่ความสำเร็จ. *วารสารธรรมวัตร*. 3 (1), 39-47.

ภัทรา ไวทยกุล. (2558). *การประเมินเชิงระบบโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ กระทรวงศึกษาธิการ.* วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

มัณฑนา ปรียวนิตย์. (2553). *การบริหารงานโรงเรียนวิถีพุทธ ตามหลักอิทธิบาท 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1.* วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ศรีสุดา รัตนะ, ปัทมาพร ชเลิศเพ็ชร์ และ เรวดี กระโหมวงศ์. (2556). *สภาพปัญหาการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 2.* บทความวิจัย เสนอในการประชุมหาดใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4 เรื่อง การวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย, 10 พฤษภาคม 2556

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่มโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ

Development of Academic Achievement in English Subject of Grade 3 Students at Ban NongKhlongNongTum School Using English Language Skills Enhancement Exercises

วิไลลักษณ์ พงษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Wilailuck Pongsa
Ramkhamhaeng University,Thailand
E-mail: Wisaluckphongsa@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน ทำการทดลองแบบ One Group Pretest and Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมจำนวนที่ใช้ทั้งหมด 14 ชั่วโมง 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่า t-test ผลการวิจัยสรุป ได้ดังนี้ 1) แบบฝึกเสริมทักษะรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.24/80.08 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แบบฝึกเสริมทักษะ; การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

* วันที่รับบทความ : 8 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 22 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 24 มกราคม 2567
Received: January 8, 2024; Revised: January 22, 2024; Accepted: January 24, 2024

Abstract

The purpose of this research were to : 1) develop effective English skill enhancement exercises based on the 80/80 standard; and 2) compare the pre - and post performance of third grade students who use English skills enhancement exercises to enhance their practice and learning. The target group used in the research was the third grade students at Ban Nong Khlong Nong Thum School. Khon Kaen Primary Educational Service Area Office 3, Nong Song Hong District, Khon Kaen Province, Semester 1, Academic Year 2023, 12 people, conducted an experiment using One Group Pretest and Posttest Design.The tools used in the research were English language skills training exercises, 14 lesson plans (1 hour per plan), and English language learning achievement test. The statistics used were averages, standard deviation, percentage, and t-test. The results of the research were found that: 1) The efficiency of the English language skills training exercises of third grade students had an efficiency of 82.24/80.08, which met the set criteria, and 2) The posttest of English of third grade students using language skills enhancement exercises was higher than pretest, with statistically significance at .05 level.

Keywords: Skill exercises; Development of exercises to enhance English skills; learning achievement

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของผู้คนในทั่วทุกมุมโลก ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ภาษาอังกฤษเข้ามามีส่วนสำคัญกับการดำเนินชีวิตในหลายๆช่องทาง ทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติโดยตรง การอ่านหนังสือวิชาการ การใช้อินเตอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ การประกอบอาชีพ ฯลฯ ภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และ เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ มีเจตคติที่ดีต่อ การใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนสามารถใช้ ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของสังคม โลก และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยและความคิดไปยังประชาคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 220-221)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กล่าวเกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า“การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม” ปัญหาพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษคือ ปัญหาไม่รู้คำศัพท์ อ่าน เขียนคำศัพท์ไม่ได้ เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ และการฝึกฝนทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีพื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ จึงจะสามารถเรียนภาษาได้ดี จึงเป็นที่ยอมรับว่า “คำศัพท์” เป็นหัวใจสำคัญในการศึกษาภาษาอย่างหนึ่ง และสิ่งสำคัญที่สุดคือการฝึกฝนทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เชื่อมโยงกับการนำไปใช้ได้จริงการอ่านและการเขียนเป็นกระบวนการที่ต้องฝึกฝนอย่างมีระบบ ต้องหมั่นอดทนฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และครูต้องมีเทคนิคการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม การฝึกความสามารถด้านการอ่านและการเขียนช่วยให้ตัวผู้เรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง และด้านการพูดได้ด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 228-241)

จากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 66.96 ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมายของโรงเรียนที่กำหนดคือร้อยละ 70 (รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, 2565) และรายงานผลการทดสอบระดับชาติ O-Net ปีการศึกษา 2565 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 28.13 ซึ่งค่าเฉลี่ยต่ำกว่าทุกระดับ มาตรฐานและตัวชี้วัดที่ออกข้อสอบ O-net นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศในทุกมาตรฐาน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2565 : 23 กุมภาพันธ์)

เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและเร่งยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้น ต้องเริ่มจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น โดยเริ่มเรียนรู้คำศัพท์ให้มาก เพราะการเรียนรู้คำศัพท์เป็นปัจจัยเบื้องต้นของการเรียนรู้นำสู่ประโยคและการเรียนระดับสูงขึ้น แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษตลอดจนแบบฝึกเสริมทักษะมีกิจกรรมที่หลากหลายและมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนแบบฝึกเป็นสิ่งที่ทำขึ้นอย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาดีขึ้นและช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน แบบฝึกยังใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ช่วยให้ครูทราบพัฒนาการหรือข้อควรพัฒนาของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยที่พัฒนานักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เช่น นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและ การเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ประสิทธิ์ เผยกลิ่น, 2563 :160) และนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษมีผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึก

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 (รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร, 2561: 367)

จากปัญหาดังกล่าวและมีงานวิจัยที่ได้นำแบบฝึกมาพัฒนาทักษะของผู้เรียน ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น จึงเป็นที่มาให้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเพื่อจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มาปรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ตลอดจนเกิดผลระยะยาวสามารถถ่ายทอดประสบการณ์กับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและเกิดองค์ความรู้ในการแก้ไขปัญหา แบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงของผู้เรียนสามารถเรียนรู้และจดจำได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นรีกานต์ ทองอุ่น (2565) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 83.80/82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง Introduction and Greeting หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) จึงสร้างแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ในหน่วยการเรียนรู้ “มาสนุกกับคำศัพท์” มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นและเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียนคำศัพท์และเรียนรู้ประโยคในชีวิตประจำวัน และมีส่วนช่วยเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อม ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนสรุปได้ดังแผนภาพที่ 1

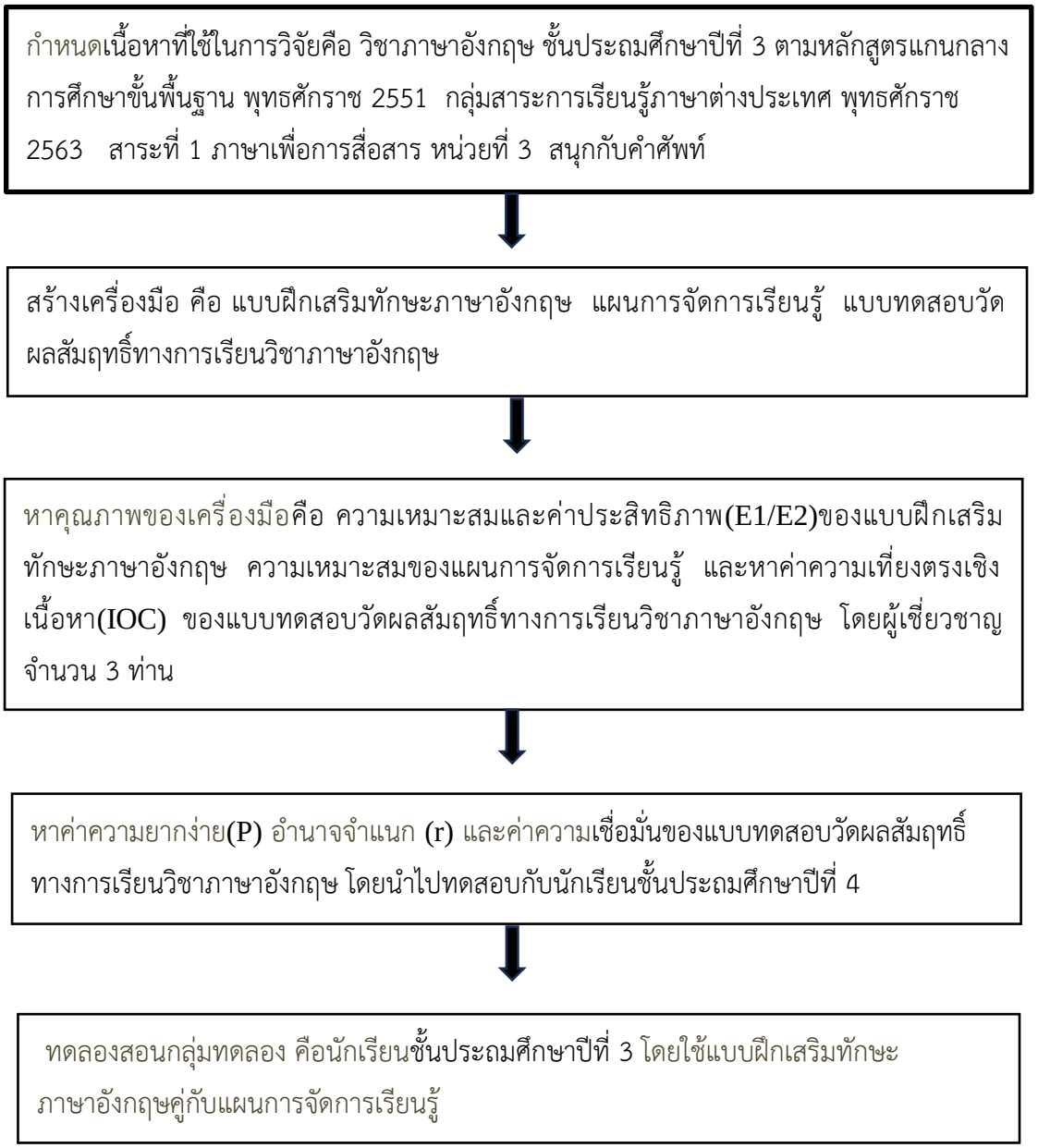

แผนภาพที่ 1 ลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม 3 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 3 จำนวน 4 เล่ม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหา ดังนี้ เล่มที่ 1 Parts of body เล่มที่ 2 My family เล่มที่ 3 My classroom เล่มที่ 4 My Food and Drinks

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้คู่กับแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 14 ชั่วโมง แผนละ 1 ชั่วโมง

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียนและหลังเรียน) รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบปรนัยแบบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้ดำเนินการทดลอง โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ดำเนินการทดลอง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มทดลองในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มีรูปแบบดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest- Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
กลุ่มทดลอง	T1	X	T2

เมื่อ T1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง(Pre-test)
X แทนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ
T2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

3.2 วิธีการดำเนินการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการทดลองดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทราบ อธิบายบทบาทและหน้าที่ของนักเรียนและครูผู้สอน

2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง ในวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2566 จากนั้นตรวจเก็บคะแนน เพื่อนำไป วิเคราะห์ข้อมูลก่อนเรียน

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนคู่กับแบบฝึกเสริมทักษะ ภาษาอังกฤษ กับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 14 แผน ใช้เวลา 14 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 6 -30 กันยายน พ.ศ. 2566

4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามแผนการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง ในวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2566 จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent Samples) จากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่มที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 โดยหาค่าร้อยละ

2. การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD.)

3. การวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยหาค่าความยากง่ายของข้อสอบ (P) อำนาจจำแนกของข้อสอบ (R) และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR20

4. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) จากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

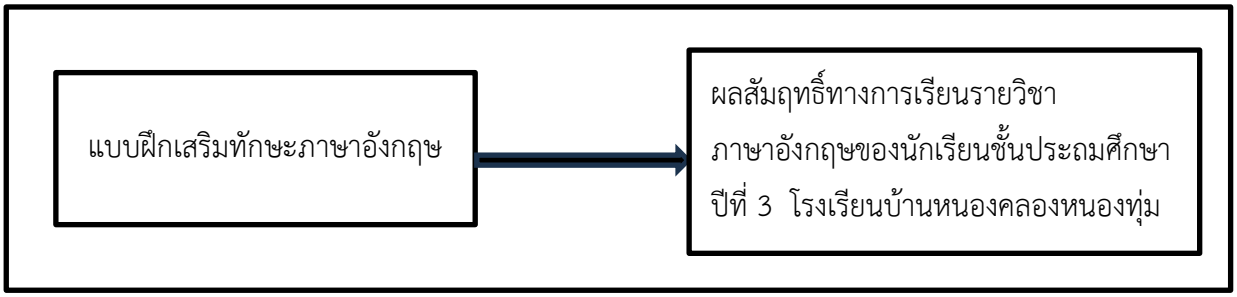

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)
ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนการวิจัย และปรากฏ ผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ 3 ขั้นตอน

การทดลอง	จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนรวมระหว่างเรียน (140 คะแนน)		คะแนนหลังเรียน (40 คะแนน)		ประสิทธิภาพ
		ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E1)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E2)	
รายบุคคล	3	114.67	81.90	32.33	80.83	81.90/80.83
กลุ่มย่อย	9	116.11	82.94	32.11	80.28	82.94/80.28
ภาคสนาม	30	115.13	82.24	32.03	80.08	82.24/80.08

จากตารางที่ 2 พบว่าการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ตามลำดับ 3 ขั้นตอนมีประสิทธิภาพ ดังนี้ ในการหาประสิทธิภาพขั้นที่ 1 แบบเดี่ยว(รายบุคคล) จำนวน 3 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.90/80.83 ขั้นที่ 2 แบบกลุ่ม จำนวน 9 คน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.94/80.28

และขั้นที่ 3 แบบภาคสนาม จำนวน 30 คน มี ประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.24/80.08 นั่นคือ ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะรายวิชาภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

	Mean	S.D.	ค่าเฉลี่ยของผลต่าง	S.D. ค่าเฉลี่ยผลต่าง	t	df	Sig
ก่อนเรียน	10.41	2.06	-11.33	1.92	-20.41	11	0.000
หลังเรียน	21.75	3.01					

*p ≤ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ได้คะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 21.75 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.01 สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.41 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.06 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

อภิปรายผลการวิจัย

1. การทดสอบหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบครั้งที่ 1 แบบเดี่ยว(รายบุคคล) จำนวน 3 คน ทดสอบหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลที่ได้เท่ากับ 81.90/80.83 จากการพูดคุยซักถามและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ระหว่างเรียนพบว่านักเรียนมีความสนใจในนวัตกรรม เนื่องจากรูปภาพมีสีสันสวยงาม ข้อความมีขนาดใหญ่พอเหมาะ และมีเพลงนำเข้าสู่บทเรียนทำให้ผู้เรียนสนุกในการเรียน นักเรียนจำศัพท์ได้เร็ว คำศัพท์มีจำนวนไม่มากเหมาะสมกับวัยของนักเรียน จากนั้นทำการทดสอบครั้งที่ 2 แบบกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน ทดสอบหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลที่ได้เท่ากับ 82.94/80.28 จากนั้นทำการทดสอบครั้งที่ 3 ทดสอบใช้แบบภาคสนาม จำนวน 30 คน ทดสอบหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลที่ได้เท่ากับ 82.24/80.08 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัวศรี อุบลศิลป์ และ

คณะ (2565) ได้รายงานการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษา พบว่าแบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.10/84.50 และ อัจฉรา จันทชุม (2561) ได้รายงานการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร พบว่า 1) การจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E1 /E2) เท่ากับ 86.75/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 12 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.41 ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐานเท่ากับ 2.06 และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.01 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร (2561) การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านน้ำโจน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 4 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนุพล ธนบัตร (2561) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Healthy habits ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยซันที่เรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ 82.24/80.08 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น ครูผู้สอนที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สามารถนำไปใช้สอนได้

2. ในการนำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนให้เข้าใจ มีการวางแผนและทำแบบฝึกทักษะอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และควรสร้างแบบฝึกหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ ครูควรหาสื่อการสอนที่แปลกใหม่น่าสนใจและเหมาะสมช่วยกระตุ้นการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้กับผู้เรียน

3. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 4 เล่ม คือ เล่มที่ 1 Parts of body เล่มที่ 2 My family เล่มที่ 3 My classroom เล่มที่ 4 My Food and Drinks สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สูงขึ้นหลังจากการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนั้นควรส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาในเนื้อหาอื่นๆ สามารถนำไปใช้กับเนื้อหาหน่วยการ เรียนรู้อื่นๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษหรือวิชาอื่นๆ ได้

4. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะควรคำนึงถึงนักเรียนกลุ่ม เก่ง ปานกลาง และอ่อนเพราะจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในงานวิจัยผู้เรียนมีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

5. ควรจดบันทึก ข้อบกพร่องในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อ ปรับปรุงแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะในเนื้อหาสาระและระดับอื่น ๆ

2. ควรมีการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน เขียน คำศัพท์และประโยคของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลาง อ่อน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ธนุพล ธนบัตร. (2561). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยชันที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะ.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นรีกานต์ ทองอุ่น. (2565). ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง Introduction and Greeting สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์.* 7 (3), 607-608

บัวศรี อุบลศิลป์, ธนาดล สมบูรณ์ และ วีระ วงศ์สวรรค์. (2565). ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง Introduction andGreeting สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารวิชาการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิค.* 9 (1), 111-112.

ประสิทธิ์ เผยกลิ่น. (2563).การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ): กรณีศึกษานักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมงคลรัตน์. *วารสาร มหาจุฬานาครทรรศน์.* 7 (9), 160.

รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร. (2561). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสาร ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.* 18 (1), 360-373.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์กรมหาชน. (2565). ผลทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2566. แหล่งที่มา: http ://www.niets.or.th

อัจฉรา จันทชุม. (2561). *การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 – 2566

Representations of Women in Novels Winning Chommanard Book Prize, 2020 - 2023

Qiao Lan และ จันทร์สุดา ไชยประเสริฐ
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
Qiao Lan and Jansuda Chaiprasert
Huachiew Chalermprakiet Universit, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 1150916740@qq.com

****

บทคัดย่อ

บทความนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 - 2566 จำนวน 16 เรื่อง โดยประยุกต์ใช้แนวคิดภาพแทนเป็นหลัก การวิเคราะห์ตัวบทนวนิยายและนำเสนอผลการวิจัยเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า ในนวนิยายรางวัลชมนาดมีการนำเสนอภาพแทนผู้หญิงตามขนบของสังคมและภาพแทนผู้หญิงสมัยใหม่ แต่นักเขียนสตรีมีการเน้นภาพแทนผู้หญิงสมัยใหม่เพื่อสนับสนุนผู้หญิงมีพื้นที่ในสังคม ซึ่งเห็นได้จากนักเขียนสตรีรางวัลชมนาดได้สร้างตัวละครหญิงผู้หญิงมีความเป็นสมัยใหม่มากขึ้นสามารถขึ้นมาเป็นผู้นำ มีความตระหนักในด้านสิทธิ และนักเขียนต่างให้ความสำคัญกับประเด็นเรื่องการศึกษาซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้หญิงในอนาคต ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 - 2566 ในฐานะต่าง ๆ ได้แก่ 1) ในฐานะแม่นำเสนอให้แม่แสดงบทบาทการเป็นแม่ที่ดีคือ ผู้อบรมเลี้ยงดู สั่งสอนลูก และปกป้องลูก และผู้มีบทบาทการเป็นผู้นำ 2) ในฐานะภรรยานำเสนอให้ภรรยาเป็นผู้แบ่งเบาภาระทางเศรษฐกิจ และเป็นผู้หญิงเก่งแทนที่แม่ศรีเรือน 3) ในฐานะลูกสาวนำเสนอให้ลูกสาวเป็นผู้ต้องกตัญญู ผู้มีบทบาทการเป็นผู้นำ และผู้ได้รับการศึกษา มีความรู้ความสามารถ และ 4) ในฐานะลูกสะใภ้นำเสนอให้ลูกสะใภ้ไม่ยอมรับและปฏิเสธต่อการใช้อำนาจของแม่สามี ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาดทั้งหมดนี้ทำให้ผู้อ่านตระหนักในคุณค่าของผู้หญิงที่มีความสำคัญต่อครอบครัว และสังคมเป็นอย่างมาก

คำสำคัญ: ภาพแทนผู้หญิง; นวนิยาย; รางวัลชมนาด

---

*วันที่รับบทความ : 25 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 4 กุมภาพันธ์ 2567; วันตอบรับบทความ : 11 กุมภาพันธ์ 2567
Received: January 25, 2024; Revised: February 4, 2024; Accepted: February 11, 2024

Abstract

This article aims to analyze representations of women in sixteen novels winning Chommanard Book Prize, during 2020 – 2023. Concepts of representations and text analysis are applied in the study. Research findings are reported as a descriptive analysis.

The research finds two main representations of women in novels studied, including the traditional women and the modern women. It is noticed that representations of modern women are more promoted for making women recognized in the society. The more modern representations of women are for example being leaders; being aware of their rights; and regarding education as the key stage of changing roles of women in future. Findings of four statuses of women in novels studied are as the following. 1) The mother, performing roles of being good; raising, educating, and protecting children; and being the leader. 2) The wife, sharing economic burden of the family; and being tough more than reserved as a housewife. 3) The daughter, being grateful; performing the leading role; achieving good education; and being efficient. 4) The daughter-in-law, being against the ill-using power of the mother-in-law. All representations shown in the awarded novels persuade readers to realize the values and importance of women in the family and society.

Keyword: Representation of Women; Novel; Chommanard Book Prize

บทนำ

“ชมนาด” เป็นรางวัลแห่งความสำเร็จของสตรีที่มีใจรักในงานประพันธ์ และรางวัลชมนาดมุ่งสนับสนุนให้ “สตรี” ผลิตวรรณกรรมที่มีคุณค่า มีใจรักด้านงานเขียน พร้อมถ่ายทอดเรื่องราวผ่านตัวอักษรสะท้อนสังคม และยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงและเปลี่ยนไป เพื่อให้ผู้อ่านได้เรียนรู้และมองเห็นอีกหลายแง่มุมที่ไม่ธรรมดา (ชมนาด รางวัลแห่งความสำเร็จ ของสตรีที่มีใจรักในงานประพันธ์ 2564 : ออนไลน์) รางวัลชมนาดเป็นรางวัลจัดให้นักเขียนสตรีโดยเฉพาะ เป็นเวทีของนักเขียนสตรีก้าวแรกของการกล้าที่จะแสดงออกความเป็นตัวตน ในส่วนของมิติความเหลื่อมล้ำทางเพศระหว่างหญิงชายเป็นเรื่องที่มีมานานแล้ว แต่เวทีรางวัลชมนาดนี้ไม่ได้เรียกร้องด้วยอาวุธ สิ่งที่นักเขียนหญิงมีคือสมอง หัวใจ และมือที่จะสร้างสรรค์ผลงานออกมาสะท้อนวิธีคิดแนวคิดของผู้หญิงผ่านงานเขียน ทำให้สิ่งที่ผู้หญิงเขียนได้รับการเผยแพรในสังคม และเป็นประโยชน์

นักเขียนสตรีอาจจะมีมุมมอง ทัศนคติที่แตกต่างจากนักเขียนชาย มีความละเอียดรอบด้าน ดังที่อรจิรา อัจฉริยไพบูลย์ (2560 : 148) ได้กล่าวว่า “นักเขียนหญิง” หลายท่านให้ความสำคัญนำเสนอ “ตัวละครหญิง” ในหลากหลายมิติทั้งผู้หญิงที่เป็นกุลสตรีที่พึงประสงค์ของสังคม และผู้หญิงที่มีลักษณะไม่พึงประสงค์ของสังคมนักเขียนนำเสนอออกมาผ่านทัศนะที่น่าสนใจ เป็นการสะท้อนภาพสังคมอย่างลุ่มลึก ส่วน “นักเขียนชาย” เมื่อนำเสนอ “ตัวละครหญิง” ผ่านความคิดเห็นของตนก็มีความสอดคล้องและความแตกต่างจากนักเขียนหญิงบ้าง เนื่องด้วยมีเรื่องเพศมาเป็นข้อจำกัดในการทำความเข้าใจเพศตรงข้าม รางวัลชมนาดได้สร้างนักเขียนสตรีทั้งมือใหม่และมืออาชีพจำนวนมาก แต่ละท่านฝากผลงานคุณภาพ และได้ส่งเสริมรางวัลนวนิยายคุณภาพยอดเยี่ยมที่สร้างสรรค์โดยฝีมือนักเขียนสตรี เช่น ในนวนิยายเรื่อง *ดอกไม้ในแจกันเหล็ก* กานติมา

(2565 : คำนำบรรณาธิการ) ได้สร้างตัวละครหญิง “รำเพย” หญิงเหล็กที่ขอเป็นผู้กำหนดชีวิตด้วยตนเอง เธอไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตาก็จะฟันฝ่ากับความอับโชค จนได้ใช้ชีวิตตามอิสระอย่างที่ตนปรารถนา ซึ่งเป็นกำลังใจแก่ผู้หญิงที่อยู่ในความทุกข์ จึงเห็นได้ว่าผลงานรางวัลชมนาดได้สะท้อนให้ผู้อ่านทุกเพศทุกวัยเริ่มตระหนักถึงพลังสร้างสรรค์ของสตรีในงานวรรณกรรม

นวนิยายเป็นวรรณกรรมบันเทิงคดีประเภทหนึ่ง ที่ผู้แต่งสมมติฉาก ตัวละคร เรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยมีการเริ่มเรื่อง ดำเนินเรื่องและจบเรื่อง เพื่อสนองจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นการสะท้อนให้เห็นสภาพชีวิต เจตคติ ค่านิยมของสังคม ดังที่ สมเกียรติ รักษ์มณี (2558 : 2) กล่าวว่า นวนิยายเป็นวรรณกรรมประเภทเรื่องแต่ง (fiction) ที่มุ่งการจำลองภาพชีวิตจริงของมนุษย์ในสังคมแง่มุมหนึ่งหรือหลายแง่มุมมาเผยแพร่ให้คนในสังคมได้รับรู้เสมือนว่าเป็นเรื่องจริง ซึ่งสอดคล้องกับบุณย์เสนอ ตรีวิเศษ (2550 : 159) ที่กล่าวว่า นวนิยายมีลักษณะของการสมมุติ เป็นเรื่องที่ประดิษฐ์คิดแต่งหรือสมมุติขึ้น โดยอาศัยจินตนาการของผู้แต่งเป็นสำคัญ ซึ่งมาจากความเป็นจริงเกี่ยวกับโลกและชีวิตมนุษย์ ดังนั้น เรื่องราวเหล่านี้อาจเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้ งานวรรณกรรมเป็นกระจกสะท้อนสังคมที่วรรณกรรมนั้นถูกสร้างขึ้นแต่ภาพที่ออกมานั้นจะชัดเจน พร่ามัว สวยงาม บูดเบี้ยว มุมแคบ มุมกว้าง ประการใดก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในสังคมอย่างหนึ่งกับเจตนาฝีมือของผู้เขียน

ตัวละครเป็นผู้ดำเนินเรื่อง ทำให้เรื่องสามารถดำเนินไปได้อย่างสมจริง และสามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์และเนื้อเรื่องของนวนิยายมากขึ้น ดังที่วนิดา บำรุงไทย (2544 : 13) กล่าวว่า ตัวละครเป็นจุดดึงดูดความสนใจ ความประทับใจของผู้อ่านได้มากกว่าส่วนอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะตัวละครเป็นผู้ที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ หรือเป็นผู้ทำให้เกิดเหตุการณ์ผันแปรหรือเกิดความขัดแย้งขึ้น ทำให้การผูกเรื่องเป็นไปอย่างน่าสนใจ ตัวละครสามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์และเนื้อเรื่องของนวนิยายมากขึ้น โดยเฉพาะตัวละครหญิงที่ปรากฏอยู่ในผลงานวรรณกรรมมีส่วนอยู่ในความสัมพันธ์กับสังคมนั้น ๆ ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ฉะนั้นการศึกษาวรรณกรรมจึงไม่อาจมองข้ามตัวละครหญิงได้ ไม่ว่าจะศึกษาวรรณกรรมประเภทไหนก็ตาม ดังที่ รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2556 : 11) กล่าวว่า แม้วรรณคดีนิทานหรือการแสดงบางเรื่องจะไม่มีโครงหรือแก่นเรื่องที่เน้นตัวละครหญิงโดยตรง แต่ตัวละครหญิงก็เป็นส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งที่กวีสร้างขึ้นเพื่อให้เนื้อเรื่องสอดร้อยเข้าด้วยกันอย่างเป็นเหตุผล ทำให้ผู้แต่งนำเสนอสารได้ชัดเจนขึ้น ตัวละครหญิงเป็นภาพอุดมคติที่สะท้อนให้เห็นขนบทางจารีตและวัฒนธรรมไทย เป็นภาพสะท้อนของมนุษย์ และเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นวนิยายมีความซับซ้อนและเอกภาพ ดังนั้นการศึกษาตัวละครหญิงในรางวัลชมนาดจึงน่าศึกษาลักษณะ บทบาท และความสำคัญของตัวละครหญิง ซึ่งจะทำให้เห็นภาพแทนผู้หญิงไทยที่มีการนำเสนอในนวนิยายโดยนักเขียนสตรี

ถึงแม้การวิจารณ์นวนิยายมักเน้นไปที่ประเด็นการสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม แต่สำหรับรางวัลชมนาดนั้นงานเขียนมิได้เป็นภาพสะท้อนความเป็นจริงของสังคมเท่านั้น หากคือภาพแทนต่าง ๆ ของสังคมที่มีการปะทะ ประสาน ตอบโต้ คัดง้างกันของวาทกรรมมากมายหลากหลาย ได้นำเสนอความคิด อุดมการณ์ ได้

สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการไหลบ่าของกระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งกระบวนการใช้ภาพแทนไม่เพียงแต่จะมีส่วนช่วยให้เห็นวิกฤตการณ์จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมเท่านั้น หากแต่ยังแสดงให้เห็นอุดมการณ์ของผู้เขียนหญิงที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมอีกด้วย ดังเช่น ในนวนิยายเรื่อง *ไผ่ลายหยก* วิญวิญญ์ (2563 : 174) “เค้าเรียนจบปริญญาตรี...เรียนจบอย่างที่ตั้งใจ เค้าคิ้กลับมาอยู่บ้าน มาทำงานแค่นี้ มาดูแลอามะของเค้านะ...” นำเสนอภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสาวเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ กำหนดชีวิตของตัวเองได้ มีโอกาสไปเรียนสูงมีความรู้ความสามารถ ผู้หญิงสามารถเลื่อนฐานะในสังคมได้ ทำงานเลี้ยงตัวเองเลี้ยงคนในครอบครัวได้ นอกจากนี้ปรียาณัฐ ขำแก้ว (2561 : 241) ได้ให้ความสรุปว่าการนำเสนอความคิดเรื่องภาพแทนอาจเป็นสิ่งที่ช่วยให้มองเห็นภาพสังคมในเชิงลึก ไม่ว่าจะเป็นค่านิยม ความเชื่อ ความรู้สึก และอุดมการณ์ต่าง ๆ ที่ไหลวนอยู่ในสังคมได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นนอกจากวรรณกรรมจะถูกสร้างขึ้นมาเพียงเพื่อบอกเล่าภาพของสังคมแล้ว วรรณกรรมยังเป็นสิ่งที่ประกอบสร้างขึ้นมาเพื่อใช้อธิบายความเป็นสังคมโดยมิได้คำนึงถึงกาลเวลาได้อีกด้วย การศึกษาภาพแทนผู้หญิงจากผลงานของกลุ่มนักเขียนสตรีอาจเห็นภาพแทนผู้หญิงในสังคมปัจจุบันอย่างหลากหลาย

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมด ผู้วิจัยในฐานะชาวต่างชาติที่ศึกษาสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงสนใจวิเคราะห์ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พุทธศักราช 2563 – 2566 เพื่อมุ่งหวังให้ผู้หญิงในสังคมได้รับแรงบันดาลใจ และกล้าแสดงความเป็นตัวตนในพื้นที่ทุกแห่งในสังคม ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าจากการวิจัยเรื่องนี้ยังสามารถทำให้ผู้อ่านตระหนักในคุณค่าของผู้หญิงที่มีความสำคัญต่อครอบครัว และสังคมเป็นอย่างมาก และมีส่วนช่วยในการยอมรับในสิทธิเสรีภาพในด้านต่าง ๆ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พุทธศักราช 2563 – 2566

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิเคราะห์ตัวบทนวนิยาย (Textual Analysis) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพแทน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรม

2. ศึกษาความเป็นมาของรางวัลชมนาด วัตถุประสงค์และคุณสมบัติของงานที่ส่งเข้าประกวดรางวัลชมนาด แนวการตัดสินของรางวัลชมนาด และนักเขียนสตรีของรางวัลชมนาด

3. ศึกษาจากนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 – 2566 และได้ตีพิมพ์เป็นหนังสือ ได้เล่าถึงประสบการณ์ของผู้หญิง ถ่ายทอดแนวคิดในสังคมไทยในมุมมองที่เป็นประสบการณ์

4. วิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยการอ่านเนื้อหาอย่างละเอียด ตีความและวิเคราะห์ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 – 2566

5. นำเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับภาพแทน

แนวคิดเกี่ยวภาพแทนเป็นแนวคิดที่ศึกษาเกี่ยวกับการประกอบสร้างความหมายผ่านภาษาหรือการใช้สัญญะเพื่อสื่อความหมายกับผู้อื่นซึ่งเป็นการใช้สัญญะเพื่ออ้างอิงโลกความจริงรวมถึงจินตนาการและความคิดนามธรรมที่ไม่ปรากฏในโลกวัตถุ เสนาะ เจริญพร (2546 : 31) กล่าวว่า ภาพแทน เป็นภาพจำลองสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งนำเสนอผ่านวรรณกรรมหรือประดิษฐ์ภัณฑ์ทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ในฐานะที่ภาพจำลองนั้นสร้างขึ้นจากการคัดเลือก ปรุงแต่ง ขับเน้นคุณลักษณะบางอย่างจากความเป็นจริง ความเชื่อ และค่านิยมบางประการ รายละเอียดต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาพเสนอหนึ่ง ๆ จึงร่วมกันทำหน้าที่สื่อความหมายและคุณค่าอย่างใดอย่างหนึ่งในเชิงสังคม

ผลการวิจัย

ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 – 2566 สามารถแบ่งตามบทบาทของผู้หญิงในครอบครัวได้ ซึ่งผู้หญิงมีบทบาทอันสำคัญในครอบครัว ได้แก่ ฐานะแม่ ฐานะภรรยา ฐานะลูกสาว และฐานะลูกสะใภ้ ในการวิจัยครั้งนี้การแบ่งภาพแทนผู้หญิงตามฐานะต่าง ๆ ในครอบครัว เพื่อทำให้เห็นรายละเอียดว่าภาพแทนผู้หญิงแต่ละฐานะมีลักษณะอย่างไรในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 - 2566 ทำให้สามารถเข้าใจผู้หญิงในสังคมไทยมากยิ่งขึ้น ซึ่งนักเขียนสตรีรางวัลชมนาดได้นำเสนอและผลิตซ้ำภาพแทนผู้หญิงตามบทบาทในครอบครัวมีลักษณะต่าง ๆ ที่ร่วมกันอย่างน่าสนใจ ดังนี้

1. ภาพแทนผู้หญิงในฐานะแม่

จากการศึกษานวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ.2563 - 2566 พบภาพแทนผู้หญิงในฐานะแม่ในลักษณะการเป็นแม่ที่ดีตามขนบของสังคมคือ ผู้อบรมเลี้ยงดู สั่งสอนลูก และปกป้องลูก ทำให้แม่ต้องเป็นผู้หญิงที่เข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้ และแม่ผู้มีบทบาทการเป็นผู้นำ ที่แตกต่างกับแม่ในสมัยก่อนที่ต้องอยู่ในกรอบของชายเป็นใหญ่ ในสังคมสมัยใหม่ผู้หญิงในฐานะแม่เป็นหัวหน้าควบคุมเส้นทางชีวิตด้วยตนเอง สามารถปกป้องตนเองและลูกได้ ทำให้คนในสังคมมีความชื่นชมและสนใจผู้หญิงมากขึ้น ดังนี้

1.1 การเป็นแม่ที่ดี

การนำเสนอภาพแทนผู้หญิงในฐานะแม่มีลักษณะการเป็นแม่ที่ดี ซึ่งถูกสร้างขึ้นจากสังคมที่นำเสนอให้ผู้หญิงจะต้องอบรมเลี้ยงดู สั่งสอนลูก และเป็นผู้ปกป้องลูก ทำให้แม่ต้องเป็นผู้หญิงที่เข้มแข็งและ

พึ่งพาตนเองได้ คุณลักษณะของผู้หญิงในฐานะแม่ถูกนำเสนอในนวนิยายเรื่อง*รอยบาศ* กล่าวถึงเมื่อสามีของโบตั๋นเกิดอุบัติเหตุเสียชีวิตไป ไม่นานก็มีชายคนหนึ่งเอาเด็กที่เพิ่งเกิดมาฝากไว้กับเธอ บอกว่าเป็นลูกของสามีเธอกับครูรำไพพรรณซึ่งเป็นเมียเก็บของสามี หลังจากนั้นโบตั๋นทำหน้าที่เป็นแม่ให้การเลี้ยงดูที่ดีและอบรมสั่งสอนอาเพ้งถึงแม้เธอไม่ใช่ผู้ให้กำเนิดก็ตาม แต่ก็เลี้ยงดูอาเพ้งเหมือนลูกของตนเอง ดังตัวอย่าง

“ลื้อเห็นมั้ย อีน่าลักนา” อาม่ายังมายืนพูดอยู่ข้างหลัง “อีลักลื้อที่สุดในสามโลก ลื้ออย่างเข้มงวดกับอีเกินไป”

โบตั๋นรู้ดี อาม่าอ่อนลงกับเธอเพื่ออนาคตของอาเพ้ง แก กับอากงอายุปูนนี้แล้ว ตระหนักกว่าอยู่ไปอีกไม่นาน ธนาภรณ์เป็นคนเค็ม ไม่เอาญาติถ้าไม่มีผลประโยชน์ ถึงเธอจะไม่ใช่แม่แท้ ๆ แต่ในโลกนี้มีเธอเพียงคนเดียวที่อาเพ้งพึ่งพาได้

(รอยบาศ, 2563 : 151)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าภาพแทนผู้หญิงในฐานะแม่มีลักษณะการเป็นแม่ที่ดี นำเสนอผ่านภาพแม่ที่ไม่ใช้ผู้ให้กำเนิดลูก แต่ก็มีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดู สั่งสอนลูกเช่นกัน เพราะว่าผู้เป็นแม่ที่ให้กำเนิดมีเหตุผลความจำเป็นที่ไม่สามารถเลี้ยงดูจึงทำให้ตัวละครมาสวมบทบาทในการเป็นแม่แทน ดังนั้นจึงเห็นว่าแม่เลี้ยงก็สามารถทำหน้าที่ของความเป็นแม่ได้เป็นอย่างดีพร้อมทั้งให้ความรักแก่เด็กด้วยการเรียกว่า “ลูก” จึงเห็นได้ว่าภาพแทนผู้หญิงในฐานะแม่การเป็นแม่ที่ดีเกิดจากความเชื่อตามประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่กำหนดความเป็นแม่ที่ดีที่สังคมไทยคาดหวังและต้องการ ในสังคมไทยการเป็นแม่ที่ดีได้สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น

ภาพแทนผู้หญิงในฐานะแม่ที่ดีต้องการปกป้องดูแลลูกให้อยู่รอดปลอดภัย ดังเช่นในนวนิยายเรื่อง*ดอกไม้ในแจกันเหล็ก* ที่กล่าวถึงเมื่อรำเพยคลอดลูกสาวคนแรกเสร็จเธอต้องออกไปเปิดร้านเย็บเสื้อผ้าต่อเพื่อเลี้ยงคนในครอบครัว และจำเป็นต้องยกลูกสาวให้แม่สามีดูแลแทน แต่แม่สามีเห็นว่าเป็นลูกสาวก็ไม่เคยรักและใส่ใจดูแลทำให้ลูกสาวเกิดอุบัติเหตุที่บ้านต้องเจ็บตัวมีแผลใหญ่บนหัว หลังจากนั้นรำเพยจึงเอาลูกสาวออกไปทำงานด้วยเพื่อลูกสาวได้อยู่ในที่ที่ปลอดภัย ดังตัวอย่าง

หลังเหตุการณ์ที่สุพรรณิการ์ตกแคร่น้ำไผ่ที่บ้าน รำเพยตัดสินใจกระเตงลูกและหอบหิ้วข้าวของเครื่องใช้ที่จำเป็นออกไปทำงานด้วย และเธอจำเป็นต้องใช้เชือกที่นุ่ม ๆ ผูกขาลูกไว้กับลูกเดินหายไป

...“ฉันจะเป็นแม่ที่แสนดีให้ได้ ฉันจะเลี้ยงลูกที่มีพ่อไม่เอาถ่านให้มันเป็นนักเรียนนอกให้ดู”

(*ดอกไม้ในแจกันเหล็ก*, 2565 : 212)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าภาพแทนผู้หญิงในฐานะแม่การเป็นแม่ที่ดีต้องปกป้องดูแลลูก ภาพแทนนี้ได้นำเสนอผ่านการกระทำของแม่ที่แม่พยายามปกป้องลูกไม่ให้ลูกตกอยู่ในสิ่งที่เป็นอันตราย เพราะว่าลูกเป็นตัวแปรสำคัญที่สุดในชีวิตของแม่ ดังนั้นแม่จึงต้องเป็นผู้หญิงที่เข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้ เพราะว่าการเป็นแม่ทำให้ผู้หญิงทำทุกอย่างเพื่อปกป้องลูกของตน ซึ่งแสดงถึงผู้หญิงในฐานะแม่มีบทบาทหน้าที่หลักคือการเป็นแม่ที่ดี

1.2 แม่ผู้มีบทบาทการเป็นผู้นำ

ภาพแทนผู้หญิงในฐานะแม่มีบทบาทการเป็นนำครอบครัว และผู้นำบริษัท ที่แตกต่างกับแม่ในสมัยก่อนที่ต้องอยู่ในกรอบของชายเป็นใหญ่ ดังเช่นในนวนิยายเรื่อง*รอยบาศ* ตัวละครหญิงที่ชื่อโบตั๋น เมื่อสามีเสียชีวิตไปถึงแม้เธอจะเสียใจเป็นอย่างมาก แต่เธอก็ต้องต่อสู้กับอุปสรรคที่พบเจอ ทำหน้าที่แม่และลูกสะใภ้ที่ดี เธอได้สร้างธุรกิจการเปิดตลาดสดได้สำเร็จเธอกลายเป็นสุดยอดนักธุรกิจหญิงรวยสุดในเมืองไทย ดังตัวอย่าง

หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งตั้งฉายาให้เธอเป็นช้างเท้าหลังนำทัพ
บ้างเรียกเธอเป็นเจ้าแม่หกตลาด นับจากจำนวนตลาดสดนัดที่เธอทำมาจน
รุ่งเรือง รายการโทรทัศน์พากันติดต่อขอสัมภาษณ์ผ่านเลขาฯ

(*รอยบาศ*, 2563 : 161)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าในเรื่องได้สร้างภาพผู้หญิงในฐานะแม่มีบทบาทการเป็นผู้นำบริษัทที่สามารถประกอบอาชีพเป็นเจ้าของธุรกิจใหญ่โตได้เป็นผู้หญิงจิตใจเข้มแข็งและกล้าเผชิญกับอุปสรรคในชีวิตและได้มีบทบาทในการเป็นผู้นำที่มีความสามารถปกครองดูแลธุรกิจได้ดี จึงถูกเปรียบเทียบให้มีบทบาททัดเทียมกับผู้ชายได้ และแสดงให้เห็นถึงผู้หญิงไม่ได้มีความสามารถด้านการทำงานด้อยกว่าผู้ชาย แสดงถึงการประกอบอาชีพต่าง ๆ ทำให้ผู้หญิงมีบทบาททางสังคมมากขึ้น และทำให้คนในสังคมมีความชื่นชมและสนใจผู้หญิงมากขึ้น

ในนวนิยายเรื่อง*ดอกไม้ในแจกันเหล็ก* กล่าวถึง ตัวละครที่ชื่อรำเพยพาลูกสาวทั้งสองหนีออกจากบ้านของสามี เพราะว่าสามีเป็นคนที่งานการไม่ทำไม่รักเมียกับลูก แม่สามีก็ไม่เคยใส่ใจดูแลรำเพยกับลูก ๆ ทั้งสองยังทำร้ายจิตใจรำเพยซ้ำแล้วซ้ำเล่า รำเพยจึงพาลูกสาวหนีออกจากบ้านมาตั้งชีวิตใหม่ในเมืองพัทยาด้วยตัวลำพัง รำเพยขยันหาเงินเลี้ยงชีพ เก็บเงินส่งลูกเรียนจนจบในระดับสูงและสามารถใช้ชีวิตอย่างสบาย ดังตัวอย่าง

ส่วนเรื่องเล่าขานกันไม่จบไม่ลืมอีกเรื่องเกี่ยวกับรำเพยก็คือความเป็น “แม่เลี้ยงเดี่ยว” ที่เลี้ยงลูกได้ดีงามจนนิก้าสุพรรณิการ์ลูกสาวคนโตได้รับทุนไปเรียนต่อปริญญาโทและปริญญาเอกที่ประเทศญี่ปุ่น และซันนี่ทานตะวัน ลูกสาวคนเล็กได้รับทุนไปเรียนต่อปริญญาโท และปริญญาเอก ที่ประเทศจีน

(*ดอกไม้ในแจกันเหล็ก*, 2565 : 269)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าผู้หญิงในฐานะแม่สามารถเป็นผู้นำครอบครัวได้ ในฐานะแม่ทำให้ผู้หญิงเหล่านี้เมื่อต้องเจอกับปัญหาในชีวิตจะต้องหาวิธีแก้ไขผ่านพ้นด้วยตนเอง พลังจากความเป็นแม่ทำให้การกล้ามีความเปลี่ยนแปลงหย่าร้างกับสามี เพื่อสิทธิเสรีภาพในการดำรงชีวิตตามสถานะที่ตนต้องการ จึงเห็นว่าผู้หญิงในฐานะแม่กล้ารับภาระเป็นผู้นำครอบครัวต้องการเป็นหัวหน้าควบคุมเส้นทางชีวิตด้วยตนเอง เป็นคนที่มีอิสระไม่กลัวอำนาจ ไม่พึ่งพาคนอื่นสามารถปกป้องตนเองและลูกได้

2. ภาพแทนผู้หญิงในฐานะภรรยา

ในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ.2563 - 2566 ได้นำเสนอภาพแทนผู้หญิงในฐานะภรรยาเป็นผู้หญิงเก่งสามารถจัดการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และสามารถรักษาตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาใคร นอกจากนี้ตัวละครหญิงในฐานะภรรยายังเอาการเอางาน ซึ่งจะสามารถเห็นถึงภาพแทนผู้หญิงในฐานะภรรยาไว้ 2 ภาพแทน คือ ภรรยาผู้แบ่งเบาภาระทางเศรษฐกิจ และภรรยาเป็นผู้หญิงเก่งแทนที่แม่ศรีเรือน ดังนี้

2.1 ภรรยาผู้แบ่งเบาภาระทางเศรษฐกิจ

ภาพแทนผู้หญิงในฐานะภรรยามีบทบาทในการแบ่งเบาภาระทางเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างจากสังคมไทยในอดีตสามีจะเป็นผู้ออกไปทำงานหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว ในปัจจุบันสังคมและเศรษฐกิจได้มีการเปลี่ยนแปลงมาก ทำให้ผู้หญิงต้องออกไปทำงานมากขึ้น ดังเช่นในนวนิยายเรื่อง *ไผ่ลายหยก* กล่าวถึง พี่สาวของศรีเปิดร้านอาหารหลังจากแต่งงานมีลูกแล้วเพื่อแบ่งเบาภาระทางเศรษฐกิจ จึงทำให้ชีวิตของครอบครัวพี่จุ๊ยดีขึ้น พี่จุ๊ยก็เริ่มเป็นคนที่มีความมั่นใจมากขึ้น ดังตัวอย่าง

“อีศรี อีเกี๊ยว มา ๆ ๆ กินข้าวกันมาหรือยัง วันนี้มียำปลากระป๋องด้วยนะ ไปชิมแลแระ”

จุ๊ยเอ่ยอย่างภาคภูมิใจ ทั้งยังเชิญชวนให้ทั้งสองคนลิ้มลองปลากระป๋องสูตรพิเศษ ที่ตนเองคิดทำเลียนแบบของที่ผลิตจากในโรงงาน

ร้านขายข้าวแกงของหล่อนมีลูกค้าเนืองแน่น เพราะเหตุว่าเจ้าของร้าน มักมีอาหารสูตรเด็ดมานำเสนออย่างสม่ำเสมอ

(*ไผ่ลายหยก*, 2563 : 120)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าภาพแทนผู้หญิงในฐานะภรรยาสามารถแบ่งเบาภาระทางเศรษฐกิจของสามีได้ ซึ่งได้นำเสนอผ่านภาพผู้หญิงในฐานะภรรยาทั้งทำงานเก่งและดูแลครอบครัวได้อย่างดีด้วย ทำให้ภรรยามีบทบาทสำคัญในครอบครัว เพราะมีอำนาจในการตัดสินใจภายในครอบครัวมากกว่าภรรยาที่มิได้ออกไปทำงานนอกบ้าน อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าภรรยาก็สามารถออกไปหางานทำมีรายได้มาเลี้ยงครอบครัวได้เหมือนสามีเช่นเดียวกัน

ในนวนิยายเรื่อง*วิหารความจริงวิปลาส* กล่าวถึง ในครอบครัวของเอกมีพี่น้องทั้งหมดหกคน แม่เคยเป็นครูเหมือนพ่อแต่เมื่อมีลูกหลายคนแม่จึงต้องลาออกจากงานข้าราชการครูมาอยู่บ้านเต็มเวลาดูแลลูก ๆ ในขนาดที่พ่อมีเงินเดือนไม่มากพอแม่ยังต้องรับงานแปลอิสระเพื่อแบ่งเบาภาระของสามีบ้าง ดังตัวอย่าง

> *เงินเดือนของพ่อมากขึ้น แต่ค่าใช้จ่ายก็มากขึ้นเพราะมีลูกมากต่อให้ทุกคนเป็นเด็กเรียนดี และได้รับทุนการศึกษากันทุกเทอม ค่าใช้จ่ายก็ยังไม่ค่อยเพียงพอ ช่วงเวลานั้นแม่รู้สึกว่าตัวเองควรจะช่วยเหลือแบ่งเบาภาระทางการเงินบ้าง จึงเริ่มรับงานแปลเอกสารมาทำที่บ้าน*
>
> (*วิหารความจริงวิปลาส*, 2565 : 128)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าในเรื่องมีการนำเสนอภาพภรรยาที่ต้องรับงานเพื่อเลี้ยงลูก เนื่องจากการงานของสามีไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายของครอบครัว ทำให้ภรรยาต้องหาวิธีหาเงินช่วยสามีจุนเจือครอบครัวด้วย จึงเห็นได้ว่าผู้หญิงในสังคมไทยได้ถูกตีความใหม่อย่างกว้าง และไปไกลเกินว่าภาพจำเดิม ๆ ซึ่งผู้หญิงไม่สามารถปฏิเสธบทบาทหลักทางเศรษฐกิจได้ จำเป็นต้องหารายได้ช่วยประคองครอบครัว และยังต้องสวมบทบาท “ความเป็นภรรยาที่ดี” ควบคู่ไปด้วย ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าในสังคมไทยภาพแทนผู้หญิงในฐานะภรรยาต้องแบ่งเบาภาระทางเศรษฐกิจของครอบครัวด้วย

2.2 ภรรยาเป็นผู้หญิงเก่งแทนที่แม่ศรีเรือน

ในสังคมสมัยใหม่ผู้ชายต้องการผู้หญิงที่มีความรู้ความสามารถเป็นผู้หญิงเก่งมาเป็นภรรยาของตน เนื่องจากโครงสร้างทางสังคมที่เปลี่ยนไป การที่ผู้ชายทำงานนอกบ้านหนักขึ้นจำเป็นที่จะต้องแสวงหาคู่ชีวิตแบ่งเบาภาระงาน และในนวนิยายเรื่อง*ดานิกามาลีรินทร์* ตอนที่มาลีรินทร์ไปทานข้าวที่บ้านของไกร แม่ของไกรถามถึงเรื่องการทำอาหาร ซึ่งเธอทำงานนักวาดภาพประกอบให้กับหนังสือต่าง ๆ และทำอาหารไม่เป็น แต่ก็ไม่ทำให้แม่ไกรเกิดความไม่ชอบใจ เนื่องจากสังคมปัจจุบันภรรยาทำงานเก่งก็ได้รับความยอมรับเช่นกัน ดังตัวอย่าง

“หนูทำอาหารไม่เป็นเลยค่ะ ขอโทษนะคะ”

“โอ๊ย ไม่เป็นไร ผู้หญิงเดี๋ยวนี้ไม่ต้องทำงานบ้านเก่งก็ได้ ทำงานนอกบ้านเก่งก็นับว่าดีที่สุดแล้ว จริงไหม ตาไกร”

พูดไม่พูดเปล่า มีหันหน้าไปถามหลานชายให้ช่วยออกความเห็นด้วย

“แหม ครับ ๆ” ไกรตอบยิ้ม ๆ ตักข้าวเข้าปาก ไม่กล้าพูดอะไรมากกว่านี้

(*ดานิกามาลีรินทร์*, 2565 : 66)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าภาพแทนผู้หญิงในฐานะภรรยาเป็นผู้หญิงเก่งแทนที่แม่ศรีเรือน ในสังคมปัจจุบันยอมรับผู้หญิงที่ทำงานเก่งแต่ไม่รู้งานบ้านงานเรือน ก็ยังถือว่าเป็นผู้หญิงดีได้ ดังนั้นจึงเห็นว่าสภาพสังคมและความคาดหวังของผู้คนในสังคมที่มีต่ออาชีพของผู้หญิงที่ไม่ได้จำกัดในวงแคบอย่างในอดีต สังคมให้ความสำคัญยอมรับและประเมินค่าผู้หญิงจากการประกอบอาชีพที่มีความหลากหลายเปิดกว้างมากขึ้น อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าผู้ชายในสังคมปัจจุบันมีความคาดหวังที่ได้ผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้านเก่ง และมีความคิดเฉลียวฉลาดมาเป็นคู่ครองเพื่อแบ่งเบาภาระงานของตนมากกว่าผู้หญิงที่เก่งเพียงงานบ้านอย่างเดียว

ในนวนิยายเรื่อง*แมวขาวชะตาฟ้า* ตัวละครที่ชื่อองอาจเป็นผู้ชายที่ประกอบอาชีพเป็นทนายความ องอาจเป็นคนทะเยอทะยาน ผู้หญิงที่องอาจใฝ่ฝันและภรรยาที่เธอต้องการล้วนเป็นผู้หญิงเก่งมีความสามารถไม่พึ่งพาผู้อื่น ดังตัวอย่าง

องอาจเข้าใจ เพราะเขาเป็นผู้ชายที่มีความทะเยอทะยาน และเขาก็เอาแต่จะพุ่งไปตามความทะเยอทะยานของเขา คนที่เขารักก็ล้วนเป็นผู้หญิงที่มีความเป็นตัวของตัวเอง เขารักวรีเพราะแม้เธอเรียบร้อยอ่อนหวาน แต่ก็เป็นตัวของตัวเอง เขารักธิชาเพราะเธอมีนัยน์ตาที่มุ่งมั่นและความเชื่อมั่นในตัวเองที่สูงลิ่ว พวกเธอไม่ต้องพึ่งพาเขา แต่สามารถยืนหยัดเป็นตัวเองจนถึงที่สุด

(*แมวขาวชะตาฟ้า*, 2566 : 254)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าในสังคมไทยสมัยใหม่การที่ผู้ชายคนหนึ่งเลือกผู้หญิงเป็นคู่รักของตนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสวยหรือตามค่านิยมดั้งเดิมว่าต้องเป็นแม่ศรีเรือน ซึ่งผู้ชายส่วนมากอยากคบหาผู้หญิงเก่งมีความรู้ความสามารถมีงานมีการมาเป็นคู่ครอง ดังนั้นจึงเห็นว่าในสังคมสมัยใหม่ภาพแทนในฐานะภรรยาเป็นผู้หญิงเก่งเริ่มเข้ามาแทนที่แม่ศรีเรือน เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเศรษฐกิจทำให้ผู้ชายมีงานการที่หนักขึ้น จึงอยากได้ผู้หญิงทำงานเก่งมาช่วยลดความวิตกกังวลลง

3. ภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสาว

จากการศึกษายังพบว่าในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 - 2566 นักเขียนสตรีได้สร้างภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสาวต้องกตัญญูตามขนบของสังคม เป็นลูกสาวที่รู้สำนึกบุญคุณ เชื่อฟัง และช่วยเหลืองานต่าง ๆ ของครอบครัว และเป็นลูกสาวสมัยใหม่ที่มีบทบาทการเป็นผู้นำ และได้รับการศึกษา มีความรู้ความสามารถ ดังนี้

3.1 ลูกสาวผู้ต้องกตัญญู

ภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสาวที่ดีจะอยู่ในโอวาทของพ่อแม่ และปฏิบัติตนต่อพ่อแม่ด้วยความรัก ความเคารพ มีความกตัญญูกตเวที เป็นสถานภาพและบทบาทของลูกสาวที่ดีตลอดมา ดังเช่นในนวนิยายเรื่อง*รอยเท้าบนกลีบดอกไม้* กล่าวถึงอินถวาเป็นลูกที่มีความกตัญญูต่อพ่อแม่ โดยหยุดพักการงานในเมืองหลวงกลับมาบ้านเกิดที่ชนบท และยอมแต่งงานกับคนที่พ่อแม่เลือกให้ซึ่งเป็นผู้ชายที่เธอไม่รัก เพื่อเป็นลูกสาวที่สมบูรณ์แบบในสายตาของพ่อแม่ ดูแลช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ ให้พ่อแม่ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ดังตัวอย่าง

> *แม้อินถวาใช้เวลาคบหากับราเชนทร์ไม่นาน เธอก็มีความสุขที่ได้ต่างงานกับเขา อย่างน้อยก็ได้ทำหน้าที่ลูกสาวที่ดีให้พ่อแม่อย่างสมบูรณ์แล้ว ได้มีค่าสินสอดและพิธีบายศรีขวัญตามประเพณี ทุกคนชื่นชมชุดแต่งงานสีน้ำเงินของเธอว่าช่วยขับผิวสีขาวบริสุทธิ์*
>
> *(รอยเท้าบนกลีบดอกไม้, 2564 : 222)*

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสาวมีความกตัญญูต่อพ่อแม่ โดยหยุดพักการงานกลับมายังบ้านเกิดแต่งงานกับชายที่เธอไม่รัก เพื่อให้พ่อแม่ได้สบายใจ และมีความสุขเมื่อเห็นลูกแต่งงานมีครอบครัว ถึงแม้รู้ดีว่าคู่ชีวิตที่ไม่รักกันการใช้ชีวิตอาจจะไม่มีความสุขก็ตาม การที่ตัวละครหญิงเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ เสียสละตนเอง เพราะว่าต้องตอบแทนบุญคุณของพ่อแม่ ให้พ่อแม่ได้ใช้ชีวิตอย่างสุขสบายและดีขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้ตัวเองได้มีโอกาสดูแลพ่อแม่อย่างใกล้ชิด ลูกสาวแบบนี้ถึงจะเรียกได้ว่าทำหน้าที่ลูกสาวสมบูรณ์ การกระทำของตัวละครหญิงทำให้เห็นถึงภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสาวมีความกตัญญูต่อพ่อแม่อย่างมาก

ในนวนิยายเรื่อง *วิหารความจริงวิปลาส* กล่าวถึง พี่ข้าวหอมเป็นพี่สาวคนโตที่บ้านพ่อแม่มีลูกทั้งหมดหกคน พี่สาวเป็นลูกสาวที่มีความกตัญญูต่อพ่อแม่ช่วยงานบ้านงานเรือน เลี้ยงดูน้อง ๆ และช่วยหาเงินจุนเจือครอบครัวด้วยการรับจ้างร้านขนมไทย ส่งผลให้พี่สาวโตขึ้นได้นำสิ่งที่เรียนไปสร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้กับเธอ ดังตัวอย่าง

พี่สาวคนโตนั้น เมื่อเธอเข้าสู่วัยสาวเต็มตัว ช่วงเช้าเธอก็ช่วยแม่เตรียมอาหารและดูแลน้อง ๆ ก่อนไปโรงเรียน ช่วยแม่ทำงานบ้านหลังจากนั้นออกมาช่วยแม่หารายได้เข้าบ้านด้วยการรับจ้างช่วยทำงานในร้านขนมไทยใกล้ ๆ บ้านในช่วงบ่ายถึงเย็น

(วิหารความจริงวิปลาส, 2565 : 131)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าในเรื่องนำเสนอภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสาวมีความกตัญญู จากภาพลูกสาวที่ช่วยแม่ทำงานบ้านงานเรือน เลี้ยงดูน้อง ๆ เป็นที่พึ่งและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับน้อง ๆ การแบ่งเบาภาระของแม่ และช่วยแม่หารายได้ ทั้งหมดนี้ได้นำเสนอให้เห็นถึงบทบาทการเป็นลูกสาวที่ดีต้องมีความกตัญญูต่อพ่อแม่ เป็นลูกสาวที่รู้สำนึกบุญคุณ เชื่อฟัง และช่วยเหลืองานต่าง ๆ ของครอบครัว อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงลูกสาวคนโตในบ้านเสมือนแม่อีกคนของน้อง ๆ ในบ้าน ช่วยดูแลน้อง ๆ ทำหน้าที่เหมือนแม่

3.2 ลูกสาวผู้มีบทบาทการเป็นผู้นำ

ในสังคมสมัยใหม่ผู้หญิงในฐานะลูกสาวสามารถเป็นผู้นำเหมือนลูกชายได้เช่นกันไม่ว่าในครอบครัวหรือสังคมโลกกว้าง ซึ่งลูกสาวไม่ได้มีความสามารถด้วยว่าลูกชาย ดังเช่นนวนิยายเรื่อง*ปล่อย* กล่าวถึงหลังจากน้องสาวของทอฝันถูกผู้ร้ายทำร้ายจนเสียชีวิตในวัยเยาว์ เพื่อไม่ให้พ่อแม่ต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม ๆ ทำให้คิดถึงน้องสาวมากเกินไป ทอฝันจึงพาพ่อแม่ย้ายมาเช่าบ้านอยู่ในกรุงเทพฯ ในขนาดนี้พ่อเป็นครูเกษตรแม่ก็ไม่ค่อยแข็งแรง ทอฝันจึงจำเป็นต้องเรียนด้วยทำงานด้วยทำหน้าที่เป็นผู้นำครอบครัว ดังตัวอย่าง

“พ่อคะ ต่อไปนี้หลังเลิกเรียน หนูจะไปร้องเพลงหารายได้พิเศษนะคะ พ่อไม่ต้องห่วงหนูนะ หนูมีพัชไปเป็นเพื่อน เป็นร้านอาหารอยู่แถวมหาวิทยาลัย น่าจะเลิกสักห้าทุ่ม พ่อไม่ต้องกังวลนะ หนูจะไม่เถลไถล หนูจะได้ช่วยหารายได้เสริมให้บ้านเราด้วยอีกแรง” พนัสลูบหัวลูกสาวเบา ๆ

(*ปล่อย,* 2564 : 85)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสาวเป็นผู้นำครอบครัวเป็นคนที่เสียสละโดยเข้าใจความรู้สึกและใส่ใจดูแลสมาชิกในครอบครัว และให้ความช่วยเหลือเต็มที่ ตัวละครหญิงมีความเสียสละทุ่มเท เพราะว่าพ่อแม่เริ่มแก่ชราลง และยังไม่สามารถพ้นจากความสูญเสียลูกสาวคนเล็กได้ ตัวละครหญิงจึงทำทุกวิถีทางเพื่อให้พ่อแม่ได้ผ่อนคลายหลุดพ้นจากความสดเศร้าบ้าง และรับภาระหน้าที่เป็นผู้นำครอบครัว

นวนิยายเรื่อง*แมวขาวชะตาฟ้า* กล่าวถึง ตัวละครหญิงที่ชื่อปิ่นตะวันเกิดในครอบครัวคนไทยเชื้อสายจีนที่ให้คุณค่าลูกชายมากว่าลูกสาวจึงนำมาสู่ความล่มสลายของตระกูล ในชาติก่อนเธอพลาดโอกาสเรียนต่อ เพื่อกลับไปดูแลอากงที่เจ็บป่วยหนักอยู่แต่ในบ้าน หลังจากอากงเสียชีวิตเธอก็กลายเป็นคนไร้ประโยชน์ถูกบรรดาติพี่น้องไล่ออกจากบ้าน การที่เธอช่วยชีวิตแมวขาวไว้ทำให้เธอย้อนเวลากลับมาในอดีตอีกครั้ง เธอได้

โต้แย้งกับกรอบแนวคิดชายเป็นใหญ่ สุดท้ายได้เป็นทายาทของตระกูลอนันตทรัพย์ ดังตัวอย่าง

“ดิฉัน ปิ่นตะวัน อนันตทรัพย์ ขอขอบคุณทุกท่านที่มาร่วมเป็นพยานในการเปิดพินัยกรรมในวันนี้ค่ะ ดิฉันรู้ตัวว่าอาจจะยังอ่อนประสบการณ์บ้าง แต่ทุกท่านในที่นี้รู้จักดิฉันดีอยู่แล้ว ดิฉันเรียนรู้ไวและขยันมากค่ะ” เธอหัวเราะน้อย ๆ ทำเอาคนอื่นยิ้มตาม แน่นอนว่าเกือบห้าปีมานี้พวกเขารู้ในใจลึก ๆ มานานแล้วว่าเจ้าสัววางแผนจะให้หลานสาวคนนี้รับช่วงบริษัท ไม่เช่นนั้นคงไม่ให้ไปฝึกงานตามแผนกและบริษัทลูกต่าง ๆ รวมทั้งแนะนำให้รู้จักกับฝ่ายบริหารของบริษัทเร็วขนาดนี้

นี่ก็คือทายาทตัวจริงที่ท่านเจ้าสัวฮุย อนันตทรัพย์ ปลุกปั้นมากับมือ

(*แมวขาวชะตาฟ้า,* 2566 : 219)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสาวในสังคมไทยสมัยใหม่สามารถขึ้นมาเป็นผู้สืบสกุลนำพาบริษัทรุ่งเรืองได้ ซึ่งเห็นได้จากภาพที่ลูกสาวสามารถสวมบทบาทผู้นำที่ดีแทนลูกชายได้ อีกทั้งยังแสดงถึงลูกสาวกับลูกชายมีความสามารถเท่าเทียมกัน แต่การที่ลูกสาวสามารถขึ้นมาเป็นผู้นำบริษัทต้องผ่านอุปสรรคมากมาย เนื่องจากต้องท้าทายกับอำนาจชายเป็นใหญ่ ซึ่งเป็นค่านิยมที่ยึดถือมาตลอดทำให้ผู้หญิงในฐานะลูกสาวต้องใช้ความพยายามมากกว่าลูกชายจึงสามารถขึ้นเป็นผู้นำบริษัทได้ เพราะต้องผ่านขั้นตอนการปรับความเข้าใจ และการพิสูจน์ตนเอง

3.3 ลูกสาวผู้ได้รับการศึกษา มีความรู้ความสามารถ

ภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสาวได้รับการศึกษาเป็นผู้หญิงยุคใหม่ที่มีความรู้ มีความคิดความอ่านและมีความเฉลียวฉลาดในการดำเนินชีวิต ซึ่งมักจะสอดคล้องสัมพันธ์กับหน้าที่การงานทำ ช่วยสร้างโอกาสแก่ผู้หญิงช่วยแก้ไขปัญหาแก่ผู้หญิง และนำพาผู้หญิงเข้าสู่โลกแห่งอิสระเสรีภาพ ดังเช่นในนวนิยายเรื่อง*ดอกไม้ในแจกันเหล็ก* กล่าวถึงลูกสาวทั้งสองของรำเพยได้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ต่างประเทศ และลูกสาวคนโตได้กลายเป็นนักเขียนที่มีความสามารถเขียนได้หลายภาษา ลูกสาวคนเล็กก็ได้ส่งผลงานที่เป็นสื่อการสอนแบบเทคโนโลยีสมัยใหม่กระจายไปทั่วโลก ดังตัวอย่าง

สุพรรณิการ์มาพร้อมกับรูปลักษณ์ที่สวยสง่ามีเนื้อมีหนังเปล่งปลั่งมากขึ้น และเอาผลงานเขียนหนังสือเป็นภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นในเล่มเดียวกันมาอวดแม่ถึง 3 ผลงาน

“งานของหนูในเบิกทางที่จะเข้าสู่แวดวงนักวิชาการค่ะ ได้แน่แต่หนูขอพักสักสองสามเดือนค่อยเริ่มทำงาน”

(ดอกไม้ในแจกันเหล็ก, 2565 : 273)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าในเรื่องได้นำเสนอภาพผู้หญิงในฐานะลูกสาวมีความรู้ ความสามารถด้านภาษา และด้านวาดภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงสมัยใหม่กำหนดชีวิตของตัวเองได้มีโอกาสได้เรียนในระดับสูงมีความรู้ความสามารถแล้ว ผู้หญิงจึงไม่ต้องอยู่ในบ้านทำงานบ้านอย่างเดียว ผู้หญิงสามารถเลื่อนฐานะพื้นที่ในสังคมได้ การใช้ภาษาได้หลายภาษาหรือมีผลงานต่าง ๆ ที่ดี จึงเป็นต้นทุนในการพัฒนาตนเองก้าวหน้าไปสู่สังคมโลกได้ ดังนั้นการศึกษาถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันผู้หญิงเข้าสู่สังคมแห่งการทำงานที่เปิดกว้างมากขึ้น

ในนวนิยายเรื่อง*วิหารความจริงวิปลาส* กล่าวถึง ตัวละครหญิงที่ชื่อเอกเป็นนักศึกษาที่เรียนเก่ง ฉลาดชอบออกการเดินทาง และอ่านหนังสือ เพราะว่าสนใจศึกษามิติหลากหลายของคนในสังคม เธอจึงเลือกเรียนมหาวิทยาลัยเปิด ดังตัวอย่าง

> *ตอน ม.6 เกรดเฉลี่ยของฉันดีพอที่จะเลือกเรียนอะไรก็ได้ในสายการเรียนที่ฉันเรียนมา แน่นอนว่าที่บ้านคาดหวังว่าฉันจะเลือกเรียนหมอ แต่ฉันมองว่าการเข้าไปเรียนเต็มเวลาในรั้วมหาวิทยาลัยอาจปิดกั้นฉันจากการได้เรียนรู้และทำความรู้กับโลกที่ตัวเองอาศัยอยู่เลยเลือกเรียนมหาวิทยาลัยเปิด เริ่มทำงานหารายได้ด้วยการสอนพิเศษ แล้วฉันก็เริ่มออกเดินทาง*
>
> *(วิหารความจริงวิปลาส, 2565 : 28)*

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าในเรื่องได้สร้างภาพผู้หญิงในฐานะลูกสาวสมัยใหม่ที่มีการศึกษาที่ดี ได้รับความรู้ และแนวคิดใหม่ ๆ มากขึ้น ทำให้ผู้หญิงเลือกเรียนวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง การศึกษาทำให้ผู้หญิงมีความคิดเป็นของตนเองอยากใช้ชีวิตแบบที่ตนเองมากกว่าตามที่สังคมคาดหวัง ผู้หญิงที่ได้รับการศึกษาจึงไม่อยากอยู่ในกรอบที่สังคมสร้างขึ้นไว้สำหรับตีค่าผู้หญิง แต่ผู้หญิงสามารถเลือกสิ่งที่ต้องการได้ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการศึกษาเป็นตัวช่วยนำพาผู้หญิงเข้าสู่โลกแห่งอิสระเสรีภาพ

4 ภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสะใภ้

จากการศึกษาพบว่าในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 - 2566 มีการนำเสนอภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสะใภ้คือ ลูกสะใภ้ผู้ไม่ยอมรับและปฏิเสธต่อการใช้อำนาจของแม่สามี ดังนี้

1) ลูกสะใภ้ผู้ไม่ยอมรับและปฏิเสธต่อการใช้อำนาจของแม่สามี

ภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสะใภ้ผู้ไม่ยอมรับและปฏิเสธต่อการใช้อำนาจของแม่สามี หรือการไม่ให้ความยอมรับนับถือแม่ของสามี และแสดงอาการต่อต้าน หรือการแสดงพฤติกรรมและคำพูดที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ดังเช่นในนวนิยายเรื่อง*ดอกไม้ในแจกันเหล็ก* กล่าวถึง เมื่อรำเพยมาอยู่บ้านของฉั่วเป็นลูกสะใภ้ของแม่สุนีย์ รำเพยจึงลาออกจากปั๊มน้ำมันตั้งใจจะอุ้มท้องพักอยู่ที่บ้านให้โอกาสแก่ฉั่วไปทำงานแทนจะได้มีเงินเก็บคลอดลูก แต่แม่สามีไม่เห็นใจเธอด่าว่าเธอคิดจะเกาะสามีกิน ทำให้รำเพยไม่ยอมและโต้เถียงกับแม่สามี ดัง

ตัวอย่าง

ชีวิตการเป็นลูกสะใภ้ของแม่สุนีย์ของรำเพยนั้น ไม่ราบรื่นตั้งแต่แรก เมื่อหล่อนรู้ว่ารำเพยออกจากงานที่ปั๊มน้ำมันแล้วก็ต่อว่า...

“แล้วตัวเองก็ทำงานได้เงินเหมือนกันจะลาออกมาทำไม”

“แม่...ตอนท้องไอ้ฉั่วแม่แพ้มากมั้ย ทำอะไรไหวมั้ย นี่เหม็นน้ำมันจะตาย แล้วยังอยู่ดึก ๆ ดื่น ๆ ด้วยคนท้องจะไปตรากตรำดึกดื่นได้ยังไง...อยากได้หลานชายไม่ชายเหรอ”

(*ดอกไม้ในแจกันเหล็ก*, 2565 : 213)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าในเรื่องได้สร้างภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสะใภ้ไม่ยอมรับและปฏิเสธต่อการใช้อำนาจของแม่สามี เมื่อแม่สามีกับลูกสะใภ้ต้องอยู่ร่วมบ้านเดียวกันแล้วแม่สามีไม่ยอมรับ เข้าใจ ให้เกียรติ และเห็นคุณค่าของลูกสะใภ้จึงเป็นสาเหตุของปัญหา อีกทั้งยังเห็นได้ว่าถ้าฝ่ายลูกสะใภ้ไม่หาแนวทางในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขและเกิดสันติสุขให้ได้ลดความขัดแย้งจะทำให้สามีกับภรรยามีความเสี่ยงต้องหย่าร้างกัน เพราะว่าจะสร้างความเครียดให้กับลูกสะใภ้ และทำให้เกิดความไม่ราบรื่นในชีวิตสมรส

ในนวนิยายเรื่อง *รอยบาศ* ในตอนที่โบตั๋นได้ยินพี่สาวสามีแต่งเรื่องเองโดยไม่มีมูลนินทาเธอเป็นคนบ้าผู้ชายในกลางตลาดนัด และแม่สามีก็เป็นคนสนับสนุนอยู่ข้าง ๆ ทำให้โบตั๋นรู้สึกไม่พอใจแม่สามีจึงใช้วิธีฉวยกุญแจร้านไว้กับตนเอง เพราะว่าโบตั๋นเป็นคนปัจจุบันที่ต้องข้ามภพชาติที่เกิดใหม่ในสังคมอดีต โบตั๋นจึงมีความกล้าในการแสดงออก ดังตัวอย่าง

อากงนั่งขายของหน้าร้านอยู่หลายชั่วโมง เห็นเมียกับลูกสะใภ้กลับมาจึงคิดไปยืดเส้นยืดสาย เดินมาส่งกุญแจเก๊ะให้อาม่าที่หน้าประตูครัว แต่โบตั๋นลุกขึ้นมาฉวยกุญแจจากมือแก

“ต่อไปเวลาอากงไม่อยู่ ฉันจะเป็นคนเก็บกุญแจเอง”

อากงร้องอ้ออย่างงง ๆ ปกติแกไว้ใจโบตั๋น แต่ให้อาม่าเก็บกุญแจเก๊ะเพราะเป็นเมีย ไม่เคยนึกว่าโบตั๋นจะลุกมาปฏิวัติยึดอำนาจ

(*รอยบาศ*, 2563 : 136)

จากข้อความดังกล่าวเห็นว่าผู้หญิงในสังคมปัจจุบันได้รับค่านิยมต่าง ๆ จากโลกสมัยใหม่ เช่น สตรีนิยม สิทธิมนุษยชน เป็นต้น จึงทำให้ผู้หญิงในฐานะลูกสะใภ้เหล่านี้ไม่ยอมถูกรังเกียจและมีความกล้าในการยึดอำนาจจากแม่สามี อีกทั้งจะเป็นการที่ลูกสะใภ้ส่วนมากถูกแม่สามีดูถูกเหยียดหยาม แสดงถึงแม้เป็นผู้หญิงด้วยกันอาจจะไม่สร้างความเข้าใจกัน ซึ่งแม่สามีส่วนมากอยู่ในกรอบของปิตาธิปไตย และเคยถูกปฏิบัติมาโดยตลอด จึงยากที่จะยอมรับลูกสะใภ้ในฐานะสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัว

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 – 2566 พบว่ามีการนำเสนอภาพแทนผู้หญิงตามขนบของสังคมและภาพแทนผู้หญิงสมัยใหม่ แต่นักเขียนสตรีมีการเน้นภาพแทนผู้หญิงสมัยใหม่เพื่อสนับสนุนผู้หญิงมีพื้นที่ในสังคม และสามารถสรุปภาพแทนผู้หญิงในฐานะต่าง ๆ ได้แก่ 1) ภาพแทนผู้หญิงในฐานะแม่คือ แม่มีลักษณะการเป็นแม่ที่ดีตามขนบของสังคมคือ ผู้อบรมเลี้ยงดู สั่งสอนลูก และปกป้องลูก ทำให้แม่ต้องเป็นผู้หญิงที่เข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้ และแม่ผู้มีบทบาทการเป็นผู้นำ ที่แตกต่างกับแม่ในสมัยก่อนที่ต้องอยู่ในกรอบของชายเป็นใหญ่ ในสังคมปัจจุบันผู้หญิงในฐานะแม่เป็นหัวหน้าควบคุมเส้นทางชีวิตด้วยตนเอง สามารถปกป้องตนเองและลูกได้ ทำให้คนในสังคมมีความชื่นชมและสนใจผู้หญิงมากขึ้น 2) ภาพแทนผู้หญิงในฐานะภรรยาเป็นผู้แบ่งเบาภาระทางเศรษฐกิจ ซึ่งภรรยาทั้งทำงานเก่งและดูแลครอบครัวได้อย่างดีด้วย ทำให้ภรรยามีบทบาทสำคัญในครอบครัว และภาพแทนผู้หญิงในฐานะภรรยาเป็นผู้หญิงเก่งแทนที่แม่ศรีเรือน แสดงให้เห็นว่าผู้ชายในสังคมปัจจุบันมีความคาดหวังที่ได้ผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้านเก่ง และมีความคิดเฉลียวฉลาดมาเป็นคู่ครองเพื่อแบ่งเบาภาระงานของตนมากกว่าผู้หญิงที่เก่งเพียงงานบ้านอย่างเดียว 3) ภาพแทนผู้หญิงในฐานะลูกสาวต้องกตัญญู ซึ่งลูกสาวกตัญญูถึงจะเรียกได้ว่าทำหน้าที่ลูกสาวสมบูรณ์ และเป็นลูกสาวมีบทบาทการเป็นผู้นำ สาวสามารถสวมบทบาทผู้นำที่ดีแทนลูกชายได้ ดังนั้นจึงเห็นว่าลูกสาวกับลูกชายมีความสามารถเท่าเทียมกัน และลูกสาวได้รับการศึกษา มีความรู้ความสามารถ ดังนั้นจึงเห็นว่าการศึกษาถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันผู้หญิงเข้าสู่สังคมแห่งการทำงานที่เปิดกว้างมากขึ้น และจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้หญิงในอนาคต 4) ในฐานะลูกสะใภ้นำเสนอให้ลูกสะใภ้ไม่ยอมรับและปฏิเสธต่อการใช้อำนาจของแม่สามี ผู้หญิงในสังคมปัจจุบันได้รับค่านิยมต่าง ๆ จากโลกสมัยใหม่ จึงทำให้ผู้หญิงในฐานะลูกสะใภ้เหล่านี้ไม่ยอมถูกรังเกียจและมีความกล้าในการยึดอำนาจจากแม่สามี

ผลการศึกษาพบว่าภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 - 2566 ภาพแทนผู้หญิงในฐานะต่าง ๆ ของครอบครัว พบว่านักเขียนสตรีรางวัลชมนาดได้นำเสนอภาพแทนผู้หญิงในฐานะแม่การเป็นแม่ที่ดี และลูกสาวต้องกตัญญู เป็นภาพแทนผู้หญิงตามขนบของสังคมที่ยังอยู่ในกรอบของปิตาธิปไตยตามค่านิยมดั้งเดิมในสังคมไทย ซึ่งเป็นการเน้นย้ำความคาดหวังต่อภาพแทนผู้หญิงในสังคมไทย สอดคล้องกับแนวคิดของนพพร ประชากุล (2552 : 12) ได้กล่าวถึง ภาพแทนผู้หญิงคือ พิจารณาว่าภาพของผู้หญิงแต่ละคนที่โลดแล่นไปมาในหน้ากระดาษของวรรณกรรมราวกับมีชีวิตเลือดเนื้อนั้น แท้จริงแล้วต่างก็เป็นภาพที่ถูกประกอบสร้างด้วยการหยิบเลือกเอาคุณค่าบางอย่างของผู้หญิงสู่การรับรู้ของสาธารณะ การพินิจพิเคราะห์ภาพเสนอทางจินตนาการเหล่านี้จึงเป็นหนทางที่ช่วยพาเราเข้าไปสัมผัสทัศนคติ ความคิดความเชื่อ และความคาดหวังที่ผู้คนในสังคมมีต่อผู้หญิง

ส่วนภาพแทนผู้หญิงในฐานะแม่ ภรรยา และลูกสาวที่ต้องลุกขึ้นมาทำหน้าที่เป็นผู้นำในครอบครัว หรือต้องทำงานนอกบ้าน มีการผลิตซ้ำภาพแทนผู้หญิงนอกจากต้องมีบทบาทในครอบครัวแล้ว ยังต้องมีบทบาทในสังคมด้วย ซึ่งเป็นลักษณะที่ร่วมกัน ซึ่งผู้หญิงต้องเป็นผู้นำซึ่งเกิดจากความอ่อนแอ ความบกพร่อง หรือการตายของผู้ชายในการเป็นผู้นำครอบครัวทำให้ผู้หญิงต้องก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำครอบครัวด้วยตนเอง ดังเช่นในเรื่อง*แมวขาวชะตาฟ้า* ปิ่นตะวันได้ขึ้นมาเป็นผู้สืบสกุลเป็นผู้นำบริษัท เนื่องจากลูกชายไม่ได้เรื่องได้ราว ในเรื่อง*รอยบาศ* โบตั๋นเป็นสะใภ้ร้านขายของชำในตลาด เนื่องจากพ่อแม่ของสามีอายุแก่ชราแล้ว สามีก็เสียชีวิตหลังแต่งงานไม่กี่ปีโบตั๋นจึงต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำครอบครัวสืบทอดธุรกิจของครอบครัว สะท้อนให้เห็นการยอมรับความล้มเหลวของผู้ชายต่อบทบาทหลักที่สังคมวางไว้ และรับเอาผู้ที่แข็งแกร่งกว่าขึ้นมาทำหน้าที่แทนโดยไม่แบ่งแยกเพศ อีกปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงต้องทำหน้าที่เป็นเสาหลักของบ้านคือ การหย่าร้างกับสามีหรือการครองโสด ดังนั้นเมื่อไม่มีผู้นำครอบครัวที่เป็นผู้ชาย ผู้หญิงจึงต้องปกครองและเลี้ยงดูคนในครอบครัวเอง ทำให้ผู้หญิงเริ่มตระหนักว่าเมื่อสภาพสังคมหรือสถานการณ์รอบตัวเปลี่ยนแปลงไปผู้หญิงก็สามารถเป็นที่พึ่งของตนและครอบครัวได้ ซึ่งสอดคล้องกับนิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต (2546 : 80) ได้ศึกษาเรื่อง ผู้หญิงไทยกับบทบาทผู้นำในสังคมยุคใหม่ โดยพลการศึกษาได้กล่าวถึง สตรียุคใหม่จึงเห็นทั้งแม่บ้านและเป็นทั้งผู้สร้างรายได้มาจุนเจือครอบครัวอีกแรงหนึ่ง เนื่องจากสามีไม่สามารถหาเลี้ยงเพียงพอ ความเป็นผู้นำระหว่างผู้หญิงและผู้ชายจึงน่าจะพิจารณาจากความสามารถในการดำเนินชีวิตในครอบครัวและในสังคมมากกว่าการมองถึงตำแหน่งอำนาจและความได้เปรียบเสียเปรียบตามค่านิยมของสังคมแบบเก่า

อย่างไรก็ตาม ผลจากการศึกษาภาพแทนผู้หญิงในฐานะภรรยา และลูกสาวได้รับการศึกษาที่ดีสามารถประกอบอาชีพในสังคมเป็นผู้หญิงเก่ง สอดคล้องกับณัฐยา อิทธิจันทร์ และอรทัย เพียยุระ (2565 : 244) เรื่อง การนำเสนอภาพผู้หญิงสมัยใหม่ในสังคมทศวรรษ 2530 ในนวนิยายเรื่อง จินตปาตี ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นพลวัตของสังคมไทยที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปเพื่อสอดรับกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยเฉพาะบทบาทหน้าที่ของผู้หญิงในสังคมที่เห็นได้จากภาพการนำเสนอที่เป็นภาพสะท้อนจากนวนิยายผู้หญิงสมัยใหม่คือผู้หญิงที่มีความคิดและการใช้ชีวิตที่แปรผันไปกับบริบททางสังคมส่งผลให้ผู้หญิงมีความทัดเทียมกับผู้ชายมากขึ้น ภาพแทนผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาดทั้งหมดนี้ยังสามารถทำให้ผู้อ่านตระหนักในคุณค่าของผู้หญิงที่มีความสำคัญต่อครอบครัว และสังคมเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

1. งานวิจัยนี้สามารถสนับสนุนภาพแทนผู้หญิงสมัยใหม่ให้แพร่หลายในสังคมมากขึ้น เช่น ภาพแทนผู้หญิงมีบทบาทการเป็นผู้นำ มีความรู้ความสามารถ และมีความกล้าปฏิเสธต่อการใช้อำนาจ เป็นต้น ซึ่งเชื่อว่างานวิจัยชิ้นนี้อาจจะช่วยพัฒนาส่งเสริมและเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้หญิงให้เป็นภาพของผู้หญิงสมัยใหม่ และผู้วิจัยเชื่อว่าผู้หญิงมีความสามารถไม่แพ้ผู้ชายและผู้หญิงสามารถที่จะก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำหรืออาจจะมีส่วนสำคัญในการช่วยพัฒนาสังคม องค์กรหรือประเทศได้

2. การเปลี่ยนแปลงมุมมองของสังคมให้มองเห็นถึงบทบาทและความสำคัญของผู้หญิงมากขึ้น ยอมรับในสิทธิเสรีภาพในด้านต่าง ๆ เช่น บทบาทหน้าที่ในสังคม ยอมรับในความสามารถและตัวตนของผู้หญิง โดยการรื้อถอนภาพหรือการกระทำเดิม ๆ ของผู้หญิงสมัยก่อนออก ให้กลายเป็นภาพแทนผู้หญิงสมัยใหม่ เช่น ภาพแทนผู้หญิงในฐานะภรรยาเป็นผู้หญิงเก่งแทนที่แม่ศรีเรือน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาภาพแทนผู้ชายในนวนิยายรางวัลชมนาด พ.ศ. 2563 - 2566

2. ควรมีการใช้แนวคิดทางจิตวิทยา แนวคิดเพศวิถี และแนวคิดต่าง ๆ มาศึกษาผู้หญิงในนวนิยายรางวัลชมนาด เพื่อทำให้เข้าใจผู้หญิงในสังคมไทยมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กานติมา. (2565). *ดอกไม้ในแจกันเหล็ก.* กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น.

ชมนาด รางวัลแห่งความสำเร็จ ของสตรีที่มีใจรักในงานประพันธ์. (2564). ประชาชาติธุรกิจ. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 17 มกราคม 2567. แหล่งที่มา: http://m.pantip.com>topic.

ณัฐยา อิทธิจันทร์ และ อรทัย เพียยุระ. (2565). การนำเสนอภาพผู้หญิงสมัยใหม่ในสังคมทศวรรษ 2530 ในนวนิยายเรื่อง จินตปาตี. *Dhammathas Academic Journal*. 22 (1), 235-248.

นพพร ประชากุล. (2552). *แนวคิดสกุล “สตรีนิยม” (Feminism). ใน ยอกอักษรย้อนความคิด เล่ม 2 ว่าด้วยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: อ่าน.

นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต. (2546). ผู้หญิงไทยกับบทบาทผู้นำในสังคมยุคใหม่. *Parichart Journal*. 16 (1), 78–83.

บุณย์เสนอ ตรีวิเศษ. (2550). *การวิเคราะห์วรรณกรรมการเมืองระหว่าง ปี พ.ศ. 2545 – 2548: งานวิจัย.* คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ปรียาณัฐ ขำแก้ว. (2561). *ภาพแทนผู้หญิงในเรื่องสั้นของกนกพงศ์ สงสมพันธุ์.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รื่นฤทัย สัจจพันธุ์. (2556). *อ่าน ได้ อ่าน เป็น.* กรุงเทพมหานคร: สถาพรบุ๊คส์.

วนิดา บำรุงไทย. (2544). *ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย.* กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

วิญวิญญ์. (2563). *ไผ่ลายหยก.* กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น.

สมเกียรติ รักษ์มณี. (2558). *การแต่งนวนิยาย.* นนทบุรี: สัมปชัญญะ.

เสนาะ เจริญพร. (2546). ภาพเสนอผู้หญิงในวรรณกรรมไทยช่วงทศวรรษ 2530: วิเคราะห์ความโยงใยกับประเด็นทางสังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อรจิรา อัจฉริยไพบูลย์. (2560). *อรจิราวิชาการ: ศิลปะการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

การพัฒนาชุดตรวจแบบกระดาษเพื่อตรวจหาเขม่าปืน

Development of a Paper-Based Test Kit for the Detection of Gunshot Residues

ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง, ศุภชัย ศุภลักษณ์นารี,
ปิยาภา จันทร์มล และ อรทัย เขียวพุ่ม
มหาวิทยาลัยศิลปากร

Sirirat Choosakoonkriang, Supachai Supaluknari,
Piyapa Junmon and Orathai Khaewpum
Silpakorn University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: Choosakoonkrian_s@silpakorn.edu

****

บทคัดย่อ

เขม่าปืนเป็นพยานหลักฐานที่สำคัญซึ่งช่วยในการระบุตัวผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาอุปกรณ์การวิเคราะห์สีบนกระดาษด้วยระบบของไหลจุลภาคแบบรวดเร็ว (μPAD) ใช้สำหรับการตรวจหาไอออนตะกั่ว, แบเรียม, ไนไตรท์ และไนเตรตในปลอกกระสุนปืน ซึ่งอุปกรณ์ μPAD ประดิษฐ์ขึ้นจากการพิมพ์ขี้ผึ้งลงบนกระดาษกรอง การวิเคราะห์ไนไตรท์ และไนเตรตไอออนวิเคราะห์ได้จากปฏิกิริยาการเกิดสีโดยใช้ Griess reagent และสำหรับการวิเคราะห์ตะกั่วและแบเรียมทดสอบโดยใช้โซเดียมโรไดโซเนต โดยอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษใช้สำหรับตรวจวิเคราะห์ไอออนดังกล่าวจากการวัดความเข้มสี RGB ของภาพถ่ายจากอุปกรณ์ μPADs ผ่านโปรแกรม ImageJ ผลการวิจัยพบว่าขีดจำกัดการตรวจวิเคราะห์ไอออนตะกั่ว แบเรียม ไนไตรท์ และไนเตรตอยู่ที่ 0.04, 0.11, 0.16 และ 0.16 nmol ตามลำดับ และอุปกรณ์ μPAD ถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์ไอออนตะกั่ว แบเรียม ไนไตรท์ และไนเตรตดังกล่าวในเขม่าปืนที่รวบรวมจากมือของอาสาสมัครยิงปืนและปลอกกระสุนปืน จากผลการทดลองถึงแม้ว่าบนมือของอาสาสมัครยิงปืนจะตรวจพบเขม่าปืนค่อนข้างน้อย แต่ผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าการใช้อุปกรณ์ μPAD ซึ่งเป็นการทดสอบอุปกรณ์วิเคราะห์อย่างง่ายสามารถนำมาใช้ในการสืบสวนสอบสวนทางนิติวิทยาศาสตร์ในการตรวจเขม่าปืนแบบภาคสนามได้

คำสำคัญ: เขม่าปืน; อุปกรณ์การวิเคราะห์บนกระดาษด้วยระบบของไหลจุลภาค; นิติวิทยาศาสตร์

* วันที่รับบทความ : 3 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 21 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 24 มกราคม 2567
Received: January 3, 2024; Revised: January 21, 2024; Accepted: January 24, 2024

Abstract

Gunshot residue (GSR) was a piece of important trace evidence which helps to identified the shooter related to firearms. The objective of this study was to develop a rapid color microfluidic paper-based analytical devices (μPADs) for the detection of lead, barium nitrile and nitrate in gunshot residues. The μPADs were created by beeswax printing on filter paper. The analysis of nitrite and nitrate ions was based on the color reaction using a Griess reagent while the detection of lead and barium ions was using a sodium rhodizonate test. The devices were employed to detect those ions existence from the color intensity of the μPADs images read by an ImageJ software in RGB color space. It was found that the limits of detection for lead, barium, nitrile and nitrate ions were 0.04, 0.11, 0.16 and 0.16 nmol. The μPAD device was then used to analyses the lead, barium, nitrite and nitrate ions in gunshot residues collected from the shooter's hands and from fired cartridge cases. Although the presence of GSR on shooter's hands after a shooting could be relatively low, the results has demonstrated that applying μPADs, a simple analytical devices test could assist the forensic investigation in detecting in the field-work detection of GSR.

Keywords: Gunshot residue (GSR); A rapid color microfluidic paper-based analytical devices (μPADs); Forensic science

บทนำ

ปัจจุบันในสังคมไทยมีปัญหาทางอาชญากรรมเพิ่มขึ้น มีการรายงานในสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อหลักทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และ ทางสื่อออนไลน์ประเภทต่างๆ ด้วย แม้กระทั่งช่วงการระบาดของไวรัสโควิด แต่คดีอาชญากรรมก็ไม่ได้ลดลงเลย (ปูรณิมา, 2564) คดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้น มักจะมีการใช้อาวุธมาเกี่ยวข้องในคดีอ้างถึงทฤษฎีของ Locard นำเสนอแนวความคิดที่ ว่าเมื่อวัตถุ 2 ชิ้น สัมผัสกันจะมีการแลกเปลี่ยนบริเวณพื้นผิวที่สัมผัสกันของวัตถุนั้น ซึ่งทฤษฎีที่ได้มาจากแนวความคิดนี้ มีการนำไปใช้กับพยานหลักฐานที่ตรวจพบในสถานที่เกิดเหตุ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานนิติวิทยาศาสตร์ (กองบรรณาธิการ, ม.ป.ป.) ในคดีอาขญากรรมร้ายแรงมักจะมีอาวุธมาเกี่ยวข้อง อาวุธปืนเป็นอาวุธที่มักถูกนำมาใช้เมื่อมีการยิงปืนเกิดขึ้น เขม่ามืนที่เกิดขึ้นมักจะถูกพบเจอในสถานที่เกิดเหตุ ทำให้การตรวจวิเคราะห์เขม่าปืนในสถานที่เกิดเหตุ ไม่ว่าจะติดมากับมือ ติดอยู่บริเวณผิวหนังหรือเสื้อผ้าของผู้ต้องสงสัย เป็นต้น เพื่อมาช่วยในกระบวนการสืบสวนสอบสวนเพื่อยืนยันหาตัวผู้กระทำความผิด ซึ่งการยืนยันด้วยหลักการทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ เป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับในกระบวนการยุติธรรมและสามารถนำไปใช้ในการพิจารณาคดีในชั้นศาลได้

เขม่าปืน (Gunshot Residue, GSR) ประกอบด้วยอนุภาค ที่ถูกขับออกจากปากกระบอกปืนหลังจากการปล่อยกระสุนปืนออกมาก ประกอบด้วยอนุภาคที่ถูกเผาไหม้และไม่เผาไหม้ จากตัวจุดชนวนท้ายกระสุนปืน (Explosive primer) ดินส่งกระสุนปืน (Propellant) และตะกั่วที่ระเหยกลายเป็นไอ

(Vaporized lead) การยิงกระสุนทำให้เกิดปฏิกิริยาระเบิดที่รุนแรงมากซึ่งอยู่ภายในกระบอกปืน GSR จากกระสุนปืนมีความหมายครอบคลุมและอาจรวมถึงเศษโลหะจากปลอกกระสุนปืน ตลอดจนสิ่งสกปรกหรือสารตกค้างอื่น ๆ ที่อยู่ภายในลำกล้องปืนที่อาจหลุดออกมาได้ (Selin, 2013) โดยปกติการยิงปืนมักจะพบเขม่าปืนที่ฟุ้งกระจายติดอยู่บริเวณที่มีการยิงปืน ผู้ที่อยู่ในสถานที่เกิดเหตุจะตรวจพบเขม่าปืนที่ตัว เสื้อผ้าได้ ซึ่งการตรวจยืนยันว่าเป็นเขม่าปืนนั้นจะประกอบด้วยธาตุหลักที่ใช้ระบุว่าเป็นองค์ประกอบของเขม่าดินปืน คือ ตะกั่ว (Pb), พลวง (Sb) และแบเรี่ยม (Ba) และอาจตรวจจากไอออนสารไนเตรทและไนไตรท์ที่เกิดจากการเผาไหม้ของดินส่งกระสุนปืน ซึ่งจะตรวจพบได้เมื่อเกิดจากการยิงปืนเท่านั้น การตรวจหาสารเหล่านี้สามารถนำมาใช้ยืนยันว่าตัวบุคคลได้ว่าผู้นั้นมีความเกี่ยวข้องกับการใช้อาวุธปืนนั้นๆ และอาจจะอยู่ในสถานที่เกิดเหตุการณ์ยิงปืนได้ ในการตรวจยืนยันว่าเป็นเขม่าปืนนั้น มีหลายวิธีการสำหรับการตรวจวัดมีหลากหลายเทคนิค วิธีการตรวจด้วยเครื่องมือเหล่านี้ อาทิเช่น การตรวจธาตุหลักโดยวิธีวิเคราะห์ทางสเปกโตรสโครปี (Spectroscopy) ประเภทต่างๆ (Rosenberg & Dockery, 2008) (Dockery & Goode, 2003; Doty & Lednev, 2018; Vanini et al., 2015) การหาปริมาณไอออนไนเตรท และไนไตร์ทด้วยวิธีทางสเปกโตรสโครปี (Spectroscopy) (García-Robledo, Corzo, & Papaspyrou, 2014; ภิญญดา อันสนั่น และคณะ2556) การวิเคราะห์ทางโครมาโทกราฟี (Chromatrography) (Michalski & Kurzyca, 2006) และการวิเคราะห์ทางเคมีไฟฟ้า (Electrochemistry) (Tan, Anastasi, & Chandra, 2021) เป็นต้น ซึ่งวิธีและเทคนิคทางเครื่องมือขั้นสูงเหล่านี้ต้องใช้ผู้ปฏิบัติการที่มีทักษะความชำนาญ และใช้รีเอเจนท์ เวลา และปริมาณตัวอย่างในการวิเคราะห์มาก เป็นการตรวจในห้องปฏิบัติการซึ่งต้องมีการเก็บตัวอย่าง การขนส่งตัวอย่างด้วย ดังนั้นการพัฒนาเทคนิคในการตรวจวัดที่ง่ายและราคาถูกเพื่อเอาชนะข้อเสียเหล่านี้จึงมีความสำคัญ

ชุดทดสอบอย่างง่าย (Test Kit) เป็นชุดทดสอบที่ใช้สำหรับคัดกรองตัวอย่างเบื้องต้น ต้องเป็นชุดทดสอบที่ใช้เวลาไม่นานและสามารถทดสอบได้ง่าย ให้ทราบผลอย่างรวดเร็วในเบื้องต้น ก่อนจะนำไปทดสอบอย่างละเอียดด้วยเครื่องมือและขั้นตอนที่มีแม่นยำสูงในห้องปฏิบัติการเพื่อให้ได้ผลถูกต้องมากขึ้น โดยทั่วไปชุดทดสอบอย่างง่ายจะถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้งานได้ง่าย เห็นผลลัพธ์ในเวลาไม่นาน ไม่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการทดสอบ หลักการโดยทั่วไปของชุดทดสอบอย่างง่าย อาศัยการเกิดปฏิกิริยาระหว่างสารเป้าหมายที่ต้องการทดสอบกับสารที่มีความไวและจำเพาะต่อการเกิดปฏิกิริยากับสารนั้นๆ เมื่อสารทดสอบทำปฏิกิริยากับสารเป้าหมายจะแสดงการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้อย่างง่ายและชัดเจน เช่น สีเปลี่ยนไปจากเดิม เป็นต้น ชุดทดสอบอย่างง่ายมีหลายประเภท อาทิชุดทดสอบแบบหยด ชุดทดสอบแบบจุ่ม เป็นต้น

อุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษ (Paper based device) อุปกรณ์ประเภทนี้ประกอบขึ้นเป็นพื้นที่สองส่วนที่แตกต่างกัน คือพื้นที่ที่ชอบน้ำ (Hydrophilic) ซึ่งก็คือกระดาษมักจะเป็นพื้นที่เกิดปฏิกิริยา เช่นเกิดการเปลี่ยนสี (Colorimetric) หรือการวัดระยะทางการเกิดปฏิกิริยา เป็นต้น และพื้นที่ที่ไม่ชอบน้ำ (Hydrophobic) ที่ใช้กำหนดเขตปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น ถูกนำมาใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติสำหรับการวิเคราะห์ที่มี

ราคาถูกและรวดเร็ว แนวทางการออกแบบอุปกรณ์ที่พบบ่อยที่สุดคือการพิมพ์ขี้ผึ้งเนื่องจากเป็นวิธีที่ง่ายและค่อนข้างรวดเร็ว อุปกรณ์แบบกระดาษนี้เป็นที่นิยมเนื่องจากมีต้นทุนต่ำในการผลิต สามารถประดิษฐ์ได้ง่าย ทำจากกระดาษที่หาซื้อได้ง่าย ไม่ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์ ที่สำคัญพกพาไปใช้ในภาคสนามได้ง่าย และใชปริมาณสารตัวอย่างและรีเอเจนต์น้อยในการวิเคราะห์ สามารถนำมาใช้ได้ง่าย (Ravgiala et al., 2014) มีงานทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องคือ

Ramesh Chandra (1962) และคณะ ได้ทำการทดสอบหาปริมาณแคลเซียมในตัวอย่างยาโดยใช้ Rhodizonate test สามารถตรวจหาไอออนประจุบวกบางกลุ่มได้อย่างรวดเร็วด้วยรีเอเจนท์ชนิดเดียวกัน มีประโยชน์ในการตรวจวัดธาตุบางตัว เช่น Ca และ Ba เป็นต้น ในปี 2013 Ali Kemal Yetisen และคณะ (2013) ได้รีวิวการตรวจวัดแบบกระดาษเพื่อใช้เป็นอุปกรณ์ตรวจวัดเพื่อสุขภาพ โดยมีการศึกษาเกี่ยวกับการทำอุปกรณ์ การใช้งาน การตรวจวัด การวัดเชิงปริมาณ โดยใช้อุปกรณ์ตรวจวัดแบบง่ายๆ เช่น กล้องมือถือเป็น และความเป็นไปได้ที่จะขยายสเกลไปเป็นสเกลที่ใหญ่ขึ้น (Yetisen at al., 2013) ในปี 2014 Samir A. Bhakta และคณะ ได้ใช้อุปกรณ์ตรวจวัดของไหลจุลภาคแบบกระดาษหาปริมาณไนไตรท์ในน้ำลายโดยวิธี Griess assay ตรวจวัดโดยใช้เครื่องสแกนเนอร์และนำไปประมวลผลด้วยโปรแกรม Adobe photoshop CS6 และนำค่าที่ได้ไปคำนวณหาปริมาณไนไตรท์จากการอ่านค่าความเข้มสีจากสีม่วงแดงในโปรแกรม Adobe photoshop CS6 ซึ่งอ่านเป็นค่ารูปแบบ CMYK (Bhakta et al., 2014) ในปี 2560 อรอุษา เตียวตระกูล ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์หาปริมาณไนเตรท และไนไตรท์ในตัวอย่างเขม่าดินปืนบนอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษ เมื่อนำอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษมาใช้ในการวิเคราะห์หาปริมาณไนเตรท และไนไตรท์ในตัวอย่างเขม่าดินปืนที่เก็บตัวอย่างจากมือผู้ยิง และจากด้านในของปลอกกระสุนปืนที่ยิงแล้ว พบว่าปริมาณของไอออนไนไตรท์ที่วัดได้จากอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษมีความสัมพันธ์กับปริมาณของไอออนไนไตรท์ที่วิเคราะห์ได้โดยใช้เทคนิคไอออนโครมาโทกราฟี (อรอุษา เตียวตระกูล, 2560) นอกจากนี้ในปี 2018 Supatana Buking และคณะ ได้พัฒนา อุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษแบบวัดระยะทาง ในการหาเชิงปริมาณตะกั่ว เพื่อใช้ในการยืนยันว่าเป็นเขม่าปืน และอาจจำนำมาใช้ในการดูตำแหน่งและ ระยะ การยิงปืน ของผู้ยิงปืนในสถานที่เกิดเหตุได้ (Buking et al., 2018)

Cromartie และคณะ ได้สร้างอุปกรณ์ไมโครฟลูอิดิกแบบกระดาษที่สามารถทำการทดสอบเบื้องต้นได้หลายรูปแบบสำหรับการแสดงออกของของเหลวชีวภาพในสถานที่เกิดเหตุ อุปกรณ์เป็นแบบ มัลติเพล็กซ์ทำให้สามารถตรวจหาได้ ทั้งเลือด น้ำลาย น้ำอสุจิ และปัสสาวะได้พร้อมกัน อุปกรณ์พกพานี้ใช้สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสี (Colorimetric reagents) ที่ตรึงไว้บนกระดาษทำให้สามารถอ่านค่าได้ด้วยตาเปล่าหรือตรวจพบได้จากกล้องโทรศัพท์มือถือ (Cromartie et al., 2019) นอกจากนี้มีการศึกษาพัฒนาอุปกรณ์ตรวจวัดบนกระดาษ (μPADs) สำหรับตรวจวัดไนเตรท และไนไตรท์ในเขม่าดินปืน เพื่อใช้ตรวจหาปริมาณไน

เตรท และไนไตรท์ในตัวอย่างเขม่าดินปืน โดยการพิมพ์สกรีนบนกระดาษด้วยขี้ผึ้ง และตรวจวิเคราะห์ไนไตรท์ด้วยปฏิกิริยาการเกิดสีกับรีเอเจนท์ Griess การตรวจวัดไนเตรทใช้โลหะ Zn เป็นตัวรีดิวซ์ เปลี่ยนไอออนไนเตรทเป็นไอออนไนไตรท์ ในการวัดปริมาณไนเตรท และไนไตรท์ด้วยอุปกรณ์นี้ สำหรับการตรวจวัดทั้งไนเตรทและไนไตรท์ และสามารถตรวจตัวอย่างเขม่าปืนที่ที่เก็บมาจากปลอกกระสุน และจากมือผู้ยิงปืนได้ดี (รุ่ง คำปู่, 2562) นอกจากนี้ได้ศึกษาการตรวจวัดเขม่าปืนบนถุงมือที่ถูกใส่ระหว่างยิงปืนโดยดูจากการเปลี่ยนแปลงสีที่เกิดขึ้น โดยอาศัยปฏิกริยา Modified Griess Reagent ในการทำให้เกิดสี ผลการทดลองที่ได้สามารถสังเกตการณ์เปลี่ยนสีของถุงมือได้ และสามารถใช้ตรวจถุงมือที่ผ่านการยิงปืนแม้มีปริมาณที่ตรวจวัดได้จะมีปริมาณน้อยมาก (Rafae et al., 2019)

ในปี 2020 Francisca T.S.M. Ferreira และคณะ ได้พัฒนาอุปกรณ์วิเคราะห์ที่ใช้กระดาษ Microfluidic สองชนิด (μPAD) สำหรับการหาปริมาณของไนไตรท์และไนเตรทของตัวอย่างน้ำลายของมนุษย์เพื่อช่วยในการวินิจฉัยโรคและสภาวะสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับไอออนเหล่านี้ และหลังจากการทดสอบตัวอย่างไนไตรท์และไนเตรท พบว่าวิธีการตรวจวัดด้วย μPAD ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีมาตรฐาน (Ferreira et al., 2020) .ในปี 2564 มีงานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์หาปริมาณไนเตรท และไนไตรท์ในตัวอย่างเขม่าดินปืนบนอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษ ในการวัดระยะทางที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อตรวจหาปริมาณไนเตรท และ ไนไตรท์ในตัวอย่างเขม่าดินปืน (Gunshot residues; GSR) ที่สร้างด้วยวิธีการพิมพ์ผ่านบล็อกสกรีนด้วยขี้ผึ้ง และปริมาณไนเตรท และไนไตรท์จะขึ้นอยู่กับระยะทางการเคลื่อนที่ของสีที่เกิดจากปฏิกิริยาโดยใช้ Griess reagent (รักษ์ชนก อินทรสุขศรี, 2564) ในปี 2021 มีการศึกษาการใช้อุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษ (μPAD) แบบง่ายๆในการวิเคราะห์ เม่าปืนที่หลงเหลืออยู่ เพื่อศึกษาระยะทางจากผู้ยิงถึงเป้า โดยศึกษาเม่าปืนบนผ้าทั้ง 4 ชนิด โดยตรวจวัดปริมาณตะกั่วในเม่าดินปืน และพบว่า ความหนาของผ้ามีผลต่อปริมาณของตะกั่ว สามารถนำไปใช้ในการยิงปืนที่เป้ามีระยะห่างจากผู้ยิงปืนไม่เกิน 60 cm (Wongpakdee et al., 2021)

ดังนั้นในงานวิจัยนี้จะพัฒนาชุดทดสอบอย่างง่ายแบบกระดาษ ในการตรวจหาเขม่าปืนในที่เกิดเหตุ โดยสามารถใช้ในการตรวจยืนยันว่าเป็นเขม่าปืนได้โดยอาศัยปฏิกริยาในการเกิดสีที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นธาตุที่เป็นองค์ประกอบหลักในการยืนยันว่าเป็นเขม่าปืนดังกล่าวข้างต้น และไอออนไนเตรต และไนไตร์ตในเขม่าปืนในอุปกรณ์เดียวกัน เป็นอุปกรณ์ที่พกพาสะดวก ตรวจได้อย่างง่าย รวดเร็ว มีความถูกต้องแม่นยำ มีราคาถูก สามารถตรวจยืนยันเขม่าปืนบนมือหรือเสื้อผ้าของผู้ต้องสงสัยได้ทันทีในสถานที่เกิดเหตุ สามารถช่วยในงานสอบสวนสืบสวนทางนิติวิทยาศาสตร์ได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปฏิกิริยาทางเคมีต่างๆ และสภาวะที่เหมาะสมในการตรวจหาเขม่าปืน
2. เพื่อพัฒนาชุดทดสอบแบบกระดาษอย่างง่าย (test kit) เพื่อตรวจหาเขม่าปืน ในสถานที่เกิดเหตุ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บตัวอย่างเขม่าปืนบนหลังมือ, ฝ่ามือทั้งสองข้าง และในปลอกกระสุนปืน โดยอาสาสมัครที่ให้ความร่วมมือในการเก็บตัวอย่างจำนวน 10 คนยิงปืนโดยผู้ยิงปืนจับปืนด้วยมือทั้งสองข้าง โดยอาวุธปืนขนานกับพื้น ใช้อาวุธปืนพกแบบกึ่งอัตโนมัติ ยี่ห้อ Glock ขนาด 9 มม. Luger รุ่น 19 ตลอดการทดลอง โดยทำการยิง 3 นัดติดกัน และทำการเก็บตัวอย่างทันที

1.1 การเก็บตัวอย่างเขม่าจากบริเวณมือ

นำก้านสำลีที่หยดด้วยน้ำปราศจากไอออนเช็ดบริเวณหลังมือและฝ่ามือทั้งสองไปในทิศทางเดียวโดยเช็ดตั้งแต่บริเวณข้อมือไปจนถึงปลายนิ้วหรือจากปลายนิ้วถึงข้อมือ และเก็บใส่ถุงพลาสติกซิปล็อค พร้อมเขียนกำกับ แยกตัวอย่างเขม่าดินปืนบริเวณหลังมือและฝ่ามือทั้งสอง (1 ถุงพลาสติกซิปล็อค / 1 ตัวอย่าง)

นำตัวอย่างก้านสำลีใส่ขวด vial เติมน้ำปราศจากไอออนลงไป 2.0 mL นำไป Sonicate เป็นเวลา 30 นาที เพื่อทำการสกัดตัวอย่าง

1.2 การเก็บตัวอย่างเขม่าจากปลอกกระสุนปืน

นำปลอกกระสุนปืนขนาด 9 มม. ให้วางในแนวตั้งฉากกับบีกเกอร์ และปิเปตน้ำปราศจากไอออนลงในปลอกกระสุนปืน 1.0 mL แล้วนำไป Sonicate เป็นเวลา 30 นาที เพื่อทำการสกัดตัวอย่าง โดยวิเคราะห์ตัวอย่างทั้งหมด 10 ปลอกกระสุนปืน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 อุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษ

ออกแบบอุปกรณ์ตรวจวัดบนกระดาษ ด้วยโปรแกรม Adobe Illustrator CC 2017 ที่แตกต่างกันในส่วนของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางวงกลมบริเวณที่หยดสารตัวอย่าง (Sampling zone) ความกว้างของช่องทางการไหลของสาร และบริเวณที่เป็นพื้นที่ตรวจวัด (Detection zone) ยกตัวอย่างดังภาพที่ 1 โดยมีการออกแบบให้มีความแตกต่างกันทั้งหมด 6 รูปแบบ และนำไปทำบล็อกสกรีน นำกระดาษกรองไปวางบนแท่นให้ความร้อน แล้ววางบล็อกสกรีนทับลงบนกระดาษกรอง และให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 50-60 °C จากนั้นใช้ขี้ผึ้งสกรีนให้ทั่วบริเวณที่มีการกำหนดช่องทางการไหล จนขี้ผึ้งละลายและซึมลงในกระดาษกรอง สังเกตได้จากกระดาษกรองจะโปร่งใสขึ้นดังภาพที่ 2

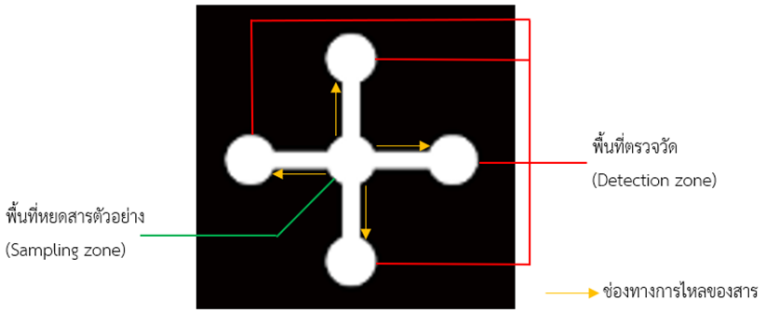

รูปที่ 1 การออกแบบอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษ

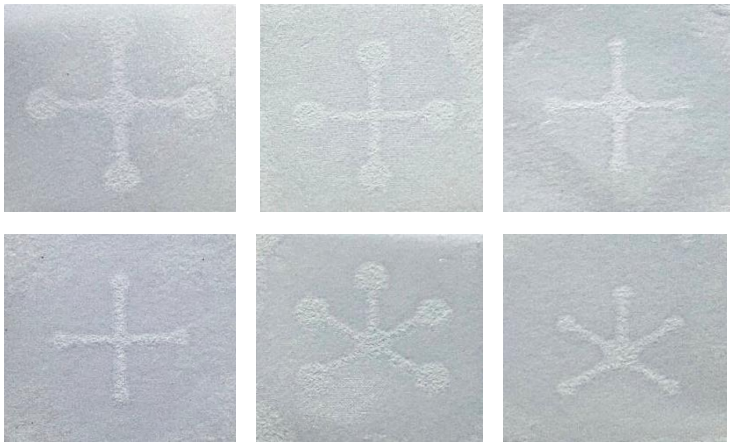

รูปที่ 2 อุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษทั้ง 6 รูปแบบ

2.2 ปฏิกิริยาในการเกิดสีบนอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษ

2.2.1 ปฏิกิริยาสำหรับตรวจวิเคราะห์ ตะกั่ว (Pb) และ แบเรียม (Ba)

ในการศึกษาปฏิกิริยาในครั้งนี้ สารเคมี Rhodizonate มีลักษณะทางกายภาพเป็นของแข็งสีดำ มีคุณสมบัติละลายน้ำได้ดีเมื่อละลายน้ำให้สีส้มเหลือง เมื่อเกิดปฏิกิริยากับโลหะหนัก จะสามารถสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงของสีที่เกิดขึ้นได้ (ทวี และคณะ, 2560) โดยปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นแสดงดังภาพที่ 3

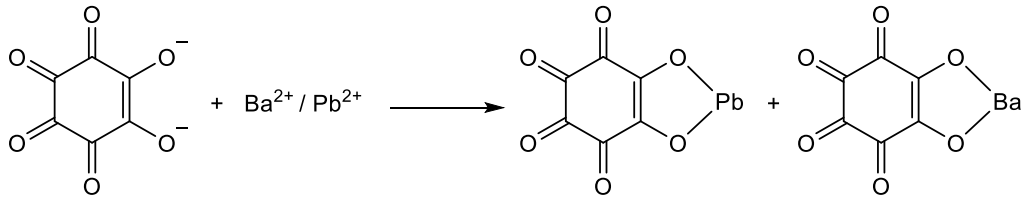

รูปที่ 3 ปฏิกิริยา Rhodizonate Test

2.2.2 ปฏิกิริยาสำหรับตรวจวิเคราะห์ ไนไตรท์ (NO_3^-) และ ไนเตรท (NO_2^-)

Griess reaction สำหรับใช้ในการตรวจสอบไอออน ไนไตรท์ (NO_3^-) โดย Sulfanilamide จะทำปฏิกิริยา Diazotization กับไอออนไนไตรท์ (NO_3^-) ในสารละลายกรด กลายเป็น Dizonium salt จากนั้นเกิดปฏิกิริยารวมตัวกับ N-(1-Naphyl)-ethylenediamine•2HCl ได้สารประกอบ Azo dye สีแดงม่วง สามารถดูดกลืนแสงได้ที่ความยาวคลื่น 540 นาโนเมตร ส่วนไอออนไนเตรท (NO_2^-) ไม่สามารถตรวจวัดได้ด้วยวิธี Griess reaction เนื่องจากไอออนไนเตรท (NO_2^-) ถูกรีดิวซ์ด้วย Zinc ก่อนให้กลายเป็นไอออนไนไตรท์ (NO_3^-) จึงจะสามารถตรวจวิเคราะห์ได้ (Váradi et al, 2019) โดยปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นแสดงดังภาพที่ 4

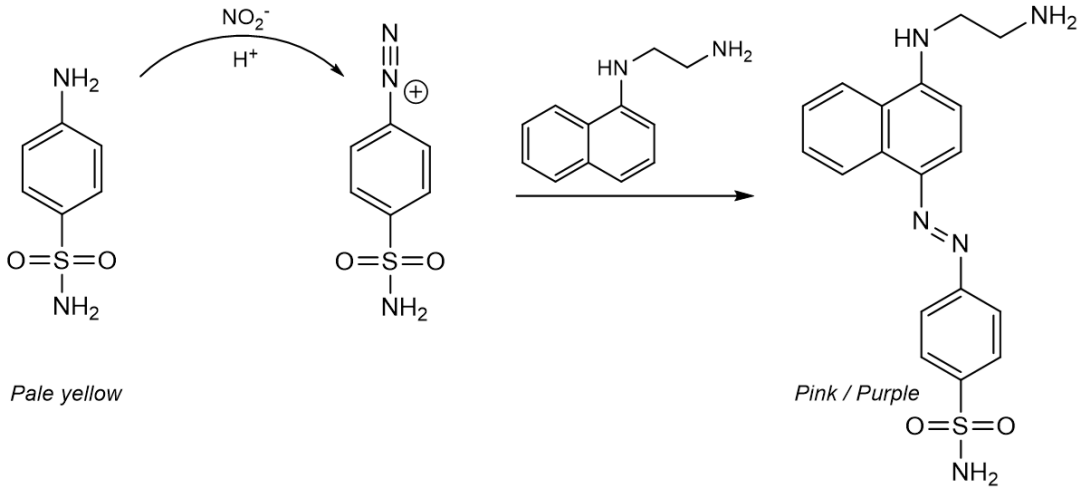

รูปที่ 4 ปฏิกิริยา Griess Test

3.3 การเตรียมสารละลายมาตรฐานสำหรับการทดลอง

ในการทดลองมีการเตรียมสารละลายมาตรฐานผสมตะกั่ว แบเรียม ไนไตรท์ และไนเตรท ที่ความเข้มข้นช่วง 0 – 5 mM และเตรียมรีเอเจนท์ที่ใช้สำหรับทดสอบวิเคราะห์เขม่าปืนบนอุปกรณ์ตรวจวัด

3.4 การเตรียมอุปกรณ์สำหรับตรวจวัด

นำอุปกรณ์ที่ประดิษฐ์จากข้อ 2.1 มาหยดรีเอเจนท์ลงไปในช่องบริเวณที่เป็นพื้นที่ตรวจวัด (Detection zone)

3.5 การวิเคราะห์ด้วยเทคนิคทางสเปกโตรสโคปี

นำตัวอย่างเขม่าปืนจากมือของอาสาสมัคร และปลอกกระสุนปืนที่ผ่านการเตรียมตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว นำมาวิเคราะห์วิเคราะห์ Lead Barium ในตัวอย่างด้วยเทคนิค UV-Vis spectrophotometry

และNitrate Nitrite ในตัวอย่างด้วยเทคนิค Ion Chromatography (IC) เทียบกับอุปกรณ์ตรวจวัดบนกระดาษ (μPAD)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ถ่ายภาพอุปกรณ์ตรวจวัดบนกระดาษที่ได้จากการทำการทดลองด้วยกล้องโทรศัพท์มือถือรุ่น Vivo V9 ภายใต้หลอดไฟตำแหน่งเดียวกันทุกครั้ง จากนั้นนำภาพถ่ายไปวัดค่าความเข้มสี RGB ด้วยโปรแกรม ImageJ และนำค่าความเข้มสีที่ได้มาคำนวณหาปริมาณ Lead, Barium, Nitrate และ Nitrite ที่มีอยู่ในตัวอย่างเขม่าปืน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ดังนี้

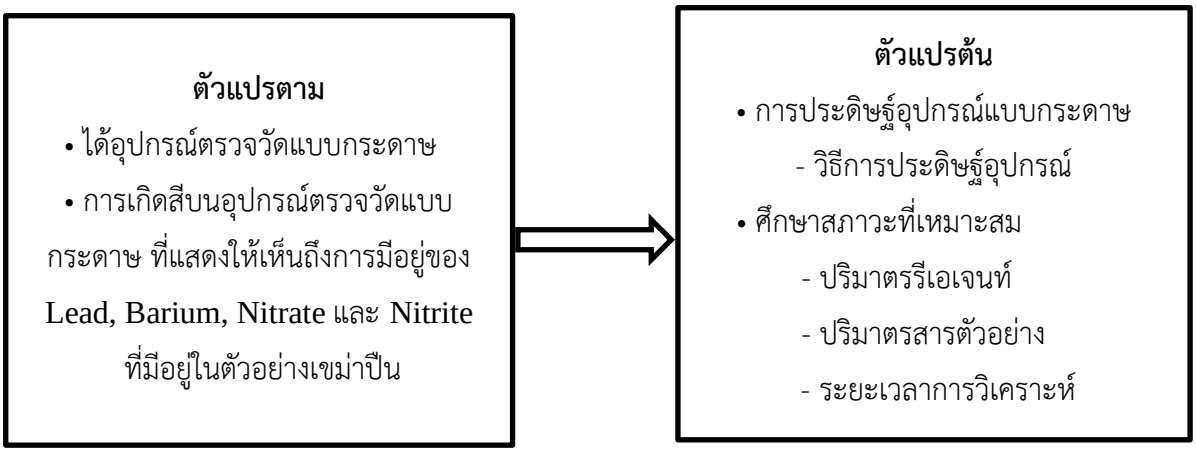

แผนภาพที่ 5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การประดิษฐ์อุปกรณ์การตรวจวัดแบบกระดาษ (μPAD) และปริมาตรที่เหมาะสมในการตรวจวิเคราะห์

จากการประดิษฐ์อุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษด้วยเทคนิค Screen printing โดยการสกรีนขี้ผึ้งลงบนบล็อกที่มีกระดาษกรองอยู่ด้านล่าง และให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 50-60°c จนขี้ผึ้งละลายและซึมลงในกระดาษกรอง สังเกตได้จากกระดาษกรองจะโปร่งใสขึ้น แสดงดังภาพที่ 6a

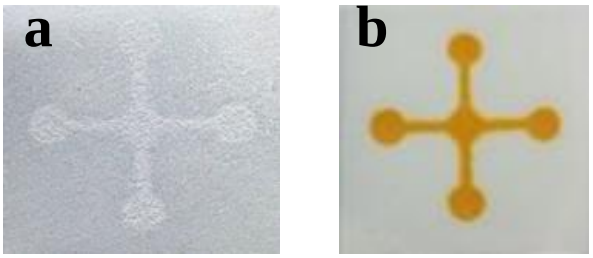

รูปที่ 6 อุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษ
a) Screen printing, b) ทดสอบช่องทางการไหลด้วยสารละลายสีผสมอาหารสีเหลือง

ในการทดลองทำการหยดสารละลายสีผสมอาหารแทนรีเอเจนท์, สารตัวอย่างหรือสารมาตรฐาน ที่ช่วยให้สังเกตทิศทางการไหล และปริมาตรที่เหมาะสมได้ด้วยตาเปล่า โดยกำหนดปริมาตรรีเอเจนท์ ทดลองจากหยดสารละลายสีผสมอาหารปริมาตร 0.1 ไมโครลิตร ลงบนบริเวณตรวจวัด (Detection zone) หยดสารละลายสีผสมอาหารปริมาตร 2.0 ไมโครลิตร ลงบนบริเวณสำหรับหยดตัวอย่าง (Sampling zone) และสังเกตการไหลบนช่องทางการไหลบนอุปกรณ์ตรวจวัด ให้มีการไหลของสารละลายเต็มช่องทางการไหล และพอดีกับช่องทางการตรวจวิเคราะห์ ผลที่ได้แสดงดังภาพที่ 6b

ผลการศึกษาเวลาที่เหมาะสมในการถ่ายภาพหลังการเกิดปฏิกิริยา

จากการศึกษาสภาวะที่เหมาะสม เลือกใช้อุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษรูปแบบ ภาพที่ 3b เพื่อใช้ตรวจสอบเวลาที่เหมาะสมในการถ่ายภาพหลังการเกิดปฏิกิริยาของสารทั้ง 4 ชนิด โดยใช้ปริมาตร reagent บริเวณตรวจวัดที่ 0.1 μL และปริมาตรสารมาตฐาน (sample zone) ที่ 2 μL ทำการหยดสารละลายมาตรฐานความเข้มข้น 3 mM $Pb(NO_3)_2$, 3.8 mM $Ba(NO_3)_2$, 5 mM $NaNO_3$, และ 5 mM $NaNO_2$ (โดยแยกสารในแต่ละช่อง) ลงบนอุปกรณ์ตรวจวัดที่ได้ทำการหยด reagent (Griess reaction และ Rhodizonate test) และทิ้งไว้ให้แห้งนาน 5 นาที สังเกตการเกิดสีหลังเกิดปฏิกิริยา โดยทำการบันทึกภาพทุก ๆ 1 นาทีจนครบ 5 นาที และบันทึกภาพทุก 5 นาที จนครบ 30 นาที จากนั้นนำภาพถ่ายที่เวลาต่าง ๆ ไปวัด

ค่าความเข้มสีด้วยโปรแกรม ImageJ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเวลาถ่ายภาพกับค่าความเข้มสี เพื่อหาช่วงเวลาที่เหมาะสมในการถ่ายภาพหลังการเกิดปฏิกิริยา

จากการศึกษาพบว่าปฏิกิริยาการเกิดสี Rhodizonate test ในการตรวจวิเคราะห์ lead พบการเปลี่ยนสีเป็นสีม่วง ในการตรวจพบ Balium พบการเปลี่ยนสีเป็นสีส้มน้ำตาล ส่วนการตรวจวัดด้วย Griess reaction พบการเปลี่ยนสีเป็นสีชมพู เมื่อนำมาอ่านค่าสีพบว่าค่าความเข้มของสีที่อ่านได้ภายหลังหยดสารมาตรฐานมีค่าความเข้มสีไม่คงที่ พบว่ามีความเข้มของสีมีค่าใกล้เคียงกันจนถึงเวลา 5 นาที ภายหลังการหยดสาร และค่าความเข้มของสีลดลงเมื่อเวลาเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงเลือกเวลาในการถ่ายภาพอุปกรณ์หลังเกิดปฏิกิริยาที่เวลา 5 นาที แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ภาพถ่ายอุปกรณ์ตรวจวัดสารละลายมาตรฐานหลังเกิดปฏิกิริยา ณ เวลาต่าง ๆ

สารละลายมาตรฐาน	**เวลาในการภาพถ่ายอุปกรณ์ตรวจวัดสารละลายมาตรฐาน**	
	1 นาที	**5 นาที**
3.0 mM $Pb(NO_3)_2$	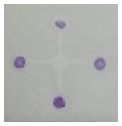	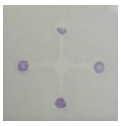
3.8 mM $Ba(NO_3)_2$	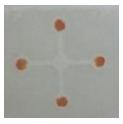	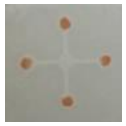
5.0 mM $NaNO_3$		
5.0 mM $NaNO_2$	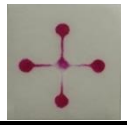	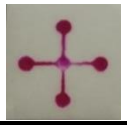

จากการศึกษาช่วงความเป็นเส้นตรงของความเข้มสีที่ถ่ายรูปจากอุกรณ์และความเข้มข้นของสารมาตรฐาน โดยการเตรียม μPAD โดยการหยด reagent ที่บริเวณตรวจวัดและทิ้งให้แห้ง จากนั้นหยดสารละลายมาตรฐานผสม $Pb(NO_3)_2$ $Ba(NO_3)_2$ ที่ความเข้มข้น 0.060-0.3 mM และ 0.076 -0.38 mM และ $NaNO_3$, และ $NaNO_2$ ที่ความเข้มข้น 0-5 mM ทิ้งให้เกิดปฏิกิริยา ทำการถ่ายภาพ หลังจากนั้นนำภาพถ่ายอุปกรณ์ที่ความเข้มข้นของสารละลายมาตรฐานต่าง ๆ ไปวัดค่าความเข้มสี RGB, สีแดง, สีเขียว และสีน้ำเงิน ด้วยโปรแกรม ImageJ โดยได้เลือกค่าความเข้มของสีแดง มาพล็อตกราฟมาตรฐานเพื่อหาความเป็น

เส้นตรงและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อตรวจสอบความใช้ได้ของวิธี ดังตารางที่ 2 จากผลทดลองพบว่ากราฟมาตรฐานมีค่าความเป็นเส้นตรงที่ดี มีค่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มากกว่า 0.9600

ตารางที่ 2 ความเข้มบนอุปกรณ์ตรวจวัดสารละลายมาตรฐานผสมที่ช่วงความเข้มข้น 0-5 mM

ภาพถ่ายอุปกรณ์	ความเข้มสีแดง (n=3)			
	Pb^{2+}	Ba^{2+}	NO_3^-	NO_2^-
	0 mM 188.417± 0.0233	0 mM 187.408±0.1200	0 mM 183.559±0.3085	0 mM 172.552±0.0969
	0.06 mM 185.04±0.3098	0.076 mM 181.580±0.7996	1 mM 176.426±0.0774	1 mM 171.144±0.5541
	0.12 mM 170.254±0.3384	0.095 mM 175.539±0.5726	2 mM 173.346±0.1601	2 mM 163.305±0.3855
	0.18 mM 169.953±0.2511	0.23 mM 162.836±0.7944	3 mM 168.267±0.7711	3 mM 159.180±0.8190
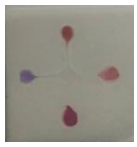	0.24 mM 157.678±0.2296	0.304 mM 155.179±0.7289	4 mM 163.024±0.4053	4 mM 153.468±0.2326
	0.30 mM 150.343±0.5610	0.38 mM 145.940±0.8777	5 mM 160.981±0.9848	5 mM 146.193±0.5421

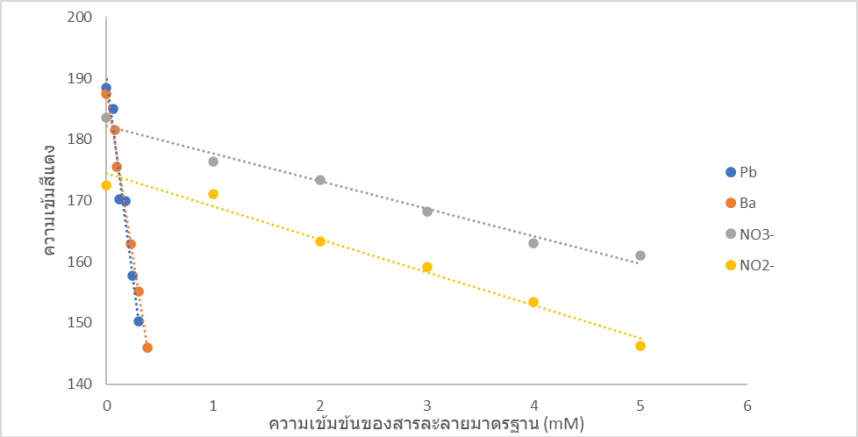

รูปที่ 7 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของสารละลายมาตรฐานกับค่าความเข้มสีแดง

ตารางที่ 3 สมการเส้นตรง และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสารละลายมาตรฐาน จากอุปกรณ์การตรวจวัดแบบกระดาษ

สารละลายมาตรฐาน	สมการเส้นตรง	R^2
$Pb(NO_3)_2$	y= -129.88x + 189.76	0.9634
$Ba(NO_3)_2$	y= -109.01x + 187.79	0.9934
$NaNO_3$	y= -4.5193x + 182.23	0.9816
$NaNO_2$	y= -5.3985x + 174.47	0.979

ผลตรวจสอบความใช้ได้ของวิธีวิเคราะห์ด้วยอุปกรณ์ตรวจวัดบนกระดาษ (μPAD)

1. การศึกษาค่าขีดจำกัดของการตรวจวัด (Limit of detection, LOD)

ในการศึกษาการศึกษาค่าขีดจำกัดของการตรวจวัด ทำได้โดยการใช้สารละลายมาตรฐานที่ความเข้มข้น 0 mM (Blank) ทำปฏิกิริยากับรีเอเจนท์ที่บริเวณตรวจวัด ทิ้งให้เกิดปฏิกิริยา และถ่ายภาพที่เวลา 5 นาที หลังจากนั้นนำภาพถ่ายอุปกรณ์ที่ได้ไปวัดค่าความเข้มสีแดง ด้วยโปรแกรม ImageJ ทำทั้งหมด 10 ซ้ำ (n=10) เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ได้ผลการทดลอง ดังตาราง 4 นำค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ที่ได้มาคำนวณหาค่า LOD จากสูตรดังต่อไปนี้

$$LOD = 3SD/Slope$$

(SD = Standard deviation of blank, Slope = Slope of calibration curve)

ตารางที่ 4 ค่าขีดจำกัดการตรวจวัด **(Limit of detection ; LOD)**

สารละลายมาตรฐานที่ความเข้มข้น 0 mM (Blank)	ความเข้มสีแดง ± SD	LOD (mM)
$Pb(NO_3)_2$	176.644 ± 0.2685	0.0062
$Ba(NO_3)_2$	173.671 ± 0.5677	0.0156
$NaNO_3$	180.070 ± 0.1196	0.0794
$NaNO_2$	173.680 ± 0.1450	0.0806

2 ความสามารถในการทำซ้ำ (Reproducibility)

ทำการศึกษาความสามารถในการทำซ้ำ โดยการหยดสารละลายมาตรฐาน 0.12 - 3.0 mM $Pb(NO_3)_2$, 0.095- 0.38 mM $Ba(NO_3)_2$, 2-5 mM $NaNO_3$ และ $NaNO_2$ ตามลำดับ ลงบนบริเวณตรวจวัด ทิ้งไว้ให้แห้งเป็นเวลา 5 นาที หลังจากนั้นหยดรีเอเจนท์ที่บริเวณตรวจวัด และทิ้งไว้เป็นเวลา 5 นาที หลังจากนั้นนำภาพถ่ายอุปกรณ์ที่ความเข้มข้นต่าง ๆ ไปวัดค่าความเข้มสีแดง ด้วยโปรแกรม ImageJ ทำทั้งหมด 3 ซ้ำ (n=3) จากนั้นนำค่าความเข้มสีที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย เพื่อคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และร้อยละส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์ (%RSD) เพื่อหาความเที่ยงในการวิเคราะห์

ตารางที่ 5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์ (%RSD) ของอุปกรณ์ตรวจวัด

สารละลายมาตรฐาน	ความเข้มข้น (mM)	%RSD
$Pb(NO_3)_2$	0.12 – 3.0	0.141 – 1.55
$Ba(NO_3)_2$	0.095 – 0.38	0.202 - 2.167
$NaNO_3$	2 - 5	0.051 - 0.455
$NaNO_2$	2 - 5	0.164 - 4.740

ผลการศึกษาความสามารถในการทำซ้ำ จากการวิเคราะห์สารละลายมาตรฐาน พบว่าการวิเคราะห์สารละลายมาตรฐาน แสดงให้เห็นว่าอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษมีความเที่ยงในการวิเคราะห์มีค่า %RSD ต่ำกว่า 5%

ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างเขม่าดินปืนด้วยอุปกรณ์ตรวจวัดบนกระดาษ (μPAD)

จากการศึกษาการตรวจพบเขม่าปืนโดยสังเกตจากการสามารถเห็นการเปลี่ยนแปลงของสีบนอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษได้ด้วยตาเปล่า ในตัวอย่างเขม่าปืน ที่เก็บบริเวณหลังมือ, ฝ่ามือทั้งสองข้างของอาสาสมัคร 10 ตัวอย่าง และ เขม่าดินปืนจากปลอกกระสุนปืน 10 ตัวอย่าง บนอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษ

แสดงผลดังภาพที่ 8a) แสดงการทดสอบหาเขม่าปืนด้วยอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษจากตัวอย่างปลอกกระสุนปลอกที่และ 8b) แสดงการทดสอบหาเขม่าปืนด้วยอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษหลังมือชวาของอาสาสมัครคนที่ 1 และเมื่อนำตัวอย่างไปตรวจวัดด้วยเทคนิค UV-Vis spectrophotometry (สำหรับการตรวจวิเคราะห์ Lead และBarium) และ Ion Chromatography (สำหรับการตรวจวิเคราะห์ Nitrate และ Nitrite) และอุปกรณ์ตรวจวัดบนกระดาษ (μPAD) ให้ผลเปรียบเทียบดังตารางที่ 6

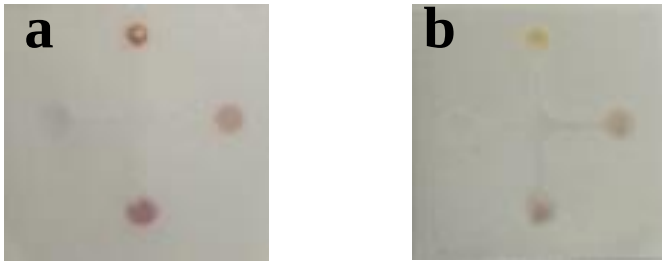

รูปที่ 8 การทดสอบหาเขม่าปืนด้วยอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษ
a) ปลอกกระสุนปลอกที่ 1 b) หลังมือชวาของอาสาสมัครคนที่ 1

ตารางที่ 6 ผลการตรวจวิเคราะห์ Lead Barium ในตัวอย่างด้วยเทคนิค UV-Vis spectrophotometry และNitrate Nitrite ในตัวอย่างด้วยเทคนิค Ion Chromatography (IC) เทียบกับอุปกรณ์ตรวจวัดบนกระดาษ (μPAD)

บริเวณที่เก็บตัวอย่าง	**ผลการตรวจวิเคราะห์**							
	NO_3^-		**NO_2^-**		**Pb^{2+}**		**Ba^{2+}**	
	IC	**μPAD**	**IC**	**μPAD**	**UV-Vis**	**μPAD**	**UV-Vis**	**μPAD**
มือของอาสาสมัคร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ปลอกกระสุน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

หมายเหตุ; ✓คือ ตรวจพบได้เนื่องจากความเข้มข้นของตัวอย่างน้อยกว่าค่า **LOD**
nd คือ ตรวจไม่พบได้เนื่องจากความเข้มข้นของตัวอย่างน้อยกว่าค่า **LOD**

เมื่อนำผลการวิเคราะห์หาปริมาณ Lead, Barium, Nitrate และ Nitrite ในตัวอย่างเขม่าดินปืนที่เก็บบริเวณหลังมือ, ฝ่ามือทั้งสองข้าง และปลอกกระสุนปืนทั้ง 20 ตัวอย่างจากการวิเคราะห์ด้วยอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษ มาเปรียบเทียบกับวิธีมาตรฐาน UV-Vis Spectrophotometer และ Ion Chromatography (IC) พบว่าวิธีการตรวจวัดหาปริมาณ Lead, Barium, Nitrate และ Nitrite ด้วยอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษสามารถเห็นการเปลี่ยนแปลงของสีบนอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษได้ด้วยตา

เปล่า แต่ไม่สามารถวิเคราะห์เชิงปริมาณได้เนื่องจากตัวอย่างบริเวณหลังมือ และฝ่ามือทั้งสองข้างมีเขม่าดินปืนน้อยไม่เพียงพอต่อการตรวจวัด หรือมีปริมาณน้อยกว่าขีดจำกัดการตรวจวัดเชิงปริมาณ อย่างไรก็ตามอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษสามารถใช้ในการตรวจวัดได้ในเชิงคุณภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

ในงานวิจัยนี้ได้ทำการประดิษฐ์ และพัฒนาอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษ (μPAD) เพื่อวิเคราะห์ Lead, Barium, Nitrate และ Nitrite ในตัวอย่างเขม่าดินปืน โดยเลือกใช้เทคนิคการสกรีนขี้ผึ้งในการสร้างพื้นที่ที่ไม่ชอบน้ำ และ ตรวจวัดด้วย Griess reaction และ Rhodizonate test โดยมีการออกแบบอุปกรณ์ตรวจวัดที่มีรูปแบบต่างๆ และทำการทดสอบอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมกับงานวิจัยมากที่สุด อุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษมีการใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่หาซื้อได้ง่าย มีราคาถูก ใช้เวลาในการตรวจวัดน้อย ใช้ปริมาณสารเคมีที่น้อย ใช้งานได้ง่าย โดยที่ผู้ใช้งานไม่จำเป็นต้องอาศัยความชำนาญหรือทักษะเฉพาะในการใช้งาน อีกทั้งอุปกรณ์ยังมีขนาดเล็ก พกพาสะดวก และสามารถนำไปใช้งานภาคสนามได้

อุปกรณ์ที่ประดิษฐ์ขึ้นมานี้สามารถใช้ตรวจหาเขม่าดินปืนบนหลังมือ, ฝ่ามือทั้งข้างซ้ายและข้างขวาของผู้ยิงปืน และในปลอกกระสุนปืน โดยใช้อาวุธปืนพกแบบกึ่งอัตโนมัติ ยี่ห้อ Glock ขนาด 9 มม. Luger รุ่น 19 ได้ดีสังเกตจากการเปลี่ยนสีของปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นบนอุปกรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรอุษา เตียวตระกูล (2016), Supatana Buking และคณะ (2018), Cromartie และคณะ (2019) และ Wongpakdee และคณะ (2021) ที่สามารถใช้อุกรณ์แบบกระดาษในการตรวจวัดหาไอออนต่างๆเหล่านี้ในเขม่าปืน ด้วยวิธีการสังเกตการเปลี่ยนสี หรือการวัดระยะทาง แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษานี้ผู้วิจัยเลือกใช้อุปกรณ์ที่ออกแบบให้มีรูปแบบที่สามารถตรวจวัด Lead, Barium, Nitrate และ Nitrite ได้พร้อมๆกัน ซึ่งมีข้อดีอย่างมากเนื่องจาก Lead และ Barium เป็นธาตุที่สามารถใช้บ่งชี้ว่ามาจากการยิงปืนโดยเป็นสารที่ได้จากการเผาไหม้ของ Primer mixture ระหว่างการจุดระเบิดของชนวนท้ายกระสุนดินปืน และ Nitrate และ Nitrite เป็นสารตกค้างจากการเผาไหม้ของดินส่งกระสุนดินปืน จึงเป็นอุปกรณ์ที่สามารถให้ตรวจได้ว่าเป็นเขม่าปืนที่เกิดจากการยิงปืน หรือ อาจจะติดมากับผู้ที่อยู่ในสถานที่เกิดเหตุได้ อุปกรณ์นี้จึงเป็นทางเลือกให้สามารถนำไปใช้ภาคสนามและนำไปประยุกต์ใช้ในงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งถัดไป

ศึกษาหาปฏิกิริยาเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ตะกั่วไปพร้อมกับไอออนตัวอื่นได้โดยไม่รบกวนการวิเคราะห์ของไอออนที่สามารถวิเคราะห์ได้อยู่แล้ว

เอกสารอ้างอิง

กองบรรณาธิการ. (ม.ป.ป.). บุคคลสำคัญ – Edmond Locard. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2566. แหล่งที่มา: http://www.forensicchula.net/FMJ/journal/topic/locard.pdf

ปูรณิมา. (2564). กะเทาะปัญหาอาชญากรรม ปี 64 พุ่งไม่หยุด ภัยสังคมซ้ำเติมประชาชนห้วงโควิด. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2566. แหล่งที่มา: https://www.thairath.co.th/scoop/theissue/2262011

ภิญญดา อันสนั่น, สุธา ภู่สิทธิศักดิ์ และ จิรวัชร ธนูรัตน์. (2556). การหาปริมาณไนเตรทในเขม่าดินปืนภายในลำกล้องปืนโดยเทคนิคสเปคโตรโฟโตรเมตรี. *วารสารวิจัย มข. (บศ.)* 13 (4), 46-57.

รุ่ง คำปู่, (2562). *การพัฒนาอุปกรณ์ตรวจวัดบนกระดาษสำหรับตรวจวัดไนเตรท และไนไตรท์ในเขม่าดินปืน.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขานิติวิทยาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รักษ์ชนก อินทรสุขศรี, (2564). *การพัฒนาอุปกรณ์ตรวจวัดแบบกระดาษในการวัดระยะทางของปริมาณไนเตรทและไนไตรท์ในเขม่าดินปืน.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขานิติวิทยาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร

อรอุษา เตียวตระกูล, ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง และ ศุภชัย ศุภลักษณ์นารี. (2560). การวิเคราะห์หาปริมาณไนไตรท์และไนเตรทในเขม่าดินปืนบนอุปกรณ์แบบกระดาษ. *Veridian E-Journal, Science and Technology Silpakorn University.* 4 (5), 104-116

Bhakta, S. A., Borba, R., Taba Jr, M., Garcia, C. D., & Carrilho, E. (2014). Determination of nitrite in saliva using microfluidic paper-based analytical devices. *Analytica chimica acta*, 809, 117-122.

Buking, S., Saetear, P., Tiyapongpattana, W., Uraisin, K., Wilairat, P., Nacapricha, D., & Ratanawimarnwong, N. (2018). Microfluidic paper-based analytical device for quantification of lead using reaction band-length for identification of bullet hole and its potential for estimating firing distance. *Analytical Sciences*. 34 (1), 83-89.

Cromartie, R. L., Wardlow, A., Duncan, G., & McCord, B. R. (2019). Development of a microfluidic device (μPADs) for forensic serological analysis. *Analytical Methods*. 11 (5), 587-595.

Chandra, R. (1962). Detection of barium, strontium, and calcium with sodium rhodizonate. *Journal of Chemical Education*. 39 (8), 397.

Dockery, C. R., & Goode, S. R. (2003). Laser-induced breakdown spectroscopy for the detection of gunshot residues on the hands of a shooter. *Applied optics.* 42 (30), 6153-6158.

Doty, K. C., & Lednev, I. K. (2018). Raman spectroscopy for forensic purposes: recent applications for serology and gunshot residue analysis. *TrAC Trends in Analytical Chemistry.* 103, 215-222.

Ferreira, F. T., Mesquita, R. B., & Rangel, A. O. (2020). Novel microfluidic paper-based analytical devices (μPADs) for the determination of nitrate and nitrite in human saliva. *Talanta*. 219, 121183.

Michalski, R., & Kurzyca, I. (2006). Determination of Nitrogen Species (Nitrate, Nitrite and Ammonia Ions) in Environmental Samples by Ion Chromatography. *Polish Journal of Environmental Studies,* 15 (1).

Rafae, A. A. M., Ali, S. F. M., Abdullah, A. F. L., & Chang, K. H. (2019). Colourimetric based detection of gunshot residue on gloves worn during shooting. *Malaysian Journal of Analytical Sciences.* 23 (2), 229-236.

Ravgiala, R. R., Weisburd, S., Sleeper, R., Martinez, A., Rozkiewicz, D., Whitesides, G. M., & Hollar, K. A. (2014). Using paper-based diagnostics with high school students to model forensic investigation and colorimetric analysis. *Journal of Chemical Education.* 91 (1), 107-111.

Selin, H. (2013). *Encyclopaedia of the history of science, technology, and medicine in non-westen cultures*: Springer Science & Business Media.

Tan, J. F., Anastasi, A., & Chandra, S. (2021). *Electrochemical Detection of Nitrate, Nitrite and Ammonium for on-Site Water Quality Monitoring*. Current Opinion in Electrochemistry, 100926.

Vanini, G., Souza, M. O., Carneiro, M. T., Filgueiras, P. R., Bruns, R. E., & Romão, W. (2015). Multivariate optimisation of ICP OES instrumental parameters for Pb/Ba/Sb measurement in gunshot residues. *Microchemical Journal*. 120, 58-63.

Váradi, L., Breedon, M., Chen, F. F., Trinchi, A., Cole, I. S., & Wei, G. (2019). Evaluation of novel Griess-reagent candidates for nitrite sensing in aqueous media identified via molecular fingerprint searching. *RSC advances.* 9 (7), 3994-4000.

Wongpakdee, T., Buking, S., Ratanawimarnwong, N., Saetear, P., Uraisin, K., Wilairat, P., ... & Nacapricha, D. (2021). Simple gunshot residue analyses for estimating firing distance: Investigation with four types of fabrics. *Forensic Science International*. 329, 111084.

Yetisen, A. K., Akram, M. S., & Lowe, C. R. (2013). based microfluidic point-of-care diagnostic devices. *Lab on a Chip*. 13 (12), 2210-2251.

The Meaning of Store Names in Chinese: The Representation of Chinese Auspiciousness Beliefs of Thai-Chinese Hokkien in Phuket Old Town

Apinya Punribun and Pim Samara Yarapirom
Songkla University, Phuket Campus
Corresponding Author, E-mail: pimdejong2517@gmail.com

****

Abstract

This research mainly discusses about the meaning of Chinese shop names: a reflection of the beliefs about auspiciousness among Thai Hokkien Chinese people in Phuket Old Town. The aim of this study was to examine the language patterns inherent in Chinese shop names within the Thai community of Hokkien Chinese lineage. Additionally, the investigation sought to analyze the connotations embedded in Chinese shop names, specifically those indicative of beliefs and values associated with auspiciousness among individuals of Thai descent with Hokkien Chinese roots. The study focused on a sample comprising ten shops, where the names of the establishments were presented in the Chinese language. This research used qualitative research and the data analysis used Content Analysis, Thematic Analysis, and Historical Analysis. Based on the findings, the researchers conclude that the store sign survey results and interviews with store owners' states that store owners choose words with auspicious meanings. Language is also determined by attitudinal, language, commercial, and other factors. In conclusion, this study indicates that the significance of Chinese shop names mirrors the auspicious beliefs held by individuals of Hokkien Chinese descent in Phuket Old Town, Thailand.

Keywords: Chinese; Auspiciousness Beliefs; Chinese Store Meaning; Phuket Old Town; Thai-Chinese Hokkien

Introduction

Identity is the characteristic that identifies oneself and expresses the characteristics of a group. It can occur abstractly and concretely and change according to the conditions of time and history, which vary in each area with their preference for religious values and beliefs, ethnicity, and the environment (Fuengfusakul, 2003, p. 91). Identity arises in a community linked to a locality with three factors: a way of life, social system, and kinship, including beliefs and rituals related to religious beliefs. Such factors must be consistent with the cultural group of environment and dependence on nature (Rakngam, 2016, pp. 64-65).

The culture exhibits distinctive attributes, with Chinese immigrants to Thailand actively preserving key elements of Chinese cultural heritage, notably the language. Culture functions as the custodian of historical characteristics and Hokkien Chinese, evolving into Thai-Chinese Hokkien, commonly referred to as Baba Phuket, the prevalent linguistic accent is predominantly Hokkien the utilization of language as a tool, primarily through written records. Language, therefore, assumes a pivotal role as the nucleus of culture. The Chinese language, in particular, plays a crucial role in conveying cultural significance.

* Received: January 21, 2024; Revised: February 12, 2024; Accepted: February 15, 2024

Minnan serves as a prominent medium of communication among Chinese individuals residing in the five southern border provinces, encompassing Singapore and Malaysia, and holds the status of a national language in Taiwan. Given that the predominant population of Phuket comprises primarily Hokkien Chinese, evolving into Thai-Chinese Hokkien, commonly referred to as Baba Phuket, the prevalent linguistic accent is predominantly Hokkien.

Taoist Ontology or Beliefs is the doctrinal foundations of Taoist ideology trace their origin to Lao Tzu, a philosopher hailing from the Zhou Dynasty. Central to Lao Tzu's teachings is an emphasis on the inherent principles governing the natural order. Specifically, Lao Tzu imparts the wisdom of aligning human existence with the organic flow of the universe, positing that contravening these natural laws would inevitably result in disorder and affliction. The regulatory force underlying these natural laws is encapsulated by the term "Tao," signifying a primordial power that engenders all phenomena. This conceptual framework bears striking resemblance to the paradigm of Yin and Yang. Many Chinese still practice Taoism, as seen in many Chinese shrines (Thepsingh, 2010, pp. 22-23).

Confucianism, attributed to the intellectual legacy of Confucius, represents a profound influence on Chinese civilization and contemporary thought. The breadth of Confucius' teachings encompasses a spectrum that spans law, politics, governance, education, familial relations, virtue, personal development, and the paramount value of filial piety. However, the chief aim is for people to be prodigious people and live in society peacefully. Confucius emphasized morality or ren (仁), believing that morality makes a perfect human being (Thepsingh, 2010, pp. 23-25). Mahayana Buddhism, originating in India, exerted a substantial influence on the Chinese populace since the Han Dynasty. In the Chinese context, Mahayana Buddhism underwent modification, frequently assimilating with indigenous belief systems such as Taoism and Confucianism. Subsequent to migration to the Malay Peninsula, adherents propagated these syncretic beliefs. Evidences of Mahayana Buddhist influences manifest prominently in Phuket, where practices include the veneration of Kuan Yin and the dedication of merit to the deceased. Additionally, a cultural tradition persists, involving the observance of ethical precepts and the adoption of a vegetarian dietary regimen; this tradition combines Buddhism and Taoism (Thepsingh, 2010, pp. 25-26).

Based on the aforementioned triad of belief systems, it is evident that irrespective of the particular doctrinal orientation, the emotional and cognitive dimensions remain integral to the Chinese cultural psyche. Regardless of the geographical locations to which Chinese communities disperse, a salient marker of their identity persists in the form of enduring beliefs instilled since antiquity. The heterogeneity in the characteristics of Chinese diasporic communities arises from the amalgamation of indigenous beliefs, introduced by the residing Chinese population. This trend is observable in the instances of Chinese migration to the Malay Peninsula and the southern region of Thailand, where their pre-existing belief systems accompany them.

Research objectives

1. To study the language patterns of Chinese shop names among Thai people of Hokkien Chinese descent.

2. To study the meaning of Chinese shop names that reflect the beliefs and values regarding auspiciousness of Thai people of Hokkien Chinese descent.

Literature Review

2.1 The Concept of Belief

General understanding: the term "belief" in a general context denotes an unquestioningly accepted body of knowledge and practices, accruing over time through ancestral transmission, thereby forming a cumulative repository that is perpetuated from one generation to the succeeding one. Wipolchai (2021) classified the beliefs of people in Thai society into 2 levels:

1. Beliefs that are part of a major religious system or national religion are reasonable beliefs that clearly explain what people are wondering about, have a system, and determine the rituals and way of life of people in the country.

2. Folk beliefs are beliefs that have been passed down from generation to generation until they are followed according to tradition.

2.2 The Concept of Naming

As posited by Deluzain (1996), the act of naming represents a ubiquitous cognitive process that manifests considerable variation across diverse cultures in terms of its procedural norms. The fundamental objective across cultures remains the linguistic and contextually apt designation of an individual. In essence, naming emerges as a cultural construct, delineating the identification of an individual through the application of culturally informed strategies within the given societal framework, and subsequently actualized through language. Consequently, names assume a pivotal role within each cultural milieu, bearing substantial significance for the bestower, the named individual, and the broader societal context, as underscored by Mbarachi and Igwenyi (2018).

2.2.2 The Chinese naming cultures

1. Use letters that are auspicious. Some people have names that are difficult to write and are letters that are not often found in everyday life because they use letters that have good or luxurious meanings that come from words in literature.

2. Most Chinese names have two syllables, but there are also a number of people who have names with just one letter.

3.Chinese names given by parents often reflect the parents' hopes or wishes for their children, such as using words meaning rich (富), noble or auspicious (贵), prosperous(荣), beautiful and elegant (华), virtuous, or loving fairness (义), etc.

4. In naming names, many Chinese people like to check their horoscopes by looking at their birth date and then name them according to their horoscopes with letters that are made up of various elements, namely 金 (gold), 木 (wood), 水(water), 火 (fire), 土 (earth) to enhance your destiny.

5. Some Chinese people like to name their names after seasons, places, or events on the day they were born, such as 国庆 (National Day), on the day of the earthquake 震生 (earthquake), or have characters representing the season or place of birth, such as 春 (spring), 河 (river), 山 (mountain), etc.

2.3 Phuket Old Town

2.3.1 Meaning of the Old City

The term "Old City," as explicated by The Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2016), denotes a city or a delineated urban area possessing a distinctive character that has endured through epochs, characterized by the uniqueness of local culture, the presence of hybridized architectural styles, or manifestations of societal evolution patterns

inherited from diverse historical eras. Alternatively, an Old City may have served as the original settlement at a certain point in history or exhibits historical and architectural attributes of artistic, archaeological, and historical value. Notably, the physical evidence discernible in the city structure or ancient sites attests to the enduring and evolving nature of the locale. This perpetuity is underscored by Borivethanan (2023), who emphasizes that an Old City maintains its relevance as a living urban entity, persistently evolving from its historical origins into the contemporary era.

2.3.2 Phuket Old Town area

Phuket Old Town covers the area from Ratsada Road, Yaowarat Road, Dibuk Road, Phang Nga Road, Krabi Road, and Thalang Road. One of the oldest roads in Phuket Town is an old commercial area that tells stories of the way of life that used to be in the past. It has been a historical road along with Phuket Province for more than 150 years since the year 1850 when Phraya Phuket Lohakasettarak (Tad) held the position of Phuket governor. This road has also been designated in the announcement of the Ministry of Science, Technology and Environment as an artistic environmental conservation area (Borivethanan, 2023).

2.3.3 Ethnic characteristics of Phuket Old Town

The present-day community within Phuket Old Town is characterized as a multicultural society, wherein diverse ethnic groups coexist harmoniously. This inclusivity encompasses Thai Muslims, Sikhs, and Baba Chinese or Peranakan individuals, who trace their lineage to the Hokkien Chinese, constituting the predominant demographic and playing pivotal roles in the social, cultural, economic, and developmental dimensions of the community. Within the Chinese Baba familial structure, there exists a discernible prioritization of significance accorded to men vis-à-vis women, predicated on the perception that men serve as the primary heirs responsible for perpetuating the family name, as elucidated by Brivethanan (2023).

2.3.4 Social Structure

Currently, Phuket Old Town holds significance as a commercial hub for souvenir retail and serves as a focal point for community tourism or cultural tourism endeavors. This role involves the preservation and promotion of enduring cultural traditions dating back to ancient times, tailored to meet the evolving demands of an expanding tourist demographic. Noteworthy examples include the Vegetarian Festival, which emphasizes culinary offerings and showcases the extraordinary abilities of mediums, and the Chinese New Year Rewind Festival, an initiative that extends the celebratory activities of the Chinese New Year by nostalgically revisiting historical ways of life. The deliberate utilization of Phuket Old Town as a venue for such events contributes to its characterization as an active historical precinct, marked by a synthesis of cultures and distinguished by notable architectural structures and public spaces. Descendants of the Baba, tracing their lineage to Hokkien Chinese ancestors, continue to be prominently engaged in commerce, particularly trade. Furthermore, some lineages stemming from forebears who held esteemed positions in mining or governance have diversified their careers into real estate, hotel management, and tourism, aligning with the strategic tourism development policies within Phuket Province, as detailed by Borivethanan (2023).

2.4 Previous Studies

Through studying the research related to the study of store names, they found that some researchers have studied them as follows:

The thesis on "The Naming of Streets in Bangkok" by Jitmung (2011) found that there are six types of origins and meanings of street names in Bangkok, in order from the most common to the least common, including 1) Origin and meaning from the place or environment. 2) Origin and meaning of names, surnames, royal titles, or positions of essential people. 3) Origin and meaning of beliefs and values regarding auspiciousness. 4) Origin and meaning of important events. 5) The origin and meaning of the characteristics of the people in the community that the road crosses. 6) The origin and meaning of the objects used.

The thesis "Survey and analysis of Chinese shop names of Thai Chinese people in Mueang District, Ubon Ratchathani Province" by Sodsongkrit (2012) found that a single component is the most famous structure of shop names. Regarding semantic analysis, the study found that most Chinese and Thai shop names relate to each other through translation, transliteration, and the use of words with similar sounds that carry auspicious meanings. It reflects that Thai Chinese people place importance on using language when naming Chinese and Thai shop names. The shop's name is essential because it is auspicious for business, such as prosperity, wealth, longevity, stability, smoothness, and success.

A research article, "Study of Chinese-language gold shops for Thai Chinese people in Bangkok," by Yothinsirikul (2018), found information reflected in the names of Chinese-language gold shops among Thai Chinese people in Bangkok. The study found that the area with the most Chinese gold shop names was the Phra Nakhon area, a Chinese clan family area. Researchers discovered that the majority of Thai Chinese people involved in the gold business are "Sae Tae" and "Sae Lim," which are commonly seen in the names of store-type businesses (行). It reflects that the names of Chinese-language gold shops among Thai Chinese people in Bangkok reflect information about the Chinese language, history, ethnicity, names, clan system, beliefs in Feng Shui, gold business, and auspicious meaning.

The thesis "Language on Shop Signs for Thai Chinese People in the Yaowarat Community: A Case Study of Chinese and Thai Shop Names" by Yothinsirikul (2020) found that the definitions of store names in both Chinese and Thai store signs include the number of syllables, the origin of the word, and the source from the store name. For shop sign names in Chinese, the most popular ones have three syllables. The origin of shop names in Chinese is popular in the monolingual Chinese. As for the origin of the shop's name, it is most likely a family name. Three syllables are the most popular for Thai shop names on store name signs. The origin of shop names in Thai is popular in monolingual Thai. The origin of the shop's name is most likely derived from the family name. This study reveals that the language on Thai Chinese shop signs in the Yaowarat community reflects the trend in naming shops as a reflection of Thai Chinese history, name systems, names, and related information with businesses in the Yaowarat community area.

The research article "Chinese Shop Signs: A Case Study in the Saphan Khwai and Yaowarat Areas" by Bowonphichayanurak (2018) found that there are two sides to the popularity of Chinese store names: the language component and the relationship between store names and products and services. Bowonphichayanurak (2018) found two types of shop signs regarding language components: multilingual and bilingual. The most common types are multilingual sign types, including Chinese, Thai, and English. The least common language signs are monolingual signs, namely Chinese. In terms of the relationship between store names and products and services, it was found that most stores named their stores with meanings similar to or related to products and services rather than naming stores after people or places.

The store's name reflects the community's way of life as a multicultural society. It represents the changes in today's society's acceptance of racial and linguistic diversity.

A research article, "Names of Chinese Shop Signs in the Upper and Lower Markets, Mueang District, Nakhon Pathom Province," by Leesakul (2019) found that the language characteristics that appear on Chinese shop signs, such as monolingual signs, signs that can be written entirely with Thai characters in Chinese or followed by Chinese characters written in Chinese. Nevertheless, Chinese people in the past wrote Chinese characters from right to left, but Thai characters that are Chinese pronunciations were written in the Thai style, from left to right. Bilingual signs are signs written in Thai characters in Thai words followed by Chinese characters in Chinese or in Thai or Thai characters in Chinese. This is the diversity of language and socio-cultural in the meaning or sound of Chinese shop signs. The reflections on Chinese shop signs reflect Chinese beliefs about auspiciousness. The study found that naming Chinese store signs using vocabulary units related to goodness and prosperity leads to a prosperous store business.

As for the meaning of store name signs and products and services, it was found that the meanings of store name signs and goods and services unrelated to each other are the most common in the upmarket area, such as Liang Heng 興聯. When translated together, it means a successful shop. This store is a grocery store that has products and services that are unrelated to the store name. There is a total of 45 such signs.

A research article, "Comparison of restaurant naming in Mueang District, Chiang Mai Province and Fuzhou City, China," by Chatwankhiri (2021) found that the language for naming restaurants in Mueang District, Chiang Mai Province, is less complex than restaurant names in Fuzhou, China, both in terms of semantic structure and linguistic strategies. It was also found that restaurant names in Mueang District, Chiang Mai Province, used fewer linguistic strategies than those in Fuzhou, China. As for social and cultural expressions in restaurant names, it was found that restaurant names in Mueang District, Chiang Mai Province, mostly expressed locality, while restaurant names in Fuzhou, China, mostly expressed values related to prosperity. The data analysis structure from the above research study can be divided as follows. The origin and meaning of the shop's name reflect beliefs about auspiciousness.

Most Chinese and Thai shop names are related using the strategy of translation, transliteration, and finding words with similar sounds that have auspicious meanings. It reflects that Thai Chinese people place importance on using language when naming Chinese and Thai shop names. The shop's name is crucial because it is auspicious for business, such as prosperity, wealth, longevity, stability, smoothness, and success. The corresponding research belongs to Thesis "Survey and analysis of Chinese shop names of Thai Chinese people in Mueang District, Ubon Ratchathani Province" by Sodsongkrit (2012), Research article on "Names of Chinese shop signs in the upper and lower markets, Mueang District, Nakhon Pathom Province" by Leesakul (2019), and Research article on "Comparison of restaurant naming in Mueang District, Chiang Mai Province and Fuzhou City, China" by Chatwankhiri (2021). Shop signs on shop signs divide the language characteristics and relationships between Thai and Chinese into monolingual, multilingual, and mixed language signs.

The thesis "Language on Shop Signs for Thai Chinese People in the Yaowarat Community: A Case Study of Chinese and Thai Shop Names" by Yothinsirikul (2020) found that the most common types of multilingual signs and bilingual signs were the multilingual sign types, which were Chinese, Thai and English. The least common language signs are monolingual signs, namely Chinese. In terms of the relationship between store names and

products and services, it was found that most stores named their stores with meanings similar to or related to products and services rather than naming stores with people or places, Which is inconsistent with the research article on "Names of Chinese shop signs in the upper and lower markets, Mueang District, Nakhon Pathom Province" by Leesakul (2019) that said, the meanings of store sign names and products and services were found to have the most unrelated meanings of store sign names and products and services in the upper market area. For example, Liang Heng 興聯, when translated together, means a successful shop. Most products and services are not related to this store, which is a grocery store. There are 45 such signs.

Research Method

Research on "The Meaning of Store Names in Chinese: The Representation of Chinese Auspiciousness Beliefs of Hokkien Chinese - Thai Phuket Old Town" uses Qualitative Research methods with research regulations as follows.

Population group and sample characteristics

This research's population group consisted of 10 shop owners with Chinese shop names in Phuket Old Town. The researchers purposely selected the sample using Purposive Sampling.

Data Analysis

The methodological framework employed in the analytical processes of this study incorporates a triad of distinct analytical techniques, namely Content Analysis, Thematic Analysis, and Historical Analysis. To systematically unravel and interpret the complexities inherent in the data, the research design mandates the partitioning of the data analysis into a sequential trifold process.

1. In the initial stage, data collection is executed and subjected to analysis within the parameters of a preliminary theoretical framework, which serves as a guiding conceptual structure.

2. Moving to the second step, the researchers meticulously engages in data triangulation, a process integral to enhancing the robustness and comprehensiveness of the dataset. This involves the collection of supplementary data to validate and corroborate the findings, thereby fortifying the overall integrity of the analytical endeavour.

3. The final step entails a comprehensive scrutiny and analysis of the theoretical framework itself, undertaken with a view to extracting nuanced insights and facilitating the formulation of thorough and definitive conclusions based on the amassed dataset.

In essence, this layered analytical approach seeks to foster a holistic and in-depth understanding of the researched phenomena, ensuring methodological rigor and scholarly integrity throughout the analytical continuum.

Limitations of the study

The primary objective of this investigation is to conduct a comprehensive exploration into the morphological and linguistic attributes of Chinese shop names, concurrently delving into the nuanced meanings encapsulated within these names. Furthermore, this research aspires to elucidate the underlying beliefs and values pertaining to auspiciousness among the Thai Chinese Hokkien community situated in the Phuket Old Town region. The rationale behind selecting the Phuket Old Town area as the focal point of this study lies in its historical significance, spanning over a century. During the historical period when Phuket functioned as a prominent mining locale, a confluence of diverse communities, notably Chinese immigrants, played a pivotal role in shaping the cultural landscape. The enduring Chinese identity evident

in contemporary times, particularly in the preservation of traditional linguistic elements such as Chinese characters on store signs, serves as a compelling reason for situating the research within the historical confines of Phuket Old Town. The deliberate selection of this locale is substantiated by its rich cultural tapestry, thereby providing a nuanced and historically rooted backdrop for investigating the form, language, and symbolic significance of shop names. The delineation of population and sample characteristics is meticulously defined in the subsequent sections of this research endeavor.

Results

From collecting data, especially in-depth and observing the pattern of observing a variety of results of the study titled "The Meaning of Store Names in Chinese: The Representation of Chinese Auspiciousness Beliefs of Thai-Chinese Hokkien in Phuket Old Town" research study. The following analysis information is presented.

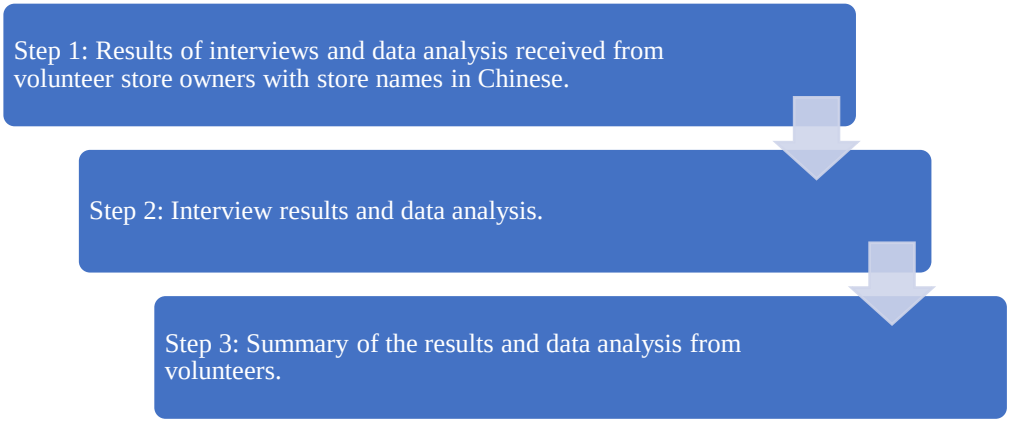

Figure 1. The Steps of Analysis Information

Data Analysis on Interviews

The researchers analyzed the data in detail as follows:

The researchers visited shops with Chinese signs in Phuket Old Town area and personally interviewed the owners of all 10 shops. Introduced myself and formally explained the purpose of the research to the store owner and requested permission to conduct an audio interview. Details of the recording are as follows:

Table 1. Language Patterns of Chinese Shop Names Among Thai People of Hokkien Chinese Descent

No	Chinese Shop Names	Analysis
1.	shang dé Building 尚德樓	尚 Shàng means to respect. 德dé means morality. 樓Lóu means building.
2.	Yuán Chūn Táng 堂春元	堂Táng means hall. 春Chūn means spring. 元Yuán Refers to Yuan, the first leader.

3.	Hào Yuán Fēng 號源豐 Sunthon Sangkhaphan	號 Hào means a loud cry. 源 Yuán means water source, source, origin. 豐 Fēng means abundance.
4.	Wan Fang万芳港茶	万 Wàn means ten thousand. 芳Fāng means fragrant.
5.	Sin Yoo Chang 創裕新	創Chuàng means start, start doing. 裕Yù means abundance, wealth. 新Xīn means new, new thing.
6.	BAN CHIN THYE 泰振萬	泰Tài means peace, stability. 振Chéng means to move. 萬Wàn means ten thousand.
7.	Sin & Lee 利永新	利 Lì means smooth, profitable. 永Yǒng means long, eternal. 新Xīn means new, new thing.
8.	Hong Yu 裕豐	裕Yù means abundance, wealth. 豐Fēng means abundance.
9.	Shān 山Coffee Phuket Old Town	山Shān means mountain.
10.	Ài 爱	爱 ài means love.

In the context of Thai Chinese Hokkien shops situated in Phuket Old Town, this study formulates comprehensive guidelines delineating the criteria for naming establishments. Specifically, these guidelines encompass the incorporation of both Chinese and Thai languages on shop signage, facilitating a nuanced and culturally resonant nomenclature. The nomenclatural principles applied to shop names are explicated based on the etymological origins of the constituent words. The ensuing analysis reveals a taxonomy comprising four distinct types, as meticulously elucidated in the following table.

Table 2. Language Patterns in Chinese Shop Based on their Language used in Phuket

No	Origin of the word	Chinese shop name
1	Monolingual Chinese (Use Thai characters to transliterate the Chinese pronunciation with a Hokkien dialect)	堂春元 (Hokkien, pronounced Nguan Chun Tong)
		尚德樓 (Hokkien dialect, pronounced Song Tek Building)
		號源豐 (Hokkien dialect, pronounced Hong Nguan Hong)
		裕豐 (Hokkien dialect, pronounced Hong Yu)
2	Monolingual Chinese (Using English and Thai characters to	泰振萬 (English over Hokkien dialect reads BAN CHIN THYE)

	transliterate Chinese sounds with Hokkien dialect)	創裕新 (English with Hokkien dialect pronounced Sin Yoo Chang)
3	Monolingual Chinese (Using English and Thai characters to transliterate Chinese sounds with a Mandarin accent)	万芳港茶 Pronounced Wan Fang
4	Different foreign languages	利永新 Pronounced Sin Yong Lee But the message on the sign appears in English as Sin & Lee, where "&" is the English word that comes from the word "and." And on the sign, it also appears in Thai as ซิน แอนด์ ลี, which is another pronunciation from English.

The nomenclature exhibited on the signboard of Thai Chinese Hokkien shops within the precincts of Phuket Old Town is intricately linked to the etymological roots underpinning the shop's nomenclature. This intrinsic connection between the shop's name and its origin assumes paramount significance, serving as a crucial informational conduit for prospective consumers and service users. The discernible importance of elucidating the origin of the shop name lies in its role as a comprehensive descriptor, conveying essential details such as the identity of the proprietor, the geographical location, the nature of products or services offered, and the overarching business model. As a consequence, the interpretative framework for discerning the meaning of the shop name is categorically delineated, encompassing a nuanced classification to facilitate a more profound comprehension of the semantic layers inherent to the nomenclature.

Table 3. Language Patterns in Chinese Shop Names Based on their components in Phuket Old Town

No	Origin of the shop name	Chinese shop name
1	Name and surname form	利永新 (It's the name of the daughter of the first-generation business owner)
2	Name and surname form + auspicious word form	創裕新 (創 is a surname or surname; 裕 is an auspicious word meaning rich; 新is an auspicious word meaning something new)
3	Auspicious name form	尚德樓 (尚 is an auspicious word meaning to respect, to have faith in. 德is an auspicious word meaning morality. 樓 means building)
		堂春元 (堂 means hall

		春 is an auspicious word meaning the spring season. 元 is an auspicious form meaning Yuan, Yuan currency)
		泰振萬 (泰is an auspicious word meaning peace, stability 振 means to move 萬 means ten thousand, tens of thousands)
		裕豐 (裕is an auspicious word meaning rich. 豐is an auspicious word meaning abundance)
4	Business word form	万芳港茶 (万芳 means fragrant for ten thousand li 港茶 is a business word meaning Hong Kong tea)

An in-depth exploration into the appellation displayed on the signboard of Thai Chinese Hokkien establishments situated in Phuket Old Town is presented herein. This comprehensive investigation was undertaken through a systematic approach involving rigorous surveying, interviewing, and analytical scrutiny of the diverse array of signage adorning Thai Hokkien Chinese shops within the geographical expanse of Phuket Old Town. The research discerns a multifaceted narrative wherein the Chinese language featured on these distinctive signs unveils a rich tapestry of meanings, encapsulating a spectrum of semantic nuances, as meticulously elucidated in the ensuing discourse.

Table 4. The Aspect of Language Patterns reflected in words on Chinese shop names in Phuket Old Town

No	Sides reflected in the words on Chinese shop signs	Chinese words	Meaning
1	In terms of Natural environment	春	Spring season
		源	Source of water, Source
		茶	Tea, Tea leaf
		山	Mountain
2	In terms of goodness and prosperity	尚	Respect
		德	Moral
3	In terms of wealth	裕	Rich, Wealthy
		豐	Abundance
		利	Profit, Smooth
		泰	Peace, Stability
4	In terms existence	永	Long, Eternity
5		創	Surname Chang

	In terms of name and family lineage	新	新 Here it refers to a person's name
		利	利Here it refers to a person's name
6	In terms of love	爱	Love

Discussions

The act of naming shops in Phuket Old Town serves as a linguistic conduit facilitating communication of meaning between purveyors of goods and services and prospective buyers. The linguistic strategies employed in this context are notably diverse, particularly within the Phuket Old Town locale, where a preponderance of shop signage incorporates all three languages—Chinese, Thai, and English. This linguistic diversity is historically rooted in the period spanning from 1906 to 1932, marked by a significant influx of Chinese immigrants settling in Thailand. During this epoch, Chinese immigrants, grappling with a limited command of the Thai language, predominantly communicated in Chinese, given the communal cohabitation of Chinese individuals. Subsequently, during the latter part of King Rama I's reign, the Thai government implemented measures to regulate Chinese schools, culminating in the nationwide closure of such institutions. This policy shift compelled the Chinese community in Thailand to acquire proficiency in the Thai language and consequently communicate primarily in Thai. Consequently, the nomenclature of shops also reflects this linguistic transformation, with many establishments adopting Thai names in addition to Chinese, mirroring the evolving linguistic dynamics and cultural assimilation within the Thai-Chinese community.

An examination of the findings derived from the survey of store signs and interviews with shop owners reveals a predilection among proprietors for selecting words imbued with auspicious meanings. The linguistic choices in store naming are influenced by a multifaceted interplay of various factors, including attitudinal considerations, linguistic preferences, commercial imperatives, and other contextual determinants.

1. A reflection on nature and the environment: A discernible aspect of Chinese cultural thought is the coexistence of nature and humans, aligned with Taoist principles advocating acceptance of nature's cyclical processes. Additionally, the ancient Chinese concept of Feng Shui, emphasizing the significance of the orientation of structures, is deeply ingrained. This cultural legacy is manifested in shop signs using vocabulary units associated with natural elements such as rivers, forests, seasons, and mountains.

2. A reflection of the goodness and prosperity of the Chinese: Store naming assumes particular importance in reflecting aspirations for good fortune and prosperity. The selection of a store name is driven by the desire to bring auspicious energies that augur well for the business.

3. A reflection of wealth: Rooted in a historical legacy of business acumen, many Chinese individuals have a lineage in commerce, and this extensive commercial experience is believed to correlate with business prosperity. Consequently, naming a store with words connoting wealth or financial success is perceived as a strategy to enhance business affluence.

4. A reflection of existence: The stability of a business is highly valued in Chinese cultural ethos. Consequently, store names are crafted with the intention of attracting positive energies that promote business continuity and longevity.

5. A reflection on the name and family lineage of the Chinese people: Chinese individuals place significant value on preserving their identity and familial lineage. This is reflected in the naming of shops, wherein the use of clan names or vocabulary units with auspicious meanings rooted in the local environment symbolize and convey one's identity. To convey one's identity and believe it will make the business prosperous, such as 利, etc.

6. A reflection on love: Naming a business with a theme centered around love serves as a reflection of the importance placed on interpersonal relationships among the Chinese community. This naming strategy is seen as a means to convey trust and strengthen business partnerships within the community.

The aforementioned reflection aligns with Stuart Hall's Theory of Representation, wherein the establishment of connections between cognitive constructs, such as "mind maps," and semiotic symbols, or "signs," involves the systematic organization or compilation of these constructs into diverse linguistic forms, thereby substituting or referencing associated concepts. At the crux of the theory is the foundational significance of the interrelationships among "things," conceptual notions, and signs, constituting the fundamental underpinning for the generation of meaning within the linguistic domain. The process that connects these three elements is called "representation" (Hall, 1997, pp. 17-19). The Chinese language on shop signs reflects the meanings hidden in the lexical units, which language acts like a mirror to reflect those meanings, or what Stewart Hall calls the Reflective Approach. The Chinese store naming convention also represents the "Intentional Approach," which believes that the owner determines various meanings through language. The words, therefore, have the meaning that the owner intended them to have. Such as 万芳, the owner of the business, intended to convey that the drinks he was selling were very fragrant, with a fragrance that could go a thousand miles away. Alternatively, 利永新, besides having an auspicious meaning, it also means the name of the business owner's daughter who named the shop. These store names are assigned meanings based on what the owner intended them to mean.

The "Constructionist Approach" posits the perspective that meaning in language is not inherently preserved within entities or individual language users. Instead, this approach contends that meaning is constructed through representation systems that encompass diverse conceptual frameworks and signs. Consequently, the act of naming a store by a proprietor with the intention of conveying specific meanings through the vocabulary employed on the sign does not guarantee a uniform understanding of that meaning among consumers. The interpretative process for consumers involves varied perspectives, resulting in diverse understandings of the meaning encapsulated within store names.

Conclusion

The primary objective of this research is to delve into the intricate linguistic patterns characterizing Chinese shop names within the Thai community of Hokkien descent. Specifically, the study endeavors to unravel the semantic nuances embedded in Chinese shop names among individuals of Hokkien heritage in Phuket Old Town, with a particular focus on the meanings that convey beliefs and values related to auspiciousness. Through a meticulous analysis of the nomenclature of ten selected shops, the research elucidates a discernible trend wherein proprietors intentionally select words imbued with auspicious connotations. This linguistic choice is revealed to be influenced by a confluence of factors, including attitudinal, linguistic, commercial, and various other considerations. The visual representation of these

chosen words on store signage emerges as a poignant reflection of the deep-seated beliefs surrounding auspiciousness, thereby underscoring the historical and linguistic significance of store names within the Thai Chinese cultural milieu. Predominantly, these beliefs manifest through the selection of names imbued with positive meanings, as individuals of Hokkien descent believe that a positively connoted name augurs favorable outcomes for both themselves and their familial lineage, thereby also serving as a testament to underlying religious convictions.

Suggestions

1. It is advisable to conduct an investigation into Chinese signage across other categories, including but not limited to signage denoting tourist attractions and advertising, to comprehensively understand the semiotic practices and communicative strategies employed in these domains.

2. A comprehensive scholarly inquiry should be undertaken to explore the etymological foundations of the meanings ascribed to shop signs in both Chinese and Thai languages. This investigation should encompass an analysis of the reflections and beliefs manifesting in various facets portrayed on shop signs, elucidating the intricate interplay of cultural, symbolic, and linguistic elements embedded in the nomenclature of commercial establishments.

References

Rapeephat, A. (2008). วัฒนธรรมคือความหมาย ทฤษฎีและวิธีการของคลิฟฟอร์ด เกียร์ซ, กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, 71-81.

Borivethanan, P. (2023) Phuket Old Town. *Online.* Retrieved November 15, 2023. From: https://wikicommunity.sac.or.th/community/1096#

Bowonphichayanurak, S. (2018). *Chinese Shop Signs: A Case Study in the Saphan Khwai and Yaowarat Areas.*

Chatwankhiri, L. (2021). *Comparison of restaurant naming in Mueang District,* Chiang Mai Province and Fuzhou City, China.

Deluzain, H. E. (1996). Names and personal identity. Behind the name. *Online.* Available: http://www.behindthename.com/articles/3.php (November 16, 2023)

Fuangfusakul, A. (2003). Identity: Review of theory and conceptual framewor k.*Ba ngkok: National Research.*

Hall, S. (1997). *Representations Cultural:* Representations and Signifying Practic es ,17-19.

Jitmung, P. (2011). *Naming streets in Bangkok. Master of Arts Thesis in Thai Language,* Chulalongkorn University.

Leesakul, T. (2019). *Names of Chinese shop signs in the upper and lower markets,* Mueang District, Nakhon Pathom Province.

Mbarachi, C.S. & Igwenyi, E. (2018). 'Language, identity and the cultural context of names in selected Nigerian novels', *International Journal of Language and Literature*. 6 (1), 29–37. https://doi.org/10.15640/ijll.v6n1a5

Natthaphong Rak Ngam. (2016). The concept of local identity under the context of change in the era of globalization. *Nakhon Lampang Buddhist College Journal*. *5* (2).

Sodsongkrit, M. (2023). *Survey and analysis of Chinese shop names of Thai-Chinese people in Mueang District,* Ubon Ratchathani Province

Thepsingh, P. (2010). Background of Phuket's relationship with Western nations and China. In the community in the PSU wisdom warehouse. *Online.* Retrieved on 26 September 2022, from https://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2553/5354/20/ ch2.pdf

Wipolchai, N. (2021). ภาษา สื่อ ความ หมาย: ภาษาสะท้อนคติความเชื่อจากการตั้งชื่อยาและชื่อโรคในตำราแพทย์ศาสตร์ สงเคราะห์. *Suratthani Rajabhat Journal*. 8 (1), 29-54.

Yothinsirikul, S. (2020). *Language on shop signs for Thai-Chinese people in the Yaowarat community:* A case study of Chinese and Thai shop names.

Yothinsirikul, S. (2018). *A study of Chinese-language gold shops among Thai-Chinese people in Bangkok.*

The Performance, Satisfaction, and Perception of Thai Primary Students Through Flipped Classroom for Environmental Sustainability Course at Assumption College Nakhon Ractchasima of Thailand

Witthaya Thepkom and Thanawan Phognsatha
Assumption University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: bro.witthaya@gmail.com

****

Abstract

This research aimed to compare the primary 5 student's performance, determine the levels of student's satisfaction, and explore the student's perception after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and virtual classroom in environmental sustainability course. The quasi-experimental research design was applied to compare the post-performance score of the three classrooms. A sample of 126 students, from primary 5 in Modern Language Program at Assumption College Nakhon Ratchasima, were purposively selected and divided into three classrooms according to prior knowledge and learning level equally. The flipped classroom was applied to the experimental group while the other two control groups received the traditional classroom and virtual classroom respectively. The data was analyzed using frequency, percentage, mean score, and standard deviation. The research hypotheses were tested using F-Test of Analysis of Variance (ANOVA), Independent Samples T-Test, and the content analysis, from the focus group interview, was additionally obtained to support the hypotheses and answer the research questions.

The results showed statically significant that after studying with the three classrooms; the students in the flipped classroom received the best post-performance score, gained the highest level of satisfaction, and provided the most positive perception comparing to the other two classrooms in environmental sustainability course. Therefore, the flipped classroom is considerably encouraged as effective learning approach to improve student's performance, satisfaction, and perception in environmental sustainability course. Theoretical and practical implications are discussed.

Keywords: Flipped Classroom; Student's Performance; Student'sSatisfaction; Student's Perception.

Introduction

The technology has clearly played the major role and transformed the traditional learning approach to the new learning approach in which both teachers and students are much facilitated by its functioning anytime and anywhere especially in the teaching and learning process in this era (Jacobs, 2010). Even though, the advancement of technology has tremendously personalized the individual learning style through the online learning platform that widely prevailed for the learners. It may not fully assist learners progress in learning performance, especially among the students in the lower educational levels since the actual classroom is still neccessary to shape the learners' holistic dimensions.

* Received: February 10, 2024; Revised: February 20, 2024; Accepted: February 24, 2024

Thus, the flipped classroom is proposed as the combination of in and out classroom which blends the use of advanced technology to personally learn through the online platform at home prior to the class and engage the actual classroom with more active and collaborative atmosphere in environmental sustainability course (Nayar & Koul, 2020; Warren, Reily, Herdan & Lin, 2020; Lo, Han, Wong & Tang, 2021). The course aims at increasing student's awareness on the urgent environmental issues and promoting the student's natural and conservational skills of appreciation in environment. With the combination of its method, the study explores the effectiveness of implementing the flipped classroom in environmental sustainability course at the primary level.

The research was conducted among 126 primary 5 students in Modern Language Program at Assumption College Nakhon Ratchasima. Its purpose is to investigate the student's performance, satisfaction, and perception after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and virtual classroom. The flipped classroom combines the online self-study class at home and runs the activity-based method in class. While the traditional classroom follows the actual class of lecture-based method whereas the virtual classroom is based on the lecture-based method using online live-streaming software.

The findings will much benefit students, teachers, researchers, and practitioners in the field of environment science, sustainable resources development, and educational technological developers by using the flipped classroom. Therefore, its significance will not only promote the use of advanced technology but also improve the student's performance, satisfaction, and perception through its method.

Research Objectives

1) To compare the primary 5 student's performance after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand.

2) To compare the primary 5 student's performance after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand according to gender and grade point average (G.P.A)

3) To determine the levels of the primary 5 student's satisfaction after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand.

4) To explore the primary 5 student's perception after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand.

Literature Review

The Existence of Traditional Classroom

For ages the traditional classroom known as conventional classroom was prevalent in all classrooms. The basic definition is a face-to-face interaction between teachers and students in which a teachers is considered as a deliverer using available materials in the classroom in transferring information and knowledge and students are merely a receiver of the information and knowledge that to be transmitted by the teachers. Even though the rapid development of advanced technology, the main approach still remains unchanged. Naturally, the approach is

only obliged with the students' techniques and abilities in which does not stimulate the sense or mind, and on the contrary it only promotes the memory learning. Thus, the approach mainly focuses on the lecture-based which limits student's value learning skills (Damodhara & Rengarajan, 2007; Belias, Sdrolias, Nikolaos, Koutiva & Koustelios, 2013; Li, Qi, Wang & Wang, 2014; Tularam & Machisell, 2018).

The Rise of Virtual Classroom

As the advancement of technology has rapidly arisen, the new pedagogical methods have been introduced as the valuable tools to assist the classroom more interestingly. A virtual classroom is described as a web-based environment that allows an individual to take part in a live event without attending in the real place. The environment is arranged in the comfort and appropriate situation of place that helps listening to the lecture and having an interaction as if the action is taking place in traditional classroom through the convenience of advanced technological devices at personal place (Turoff, 2007). Hocutt (2022) described that there are a huge range of fantastic virtual classroom platforms that avail and apply for the students which are mostly developed by the popular software companies that teachers might select but the most essential thing to be selected is the engagement tools that provide and function appropriately, creatively, and systematically.

The Application of Flipped Classroom

Blended learning has been introduced which promotes social interaction, opportunities, facilitate accessing information and save time for active learning in class. Its function also provides the opportunity for both individual and group work in an effective way as well as the synchronous activities that teacher and students involve in learning process with numbers of visual-audio documents which create a rich environment in teaching and learning process. Moreover, it is a fact that blended learning approach could enhance the student's responsibilities in line with individual learning performance including there is a range model of blended learning that are introduced for selecting and applying in the teaching and learning process. The flipped classroom is placed as one out of those models (Staker & Horn, 2012).

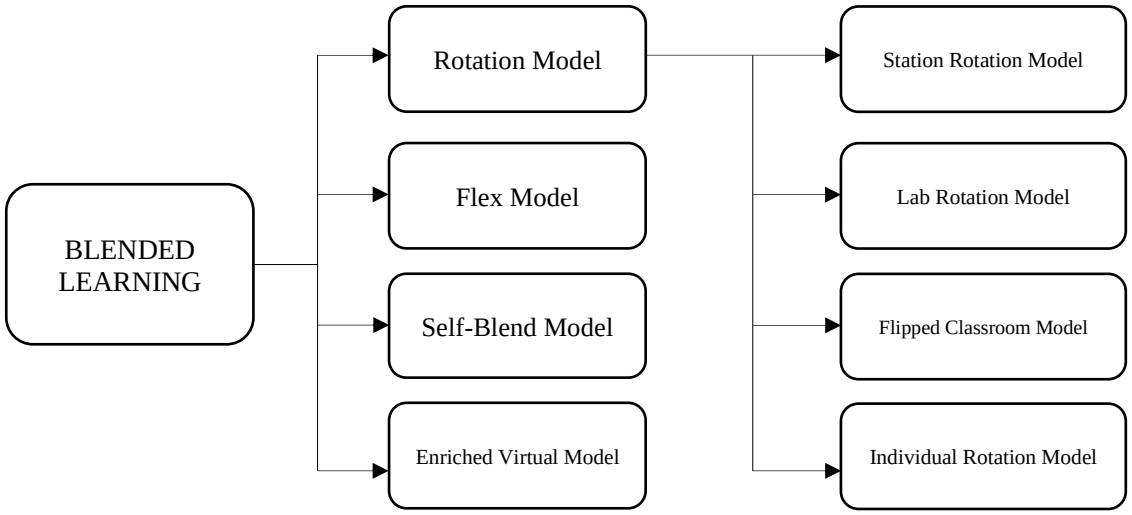

Figure 1: Flipped Classroom as a Blended Learning Model

Flipped classroom is also described as "A blended learning model which meaningful and active learning activities are carried out as part of cooperative learning in classroom setting while an individual learning is proceeded outside of school setting via the use of class videos, slides, articles, and learning documents in digital platform". Thus, flipped classroom is parallelly implemented in two significant phases, first out of the class-independent study through the online platform and second in class-inquiry-based activities. In this sense, the out of class activities is prepared a foundation for the in-class activities (Bergmann & Sams, 2012).

The cognitive tasks play a major role with alignment of constructive learning theory throughout the learning activities within the framework of flipped classroom application. In this regard, Bloom's taxonomy is linked to have more insight of the flipped classroom practices. Generally, the low-level cognitive tasks (Remembering & Understanding) are performed outside the class while the higher-level cognitive tasks (Applying, Analyzing, Evaluating, and Creating) are mainly performed inside the class (Eppard & Rochdi, 2017).

Strayer (2007) stressed that the flipped classroom is the activity-based learning with the utilization of educational technologies to perform the effectiveness of the model. In addition to that, Taylor & Statler (2014) stated that there is a relationship between student engagement and learning progress through the flipped classroom activities. Thus, the students participate in the teaching and learning process and evaluate such learning gained, interact with peers, cooperate the learning activities, develop the critical thinking skills through the frequent discussion activities, and learn more to connect between the existing knowledge and new knowledge. In this regard, the flipped classroom increases the level of participation among the students significantly and it is possible to realize the active learning process meaningfully.

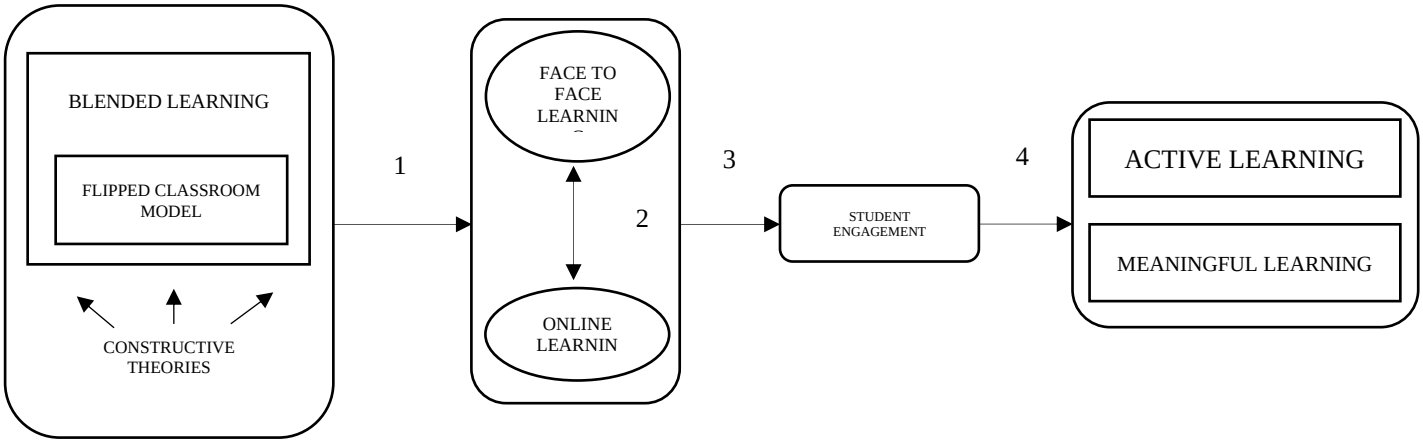

Figure 2: A Process of Flipped Classroom

Research Methodology

Research Design

A mixed-method design was applied to conduct the study using quasi-experimental research to compare the primary 5 student's performance, determine the levels of student's satisfaction, and explore the student's perception after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand. The independent variables include three types of classrooms: the flipped classroom as experimental group, traditional classroom, and virtual classroom as control groups. The dependent variables are the student's performance, student's satisfaction, and student's perception after studying with the three classrooms. The study has been conducted for 4 weeks.

Population and Sample

The research population consisted of 126 primary 5th students who study in Modern Language Program (MLP) at Assumption College Nakhon Ratchasima, Nakhon Ratchasima Province of Thailand.

All 126 primary 5th students were selected as the sample group using the purposive sampling technique. The students were equally split into three classrooms according to their prior knowledge and learning level using the student's pre-performance test: the flipped classroom as experimental group (42 students), the traditional classroom as the control group (42 students), and the virtual classroom as the control group (42 students).

Research Treatment

The quasi-experimental research was employed to conduct the study. To achieve the research aims, the study used the three-group designs to collect, compare, and analyze data both quantitative and qualitative research methods. The student's pre-performance test was measured the prior knowledge and learning level, and arrange into the three classrooms equally before beginning of the class. The experimental group received the environmental sustainability course based on the flipped classroom while the other two control groups received the environmental sustainability course based on the traditional classroom and virtual classroom respectively. The post-performance test was measured to compare the student's performance after studying with the three classrooms. Meanwhile, the student's satisfaction was determined the levels of the students whereas the student's perception was additionally explored among the students after studying with the three classrooms.

Table 1: The Research Procedure

Before Class	During Class	After Class
Student's Performance	Flipped Classroom	Student's Performance Student's Satisfaction Student's Perception
	Traditional Classroom	
	Virtual Classroom	

The research procedure was divided into three main steps applying to all three classrooms: one experimental group and two control groups.

1. Before class: the students were measured the prior knowledge and learning level in environmental sustainability course before arranging into three groups equally.

2. During class: the students received the learning activities in environmental sustainability based on the three different classrooms for 4 weeks.

3. After class: at the end of the 4th week, the post-performance test was measured to compare the student's performance. Meanwhile the satisfaction questionnaire was given to determine the levels of student's satisfaction whereas the focus group interview was additionally employed to explore the student's perception.

Table 2: Operationalization of Variables During the Class

Variables	Definition	Operationalization	Measurement
Flipped Classroom	A teaching and learning method that combines between out-classroom individual learning and in-classroom active learning. Out-classroom individual learning specifies as a self-directed study through the online learning resources of google classroom application such as the videos, recorded lessons, before the classroom begins. Whereas in-classroom active learning refers to the learning that takes place in the classroom based on the active and collaborative learning environment. (Strayer, 2007; Bergmann & Sams, 2012; Staker & Horn, 2012; Taylor & Statler, 2014)	A blend-based method (Pre-Class, In Class, and Post Class Summary)	**1. Student's Performance** Excellent (90-100 points) Very Good (80-89 points) Good (70-79 points) Medium (60-69 points) Pass (50-59 points) Fail (below 50 points) **2. Student's Satisfaction** Highest (Average 4.51-5.00) High (Average 3.51-4.50) Medium (Average 2.51-3.50) Low (Average 1.51-2.50) Lowest (Average 1.00-1.50) **3. Student's Perception** A content Analysis
Traditional Classroom	A face-to face classroom delivering with the entire content: theoretical and practical contents through the main delivery of lecture. (Damodhara & Rengarajan, 2007;	A lecture-based method via actual classroom (In Class and Post Class Summary)	

	Belias, Sdrolias, Nikolaos, Koutiva & Koustelios, 2013; Li, Qi, Wang & Wang, 2014; Tularam & Machisell, 2018)	
Virtual Classroom	A teaching and learning method that runs through the Google Meet Application synchronously and asynchronously. The delivery is based on the use of voice, video, chat, and provided features in the software for the delivery of teaching and learning process. (Benjamin, 1994; Salmon, 2000; Turoff, 2007; Mangal & Mangal, 2009; Hocutt, 2022; Schlusmans, Giesbertz, Rusman & Spoelstra, 2009)	A web-based method via virtual classroom (In Class and Post Class Summary via Google Meet)

Research Instruments

The research instruments were consisted of four types of instruments as described in the following.

Lesson Plan

The lesson plans were differently designed based on the environmental sustainability course for the three classrooms: the flipped classroom, traditional classroom, and the virtual classroom. Each lesson plan contained the same learning contents namely the planet earth, the pollution and environmental effect, and the care and conservation challenge lasting for 4 hours as a total summary of 12 hours within 4 weeks.

Pre- and Post-Performance Test

Before beginning the class, the pre-performance test was conducted to ascertain the student's prior knowledge and learning level. The students were arranged into the three classrooms according to their pre-performance equally before commencing the class. At the end of the class, the post-performance test was given to compare the student's performance after studying with the three classrooms. The pre- and post-performance tests were similarly prepared by the instructor based on the same learning contents in environmental sustainability course containing three parts: multiple-choice part, fill in the blank part, the writing part.

Questionnaire

The questionnaire was applied to determine the levels of student's satisfaction using the College and University Classroom Environment Inventory (CUCEI) developed by Fraser,

Fisher & McRobbie (1996) which was previously used in the research of Chien (2007). By the end of the class, the students were given to complete the questionnaire after studying with the three classrooms. The questionnaire was consisted of 6 main factors: Student Cohesiveness (SC), Teacher Support (TS), Involvement (IN), Task Orientation (TO), Cooperation (CO), and Equity (EQ).

Focus Group Interview

The focus group interview was essentially designed to explore the student's perception after studying with the three classrooms. The focus group interview was constructed by reviewing the previous related research studies containing the three questions adapted from the previous research of Nathawat (2020).

Validity and Reliability of Research Instruments

To obtain validity and reliability of the research instruments, the details were described in the following table.

Table 3: Validity and Reliability Procedure

Research Instruments	Validity	Reliability
1. Lesson Plans	The researcher prepared and adjusted the lesson plans by obtaining the correction and congruence with a careful check according to the formatting elements. No validity and reliability were required.	
2. The Pre- and Post-Performance Test	The three experts reviewed and validated the test using the Index of Item Objective Congruence (IOC). The IOC value was accepted at 0.756	The pilot test was done with the 30 students using Cronbach's Alpha Coefficient. The value was accepted at 0.929.
3. Questionnaire	The researcher adapted the College and University Classroom Environment Inventory (CUCEI) developed by Fraser, Fisher & McRobbie (1996) which was previously used in the research of Chien (2007). Hence, the validity was already established.	The pilot test was done with the 30 students using Cronbach's Alpha Coefficient. The value was accepted at 0.966.
4. Focus Group Interview	The three experts reviewed and validated the questions using the Index of Item Objective Congruence (IOC). The IOC value was accepted at 1.00.	Since, the purpose of the focus group interview was to explore student's perception after studying with the three classrooms as the additional information with a content analysis. So, the reliability value was not required.

Data Collection Procedure

The data collection procedure was described as follows.

Before class: Prior to the experiment, students were given the pre-performance test to measure their prior knowledge and learning level in environmental sustainability course. This served as the data for arranging the three classrooms equally.

During class: For 4 weeks of study, students attended different classrooms: the flipped classroom, traditional classroom, and the virtual classroom in environmental sustainability course.

After class: At the end of study, students received the post-performance test to compare their performance while the questionnaire was provided to determine the levels of satisfaction and the focus group interview was additionally used to explore perceptions after studying with the three classrooms.

Prior to the experiment, all sample students were provided a consent form and detailed explanation of the research processes including the purpose of the experiment. During the data collection process, regular communication and feedback with students were promptly responded to ensure understanding and engagement in the study.

Data Analysis

The research used the Statistical Package for the Social Science Program (SPSS) to test the research hypotheses. The descriptive statistics were reported using frequency, percentage, mean score, and standard deviation. Meanwhile the inferential statistics were tested using F-Test of Analysis of Variance (ANOVA), Independent Samples T-Test, and the content analysis, from the focus group interview, was additionally obtained to support the hypotheses and answer the research questions.

Research Conceptual framework

The study aimed to compare the student's performance, determine the levels of student's satisfaction, and explore the student's perception after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and virtual classroom.

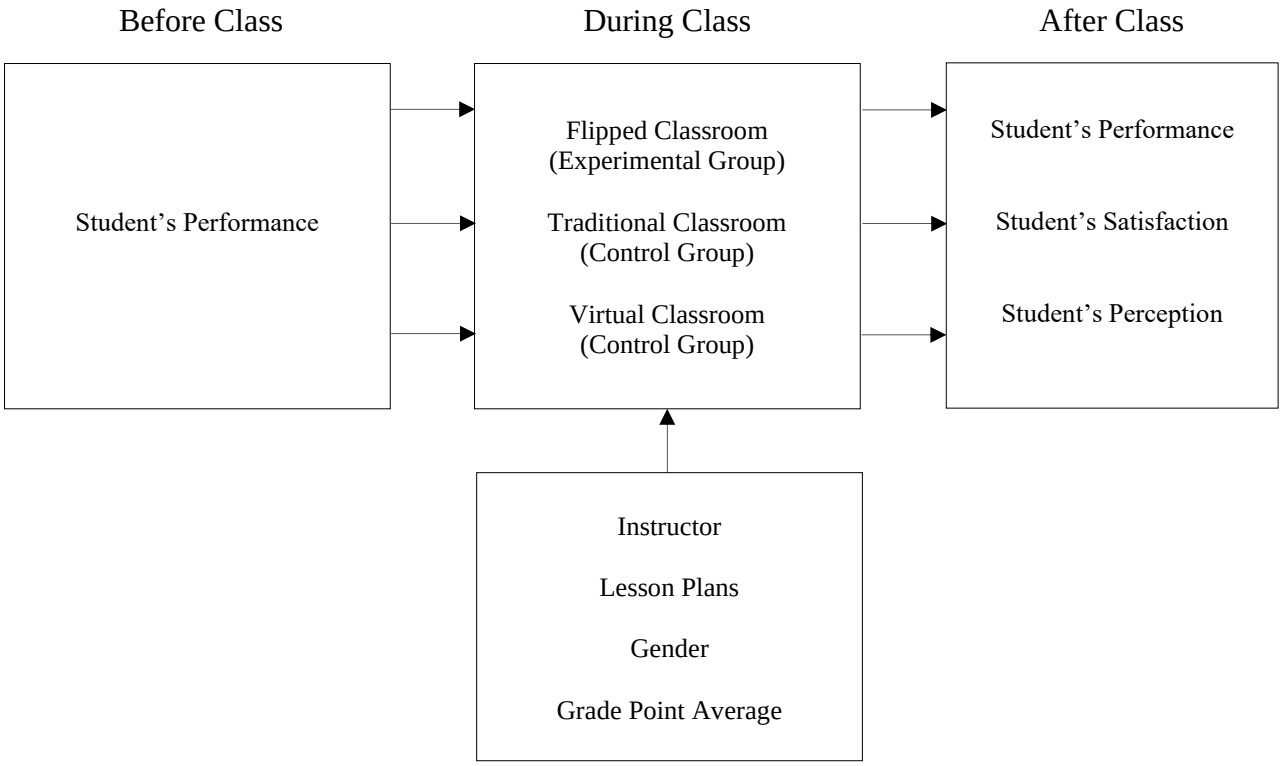

Figure 4: Research Conceptual framework

Research Results

The data was collected to measure the research hypotheses from the sample group of 126 students among the primary 5th students in Modern Language Program who studied with the flipped classroom as experimental group, traditional classroom, and virtual classroom as control groups at Assumption College Nakhon Ratchasima. The hypotheses testing results are as follows.

Hypothesis 1

$H_0$1: There was no significant difference among the primary 5 student's performance after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and the virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand.

H_a1: There was significant difference among the primary 5 student's performance after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and the virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand.

Table 4: Means and Standard Deviations Summary of Student's Post-Performance Test

Classrooms	Mean	S.D.	Participants
Flipped Classroom	31.29	5.274	42
Traditional Classroom	26.17	10.385	42
Virtual Classroom	24.62	9.902	42
Total	**27.33**	**9.197**	**126**

Table 5: A Comparison of Mean Difference of Student's Post-Performance Test

Classrooms	SS	df	MS	F	Sig.
Between Classrooms	991.444	2	495.722	6.363*	.002
Within Classrooms	9582.214	123	77.904		
Total	**10573.659**	**125**			

According to the data from Table 4 and 5, the F-Test of Analysis of Variance (ANOVA) was measured to compare the student's post-performance test after studying with the three classrooms. The results indicated that there was a significant difference of student's post-performance test among the three classrooms. The flipped classroom (M = 31.29, S.D. = 5.274), the traditional classroom (M = 26.17, S.D. = 10.385), and the virtual classroom (M = 24.62, S.D. = 9.902), $f = 6.363$, $p = .002$. Which means that the flipped classroom is the most effective learning classroom.

Table 6: A Comparison of Mean Difference of Student's Post-Performance Test Using Scheffe Method

Post-Performance Test	Classrooms		Mean Difference	Sig.
Post-Performance Test	Flipped Classroom	Traditional Classroom	5.024*	.036
		Virtual Classroom	6.571*	.004
	Traditional Classroom	Virtual Classroom	1.548	.725

According to the data from Table 6, the F-Test of Analysis of Variance (ANOVA) using Scheffe Method was measured the mean difference of student's post-performance test after studying with the three classrooms. The results indicated that there was a significant difference of student's post-performance test using Scheffe method between the flipped classroom and traditional classroom (Mean Difference = 5.024), $p = .036$, and the flipped classroom and virtual classroom (Mean Difference = 6.571), $p = .004$. Which means that the flipped classroom is more effective than traditional and virtual classrooms. Whereas there was no significant difference of student's post-performance test using Scheffe method between the traditional classroom and virtual classroom (Mean Difference = 1.548), $p = .725$. That means there is equal in learning performance either in the traditional classroom or in the virtual classroom.

Hypothesis 2

$H_0$2: There were no significant differences among the primary 5 student's performance after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and the virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand according to Gender and Grade Point Average (G.P.A).

H_a2: There were significant differences among the primary 5 student's performance after studying with flipped classroom, traditional classroom, and the virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand according to Gender and Grade Point Average (G.P.A).

Table 7: A Comparison of Mean Difference of Student's Post-Performance Test According to Gender

Classrooms	Boys		Girls		T-Test	Sig. (2-tailed)
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
Flipped Classroom	29.90	5.127	32.48	5.221	-1.610	.115
Traditional Classroom	25.77	8.965	26.60	11.980	-.255	.800
Virtual Classroom	25.59	11.504	23.55	7.937	.663	.511
FC & TC & VC	**27.05**	**9.054**	**27.62**	**9.413**	**-.351**	**.727**

Note: FC = Flipped Classroom; TC = Traditional Classroom; VC = Virtual Classroom

According to the data from Table 7, the independent samples T-Test was measured to compare the mean difference of student's post-performance test after studying with the three classrooms according to gender. The result indicated that there was no significant difference of student's post-performance test in all three classrooms according to gender, t = -.351, p = .727. Which means that in all classrooms there is an equal learning performance of boys and girls.

Table 8: A Comparison of Mean Difference of Student's Post-Performance Test According to Grade Point Average (G.P.A)

Classrooms	≥ 3.25		< 3.25		T-Test	Sig. (2-tailed)
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
Flipped Classroom	32.46	4.549	29.50	5.813	1.851	.072
Traditional Classroom	25.68	11.861	26.57	9.248	-.271	.788
Virtual Classroom	29.79	9.807	20.35	7.866	3.391*	.002
FC & TC & VC	**29.56**	**9.257**	**25.16**	**8.669**	**2.757***	**.007**

Note: FC = Flipped Classroom; TC = Traditional Classroom; VC = Virtual Classroom

According to the data from Table 8, the independent samples T-Test was measured to compare the mean difference of student's post-performance test after studying with the three classrooms according to grade point average (G.P.A). The results indicated that there was a significant difference of student's post-performance test in overall and in the virtual classroom

according to grade point average (G.P.A), t = 2.757, p = .007, and t = 3.391, p = .002. Which means that in overall and in the virtual classroom, the students who have G.P.A greater than or equal to 3.25 are better in learning performance than those students who have G.P.A less than 3.25. Whereas there was no significant difference of student's post-performance test in the flipped classroom and traditional classroom according to grade point average (G.P.A), t = 1.851, p = .072, and t = -.271, p = .788. Which means that in both flipped classroom and traditional classroom, there is an equal learning performance of the students either having G.P.A greater than or equal to 3.25 or having G.P.A less than 3.25.

Hypothesis 3

$H_0$3: There were no significant differences on the levels of the primary 5 student's satisfaction after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and the virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand.

H_a3: There were significant differences on the levels of the primary 5 student's satisfaction after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and the virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand.

Table 9: Means and Standard Deviations Summary of Student's Satisfaction in All Factors

Factors	Flipped Classroom		Traditional Classroom		Virtual Classroom	
	Mean	**S.D.**	**Mean**	**S.D.**	**Mean**	**S.D.**
1. Student Cohesiveness	4.42	.397	3.62	.713	2.97	.717
2. Teacher Support	4.29	.397	3.36	.802	2.82	.755
3. Involvement	4.19	.487	3.24	.827	2.72	.724
4. Task Orientation	4.50	.393	3.60	.680	3.20	.623
5. Cooperation	4.44	.357	3.59	.779	3.05	.653
6. Equity	4.36	.379	3.39	.682	2.93	.683
Total	**4.36**	**.349**	**3.47**	**.705**	**2.95**	**.626**

According to the data from Table 9, the result showed that the total student's satisfaction in flipped classroom was at the high level (M = 4.36, S.D. = .349). Whereas in traditional classroom and virtual classroom, the results showed that the total student's satisfaction was at the medium level (M = 3.47, S.D. = .705) and (M = 2.95, S.D. = .626) respectively.

Table 10: A Comparison of Mean Difference of Student's Satisfaction in All Factors

Factors	Classrooms	SS	df	MS	F	Sig.
1. Student Cohesiveness	Between Classrooms	43.916	2	21.958	55.764*	.000
	Within Classrooms	48.433	123	.394		
	Total	**92.349**	**125**			
2. Teacher Support	Between Classrooms	46.378	2	23.189	50.713*	.000
	Within Classrooms	56.243	123	.457		
	Total	**102.621**	**125**			
3. Involvement	Between Classrooms	46.609	2	23.304	48.340*	.000
	Within Classrooms	59.298	123	.482		
	Total	**105.907**	**125**			
4. Task Orientation	Between Classrooms	37.378	2	18.689	55.715*	.000
	Within Classrooms	41.259	123	.335		
	Total	**78.638**	**125**			
5. Cooperation	Between Classrooms	41.225	2	20.612	53.223*	.000
	Within Classrooms	47.636	123	.387		
	Total	**88.861**	**125**			
6. Equity	Between Classrooms	44.335	2	22.168	61.748*	.000
	Within Classrooms	44.157	123	.359		
	Total	**88.492**	**125**			

According to the data from Table 10, the F-Test of Analysis of Variance (ANOVA) was measured to compare the mean difference of students' satisfaction after studying with the three classrooms in all factors. The result indicated that there were significant differences after studying with the three classrooms in all factors and in each factor. The results showed that in Student Cohesiveness, f = 55.764, p = .000, in Teacher Support, f = 50.713, p = .000, in Involvement, f = 48.340, p = .000, in Task Orientation, f = 55.715, p = .000, in Cooperation, f = 53.223, p = .000, in Equity, f = 61.748, p = .000. Which means that after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and virtual classroom, students in each classroom receives satisfactions differently. In summary, the students felt the best satisfaction with the flipped classroom classroom (M = 4.36 S.D. =.349 High Level) followed by the traditional classroom (M = 3.47 S.D. =.705 Medium Level). The least satisfaction was virtual classroom (M = 2.95. S.D. =.626 Medium Level).

Table 11: A Comparison of Mean Difference of Student's Satisfaction Using Scheffe Method

Factors	Classrooms		Mean Difference	Sig.
1. Student Cohesiveness	Flipped Classroom	Traditional Classroom	.797*	.000
		Virtual Classroom	1.443*	.000
	Traditional Classroom	Virtual Classroom	.645*	.000
2. Teacher Support	Flipped Classroom	Traditional Classroom	.992*	.000
		Virtual Classroom	1.470*	.000
	Traditional Classroom	Virtual Classroom	.547*	.001
3. Involvement	Flipped Classroom	Traditional Classroom	.943*	.000
		Virtual Classroom	1.470*	.000
	Traditional Classroom	Virtual Classroom	.526*	.003
4. Task Orientation	Flipped Classroom	Traditional Classroom	.907*	.000
		Virtual Classroom	1.300*	.000
	Traditional Classroom	Virtual Classroom	.392*	.010
5. Cooperation	Flipped Classroom	Traditional Classroom	.848*	.000
		Virtual Classroom	1.389*	.000
	Traditional Classroom	Virtual Classroom	.541*	.001
6. Equity	Flipped Classroom	Traditional Classroom	.967*	.000
		Virtual Classroom	1.422*	.000
	Traditional Classroom	Virtual Classroom	.455*	.003

According to the data from Table 11, the F-Test of Analysis of Variance (ANOVA) using Scheffe Method was measured the mean difference of student's satisfaction after studying with the three classrooms. The results indicated that there were significant differences of student's satisfaction after studying with the three classrooms in all factors and in all classroom comparison, $p = < .05$.

Table 12: Summary of Hypotheses Testing

Hypotheses	Results
$H_0$1: There was no significant difference among the primary 5 student's performance after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and the virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand.	Rejecting the null hypothesis
$H_0$2: There were no significant differences among the primary 5 student's performance after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and the virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand according to Gender.	Retaining the null hypothesis according to gender
$H_0$2: There were no significant differences among the primary 5 student's performance after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and the virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand according to Grade Point Average (G.P.A).	Rejecting the null hypothesis according to grade point average (G.P.A)
$H_0$3: There were no significant differences on the levels of the primary 5 student's satisfaction after studying with the flipped classroom, traditional classroom, and the virtual classroom in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand.	Rejecting the Null Hypothesis

In addition to the three hypotheses, the focus group interview was exclusively taken place by purposively selecting the three students in each class to obtain their perception after studying with the three classrooms and answer the 4th research question. The summary of the focus group interview was described as follows.

Flipped Classroom

The result showed that students who studied with the flipped classroom perceived well with the class. They did enjoy the learning activities that enhanced them to get involved with friends. They didn't feel bored and difficult with the class.

Traditional Classroom

The result showed that students who studied with the traditional classroom didn't perceive well with the class. They felt uneasy and unhelpful since they had passively kept listening to the lecture and there was no chance to work with friends and got a practice.

Virtual Classroom

The result showed that students who studied with the virtual classroom hardly perceived well the class. They enjoyed and got excited at the beginning of the class when they joined the class via the computer. After then, they didn't feel satisfied since the class was solely focused on the lecture rather than playing games or having interaction. Moreover, the main problem during the class was the network and internet connection which interrupted the class to run smoothly.

Discussion

The findings of the study are discussed according to the research questions as follows.

1. In response to the first research question, the result showed that the students who studied with the flipped classroom were significantly gained the most effective learning performance in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand. The result is aligned with the studies done by Mohammadi, Barati & Youhanaee (2019), Pozo Sánchez, López Belmonte, Moreno Guerrero & López Núñez (2019), Halasa, Abusalim, Rayyan, Constantino, Nassar, Amre, Sharab & Qadri, (2020), Srinivasan & Kumar (2020), Nathawet (2020), Campillo-Ferrer & Miralles-Martínez (2021), Shao & Liu (2021) and Holm, Rognes & Dahl (2022) which showed similar results that after implementing flipped classroom, there was significant improvement in student's performance, student's satisfaction, and student's perception better than the comparing classroom approaches including the feedback was extremely positive after studying with the flipped classroom. As per qualitative implementation, the success of its method depends on the learning design and implementation.

2. In response to the second research question, the results showed in the followings.

Toward the gender, the boy and girl students showed no difference of the post-performance scores after studying with the three different classrooms. Both had equal learning performance in environmental sustainability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand. This was because the boy and girl students gained the similar post-performance scores in all classrooms. The result is aligned with Aggarwal, Thakur, Agrawal, Jhajharia, Madaan & Mahapatra (2019) who studied about the learning achievement among the first-year medical students with implementation of the flipped classroom. Interestingly, the result showed on evidence of statistiscal difference in learning performance neither better nor worse comparing to other types of learning approaches.

Toward the grade point average (G.P.A), the result of the overall and in the virtual classroom showed that the students who have G.P.A greater than or equal to 3.25 learned better than who have G.P.A less than 3.25. Whereas in flipped classroom and traditional classroom, the result showed no difference of students who have G.P.A more or less. This is also aligned with Aggarwal, Thakur, Agrawal, Jhajharia, Madaan & Mahapatra (2019) who studied about the learning achievement among the first-year medical students with implementation of the flipped classroom. Interestingly, the result showed on evidence of statistiscal difference in learning performance neither better nor worse comparing to other types of learning approaches.

3. In response to the third research question, the result showed that the students who studied with the flipped classroom satisfied most in all the six factors: Student Cohesiveness, Teacher Support, Involvement, Task Orientation, Cooperation, and Equity in environmental sustianability course at Assumption College Nakhon Ratchasima of Thailand. The result is

aligned with the studies done by Mohammadi, Barati & Youhanaee (2019), Pozo Sánchez, López Belmonte, Moreno Guerrero & López Núñez (2019), Halasa, Abusalim, Rayyan, Constantino, Nassar, Amre, Sharab & Qadri, (2020), Srinivasan & Kumar (2020), Nathawet (2020), Campillo-Ferrer & Miralles-Martínez (2021), Shao & Liu (2021) and Holm, Rognes & Dahl (2022) which showed not only students learned better learning performance than other types of classrooms but also the feedback was extremely positive after studying with the flipped classroom.

4. In response to the fourth research question, the result showed that students who studied with the flipped classroom perceived the approach better than the other two classrooms. The students did enjoy the learning activities that enhanced them to get involved with friends with no difficulties as well as availabilities to help prepare the learning content well prior to the class. Whereas the students in traditional classroom and virtual classroom, they didn't perceive well with these two approaches. They felt uneasy and unhelpful while the network and internet connection was the main problem in virtual classroom. Interestingly, the result is also aligned with Oudbier, Spaai, Timmermans & Boerboom (2022) studied about enhancing the effectiveness of flipped classroom in the health science education: a state-of-the-art review. The result revealed the six main factors that affect the effectiveness of the flipped classroom namely student characteristics, teacher characteristics, implementation, task characteristics, out-of-class activities, and in-class activities. Exclusively, mediating factors are, among other factors, for instance the learner's level of self-regulated learning, teacher's role and motivation, assessment approach, and guidance during self-study by means of prompts or feedback. In addition, Say (2020) also found the result of the flipped class implementation in science teaching that the effectiveness of its method was achieved successfully and positively. Whereas the problems of internet access and hardware inadequacy were needed to pay a great intention for the more effective implementation.

Notable Findings

The study contains valuable research findings that may be directly or indirectly relevant to the research questions as follows.

Student's Interaction and Engagement: Researcher has observed the students with lively interaction and engagement in the flipped classroom since the flipped classroom approach provides more learning resources and activities which students can be more actively involved in environmental suitability course, collaborating, and interacting with other students.

Student's Ability to Personalize the Learning Independently: A combination of in and out of class learning environment can promote student's ability to personalize their learning independently. By giving students autonomy to choose, they can personalize their learning independently according to their own interests and needs in the learning process, improve their initiative and learning effect.

Student's Acceptance and Competence of Technology Use: A flipped classroom approach involves the use of technology tools and online platforms such as videos, online discussion boards. The researcher observed that student's acceptance and competence to use these technologies. It has been found that students were able to use them proficiently to support their learning. Additionally, the useful and effective guidance would appropriately be provided to enhance the successful outcomes.

Student's Performance, Satisfaction, Perception: With a flipped classroom approach, Student's performance was far better than the traditional classroom approach and the virtual

classroom approach. In addition, the flipped classroom approach showed better student's satisfaction and student's perception in environmental sustainability course.

These additional valuable research findings provide a more comprehensive and practical understanding of the implementation of the flipped classroom approach. The approach highlights the potential advantages of flipped classroom and provide useful guidance for educational practice and future research.

Recommendations

The recommendations may be applied to different stakeholders as follows.

Instructional Practitioners: The findings provide the best practical method based on flipped classroom. Educators can refer to these findings to adopt the flipped classroom approach in their curricula to enhance student's performance, student's satisfaction, and student's perception. This includes selecting appropriate online resources and tools, designing effective online interactive activities, and incorporating technology into both the in and out of class activities.

Students: The findings highlight the positive impact of flipped classroom approach on student's performance, satisfaction, and perception. Educators can draw on these results to enhance students to actively participate in the related areas of environmental sustainability, collaborate and interact with their classmates, and promote collaboration and discussion among students both in and out of the class through online platforms. This is essential for developing student's collaborative skills, creativity, and critical thinking.

Technology Application and Training: The findings also provide useful practical guidance on technology application and training. Educators can understand student's competence and the use of technology and provide training and support according to student's needs by choosing the appropriate technical tools for students to accustom with online platform and digital resources to improve student's technical abilities and learning results.

Education Policy and Reform: The findings also have practical implications for education policy and reform. Governments and educational institutions can bring these results to promote the flipped classroom approach in education policy making and education reform. This may involve an emphasis on teacher training and professional development to enhance their abilities to teach and use technology in the flipped classroom environment.

The flipped classroom approach can widely apply in all subject areas. Thus preparing all who would get involved with will help better learning experiences and learning outcomes. This shall also drive innovative implementation in education and benefit educators, students and education policy makers.

Recommendations for Future Research

In order to enable researcher to explore this topic more comprehensively and in depth when conducting research on similar topics in the future, here are some possible recommendations for future research.

1. In-depth Exploration of Implementation of Flipped Classroom: Future research may further explore the implementation of flipped classroom in environmental sustainability course. The impact of flipped classroom on student's performance, student's satisfaction, and student's perception can be assessed by comparing the differences between the flipped classroom and other types of classrooms in the larger scale with different learning environments.

2. Student's Differences and Needs: Future research could pay more attention to student characteristics and needs to determine the adaptability and effectiveness of flipped classroom for different types of students. Student characteristics, student's level of self-regulated learning, and student's technical competence are the main factors that can be considered to understand the impact of flipped classroom on student's differences and needs of guidance for educational practice.

3. Emerging Technologies: Future research could focus on the exploration of emerging technologies in environmental sustainability course such as virtual reality, augmented reality, and artificial intelligence including the development of conservational environment invention. Researchers can explore how to effectively incorporate these emerging technologies and assess their impact on student's ability and student's practical learning progress.

4. Teacher Roles and Training Needs: Future research could focus on teacher roles and training needs in implementing the effective flipped classroom. Researchers can further investigate the effective strategies of teachers in implementing the flipped classroom and how to develop teacher's ability to teach and use technology in flipped classroom.

5. Applying an Interdisciplinary Approach: Future research could have an interdisciplinary approach by integrating environmental sustainability course with other in-depth subject areas (such as math, social science, physical education etc.). This will help to gain more dimensional understanding and perspective and enrich the effective implementation of flipped classroom.

References

Aggarwal, K., Thakur, B., Agrawal, M., Jhajharia, S., Madaan, H., & Mahapatra, S. K. (2019). A comparative study between flipped classroom and traditional lecture-based classroom in first year medical students. *International Journal of Research in Medical Sciences*. 7 (10), 3654. https://doi.org/10.18203/23206012.ijrms20194191

Belias, D., Sdrolias, L., Nikolaos, K., Koutiva, M., & Koustelios, A. (2013). Traditional Teaching Methods Vs. Teaching Through The Application Of Information And Communication Technologies In The Accounting Field: Quo Vadis? *European Scientific Journal*. 9, 73–101.

Benjamin, A. (1994). Affordable, Restructured Education: A Solution through Information Technology. *RSA Journal, Vol. 142, No. 5449* (1994), 45-9.

Bergmann, J., & Sams, A. (2012). *Flip your classroom: Reach every student in every class every day*. International Society for Technology in Education.https://books.google.co.th/books?id=72YqBgA AQBAJ

Campillo-Ferrer, J. M., & Miralles-Martínez, P. (2021). Effectiveness of the flipped classroom model on students' self-reported motivation and learning during the COVID-19 pandemic. *Humanities and Social Sciences Communications*. 8 (1), 176. https://doi.org/10.1057/s41599-021-00860-4

Chien, C. F. (2007). *Development, validation and use of an instrument for assessingbusiness management learning environments in higher education in Australia: The business management education learning environment inventory(BMELEI)* (Doctoral dissertation, Curtin University).

Damodharan, V. S. & Rengarajan, V. (2007). Innovative Methods of Teaching. *Online.* Retrieved February, 21 2024. from https://www.researchgate.net/publication/ 347306546_ Innovative_ Methods_of_Teaching

Eppard, J., & Rochdi, A. (2017). A framework for flipped learning. International Association for Development of the Information Society. In *13th International Conference of Mobile Learning* https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED579204.pdf

Fraser, B. J., Fisher, D. L., & McRobbie, C. J. (1996). Development, Validation, and Use of Personal and Class Forms of a New Classroom Environment Instrument. Paper Presented at the Annual Meeting of the American Educational Research Association. *Online.* Retrieved February, 21 2024. From https://scirp.org /reference/ referencespapers.aspx?referenceid=3067599

Halasa, S., Abusalim, N., Rayyan, M., Constantino, R. E., Nassar, O., Amre, H., Sharab, M., & Qadri, I. (2020). Comparing student achievement in traditional learning with a combination of blended and flipped learning. *Nursing Open*. 7 (4), 1129–1138. https://doi.org/10.1002/no p2.492

Hocutt, M. (2022). 10 Online Teaching Tools & Platforms for Your Virtual Classroom. *Online.* Retrieved February, 21 2024. from https://livestorm.co/blog/online-teaching-tools-platforms

Holm, L. B., Rognes, A., & Dahl, F. A. (2022). The FLIPPED STEP study: A randomized controlled trial of flipped vs. traditional classroom teaching in a university-level statistics and epidemiology course. *International Journal of Educational Research Open*, *3*, 100-197. https://doi.org/10.1016/j.ijedro.2022.100197

Jacobs, H. H. (2010). *Curriculum 21: Essential education for a changing world*. Association for Supervision and Curriculum Development.

Li, F., Qi, J., Wang, G., & Wang, X. (2014). Traditional Classroom vs E-learning in Higher Education: Difference between Students' Behavioral Engagement. *International Journal of Emerging Technologies in Learning (IJET)*. 9 (2), 48. https://doi.org/ 10.3991/ijet.v9i2.3268

Lo, C.-M., Han, J., Wong, E. S. W., & Tang, C.-C. (2021). Flexible learning with multicomponent blended learning mode for undergraduate chemistry courses in the pandemic of COVID-19. *Interactive Technology and Smart Education, ahead-of-print*(ahead-of-print). https://doi.org/10.1108/ITSE-05-2020-0061

Mangal, S. K., & Mangal, U. (2019). *Essentials of educational technology*. PHI Learning Pvt. Ltd.

Mohammadi, J., Barati, H., & Youhanaee, M. (2019). The Effectiveness of Using Flipped Classroom Model on Iranian EFL Learners' English Achievements and Their Willingness to Communicate. *English Language Teaching*. 12 (5), 101. https://doi. org/10.5539/elt.v12n5p101

Nathawet, P. (2020). The Study on The Use of Flipped Classroom Strategy to Develop Grammatical Accuracy in Writing and The Students' Perceptions Towards Flipped Classroom. Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University. *Online.* Retrieved February, 21 2024. from http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/bi tstream/123456789/ 730/1/gs601130030.pdf

Nayar, B., & Koul, S. (2020). Blended learning in higher education: A transition to experiential classrooms. *International Journal of Educational Management*. 34 (9), 1357–1374. https: //doi.org/10.1108/IJEM-08-2019-0295

Oudbier, J., Spaai, G., Timmermans, K., & Boerboom, T. (2022). Enhancing the effectiveness of flipped classroom in health science education: A state-of-the-art review. *BMC Medical Education*. 22 (1), 34. https://doi.org/10.1186/s12909-021-03052-5

Pozo Sánchez, S., López Belmonte, J., Moreno Guerrero, A. J., & López Núñez, J. A. (2019). Impact of Educational Stage in the Application of Flipped Learning: A Contrasting Analysis with Traditional Teaching. *Sustainability*. 11 (21), 59-68. https://doi.org/10.3390/su11215968

Salmon, G. (2000). *E-Moderating*: *The Key to Teaching and Learning Online*. London: London, UK.

Say, F. S., & Yildirim, F. S. (2020). Flipped Classroom Implementation in Science Teaching. *International Online Journal of Education and Teaching*. 7 (2), 606-620.

Schlusmans, K., Giesbertz, W., Rusman, E., & Spoelstra, H. (2009). The introduction of a virtual classroom instrument at the Open University of the Netherlands.

Shao, M., & Liu, X. (2021). Impact of the Flipped Classroom on Students' Learning Performance via Meta-Analysis. *Open Journal of Social Sciences*. 09 (09), 82-109. https://doi.org/10.4236/jss. 2021.99007

Srinivasan, M. S., & Kumar, H. (2020). FLIPPED CLASSROOM MODEL–A POSSIBILITY IN THE INDIAN HIGHER EDUCATION SYSTEM. *Journal of Critical Reviews*, *7*(15), 1486-1490

Staker, H., & Horn, M. B. (2012). *Classifying K–12 blended learning. Mountain View*. CA: InnosightInstitute, Inc.

Strayer, J. F. (2007). *The effects of the classroom flip on the learning environment: A comparison of learning activity in a traditional classroom and a flip classroom that used an intelligent tutoring system.* Doctoral Dissertation. The Ohio State University.

Taylor, S. S., & Statler, M. (2014). Material matters: Increasing emotional engagement in learning. *Journal of Management Education.* 38 (4), 586-607.

Tularam, G.A., & Machisella, P. (2018). Traditional vs Non-Traditional Teaching and Learning Strategies -- The Case of E-Learning!. *International Journal for mathematics teaching and learning.* 19, 129-158. Retrieved from https://core.ac.uk/download/pdf/151740254.pdf

Turoff, M. (2007). *Designing a virtual classroom, department of computer and information science*. New Jersey Institute of Technology.

Warren, L., Reilly, D., Herdan, A., & Lin, Y. (2020). Self-efficacy, performance, and the role of blended learning. *Journal of Applied Research in Higher Education*. 13 (1), 98–111. https://doi.org/10.1108/JARHE-08-2019-0210

อิทธิพลของการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

The Influence of Acceptance for the Use of Information System Technology in Operation Affected the Efficiency Of Operation in the E-Laas Computer Accounting System for Local Government Organizations in Northern Region

ยุวดี จิตจง และ มัตธิมา กรงเต้น
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Yuwadee Jitjong and Mattima Krongten
Sripatum University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: Yuwadeejituu@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยของบุคลากรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ และ 2) การยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ทำบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือจำนวน 280 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยของบุคลากร ประกอบด้วย ด้านการฝึกอบรมด้านประสบการณ์ ด้านความรู้ความสามารถ และด้านความเข้าใจในขั้นตอนการใช้ระบบ และ 2) ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ประกอบด้วย การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน การรับรู้ประโยชน์ของระบบ และทัศนคติที่มีต่อการใช้งานส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านงบประมาณ ด้านระบบรายรับ ด้านระบบรายจ่าย และด้านระบบบัญชีและการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การยอมรับการใช้เทคโนโลยี; ระบบสารสนเทศ; ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

---

* วันที่รับบทความ : 11 กรกฎาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 13 กรกฎาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 15 กรกฎาคม 2567
Received: July 11 , 2024; Revised: July 13, 2024; Accepted: July 15, 2024

Abstract

The objectives of this study were 1) to study operational factors affect to operational efficiency in the E-Laas computer accounting system of local administrative organizations in the northern region; 2) to study the acceptance of using the information technology, affecting to the operational efficiency of the E-Laas computer accounting system of local government organizations in the northern region. The study was based on a sample group of 280 accountants from local government organizations in the northern region. Data were collected using questionnaires in order to analyze the data by calculating frequencies, percentages, means and standard deviations. and multiple regression analysis for testing hypotheses. At the statistical significance level of 0.05.

The Research has found that 1) personnel factors include experience training, knowledge and skills, and understanding of the system usage process. 2) The factors that contribute to the adoption of information system technology include awareness of system usability, understanding of system benefits, and attitudes towards usage, which have a positive impact on the efficiency of computer accounting systems. E-Laas: Budget, Revenue, Expenditure, Accounting, and Finance 0.05

Keywords: Acceptance of Technology Use; Information Systems; Operational Efficiency

บทนำ

เทคโนโลยีสารสนเทศ ถือเป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบัน โดยถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย เนื่องจากทำให้เกิดการสื่อสารไร้พรมแดน รวมถึงช่วยอำนวยความสะดวกและมีการแข่งขันกันทางข้อมูล โดยการเชื่อมโยงผ่านระบบอินเตอร์เน็ต (Internet) ซึ่งระบบสารสนเทศที่หน่วยงาน หรือ องค์กรต่างๆ นิยมใช้และให้ความสำคัญมากเป็นอันดับต้นๆ ได้แก่ ระบบสารสนเทศทางการบัญชี เนื่องจากเป็นระบบที่ใช้ในการปฏิบัติงานด้านการเงินประจำวันและตรวจสอบธุรกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานและองค์กร จึงเห็นได้ชัดว่าทุกหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนให้ความสำคัญและเล็งเห็นถึงความจำเป็นของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวางแผนธุรกิจ ควบคุมการดำเนินงาน และการบริหารงานด้านการเงินการคลังของหน่วยงาน ซึ่งจะก่อให้เกิดการปฏิบัติงานนั้นมีประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ยุวกรณ์ คำชมภู, 2564)

ในอดีตกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้เริ่มใช้การรวบรวมข้อมูลทางการบัญชีด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านงบประมาณ การบัญชี การเงิน การคลัง ที่สามารถนำเข้าข้อมูลมาใช้ในเชิงวิเคราะห์ สถานภาพและประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อตอบสนองนโยบายต่างๆของรัฐบาล ข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงไม่ใช่การรวบรวมข้อมูลของแต่ละพื้นที่ องค์กรจึงจำเป็นต้องได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้อง แม่นยำ และทันสมัย จากข้อมูลดังกล่าว ดังนั้น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรียกว่า ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Electronic Local Administrative Accounting System –

E-Laas) ถือเป็นการเริ่มต้นสร้างมาตรฐานการทำงานใหม่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย โดยมีเป้าหมายในการได้มาซึ่งข้อมูล และสามารถนำมาวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ต่างๆ รวมทั้งการวิเคราะห์การตอบสนองนโยบายภาครัฐ จึงไม่ใช่การบังคับเรียกข้อมูลแต่เป็นการสร้างระบบงานที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้งานในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ โดยข้อมูลที่ได้มาจะจัดเก็บไว้ในรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ในงานได้ทั้งองค์กร และสามารถรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไว้ที่ส่วนกลางเพื่อวิเคราะห์ในเชิงนโยบายด้วยข้อมูลที่ถูกต้อง ตรงตามความเป็นจริงและทันสมัย รวมถึงสามารถตรวจสอบได้ โดยเฉพาะระบบการจัดทำรายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร ซึ่งเป็นระบบที่จะนำเอารายงานสรุปผลการดำเนินงานและข้อมูลต่างๆ จากระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ (E-Laas) ไปผ่านกระบวนการวิเคราะห์ เพื่อให้มาซึ่งสารสนเทศที่ต้องการ

ระบบบันทึกบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Electronic Local Administrative Accounting System) E- Laas ได้กำหนดผังบัญชีพร้อมระบบการปฏิบัติงานด้านการคลัง ซึ่งประกอบด้วยระบบย่อย คือ 1) ระบบงบประมาณ (Budget System) หมายถึง ระบบย่อยสำหรับการบริหารจัดการงบประมาณ ร่างเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ร่างเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ 2) ระบบรายรับ (Revenue Accounts System) หมายถึง ระบบย่อยสำหรับการบริหารจัดการเรื่องรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับการรับเงินภาษีจัดสรรและเงินอุดหนุนส่วนกลาง 3)ระบบรายจ่าย (Expenses Accounts System) หมายถึง ระบบย่อยสำหรับการบริหารจัดการเรื่องการจ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่การจัดทำรายงานขอซื้อ/ขอจ้าง การทำสัญญา ฎีกาเบิกจ่าย จนถึงการพิมพ์เช็คใบถอน ใบโอนเงินธนาคาร 4)ระบบบัญชีและรายงานการเงิน (Accounting and Financial System) หมายถึง ระบบย่อยสำหรับการบริหารจัดการทางด้านบัญชี รายงานทางการเงิน ซึ่งสามารถออกรายงานเพื่อแสดงสถานะการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กกรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น กองคลังเป็นส่วนงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติงานผ่านระบบบัญชี E-Laas เนื่องจากไม่ว่าจะเป็นระบบในการจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การจัดทำงบการเงิน โดยเฉพาะการบัญชีในระบบเกณฑ์คงค้างที่มีมาตรฐานการบัญชีที่เป็นสากล (สุผาวรรณ ศรีมงคล, 2562)

ด้วยความสำคัญได้ที่กล่าวมานั้น จึงส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงของผู้ปฏิบัติงานจากปฏิบัติงานด้วยระบบมือ (Manual) เปลี่ยนมาใช้ระบบอิเล็กทรอนิคส์ (Eletronic) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาอิทธิพลของการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ทั้ง 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดอุตรดิตถ์ ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) 9 แห่ง เทศบาลเมือง (ทม.) 10 แห่ง เทศบาลนคร (ทน.) 3 แห่ง เทศบาลตำบล (ทต.) 306 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) 534 แห่ง รวมทั้งสิ้น 862 แห่ง เพื่อนำไปใช้

ประโยชน์ ในการจัดทำ การนำเสนอ รวมถึงการเปิดเผยข้อมูล และสอบทานได้ ทั้งนี้ต้องการให้ทุกส่วนงานสามารถปฏิบัติงานได้ตามแผนงาน หรือปฏิบัติตามนโยบายที่กำหนดไว้ เพื่อส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพได้อย่างชัดเจน รวมถึงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการล้ำหน้าของเทคโนโลยี พร้อมทั้งเป็นแนวทางและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพร้อมทั้งพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้งาน เพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยของบุคลากรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

2. เพื่อศึกษาการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้ทำบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่ภาคเหนือ ประกอบด้วยทั้งหมด 862 แห่ง (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2567)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ทำบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทำการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 280 คน โดยการกำหนดขนาดตัวอย่างจากสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane Taro, 1976) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน ไม่เกิน 5% กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ทำบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่ภาคเหนือ จำนวน 280 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) จะใช้คำถามแบบปลายเปิดและปลายปิด โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงาน ตอนที่ 2 ปัจจัยของบุคลากรในการปฏิบัติงานระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ ตอนที่ 3 การยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ในการปฏิบัติงานระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha's coefficient- α) ของแบบสอบถามทั้งชุดได้ = 0.980 ซึ่งมีค่ามากกว่าเกณฑ์ของระดับความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ แสดงว่าแบบสอบถามชุดนี้สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้การบรรยายโดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) มีชนิดของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์แต่ละข้อแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้ 1) นำข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงาน จากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอผลเป็นค่าร้อยละ (Percentage) 2) ปัจจัยของบุคลากร ได้แก่ ด้านการฝึกอบรม ด้านประสบการณ์ ด้านความรู้ความสามารถ และด้านความเข้าใจในขั้นตอนการใช้ระบบ จากแบบสอบถามตอนที่ 2 สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D) 3) การยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ได้แก่ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน การรับรู้ประโยชน์ของระบบ ทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน จากแบบสอบถามตอนที่ 3 สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D) 4) ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ประกอบด้วย ด้านงบประมาณ ด้านระบบรายรับ ด้านระบบรายจ่าย และด้านระบบบัญชีและการเงิน จากแบบสอบถามตอนที่ 4 สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D) 5) การทดสอบสมมติฐานเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

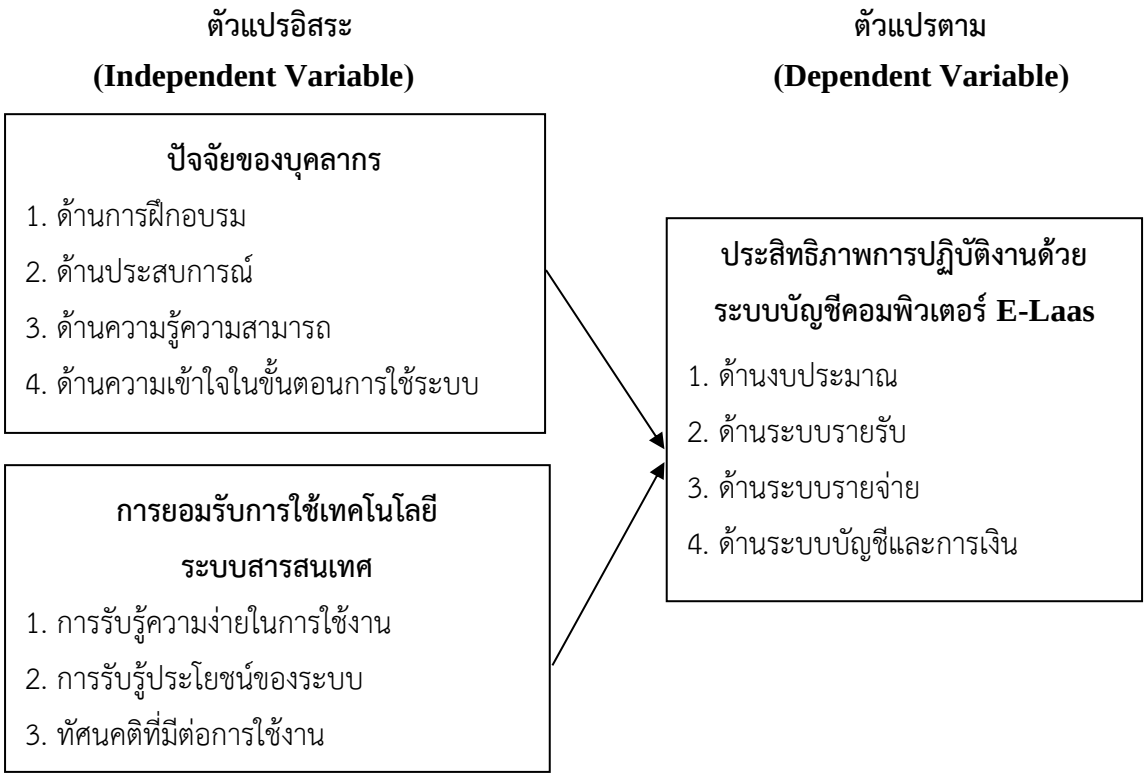

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในกาวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ ในภาพรวม

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. ด้านงบประมาณ	3.73	0.86	มาก	4
2. ด้านรายรับ	4.05	0.80	มาก	1
3. ด้านรายจ่าย	3.81	0.89	มาก	3
4. ด้านระบบบัญชีและการเงิน	3.86	0.80	มาก	2
รวม	**3.86**	**0.75**	**มาก**	

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ ในภาพรวม พบว่า เจ้าหน้าที่มีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas โดยรวมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

ผลการวิเคราะห์สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยของบุคลากร ส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ด้านงบประมาณ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อพยากรณ์

Coefficients[a]							
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	Sig	Collinearity Statistics	
	b	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
ด้านการฝึกอบรม	.508	.052	.542	9.851	.000**	.211	4.742
ด้านประสบการณ์	.725	.043	.741	5.856	.000**	.148	6.762
ด้านความรู้ความสามารถ	.207	.074	.504	2.799	.006**	.192	5.216
ด้านความเข้าใจในขั้นตอนการใช้ระบบ	.351	.076	.542	4.634	.000**	.164	6.108
n = 280, R = 0.271, R Square = 0.074, SE_{est} = .86198, F = 5.461, Sig. = 0.000							

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยของบุคลากรทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ด้านงบประมาณ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.271 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพในการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ได้ร้อยละ 74.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ .86198 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยของบุคลากร ส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ด้านระบบรายรับ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อพยากรณ์

Coefficients[a]							
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	Sig	Collinearity Statistics	
	b	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
ด้านการฝึกอบรม	.615	.049	.637	7.608	.000**	.211	4.742
ด้านประสบการณ์	.497	.049	.549	6.036	.000**	.148	6.762
ด้านความรู้ความสามารถ	.310	.061	.542	5.055	.000**	.192	5.216
ด้านความเข้าใจในขั้นตอนการใช้ระบบ	.303	.064	.546	4.766	.000**	.164	6.108
n = 280, R = 0.222, R Square = 0.049, SE_{est} = .78767, F = 3.553, Sig. = 0.008							

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยของบุคลากรทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ด้านระบบรายรับ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.222 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพในการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ได้ร้อยละ 49.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ .78767 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยของบุคลากร ส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ด้านระบบรายจ่าย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อพยากรณ์

Coefficients[a]							
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	Sig	Collinearity Statistics	
	b	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
ด้านการฝึกอบรม	.588	.050	.609	5.712	.000**	.211	4.742
ด้านประสบการณ์	.546	.052	.556	6.487	.000**	.148	6.762
ด้านความรู้ความสามารถ	.538	.050	.579	5.822	.000**	.192	5.216
ด้านความเข้าใจในขั้นตอนการใช้ระบบ	.440	.167	.378	2.634	.009**	.164	6.108
n = 280, R = 0.271, R Square = 0.074, SE_{est} = .86198, F = 5.461, Sig. = 0.000							

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยของบุคลากรทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ด้านระบบรายจ่าย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.271 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพในการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ได้ร้อยละ 74.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ .86198 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยของบุคลากร ส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ด้านระบบบัญชีและการเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อพยากรณ์

Coefficients[a]							
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	Sig	Collinearity Statistics	
	b	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
ด้านการฝึกอบรม	.320	.055	.578	5.827	.000**	.211	4.742
ด้านประสบการณ์	.400	.057	.609	7.013	.000**	.148	6.762
ด้านความรู้ความสามารถ	.607	.051	.617	7.639	.000**	.192	5.216
ด้านความเข้าใจในขั้นตอนการใช้ระบบ	.579	.049	.610	9.185	.000**	.164	6.108
n = 280, R = 0.251, R Square = 0.063, SE_{est} = .77649, F = 4.603, Sig. = 0.001							

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยของบุคลากรทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ด้านระบบบัญชีและการเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.251 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพในการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ได้ร้อยละ 63.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ .77649 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ด้านงบประมาณ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อพยากรณ์

Coefficients[a]							
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	Sig	Collinearity Statistics	
	b	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน	.139	.035	.140	3.974	.000**	.664	1.506
การรับรู้ประโยชน์ของระบบ	.455	.068	.367	6.653	.000**	.270	3.701
ทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน	.590	.053	.572	11.079	.000**	.308	3.245
n = 280, R = 0.879, R Square = 0.773, SE_{est} = .41337, F = 13.313, Sig. = 0.000							

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ด้านงบประมาณ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.879 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพในการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ได้ร้อยละ 77.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ .41337 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานข้อที่ 6 ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ด้านระบบรายรับ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อพยากรณ์

Coefficients[a]							
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	Sig	Collinearity Statistics	
	b	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน	.154	.047	.167	3.255	.001**	.664	1.506
การรับรู้ประโยชน์ของระบบ	.497	.092	.431	5.374	.000**	.270	3.701
ทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน	.335	.072	.350	4.654	.000**	.308	3.245
n = 280, R = 0.721, R Square = 0.520, SE_{est} = .55858, F = 99.696, Sig. = 0.000							

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ด้านระบบรายรับ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.721 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพในการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ได้ร้อยละ 52.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ .558 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานข้อที่ 7 ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ด้านระบบรายจ่าย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อพยากรณ์

Coefficients[a]							
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน	.113	.051	.111	2.231	.027*	.664	1.506
การรับรู้ประโยชน์ของระบบ	.402	.100	.314	4.033	.000**	.270	3.701
ทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน	.506	.078	.476	6.526	.000**	.308	3.245
n = 280, R = 0.739, R Square = 0.547, SE_{est} = .60184, F = 10.974, Sig. = 0.000							

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ด้านระบบรายจ่าย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.739 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพในการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ได้ร้อยละ 54.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ .60184 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานข้อที่ 8 ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ด้านระบบบัญชีและการเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ

ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อพยากรณ์

Coefficients[a]							
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig	Collinearity Statistics	
	b	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน	.111	.044	.122	2.515	.012*	.664	1.506
การรับรู้ประโยชน์ของระบบ	.458	.087	.400	5.280	.000**	.270	3.701
ทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน	.396	.068	.416	5.864	.000**	.308	3.245
n = 280, R = 0.756, R Square = 0.572, SE_{est} = .52371, F = 23.008, Sig. = 0.000							

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ ทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ด้านระบบบัญชีและการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.756 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพในการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Lass ได้ร้อยละ 57.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ .52371 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 8

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา เรื่อง อิทธิพลของการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยของบุคลากรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ ผลการศึกษาพบว่า

ปัจจัยของบุคลากร ด้านการฝึกอบรม ด้านประสบการณ์ ด้านความรู้ความสามารถ และด้านความเข้าใจในขั้นตอนการใช้ระบบ ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ด้านงบประมาณ ด้านระบบรายรับ ด้านระบบรายจ่าย ด้านระบบบัญชีและการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญญารักษ์ มูสิก (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการประยุกต์ใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (E-Laas) ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร พังงา ภูเก็ต และระนอง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ การฝึกอบรม และประสบการณ์มีผลต่อการประยุกต์ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับสุผาวรรณ ศรีมงคล (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 14 จังหวัดภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยของบุคลากรมีผลต่อประสิทธิภาพในการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 14 จังหวัดภาคใต้ มีค่าระหว่าง 0.399-0.777 โดยตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ปัจจัยของบุคลากร ด้านความรู้ความสามารถ ด้านประสบการณ์ ด้านการฝึกอบรม ด้านความเข้าใจในขั้นตอนการใช้ระบบ และหน่วยงานกำกับดูแล มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพในการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 14 จังหวัดภาคใต้

2. การยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ ผลการศึกษาพบว่า

ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน การรับรู้ประโยชน์ของระบบ ทัศนคติที่มีต่อการใช้งานส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ด้านงบประมาณ ด้านระบบรายรับ ด้านระบบรายจ่าย ด้านระบบบัญชีและการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับยุวกรณ์ คำชมภู (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (E-Laas) ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูน ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้และความ สอดคล้องและการรับรู้ถึงความง่ายต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อม กับพฤติกรรม ความตั้งใจในการใช้งาน (BI) ผ่านทางการรับรู้ถึงประโยชน์ การรับรู้ถึงการควบคุมพฤติกรรม และ บรรทัดฐานบุคคลโดยรอบมีความสัมพันธ์ทางตรง และทางอ้อมเชิงบวกกับการใช้เทคโนโลยีผ่านทาง พฤติกรรมความตั้งใจในการใช้งาน การใช้เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์ทางตรงเชิงบวกกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และในทิศทางเดียวกันนั้น การรับรู้และความสอดคล้องมีความสัมพันธ์ทางตรงเชิง บวกกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และยังสอดคล้องกับศุภนิดา โคตรชาดา (2565) ได้ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะของระบบสารสนเทศที่ดีและการยอมรับเทคโนโลยีของระบบสารสนเทศส่งผลต่อความสำเร็จของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ (e-Laas) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า การยอมรับเทคโนโลยีของระบบสารสนเทศประกอบด้วย ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ด้านการรับรู้ประโยชน์ของระบบ และด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ (E-Laas) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตปริมณฑล ด้านคุณภาพของระบบ ด้านคุณภาพของข้อมูล ด้านความตั้งใจในการใช้งาน และด้านความพึงพอใจของผู้ใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ในด้านความรู้ความสามารถ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ ในระดับมาก ควรนำผลการศึกษาไปพัฒนาและปรับปรุงระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ให้มีคุณภาพของระบบสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมถึงคุณภาพของระบบอินเตอร์เน็ตที่เหมาะสมกับการใช้งาน ตอบสนองต่อการใช้งานได้รวดเร็ว มีความเสถียรทุกครั้งที่เข้าใช้งาน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจและยอมรับในการใช้งาน

ในด้านการรับรู้ประโยชน์ของระบบ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ ในระดับมาก ควรเพิ่มคู่สายและช่องทางการติดต่อผู้ดูแลระบบ เพื่ออำนวยความสะดวก แก่ผู้ปฏิบัติงานและสามารถแก้ไขปัญหาในการใช้งานระบบได้ทันเวลา รวมทั้งจัดทำคู่มือออนไลน์แนะนำการใช้งานและวิธีการแก้ไขปัญหาต่างๆ เบื้องต้น

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (E-Laas) ภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น สังกัด กระทรวงมหาดไทยนั้น ควรจะมีการพัฒนาระบบให้มีความง่ายต่อการใช้งาน และมีความสอดคล้อง กับการปฏิบัติงาน และส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานนั้นมีการรับรู้ว่าระบบนั้น มีความเหมาะสมสอดคล้อง และง่ายต่อการใช้โดยการจัดทำคู่มือ การจัดการอบรม ที่สะดวกและง่ายต่อการเข้าถึงความรู้และแนว ทางการปฏิบัติเหล่านั้น รวมถึง ออกแบบการใช้งานหรือมี User Interface (ส่วนติดต่อกับผู้ใช้งานที่ เข้าใจง่าย) ซึ่งจะเป็นผลให้ผู้ปฏิบัติงานนั้นมีความตั้งใจในการใช้งาน มีการรับรู้ที่จะนำระบบใช้และ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอันจะเป็นผลให้ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป

3.1 การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เลือกศึกษาเฉพาะการยอมรับเทคโนโลยีของผู้ปฏิบัติงานระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-Laas เท่านั้น ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในบริหารจัดการและการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นยังมีอีกมาก จึงควรศึกษาให้ครอบคลุมทุกระบบในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีของผู้ปฏิบัติงาน เช่น แรงจูงใจ ในการทำงาน ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน หรือปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานของข้าราชการต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2567). *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ ปี2567. แหล่งที่มา: https://www.dla.go.th/servlet/DLAServlet?visit=history

ธัญญารักษ์ มูสิก. (2565). *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการประยุกต์ใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-LAAS) ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร พังงา ภูเก็ต และระนอง.* วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ยุวกรณ์ คำชมภู. (2564). *การรับรู้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(e-Laas) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูน.* การค้นคว้าแบบอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ศุภนิดา โคตรชาดา. (2565). *คุณลักษณะของระบบสารสนเทศที่ดีและการยอมรับการใช้เทคโนโลยีของระบบสารสนเทศส่งผลต่อความสำเร็จของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ (e-Laas) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตปริมณฑล.* การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

สุผาวรรณ ศรีมงคล. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการใช้ระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ E-LAAS ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 14 จังหวัดภาคใต้.* การค้นคว้าอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

Yamane, Taro. (1976). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed.). New York: Harper and Row.

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The Development of Learning Activities by Using Contex-Based Learning to Promote Mathematical Literacy for Grade 7 Students

ธนพร เต่าหอม และ ชำนาญ ปาณาวงษ์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
Thanaphon Taohom and Chamnan Panawong
Naresuan University, Phitsanulok, Thailand
Corresponding Author, E-mail: thanapornto65@nu.ac.th

****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 2) เปรียบเทียบความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน แบบวัดความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน และแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบทีแบบไม่อิสระ

ผลวิจัยพบว่า

1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานมี 5 ขั้นตอน คือ 1) เชื่อมโยงความสัมพันธ์ 2) เรียนรู้จากประสบการณ์ 3) นำความรู้ไปใช้ 4) การร่วมมือ 5) ถ่ายโอนความรู้ไปยังบริบทอื่น โดยมีความเหมาะสมกิจกรรมในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.77, S.D. = 0.39) ความเหมาะสมของแผนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.62, S.D. = 0.52)ประสิทธิภาพเท่ากับ 75.60/75.79

2) ความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* วันที่รับบทความ : 19 กรกฎาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 28 กรกฎาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 30 กรกฎาคม 2567
Received: July 19 , 2024; Revised: July 28, 2024; Accepted: July 30, 2024

3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.56, S.D. = 0.60)

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้; การเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน; ความฉลาดรู้คณิตศาสตร์

Abstract

The purposes of this research were: 1) to formulate and assess the efficacy of context-based learning activities to promote mathematical literacy for Grade 7 students, utilizing a performance criterion of 75/75; 2) to compare the mathematical literacy of students before and after participating in the context-based learning activities; and 3) to examine students' satisfaction with the context-based learning to promote their mathematical literacy for Grade 7 students. The sample groups seventh-grade students from Phothithammasuwat School.The research instruments were context-based learning activities, pretests, and posttests to assess mathematical literacy utilizing context-based learning activities and student satisfaction surveys. The statistics used in data analysis were mean, standard deviation, and efficiency values , and t-test dependent.

The research results revealed that:

1. The context-based learning activities consisted of five steps: 1) Connecting relationships 2) Learning from experience Step 3) Applying knowledge 4) Collaboration, 5) Transferring knowledge to other contexts. The activities were deemed highly appropriate ($\overline{X}$ = 4.77, S.D. = 0.39), the lesson plan were rated as highly appropriate ($\overline{X}$ = 4.62, S.D. = 0.52), and the efficiency was 75.60/75.79.

2. The mathematical literacy of students post-intervention was significantly higher than pre-intervention, at a significance level of .05.

3. The satisfaction with the context-based learning activities aimed at enhancing mathematical literacy was very high after the intervention ($\overline{X}$ = 4.56, S.D. = 0.60).

Keywords: Learning Activities; Context-Based Learning; Mathematical Literacy

บทนำ

เมื่อโลกเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ข้อมูลในบริบทโลกชีวิตจริงมีอยู่มากมายมีความซับซ้อนมากขึ้นประกอบกับความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีจึงต้องมีการแยกแยะข้อมูลและนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจในบริบทที่หลากหลาย ทำให้การใช้เพียงทักษะเชิงคณิตศาสตร์และกระบวนการคิดทางคณิตศาสตร์นั้นไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์หรือบริบทที่มีความซับซ้อน แต่จำเป็นต้องมีการคิดอย่างเป็นตรรกะ มีความสามารถในการอธิบายที่มาที่ไป และมีการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ร่วมด้วย (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2563 : ออนไลน์) คณิตศาสตร์จึงเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนศาสตร์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น นอกจากนั้นคณิตศาสตร์ยังช่วยพัฒนาคน ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและอารมณ์ สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข คณิตศาสตร์ยังมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ คือทำให้คิดอย่างมีเหตุผลเป็นระเบียบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วน รอบคอบ ทำให้สามารถคาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม จะส่งผลต่อการเรียนรู้ในศาสตร์อื่นๆ คณิตศาสตร์จึงมีบทบาทสำคัญทั้งในการเรียนรู้และมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2563 : 1-2)

(Organisation for Economic Co-operation and Development, 2019) กล่าวถึง ความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์ (Mathematical literacy) สมรรถนะในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ร่วมกับการคิด ใช้ และตีความคณิตศาสตร์ เพื่อแก้ปัญหาในบริบทของชีวิตจริงที่หลากหลาย รวมถึงการใช้มโนทัศน์ วิธีการ ข้อเท็จจริง และเครื่องมือทางคณิตศาสตร์ในการอธิบาย และคาดการณ์สถานการณ์ต่าง ๆ โดยสมรรถนะข้างต้นจะช่วยให้บุคคลเข้าใจถึงบทบาทของคณิตศาสตร์ และตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและเหตุผลที่เหมาะสม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพลเมืองในศตวรรษที่ 21 ที่ต้องคิดอย่างไตร่ตรอง สร้างสรรค์ และมีส่วนร่วมต่อสังคมส่วนรวมต่อ สังคมส่วนรวม นอกจากนี้ยังกล่าวถึงการประเมิน PISA ที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของ เทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตมากขึ้นและการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีการเน้นความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์และการคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking) ซึ่งเป็นกระบวนการในการแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลเป็นขั้นตอน รวมถึงบริบทที่สอดคล้องกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการประเมิน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2565 : ออนไลน์)

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา หนึ่งในจุดหมายของหลักสูตรนี้ คือ เมื่อนักเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว นักเรียนมีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและทักษะชีวิต โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียน ให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการดังนี้ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ 2551 : 6-7) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้สะท้อนถึงวิธี การสอนที่ทันสมัย ครอบคลุมเนื้อหาที่จำเป็น ทัดเทียมนานาชาติ มีการเชื่อมโยง เนื้อหากับชีวิตจริง เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ทั้งทักษะทางคณิตศาสตร์ และ ทักษะในคริสต์ศตวรรษที่ 21 มีการออกแบบหลักสูตรได้เหมาะสมกับระบบการ ศึกษาในโลกสมัยใหม่ โดยส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ สามารถเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนเพื่อให้เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะทาง คณิตศาสตร์ และเป็นผู้ที่มีความพร้อมในการทำงานหรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2561 : 7)

เมื่อพิจารณาผลการประเมิน PISA ในความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ ตั้งแต่ PISA 2000 ถึง PISA 2018 พบว่า นักเรียนได้คะแนนสูงสุดในปี 2000 และไม่มีปีใดที่ได้คะแนนมากกว่าปี 2000 สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนไทยยังขาดความสามารถในการคิด และตีความผลลัพธ์ทางคณิตศาสตร์ในบริบทที่หลากหลาย ซึ่งทำให้นักเรียนไม่สามารถนำคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ (ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2564). การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนานักเรียนให้มีความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์นั้น ควรมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในด้านการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์และกระบวนการแก้ปัญหาได้ โดยให้ข้อสรุปอย่างง่ายได้ เลือกการให้เหตุผล ที่เหมาะสม อธิบายว่า เพราะเหตุใดผลลัพธ์หรือข้อสรุปที่ได้จึงสมเหตุสมผลหรือไม่สมเหตุสมผลใน บริบทของปัญหา ตีความผลลัพธ์ในเชิงคณิตศาสตร์ที่อยู่ในบริบทโลกชีวิตจริงเพื่อที่จะอธิบาย ความหมายของผลลัพธ์นั้น วิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างปัญหาทางคณิตศาสตร์ กับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ใช้แก้ปัญหานั้นได้ (OECD, 2019)

การจัดการเรียนรู้แบบบริบทเป็นฐานเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนเข้ากับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้จริง และการสอนแบบบริบทเป็นฐานนั้นเป็นการสอนที่มาจากบริบทของนักเรียน ซึ่งแบ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นขั้นตอน 5 ขั้นตอนของ Crawford (2001) ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Relating) ขั้นตอนที่ 2 การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiencing) ขั้นตอนที่ 3 การนำความรู้ไปใช้ (Applying) ขั้นตอนที่ 4 การร่วมมือ (Cooperating) ขั้นตอนที่ 5 การถ่ายโอนความรู้ไปยังบริบทอื่น (Transferring) เป็นการสอนที่เน้นสภาพสังคมรอบตัวนักเรียนมาประกอบการเรียนรู้โดยตรงส่งเสริมให้นักเรียนมี ความสามารถในการแก้ปัญหากับ

สถานการณ์รอบตัว ทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญเกิดการเรียนรู้ อย่างมีคุณค่า มีการประยุกต์ใช้ได้กับชีวิตจริง และมีความเข้าใจในความรู้ต่างๆ ได้ดี สามารถมองเห็น ถึงการนำความรู้ไปใช้ได้ดีขึ้นและเล็งเห็นว่าคณิตศาสตร์เป็นเรื่องที่ใกล้ตัว (Crawford 2001 : 3-13)

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญ และต้องการพัฒนาความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน จึงมีแนวคิดที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้บริบทมาเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างแนวคิด ทฤษฎี กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้เห็นถึงความสำคัญของคณิตศาสตร์ว่าเป็น เรื่องใกล้ตัว รวมถึงสนุกกับการเรียนคณิตศาสตร์ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาคณิตศาสตร์ได้ดีขึ้น ความรู้นั้นจะคงทนมากยิ่งขึ้น โดยสรุปแล้วเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงการเชื่อมโยงระหว่างหลักการ แนวคิดและทฤษฎีเข้ากับสิ่งรอบตัว สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในคณิตศาสตร์ได้ดีมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ระเบียบวิธีวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75

แหล่งข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน โรงเรียนโพธิธรรมสุวัฒน์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดพิจิตร เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

เครื่องมือวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการและแผนการจัดการเรียนรู้

จำนวน 4 กิจกรรมการเรียนรู้ รวม 12 ชั่วโมง ได้แก่ อัตราส่วน,สัดส่วน, ร้อยละ, ประยุกต์การใช้อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ กิจกรรมละ 3 ชั่วโมง

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความเหมาะสม ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และส่วนท้ายมีแบบปลายเปิดเพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พร้อมทั้งแบบประเมินความเหมาะสมส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านคณิตศาสตร์ และด้านวิจัยและประเมินผล รวมจำนวน 5 คน โดยตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$= 4.77, S.D. = 0.39) และแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$= 4.62, S.D. = 0.52) แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. ผู้วิจัยหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของรัตนะ บัวสนธ์ (2554 : 57 - 59) โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดย 1) ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 3 คน ที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ อย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา และระยะเวลาที่ใช้ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข 2) ทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 9 คน มีผลการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ อย่างละ 3 โดยผลประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 75.60/75.79 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บริบทเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แหล่งข้อมูล

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธิธรรมสุวัฒน์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดพิจิตร

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนโพธิธรรมสุวัฒน์ จำนวน 40 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการททดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Posttest Only Design) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธิธรรมสุวัฒน์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยมีแบบแผนการทดลองดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538 : 248-249)

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการทดลอง

Pretest	Treatment	Posttest
T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ในแบบแผนการวิจัย

X แทน การสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยบริบทเป็นฐาน (Treatment)

$\mathbf{T_1}$ แทน การทดสอบก่อนการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยบริบทเป็นฐาน (Pretest)

$\mathbf{T_2}$ แทน การทดสอบหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยบริบทเป็นฐาน (Posttest)

เครื่องมือวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาให้ครอบคลุมและตามประเด็นที่กำหนดไว้ ลักษณะของข้อสอบเป็นอัตนัย เป็นบริบทเป็นฐานที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนและมีข้อคำถามย่อยให้ผู้เรียนแสดงความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ 3 ด้าน ได้แก่ 1) การคิด/แปลงสถานการณ์ของปัญหาในเชิงคณิตศาสตร์ 2) การใช้หลักการและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ในการแก้ปัญหา 3) การตีความและประเมินผลลัพธ์ เป็นแบบทดสอบ 4 ปรากฏการณ์ จำนวน 28 ข้อ จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตรของโรวิเนลลีและแฮมเบลตัน (Rowinelli and Hambleton) และคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 เป็นต้นไป (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543 : 248-249) พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้สูตรของวิทนีย์ และซาเบอร์ (D.R.Whitney and D.R.Sabers) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 : 199-201, อ้างอิงจาก Whitney & Sabers, 1970) อยู่ระหว่าง 0.32-0.57 และค่าความเชื่อมั่นจากสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α-Conefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538 : 200) เท่ากับ 0.85 จากนั้นจึงจัดพิมพ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอออกหนังสือขอความร่วมมือใน การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงโรงเรียนโพธิธรรมสุวัฒน์ ขอความอนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์เบื้องต้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เข้าใจถึงกระบวนการและขั้นตอนการเรียนการสอน

3. ทดลองจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้เวลาจัดกิจกรรม รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง

4. ทดสอบหลังเรียนโดยทำแบบทดสอบวัดความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 2 โรงเรียนโพธิธรรมสุวัฒน์ปีการศึกษา 2567 จำนวน 40 คน

เครื่องมือวิจัย

แบบทดสอบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาตรวจนับคะแนน เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

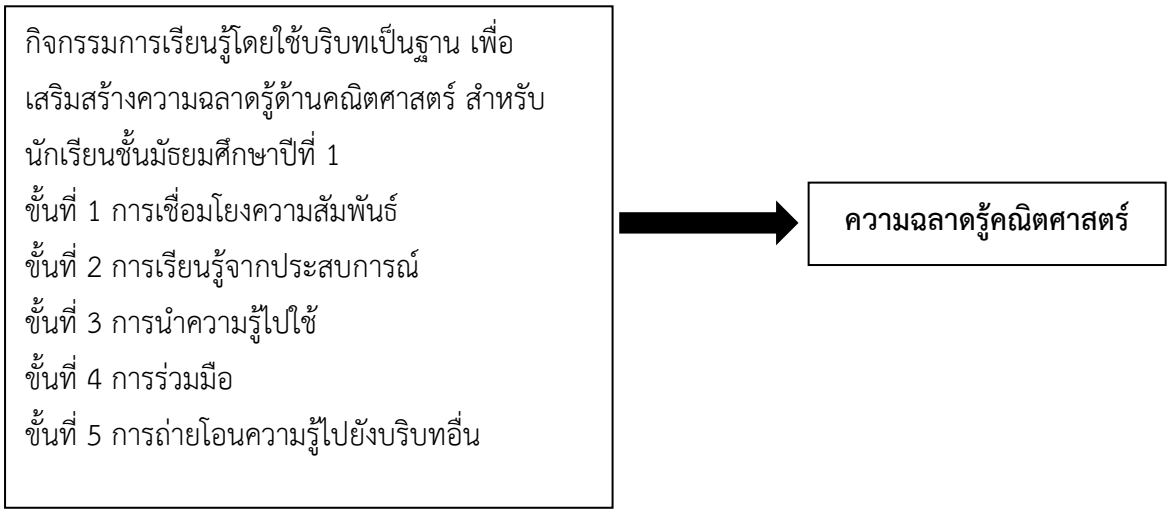

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.1 ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) เลือกปรากฏการณ์ที่น่าสนใจ 2) วิเคราะห์คุณค่าของบทเรียนที่มีอยู่ 3) ดำเนินการศึกษาค้นคว้า 4) นำเสนอและประเมินผลงาน 5) การถ่ายโอนความรู้ไปยังบริบทอื่นตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.77) และผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.62)

1.2 ผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียน 3 คน พบว่า ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาและเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียน จำนวน 3 คน

มีปัญหา ได้แก่ 1) ด้านภาษา เนื้อหาในกิจกรรมค่อนข้างเยอะและกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้บริบทกระตุ้นนักเรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหา ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขโดยปรับแก้ลดเนื้อหาบางส่วนลงอย่าง เหมาะสมเพื่อให้เหมาะกับกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านเวลา คำถามที่ใช้ในใบกิจกรรม และการทำกิจกรรม การเรียนรู้ค่อนข้างมีความเข้าใจยาก ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ คลาดเคลื่อน ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขโดยปรับแก้คำถามในใบกิจกรรมโดย เพิ่มคำอธิบายให้ชัดเจนมากขึ้น และใช้ภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อให้ทำกิจกรรมให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด

1.3 ผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 จำนวน 9 คน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างจัดการเรียนการสอน (E_1) เท่ากับ 75.60 และมีประสิทธิภาพในการทำแบบทดสอบวัดความฉลาดรู้คณิตศาสตร์หลังเรียน (E_2) เท่ากับ 75.79 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.60/75.79 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ แสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 จำนวน 9 คน

ร้อยละของค่าเฉลี่ยระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน				ร้อยละของคะแนนจากการทดสอบความสามารถความฉลาดรู้คณิตศาสตร์
ครั้งที่ 1	**ครั้งที่ 2**	**ครั้งที่ 3**	**ครั้งที่ 4**	**การทดสอบหลังเรียนด้วยแบบวัด**
73.02	73.81	76.98	78.57	75.79
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) =75.60				**ประสิทธิภาพผลลัพธ์(E_2) = 75.79**
E_1/ E_2 = 75.60/75.79				

2. ผลการเปรียบเทียบความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียน 40 คน พบว่า การทดสอบวัดความฉลาดรู้คณิตศาสตร์หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 21.35 คิดเป็นร้อยละ 76.25 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	40	28	12.10	1.84	17.97*	0.0000
หลังเรียน	40	28	21.35	2.28		

3. ผลการหาประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียน 40 คน พบว่ามีความพึงพอใจต่อการกิจกรรมการเรียนรู้ ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด $\overline{X}$ = 4.56, S.D. = 0.60 เมื่อพิจารณาเป็นด้าน พบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด $\overline{X}$ = 4.54 , S.D. = 0.61 ด้านบรรยากาศการเรียนการสอนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด $\overline{X}$ = 4.65 , S.D. = 0.58 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด $\overline{X}$ = 4.56 , S.D. = 0.63และด้านการวัดและประเมินผลมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด $\overline{X}$ = 4.50 , S.D. = 0.58 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 4

ตาราง 4 ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์

รายการประเมิน	n = 40		ระดับความ ความพึงพอใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.54	0.61	มากที่สุด
2. ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน	4.65	0.58	มากที่สุด
3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	4.56	0.63	มากที่สุด
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.50	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	**4.56**	**0.60**	**มากที่สุด**

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำประเด็นข้อค้นพบมาอภิปรายตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X} = 4.77$,S.D. = 0.39) และความเหมาะสมของแผนประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X} = 4.62$) ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษากิจกรรมการเรียนรู้ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบริบทเป็นฐาน จึงทำให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่จะส่งเสริมความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ นั่นคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน ผู้วิจัยใช้แนวคิด Crawford (2001) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ 2) การเรียนรู้จากประสบการณ์ 3) การนำความรู้ไปใช้ 4) การร่วมมือ 5) การถ่ายโอนความรู้ไปยังบริบทอื่น จากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 จำนวนและพีชคณิต มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจความหลากหลายของการแสดงจำนวน ระบบจำนวนการดำเนินการ ของจำนวน ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ สมบัติของการดำเนินการ และนำไปใช้ ตัวชี้วัด ม.1/3 เข้าใจและประยุกต์ใช้อัตราส่วน สัดส่วนและร้อยละในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์และปัญหาในชีวิตจริง เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ ในการดำเนินการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน นอกจากนี้ผู้วิจัยพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้มีการอธิบายรายละเอียดผังกิจกรรมการเรียนรู้ และกำหนดบทบาทครู บทบาทนักเรียนส่งเสริมผู้เรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการคิด การแก้ปัญหา มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม มีโอกาสนำเสนอความคิดเห็นของตนเอง ร่วมกันอภิปรายกับเพื่อน และสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 : 73-76) ที่ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรยึดหลักการให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการสอน ความเหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน ลักษณะของเนื้อหาวิชา ลำดับขั้นตอน ความน่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม โดยผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม ใช้วิธีการที่ท้าทายความคิดความสามารถของผู้เรียน ใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายควรมีบรรยากาศรื่นรมย์สนุกสนาน และเป็นกันเองและมีการวัดผลการใช้กิจกรรมนั้นทุกครั้ง โดยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับ อุษา คงทอง และคณะ (2553 : 6 -7) ที่ได้กล่าวถึง หลักการจัดการเรียนรู้พื้นฐานไว้ว่า 1) สอนจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวออกไปหาสิ่งที่อยู่ไกลตัว 2) สอนจากสิ่งที่ง่ายไปหาสิ่งที่ยาก 3) สอนจาก

ตัวอย่างไปหากฎเกณฑ์ ผู้สอนควร ให้ตัวอย่างหลาย ๆ ตัวอย่าง 4) สอนจากสิ่งที่รู้หาสิ่งที่ไม่รู้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าประสบการณ์ใหม่นั้น ย่อมต้องอาศัยบทเรียนเก่า 5) สอนจากรูปธรรมไปหานามธรรม 6) สอนจากการทดลองไปหาการสรุปตั้งกฎเกณฑ์ 7) สอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 8) สอนโดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยา 9) สอนโดยยึดจุดหมายของการจัดการศึกษา 10) สอนโดยยึดความมุ่งหมายของหลักสูตรและบทเรียนหลัก นอกจากนี้ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ที่เหมาะสมกับการส่งเสริมความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ นั่นคือ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน ตามแนวคิดของ Crawford (2001) โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกมาเป็น 5 ขั้นตอน โดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น คือ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นบริบทในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน โดยนำประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับแนวคิดใหม่ที่ผู้เรียน จะใช้ สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจที่เป็นเอกลักษณ์ของ ชุมชน เป็นบริบทในการเรียนรู้ โดยมีหลักการสำคัญ คือ เน้นให้ผู้เรียนเรียนคณิตศาสตร์ที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับชีวิตจริง สามารถเชื่อมโยงความรู้คณิตศาสตร์เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553 : 58) ที่ได้กล่าวว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องเป็นการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับลักษณะเนื้อหาวิชา มีลำดับขั้นตอน เน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเองและส่งเสริมกระบวนการคิด โดยให้ครอบคลุมทั้งมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ได้ นำกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขด้านเนื้อหา ภาษาและเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมและนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียน จำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน ทำให้ได้กิจกรรมที่มีคุณภาพเป็นไปตามที่ต้องการ ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.60/75.79 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

2. ผลการเปรียบเทียบความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บริบทเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1การเปรียบเทียบความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ โดยสร้างแบบทดสอบความฉลาดรู้คณิตศาสตร์เป็นสถานการณ์ จำนวน 2 สถานการณ์ โดยมีลักษณะอิงเนื้อหาที่เรียนนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพธิธรรมสุวัฒน์ จำนวน 40 คน พบว่า ความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยทั้งนี้เนื่องมาจากเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ได้ครบ 3 องค์ประกอบ โดยนำแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน Crawford (2001) เสนอแนวทางนำมาสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนดังนี้ 1) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Relation) ร่วมกันอภิปรายสถานการณ์ต่าง ๆ ในบริบทรอบตัวของในชุมชน ที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน กำหนดสถานการที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน และเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับสถานการณ์

รอบตัวรวมถึงให้ผู้เรียนได้กำหนดปัญหา และคิดหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น 2) การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiencing) ครูจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมโดยเชื่อมโยงกับสถานการณ์รอบตัว นักเรียนแต่ละคน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์และลงมือปฏิบัติในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ 3) การนำความรู้ไปใช้ (Applying) ในขั้นตอนนี้นักเรียนจะได้ฝึกแก้ปัญหา ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในรอบตัวของนักเรียน 4) การร่วมมือ (Cooperating) เป็นการทำกิจกรรมกลุ่ม และนักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่ม โดยการอภิปรายแลกเปลี่ยนข้อค้นพบต่าง ๆ เพื่อร่วมกันสรุปแนวคิดที่ได้จากการเรียนรู้ 5) การถ่ายโอนความรู้ไปยังบริบทอื่น (Transferring) ในขั้นนี้ตอนนี้ครูและนักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเชื่อมโยงเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ความรู้หรือแนวคิดที่เกี่ยวข้องในสถานการณ์อื่น ๆ ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการปฏิบัติจริง ในแต่ละขั้นตอนได้ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจในปัญหา สามารถวิเคราะห์ปัญหา แปลความและสามารถเลือกใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์ สามารถกำหนดตัวแปร แทนสถานการณ์ เขียนประโยคสัญลักษณ์ สามารถแสดงวิธีการแก้ปัญหาตามหลักการและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ อธิบายเหตุผลในการตัดสินใจและความสมเหตุสมผลของคำตอบ โดยการตีความภายใต้บริบทสถานการณ์ในชีวิตประจำวันจึงทำให้นักเรียนเกิดความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน 1) การคิด/แปลงสถานการณ์ของปัญหาในเชิงคณิตศาสตร์ 2) การใช้หลักการและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ในการแก้ปัญหา 3) การตีความและประเมินผลลัพธ์ ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งทิวา บุญมาโตน วนินทร สุภาพ และรัชฎา วิริยะพงศ์ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานที่ช่วยพัฒนาความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ และศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานที่มีต่อความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 39 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานที่ช่วยพัฒนาความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ เน้นการใช้สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนในการเริ่มต้นบทเรียน การใช้คำถามปลายเปิดเพื่อให้นักเรียนอภิปรายและแสดงความคิดเห็น สนับสนุนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อค้นพบและสร้างองค์ความรู้ใหม่ การสนับสนุนให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน และกระตุ้นให้นักเรียนสร้างสถานการณ์ในบริบทใหม่ที่แตกต่างจากเดิม ส่งผลให้นักเรียนส่วนใหญ่ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานมีความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์อยู่ในระดับดี นอกจากนี้ Syafitri, Huda, & Haryanto (2021) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ที่ส่งผลต่อความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ในเนื้อหา เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในประเทศอินโดนีเซีย พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ส่งผลต่อความ ฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ของนักเรียน นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลต่อความสามารถในการใช้ภาษาพูดและ การสังเกตของนักเรียน โดยนักเรียนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาพูดและการสังเกตระดับสูงและปานกลางจะมีทักษะในความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ที่สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาพูดและการสังเกต และสอดคล้องสุณิสา สุมิรัตนะ (2555) ได้วิจัยเพื่อพัฒนา

กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความ ฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้แนวคิดการศึกษาที่เชื่อมโยงกับ ชีวิตจริงและกระบวนการแก้ปัญหา DAPIC ซึ่งนำกระบวนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 104 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 52 คน และกลุ่มควบคุม 52 คนผลการวิจัย พบว่า กระบวนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นมีหลักการสำคัญ ได้แก่ หลักการใช้บริบทชีวิตจริงและการเข้าใจปัญหา หลักการคิดค้นคณิตศาสตร์และการสร้างความรู้ หลักการใช้วิธีแก้ปัญหาที่สร้างขึ้นเองจากการประเมิน สถานการณ์ปัญหา หลักการมีปฏิสัมพันธ์และสื่อสารแลกเปลี่ยนแนวคิดร่วมกับผู้อื่น หลักการ ประยุกต์ใช้การแก้ปัญหาที่หลากหลาย และผลการทดลองใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ พบว่า (1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ด้านสมรรถนะหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักเรียนกลุ่มควบคุมมีความฉลาดรู้ด้าน คณิตศาสตร์หลังเรียนไม่แตกต่างจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) นักเรียนกลุ่ม ทดลองมีพัฒนาการความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ในทิศทางที่ดีขึ้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความ ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 ทั้งนี้เนื่องมาจากจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานเป็นการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนได้ทำงานกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนแนวคิดร่วมกับผู้อื่น ได้นำบริบทในชีวิตประจำวันและเข้าใจปัญหา อภิปรายเชื่อมโยงเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ความรู้ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียน จนสามารถสร้างความรู้และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ กฤษณา สร้อยทิพย์ (2565) ที่ได้ พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยบริบทเป็นฐานร่วมกับกระบวนการโพลยา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องอัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานร่วมกับกระบวนการโพลยา ในระดับมากที่สุด ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานและนำกระบวนการโพลยา จะช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ กิจกรรมกลุ่มจะช่วยแลกเปลี่ยนเรียนรู้แสดงความคิดเห็น รับฟังความคิดเห็นคนอื่น และช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

จากการอภิปรายผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เป็นกิจกรรการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ เนื่องมาจากจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานเป็นการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนได้ทำงานกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนแนวคิดร่วมกับผู้อื่น และเชื่อมโยงไปสู่ชีวิตประจำวันของนักเรียน ได้นำบริบทในชีวิตประจำวันและเข้าใจปัญหา อภิปรายเชื่อมโยงเกี่ยวกับการ

ประยุกต์ใช้ความรู้ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียน จนสามารถสร้างความรู้และแก้ปัญหาด้วยและสามารถนำสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความฉลาดรู้คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครูจัดบริบทที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน สามารถพานักเรียนไปลงพื้นที่ชุมชนให้นักเรียนได้สัมผัสประสบการณ์และพบเจอปัญหาที่หลากหลายในชุมชนของตน

2. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องมีการร่วมกันแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเชื่อมโยงกับสถานการณ์รอบตัว วางแผนการดำเนินการ การแก้ไขปัญหา รวมทั้งสะท้อนผลการเรียนรู้ ดังนั้นครูผู้สอนต้องคอยกระตุ้น ชี้แนะแนวทางการดำเนินงาน เพื่อกระตุ้นความคิดของนักเรียนได้นำองค์ความรู้มาเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่กำลังศึกษาดียิ่งขึ้น และครูควรวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน สามารถส่งเสริมความฉลาดรู้คณิตศาสตร์ได้ ซึ่งทางคณิตศาสตร์มีตัวแปรอื่นๆที่สามารถนำไปพัฒนาความรู้ ทักษะ และสมรรถนะทางคณิตศาสตร์ เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ความสามารถในการคิดเชิงคณิตศาสตร์

2. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน ครูควรสำรวจความถนัดและความสามารถของนักเรียนของนักเรียนแต่ละคนก่อนนำไปออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมและตรงตามความถนัดของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง ประเทศไทย

กฤษณา สร้อยทิพย์. (2565), *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานร่วมกับกระบวนการโพลยาเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2536). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2564). *ผลการประเมิน PISA 2018 การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2563). *ความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ (Mathematical literacy). ออนไลน์.* สืบค้นมื่อ 20 พฤศจิกายน 2566. แหล่งที่มา: https://pisathailand.ipst.ac.th/about-pisa/mathematical_literacy_framework/

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2561). *คู่มือการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: สสวท.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2566). *ผลการประเมิน PISA 2022. ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2566. แหล่งที่มา : https://pisathailand.ipst.ac.th/news-21/

Crawford, M. L. (2001). *Teaching contextually: Research, rationale, and techniques for improving student motivation and achievement in mathematics and science. Texas*: CCI Publishing

Organisation for Economic Co-operation and Development [OECD]. (2019). *PISA 2018 Assessment and Analytical Framework*. Paris: OECD Publishing. Retrieved October 27, 2023, from https://www.oecd.org/education/school/programmeforinternationalstudentassessmentpisa/33694881.pdf

Syafitri, A., Huda, N., & Haryanto. (2021). *Problem-based learning model: It's effect on mathematical literacy ability based on students' visual verbal ability. Al- Jabar:* Jurnal Pendidikan Matematika. 12 (2), 427-436.

The International Students Satisfaction and Perceived Learning Towards Online Cultural Experience and Exchange Programs

Meng Zhang and Thanawan Phognsatha
Assumption University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 1989zm@163.com

****

Abstract

This quantitative research's objectives were 1) to examine the mediating effects of engagement on interaction with diverse peers and teachers on both international students' satisfaction and perceived learning towards online cultural experience and exchange programs; and 2) to examine factors including Internet self-efficacy, motivation, stress and Internet affecting international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs. This research selected the international students in Liaoning Province, China as the population, and the international students majored in Chinese Language in A university in Anshan city of Liaoning Province was adopted as the sample. In this study, purposive sampling was used, and questionnaire survey was the research instrument, which that was the behavior measurement focusing on collecting information about attitudes and perception of international students in order to test their levels of satisfaction and perceived learning towards online cultural experience and exchange programs.

The results unveiled the mediating effect of engagement on interaction with diverse peers and teachers with both perceived learning and satisfaction, and variables Internet self-efficacy, motivation and stress significantly influenced international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs. In the post-covid time, online teaching and learning take on a new challenge and opportunity as well, and the researchers hope this study could offer related educators and field some opinions or options, which has been discussed in the parts of implications and recommendations.

Keywords: Cultural Experience; Exchange Programs; International Students; Online Learning

Introduction

In the face of Covid-19, higher education institutions across the globe have adopted online learning and teaching as a replacement for traditional face-to-face teaching (Dhawan, 2020). Along with the announcement by China's Ministry of Foreign Affairs and the National Immigration Administration (2020) on March 26, 2020, that stopping admissibility of entering into China with study visa for international students, and the request by central government that the local education departments shall make good use of online cloud classes and ensure that "suspension of classes, non-stop teaching and non-stop learning", from the semester of 2020 Spring, the researcher also turned to online working for international students' enrollment, management and programs and activities organization and implementation. For most cultural experience and exchange programs which were required to offered to international students in China by official department and internationally recognized with the remarkable development of Belt and Road Initiative, the use of technology and social media,

* Received: January 25, 2024; Revised: February 17, 2024; Accepted: February 21, 2024

supporting learning and teaching globally, such as Zoom, WeChat, Tencent Conference and Rain Class have been adopted. However, the researchers witnessed unstable participation of international students, and sometimes heard negative comments as well, which might influence the online programs to be less effective. As recent studies suggested that teaching institutions were somehow unprepared for such a sudden shift to emergency online teaching and learning despite many countries had a significant infrastructure for online education even before the pandemic (Nedeljkovic & Rejman Petrovic, 2023; Schuck & Lambert, 2020), and students, regardless of their nationality, age, gender, occupational background or any other category, were somehow affected by changes to their learning.

Therefore, this research explored previous literature and tested a set of factors, including six independent variables, interaction with diverse peers and teachers, Internet self-efficacy, motivation, stress, Internet and engagement plus two dependent variables satisfaction and perceived learning towards the online cultural experience and exchange programs by distributing questionnaire to 519 international students who majored in Chinese Language enrolled in A university in Anshan city of Liaoning Province, and had experience in using Zoom to attend the online cultural experience and exchange programs.

For the originality of this research, most of the research conducted perception measurement on native or domestic students, and there are few studies focusing on international students who are supposed to enter into China and experience their oversea and immersive study. Additionally, this research directed to the cultural experience courses and exchange programs, not the regular courses which are mainly combining new theory and knowledge introducing and teaching with students' practicing and assignment completing. Therefore, the researchers hope to make constructive suggestions for international student themselves, administrators in the institution of higher education who are mainly responsible for this kind of programs organization and implementation, and the universities or policymakers from the top-level planning as well.

Research Objectives

The following research objectives are involved in this study.

1. To examine the mediating effects of engagement on interaction with diverse peers and teachers on both international students' satisfaction and perceived learning towards online cultural experience and exchange programs; and

2. To examine factors including Internet self-efficacy, motivation, stress and Internet affecting international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.

Literature Review

Internationals students studying in China

As one of the biggest source countries of higher education services (Wong et al., 2020), China started to accept international students from developing countries in Asia, Africa, and Latin America. From 1950 to 1978, China cultivated more than 12,800 international students (Cui & Qin, 2022), who mostly became into the backbone of helping China carry out cooperative work with other countries. For welcoming more international students to study in China, the Ministry of Education set up China Scholarship Council to provide financial aid to qualified applicants in 1996 (Larbi & Fu, 2017), which also promoted the further improvement

of the quality and level of international students in China. From 1978 to 2020, China received and cultivated a total of about 350,600 international students, including 32,059 Chinese government scholarship students, accounting for 9.14%, and about 318,500 self-supported international students, accounting for 90.86% (Cui & Qin, 2022), which has witnessed tremendous promotion on scale, quality and level as well. China's wish of becoming the largest study terminal in Asia for international students is gradually becoming a reality along with the implementation of reforming strategies, and China has become a niche market for international students due to the distinctiveness of the Chinese language, traditional culture and national continuous economic growth (Larbi & Fu, 2017). With the rapid development, China is gradually realizing the transformation from an educator of quantity to an educator of quality.

Cultural experience and exchange programs provided for international students in the higher education in China

Cultural experience and exchange programs provide international students a comprehensive and in-depth understanding of Chinese traditional culture, and also offer a sense of understanding and cultural identity which is conducive to lessen cultural shock and increase Chinese language learning and practice opportunities, enhance learning motivation and interest. High-quality and effective cultural education enables the entire international student education to be better completed, and programs concerning culture experience and exchange have become an important part of campus cultural activities in universities in the new era, which also arises the cross-cultural communication, an important part of education, between domestic and foreign students (Cai & Liu, 2017). Cultural experience and exchange programs adopt a powerful sense of design and inclusiveness, which can be developed as a useful supplement to traditional classroom teaching and provides a straight and immersive cultural learning for international students beyond textbooks (Li, 2023). Cultural experience and exchange programs break the routine of traditional teaching and learning method and transform abstract cultural concepts and symbols into easily accessible cultural phenomena and cultural behaviors in a flexible way. Along with the introduction of technology, teaching and learning method and resources of cultural experience and exchange programs become changeable and dynamic, and effective outcome of teaching and learning is better implemented, too.

The sudden outbreak of Covid-19 has brought great challenges to online teaching and learning, which has been "hot in theory" for many years, and the impact of online education on traditional classroom teaching has brought reforming concepts to colleges and universities and has also promoted colleges and universities to actively adapt to and constantly improve the new teaching and learning mode (Baber, 2020). At the same time, Chinese language learning presents the characteristics of diverse learning needs, multiple interests, interaction and the integration among multiple civilizations, which also usher in new opportunities for the international students' education (Li, 2023). Accordingly, while teaching Chinese language, most institutions of higher education in China, actively promoted cultural experience and exchanges between China and foreign countries and developed mutual learning among civilizations of different countries. A university in Liaoning province, a local full-time ordinary normal university, carried out online cultural experience and exchange programs, such as online Chinese Culture Open Day, short-term Chinese language culture camp, and international academic forum for cooperative institutions in the Belt and Road countries, aiming to provide international students to share and interact with different kinds of innovative cultural experience and exchange programs online for their immersive Chinese learning, China's traditional cultural experience and exchange opportunities via online environment.

Theories relating to the research

There are several education science theories, including Watson and Skinner's behaviorism, Piaget's constructivism, and Bruner's cognitivism, which mainly describe learning process, but when it comes to online learning, with its unique features, connectivism theory is perhaps most obviously related to how technology and Internet play a role within higher education (Khan, 2021). As a relatively new theory of learning, connectivism may be really the pioneering theoretical attempt to explore the implications for learning of the Internet and the explosion of new communications technologies, and it is now still being refined and developed in spite of controversial discussion currently (Bates, 2014). According to (Goldie, 2016), connectivism, as a a technology-oriented and network-oriented learning theory for the digital age, is one of the most popular network learning theories that have been developed for online learning environments, which first appeared in the publication of George Siemen who seeks to understand learning in the digital age, and has been further developed by Stephen Downes who has searched and promoted the educational use of computer and online technologies since 1995.

Given the circumstances arising by the Covid-19 where traditional face-to-face teaching became impossible and online learning became the way to realize the needs of learners and teachers, the theory can be considered relevant when evaluating the student experience of learning and teaching through technology and might help us to understand the issues raised from a theoretical direction. The theme of connectivism, which matches with many approaches to teaching and learning, and to information science: connecting teachers to learners and learners to learners, people to information and resources, and thoughts across domains, is used to offer a theoretical support and explanation for the online learning which viewed as a social network relation, an interpersonal relationship and an outcome of interaction and connectivity, and how network connectivity can be used as input for design of learning (Chinomona, 2019).

In addition, in this research, researchers mainly focused on the learning outcomes associated with this connectivity, that is how international students perceive the online cultural experience and exchange programs. Moreover, according to Siemens (2004), connectivism presents a picture of learning that acknowledges the structural transformation in society where learning is no longer internal or individualistic, which goes hand in hand with Lev Vygotsky's social constructive theory in this sense that focuses on the collaborative nature of learning added element of societal and peer influence on the students' learning process, and hold that teaching is not only transmitting but engaging students in active learning, building their knowledge in terms of what they already understand. Therefore, this theory of connectivism is linked to social constructivism whereby students construct their own meanings in education through social interaction to achieve the desired results.

Research Methodology

Research design

In this study, questionnaire survey was the research instrument. The questionnaire derived from previous literature of Kuo (2010) for interaction with diverse peers and teachers (14 items), Eastin & LaRose (2000) for Internet self-efficacy (8 items), Basuony et. al. (2021) for motivation (10 items), and for stress (7 items) and Internet (3 items), Gray & DiLoreto (2016) for engagement (5 items), and for perceived learning (6 items), and Darawong & Widayati (2022) for satisfaction (6 items). The questionnaire was divided into two parts, demographic information for collecting basic information of international students, and then

the second part of perception aspect related to international students' satisfaction and perceived learning towards online cultural experience and exchange programs.

The pilot test with the sample of 31 students was conducted for the internal consistency reliability of the questionnaire. In addition, the construct validity has been also conducted by the three experts before the formal distribution of the questionnaire. The results of Cronbach's Alpha of all variables exceeded 0.7, as such, it is confirmed reliable. Based on the results of expert evaluation, it was evident that the items confirmed valid.

The questionnaire adapted was designed in the Wenjuanxing platform and then distributed to international students who have enrolled in A university. These international students attended online cultural experience and exchange programs via Zoom from Spring 2022 to the Fall semester. The online cultural experience program included online Chinese Culture Open Day, short-term Chinese language culture camp, and international academic forum for cooperative institutions in the Belt and Road countries.

International students were invited to participate in the study on a voluntary basis and they got the questionnaire link or QR-code by WeChat or e-mail, and data collection was completed on the platform of Wenjuanxing.

Population and Sample

This study selected the international students in Liaoning Province, China as the population. Most of these international students from foreign countries have a sense of mystery and closeness to Chinese culture, hoping to understand, touch and experience Chinese culture, which is extremely different from their own cultures and customs. Additionally, plenty of large-scale provincial and municipal competitions, such as Performance of International Students from Universities in Liaoning Province and the Chinese Language Competition of "Chinese Dream and Liaoning Love", were carried out among international student according to Liaoning Provincial Department of Education (2020).

This study adopted the international students majored in Chinese Language in A university in Anshan city of Liaoning Province as the sample. Purposive sampling was used in this research, in which the sample was selected based on characteristics of the population, objective of the study and judgment of the researcher. In the year of 2022, A university have enrolled and cultivated more than 500 international students, including postgraduate students, undergraduate students, language training students and short-term students, from more than 10 countries, mainly from countries along Belt and Road, including Russia, Belarus, Kyrgyzstan, Kazakhstan, Turkey, Poland, Ukraine, Korea, Japan, Nepal and Indian, which has the similar nationality of the international students of the population who are mainly from Northeast Asia and African countries. For all the international students in A university, except postgraduates, their major is Chinese Language, so they have certain Chinese language background and could understand and attend the activities and programs smoothly.

Data Analysis

The researchers used descriptive analysis to examine the demographic information of international students. Moreover, this study adopted frequency, percentage, mean, and standard deviation for describing fundamental characteristics of the data collected.

As for the inference statistics for hypotheses testing, the researchers used Jamovi for data analysis, developed confirmatory factor analysis (CFA) to ensure the measurement quality or the viability of all latent constructs used in the structural equation model, and then structural equation modeling (SEM) was adopted to test hypotheses in this study, which combined factor

analysis and model fit analysis together to computing the relationship between each variable in more detail and systematical way.

Research Conceptual framework

Research Conceptual framework

This research was designed to explore international students' satisfaction and perceived learning towards online cultural experience and exchange programs, and the researcher reviewed literature concerning the theory related and potential six factors, including interaction with diverse peers and teachers, Internet self-efficacy, motivation, Internet, stress and engagement influencing students' online learning perception to develop the conceptual framework for this study, which described the relationships among five independent variables and two dependent variables.

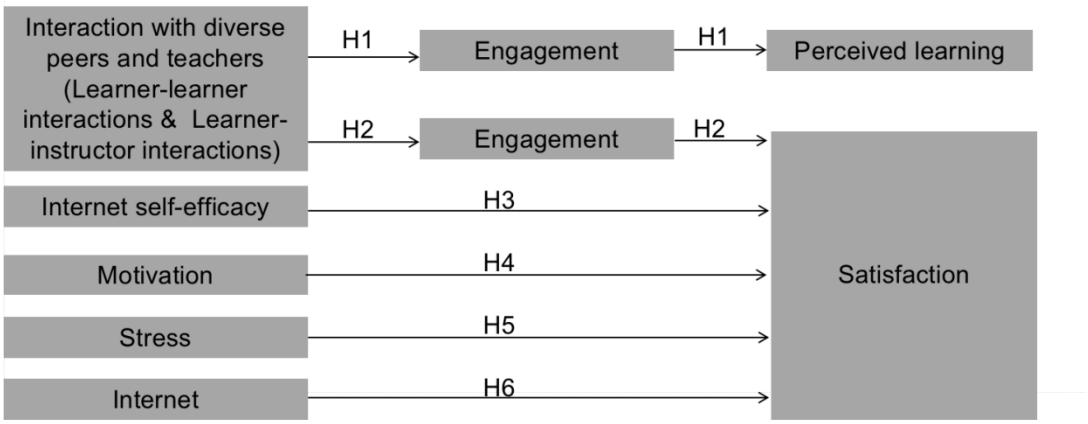

Figure 1: Research Conceptual framework

Hypotheses Development

The researchers collected literature support of hypothesis and developed then, and the hypotheses development was presented in following Table 1.

Table 1: Hypotheses

Hypotheses	Statements
$H_0$1	Student engagement does not mediate the influence of interaction with diverse peers and teachers on international students' perceived learning towards online cultural experience and exchange programs.
Ha1	Student engagement mediates the influence of interaction with diverse peers and teachers on international students' perceived learning towards online cultural experience and exchange programs.
$H_0$2	Student engagement does not mediate the influence of interaction with diverse peers and teachers on international students'

	satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.
Ha2	Student engagement mediates the influence of interaction with diverse peers and teachers on international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.
$H_0$3	Internet self-efficacy does not influence international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.
Ha3	Internet self-efficacy influences international students ' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.
$H_0$4	Motivation does not influence international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.
Ha4	Motivation influences international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.
$H_0$5	Stress does not influence international students ' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.
Ha5	Stress influences international students ' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.
$H_0$6	Internet does not influence international students ' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.
Ha6	Internet influences international students ' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.

Research Results

A total of 519 questionnaires was distributed, and the researcher deleted the unacceptable questionnaires and took out the questionnaires of whom were enrolled both in spring and fall semester, therefore, there were 508 questionnaires at last.

Given two research objectives, the first one was answered by hypotheses one and two, and the second one by hypotheses three to six, and the results was unveiled in details in the following parts.

Demographic Information

Gender

Of the total number of international students taking online cultural experience and exchange program from spring to fall semester in the year of 2022, 104 students were male, which accounted for 20.47% and 404 students were female, which accounted for 79.53%. The detail information was showed in Table 2.

Table 2: Gender

Gender	Frequency	Percentage
Male	104	20.47%
Female	404	79.53%
Total	**508**	**100%**

Country

508 international students were from 13 countries, including 1 (0.20%) from Turkmenistan, 2 (0.39%) from Japan, 2 (0.39%) from India, 3 (0.59%) from Nigeria, 4 (0.79%) from Nepal, 10 (1.97%) from Ukraine, 17 (3.35%) from Poland, 24 (4.72%) from Turkey, 27 (5.31%) from Kyrgyzstan, 34 (6.69%) from Korea, 37 (7.28%) from Kazakhstan, 86 (16.93%) from Belarus and 261 (51.38%) from Russia. The detail nationality was showed in Table 3.

Table 3: Country

Country	Frequency	Percentage
Nigeria	3	0.59%
Belarus	86	16.93%
Poland	18	3.35%
Russia	261	51.38%
Ukraine	10	1.97%
Kazakhstan	37	7.28%
Korea	34	6.69%
Kyrgyzstan	27	5.31%
Nepal	4	0.79%
Japanese	2	0.39%
Indian	2	0.39%
Turkmenistan	1	0.20%
Turkey	24	4.72%
Total	**508**	**100%**

Chinese Language level

Five-hundreds and eight international students varied in different levels of Chinese language, presenting by their own level of Chinese Proficiency Test (HSK) that focuses on the ability of Chinese as a non-native speaker to use Chinese for communication in life, study, and

work. Fifteen (2.95%) international students were in HSK2 level, 105 (20.67%) of which were in HSK3 level, 230 (45.28%) of them were in HSK4 level, 137 (26.97%) students were in HSK5 level, and the other 21 (4.13%) students were in HSK6 level. All of them had the basic language background to attend the online cul tural experience and exchange program offered. The detail of the HSK levels was showed in Table 4.

Table 4: Chinese level (HSK)

Chinese level	Frequency	Percentage
HSK1 (300 vocabulary)	0	0.00%
HSK2 (500 vocabulary)	15	2.95%
HSK3 (1000 vocabulary)	105	20.67%
HSK4 (2000 vocabulary)	230	45.28%
HSK5 (4000 vocabulary)	137	26.97%
HSK6 (5400 vocabulary)	21	4.13%
Total	**508**	**100.00%**

Descriptive Statistics of Variables

The descriptive statistics for all the variables included in this research was analyzed applying mean and standard deviation, and each variable, mean value and the interpretation was unveiled in following Table 5.

Overall, (1) the international students agreed that online cultural experience and exchange programs offered their opportunities of interacting with diverse peers and teachers; (2) the international students agreed that they had confident in their Internet self-efficacy, the capability to organize and execute Internet actions required in the process of online cultural experience and exchange programs; (3) the international students agreed that online cultural experience and exchange programs stimulated their desire and energy to show an interest and commitment; (4) the international students agreed that they felt comfortable and less stressful in the environment of the online cultural experience and exchange programs; (5) the international students agreed that their internet access, connection, and adequacy of accessing online courses via phones, laptops, or tablets enabled them to attend online cultural experience and exchange programs; (6) the international students agreed that they had willingness, need, desire, and compulsion to participate in, and be successful in the online cultural experience and exchange programs; (7) the international students felt satisfied towards online cultural experience and exchange programs; (8) the international students agreed their perceived learning towards online cultural experience and exchange programs from the point of view of reflection upon the benefits of the program and level of learning they achieved.

Table 5: Descriptive Statistics

Variables	Mean	Interpretation
Interaction with Diverse Peers and Teachers	4.01	Agree
Internet Self-efficacy	3.81	Agree
Motivation	3.96	Agree
Stress	3.95	Agree
Internet	4.14	Agree
Engagement	4.00	Agree
Satisfaction	3.87	Agree
Perceived learning	4.14	Agree

Hypotheses Testing

The current research utilized the Confirmatory Factor Analysis (CFA) and Structural Equation Model (SEM) to test all hypotheses. All the analysis utilized Jamovi to calculate the statistics for the hypotheses testing.

Normality of Data

The Skewness and Kurtosis statistics were applied for measuring the normality of data. According to Hair et. al. (2010), the value of Skewness ranging between -2 and +2 is acceptable, and the value of Kurtosis ranging from -7 to +7 is acceptable. Based on the data analysis, the ranges for all items have been evident that the data passed the normality test since the lowest number (-1.380) and the highest number (-0.290) of Skewness ranged within -2 to +2, and the lowest number (-0.670) and the highest number (3.080) of Kurtosis ranged within the -7 to +2 values.

Confirmatory Factor Analysis

Prior to applying the structural equation model (SEM) to tests the hypotheses, the confirmatory factor analysis was undertaken in order to evaluate correlation among latent variables to evaluate the model fit, which presented in Table 6. The results of the CFA showed that all of the variables obtained the CR greater than 0.7 and AVE values greater than 0.5. Thus, the values were at acceptable level.

Table 6: Confirmatory factor analysis result, Composite Reliability (CR) and Average Variance Extracted (AVE)

Factor	Indicator	Estimate	E	Z	p	Stand. Estimate	CR (> .7)	AVE (> .5)	AVESQ
C_INT	Int1	0.711	0.0341	20.8	< .001	0.785	0.932	0.580	0.762
	Int2	0.706	0.0365	19.4	< .001	0.746			
	Int3	0.68	0.035	19.4	< .001	0.747			
	Int5	0.727	0.035	20.8	< .001	0.784			
	Int6	0.722	0.037	19.5	< .001	0.75			
	Int7	0.66	0.0315	21	< .001	0.789			
	Int8	0.651	0.0336	19.4	< .001	0.746			

	Int9	0.666	0.0337	19.8	< .001	0.757			
	Int10	0.687	0.0336	20.5	< .001	0.776			
	Int13	0.594	0.0315	18.9	< .001	0.733			
C_SE	se1	0.68	0.0324	21	< .001	0.799	0.895	0.589	0.767
	se2	0.666	0.0338	19.7	< .001	0.764			
	se3	0.714	0.031	23	< .001	0.847			
	se4	0.66	0.0336	19.6	< .001	0.76			
	se5	0.663	0.0328	20.3	< .001	0.78			
	se7	0.537	0.035	15.4	< .001	0.635			
C_MOT	mot1	0.713	0.0361	19.8	< .001	0.767	0.863	0.557	0.746
	mot2	0.576	0.0358	16.1	< .001	0.659			
	mot3	0.593	0.0316	18.8	< .001	0.741			
	mot4	0.639	0.0318	20.1	< .001	0.775			
	mot7	0.689	0.0337	20.4	< .001	0.783			
C_STR	str3	0.71	0.0429	16.5	< .001	0.685	0.767	0.523	0.723
	str6	0.632	0.0349	18.1	< .001	0.74			
	str7	0.687	0.0377	18.2	< .001	0.743			
C_IT	it1	0.672	0.0303	22.2	< .001	0.837	0.879	0.707	0.841
	it2	0.697	0.0314	22.2	< .001	0.838			
	it3	0.693	0.0307	22.5	< .001	0.848			
C_ENG	eng1	0.752	0.0353	21.3	< .001	0.803	0.874	0.634	0.797
	eng2	0.732	0.0337	21.7	< .001	0.813			
	eng4	0.662	0.0335	19.7	< .001	0.762			
	eng5	0.7	0.0326	21.5	< .001	0.807			
C_SAT	sat1	0.693	0.0333	20.8	< .001	0.786	0.907	0.662	0.813
	sat2	0.766	0.0342	22.4	< .001	0.826			
	sat3	0.771	0.0382	20.2	< .001	0.77			
	sat5	0.735	0.0332	22.1	< .001	0.819			

	sat6	0.769	0.032	24	< .001	0.863			
C_PL	pl1	0.745	0.0334	22.3	< .001	0.832	0.839	0.636	0.798
	pl3	0.679	0.0351	19.3	< .001	0.752			
	pl4	0.72	0.0338	21.3	< .001	0.807			

Convergent Validity

The convergent validity was conducted in order to test the construct validity. The researcher employed Hair et al. (2010) indices which were the Factor Loading greater than 0.5 and the Average Variance Extracted (AVE) greater than .50. Reviewing the Confirmatory Factor Analysis (CFA) results, all variables in the model, the Composite Reliability (CR) and the Average Variance Extracted (AVE) were at satisfactory results as showed in Table 6 as well.

Discriminant Validity

The discriminant validity can be based on the comparison of the correlation coefficient of each construct to the square root of the Average Variance Extracted (AVE). And the results of the square root of AVE need to be larger than the correlation coefficient of the construct to ensure that the discriminant validity is obtained. All of the construct in the following Table 7 showed that the square root of AVE values was higher than the correlation coefficient among construct. Thus, the discriminant validity among constructs was achieved.

Table 7: Discriminant Validity

	INT	**SE**	**MOT**	**STR**	**IT**	**ENG**	**SAT**	**PL**
INT	0.762							
SE	0.499	0.767						
MOT	0.670	0.548	0.746					
STR	0.584	0.513	0.66	0.723				
IT	0.373	0.429	0.511	0.48	0.841			
ENG	0.742	0.422	0.612	0.658	0.451	0.797		
SAT	0.647	0.413	0.739	0.716	0.488	0.723	0.813	
PL	0.709	0.385	0.637	0.613	0.407	0.789	0.768	0.798

Confirmatory Factor Analysis Model Fit

The CFA model fit was evaluated, and the following Table 8 showed the current model was at a satisfactory fit according to the criteria by Navarro and Foxcroft (2022) of CFI > 0.9, TLI > 0.9, and RMSEA of about 0.05 to 0.08 (Navarro & Foxcroft, 2022).

Table 8: Model Fit Measures

CFI	TLI	RMSEA	RMSEA 90% CI	
			Lower	Upper
0.92	0.912	0.057	0.0538	0.0602

Structural Equation Model

In order to tests the hypotheses of relationship among variables proposed, Structural Equation Model (SEM) was applied to the model.

Firstly, as for the fitness of structural model, the structural model was tested for the model fit, and the resulted showed in the following Table 9: GFI = .955, SRMR = .053, RMSEA = .059, CFI = .912, and TLI = .905. The current model fit analysis was in harmony with the empirical data. Thus, the model proposed was regarded as acceptable.

Table 9: Fit Indices Results of the Structural Equation Model

Fit Index	Acceptable Criteria	Source	Statistical Values
GFI	≥ 0.80	Cho et al. (2020)	0.955
SRMR	≤ 0.08	Cho et al. (2020)	0.053
RMSEA	≤ 0.10	Hooper et al. (2008)	0.059
CFI	≥ 0.80	Hooper et al. (2008)	0.912
TLI	≥ 0.80	Hooper et al. (2008)	0.905
	Model Summary		In harmony with empirical data

Secondly, as for the Structural Equation Model, the results of the analysis of structural equation model were showed in Figure 2.

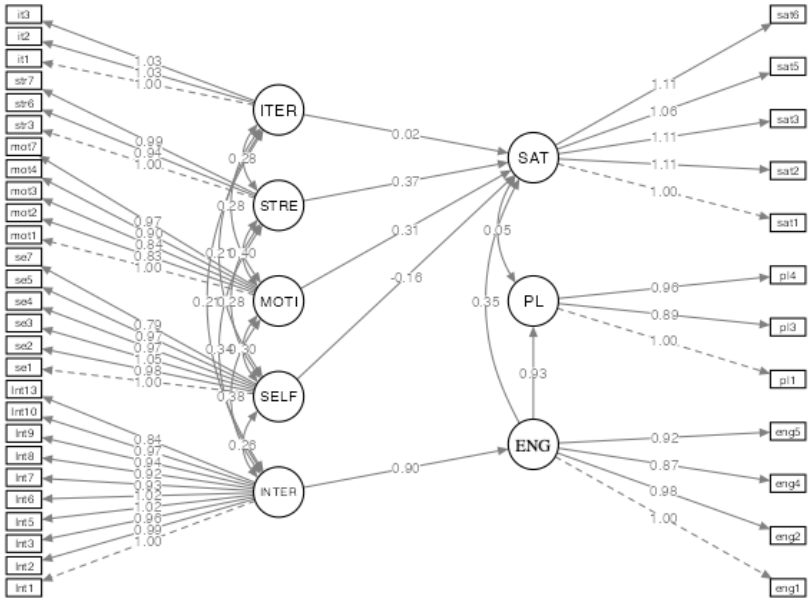

Figure 2: Structural Equation Model

Thirdly, the results of the parameter estimates of Structural Equation Model in Table 10 showed that the variables that had the significant influence towards the Satisfaction were Engagement (p <.001), Motivation (p <.001), Internet (p <.001) and Self-efficacy (p <.001), that the variable that had the significant influence on the Perceived Learning was Engagement (p <.001), and that the variable that had the significant influence on the Engagement was Interaction with Diverse Peers and Teachers (p <.001).

Table 10: Parameter Estimates

Dep	Pred	Estimate	SE	95% Confidence Intervals		β	z	p
				Lower	Upper			
ENGAGE	INTER	0.9014	0.053	0.7976	1.0053	0.8487	17.01	< .001
PL	ENGAGE	0.9315	0.0474	0.8387	1.0243	0.9329	19.67	< .001
SAT	ENGAGE	0.354	0.0389	0.2777	0.4303	0.3976	9.095	< .001
SAT	MOTI	0.3124	0.066	0.1831	0.4418	0.3303	4.735	< .001
SAT	STRE	0.3709	0.0718	0.2303	0.5116	0.383	5.169	< .001
SAT	ITER	0.0229	0.0373	-0.0502	0.096	0.023	0.615	0.538
SAT	SELF	-0.1609	0.0374	-0.2342	-0.0875	-0.1635	-4.297	< .001

Research Hypothesis Testing

Indirect Effects

The proposed conceptual framework included the testing of the indirect effects of Engagement as the mediating variable of the Interaction with Diverse Peers and Teachers toward Perceived learning and Satisfaction. The Table 11 showed the results of the mediating effect analysis, that the indirect effect was statistically significant (p <.001). Thus, the hypothesis was supported.

Table 11: Indirect Effect Parameters

Label	Description	Parameter	Estimate	SE	95% Confidence Intervals		β	z	p
					Lower	Upper			
IE1	INTER ⇒ ENGAGE ⇒ PL	p40*p41	0.84	0.05	0.741	0.938	0.792	16.693	< .001
IE2	INTER ⇒ ENGAGE ⇒ SAT	p40*p42	0.319	0.037	0.248	0.391	0.337	8.742	< .001

The Table 12 was presenting the result of the hypotheses testing of the model.

Table 12: Hypothesis Testing Result of the Structural Model

Hypotheses	Standardized Coefficients (β)	z-value	Result
H_a1: Student engagement mediates the influence of interaction with diverse peers and teachers on international students' perceived learning towards online cultural experience and exchange programs.	0.792	16.693***	Supported
H_a2: Student engagement mediates the influence of interaction with diverse peers and teachers on international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.	0.337	8.742***	Supported
H_a3: Internet self-efficacy influences international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.	-0.1635	-4.297***	Supported
H_a4: Motivation influences international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.	0.3303	4.735***	Supported
H_a5: Stress influences international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.	0.383	5.169***	Supported
H_a6: Internet influences international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs.	0.023	0.615	Not Supported

*** = P<.001

Discussion

The results of the indirect analysis showed that the indirect effect parameters of the Structural Equation Model were statistically significant (p <.001), namely, positive learning and teaching interaction led international students to be more likely to be engaged in their learning, and accordingly significantly contributing to high-level satisfaction and perceived learning. Therefore, engagement triggered mediating effect between interaction with diverse peers and teachers with both perceived learning and satisfaction, which conformed with the previous findings in the previous related research by Alkhabra (2022); Ali et. al. (2022); Barrera-Verdugo (2022); Hamdan et al. (2021); and Khan (2021).

The result showed the relationship between independent variables with dependent variable satisfaction.

First, independent variable Internet self-efficacy (p <.001) positively and significantly influenced international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs, that is higher Internet self-efficacy resulting in higher satisfaction, which conformed with the findings on relationship of Internet self-efficacy and satisfaction in the previous research of Alqurashi (2016), Hamdan et. al. (2021), Huang et. al. (2011), Kuo and Walker (2014), and Zizka and Probst (2023).

Second, independent variable motivation (p <.001) positively and significantly influenced international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs, that is stronger motivation resulting in higher satisfaction, which conformed with the findings on relationship of motivation and satisfaction in the previous by Basuony et. al. (2021), Galusha (1997), Hytti et. al. (2010), Raime et. al. (2020), Shih (2013), Wei (2020), and Zizka and Probst (2023).

Third, independent variable stress (p <.001) negatively and significantly influenced international students' satisfaction towards online cultural experience and exchange programs, that is less stress resulting in higher satisfaction, which also conformed with the findings on relationship of stress and satisfaction in the previous research of Abdelwahed and Aldoghan (2022), Basuony et. al. (2021), Butz (2016), Kumalasari and Akmal (2021), and Mohd Satar et. al. (2021).

Implications for Practice

Firstly, for international students, who have a better perspective on online cultural experience and exchange programs, they will be suggested that they shall be with full readiness, participation and effectiveness including technical, psychological and behavioral aspects for their future learning of cultural experience and exchange.

Secondly, for administrators in the institution of higher education who are mainly responsible for organization and implementation, they will be suggested that they shall integrate and optimize education resources both online and offline, provide more opportunities for classroom interaction and grouping work, and better design instruction process so that to provide more practical, attractive and interesting cultural experience and exchange programs for international students, and realize and response their interaction and feedback, heighten their learning effectiveness and engagement and completion, accordingly improve their satisfaction and perceived learning.

Thirdly, for the universities or policymakers, they will be suggested that they shall make concerted effort on enhancing support from superstructure by combining hard power with smart power, including attentive service and safe environment, top-tier education equipment, refined and systematical management, and functional and flexible platform in order to promote

the globalization work of the entire university among domestic and foreign students and teachers and enliven the whole international atmosphere inside the campus or even the local city or province among all the citizens.

Recommendations

Considering the limitations of this study, here are some recommendation toward future related researches.

First, the results in this study might only reflect satisfaction and perceived learning of international students who were from countries mainly along Belt and Road, including Russia, Belarus, Kyrgyzstan, Kazakhstan, Poland, Ukraine, Turkey, Nepal, and Indian, and enrolled in the university for its certain enrollment tendency and cooperative direction along with the requirement of superior department. Therefore, future researchers shall consider enrich the sample to gain more comprehensive and complete perception from international students.

Second, only Zoom as the online teaching and learning platform was used among these international students' online cultural experience and exchange programs in the studied university for this research, so future researchers shall develop measurement on other online platforms.

Third, the questionnaire adapted only focused on 6 independent variables, interaction with diverse peers and teachers, Internet self-efficacy, motivation, stress, Internet and engagement, and maybe other more variables or factors, may also influence international students' perception, which are worthy of future researches necessarily. In addition to that the in-depth interview or focus group should also be considered to gain students' perspectives.

References

Abdelwahed, N. A. A., & Aldoghan, M. A. (2022). Factors affecting online learning, stress and anxiety during the COVID-19 pandemic in Saudi Arabia. *International Journal of Human Rights in Healthcare, ahead-of-print*, https://doi.org/10.1108/IJHRH-03-2022-0012

Ali, M., Puah, C.-H., Fatima, S., Hashmi, A., & Ashfaq, M. (2022). Student e-learning service quality, satisfaction, commitment and behaviour towards finance courses in COVID-19 pandemic. *International Journal of Educational Management, 36* (6), 892-907. https://doi.org/10.1108/I JEM-04-2021-0133

Alqurashi, E. (2016), Self-efficacy in online learning environments: a literature review. *Contemporary Issues In Education Research, 9* (1), 45-52.

Baber, H. (2020). Determinants of students' perceived learning outcome and satisfaction in online learning during the pandemic of COVID-19. *Journal of Education and e-learning Research, 7* (3), 285-292.

Barrera-Verdugo, G., Romaní, G., Cadena-Echeverría, J.L., Carrero-Morales, G.I. & Padín-Zamot, G. (2022). COVID-19 and entrepreneurship courses in Latin American universities: an analysis of satisfaction comparing students' and lecturers' perspectives. *Higher Education, Skills and Work-Based Learning, 12* (6), 1005-1024. https://doi.org/10.1108/HESWBL-01-2022-0024

Basuony, M.A.K., EmadEldeen, R., Farghaly, M., El-Bassiouny, N., & Mohamed, E.K.A. (2021). The factors affecting student satisfaction with online education during the COVID-19 pandemic: an empirical study of an emerging Muslim country. *Journal of Islamic Marketing, 12* (3), 631-648. https://doi.org/10.1108/JIMA-09-2020-0301

Bates, T. (2014, June 29). Learning theories and online learning. *Tonybates.* https://www.tonybates. ca/2014/07/29/learning-theories-and-online-learning/

Butz, N. T., & Stupnisky, R.H. (2016). The impact of emotions on student achievement in synchronous hybrid business and public administration programs: a longitudinal test of control-value theory. *Decision Sciences Journal of Innovative Education, 14* (4), 441-474.

Cai, M. J., & Liu, Y. (2017). Thoughts on the cultural activities of international students from colleges and universities in China. *Modernization of education, 2017* (14), 122-124. 10.16541/j.cn ki.2095-8420.2017.14.041

Chinomona, E. (2019). E-learning satisfaction: an application of connectivism theory in universities of technology in south Africa. *In 31st annual conference of the southern African institute for management scientists (saims).*

Cho, G., Hwang, H., Sarstedt, M., & Ringle, C. M. (2020). Cutoff criteria for overall model fit indexes in generalized structured component analysis. *Journal of Marketing Analytics, 8* (4), 189-202.

Cui, B., & Qin, Y. (2022, December 21). The historical progress of the connotative development of studying in China. *JYB. cn.* http://www.jyb.cn/rmtzcg/xwy/wzxw /202212/t20221221 _21109 83937.html

Darawong, C., & Widayati, A. (2022). Improving student satisfaction and learning outcomes with service quality of online courses: evidence from Thai and Indonesian higher education institutions. *Journal of Applied Research in Higher Education, 14* (4), 1245-1259. https://doi.org/10.1108/JARHE-02-2021-0074

Dhawan, S. (2020). Online learning: a panacea in the time of COVID-19 crisis. *Journal of Educational Technology Systems, 49* (1), 5-22

Eastin, M. S., & LaRose R. (2006). Internet Self-Efficacy and the Psychology of the Digital Divide. *Journal of Computer-Mediated Communication, 6* (1), https://doi.org /10.1111/j.1083-6101.2000.tb00110.x

Galusha, J. M. (1997). Barriers to learning in distance education. *Interpersonal Computing and Technology. An Electronic Journal for the 21st Century, 5* (3), 6-14.

Goldie, J. G. S. (2016). Connectivism: a knowledge learning theory for the digital age? *Medical Teacher, 38* (10), 1064-1069. 10.3109/0142159X.2016.1173661

Gray, J. A., & DiLoreto, M. (2016). The effects of student engagement, student satisfaction, and perceived learning in online learning environments. *International Journal of Educational Leadership Preparation, 11* (1)

Hair, J., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). Pearson Education International; Upper Saddle River, New Jersey: 2010. Multivariate data analysis (7th Ed.)

Hamdan, K. M., Al-Bashaireh, A. M., Zahran, Z., Al-Daghestani, A., AL-Habashneh, S., & Shaheen, A. M. (2021). University students' interaction, Internet self-efficacy, self-regulation and satisfaction with online education during pandemic crises of COVID-19 (SARS-CoV-2). *International Journal of Educational Management, 35* (3), 713-725. https://doi.org/10.1108/ IJEM-11-2020-0513

Hooper, D., Coughlan, J., & Mullen, M. R. 2008. Structural Equation Modelling: Guidelines for Determining Model Fit. *The Electronic Journal of Business Research Methods, 6* (1), 53 - 60

Huang, J. J., Yang, S. J., & Chang, M. C. (2011). The Effect of e-Portfolio Satisfaction on Students' Learning Motivation and Internet Self-efficacy. *Journal of Educational Technology Development and Exchange (JETDE), 4* (1). https://doi.org/10.18785/jetde.0401.09

Hytti, U., Stenholm, P., Heinonen, J., & Seikkula-Leino, J. (2010) Perceived learning outcomes in entrepreneurship education: The impact of student motivation and team behaviour. *Education + Training, 52* (8/9), 587-606. https://doi.org/10 .110800400 911011088935

Khan, M.A. (2021). The impact of COVID-19 on UK higher education students: experiences, observations and suggestions for the way forward. *Corporate Governance, 21* (60), 1172-1193. https://doi.org/10.1108/CG-09-2020-0396

Kumalasari, D., & Akmal, S. Z. (2021). Less stress, more satisfaction with online learning during the COVID-19 pandemic: The moderating role of academic resilience. *Psychological Research on Urban Society, 4* (1), 12.

Kuo, Y. C. (2010). Interaction, Internet Self-Efficacy, and Self-Regulated Learning as Predictors of Student Satisfaction in Distance Education Courses. [Doctoral dissertation, Utah State University] All Graduate Theses and Dissertations. https://digitalcommons.usu.edu/etd/741

Kuo, Y. C. & Walker, A. E. (2014). Interaction, internet self-efficacy, and self-regulated learning as predictors of student satisfaction in online education courses. *The Internet and Higher Education, 20,* 35–50. https://doi.org/10.1016/j.iheduc.2013. 10.001.

Larbi, F. O., & Fu, W. (2017), Practices and challenges of internationalization of higher education in China; international students' perspective: A case study of Beijing Normal University. *International Journal of Comparative Education and Development*, 19 (2/3), 78-96. https://doi.org/10.1108/IJCED-12-2016-0025

Liaoning Provincial Department of Education (2020, September 18). *Reply to the Proposal on Accelerating the Scale of Education for International Students in Colleges and Universities in Liaoning Province (No. 0578) at the Third Session of the 12th Provincial Committee of the Chinese People's Political Consultative Conference.* https://jyt.ln.gov.cn/jyt/gk/zfxxgk/fdzdgknr/jyta/szxta/2020n/A8EE1A1962AE4 262 9A6589E24FEE2DCD/index.shtml

Li Y. C. (2023). *Exploration on the construction of the cultural activity system for international students featuring Hui culture*. jyb.cn. http://www.jyb.cn/rmtzcg/xwy /wzxw/202304/t2023041 4_2111028047.html

Mohd Satar, N. S., Dastane, D. O., & Morshidi, A. H. (2021). E-learning satisfaction during COVID-19 pandemic lockdown: analyzing key mediators. *International Journal of Management, Accounting and Economics, 8* (8), 542-560.

National Immigration Administration (2020, March). *Announcement by the Ministry of Foreign Affairs and the National Immigration Administration on the Temporary Suspension of Entry by Foreign Nationals Holding Valid Chinese Visas or Residence Permits*. https://www.nia.gov.cn/n897453/c1267259/content.html

Navarro, D. J., & Foxcroft, D. R. (2022). Learning statistics with jamovi: a tutorial for psychology students and other beginners. https://doi.org/10.24384/hgc3-7p15

Nedeljkovic, I., & Rejman Petrovic, D. (2023). Student satisfaction and intention to use e-learning during the Covid-19 pandemic. *International Journal of Information and Learning Technology, 40* (3), 225-241. https://doi.org/10.1108/IJILT-05-2022-0119

Raime, S., Shamsudin, M. F., Hashim, R. A., & Rahman, N. A. (2020). Students' self-motivation and online learning students' satisfaction among UNITAR college students. *Asian Journal of Research in Education and Social Sciences, 2* (3), 62-71.

Schuck, R. K., & Lambert, R. (2020). Am I doing enough? Special educators' experiences with emergency remote teaching in spring 2020. *Education Sciences, 10* (11), 1-15.

Shih, H. F., Chen, S. H. E., Chen, S. C., & Wey, S. C. (2013). The relationship among tertiary level EFL students' personality, online learning motivation and online learning satisfaction. *Procedia-Social and Behavioral Sciences,* 103, 1152-1160.

Siemens, George. (2004, December 12). *Connectivism: A Learning Theory for the Digital Age*. eLearnSpace. http://www.elearnspace.org/Articles/connectivism.htm.

Wei, H. C., & Chou, C. (2020). Online learning performance and satisfaction: Do perceptions and readiness matter? *Distance Education, 41* (1), 1-22, 10.1080/01587919.20 20.1724768.

Wong, P. M., Cheung, A. & Yuen, W. W. (2020). A study of the mobility of mainland students: Factors and issues behind pursuing a teacher education program in Macau. *International Journal of Educational Management, 34* (2), 279-295. https://do i.org/10.1108/IJEM-12-2018-0418

Zizka, L., & Probst, G. (2023). Learning during (or despite) COVID-19: business students' perceptions of online learning. *Quality Assurance in Education, 31* (1), 60-73. https://doi.org /10.1108/qae-12-2021-0188

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

Examining Grade 8 Students' Learning Achievement in the Main Components of Computer Systems and Communication Technology through E-Book Instruction

สุลาวัลย์ แผงศรี และ อัมพร วัจนะ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Sulawan Pansri and Umporn Wutchana
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail: 6414442014@rumail.ru.ac.th

****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนหนองแค"สรกิจพิทยา"จำนวน 30 คน โดยสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า t-test dependent sample เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ 1) หนังสือเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) มีประสิทธิภาพ 81.87/82.22 และ 2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างนัยมีสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* วันที่รับบทความ : 19 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 22 กุมภาพันธ์ 2567; วันตอบรับบทความ : 24 กุมภาพันธ์ 2567
Received: January 19, 2024; Revised: February 22, 2024; Accepted: February 24, 2024

คำสำคัญ : หนังสืออิเล็กทรอนิกส์; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop an e-book about main components of the computer system and communication technology to be effective according to the 80/80 standard criteria, 2) study the "learning" achievement of students by comparing their pre-test and post-test performance after learning with e-books. The experimental group is 30 grade 8 students at Nongkhaesorakitpittaya School, "selected by cluster" random sampling. Their pre-test and post-test achievement scores were analyzed by mean, percentage, S.D. and t-test dependent.

Used tools in this research are 1) two E-books consists of main components of the computer system and communication technology, 2) three learning plans about main components of the computer system and communication technology, and 3) an achievement test. "The research results" revealed that: 1) the E-books have the efficiency (E1/E2) of 81.87/82.22 which accorded to the criteria of 80/80, and 2) the Students post-test achievement scores was higher than their pre-test scores ,statistically significant at the .05 level.

Keywords: Electronic Book; Academic achievement study

บทนำ

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าของสังคมไทย ให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามยุคสมัยการศึกษาจึงต้องเป็นพลวัต นั่นคือ ต้องปรับเปลี่ยนให้ทันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของประเทศชาติและสังคมโลกอยู่ตลอดเวลา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีความมุ่งหมายที่สำคัญคือเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และในการจัดการศึกษานั้นประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาจึงส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพการออกแบบสื่อการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ช่วยทำให้การสื่อสารชัดเจนมีความน่าสนใจ และน่าเชื่อถือมีกิจกรรมตัวอย่างประกอบกิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระมีเทคนิควิธีการเสนอสื่อในรูปแบบต่างๆสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่เข้าใจง่ายสำหรับกลุ่มเป้าหมาย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนซึ่งปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ ครู และสื่อการสอนเนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มมากขึ้นกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รวมถึงส่งผลให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน ทั้งนี้สื่อ

แต่ละชนิดมีคุณสมบัติเด่นและด้อยแตกต่างกันการเลือกใช้ต้องพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของการสอนเป็นสำคัญ โดยครูผู้สอนต้องจัดเตรียมสื่อประกอบการสอนเพื่อการนำเสนอให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาได้นั้นมีสื่อการสอนหลายอย่างที่สามารถทำได้ แต่สื่อการสอนในรูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ถือว่าเป็นนวัตกรรมใหม่ทางด้านเทคโนโลยีการศึกษามีลักษณะเป็นหนังสือที่แสดงผลในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์สามารถอ่านผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ได้ทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์คุณลักษณะของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถเชื่อมโยงจุดไปยังส่วนต่างๆ ของหนังสือได้นอกจากนั้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ยังเป็นสื่อที่รวมเอาจุดเด่นของสื่อแบบต่างๆ มารวมอยู่ในสื่อตัวเดียวหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถแทรกข้อความ ภาพ เสียงได้ อีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยได้ตลอดเวลาซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะไม่มีในหนังสือธรรมดาทั่วไปซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาวิชาได้เร็วขึ้นลดปัญหาการไม่มีหนังสือเรียนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์โดยใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนรู้

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่ององค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองแค“สรกิจพิทยา”เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้นมีสื่อการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมีแบบทดสอบชุดคำถามที่สร้างขึ้นเพื่อวัดประเมินผู้เรียนเพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ระเบียบวิธีวิจัย

1) รูปแบบการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนหนองแค “สรกิจพิทยา”จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 65 คน

2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนหนองแค“สรกิจพิทยา”จำนวน 1 ห้องเรียน 30 คน ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์วิชาวิทยาการคำนวณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 แผน ทั้งหมด 8 คาบเรียน ได้แก่ องค์ประกอบและหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสาร การประยุกต์ใช้งานและแก้ปัญหาเบื้องต้น

3.2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาการคำนวณ เรื่องระบบคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือกใช้ในการประเมินทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

3.3) หนังสือเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 เล่ม ดังนี้ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เล่มที่ 1หน่วยที่ 3 เรื่องระบบคอมพิวเตอร์หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เล่มที่ 2 หน่วยที่ 3 เรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัย ที่พัฒนาขึ้นเป็นสื่อการสอน

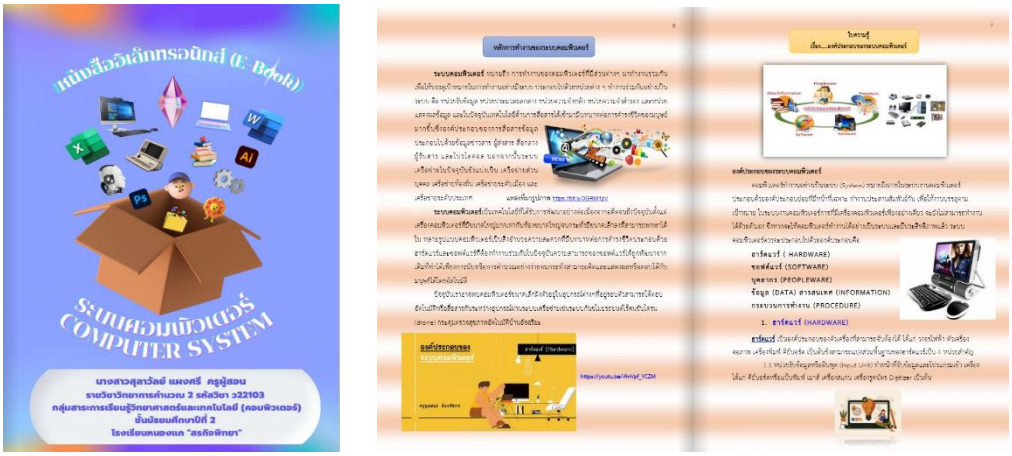

https://heyzine.com/flip-book/d56f9114f7.html#page/1

ภาพที่ 1 ตัวอย่างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์วิชาวิทยาการคำนวณ เรื่องระบบคอมพิวเตอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

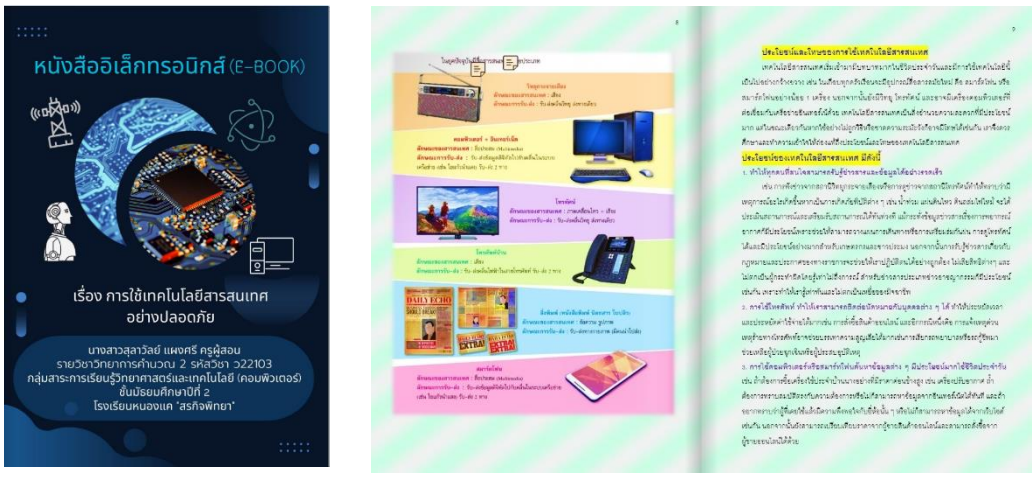

https://heyzine.com/flip-book/4a4761a408.html

ภาพที่ 2 ตัวอย่างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์วิชาวิทยาการคำนวณ เรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

4.1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาการคำนวณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15

4.2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาการคำนวณ เรื่องระบบคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้จากนั้นนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลอง (Try out) และวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่ามีค่าดัชนีความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ในช่วง 0.2-0.9 ได้ข้อสอบที่นำไปใช้ได้ทั้งสิ้น 30 ข้อจากการพิจารณา ทั้งหมด 40 ข้อ นำมาตรวจคำนวณหาค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Measure of Internal Consistency) ของข้อสอบทั้งฉบับโดยคำนวณจากสูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson (นพพร ธนะชัยขันธ์, 2552) พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับอยู่ที่ 0.72

4.3) หนังสือเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เสนอผู้เชี่ยวชาญพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 จากนั้นนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยแบ่งการทดลองเป็น 3 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่1 ทดลองกับนักเรียนรายบุคคลจำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน (1:1:1)

ครั้งที่2 ทดลองกับนักเรียนกลุ่มขนาดเล็กจำนวน 9 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน (3:3:3)

ครั้งที่3 ทดลองภาคสนามกับนักเรียน จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน (10:10:10)

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาวิทยาการคำนวณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 ชั่วโมง ซึ่งการวิจัยในครั้งในเป็น การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แผนการทดลองแบบ one group pre – test and post – test design โดยดำเนินการเป็นลำดับขั้นดังนี้

5.1) ชี้แจงวัตถุประสงค์ข้อตกลงขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 1 ห้องเรียน 30 คนทราบ

5.2) ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาการคำนวณเรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 30 ข้อ

5.3) ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารมาเป็นสื่อในการสอน

5.4) หลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้จากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่ององค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสาร จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน

6) การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1) วิเคราะห์ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์วิชาวิทยาการคำนวณเรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามสูตรการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ที่ 80/80

6.2) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาวิทยาการคำนวณเรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี

การสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีการวิเคราะห์ค่า t-test dependent sample ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใส่กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่อง องค์ประกอบและหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสาร ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

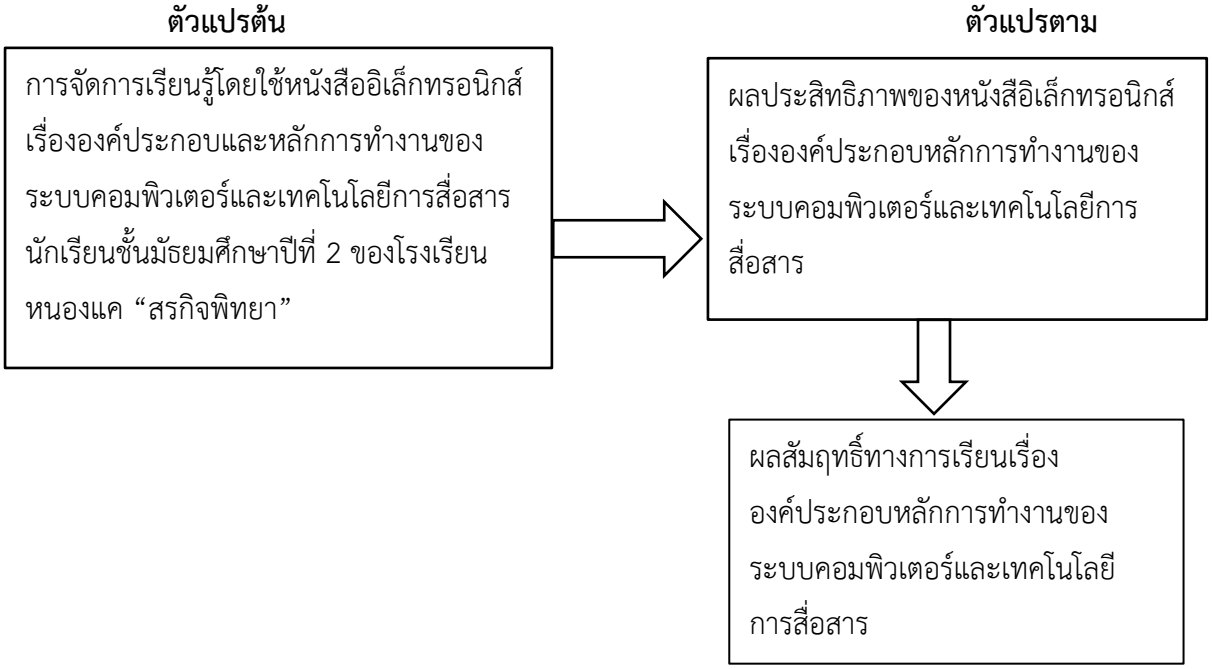

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาวิทยาการคำนวณเรื่ององค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่ององค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การหาประสิทธิภาพ	จำนวนนักเรียน	คะแนนรวมระหว่างเรียน (E_1)	คะแนนหลังเรียน (E_2)
การหาประสิทธิภาพแบบรายบุคคล	3	79.33	80.00
การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มย่อย	9	81.11	82.59
การหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม	30	81.87	82.22

จากตารางที่ 1 พบว่าประสิทธิภาพหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ทั้ง3 ขั้นตอน พบว่าในการหาประสิทธิภาพขั้นที่1 การทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างทดสอบหนึ่งต่อหนึ่งจำนวน 3 คน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 79.33/80.00 ขั้นที่2 การทดลองใช้กับ กลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มย่อยจำนวน 9 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.11/82.59 และขั้นที่3 การทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.87/82.22 แสดงว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสาร

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	Sig.
ก่อนเรียน	30	11.46	2.57	21.84	<.001
หลังเรียน	30	22.06	4.26		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 11.46 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.57 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 22.06 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.26 ค่า t จากการคำนวณ เท่ากับ 21.84 หมายความว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1) การหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) มีประสิทธิภาพ 81.87/82.22 สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการศึกษาค้นคว้าพัฒนาอย่างเป็นระบบเป็นลำดับขั้นคำนึงถึงองค์ประกอบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ศูนย์ทางไกลเพื่อพัฒนาการศึกษา(ม.ป.ป., หน้า8-9) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษารูปแบบใหม่ที่มีความน่าสนใจเหมาะสำหรับที่จะนำไปเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นและเร้าความสนใจของนักเรียนเนื่องจากลักษณะของรูปแบบมัลติมีเดียที่ปรับปรุงให้ทันสมัยกับเหตุการณ์ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตลอดเวลาเลือกเรียนหรือทบทวนเนื้อหาตามความต้องการและทราบผลการเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ดีสามารถส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้อีกทั้งได้มีการประเมินคุณภาพหนังสืออิเล็กทรอนิกส์โดยผู้เชี่ยวชาญทั้งในด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่องด้านภาษาและรูปภาพประกอบและด้านองค์ประกอบทั่วไปผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและผู้เรียนยังสามารถอ่านได้นอกเวลา นอกสถาน ทุกที่ ทุกเวลา จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยได้ทำการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.54/80.65 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันนักเรียนบางคนเรียนรู้ได้เร็วบางคนเรียนรู้ได้ช้าการ

สร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

1) ผลการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีประสิทธิภาพ 81.87/82.22 สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 แสดงว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีประสิทธิภาพสามารถนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ทำให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1) ครูผู้สอนหรือผู้ที่สนใจจะนำหนังสือเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง องค์ประกอบหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้ควรศึกษาเกี่ยวกับคำชี้แจง จุดประสงค์ เนื้อหาและรายละเอียดให้เข้าใจเสียก่อนเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการที่วางแผนไว้โดยครูผู้สอนต้องมี บทบาทในการอำนวยความสะดวกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้และควรเป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้โดยมีอินเตอร์เน็ตความเร็วสูง เพื่อสะดวกในการจัดการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์แบบเนื่องจากจะสามารถเรียนรู้และเข้าถึงข้อมูลต่างๆในการสืบค้นได้โดยง่าย ส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2543). *เทคโนโลยีและสื่อสาร การสอน เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการศึกษา หน่วยที่ 1-4.* นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น.* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น

ลลิดา เกตุเอม. (2555). *การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์วิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Food and Drinks ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศูนย์การเรียนรู้เครือข่ายโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนวัดนาขวาง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร.* การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร

ศิวัช เยียระยงค์. (2560). *การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการสอน เรื่อง การอ่าน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน พระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล.* การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีการศึกษา แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร

Gagné, Robert M. (1985). *The conditions of Learningand the Theory of Instruction*. (4th ed.). New York: Holt, Rinehart, and Winston

Lawson,A.E.(1995). *Science Teaching and the Development of Thinking*. California: Wadsworth.

Ritchie,D.C.,and Hoffman, B. (1997). *I ncorporating Instruction Design Principles with the world Wide Web*. In Education Technologies, 135-138. Edited by Khan.Englewood Cliffs: Educational Technologies Publication.

Piaget, J. (1960). *The Moral Judgement of the Child*. lllionis: The Free Press.

The Nurturing Gen Z's Potential: A Multidimensional Approach to Preparing for an AI-Driven Future

Polwasit Lhakard
King Mongkut's University of Technology Thonburi, Thailand
E-Mail: polwasitlhakard@gmail.com

****

Abstract

This research investigates the strengths and vulnerabilities of Generation Z in relation to an AI-driven future and proposes a multidimensional framework for their development. The study focuses on individuals born between the mid-1990s and early 2010s. Surveys, interviews, and observations are used as research instruments to gather data. Findings reveal that Generation Z possesses a high level of technological nativity, but there is a need to enhance their critical digital literacy. They demonstrate adaptability to change, but striking a balance between surface-level versatility and deep learning is necessary. While they collaborate effectively with AI tools, they require a critical understanding of biases, limitations, and ethical implications associated with AI systems. This research emphasizes the importance of integrating AI education into school curricula, fostering critical thinking and creativity, promoting digital well-being, and addressing ethical considerations. A multidimensional approach involving educators, policymakers, and researchers is vital to empower Generation Z as critical thinkers, creative problem-solvers, and responsible users of AI. These findings contribute to the successful integration of Generation Z into the AI-driven society of tomorrow.

Keywords : Generation Z; Potential development; Multidimensional approach; AI-driven

Introduction

The rise of artificial intelligence (AI) is transforming various aspects of society, including education, employment, and social interactions. Generation Z, born between the mid-1990s and early 2010s, has grown up in a digital age characterized by rapid technological advancements. As they enter adulthood, it is crucial to understand how their formative experiences with technology shape their readiness for an AI-driven future. This paper aims to provide an interdisciplinary analysis of Generation Z's strengths and vulnerabilities in relation to AI and proposes a multidimensional framework for developing their competencies.

Education plays a vital role in preparing Generation Z for an AI-driven future. Research by Johnson and Smith (2018) emphasizes the importance of integrating AI education into school curricula. By introducing AI concepts and applications early on, educational institutions can foster computational thinking, problem-solving skills, and ethical considerations related to AI. Furthermore, educators should encourage critical thinking and creativity to help Gen Z adapt to the evolving nature of AI technologies.

* Received: January 19, 2024; Revised: February 22, 2024; Accepted: February 24, 2024

Psychologically, Generation Z exhibits unique characteristics that can both contribute to and challenge their readiness for the AI era. According to Steinberg et al. (2017), Gen Z has a strong affinity for technology, which can serve as a strength in embracing AI. Their digital skills and familiarity with technology platforms provide a foundation for understanding and utilizing AI tools effectively. However, it is also essential to address potential vulnerabilities, such as the impact of excessive screen time on mental health and the development of interpersonal skills. Balancing digital engagement with face-to-face interactions and promoting digital well-being are crucial considerations in preparing Gen Z for AI-driven futures.

Sociologically, Generation Z is growing up in a highly connected and diverse world. According to Twenge (2017), they tend to be more tolerant and open-minded, which can facilitate their adaptation to the social implications of AI. However, concerns regarding privacy, data security, and algorithmic biases need to be addressed. Societal discussions and policies should focus on empowering Gen Z to navigate the ethical and social dimensions of AI technologies. Additionally, management and future studies perspectives are instrumental in understanding the broader implications of AI in the workplace and society, enabling Gen Z to develop the necessary skills for the future job market.

For understanding the strengths and vulnerabilities of Generation Z in relation to AI is crucial for equipping them for an AI-driven future. This interdisciplinary analysis highlights the importance of integrating AI education into school curricula, addressing psychological factors such as digital well-being, promoting inclusive and ethical practices, and preparing Gen Z for the future job market. By adopting a multidimensional framework that considers various perspectives, educators, policymakers, and researchers can work together to develop the competencies needed to navigate the challenges and opportunities presented by AI technology. Empowering Generation Z to become critical thinkers, creative problem-solvers, and responsible users of AI will ensure their successful integration into the AI-driven society of tomorrow.

Research Objectives

1. To understand the strengths and vulnerabilities of Generation Z in relation to an AI-driven future.

2. To propose a multidimensional framework for developing the competencies of Generation Z in preparation for an AI-driven society.

3. To explore the role of education, psychology, sociology, and management in preparing Generation Z for the challenges and opportunities presented by AI.

Literature Review

Gen Z's Technological Nativity

The concept of Generation Z as "digital natives" was introduced by Marc Prensky in 2001, highlighting the idea that this generation has grown up immersed in digital technologies from an early age. According to Prensky, they have developed fluency and proficiency in using digital tools and platforms. However, scholars such as Neil Selwyn (2009) and Anatoliy Kolikant (2010) have raised concerns about the technological determinism inherent in the

notion of digital natives. They argue that focusing solely on tool mastery overlooks the importance of developing a deeper understanding of the underlying technologies and their social, cultural, and ethical implications.

While it is true that Generation Z has grown up in a digital age and is comfortable navigating digital environments, it is crucial to ensure that they acquire critical thinking skills and a nuanced understanding of technology. Selwyn (2009) suggests that the term "digital native" can lead to assumptions that young people automatically possess advanced digital skills and knowledge, which may not always be the case. Simply being exposed to digital technologies does not guarantee a deep understanding of how they work or the ability to critically evaluate their impact on society.

To address this, it is important to go beyond surface-level digital skills and provide opportunities for Gen Z to develop a comprehensive understanding of technology. This includes learning about the underlying principles, algorithms, and potential biases embedded in digital systems. It also involves fostering critical thinking skills to question the information they encounter online and the ethical implications of their digital interactions. By promoting a more nuanced understanding of technology, Gen Z can become empowered and responsible digital citizens.

Educators and parents play a vital role in bridging the gap between digital nativity and critical digital literacy. They should encourage Gen Z to go beyond passive consumption and engage in active creation and problem-solving using digital tools. This can involve activities such as coding, digital storytelling, and collaborative projects that require critical thinking and creativity. Additionally, discussions around privacy, security, and digital ethics should be integrated into educational curricula to help Gen Z navigate the complexities of the digital world.

Adaptability

Generation Z, characterized by their comfort with disruption and openness to new opportunities, has grown up in a post-web 2.0 era where regular changes in platforms and interfaces are the norm (Seemiller & Grace, 2016; PricewaterhouseCoopers, 2019). This exposure to constant change has shaped their adaptability and resilience in navigating unpredictable futures. They have developed a sense of "ambiguity tolerance" and flexibility, allowing them to adjust to new technologies and environments (Lowry & Floccari, 2019). The ability to quickly adapt to new tools and circumstances is seen as a valuable trait in a rapidly evolving digital landscape.

However, there are debates surrounding the cognitive impacts of continual change on Generation Z. Some argue that exposure to constant shifts in technology cultivates a mindset of continuous learning and adaptability, enabling them to thrive in dynamic environments (Lowry & Floccari, 2019). They believe that Gen Z's ability to embrace change positions them well for the future. On the other hand, critics raise concerns about the potential drawbacks of perpetual reskilling. They argue that constant adaptation may hinder the development of deep expertise and sustained focus necessary for mastering complex subjects (Frey, 2020; Ford, 2015).

Balancing surface-level versatility with the ability to engage in deeper learning is crucial for Gen Z's long-term success. While adaptability and the capacity to quickly grasp new technologies are valuable, it is important to cultivate the ability to engage in focused, deep learning when required. This includes developing critical thinking skills, analytical

reasoning, and the capacity to synthesize information from various sources. By encouraging a balance between adaptability and depth of understanding, educators and mentors can help Gen Z navigate the challenges of a rapidly changing world while fostering the skills necessary for long-term success.

Moreover, it is essential to provide opportunities for Gen Z to engage in meaningful, purposeful learning experiences that go beyond the surface level. This can involve project-based learning, problem-solving activities, and interdisciplinary approaches that encourage critical thinking and creativity. By emphasizing the process of learning and encouraging reflection, Generation Z can develop the ability to explore complex topics deeply and acquire the necessary expertise to address future challenges.

Collaboration with Machines

Generation Z, with their intuitive technic-social cognition, is known for their ability to collaborate with AI tools and perceive them as extensions of themselves rather than replacements (Turkle, 2011; Selinger, 2009). Growing up alongside personal robots and AI assistants, they have developed a familiarity with working alongside intelligent systems. This comfort with human-machine collaboration positions them well for the future of work, where AI technologies are becoming increasingly integrated into various domains.

However, concerns exist regarding the collaborative competence of Generation Z when working with AI systems. While they may intuitively engage with these tools, it is crucial for them to develop a critical understanding of the underlying structures and dynamics that shape human-machine interactions. Burrell (2016) emphasizes the need for a nuanced understanding of the biases, limitations, and ethical implications associated with AI systems. Greengard (2019) suggests that reflective experiences and deliberate questioning of AI systems are necessary to navigate the complexities of human-machine collaboration effectively.

To ensure that Generation Z can effectively collaborate with machines, it is important to equip them with the skills and knowledge to critically interrogate AI systems. This includes understanding the algorithms and data that drive these systems, recognizing potential biases, and being aware of the ethical implications of their use. By fostering a culture of curiosity and critical inquiry, educators and mentors can empower Gen Z to navigate the pitfalls of bias, manipulation, and misinformation that can arise in human-machine interactions.

Furthermore, promoting interdisciplinary learning can help Gen Z develop a holistic understanding of AI technologies and their societal impact. By integrating topics such as ethics, philosophy, and social sciences into educational curricula, young learners can explore the broader implications of AI systems beyond their technical functionalities. This interdisciplinary approach encourages critical thinking, ethical reasoning, and the development of responsible AI practices.

Lifelong Learning

The expectation of ongoing upskilling and continuous self-development aligns with the needs of dynamic economies, and Generation Z is often characterized by their embrace of disruptive possibilities and their value for lifelong learning (Deloitte, 2018). They recognize the importance of staying adaptable and acquiring new skills to thrive in a rapidly changing world. This aligns with the shift towards "intentional knowledge work" that emphasizes

problem-solving abilities and critical thinking over rote skills (Pink, 2006; World Bank, 2019).

However, it is important to recognize that self-education and digital fluency alone are not sufficient for meaningful lifelong learning. While Generation Z is often adept at leveraging digital resources for learning, guidance and mentorship play a crucial role in helping them connect their skills and experiences across domains and develop a contextual understanding (Meijers et al., 2013; Collin, 2013). Mentors and guides can provide valuable insights, feedback, and support in navigating complex learning pathways, exploring different disciplines, and understanding the practical application of knowledge.

In addition, diverse perspectives and the synthesis of knowledge from various sources are essential for ongoing progression and meaningful lifelong learning. Brown (2005) argues that learning occurs most effectively when individuals are exposed to a variety of perspectives and engage in active sense-making activities. By seeking out diverse sources of information, engaging in interdisciplinary learning, and collaborating with individuals from different backgrounds, Generation Z can broaden their understanding and develop a more comprehensive knowledge base (Beck & Wade, 2004).

To support Generation Z in their lifelong learning journey, educational systems and institutions should focus on fostering a culture of curiosity, critical thinking, and interdisciplinary exploration. This can involve integrating real-world problem-solving activities, project-based learning, and opportunities for collaboration into educational curricula. Emphasizing the development of meta-cognitive skills, such as self-reflection and self-regulation, can also empower Gen Z to take ownership of their learning and adapt to new challenges throughout their lives.

Research Methodology

This study utilizes document analysis as the primary research methodology. It involves the systematic review and analysis of the document titled "Nurturing Gen Z's Potential: A Multidimensional Approach to Preparing for an AI-Driven Future." The analysis includes content analysis and thematic analysis to extract relevant information, identify key themes, and gain insights into Generation Z's strengths, vulnerabilities, and competencies related to AI.

Document Selection: The document was selected based on its relevance to the research topic and its comprehensive analysis of Generation Z's readiness for an AI-driven future. The document's abstract and keywords indicate its focus on multidimensional approaches and nurturing Gen Z's potential in relation to AI.

Data Extraction: The document will be thoroughly read and analyzed to extract relevant information. Key concepts, arguments, and themes related to Generation Z and AI will be identified and recorded. The data extraction process will ensure that all pertinent information is captured for further analysis.

Content Analysis: Content analysis will be employed to examine the document's content systematically. It involves categorizing and coding the extracted data to identify recurring topics, trends, and patterns. This analysis will provide a structured understanding of Generation Z's strengths, vulnerabilities, and competencies as presented in the document.

Thematic Analysis: Thematic analysis will be conducted to uncover underlying themes and meanings within the document. It involves identifying and organizing recurring ideas, concepts, and perspectives. Thematic analysis will help reveal the document's main arguments, key insights, and implications for preparing Generation Z for an AI-driven future.

Unit of Analysis

The unit of analysis for this study is the document titled "Nurturing Gen Z's Potential: A Multidimensional Approach to Preparing for an AI-Driven Future." The study focuses on analyzing the content and themes presented in the document to achieve the research objectives.

Research Tools

Document analysis: The primary research tool is the analysis of the document itself. The content of the document will be examined to identify key concepts, arguments, and themes related to Generation Z and AI. The document will be thoroughly reviewed to extract relevant information for analysis.

Data Analysis

The data analysis in this study involves data synthesis based on a tertiary source using document analysis. Content analysis will be conducted to identify and categorize key concepts and themes related to Generation Z's readiness for an AI-driven future. Thematic analysis will be employed to identify patterns, recurring ideas, and trends within the document. The extracted data will be synthesized to provide a comprehensive understanding of Generation Z's strengths, vulnerabilities, and competencies. The findings will be presented in a coherent and meaningful manner to address the research objectives.

Ethical Considerations

While analyzing the document, ethical considerations will be taken into account. This includes ensuring the confidentiality and anonymity of the authors and any individuals mentioned in the document. Proper citation and attribution will be given to the original source. The findings and interpretations will be presented objectively and without bias.

Research Conceptual Framework

The study adopts an interdisciplinary approach to analyze Generation Z's readiness for an AI-driven future. It considers the fields of education, psychology, sociology, and management to provide a comprehensive understanding of Generation Z's strengths, vulnerabilities, and competencies. The conceptual framework emphasizes the integration of AI education in school curricula, the importance of addressing psychological factors such as digital well-being, and the need for societal discussions and policies to empower Generation Z in navigating the ethical and social dimensions of AI. Additionally, the framework highlights the significance of understanding the broader implications of AI in the workplace and society to equip Generation Z with the necessary skills for the future job market.

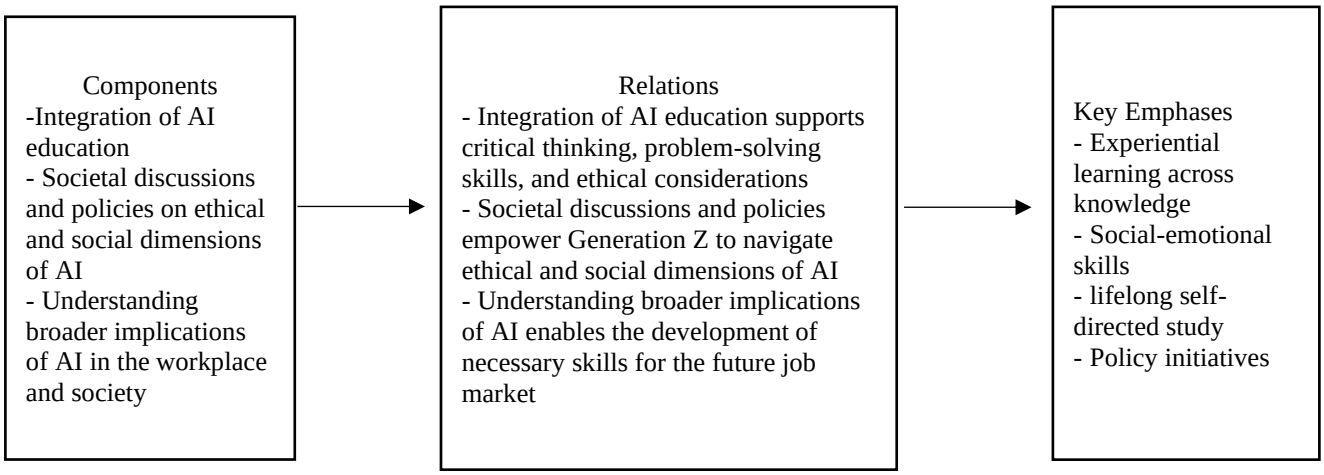

Figure 1 Research Conceptual Framework

Research Results

The research aimed to investigate the strengths and vulnerabilities of Generation Z in relation to an AI-driven future. Through surveys, interviews, and observations, valuable data was gathered to gain insights into the characteristics of this generation. The findings revealed that Generation Z possesses a high level of technological nativity, which can be seen as a strength in embracing AI. However, there is a need to enhance their critical digital literacy to ensure a comprehensive understanding of technology and its implications. Additionally, Generation Z demonstrated adaptability to change, which is a valuable trait in a rapidly evolving digital landscape. However, it is important to strike a balance between surface-level versatility and deep learning for long-term success. The research also emphasized the importance of integrating AI education into school curricula and fostering critical thinking and creativity among Generation Z. Furthermore, addressing psychological, sociological, and management factors is crucial in preparing this generation for the challenges and opportunities presented by AI. By adopting a multidimensional framework that considers education, psychology, sociology, and management perspectives, educators, policymakers, and researchers can work together to develop the competencies needed to empower Generation Z as critical thinkers, creative problem-solvers, and responsible users of AI in an AI-driven society. From this explanation, the findings can be explained as follows.

1. Understanding the strengths and vulnerabilities of Generation Z in relation to an AI-driven future is crucial for effectively preparing them for the challenges and opportunities ahead. Generation Z, born between the mid-1990s and early 2010s, possesses a high level of technological nativity, which can be seen as a strength in embracing AI. They are comfortable with digital tools and platforms, providing a solid foundation for understanding and utilizing AI technologies. However, there is a need to enhance their critical digital literacy to ensure they have a deeper understanding of the underlying technologies and their social, cultural, and ethical implications. By identifying their strengths and vulnerabilities, we can develop targeted strategies to empower Generation Z to navigate the AI-driven future successfully.

2. To prepare Generation Z for an AI-driven society, a multidimensional framework is necessary to develop their competencies holistically. This framework should address various dimensions, including education, psychology, sociology, and management. In education, it is important to integrate AI education into school curricula, introducing AI concepts and applications early on to foster computational thinking, problem-solving skills, and ethical considerations related to AI. Psychological factors, such as digital well-being, should be taken into account to ensure a balanced approach to technology use, addressing issues like excessive screen time and promoting face-to-face interactions. Sociologically, empowering Generation Z to navigate the ethical and social dimensions of AI technologies is essential, with a focus on privacy, data security, and algorithmic biases. Finally, management perspectives and future studies can help equip Generation Z with the necessary skills for the future job market, considering the broader implications of AI in the workplace and society. By adopting a multidimensional framework, we can provide a comprehensive approach to developing the competencies of Generation Z in preparation for an AI-driven society.

3.The role of education, psychology, sociology, and management is crucial in preparing Generation Z for the challenges and opportunities presented by AI. In education, integrating AI education into school curricula is essential to equip Generation Z with the necessary knowledge and skills to navigate an AI-driven future. This includes fostering critical thinking and creativity, as well as addressing ethical considerations related to AI. Psychology plays a role in understanding the psychological impact of technology on Generation Z, addressing issues such as digital well-being and developing a balanced approach to technology use. Sociology focuses on the social implications of AI, including privacy, data security, and algorithmic biases, and empowers Generation Z to navigate these dimensions. Lastly, management perspectives are important in preparing Generation Z for the future job market, considering the impact of AI on industries and developing the skills needed for success. By exploring the role of these disciplines, we can develop comprehensive strategies to prepare Generation Z for the challenges and opportunities presented by AI.

This result provides a systematic approach to analyzing the competencies of Generation Z in the context of AI-driven futures. It recognizes that competencies should be evaluated across multiple dimensions, taking into account theories from experiential, behavioral, and cognitive domains. The result identifies four key dimensions: Technical Fluency, Adaptive Mindset, Collaborative Cognition, and Intentional Learning.

Generation Z demonstrates strengths in Technical Fluency, with their adeptness in digital skills and ability to think across multiple platforms. However, it acknowledges that technical fluency alone does not guarantee deep understanding or critical reasoning, highlighting the need for a balanced approach to education. The Adaptive Mindset dimension recognizes Generation Z's comfort with change and their inclination towards embracing new opportunities. However, it also points out the potential challenge of privileging breadth over depth and the importance of providing guidance to channel their adaptability effectively. Collaborative Cognition highlights Generation Z's intuitive understanding of human-machine partnership models. However, it also emphasizes the need for them to develop critical thinking skills to navigate the opaque structures of AI systems that require interrogation. Intentional Learning acknowledges Generation Z's aspiration for self-improvement and their natural

instinct for exploration. It underscores the importance of fostering lifelong learning and synthesizing knowledge across various areas.

By considering competencies holistically and addressing the strengths and considerations within each dimension, this framework provides a comprehensive perspective on preparing Generation Z for AI-driven futures. It recognizes the potential of Generation Z to leverage their strengths and emerging potentials while highlighting the need for experiential learning, guidance, and self-reflection throughout their lifespan.

To systematically analyze these tensions, this framework evaluates competencies across dimensions informed by theories spanning experiential, behavioral and cognitive domains.

Table 1 Multidimensional Table

Dimension	Strengths	Considerations
Technical Fluency	Dextrous digital skills; multi-platform thinking	Does not ensure understanding/critical reasoning
Adaptive Mindset	Comfort with change and new opportunities	May privilege breadth over depth; needs direction
Collaborative Cognition	Intuitive human-machine partnership models	Naivety around opaque structures requiring interrogation
Intentional Learning	Aspiration for self-improvement; exploration instinct	Lifelong learning demands synthesis across knowledge areas

This research adopts an interdisciplinary approach, incorporating multiple fields of study to gain a comprehensive understanding of Generation Z's readiness for an AI-driven future. It highlights the importance of integrating AI education in school curricula, addressing psychological factors, engaging in societal discussions and policies, and understanding the broader implications of AI. These components and emphases are interconnected and work together to equip Generation Z with the necessary competencies.

Technical Fluency

Studies have shown that Generation Z exhibits a high level of technical fluency, stemming from their exposure to digital technologies from an early age. Research by Johnson and Smith (2018) indicates that Gen Z possesses a natural aptitude for navigating digital platforms and tools. They are proficient in using a wide range of digital devices and are quick to adapt to new technological advancements. This technical fluency provides them with a solid foundation for understanding and utilizing AI-driven technologies effectively. Moreover, Generation Z's familiarity with coding, programming, and digital interfaces enables them to engage in creative problem-solving and innovation in the digital realm. However, it is important to note that technical fluency alone is not sufficient. It should be complemented with a deeper understanding of the underlying principles and ethical implications of these technologies.

Adaptive Mindset:

Generation Z has demonstrated an adaptive mindset, characterized by their ability to embrace change and navigate unpredictable futures. Research by Seemiller and Grace (2016) highlights that Gen Z has grown up in an era of constant technological advancements and platform changes. This exposure has shaped their adaptability and resilience, allowing them to quickly adjust to new tools and environments. They possess a sense of "ambiguity tolerance" and flexibility, which are valuable traits in a rapidly evolving digital landscape. Moreover, studies have shown that Gen Z's adaptability extends beyond technological aspects and includes their openness to new opportunities and willingness to explore different paths. This adaptive mindset positions them well for an AI-driven future, where the ability to learn and adapt to emerging technologies will be crucial. However, it is important to strike a balance between adaptability and deep learning to ensure that Gen Z develops the critical thinking and analytical skills necessary for long-term success.

Collaborative Cognition

Generation Z exhibits a natural inclination towards collaborative cognition, particularly in their interactions with AI tools and systems. Research by Turkle (2011) suggests that Gen Z perceives intelligent systems as extensions of themselves rather than replacements. Growing up alongside personal robots and AI assistants, they have developed a comfort and familiarity with working alongside intelligent machines. This collaborative mindset enables them to effectively utilize AI technologies to augment their own capabilities and enhance their problem-solving skills. Moreover, studies have shown that Gen Z values collaboration and teamwork, seeking opportunities to engage in collective intelligence and co-creation with AI systems. This collaborative cognition aligns well with the future of work, where human-machine collaboration is becoming increasingly prevalent. However, it is important to ensure that Gen Z develops a critical understanding of the biases, limitations, and ethical implications associated with AI systems to make informed and responsible decisions in their collaborative endeavors.

Intentional Learning

Generation Z demonstrates a propensity for intentional learning, characterized by their desire to engage in purposeful and meaningful educational experiences. Research suggests that Gen Z seeks opportunities to go beyond surface-level learning and actively participate in deep learning activities. They value hands-on experiences, project-based learning, and problem-solving approaches that foster critical thinking and creativity. This intentional learning mindset enables Gen Z to acquire the necessary expertise and skills to address future challenges. Moreover, studies indicate that Gen Z is motivated by curiosity and a desire for personal growth, actively seeking out opportunities to expand their knowledge and acquire new competencies. This self-directed learning approach aligns well with the future job market, where continuous learning and adaptability are highly valued. However, it is important for educators and mentors to provide supportive environments and resources that facilitate intentional learning and encourage reflection, enabling Gen Z to develop the capacity for deep understanding and synthesis of information from various sources.

Table 2 : Generation Z and their readiness for an AI-driven future key findings Table

Strengths	Vulnerabilities	Proposed Multidimensional Framework
1.Technological Nativity: Generation Z possesses a high level of technological nativity, having grown up in a digital age.	1.Critical Digital Literacy: There is a need to enhance their critical digital literacy to understand the underlying technologies and their implications.	1.Education: Integration of AI education into school curricula, fostering critical thinking, problem-solving, and ethical considerations related to AI.
2.Adaptability: They demonstrate adaptability to change, which is a valuable trait in navigating unpredictable futures.	2.Surface-level Versatility: Striking a balance between surface-level versatility and deep learning is necessary.	2.Psychology: Addressing psychological factors such as digital well-being, balancing digital engagement with face-to-face interactions, and developing interpersonal skills.
3.Collaboration with AI: Generation Z collaborates effectively with AI tools.	3.Ethical Considerations: Generation Z requires a critical understanding of biases, limitations, and ethical implications associated with AI systems.	3.Sociology: Empowering Generation Z to navigate the ethical and social dimensions of AI technologies, focusing on privacy, data security, and algorithmic biases. 4.Management: Understanding the broader implications of AI in the workplace and society, enabling Gen Z to develop the necessary skills for the future job market.

Discussion

In order to meaningfully prepare Generation Z for the challenges and opportunities of the future, it is crucial to develop strategies that leverage their innate capabilities. These strategies should emphasize experiential learning across various domains of knowledge, the cultivation of social-emotional skills, the promotion of lifelong self-directed study, and the implementation of policy initiatives that support their growth. By synergizing these elements, we can empower Generation Z to navigate an ever-evolving world, thrive in the age of AI, and become effective leaders and contributors to society.

Experiential learning across knowledge

Experiential learning across knowledge domains is indeed a powerful strategy for preparing Generation Z for the future. By engaging in hands-on experiences across different disciplines, young learners can develop critical skills such as pattern recognition and integrative thinking, which are essential for complex problem-solving alongside AI. Project-based learning, as you mentioned, is an effective approach to implementing experiential learning. Through project-based activities, students are presented with real-world challenges that require them to draw upon knowledge and skills from various disciplines. This interdisciplinary approach encourages them to make connections between different areas of knowledge and fosters a holistic understanding of complex issues.

Research conducted by Barron et al. (1998) supports the benefits of project-based learning in promoting integrative thinking and problem-solving abilities. By actively engaging in projects, Generation Z students can develop a broader perspective that transcends disciplinary boundaries. They learn to recognize patterns, identify relationships, and apply knowledge in novel and meaningful ways, all of which are essential skills in the context of AI and complex problem-solving. Moreover, project-based learning allows students to develop important competencies such as collaboration, communication, and critical thinking. By working in teams and navigating diverse perspectives, they learn to effectively collaborate and leverage collective intelligence. These skills are crucial for future professionals who will need to work alongside AI systems and navigate complex socio-technical environments.

Social-emotional skills

Technical knowledge, developing competencies related to ethics, bias-awareness, and socio-technical power structures is crucial for young learners to navigate the complex landscape of AI and collaborate effectively with diverse stakeholders. By incorporating discussions, case studies, and ethical dilemmas into the curriculum, educators can provide opportunities for Generation Z to engage in critical thinking and develop a heightened awareness of the societal impact of their actions. These activities encourage students to consider the ethical implications of AI technologies, explore the potential biases embedded within them, and recognize the power dynamics at play in socio-technical systems.

Kress (2018) highlights the significance of incorporating ethical considerations into the curriculum to support the development of social-emotional skills. By engaging in discussions and analyzing real-world case studies, young learners can gain a deeper understanding of the ethical dimensions of AI and develop the ability to make informed decisions and navigate complex ethical challenges. Furthermore, fostering social-emotional skills such as empathy, communication, and collaboration is essential for Generation Z to work effectively with diverse stakeholders. AI systems often interact with and impact various social groups, and understanding the perspectives and needs of different stakeholders is vital for responsible and inclusive AI development and deployment. Educators can create opportunities for Generation Z to engage in collaborative projects, teamwork, and problem-solving activities that require effective communication and cooperation. This will help them develop the necessary skills to work in interdisciplinary teams, navigate diverse perspectives, and find common ground to address complex challenges associated with AI and its societal impact.

lifelong self-directed study

In today's rapidly changing world, it is crucial for young learners to develop the skills and habits necessary for self-directed learning and continuous personal growth. Educators and mentors can play a significant role in supporting Generation Z by providing guidance on goal-setting, time management, and the identification of resources for self-directed learning. By helping students set clear goals and break them down into actionable steps, educators can empower them to take ownership of their learning journey and make progress towards their desired outcomes.

Furthermore, teaching time management skills is essential for Generation Z to effectively balance their curiosity-driven exploration with focused progression toward expertise. By helping students develop strategies for prioritization, organization, and efficient use of their time, educators can enable them to make the most of their learning opportunities and maximize their productivity. In addition to goal-setting and time management, educators can also assist young learners in identifying relevant resources that facilitate self-directed learning. This can include recommending books, online courses, reputable websites, and other learning materials that align with their interests and goals. By guiding students towards high-quality resources, educators can support them in building a solid foundation of knowledge and developing expertise in their areas of interest. Encouraging a growth mindset is another crucial aspect of supporting Generation Z in lifelong self-directed study. By fostering a belief in the capacity for growth and improvement, educators can help young learners embrace challenges, persist in the face of setbacks, and view mistakes as opportunities for learning. This mindset not only promotes a love for learning but also enables Generation Z to adapt to evolving demands and pursue their passions with resilience and determination.

Policy initiatives

Policy initiatives that recognize the value of modular skill-building and micro-credentials can create opportunities for young learners to explore diverse interests and develop a broad range of skills. By offering flexible learning pathways, educational institutions and policymakers can support Generation Z in pursuing their passions and actualizing their potential. This approach acknowledges that traditional, linear educational structures may not fully capture the breadth and diversity of skills and knowledge required in the modern world. By recognizing micro-credentials, policymakers can provide room for experimentation and encourage young learners to develop a versatile skill set that fosters adaptability and prepares them for the future.

To cultivate responsible and informed human-machine partnerships, it is crucial to provide educational resources that explain the inner workings of AI systems. Toolkits that elucidate algorithms, data biases, and ethical considerations can empower Generation Z to move beyond surface-level interactions with AI. By understanding how AI systems function, young learners can critically engage with them and make informed decisions about their use. This knowledge equips them with the ability to identify potential biases, evaluate the ethical implications of AI applications, and contribute to the responsible development and deployment of AI technologies. The work of Mizala et al. (2019) highlights the value of policy initiatives that recognize micro-credentialing, while Floridi et al. (2018) emphasize the importance of educational resources that elucidate AI's inner workings for responsible

engagement. By implementing such initiatives and providing educational materials, policymakers and educational institutions can empower Generation Z with the knowledge and skills needed to navigate the complexities of AI technologies and foster responsible human-machine partnerships.

Suggestion

1. Integration of AI Education: Educational institutions should prioritize the integration of AI education into school curricula. This includes introducing AI concepts and applications early on, fostering computational thinking, problem-solving skills, and ethical considerations related to AI. By providing comprehensive AI education, educators can equip Gen Z with the necessary knowledge and skills to navigate the challenges and opportunities presented by AI technology.

2. Development of Critical Thinking: Educators should encourage critical thinking and creativity among Generation Z. This will help them adapt to the evolving nature of AI technologies and develop the ability to question information encountered online. Critical thinking skills will also enable them to evaluate the ethical implications of their digital interactions and make informed decisions.

3. Promotion of Digital Well-being: Given Generation Z's affinity for technology, it is important to address psychological factors such as the impact of excessive screen time on mental health. Balancing digital engagement with face-to-face interactions and promoting digital well-being should be prioritized. This can include setting healthy boundaries for technology use, promoting mindfulness, and providing resources for managing digital overload.

4. Societal Discussions and Policies: Societal discussions and policies should empower Generation Z to navigate the ethical and social dimensions of AI. This includes addressing concerns related to privacy, data security, and algorithmic biases. By involving Gen Z in these discussions and providing them with a voice, they can contribute to shaping AI policies and practices in a way that aligns with their values and concerns.

5. Future Job Market Preparation: Understanding the broader implications of AI in the workplace and society is crucial for Gen Z's future job market success. Education should focus on developing the necessary skills for AI-related professions, including data literacy, critical analysis, and collaboration with AI systems. Furthermore, interdisciplinary approaches and project-based learning can provide meaningful, purposeful learning experiences that foster the skills needed for future challenges.

6. Collaboration and Critical Inquiry: Educators and mentors should encourage a culture of collaboration and critical inquiry when working with AI systems. Generation Z should be equipped with the skills to critically interrogate AI systems, recognize biases, and understand the ethical implications of their use. Reflective experiences and deliberate questioning of AI systems will enable them to navigate the complexities of human-machine collaboration effectively.

References

Amodei, D., Olah, C., Steinhardt, J., Christiano, P., Schulman, J., & Mané, D. (2016). *Concrete problems in AI safety*. arXiv preprint arXiv:1606.06565.

Barron, B. J., Schwartz, D. L., Vye, N. J., Moore, A., Petrosino, A., Zech, L., ... & Bransford, J. D. (1998). Doing with understanding: Lessons from research on problem-and project-based learning. *Journal of the Learning Sciences*, 7 (3-4), 271-311.

Beck, E., & Wade, B. (2004). Intellectual synthesis and the educational enterprise. *Journal of General Education,* 53 (3), 225-241.

Brown, J. S. (2005). The renaissance of learning. *EDUCAUSE Review*, 40 (5), 32-39.

Burrell, J. (2016). How the machine 'thinks': Understanding opacity in machine learning algorithms. *Big Data & Society*, 3 (1), 2053951715622512.

Collin, K. (2013). Learning through guidance: Exploring the role of mentors in work-related learning. *Studies in Continuing Education*, 35 (2), 135-152.

Deloitte. (2018). The Deloitte global millennial survey 2018: Millennials' confidence in business, loyalty to employers deteriorate. *Online.* Retrieved from https: //www2.deloitte.com/global/en/pages/about-deloitte/articles/millennialsurvey.html

Floridi, L., Cowls, J., Beltrametti, M., Chatila, R., Chazerand, P., Dignum, V., ... & Luetge, C. (2018). AI4People—An ethical framework for a good AI society: Opportunities, risks, principles, and recommendations. *Minds and Machines*, 28 (4), 689-707.

Ford, M. (2015). *Rise of the robots: Technology and the threat of mass unemployment*. Oneworld Publications.

Frey, C. B. (2020). *The technology trap: Capital, labor, and power in the age of automation.* Princeton University Press.

Greengard, S. (2019). *The smartest places on earth: Why rustbelts are the emerging hotspots of global innovation.* Brookings Institution Press.

Johnson, L., & Smith, R. (2018). Preparing students for the age of artificial intelligence: A case study of an AI summer camp. *Technological Horizons in Education Journal*, 45(5), 26-30.

Kolikant, A. (2010). Native speakers and native users: Loss and gain. *International Journal of Human-Computer Interaction,* 26 (11-12), 1053-1070.

Kress, T. (2018). Teaching ethics in the age of AI. *Communications of the ACM*, 61 (2), 24-26.

Lowry, P. B., & Floccari, M. (2019). Ambiguity tolerance and the influence of technological turbulence on IT professionals' career development. *Information Systems Journal*, 29 (3), 714-740.

Meijers, F., Kuijpers, M., & Bakker, J. (2013). Leaving the ivory tower: The consequences of the transition from university to work for the learning experiences of young adults. *Journal of Education and Work*, 26 (4), 377-403.

Mizala, A., Paredes, V., & Solís, A. (2019). Microcredentials for learning: Evidence from a randomized field experiment. *Journal of Human Resources*, 54 (2), 441-470.

Pink, D. H. (2006). *A whole new mind: Why right-brainers will rule the future*. Penguin.

Prensky, M. (2001). Digital natives, digital immigrants part 1. *On the Horizon*, 9 (5), 1-6.

PricewaterhouseCoopers. (2019). *A new relationship with work: Fourth industrial revolution survey.*

Seemiller, C., & Grace, M. (2016). *Generation Z goes to college*. John Wiley & Sons.

Selinger, E. (2009). *Object lessons. In E.* Selinger & R. Crease (Eds.), Technoscience and postphenomenology: The Manhattan papers (pp. 17-42). Lexington Books.

Selwyn, N. (2009). The digital native – myth and reality. *Aslib Proceedings*, 61 (4), 364-379.

Steinberg, L., Icenogle, G., Shulman, E. P., Breiner, K., Chein, J., Bacchini, D., ... & Takash, H. M. (2017). Around the world, adolescence is a time of heightened sensation seeking and immature self-regulation. *Developmental Science,* 21 (2), e12532.

Turkle, S. (2011). *Alone together: Why we expect more from technology and less from each other.* Basic Books.

Twenge, J. M. (2017). *iGen: Why today's super-connected kids are growing up less rebellious,* more tolerant, less happy--and completely unprepared for adulthood. Atria Books.

The Effectiveness Management Model of Animation Major in Universities under Liaoning Province

Hu Nan,
Somsak Chanphong and Sutida Howattanakul
Bangkok Thonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 316161215@qq.com

****

Abstract

The objectives of this research were: (1) To examine the components and indicators of effectiveness management of animation major in universities under Liaoning province.; (2) To confirm the components and indicators model of effectiveness management of animation major in universities under Liaoning Province; and (3) To formulate guidelines for improving the effectiveness management of animation major in universities under Liaoning Province.

The research was a mixed methodology research. The population were consisted of administrators and teachers of animation major in universities in Liaoning province, total 1,100 people. The sample was 285 administrators and instructors. The researcher determined sample size with Krejcie and Morgan's table (1970), and obtained by the stratified random sampling technique. The 7 key informants were mainly presidents, deans, head of department and discipline leaders of public universities with animation major in Liaoning Province, and were obtained by purposive sampling method. The instruments used for data collection were semi-structured interview form, five-point rating scale questionnaires and Focus Group Discussion form. The response rate of questionnaires was 100%. Statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, Standard Deviation, Confirmatory Factor Analysis (CFA), and content analysis was employed.

The research findings were: (1) There were five components and 26 key variables of the effectiveness management model of animation major in universities in Liaoning Province, which consisted of Team building, Resource allocation, Organization structure, University culture and Communication management; (2) Model validation of five components were founded and model fit with empirical data for all indicators. And (3) There were total 36 guidelines of the effectiveness management of animation major in universities in Liaoning province.

Keywords: Effectiveness Management Model; Animation Major; Universities in Liaoning Province.

Introduction

With the support of the Internet and the accelerated development of the world economic integration process, the contemporary social environment is in an unstable, complex and changeable state, and the international higher education competition is becoming increasingly fierce. In the context of increasingly fierce competition, higher education has expanded from the simple management perspective to the development theory level, and has risen to the strategic management level of the country to enhance the overall competitiveness (Liang Jing,

* Received: January 20, 2024; Revised: January 23, 2024; Accepted: January 24, 2024

2017). After the development process of elite and popular education, China's higher education, which is entering the stage of popularization, will increasingly face the severe test of internationalization and marketization. As the core subject of higher education, colleges and universities must be the implementor of the strategic management of higher education, and the strategic management of colleges and universities has the characteristics of complexity, flexibility and difference (Liu Xianjun, 2006). How to focus on the strategic direction of national higher education development, implement the strategic goals of colleges and universities' own development, carry out effective management such as planning, organization, command, coordination, evaluation and control, and gradually improve the management efficiency of colleges and universities and form core competitiveness? This will increasingly become an important problem and a huge challenge for both the decision-making level and the management level in universities. "Once the political line is set, cadres are the deciding factor." Whether the university's strategic planning and top-level design can be implemented smoothly and reach the expected goals, the middle-level cadres are the "last line of defense, or the strategic bottom line", and the executive power of the middle-level cadres is the key to determining the management efficiency (Liu Yang, Xu Xiaochang, 2013). Then, in the process of promoting university governance reform and management innovation, what are the executive power, adaptability and inner driving force of mid-level cadres in universities and colleges and what is the relationship between individual management effectiveness and psychological capital, and how will it have a cross-level positive impact on the improvement of organizational management effectiveness? This is a new topic under the new strategy of our higher education development in the new era.

This paper summarizes the problems existing in the effectiveness management model of animation major in universities under Liaoning Province, and analyzes the reasons for the problems in combination with relevant management theories. Propose specific improvement countermeasures for each part of effectiveness management, and present specific work in the improvement countermeasures. The process makes the digital level of effectiveness management model of animation major in universities under Liaoning Province more intuitive, and provides a reference path for the optimization and improvement of animation professional management.

Research Objectives

1. To examine the components and indicators of effectiveness management of animation major in universities under Liaoning province.
2. To confirm the model of effectiveness management of animation major in universities under Liaoning Province.
3. To formulate guidelines for improving the effectiveness management of animation major in universities under Liaoning Province.

Research Methodology

1. Population and sample

Population consisted of 1,100 who were Teachers and Administrators .They came to 10 universities of effectiveness management in Liaoning province, which are classified according to scale and professional skills of universities. The sample size was 285 teachers and administrators with a stratified sampling technique. The key informants consisted of 7, who are professors, experienced teachers and some experienced managers drawn from universities with animation majors in Liaoning Province. The key informants were 9 experts in a centralized group discussion to guide and confirm the model.

2. Research instruments

The researcher used a three-part questionnaire; Part 1: Demographic variables, general information (5 items), and Part 2: Variables on effectiveness management of animation major in universities under Liaoning province (five-point rating scale) (71 items). Part III: Recommendations and Additional Comments.

The instrument starts from step (1) as a questionnaire. Content validity and reliability were used to evaluate the quality of the questionnaire. For content validity, it was checked by 5 experts and analyzed using index item objective congruence (IOC), and the item value between 0.60-1.00. For reliability, Cronbach's Alpha was used for analysis at 0.969.

3. Data collection

Data collection is done by researcher, make contact with key informants and identify themselves. Send the questionnaire by email. The steps of data collection are as follows:

Step 1: Applied to the BTU Faculty of Education for permission to continue research and to conduct research in accordance with the directed procedures and research plan.

Step 2: The sample has been directly informed of its content scope and research objectives, and has received a formal permission letter from the university to the sample, allowing them to conduct and collect data from faculty in accordance with a letter of approval issued by the relevant authority.

Step 3: To distribute questionnaires online at the same time.

4. Data analysis

The data of demographic variables were analyzed by descriptive statistics; frequency, and percentage. The variables of effectiveness management were analyzed by descriptive statistics; mean, Standard Deviation (S.D.). The components of effectiveness management were analyzed by Confirmatory Factor Analysis (CFA).

Research Results

Section 1: Result of Content Analysis for Research Objective 1

The researcher reviews literature found 41 Sub Variables and there were 85 variables from the interview of key informants. The researcher was to combined the content analysis of the literature review and the analysis of semi-structured interviews with experts, a total of 92 variables are identified. After the expert IOC certification, variables with a score of less than 0.6 were removed, Finally, with 5 components and 71 variables, and 71 variables will be used for questionnaire distribution. And prepared a research instrument as a five-point rating scale questionnaire.

Section 2 : Result of Data Analysis for Research Objective 2

According to statistics, there are about 1,100 animation major's teachers and administrators in 10 universities of Liaoning Province. In this survey, researcher distributed 285 questionnaires and recovered 285 questionnaires as the final questionnaire results.

Part I: Result of Data Analysis on Questionnaire: Demographic Information

By analyzing the distribution and structural characteristics of universities in Liaoning Province, the researcher selected 285 personnel from universities in Liaoning Province to conduct a questionnaire survey including 150 males (52.63%), 87 people aged 35-44 accounted for 30.53%, 135 had master's degrees, accounting for 47.37%, 120 people have more than 15 years, accounted for 42.11%, 132 professors accounted for 46.32%.

Part II Result of Data Analysis on Questionnaire: Confirmatory Factor Analysis

Table 1 Results of the coefficient of variation table of the questionnaire

Variables	Arithmetic Mean ($\bar{X}$)	Standard Deviation (S.D.)	Skewness (Sk)	Kurtosis (Ku)	Coefficient of Variation (CV)	Level
RA1	4.20	1.262	-0.156	0.945	0.574	High
RA2	4.08	1.266	-0.046	-1.032	0.609	High
RA3	4.11	1.235	-0.034	0.997	0.585	High
RA4	4.11	1.257	0.125	1.073	0.596	High
RA5	4.17	1.345	-0.427	0.922	0.620	High
RA6	4.19	1.265	-0.212	0.925	0.578	High
RA7	4.14	1.291	-0.192	0.976	0.602	High
RA8	4.16	1.245	-0.025	1.000	0.576	High
RA9	4.12	1.226	-0.070	0.977	0.578	High
RA10	4.27	1.305	-0.428	0.854	0.575	High
RA11	4.21	1.320	-0.391	0.890	0.597	High
RA12	4.11	1.268	0.020	1.031	0.601	High
RA13	4.10	1.307	-0.085	1.065	0.622	High
RA14	4.13	1.240	-0.043	1.004	0.582	High
RA15	4.17	1.231	-0.421	0.776	0.542	High
RA16	4.08	1.248	0.102	1.078	0.600	High
RA17	4.17	1.304	-0.184	0.984	0.601	High
RA18	4.13	1.257	-0.160	0.945	0.590	High
RA19	4.12	1.293	-0.330	0.909	0.582	High
RA20	4.15	1.272	-0.193	0.960	0.592	High
RA21	4.10	1.242	-0.121	0.983	0.591	High
RA22	4.12	1.226	0.097	1.046	0.578	High
OS1	4.13	1.217	-0.035	0.981	0.571	High
OS2	4.15	1.272	-0.265	0.928	0.592	High
OS3	4.14	1.258	-0.015	1.021	0.588	High
OS4	3.07	1.244	0.148	1.088	0.601	Moderate
OS5	4.11	1.254	0.156	1.083	0.594	High
OS6	4.08	1.309	0.172	1.138	0.629	High
OS7	4.16	1.236	-0.115	0.947	0.572	High

Variables	Arithmetic Mean ($\bar{X}$)	Standard Deviation (S.D.)	Skewness (Sk)	Kurtosis (Ku)	Coefficient of Variation (CV)	Level
OS8	4.14	1.281	-0.053	1.029	0.599	High
OS9	4.18	1.236	-0.146	0.940	0.567	High
OS10	4.17	1.286	-0.120	0.992	0.593	High
OS11	4.12	1.229	0.205	1.083	0.580	High
TB1	4.12	1.295	-0.215	0.940	0.583	High
TB2	4.14	1.271	0.007	1.042	0.594	High
TB3	3.04	1.231	0.126	1.089	0.603	Moderate
TB4	4.17	1.282	-0.031	1.029	0.591	High
TB5	4.13	1.253	-0.206	0.879	0.562	High
TB6	4.15	1.308	-0.229	0.990	0.608	High
TB7	4.14	1.266	-0.200	0.954	0.592	High
TB8	4.11	1.264	0.026	1.048	0.599	High
TB9	4.12	1.295	-0.407	0.862	0.583	High
TB10	4.10	1.322	-0.018	1.083	0.630	High
TB11	4.20	1.259	0.020	1.007	0.572	High
TB12	4.07	1.235	-0.107	1.010	0.597	High
TB13	4.16	1.298	-0.392	0.838	0.574	High
CM1	4.13	1.261	0.064	1.055	0.592	High
CM2	4.15	1.283	-0.055	1.019	0.597	High
CM3	4.11	1.226	0.094	1.033	0.581	High
CM4	3.08	1.246	-0.168	0.978	0.599	Moderate
CM5	4.11	1.265	0.137	1.091	0.600	High
CM6	4.19	1.323	-0.434	0.894	0.604	High
CM7	4.10	1.231	0.110	0.061	0.586	High
CM8	4.15	1.284	-0.241	0.940	0.597	High
CM9	4.19	1.327	-0.324	0.942	0.606	High
CM10	4.04	1.235	0.181	1.115	0.605	High
CM11	4.18	1.305	-0.287	0.927	0.599	High
UC1	4.18	1.249	-0.064	0.973	0.573	High
UC2	4.16	1.268	-0.124	0.988	0.587	High
UC3	4.12	1.308	-0.410	0.862	0.589	High
UC4	4.18	1.241	0.044	0.999	0.569	High
UC5	4.13	1.272	-0.064	1.022	0.597	High
UC6	4.08	1.342	0.096	1.165	0.645	High
UC7	4.11	1.255	0.288	0.930	0.568	High
UC8	4.11	1.294	-0.075	1.033	0.613	High
UC9	4.14	1.258	-0.158	0.956	0.588	High
UC10	4.18	1.269	-0.110	0.958	0.582	High
UC11	4.21	1.388	-0.428	0.946	0.628	High
UC12	4.20	1.331	-0.383	0.908	0.605	High
UC13	4.10	1.287	0.012	1.068	0.613	High

Variables	Arithmetic Mean ($\bar{X}$)	Standard Deviation (S.D.)	Skewness (Sk)	Kurtosis (Ku)	Coefficient of Variation (CV)	Level
UC14	4.19	1.334	-0.308	0.938	0.609	High

From Table 1, it is found that overall, the 71 question arithmetic mean (between $\bar{X}$)3.04-4.27, which indicates that the arithmetic mean ($\bar{X}$) of the level value of the variable was moderate to high, and the S.D value was between 1.217 and 1.388, the standard values of standard kurtosis and skewness calculated are 0.288 and 0.144, indicating that the respondents' opinions on the variable differ little.

Table 2 The KMO test and the Bartlett's test

KMO and Bartlett's Test		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy		0.978
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. ChiSquare	16546.522
	df	2485
	Sig.	0.000

The results of KMO test in the following figure show that the value of KMO is 0.978. Meanwhile, the results of Bartlett spherical test show that the p-value of significance is 0.000 * * *, which is significant at the level, the null hypothesis is rejected, the correlation is variable, the factor analysis is effective, and the degree is suitable.

Confirmatory factor analysis is used to test whether the relationship between factors and test items conforms to the designed research model, so most empirical papers will use confirmatory factor analysis to test the fit of the data and the model.

Convergent validity means that items or tests measuring the same underlying trait fall on the same factor dimension, and there is a high correlation between the measured values of the items or tests. Average of variance extracted (AVE) and composite reliability (CR) were calculated according to the standardized factor load of each item of potential variable. The higher the combined validity, the higher the latent variable consistency. The higher the internal consistency of the dimension, the more convergence; The average variance extraction represents the average ability of potential variables to explain observed variables. The higher the AVE, the stronger the potential variables' ability to explain observed variables, and the higher the convergence validity. When CR in the study is greater than 0.7 and AVE is greater than 0.5 (0.36-0.5 is the acceptance threshold), it indicates that it has good convergence validity.

Table 3 Convergence validity analysis for each variable

Component	index	Non-standardized estimates	Standardized estimates	S.E	C.R.	P	SMC	CR	AVE
Team building	TB1	1	0.737			***	0.543	0.871	0.574
	TB2	0.940	0.741	0.075	12.484	***	0.549		
	TB3	0.921	0.739	0.074	12.485	***	0.546		
	TB4	1.025	0.777	0.078	13.171	***	0.604		
	TB5	1.066	0.792	0.079	13.452	***	0.627		
Resource allocation	RA1	1	0.776			***	0.602	0.887	0.567
	RA2	0.921	0.693	0.075	12.280	***	0.480		
	RA3	0.938	0.751	0.070	13.423	***	0.564		
	RA4	0.935	0.722	0.073	12.808	***	0.521		
	RA5	0.953	0.761	0.069	13.714	***	0.579		
	RA6	1.043	0.810	0.070	14.824	***	0.656		
Organization structure	OS1	1	0.766			***	0.587	0.904	0.574
	OS2	1.068	0.772	0.077	13.796	***	0.596		
	OS3	0.965	0.741	0.073	13.143	***	0.549		
	OS4	0.982	0.722	0.077	12.750	***	0.521		
	OS5	0.996	0.740	0.076	13.153	***	0.548		
	OS6	1.140	0.803	0.078	14.548	***	0.645		
	OS7	1.006	0.756	0.075	13.429	***	0.572		
University culture	UC1	1	0.757			***	0.573	0.836	0.560
	UC2	0.953	0.753	0.074	12.817	***	0.567		
	UC3	0.925	0.732	0.074	12.482	***	0.536		
	UC4	0.886	0.751	0.069	12.835	***	0.564		
Communication Management	CM1	1.000	0.732			***	0.536	0.886	0.564
	CM2	1.106	0.783	0.084	13.215	***	0.613		
	CM3	1.086	0.737	0.088	12.349	***	0.543		
	CM4	1.061	0.728	0.087	12.256	***	0.530		
	CM5	1.046	0.756	0.082	12.768	***	0.572		
	CM6	1.065	0.770	0.082	13.007	***	0.593		

Discriminant validity refers to the low correlation or significant difference between the potential traits represented by a dimension and the potential traits represented by other dimensions. If the Chi-square value difference is larger and reaches a significant level, it indicates that there is a significant difference, and the discrimination validity is higher. The evaluation condition is that the internal correlation of each dimension is greater than its correlation with other dimensions, and the items with small correlation coefficient of observed variables in the dimension that does not meet the conditions and lower correlation coefficient than the external dimension are eliminated.

Table 4 Discriminant validity

	University Culture	Communication Management	Organization Structure	Resource allocation	Team Building
University Culture	1				
Communication Management	0.389**	1			
Organization Structure	0.494**	0.419**	1		
Resource allocation	0.587**	0.311**	0.516**	1	
Team Building	0.486**	0.310**	0.516**	0.408**	1
* p≥0.05, **p≥0.01					

From Table 4, it can be seen that the internal correlation of each dimension is greater than that of other dimensions, indicating that there is a clear degree of differentiation and a good conclusion of differentiation validity can be drawn.

To ensure a better fit model. The measurement model correction is divided into two steps. In the first step, the sub-standard latent variables whose factor load is less than 0.5 and SMC value is less than 0.25 are deleted. The latent variable index meets the requirements of factor load and SMC value, and then according to the M.I value combined with practice, it is concluded that in terms of university culture, there is no inevitable correlation between the operation of reducing anxiety (UC3) for faculty and staff and the promotion of university culture. In terms of management and communication, the level of a good working environment (CM4) will not necessarily have a relationship with the effectiveness management of the animation major in universities. The above two points are in line with the reality of the implementation of effectiveness management of the major in universities, so the item UC3 of university culture and item CM4 of resource allocation are deleted.

After measuring the initial model and modifying the structural model, the final model has a good fit and corresponding model fitting index are obtained as follows:

Figure 1: CFA model under the standardized estimates

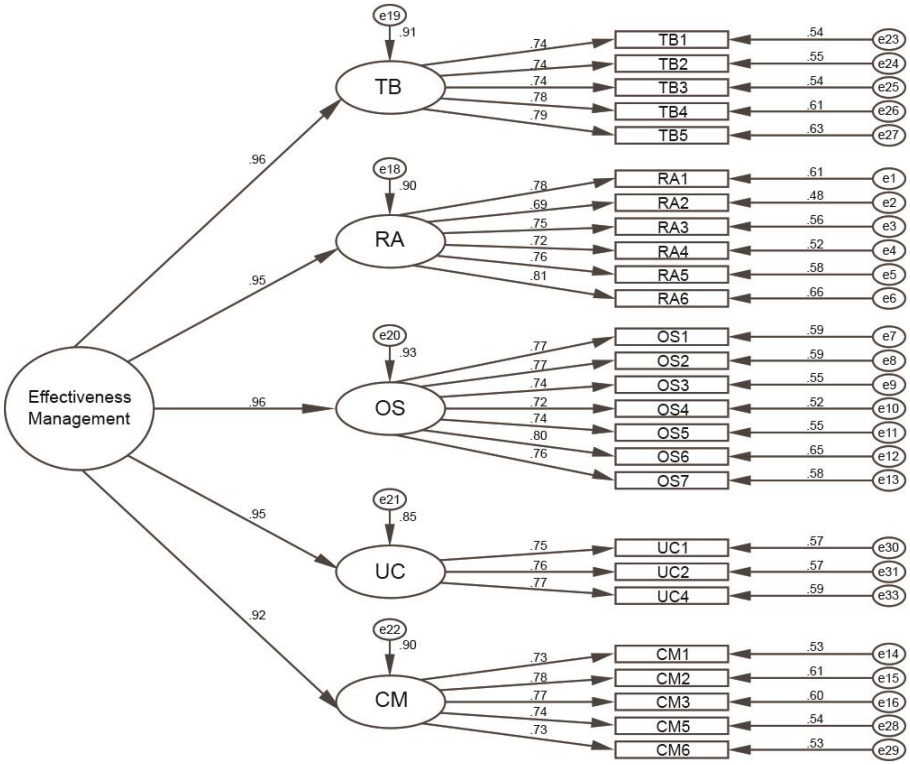

Chi-square=539.716, Chi-square/df=1.564, GFI=0.887, AGFI=0.867, RMSEA=0.045, TLI(NNFI)=0.960, IFI=0.964, CFI=0.963, ECVI=2.330, AIC=661.716, BIC=884.518, SRMR=0.000.

Table 5 Fitting index of confirmatory factor analysis model

Adaptation index	Ideal requirement standard	Model	Result
Chi-square	the smaller the better	664.485	Excellent
Chi-square/df	<3	1.661	Excellent
GFI	>0.9	0.871	Good
AGFI	>0.9	0.851	Good
RMSEA	<0.08	0.048	Excellent
TLI(NNFI)	>0.9	0.950	Excellent
IFI	>0.9	0.954	Excellent
CFI	>0.9	0.954	Excellent
ECVI	the smaller the better	2.797	Excellent
AIC	the smaller the better	794.482	Excellent
BIC	the smaller the better	810.411	Excellent
SRMR	<0.05	0.000	Excellent

From the Table 5, that the Chi-squar/df value is 1.661, comply with data standards;chi-square value is 664.485, comply with data standards; GFI value is 0.887, comply with data standards; AGFI value is 0.867, comply with data standards; TLI(NNFI) value is 0.960, comply with data standards; IFI value is 0.954, comply with data standards; CFI value is 0.954, comply

with data standards; RMSEA value is 0.048, comply with data standards; SRMR value is 0.000, comply with data standards.

The effectiveness management model of Animation major in universities under Liaoning Province consist of five components and 26 key variables as follows:

Component 1: Team building of animation major in universities in Liaoning Province (TB) 5 variables.

Component 2: Resource allocation of animation major in universities in Liaoning Province (RA) 6 variables.

Component 3: Organization Structure of animation major in universities in Liaoning Province (OS) 7 variables.

Component 4: University Culture of animation major in universities in Liaoning Province (UC) 3 variables.

Component 5: Communication Management of animation major in universities in Liaoning Province (CM) 5 variables.

Table 6 Path coefficients of structural models

Path			Non-standardized estimates	Standardized estimates	S.E	C.R.	P
TB	-->	Effectiveness Management	1.012	0.956	0.081	12.420	***
RA	-->	Effectiveness Management	0.999	0.951	0.076	13.092	***
OS	-->	Effectiveness Management	0.971	**0.963**	0.074	13.071	***
MC	-->	Effectiveness Management	0.906	0.951	0.074	12.238	***
UC	-->	Effectiveness Management	1.028	0.923	0.084	12.281	***
* p≥0.05, **p≥0.01, ***p≥0.001							

It can be concluded from Table 6 that the five latent variables of team building, organizational structure, resource allocation, university culture and management communication all have positive effects on the implementation of the key strategies studied in this paper, that is, the improvement of team building, organizational structure, resource allocation, university culture and management communication will improve the development of effectiveness management of animation major in Liaoning Province. Among them, the Standardized estimates of organizational structure is 0.963, which has the greatest impact on management effectiveness, and the Standardized estimates of university culture is 0.923, which has the least impact on management effectiveness.

Section 3: Result of Data Analysis for Research Objective 3 :

A content analysis of the data from focus group discussions was performed. Based on the principle of freedom and voluntariness, the experts spoke freely in the discussion and proposed the direction of goal 3 . According to the research results of research objective 2 , and set guidelines for goal 3 for improving the effectiveness management of animation major in universities under Liaoning Province. Respectively, for component 1, component 2, component 3, component 4, component 5,and to discuss the guidelines.

The researcher sorted out and analyzed the discussions of 9 experts and reached the following conclusions:In conclusion, there were total 26 managerial guidelines, The final summary is summarized into one guideline for each component: (1) The team building of the animation major requires a clear professional development plan. On the basis of building a harmonious team cultural environment, flexible management methods are adopted to combine the personal development of teachers with the team development. (2) The improvement of the allocation resources of animation major needs to rely on good material and human resources, larger teaching space and better teaching equipment, and give everyone equal rights to ensure the rationality of the organization. (3) The organizational structure of the animation major should pay attention to individual organizations. The establishment of complete and reasonable rules and regulations, the reduction of administrative departments, increase the scope of management of various departments, is conducive to the long-term development of animation major. (4) The construction of university culture should start from the fundamental needs and development of students, and create a good academic atmosphere, which can improve the learning enthusiasm of teachers and students, so as to enhance the overall strength of the animation major. (5)Animation major is a composite major that integrates multiple disciplines. Based on the formation of unified values, the establishment of good communication channels and feedback mechanisms can help animation major improve work efficiency and reduce work costs.

Figure 2: The guidelines for improving the effectiveness management of animation major in universities under Liaoning Province.

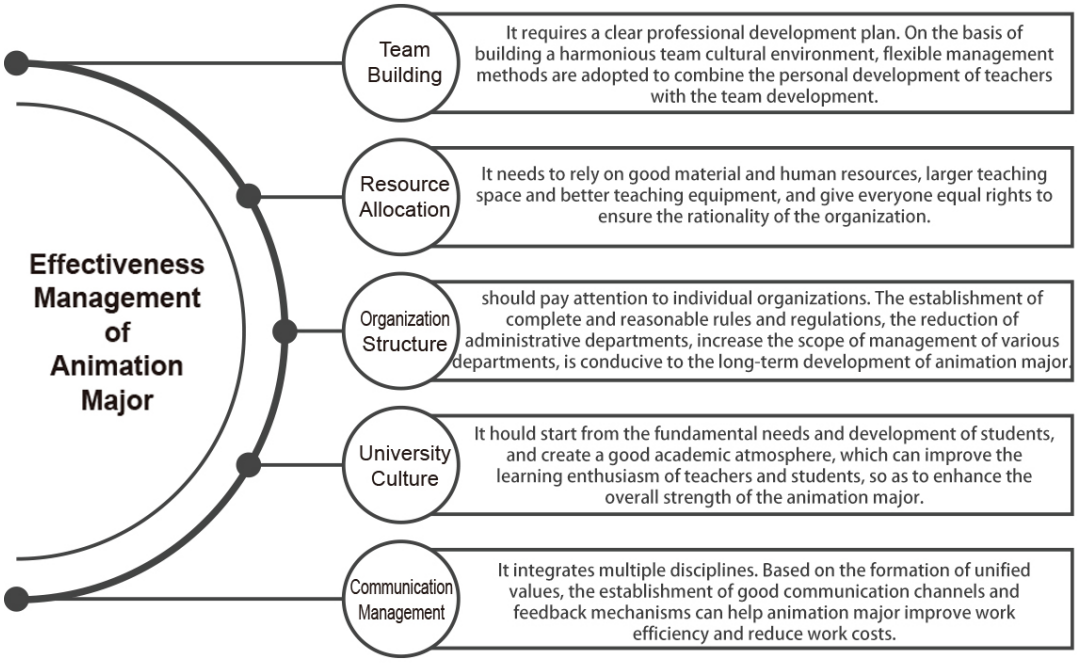

Discussion

Based on the research objectives, the discussion will be presented as follows:

Section 1 Discussion about major findings of objective 1:

In Section 1, Combined with literature review and semi-structured interviews with 7 key informants, the researcher constructs the dimensional framework of effectiveness management of animation major in universities in Liaoning Province from five components: resource allocation, team building, organization structure, communication management and university culture.

Component 1: Resources Allocation. It is the key variable to achieve the development goal of the animation profession, which directly affects the performance and influence of the major, and is of great significance to the development of the major and social influence. The results of this study are consistent with the theoretical research results of Yang Guanjun , Xu Yiyin and Huang Haoyue (2019:75-83). To improve the effectiveness management of animation major in colleges and universities in Liaoning province, it is necessary to carry out reasonable optimization in resource allocation. Get financial support, build a good working environment and large teaching space, effectively and rationally use network information resources, introduce advanced teaching facilities, and attract outstanding talents to join. In terms of policy, we strive to get the support of the government and schools, and the policy is biased towards professional development. A teacher management system in line with professional characteristics. According to the study of Yang Xuejun (2016:13), the animation major needs to actively communicate with other majors, promote integration with other disciplines, strive for diversified development, cultivate innovation ability, explore the depth of professional development, establish clear professional development plans, ensure the sustainability and effectiveness of professional policies, and have the ability to adjust measures in time. The optimization method of university effectiveness management is put forward. The

Xu Xinjie (2016:68) study found that close cooperation with enterprises and a reasonable student management system in order to be able to gain social recognition. The research focus, research field and research objectives of this study are different from those of this paper.

Component 2: Organization Structure. It can promote the coordination and development of all aspects of the profession, improve the comprehensive strength and competitiveness of the profession, ensure that the profession can better fulfill the mission of education and research, and provide better services for students and society. The results of this study are consistent with the theory or research results of Yang Xuejun (2016:53), coordinating personal development and organizational development, ensuring the rationality of the organization, simplifying the internal level of the organization, and organizational management should have clear rules and regulations, humanization of organizational management, effective brand ability and effective promotion. Finally, it can help realize the goal of effective management of animation major in colleges and universities in Liaoning Province. Yang Chenliang (2022:26-29) found that the influencing variables of organizational structure must be based on knowledge management, supplemented by administrative management, and a democratic academic atmosphere must be established within the organization. The management of members within the organization should be flexible, the management departments should be reduced, and the management responsibilities and scope of each department should be increased. In addition, through the study of Deng Aihua and Xue Qin (2016:60-62), it is found that organizing regular teacher training, improving funding policies for teacher education, and respecting teachers' personal development choices are conducive to building a reasonable organizational system. The study of Ma Xinjian (2015:322) found that the characteristics of the professional organizational structure of animation were fully reflected in such aspects as harmonious organizational culture, strong executive power and standardized control of organizational members' behavior. The research focus, research field and research objectives of this study are different from those of this paper.

Component 3: Team Building. It is the guarantee of the success of the effectiveness management of animation major, can provide high-quality teaching and research, and provide strong support for the sustainable development of the major. The results of this study are consistent with the theoretical or research results of Yang Yuxi (2019:238). Guo Yan believes that the current animation major is insufficient in teacher team building, and it is necessary to let teachers fully participate in team building, improve the teacher evaluation system, and establish a reasonable promotion mechanism for teachers, so that the salary level of teachers is related to their professional titles. In this way, the construction of the teacher team can be optimized. Consistent with the findings of Chen Zhufeng (2021: 64-66), it is believed that a sustainable talent pool must be formed to ensure the continuous improvement of the competence of the teaching force. In addition, through the study of Siegel D. S. and Leih S.(2018:7), it is found that establishing a reward mechanism for teachers can effectively improve their work enthusiasm. It provides strong support for the realization of the goal of professional effectiveness management of animation.

Component 4: Communication Management. Through effective communication, animation major can improve internal collaboration efficiency, enhance external cooperation and influence, improve teacher and student experience, enhance professional image, and better cope with challenges and crises. The results of this study are based on the theory or research of Liu Dan (2021:103). In view of the existing problems, in order to ensure the improvement of the work efficiency of the animation profession, it is necessary to ensure efficient and barrier-

free communication, ensure the accuracy of information transmission, and timely correct or add new information. Reduce the duplication of information, and ensure the efficient work of teachers and team operation. The research direction is consistent with Yang Chenliang (2022:26). In addition, it is found from the study of Yang Guanjun, Xu Yiyin and Huang Haoyue (2019:80) that in the information age, more and more organizations and groups use E-mail, telephone, network meeting and other channels to communicate, which can save time and labor costs, and improve communication and work efficiency. In addition, in the Siegel, D. S. and Leih, S, study (2018:7), enhanced communication between organizations with common interests. The research emphases, research fields and research objectives are different from those in this paper.

Component 5: University Culture. It is the soul and spiritual pillar of the major, which determines the development direction of the major, the academic atmosphere and the quality of education. A good university culture can promote professional cohesion, innovation and social impact. The results of this study are based on the theory or research of Guo Yan and Li Changfu (2022:115) : The improvement of the effectiveness of university management cannot be separated from the construction of cultural atmosphere, that is, the common values, the common teaching concept, the student-centered talent cultivation concept and the Harmonious campus cultural environment. The research direction is consistent with Chen Zhufeng (2021:64-66). Also, research from Liu Qiang (2019:71), the importance of teacher codes of conduct, teachers' moral awareness and sense of mission is found, which corresponds to CAI Shuang research (2022:138-140). In addition, the study of Hua Liang (2021:107) found that strengthening the cultivation of humanistic quality and innovative spirit and establishing a good academic atmosphere is one of the important ways to improve university culture. Mutual understanding, professional vision, research focus, research field and research objectives are different from this paper.

Section 2 Discussion about major findings of objective 2:

The components and indicators model of influencing effectiveness management of animation major in universities under Liaoning Province. Based on the major findings, Studying from five components, that the development of effectiveness management model, the 26 key variables are founded and Model fit with empirical data for all indicators. Through these variables. The model was analyzed by confirmatory factor analysis, and good model results were obtained based on the data.

First, the research method is based on the valid data obtained by the analytical tools, with good validation results and good model results. The corresponding structural equation model was established by analyzing the model data by confirmatory factor analysis. Through model analysis, this study obtained a good model structure on the basis of available data analysis. However, in addition to the data itself, further research and analysis by experts in related fields are needed to better illustrate the validity of the model. Through the confirmatory factor analysis, five components of the effectiveness management of animation major in universities under Liaoning Province will be discussed, the result consistent with Xue Zhaoxi (2017).

Section 3 Discussion about major findings of objective 3:

There are a total of five guidelines: one for each component. The results of this study are the same as the components of Objective 1. Among them, the most important part of the animation major team building in universities under Liaoning Province is: the animation major team building needs a clear professional development plan. On the basis of building a

harmonious team culture environment, flexible management methods are adopted to combine teachers' personal development with team development. The result is the same as Hua Liang (2021: 106-107). Through the comprehensive construction of animation teachers in Liaoning Province, the ability of animation teachers in Liaoning Province can be improved, their scientific research ability and practical ability can be enhanced, regional professional competitiveness can be improved, and the level and professional influence of animation education in Liaoning Province can be enhanced. Truly standardize the management behavior of administrators, integrate all resources, make the school work more standardized, and gradually form a more perfect system. It is beneficial to better integrate the resources of university administration department and improve the flexibility and efficiency of organization operation. At the same time, pay attention to the construction of university cultural environment, a good university cultural atmosphere requires the practice of student-centered concept, respect for teachers' individual growth and diversity needs, and provide a superior working environment for teachers. In such an environment, teachers' work enthusiasm is stronger, which is conducive to the improvement of teachers' scientific research ability and teaching efficiency; To promote the rapid development of animation professional ability in Liaoning Province and improve the level of benefit management.

Recommendation

Part I: Recommend for Policies Formulation

1. Optimize the organizational structure of college animation majors to improve work efficiency and management efficiency.
2. Pay attention to the construction of professional teams in universities, and enhance the competitiveness of teams.
3. Integrate the professional resources of colleges and universities to achieve rational allocation.
4. Establish efficient and convenient communication channels and improve feedback mechanisms.
5. Create a harmonious university cultural atmosphere to achieve common value goals and visions.

Part II: Recommendation for Practical Applications

1. Coordinate all kinds of college resources, optimize the internal allocation structure.
2. Introduce market competition and improve the performance-based pay system.
3. Strengthen the management of funds.
4. Speed up the training of teachers' ability and improve the level of teachers.
5. More efforts will be made to attract and train talents, and the structure of the teaching staff will become better.
6. Simplify the organizational structure and promote professional sustainability.
7. Implement humanized management within the organization.
8. Enhance the communication awareness of management staff.
9. Strengthen the professional ethics education of members of the organization.
10. Establish and improve the long-term mechanism of culture cultivation to promote the sustainable development of university culture.

Part III: Recommend for Further Research

1. Research and development of Team Building

Team Dynamics and Collaboration. Investigate team dynamics and collaboration within colleges and universities. Analyze variables that contribute to effective teamwork, such as communication, trust, role clarity, and conflict resolution. Assess the impact of team dynamics on overall team performance and outcomes.

2. Research and development of Resource Allocation

Different resource allocation models in universities are studied. Compare and analyze the effectiveness of different models, such as formula-based grants, performance-based funding, or decentralized budgets. Assess the impact of these models on resource allocation, equity, efficiency, and alignment with institutional priorities.

3. Research and development of Organization Structure

Structural Models. Investigate different organizational structural models employed in higher education institutions, such as centralized, decentralized, matrix, or hybrid structures. Compare the advantages, challenges, and suitability of different models in supporting effective governance, decision-making, communication, and resource allocation.

4. Research and development of University Cultural

Cultural identity and values. Explore the cultural identity and core values of the university. Analyze how universities define and communicate their cultural values, such as academic excellence, diversity, inclusion, innovation, or community engagement. Explore how cultural values shape institutional policies, practices, and decision-making processes.

5. Research and development of Communication Management

Internal Communication: Investigate internal communication practices within universities. Explore the effectiveness of communication channels and platforms used to disseminate information among faculty, staff, and administrators. Assess the impact of internal communication on organizational culture, collaboration, and employee engagement.

References

CAI Shuang.(2022). Research on innovation and entrepreneurship education reform of animation major based on social needs. *Popular Literature and Art*. (17),138-140.

Chen Zhufeng. (2021). The value implication and practical orientation of university cultural soft power. *True.* (11), 64-66.

Deng Aihua & Xue Qin. (2016). Current Situation and Improvement Principles of University Administration Effectiveness. *Ournal of Yangzhou University (Higher Education Research Edition)*. 6, 60–62.

Guo Yan & Li Changfu. (2022). Research on the Characteristic Development and Construction of Art design Discipline Based on the fusion of Folk Art -- A Case Study of Anhui Universities. *Art research*. (03), 114-116. The doi: 10.13944 / j.carol carroll nki ysyj. 2022.0160.

Hua Liang.(2021). Curriculum System of Foreign Animation majors and its enlightenment. *Research in Fine Arts Education. (01)*,106-107.

Liang Jing. (2017). Analysis on the Social Adjustment Mechanism of the Quality of Higher Education -- Review on the Strategic Management of the Development of Modern Higher Education. *Chinese Journal of Education*. (01), 154.

Liu Dan.(2021). Teaching Reform of Animation Major in undergraduate universities. *Journal of Heihe University.* (06),103-105.

Liu Xianjun. (2006). On Strategic Management in Universities. *Higher Education Research*. (02), 1-7.

Liu Yang, XU Xiaochang. (2013). The Phenomenon of "Middle Obstruction" in University Management and its solution. *Jiangsu Higher Education*. (05), 53-54.

Ma Xinjian. (2015). Organizational Behavior. *Peking University Press*, 322-323.

Siegel, D. S., & Leih, S. (2018). effectiveness Management Theory and Universities:

An Overview of the Special Issue. *Effectiveness Organization*. 16 (1), 7. https://www.jstor.org/stable/26506114

Xue Zhaoxi. (2017). Research on the Path of Improving the Administrative Efficiency of Colleges and Universities from the Perspective of Deepening Comprehensive Reform. *Journal of Fujian Medical University (Social Sciences Edition)*, 2.

Yang Chenliang. (2022). Research on the connotation Leapfrog Development of Xizang Universities based on effectiveness management. *Quality education in western.* (10), 26-29. Doi: 10.16681 / j.carol carroll nki wcqe. 202210008.

Yang Guanjun & Xu Yiyin & Huang Haoyue. (2019). Research on the Reform Mode of "Divisional System" of State-owned Enterprises - Based on the new perspective of "M-shaped" organization theory. *The Economist*. 75-83.

Yang Xuejun.(2016). Research on Evaluation of HY Enterprise Strategy Execution Effect. *University of Electronic Science and Technology of China*.

Yang Yuxi.(2019). Exploring the development strategy management of local colleges and universities. *Eastern Corporate Culture.* (S1),238.

The Research on the Creation of Regional Fruits Cultural Image in the Taihang Mountain area of Xingtai in China

Lin Shao,
Pongdej Chaiyakut and Sakesan Tanyapirom
Burapha University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: shaolin7607@126.com

****

Abstract

This study adopts the field investigation method to collect cultural materials and images related to fruits in the Taihang Mountain area of Xingtai, conducts in-depth interviews with 10 experts and government personnel in Xingtai and selects specific cases for analysis , aiming to study the composition, cultural characteristics and spiritual connotation of fruit culture and find methods and approaches for the creation of fruit cultural image in the Taihang Mountain.

Research results: the most basic image of fruit people tend to notice at first glance is its shape, size, color, fragrance and taste. Fruit culture is its symbolic meaning and spirit of the times endowed by people to satisfy their spiritual needs and emotional sustenance, mainly including myths, legends, allusions, idioms, customs, symbols and implications, etc. These components constitute the cultural image of fruits. The fruit culture in the Taihang Mountain has both the traditional Chinese cultural spirit and the unique style of the Taihang Mountain region, which can be combined to form a cultural consensus and lay a cultural foundation for the creation of regional fruits cultural image in the Taihang Mountain area of Xingtai in China. Image narrative can effectively express and spread fruit culture. As a popular art form, illustrations of picture book style can effectively create the regional fruits image in the Taihang Mountain area, providing a theoretical basis for further research on the fruit image.

Keywords: Research; Creation; Regional Fruits; Cultural Image; Taihang Mountain Area

Introduction

With superior geographical conditions, the Taihang Mountain region located in Xingtai, China is a natural producing area for apples, walnuts, chestnuts, wild jujubes, persimmons and other fruits. Fruits produced there are nutritious, natural and pollution-free, which can be regarded as a model of healthy fruits. Driven by rural revitalization, the development of fruit cultivation in the Taihang Mountain is featured by an increasing scale, diversified categories, greater output, and improved quality, becoming the main source of the local rural economy （Gao, Li, Song & Li, 2022).

However, fruits in the Taihang Mountain haven't made itself instantly recognizable in the market. It is difficult to distinguish the brands and origins among fruits from different origins in the market. Without a comprehensive regional brand, clear visual image, high recognition, fruits in the Taihang Mountain couldn’t show their advantages in the market. Relying on the family-based planting method, the planting management is scattered, unscientific and non-unified, leading to an uneven quality of fruits which affects consumers' experience. As a result, many high-quality fruits become cheap commodities (Shi, Wang & Zhang, 2022).

* Received: February 8, 2024; Revised: February 29, 2024; Accepted: March 1, 2024

Culture is the core of fruit image. The Taihang Mountain of Xingtai in China has rich cultural connotations and spiritual symbols, providing abundant materials for constructing visual image of fruit products in the region. Having been the ancient capital of five dynasties, Xingtai is known for its capital culture, celebrities and anecdotes; Taihang Mountain is one of the spiritual symbols of the Chinese nation, which can unite the emotions of Chinese people. The fruit itself also has diversified cultural content. Integrating these cultures can form a unique fruit culture, thereby establishing a visual image of fruit products with market recognition (Xiang & Jiang, 2023).

Establishing a regional fruit image with fruit culture as the core can provide fruits with a good visual impression and brand value (Li, Zhao, Li & Wang, 2023). With the aid of the landmark influence and cultural inheritance of Taihang Mountain, the local fruit can gain a more widespread image,more effective construction of regional brand, higher brand influence and value. In this way, the problem of farmers' "higher output without higher salary" can be solved with an improved income of local villagers.

By creating visual art forms, fruit images integrate regional culture and fruit culture, which can enhance the brand value of fruit products and brand loyalty by unique cultural value recognition (Shi et al., 2022). Therefore, it is of great importance to sort out and sum up Taihang Mountain fruit culture and create its image accordingly.

Focusing on the above issues, more researchers are deeply interested in studying the visual image of fruits with a core of fruit culture. The reason is that it is a new attempt to design and create a regional visual image of fruit culture with unique local characteristics to illustrate the stories, spread the culture, highlight the value of fruits through in-depth research, thus opening up new areas for the design and communication of Taihang Mountain fruit visual image.

Research Objective

1. To study the components of Taihang Mountain fruit image to provide reference for constructing its fruit image.

2. To analyze the characteristics of Taihang Mountain fruit culture and build the visual image of Taihang Mountain fruits by extracting relevant cultural and spiritual connotations.

3. To explore the creative ideas of the artistic design of Taihang Mountain fruit image.

Scope of Research

1. Content scope: The construction of the regional fruits image in the Taihang Mountain requires the study of visual image elements and cultural connotations. Therefore, the research scope is as follows: the background, characteristics and system of fruit culture; brand image theory, brand symbol theory, image positioning theory and brand culture theory in the brand theory system; regional brand theory and visual image construction approaches; regional culture, specialty fruits, fruit culture integration of the Taihang Mountain region; successful cases of fruit images and visual image design of fruits in the Taihang Mountain.

2. Geographical scope: The total fruit planting area in the Taihang Mountain area of Xingtai in China exceeds 200,000 acres, covering 13 villages and towns where the geographical characteristics and types of fruits grown are basically the same. The main differences lie in the scale of planting and the number and popularity of brands in the area. Therefore, the geographical scope selects towns with large planting scale and relatively well-known local fruit

brands, specifically Jiangshui Town, Xihuangcun Town, Jiangjunmu Town, Luluo Town, Jijiacun Township, Neiqiu County and Gangdi Town of Xingtai in China.

Literarture Review

In recent years, more and more brand scholars and experts at home and abroad have participated in the research and construction of regional brand images, especially the construction and research of regional brand images of agricultural products, which has developed rapidly under the influence of the national policy "one village, one product" in China. The importance and value significance of regional brand image have been analyzed and studied from multiple angles, and significant results have been achieved in the components, evaluation mechanisms, visual performance and practical applications of regional brands, providing rich theoretical basis and practical experience for product image creation. Through the study of relevant theories, it is concluded that the fruit brand construction theory is suitable for the research on fruit cultural image creation. This article mainly uses the knowledge system of brand image theory, image positioning theory, semiotic theory and regional brand theory to construct a framework for the creation of regional fruits cultural image in the Taihang Mountains region. Through analyzing relevant theoretical research, the current status, trends and achievements of this article was obtained. At the same time, research in areas that have not been covered in relevant research was furthered in this article.

Research Methodology

1. Literature study

Literature study is to explore theories and data related to the research topic by collecting, classifying, summarizing and integrating existing literature. This study collects and integrates relevant theoretical research results, statistics, regulations and other literature by consulting local county annals, libraries, online resources and other channels to sort out the theories, contents, methods and information related to fruit image construction at home and abroad. Through literature study, composition and spiritual connotation of regional fruits culture in the Taihang Mountain area are obtained, laying foundation for the creation of the fruit image.

2. Fieldwork

To clarify the development status, existing problems and local cultural inheritance of regional fruits brands in the Taihang Mountain area, an on-site investigation was conducted in Jiangshui Town and 13 towns in the Taihang Mountain area, Xingtai City, Hebei Province,China. Observations were conducted on Jiangshui Town, Xihuangcun Town, Jiangjunmu Town, Luluo Town, Jijiacun Township, Neiqiu County, and Gangdi Town in the Taihang Mountain area to investigate the cultivation, market performance and image of fruits there as well as collect the local cultural materials and customs. Moreover, interviews with five experts on Taihang Mountain culture research were carried out to collect first-hand information about the content and form of regional fruits culture in the Taihang Mountain area; In-depth interviews with five visual design experts and brand designers were combined with the observation on the fruit market to analyze, compare, and comprehensively summarize the current situation, existing problems, future expectations and cultural identity of the fruits image in the Taihang Mountain, ensuring the authenticity and reliability of the data.

3. Case analysis

This study analyzed successful cases to provide reference for building regional fruits brands in the Taihang Mountain area. This article took Fugang Apple, the largest local company with the best brand image as an example to sum up the pros and cons for a reference. And two other cases Good Farmer and Chucheng, which have high domestic reputation and similar fruit categories, were selected for analysis to obtain the cultural connotation, image elements, presentation form and communication methods of these brands, which could be absorbed in the creation of regional fruits image in the Taihang Mountain area.

Research Conceptual Framework

This study mainly uses regional brand theory, image theory, semiotic theory and image positioning theory.Combining literature study, fieldwork, case analysis and other methods, this article studies the composition of fruits cultural images, creative methods and artistic forms,

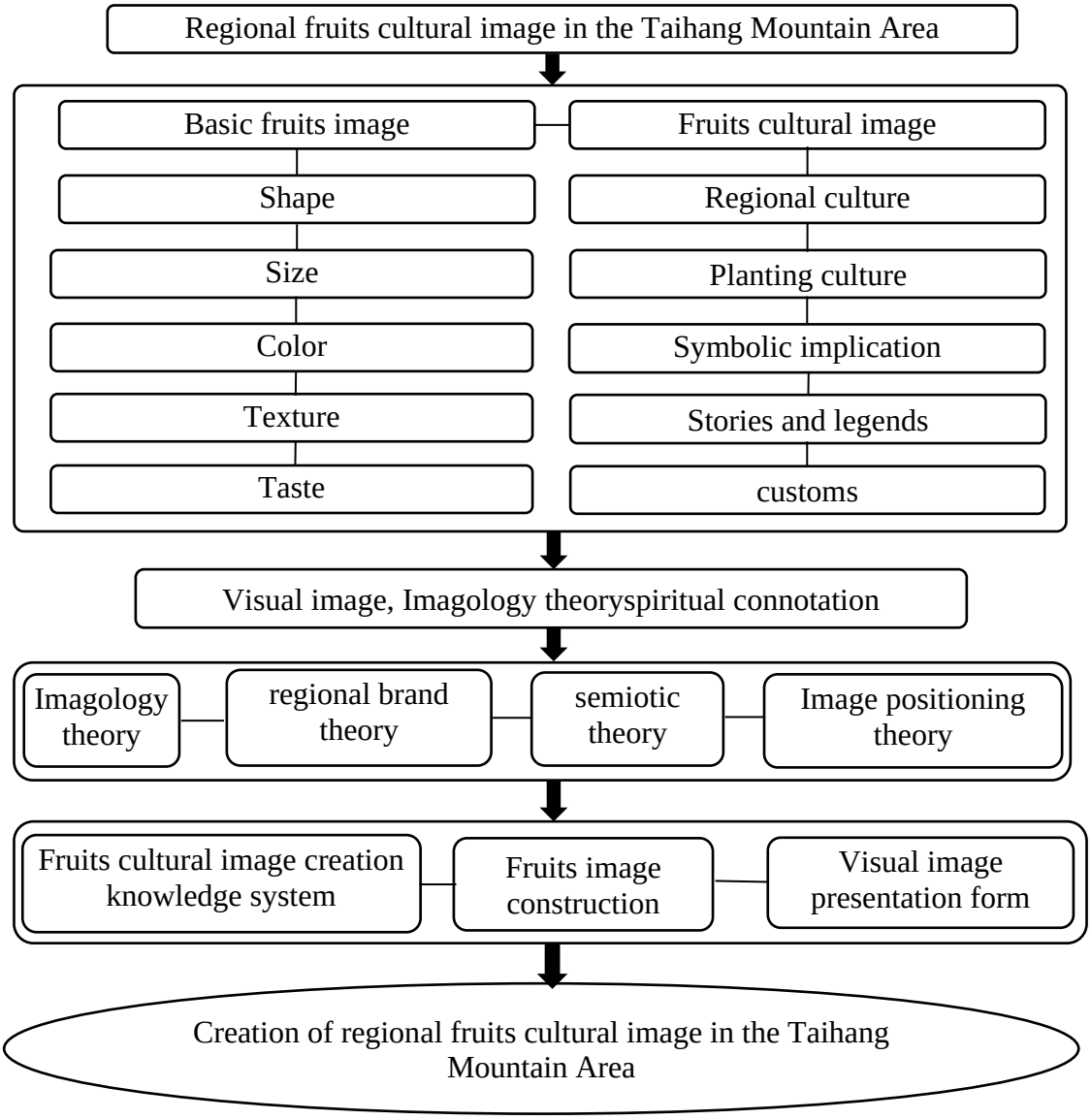

extracts the fruit culture with the spirit of the times and value recognition in the Taihang Mountain area of Xingtai to finally design a fruit cultural image in the Taihang Mountain with regional characteristics (Figure 1).

Figure 1 Research Conceptual Framework
Source: Photographed by the author

Research Results

The image of fruit is not only people's intuitive impression of its shape, size, color, fragrance and taste, but also a concentrated expression of good wishes and spiritual sustenance. The cultural connotation contained in myths, legends, folk stories, idioms and allusions is the core of the fruit image. By collecting and sorting out relevant materials, analyze the cultural spirit, refine the core content of the fruit image, this paper obtained elements of the fruit image and the content form of communication as a basis to explore the visual art form of creating the fruit image, and finally build a visual image of fruits in the Taihang Mountain area with rich cultural connotation.

1 Components of fruit image

1.1 Product image elements of fruits in the Taihang Mountain

By reviewing relevant theories and surveys on image construction, this study found that people's impressions of fruits mostly focus on their shape, size, color, texture, taste and nutrition, which constitute people's basic understanding of fruits, or the basis for establishing the fruit image. The Taihang Mountain region abounds with fruits, mainly including apples, peaches, persimmons, walnuts, chestnuts, wild jujubes, etc. Each kind of fruit has its own shape, color and texture, namely, the most basic visual elements of its fruit image (Table 1), through which the association with the fruit image can be established.

Image positioning theory

Table 1 Extraction of fruit image elements

Fruit name	Image Element Extraction		
	Shape	Color	Texture
Apple	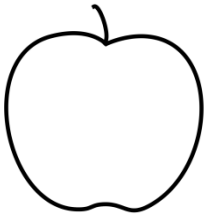	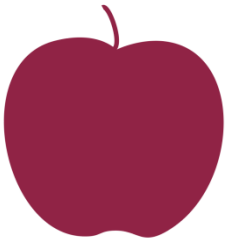	

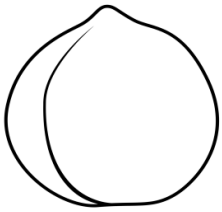
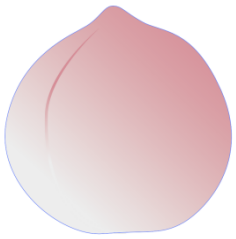

Peach

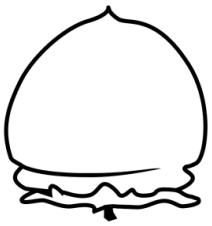

Persimmon

Walnut

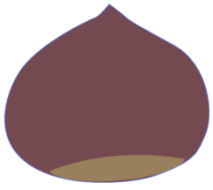

Chestnut

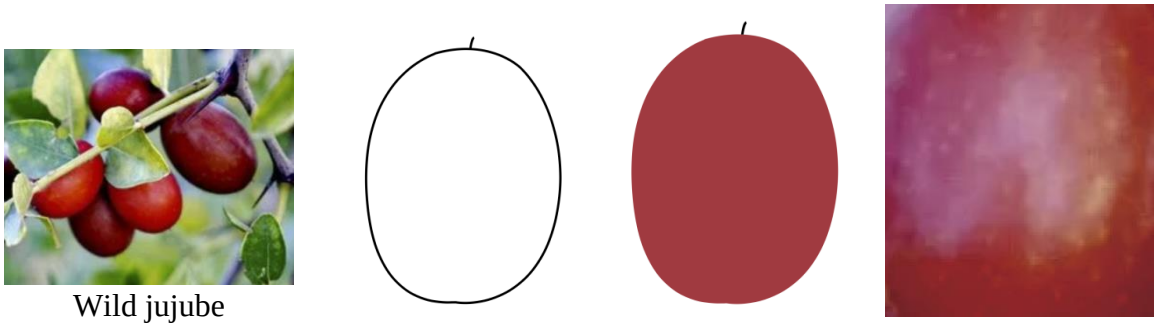

Wild jujube

source: Designed by the researcher

Basic visual elements can give people a direct impression to distinguish the type and characteristics of fruits by highlighting their attributes. These product image elements can be used as a reference for the design of logo, illustration and packaging of fruit products.

1.2 Geographical environment element of the Taihang Mountain area

Product image elements may have great similarities as fruits from different regions are basically the same in shape, color and skin texture, making it difficult to distinguish the origin. Therefore, the geographical environment element cannot be ignored in the concept of brand visual expression. The design can express the overall image of the natural environment, production and processing steps and methods through the media, and closely combine it with culture to form a image systematically (Zhan & Shi, 2022). The Taihang Mountain has unique geographical features, including rolling mountains, abundant water sources, dense vegetation, and solemn ancient buildings, making itself an auspicious place. Through research, it is believed that the mountain, water, clouds, and buildings are all typical characteristics of the geographical environment of the Taihang Mountain. It’s necessary to refine these geographical elements as they can accurately indicate the origin of fruits when combined with fruit elements (Table 2).

Table 2 Extraction of geographical environment image elements

Geographical element name	Extraction	
	Picture	element
Taihang Mountain		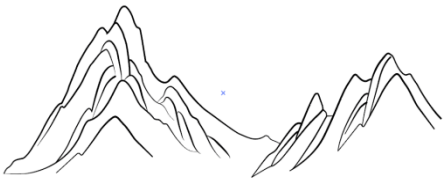
Flowing water		
Clouds		
Ancient buildings(Qingfeng Tower)		

Source: Designed by the researcher

Element extraction needs to retain the characteristics of the original image which can be optimized according to different needs in the following creation. In this way, the integrity of the elements is ensured to provide more possibilities for future design of logo symbols, image illustrations and packaging.

1.3 Cultural image elements of the Taihang Mountain

Known as the backbone of China, the Taihang Mountain is steep and majestic, embodying the patriotism and heroism of the Chinese people who are not afraid of sacrifices, struggles and hardships, which has far-reaching encouraging influence (Xia, 2012). the Taihang Mountain is characterized by its unique geology, abundant products, long history and culture. Many myths, idioms, and heroic stories there are popular and have been passed down to this day. In summary, the cultural elements of the Taihang Mountain include its geography, humanities, materials and spirit, mainly represented by its topography, red culture, ancient capital culture, folk culture, myths, legends and intangible inheritance.

During the long geological evolution process, the Taihang Mountain has undergone a series of geological movements, such as violent ups and downs, collisions and fractures, and magma intrusions, forming geological wonders such as cliffs and steep walls, deep valleys and giant ravines as well as underground rivers and caves. The topography is of all sorts of strange shapes as if secret workings of nature, such as rolling hills and rocks, lofty red cliffs, protruding isolated peaks, steep cliffs as if cut with axes, whistling of the wind in the pines in the valley, cloudy mountain tops covered with low grass, waterfall cascading down the cliff, and clear and tranquil water in potholes (Ji, 2020). The unique topography has created many famous tourist scenic spots, such as the Jiulong Gorge, the Yunmeng Mountain (Figure 2), the Tianhe Mountain (Figure 3), and the Baiyun Cave of Kongshan Mountain, which have attracted a large number of tourists with beautiful scenery and unique characteristics. These representative landscape of the scenic spots can be used in creating the fruits image in the Taihang Mountain area. For instance, choosing the unique landscape as the background when creating illustrations can generate geographical identity and promote the spread of fruit culture.

Figure 2 Yunmeng Mountain
Source: Photographed by the author

Figure 3 Tianhe Mountain
Source: Photographed by the author

The Taihang Mountain has a rich history of red culture. During the Anti-Japanese War, it was one of the most important anti-Japanese bases of the Eighth Route Army led by the Chinese Communist Party. The leaders Zhu De, Peng Dehuai, and Zuo Quan led the Eighth Route Army's front-line headquarters to fight in the region. During the War of Liberation, the Taihang Mountain became the rear base for the People's Army to conduct strategic counterattacks, providing the army with a steady supply of materials and troops. The Anti-Japanese Military and Political University (Figure 4) went deep into the Taihang Mountain region during the most difficult stage of the Anti-Japanese War and trained a large number of military and political cadres to lead the masses in the arduous Anti-Japanese Guerrilla War. Today, there is an Anti-Japanese University Memorial Hall in the Qiannanyu Village, which is a must-see education base for red education. Red culture is a heroic story written by Chinese people with their lives, embodying the Chinese nation's indomitable spirit. It can be used as a reference when creating illustrations as what the "Anti-Japanese University Red" apple fruit brand has already done.

Figure 4 Anti-Japanese University Memorial Hall
Source: Photographed by the author

With superior natural conditions, the Taihang Mountain area is quite suitable for growing fruit trees, as shown in the diversity of wild fruits in the area which are sweet, delicious and nutritious. Relying on the natural barrier of the Taihang Mountain, people have already settled here in the early days, thus forming the primitive villages. The Peking Man and the Xujiayao Man once lived in the foothills of the Taihang Mountains. Fruit as one of the main sources of food for survival played a key role in people's early lives of that period. Later, the continuous development of productivity improved people's living conditions. People's demand for fruits has evolved from satiating their hunger to a higher level of pursuit. In the process of pursuing the fruit quality, fruit planting, harvest ceremonies, eating methods, and nutrition research have gradually developed, endowing the fruit with special meanings. Up to now, the politics, economy, culture and customs of past dynasties have provided a superb platform for the birth and development of the fruit culture in the Taihang Mountain area. Many cultural stories form the core of its fruit image. For example, the story of Kong Rong sharing pears (Figure 5) implies etiquette, and the story of Yu Gong moving the mountain indicates diligence (Figure 6).

Figure 5 Kong Rong sharing pears (Chen Nan)
Source: http://image.baidu.com

Figure 6 Yu Gong moving the mountain
Source: http://image.baidu.com

Located at the southern foot of Taihang Mountain. Xingtai is the ancient capital of five dynasties, namely, the Shang Dynasty, Zhao Kingdom (Eastern Zhou Dynasty), Zhao Kingdom (Western Han Dynasty), Xing Kingdom (Spring and Autumn Period), and Later Zhao (Sixteen Kingdoms Period) . The superior geographical environment and profound ancient capital cultural accumulation are the pride of the local people. Therefore, the ancient capital city culture of Xingtai mainly reflected in the local architecture and stories of famous people, is also a source material when shaping the fruits image in the Taihang Mountain area as it can generate strong cultural self-confidence.

2. Cultural characteristics and spiritual connotation of fruits in the Taihang Mountain area

2.1 Composition of the fruits culture in the Taihang Mountain area

Culture is the core of the brand image, as well as the core of the fruit image. Through literature review and visits, it's found that the development of fruit culture is closely related to the levels of human productivity, from initially providing enough food to meeting people's spiritual needs nowadays. Having emerged long ago, fruit culture has been in a state of natural development for a long time and often affected by wars and natural disasters. In the process of fruit production and consumption, people placed emotions and hopes on fruits, giving them a symbolic meaning. After analysis, fruit culture mainly includes geographical environment, planting technology, myths and legends, historical allusions (Figure 7), celebrity biographies, symbols and implications, red culture, customs and habits, etc. (Li, 2019). Among these widespread culture which are deeply rooted in the hearts of the people, it is necessary to find out the one that people are most interested in to lay a foundation for the spread of fruit images.

Figure 7 idioms allusions：suspicious circumstances or surroundings(瓜田李下)
Originates from a longer proverb "do not put on shoes in a melon field; do not adjust your hat under a plum tree"
Source: http://image.baidu.com

2.2 Characteristics of fruit culture

The integration of fruit culture is a process from more to less, which means to select content that accords with fruit culture image construction from a large amount of data to ensure that the cultural content is in line with the public values. Through research, the characteristics of fruit culture are summarized as follows: (1) having correct values and part of the spirit of the times; (2) easy to understand and spread; (3) having a relatively large audience and influence that the public is willing to accept; (4) full of good implications to establish a sound relationship with the fruit image; (5) easy to visualize or symbolize, meaning it can be conveyed using visual language 1.3 Cultural image elements of Taihang Mountain.

2.3 The spiritual connotation of the fruit culture in the Taihang Mountain area

This study collected relevant content about the fruit culture in the Taihang Mountain area through surveys and interviews. The interviewees generally believe that legends, idioms, allusions, symbols and implications about fruits are the key content and core spirit of fruit image, During the analysis, it was found that the spiritual connotation of fruit culture is consistent with traditional Chinese values as well as with the progressive spirit of the times. Homo-phonic semantics of Chinese characters show that the fruit names are consistent with the core spirit of traditional Chinese culture, embodying moral sentiments and values such as kindness, love, diligence, filial piety, harmony, and etiquette. For example, the character 苹 of apple(苹果) has the same pronunciation with the character 平 of safety (平安) in Chinese, so apple is considered to have the meaning of peace and auspiciousness, and to be a spiritual embodiment of "love" (Table 3).

Table 3 The spiritual connotation of fruit culture

Fruit name	Cultural implication	Spiritual connotation
Apple(苹果)	苹, homo-phonic to 平 in Chinese, symbolizes peace, good luck and love. It's also known as the fruit of peace, fruit of wisdom, Ringo fruit, Wenlin fruit, crab apple, Chaofanzi, pingpo.	Love,wisdom
Pear(梨)	梨, homo-phonic to 礼(courtesy), 理(sense), and 离(departure)in Chinese, symbolizes politeness, sense and faithfulness etc. The idiom story of Kong Rong sharing pear exactly indicates courtesy.	Courtesy,sense and kindness
Peach(桃)	Peach symbolizes good fortune and longevity as it has plentiful seeds and is easy to plant, which indicates many children and fortune. Peaches are dedicated to the elders at their birthdays, wishing them good health and a long life. It also implies family harmony, filial piety of the children, and love(Zhao, 2023).	Filial piety, kindness, love
Chestnut (板栗)	栗 homo-phonic to 立(independence) and 利(benefit) in Chinese. It's also called 栗子， which is homo-phonic to 利子(beneficial to the children). It is a blessing and expectation for the children, hoping that they can grow up healthily, be independent and responsible. It also has the symbolic meaning of love.	Independence, responsibility
Walnut(核桃)	核, homo-phonic to 和(harmony) and 合(cooperation) in Chinese, implies a harmonious and happy family, well-being in life, and beauty in harmony.	Harmony,cooperation
Jujube (枣)	枣, homo-phonic to 早 in Chinese, symbolizes good luck and happiness. It is a common wedding custom to pray for early birth of the child. A respected old woman will put a few jujubes and chestnuts on the quilt corners of the newlyweds' bedside to wish them many children and early birth of their child. (Zhang, 2021)	Diligence, happiness

3. Creative ideas for the visual art form of the fruit image in the Taihang Mountain area

The core of creating the fruit image in the Taihang Mountain area in this study is fruit culture, with a purpose to explore popular art forms or content among the public, spread the fruit culture, and shape the fruit image.

3.1 Visual art form of the fruit image

By studying relevant theories of image and combining the three successful cases of fruit brands Good Farmer, Chucheng and Fugang, it is found that the creation of Taihang Mountain fruit image requires a name (a nice name) and a logo (a culturally impressive symbol), colors (a symbolic color system), standard characters (an exclusive font), and a visual art form that effectively spreads fruit culture. Though research, illustration of picture book style is regarded to be able to effectively spread the fruit image and tell its story.

3.2 Ideas for creating illustrations of the fruits image in the Taihang Mountain area

The purpose of creating illustrations of the fruits image in the Taihang Mountain area is to shape and spread the fruit image. Therefore, conceiving the illustrations should start from the shape, color, topography of the producing area and cultural stories of the fruit. The illustration adopted the image narrative style of picture books to highlight the spiritual connotation of cultural stories about fruits. Take the illustration for the apple in "Guanyin Bodhisattva Bestowing Wisdom" (line drawing in Figure 8, color draft in Figure 9) as an example: The story comes from "Guanyin Bodhisattva Sending Children", in other words, Guanyin Bodhisattva gives people smart children. As apple is also called the fruit of wisdom, the shape of the apple in the drawing is used to indicate its fruit type and this cultural connotation. Guanyin Bodhisattva and children here are to tell audience the content of the story. The mountains, water, fruit trees, and buildings of the Taihang Mountain in the illustration serve as the background to manifest regional characteristics.

Figure 8 Guanyin Bodhisattva bestowing wisdom (line drawing)
Source: Designed by the researcher

Figure 9 Guanyin Bodhisattva bestowing wisdom (color draft)
Source: Designed by the author

There are many types of fruits in the Taihang Mountain region, all of which indicate good symbolic meanings despite different spiritual connotations. By adopting visual form to reflect the moral sentiments and good wishes of the Chinese nation reflected by the fruits, it's more accessible for people to understand the fruit culture, thereby establishing a good fruit image.

Discussion

This study took the image of the main fruits produced in the Taihang Mountain area as the research object by adopting the methods of on-site inspection, literature analysis and case study. It obtained the components of the fruit image and the core content of the fruit culture by exploring the spiritual connotation and the spirit of the times contained in the fruit cultural image. As the core content of fruit image communication, fruit culture can satisfy people's emotional appeal and spiritual needs for fruit images through the application of visual art form. The finding further confirms Meng Hua's research that image is a mixture of ideas and emotions (Meng, 2000), and promotes the development of visual symbols of the fruit image accordingly.

Visual symbols are the basic elements for constructing the fruit image. This study extracts the shape, color, and texture of different categories of fruits from a semiotic perspective to form an intuitive visual impression of fruits. Different fruits have different meanings and spiritual symbols, resulting in rich fruit cultural stories and customs, from which this study refines the spiritual connotations as cultural symbols of fruit image to obtain the cultural image of fruits, such as scenes and characters in cultural stories. This study combines concrete or abstract symbolic elements to convey fruit cultural symbols with implied meanings, which is in line with Li Yongyin's research results on "The Theory of Speech-Picture Relationship and the Essential Reduction of Imagology", that is, the perceptual expression and cultural symbolization of the image are the essence of image creation (Li, 2023).

This study uses fruit shape, color, texture, geographical elements of the Taihang Mountain and cultural elements of fruit as symbols of the fruit image. Through research and analysis, it's found that illustrations have a narrative function and as a popular art form can effectively spread the plot in fruit culture. Integrating fruit image symbols into illustrations for creation can combine the story with the attributes of fruits, thereby achieving the purpose of creating a fruit image. Fruit is essentially a product, and the creation of its image has something in common with the construction of the product's brand image. The extraction and creation of fruit image symbols is a practice of the brand image theory.

Conclusion

Through in-depth investigation and analysis, the main research results and conclusions are as follows:

1. Fruit image elements are composed of the shape, color and cultural implication of fruit. The geographical characteristics, topography, architecture and figures of its native place of origin can also facilitate constructing a fruit culture image with regional characteristics.

2. Based on data collected in fieldwork and literature review, the fruit image in the Taihang Mountain area is found to include mainly the geographical environment, planting technology, myths and legends, historical allusions, celebrity biographies, symbols and implications, red culture, customs and habits, etc. The spiritual connotation of fruit culture stories reflects the moral sentiments and behavioral norms of the Chinese nation and is the core of fruit image construction. Building the fruit image in the Taihang Mountain area needs to incorporate sound cultural content with the spirit of the times.

3. Visual art form is the main way to spread the fruit image. A survey on visual form finds that people are quite interested in the popular illustration form of picture book style. The image narrative characteristics of picture book illustrations can accurately tell the story of fruit culture, effectively shaping the fruit image.

Recommendations

General advice:

1. In terms of the composition of fruit culture, researchers can conduct in-depth and detailed investigations to improve basic data based on the types and regions of the fruits. Fruit image construction is a huge project, in which interdisciplinary cooperation with visual designers, economists and cultural scholars can be considered to conduct more in-depth research on the cultural value and spiritual connotation of the fruits culture in the Taihang Mountain fruit area.

2. Explore more visual art forms and presentation methods to effectively create a sound fruit image and spread the fruit culture.

Further recommendations:

1. In terms of research on the economic value of fruit culture, application of fruit culture in building regional fruits brands in the Taihang Mountain area can be carried out to increase farmers' economic income through empowering the local brands.

2. In terms of research on the communication of fruits cultural image, cooperate with local communities or educational institutions to offer courses about fruit culture experiencing. In this way, more people are provided with the access to participate in the research, display and

dissemination of fruit culture, and inherit and carry forward the moral sentiments and spiritual connotations of fruit culture.

References

Gao Y. Li W. Song Y. & Li X. (2022). Current status and strategies of "Pulp Apple" brand construction in Xindu District, Xingtai City. *Northern Fruit Tree,* vol (04), 51-53.

Ji, S. (2020). The cultural connotation and utilization of the Taihang Mountain cultural belt. *China Development Observation*, vol (24), 54-58.

Li X, Zhao Q, Li H and Wang J. (2023). Development status, existing problems and strategies of the fruit industry in Xingtai City. *Grassroots Agricultural Technology Promotion*, vol (09), 104-106.

Li, Y. (2023). The theory of speech-picture relationship and the essential reduction of imagology. *Guangdong Social Sciences*,vol (05), 182-191.

Li, Z. (2019). The connotation of Xingxiang's historical culture and its protection and utilization. *Journal of Xingtai University*, vol (04), 38-43.

Meng, H. (2000). Research on image studies requires totality and comprehensiveness. *Chinese Comparative Literature*, vol (04), 3-22.

Shi H. Wang J. Zhang L. (2022). Analysis of the competitiveness of the geographical indication Fugang apple brand in Hebei Province. *Hebei Agricultural Sciences,*vol (03), 13-15+19.

Xia, Z. (2012). "Taihang Mountain spirit" and its cultural inheritance. *Journal of Hebei University (Philosophy and Social Sciences Edition)*, vol (06), 158-159.

Xiang F. Jiang K. (2023). Research on the application of regional culture in brand design - taking the brand visual image of "Guo Yan Guo Yu" as an example. *Chinese Packaging*, vol (10), 71-73.

Zhan, X., & Shi, X. (2022). Research on the expression of regional culture in brand image design—Taking the brand construction of Qujing agricultural products as an example. *Footwear Technology and Design*, vol (13), 54-56.

Zhang, R. (2021). A tree can grow back a thousand times in one day - Jujubes. *Greening and Life*, vol (09), 51-52.

Zhao, M. (2023). Enter the modeling world of "Holy Peach" and understand the meaning of peach. *Ceramic Science and Art*, vol (05), 182-182.

แรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร

Job Motivation and Organizational Commitment Affecting the Job Efficacy of Employees in Meat Processing Production Factories in Bangkok Province

สุรวัตร วงศ์ศรีรัตนกุล และ สมพล ทุ่งหว้า
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Surawat Wongsrirattanakul and Sompon Thungwha
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: surawatw1@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) แรงจูงใจในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์กร และประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน 2) เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน ตามตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) แรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิจัยนี้ได้มีรูปแบบของการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 382 คน ใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test, F-test และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับของปัจจัยแรงจูงใจในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์กร และประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) พนักงานที่มีปัจจัยด้านสถานภาพ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีประสิทธิภาพในการทำงานที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพนักงานที่มีปัจจัยด้านเพศและอายุต่างกัน มีประสิทธิภาพในการทำงานที่ไม่แตกต่างกัน และ 3) แรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีค่าพยากรณ์ร้อยละ 67.10 และ 82.60 (R Square=0.671 และ 0.826)

* วันที่รับบทความ : 9 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 23 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 24 มกราคม 2567
Received: January 9, 2024; Revised: January 23, 2024; Accepted: January 24, 2024

คำสำคัญ: แรงจูงใจในการทำงาน; ความผูกพันต่อองค์กร; ประสิทธิภาพในการทำงาน

Abstract

The objectives of this study were to: 1) investigate job motivation, organizational commitment, and job efficacy of employees; 2) compare the job efficacy of those employees as a personal factor; and 3) investigate the effects of job motivation and organizational commitment toward the job efficacy of employees in the meat processing production factories in Bangkok province. This research was a quantitative study. Samples in the study were 382 employees of the meat processing production factories in Bangkok province using Purposive Sampling and simple random sampling to randomize these samples. The research tool in this study was a questionnaire, which was statistically analyzed by using a percentage, means, standard deviation (SD), t-test, F-test, and multiple regression analyses.

The findings of the study revealed that; 1) level of job motivation, organizational commitment, and job efficacy of employee's factor overall was at a high level. 2) employees having different statuses, educational levels, and operating times had different job efficacy at a statistical significance of 0.05 levels. Meanwhile, employees having different sexes and ages had no difference in their job efficacy; and 3) Job motivation had an impact on the job efficacy of employees in the meat processing production factories in Bangkok province by the percentage of the predictive analytics at 67.10-82.60 (R Square=67.10, 0.826).

Keyword: Job Motivation; Organizational Commitment; Job Efficacy

บทนำ

สภาพแวดล้อมทางธุรกิจทั่วโลกที่ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว องค์กรที่มีการปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงจะสามารถอยู่รอดได้ภายใต้การวางแผนกรอบกลยุทธ์ เพื่อที่จะสามารถเผชิญกับการแข่งขันที่ท้าทาย โดยองค์กรจะเป็นแหล่งรวมของกลุ่มบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกันจัดตั้งขึ้นและดำเนินการโดยบุคคล ซึ่งผลการปฏิบัติงานของบุคคลทั้งในระดับบุคคลหรือระดับกลุ่มจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลจะมีความเกี่ยวข้องอย่างมากต่อการดำรงอยู่และความเป็นอยู่ที่ดีขององค์งกรและสามารถวัดได้จากการดำเนินงานที่เป็นตัวเงินหรือที่ไม่ใช่ตัวเงินที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์กับยอดขาย รายได้ และผลกำไรจากการลงทุนของภาคธุรกิจอย่างต่อเนื่อง (สุมาลี รามนัฏ และ ธัญนันท์ บุญอยู่, 2562)

ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลงภสภาพของวัตถุดิบที่เป็นสัตว์ให้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีความหมาะสม รับประทานได้สะดวก รวมถึงมีการถนอมอาหารที่ยืดอายุการเก็บรักษา ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ยังครอบคลุมตั้งแต่อาหารที่ผ่านการแปรรูปแบบง่าย โดยยังคงสภาพวัตถุดิบนั้น ๆ อยู่ อาทิ เนื้อสัตว์แช่แข็ง ไปจนถึงอาหารที่ผ่านกระบวนการแปรรูปที่มีความซับซ้อนมากขึ้น อาทิ อาหารพร้อมรับประทานแช่แข็ง เป็นต้น โดยตลาดอาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในประเทศไทยในปี 2562 ที่ผ่านมามีมูลค่าสูงราว 452,506 ล้านบาท ขยายตัวจากปีก่อนหน้าร้อยละ 4.7

ซึ่งมีปัจจัยสนับสนุนจากทั้งภาคการผลิตและภาคบริการ กล่าวคือ ธุรกิจร้านอาหารมีการเติบโตและผู้ประกอบการในภาคการผลิตมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์และรสชาติใหม่ ๆ เข้าสู่ตลาดอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างจุดแข็งในการแข่งขันและเพิ่มโอกาสทางการตลาด โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์และอาหารทะเลแปรรูป ขยายตัวร้อยละ 5.7 และผลิตภัณฑ์อาหารปรุงสำเร็จรูปที่ทำจากสัตว์ มีการขยายตัวสูงสุดในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ด้วยอัตราขยายตัวเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 10.0 ซึ่งได้รับผลดีจากพฤติกรรมผู้บริโภคที่ต้องการความรวดเร็วและสะดวกสบาย ประกอบกับการขยายตัวของร้านสะดวกซื้อที่มีช่องทางการจำหน่ายที่ผู้บริโภคเข้าถึงได้ง่าย (สถาบันอาหาร อุตสาหกรรมพัฒนามูลนิธิเพื่อสถานบันอาหาร, 2563)

จุดแข็งของประเทศไทยเป็นเมืองอู่ข้าวอู่น้ำมีแต้มต่อทางด้านวัตถุดิบ ซึ่งส่วนหนึ่งได้ผลิตเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของไทยตามแนวทาง “อาหารไทย อาหารโลก” ทั้งนี้จากการสำรวจของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (2565) ได้ทำการสำรวจมูลค่าการส่งออกอาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ พบว่า ในช่วงเวลา 9 เดือนที่ผ่านมา (มกราคม-กันยายน) ของปี 2565 มีมูลค่าการส่งออกถึงประมาณ 87,900 ล้านบาท ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2563 มีมูลค่าการส่งออกประมาณ 87,780 ล้านบาท โดยต่ำกว่าปี 2564 มีมูลค่าการส่งออกอยู่ที่ประมาณ 97,411 ล้านบาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ในปี 2565 มีมูลค่าการส่งออกสินค้าที่ลดลงจากปี 2564 นอกจากนี้อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ยังสามารถผลิตเพื่อการจำหน่ายภายในประเทศ โดยมีราคาไม่แตกต่างจากอาหารปรุงสดใหม่ และมีแนวโน้มเติบโตตามการขยายตัวของร้านสะดวกซื้อ เนื่องจากเป็นช่องทางจำหน่ายหลักที่หาซื้อได้ง่ายและมีสาขากระจายอยู่ทั่วประเทศ และส่วนใหญ่อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ตั้งอยู่ในภาคกลางคิดเป็นร้อยละ 35.05 และมีทุนจดทะเบียนรวมถึง 20,109.33 ล้านบาท โดยกรุงเทพมหานครได้มีการจดทะเบียนนิติบุคคลที่ดำเนินกิจการอยู่เป็นอันดับ 2 ถึงร้อยละ 21.49 ซึ่งรองจากจังหวัดที่อยู่ในภูมิภาค แต่อย่างไรก็ตามในช่วง 2 ที่ผ่านมา อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ทำให้การเติบโตของธุรกิจขยายตัวเพียงร้อยละ 1-2 ต่อปี เนื่องจากการส่งออกอาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ต้องเผชิญกับการแข่งขันของตลาดโลกที่รุนแรงขึ้น กอปรกับประเทศคู่ค้าหลักมีแนวโน้มที่จะผลิตเองและนำเข้าสินค้าจากประเทศภูมิภาคเดียวกันมากขึ้น และปัจจัยภายในที่เป็นกระบวนการผลิตของพนักงานต้องชะลอตัวลง อัตรากำไรของธุรกิจลดลง จึงส่งผลให้ธุรกิจอาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ต้องเผชิญกับการทำงานที่ขาดประสิทธิภาพอันเกิดจากวิธีการจัดการหมุนเวียนของแรงงานที่อาจเกิดจากการโยกย้ายของแรงงานในภาคธุรกิจจำนวนมาก อีกทั้งข้อจำกัดต่าง ๆ ของแรงงานต่างชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศที่มีมาตรการเพิ่มสูงขึ้น (วิจัยกรุงศรี, 2565)

อย่างไรก็ตามจากสภาวะการณ์ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวของธุรกิจอาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในกรุงเทพมหานคร อันเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นหัวใจสำคัญของความอยู่รอดและความเป็นอยู่ที่ดีขององค์กรที่จะนำพาองค์กรไปสู่ประสิทธิภาพการทำงานและก่อให้เกิดผลลัพธ์ของกำไรที่สูงขึ้นได้นั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ธุรกิจอาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในกรุงเทพมหานครต้องสร้างให้ทรัพยากรมนุษย์ภายในองค์กรเกิดแรงจูงใจภายในตัวบุคคล (พิชญาภา ศิลาอ่อน, 2566) พร้อมกับสร้างความผูกพันต่อองค์กรที่

เป็นความรู้สึกดีต่อองค์กรที่สามารถสร้างให้เกิดการสร้างสรรค์งานให้มีประสิทธิภาพในการทำงานที่มีปริมาณตามที่กำหนดและผลลัพธ์ที่ดีมีคุณภาพที่ดีขึ้น (ปัญญาภา อัคนิบุตร, 2565) และจากมุมมองประเด็นดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยให้ความสำคัญต่อการศึกษาแรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานที่เพิ่มสูงขึ้น (Varma, 2017) และจากการศึกษาวิจัยแล้วพบว่าแรงจูงใจในการทำงานที่เหมาะสมที่สุดของพนักงานจะสามารถแสดงให้ปรากฏได้จากประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน ประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานจะได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย (Baladraf & Pogo, 2022) อาทิ แรงจูงใจในการทำงานจะได้รับจากอิทธิพลจากสิ่งจูงใจทั้งที่เป็นวัตถุและไม่ใช่วัตถุ ซึ่งการให้รางวัลหรือสิ่งจูงใจแก่พนักงานอย่างเหมาะสมและสามารถสร้างให้พนักงานเกิดความผูกพันที่เกิดจากการเอาใจใส่เป็นพิเศษ เพื่อให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่และพัฒนาความสามารถได้สูงสุดเพื่อให้การทำงานที่ดีและได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพแก่องค์กร (Puspa et al., 2021) นอกจากนี้การศึกษาของ Bustasar, Sumarsih & Nugroho (2018) ได้กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กรที่เป็นพื้นฐานทางสภาวะทางจิตใจและทัศนคติของบุคคลที่ดีต่อองค์กร การมีส่วนร่วมต่อองค์กร และความภักดีที่เป็นสิ่งจำเป็นอันก่อให้เกิดวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ และเป้าหมายขององค์กรจะมีความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาหรือทางอารมณ์ระหว่างพนักงานกับองค์กรได้นั้นจะขึ้นอยู่กับปัจจัยสนับสนุนที่จะผลักดันให้เกิดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมให้เกิดความตั้งใจที่จะคงอยู่ในองค์กรและเต็มใจที่จะทำงานให้แก่องค์กรให้เกิดประสิทธิภาพตามที่องค์กรกำหนดไว้ (Jakada et al, 2019; Jabri & Ghazzawi, 2019)

ดังนั้นจากประเด็นดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาถึงแรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร อันเนื่องจากการเกิดสภาวะการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยเข้ามากระตุ้นให้โรงงานผลิตอาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในกรุงเทพมหานครต้องมีการปรับตัว อีกทั้งจากการที่โรงงานผลิตอาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในกรุงเทพมหานครได้มีอัตราการจดทะเบียนนิติบุคคลที่ดำเนินกิจการอยู่เป็นอันดับ 2 รองจากจังหวัดที่อยู่ในภูมิภาค และจากผลกระทบของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ทำให้อัตราการเติบโตของธุรกิจผลิตอาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ขยายตัวได้เพียงเล็กน้อย แนวโน้มของคู่แข่งทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งขั้นตอนการผลิตของพนักงานชะลอตัวลงส่งผลให้อัตรากำไรของธุรกิจลดลง การโยกย้ายและข้อจำกับของแรงงานมีมาตรการเพิ่มสูงขึ้น จึงส่งผลให้ธุรกิจผลิตอาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในกรุงเทพมหานครต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานให้เกิดผลลัพธ์ของการดำเนินงานที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์กร และประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัย โดยเป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มุ่งเน้นการวิจัยด้วยการใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเนื้อหาการนำเสนอนี้จะประกอบไปด้วยประเด็นดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเป็นโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและได้จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่มีจำนวน 28 โรงงาน มีจำนวนพนักงานทั้งสิ้น 8,370 คน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2566) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเป็นโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและได้จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 382 คน โดยได้ทำการกำหนดขนาดตัวอย่าง (Sample Size) ตามแนวคิดของ Yamane (1973) ที่เป็นแนวทางหนึ่งที่ได้รับความนิยมในการใช้การกำหนดตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณที่เป็นการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้เกิดความผิดพลาดคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ ±5 และได้แบ่งวิธีการสุ่มตัวอย่างเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยได้เลือกแผนการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยได้เลือกเขตที่มีจำนวนพนักงานมากกว่าหรือเท่ากับ 100 คน ซึ่งได้เจาะจงเลือกกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นรายเขตได้ 8 เขต ประกอบด้วย (1) เขตหนองจอก (2) เขตมีนบุรี (3) เขตบางนา (4) เขตดอนเมือง (5) เขตบางขุนเทียน (6) เขตประเวศ (7) เขตวังทองหลาง และ (8) เขตลาดกระบัง โดยมีจำนวนพนักงานทั้งสิ้น 8,104 คน และขั้นที่ 2 ผู้วิจัยได้จัดสรรจำนวนตัวอย่างตามสัดส่วน (Proportional Allocation) กับจำนวนประชากร และเมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละเขตแล้วจะดำเนินการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ได้เป็นการวิจัยที่ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และมีเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสามารถแบ่งจำแนกเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการทำงาน ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดระดับแรงจูงใจในการทำงาน โดยพัฒนามาจากแบบวัดแรงจูงใจในการทำงานตามแนวคิดของ Herzberg (1979) ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความผูกพันต่อองค์กร โดยพัฒนามาจากแบบวัดความผูกพันต่อองค์กรตามแนวคิดของ Allen & Meyer (1990) และส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดระดับประสิทธิภาพในการทำงาน โดยพัฒนามาจากแบบวัดประสิทธิภาพในการทำงานตามแนวคิดของ Peterson & Plowman (1953) ซึ่งลักษณะของข้อคำถามในส่วนที่ 2-4 มีลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของ Likert (1932) ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบสอบถาม เพื่อที่จะนำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้มีความเหมาะสมและตรงกับประเด็นที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา โดยการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหานั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นมาไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และเมื่อได้ทำการตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรตัวอย่างที่ใช้ศึกษา จำนวน 30 คน ด้วยการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ที่ใช้ในการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือเป็นรายตัวแปรและตรวจสอบคุณภาพโดยรวมของเครื่องมือทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) ก่อนนำไปใช้จริงกับผู้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.978

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจำแนกเป็นขั้นตอน คือ 1) ขอหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหงถึงผู้ประกอบการโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง และ 2) การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการนำแบบสอบถามและหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 382 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการทางสถิติแบ่งเป็น 1) การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการทำงาน ด้วยการใช้สถิติในการวิเคราะห์ค่าร้อยละ (Percentage) 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับของแรงจูงใจในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์กร และประสิทธิภาพใน

การทำงาน ด้วยการใช้สถิติในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 3) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้วยการทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (Independent Sample) โดยใช้การทดสอบค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยใช้การทดสอบค่า F-test และ 4) การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือคุณลักษณะของข้อมูล 2 ประเภท และจะนำผลของความสัมพันธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์นี้ไปใช้พยากรณ์ค่าตัวแปรหรือคุณลักษณะของข้อมูล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการพัฒนากรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดและทฤษฎีของ Herzberg (1979); Allen & Meyer (1990) และ Peterson & Plowman (1953) ซึ่งปรากฏแสดงได้ดังภาพที่ 1

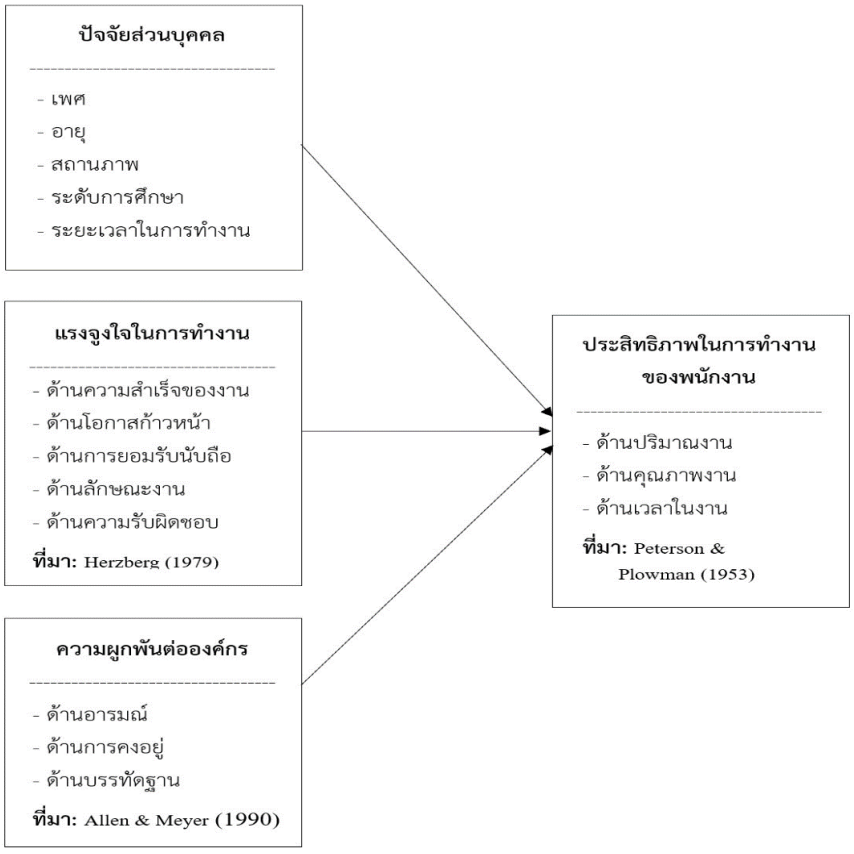

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลกับพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 382 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.24 มีอายุอยู่ในช่วง 25-35 ปี ร้อยละ 46.07 มีสถานภาพสมรสแล้ว ร้อยละ 56.81 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 81.41 และมีระยะเวลาในการทำงาน 5-10 ปี ร้อยละ 39.01 ผู้วิจัยจึงได้สรุปผลการวิจัยเป็นดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของแรงจูงใจในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์กร และประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า พนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร 1) มีระดับของแรงจูงใจในการทำงานโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.462 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ คือ ด้านความสำเร็จของงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะงาน ด้านโอกาสก้าวหน้า และด้านการยอมรับนับถือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35, 4.35, 4.34, 4.33, 4.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.493, 0.460, 0.519, 0.448, 0.515 ตามลำดับ 2) มีระดับของความผูกพันต่อองค์กรโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.434 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ คือ ด้านการคงอยู่ ด้านบรรทัดฐาน และด้านอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33, 4.30, 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.426, 0.448, 0.517 ตามลำดับ และ 3) มีระดับของประสิทธิภาพในการทำงานโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.424 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ คือ ด้านคุณภาพงาน ด้านปริมาณงาน และด้านเวลาในงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38, 4.34, 4.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.432, 0.475, 0.427 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งสามารถนำเสนอผลได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	T/F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
เพศ	-1.557	0.120	ไม่แตกต่างกัน
อายุ	1.353	0.257	ไม่แตกต่างกัน
สถานภาพ	20.359	0.000*	แตกต่างกัน
ระดับการศึกษา	3.613	0.028*	แตกต่างกัน
ระยะเวลาในการทำงาน	3.570	0.014*	แตกต่างกัน

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (.05)

จากตารางที่ 1 พบว่า พนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการทำงานที่ต่างกัน จะมีประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโดยรวมที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศและอายุที่ต่างกัน จะมีประสิทธิภาพของพนักงานโดยรวมที่ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานครสามารถแสดงได้ 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งผลที่ได้พบว่า แรงจูงใจในการทำงานที่ประกอบด้วย ด้านความสำเร็จของงาน ด้านโอกาสก้าวหน้า ด้านการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงาน และด้านความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นเดียวกับความผูกพันต่อองค์กรที่ประกอบด้วย ด้านอารมณ์ ด้านการคงอยู่ และด้านบรรทัดฐานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเองแล้ว พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไปและตัวแปรตาม

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตัวแปรพยากรณ์แรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร

	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.222	0.123		9.975	0.000		
ด้านความสำเร็จของงาน	0.355	0.057	0.432	6.906	0.000	0.223	4.484
ด้านโอกาสก้าวหน้า	0.154	0.075	0.163	2.057	0.040	0.140	7.158
ด้านการยอมรับนับถือ	-0.018	0.041	-0.024	-0.449	0.654	0.308	3.244
ด้านลักษณะงาน	0.193	0.027	0.305	7.132	0.000	0.477	2.095
ด้านความรับผิดชอบ	0.039	0.031	0.058	1.269	0.205	0.424	2.359

หมายเหตุ $R = 0.819$, $R^2 = 0.671$, Adjusted $R^2 = 0.667$, $F = 153.705$, Sig. = 0.000 (* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05)

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถิติการถดถอยพหุคูณ พบว่า ตัวแปรอิสระที่เป็นแรงจูงใจในการทำงานที่ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 67.10 (R^2=0.671) โดยพบว่าแรงจูงใจในการทำงานส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร คือ แรงจูงใจในการทำงานที่ประกอบด้วย ด้านความสำเร็จของงาน ด้านโอกาสก้าวหน้า และด้านลักษณะงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่มีอำนาจในการทำนายประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุด คือ ด้านความสำเร็จของงาน (β=0.432) ด้านลักษณะงาน (β=0.305) และด้านโอกาสก้าวหน้า (β=0.163) โดยสามารถเขียนอยู่ในรูปของสมการพยากรณ์ได้ คือ $\hat{Y}$ = 1.222 + 0.355 (ด้านความสำเร็จของงาน)* + 0.193 (ด้านลักษณะงาน)* + 0.154 (ด้านโอกาสก้าวหน้า)*

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตัวแปรพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร

	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	0.394	0.096		4.084	0.000		
ด้านอารมณ์	0.141	0.035	0.172	4.056	0.000	0.258	3.878
ด้านการคงอยู่	0.434	0.043	0.436	10.127	0.000	0.249	4.023
ด้านบรรทัดฐาน	0.342	0.037	0.361	9.257	0.000	0.304	3.291

หมายเหตุ R = 0.909, R^2 = 0.826, Adjusted R^2 = 0.824, F = 597.027, Sig. = 0.000 (* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05)

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สถิติการถดถอยพหุคูณ พบว่า ตัวแปรอิสระที่เป็นความผูกพันต่อองค์กรที่ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 82.60 (R^2=0.826) โดยพบว่าความผูกพันต่อองค์กรส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร คือ ความผูกพันต่อองค์กรที่ประกอบด้วย ด้านอารมณ์ ด้านการคงอยู่ และด้านบรรทัดฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่มีอำนาจในการทำนายประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุด คือ ด้านการคงอยู่ (β=0.436) ด้านบรรทัดฐาน (β=0.361) และด้านอารมณ์ (β=0.172) โดยสามารถเขียนอยู่ในรูปของสมการพยากรณ์ได้ คือ $\hat{Y}$ = 0.394 + 0.434 (ด้านการคงอยู่)* + 0.342 (ด้านบรรทัดฐาน)* + 0.141 (ด้านอารมณ์)*

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า แรงจูงใจในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์กร และประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของหนึ่ง กรงทอง, เอมอร ตระกูลสัมพันธ์ และพรทิพย์ ชุ่มเมืองปัก (2563) ที่พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อความผูกพันต่อองค์กรมีความเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนประสิทธิภาพการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นคุณภาพงาน ปริมาณงาน และผลผลิตมีเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับการศึกษาของเพทาย ทรัพย์กะสินธุ์ (2563) ที่พบว่า แรงจูงใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี โดยแรงจูงใจในทุกด้านมีค่าเฉลี่ยมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนปัจจัยประสิทธิภาพด้านคุณภาพ ด้านปริมาณงาน และด้านเวลามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และการศึกษาของ

พิจิตรตรา ทับทิม และธัญนันท์ บุญอยู่ (2564) ที่พบว่า พนักงานขับรถบรรทุกในจังหวัดนครปฐมมีระดับของความผูกพันต่อองค์การและประสิทธิภาพในงานของพนักงานมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกประเด็น

จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า พนักงานที่มีปัจจัยด้านสถานภาพ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีประสิทธิภาพในการทำงานที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพนักงานที่มีปัจจัยด้านเพศและอายุต่างกัน มีประสิทธิภาพในการทำงานที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของหนึ่ง กรงทอง, เอมอร ตระกูลสัมพันธ์ และพรทิพย์ ชุ่มเมืองปัก (2563) ที่พบว่า พนักงานที่มีระดับของการศึกษาและระยะเวลาที่ปฏิบัติงานที่ต่างกัน จะมีประสิทธิภาพงานของพนักงานที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับการศึกษาของประวิทย์ เกียรติอุดมแก้ว (2564) ที่พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพและอายุการทำงานที่ต่างกัน จะมีประสิทธิภาพงานที่แตกต่างกัน และการศึกษาของพิชญาภา ศิลาอ่อน (2566) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคที่เป็นปัจจัยด้านระดับการศึกษาที่ต่างกัน จะมีประสิทธิภาพงานที่แตกต่างกัน แต่การศึกษาของวิภา อ่ำกลัด (2563) ที่พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของพนักงานในสายงานอุตสาหกรรมสิ่งทอประกอบด้วย เพศและอายุที่แตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานในสายงานอุตสาหกรรมสิ่งทอในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า แรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Bustasar, Sumarsih & Nugroho (2018) ที่พบว่า แรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรจะมีผลต่อประสิทธิภาพของพนักงาน เมื่อองค์กรสามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลก็จะสามารถสร้างให้พนักงานเกิดความผูกพันต่อองค์กรที่เป็นเกิดความรู้สึกดีต่อองค์กรก็จะก่อให้เกิดการสร้างสรรค์งานให้มีประสิทธิภาพในการทำงานที่มีปริมาณที่ได้ตามที่กำหนดและผลลัพธ์ที่ได้มีคุณภาพที่ดีได้ ทำนองเดียวกันการศึกษาของ Baladraf & Pogo (2022) พบว่า แรงจูงใจส่งผลในทิศทางบวกต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน โดยที่แรงจูงใจในการทำงานจะเป็นกระบวนการให้แรงผลักดันแก่พนักงาน เพื่อให้พนักงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับ Sarjono & Yohanes (2022) พบว่า แรงจูงใจส่งผลทางตรงในทิศทางบวกต่อประสิทธิภาพของพนักงาน โดยแรงจูงใจจะเป็นพลังภายใตตัวบุคคลที่สามารถกระทำการให้เป็นไปได้จะนำไปสู่ประสิทธิภาพของพนักงที่เป็นเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพงาน ความรวดเร็ว และปริมาณงานที่พนักงานสามารถทำงานภายใต้ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลขณะที่การศึกษาของ Jakada et al. (2019) พบว่า ความผูกพันต่อองค์กรส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน โดยความผูกพันต่อองค์กรจะเป็นปัจจัยที่สำคัญของพนักงานที่จะนำไปสู่พฤติกรรมการทำงานให้ดีขึ้นและสามารถนำไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงานที่เป็นการส่งมอบคุณภาพการบริการ ผลผลิตและความสามารถในการทำกำไรขององค์กรปรับเพิ่มสูงขึ้น (พีระพัฒน์ สมศรี และธัญนันท์ บุญอยู่, 2564)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการวิจัย

1.1 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาถึงแรงจูงใจใจการทำงาน ความผูกพันต่อองค์กร และประสิทธิภาพในการทำงาน โดยได้มีการวิเคราะห์และสร้างขึ้นมาให้เป็นตัวแปรที่พร้อมนำไปใช้ในการวิจัยสำหรับผู้ที่สนใจศึกษาในบริบทของโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานครและบริบทอื่น ๆ ในโอกาสต่อไป รวมถึงเป็นแนวทางในการพัฒนาให้กับธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานครและในจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

1.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย โดยการนำผลการวิเคราะห์มาอธิบายสนับสนุนเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ในการสร้างประสิทธิภาพในการทำงานให้เกิดขึ้นแก่โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายว่า ผู้บริหารควรมีการกำหนดขั้นตอนและคุณลักษณะการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เพื่อลดข้อผิดพลาดในการทำงานและสามารถทำงานให้ได้ปริมาณที่เหมาะสมตามจำนวนที่ได้รับมอบหมายให้ได้ผลผลิตออกมาสำเร็จตรงตามมาตรฐานที่องค์กรกำหนด เพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพที่องค์กรกำหนดไว้ได้ และมุ่งส่งเสริมให้พนักงานเกิดความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรด้วยการสร้างให้พนักงานเกิดความภาคภูมิใจและรู้สึกได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งกับองค์กร เพื่อให้พนักงานเกิดความผูกพันและคงอยู่ในองค์กรจนเกษียณอายุ แม้ว่าจะได้รับมอบหมายงานจำนวนมากก็พร้อมที่จะปฏิบัติงานให้แก่องค์กรให้เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

1.3 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ โดยการนำผลการวิเคราะห์มาอธิบายสนับสนุนเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ในการสร้างประสิทธิภาพในการทำงานให้เกิดขึ้นแก่โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการว่า ผู้บริหารสามารถสร้างคุณภาพงานให้เกิดแก่พนักงานภายในองค์กรด้วยการกำหนดคุณภาพการทำงานที่เหมาะสมที่สามารถทำให้สำเร็จได้ตามคุณภาพที่กำหนดไว้ และเมื่อได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนดไว้แล้วควรชื่นชมและยกย่องให้พนักงานเป็นที่ยอมรับกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานครเพียงกลุ่มเดียว ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ว่า มีผลการวิจัยสอดคล้องกันหรือไม่ ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละกลุ่มตัวอย่างอาจมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบที่แตกต่างกันไป

2.2 การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปริมาณที่ทำการสำรวจและเก็บข้อกับพนักงานโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานครเพียงเท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่กัน เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากขึ้นและเพื่อสามารถนำข้อมาเปรียบเทียบผลการวิจัยที่จะทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2565). บทวิเคราะห์ธุรกิจประจำเดือนตุลาคม 2565 ธุรกิจอารแช่แข็ง. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2566. แหล่งที่มา: https://www.dbd.go.th/index.php.

กรมโรงงานอุตสาหกรรม. (2566). ข้อมูลโรงงานแยกตามพื้นที่. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2566. แหล่งที่มา: https:// www.diw.go.th/webdiw/search-factory/.

ประวิทย์ เกียรติอุดมแก้ว. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานบริษัท นิวเทค เทรดดิ้ง จำกัด. *วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์.* 4 (3), 87-102.

ปัญญาภา อัคนิบุตร. (2565). *แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานบริษัทรัฐวิสาหกิจให้บริการด้านท่าอากาศยาน Generation Y.* สารนิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.

พิจิตรตรา ทับทิม และ ธัญนันท์ บุญอยู่. (2564). ตัวแบบสมการโครงสร้างของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในงานของพนักงานขับรถบรรทุกในจังหวัดนครปฐม. *วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์.* 16 (2), 126-139.

พิชญาภา ศิลาอ่อน. (2566). *แรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการ Generation Y ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.* สารนิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.

พีระพัฒน์ สมศรี และ ธัญนันท์ บุญอยู่. (2564). แรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการของกรมชลประทานปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น.* 18 (1), 172-183.

เพทาย ทรัพย์กะสินธุ์. (2563). *แรงจูงใจมีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ต่างประเทศสายธุรกิจนำเข้าและส่งออกของธนาคารแห่งหนึ่ง.* สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิจัยกรุงศรี. (2565). แนวโน้มธุรกิจ/อุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูป. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2566. แหล่งที่มา: https:// www.krungsri.com/th/research/industry/industry-outlook/food-beverage/processed-seafood/io/io-frocessed-seafood-20.

วิภา อ่ำกลัด. (2563). *คุณภาพชีวิตและความผูกพันองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานในสายงานอุตสาหกรรมสิ่งทอในเขตกรุงเทพมหานคร.* สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สถาบันอาหาร อุตสาหกรรมพัฒนามูลนิธิเพื่อสถานบันอาหาร. (2563). ตลาดอาหารสำเร็จรูปในประเทศไทย. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2566. แหล่งที่มา: https://fic.nfi.or.th/market-intelligence-detail.php?smid=290.

สุมาลี รามนัฏ และ ธัญนันท์ บุญอยู่. (2562). อิทธิพลของความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืนที่อยู่ในฐานะตัวแปรปฏิสัมพันธ์ระหว่างการมุ่งเน้นการตลาด สู่ผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็งไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร.* 39 (5), 145-158.

หนึ่ง กรงทอง, เอมอร ตระกูลสัมพันธ์ และพรทิพย์ ชุ่มเมืองปัก. (2563). ความผูกพันของพนักงานที่มีต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.* 16 (1), 97-112.

Allen, N. J., & Meyer, J. P. (1990). The measurement and antecedents of affective, continuance and normative commitment to the organization. *Journal of Occupational and Organizational Psychology.* 63 (1), 1-18.

Baladraf, M. I. F., & Pogo, T. (2022). Analysis of job insecurity, compensation and covid health protocols effects on employee performance with work motivation as a mediation variable on employees of PT Panggung Jaya Indah. *Saudi Journal of Business and Management Studies.* 7 (1), 22-33.

Bustasar, B., Sumarsih, S., & Nugroho, K. U. Z. (2018). The relationship between motivation, engagement and performance of employee. *Advances in Social, Education and Humanities Research.* 295, 80-83.

Herzberg, F. (1979). *The motivation to work.* (2nd ed.). New York: John Willey & Sons.

Jabri, B., & Ghazzawi, I. (2019). Organizational commitment: A review of the conceptual and empirical literature and a research agenda. *International Leadership Journal.* 11 (1), 78-119.

Jakada, A., Jakada, M. B., Rabi, A., Hussein, M. A., & Kurawa, N. (2019). Organizational commitment and job performance: A conceptual model. *Lapai International Journal of Management and Social Sciences.* 11 (1), 75-82.

Likert, R. A. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology.* 140, 5-53.

Peterson, E., & Plowman, E. G. (1953). *Business organization and management.* Chigcago: Irwin.

Puspa, I., Anton, R., Tjendana, M., & Wijaja, D. (2021). Employee performance factors influence by work motivation as between from incentives and organizational culture. *Journal Mantik*. 5 (2), 1275-1285.

Sarjono, H., & Yohanes, H. (2022). Employees' performance of production division in a textile firm in Indonesia. *International Conference on Industrial Engineering and Operations Management Istanbul, Turke.* 7, 1910-1922.

Varma, C. (2017). Importance of employee motivation & job satisfaction for organizational performance. *International Journal of Social Science & Interdisciplinary Research*. 6 (2), 10-20.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis.* (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

The Factors Influencing The Success of Accountants Work in Bangkok and Surrounding Areas

สรวิชญ์ บุญมี และ กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินิทธิ์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Sorawit Boonmee and Kanoksak Sukwattanasinitt

Sripatum University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: Sorawit.b99@gmail.com

****

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของความซื่อสัตย์ คุณลักษณะของนักบัญชี และประสิทธิภาพในการทำงานที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษารวมทั้งสิ้น 350 ข้อมูล กำหนดตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

จากผลการศึกษาพบว่า ความซื่อสัตย์ คุณลักษณะของนักบัญชี และประสิทธิภาพในการทำงานที่ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ คุณลักษณะของนักบัญชี และปัจจัยประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานบัญชี ที่วัดด้วย ด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ ด้านประสบการณ์ในการทำงาน ด้านความพึงพอใจของลูกค้า และด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นมากที่สุดว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ คุณลักษณะของนักบัญชี และปัจจัยประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

คำสำคัญ: ความซื่อสัตย์; ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน; คุณลักษณะของนักบัญชี; ความสำเร็จ

---

* วันที่รับบทความ : 10 กรกฎาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 12 กรกฎาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 13 กรกฎาคม 2567

Received: July 10 , 2024; Revised: July 12, 2024; Accepted: July 13, 2024

Abstract

This research aims to study the impact of honesty, characteristics of accountants, and efficiency in work performance on the success of accounting practices in the Bangkok metropolitan area and its outskirts. The study employs a quantitative approach, using a sample group of accountants from Bangkok and its outskirts, totaling 350 data points. Data was collected using questionnaires and analyzed statistically, including frequency, percentage, mean, standard deviation, correlation analysis, and multiple regression analysis.

The findings indicate that honesty, accountant characteristics, and efficiency in work performance positively influence the success of accounting practices in Bangkok metropolitan area and its outskirts. Specifically, variables such as professional honesty, accountant characteristics, and factors affecting work efficiency contribute significantly to accounting practice success, measured by goal achievement, work experience, customer satisfaction, and performance monitoring in accounting. The statistical significance level was set at 0.01 and 0.05, revealing that the majority of respondents believe that honesty in the profession, accountant characteristics, and factors affecting work efficiency significantly influence accounting practice success in the Bangkok metropolitan area and its outskirts.

Keywords: Honesty; Efficiency; Characteristics of accountants; Success

บทนำ

การบัญชีก็เหมือนกับการติดตามว่าธุรกิจทำเงินได้และใช้จ่ายไปมากน้อยเพียงใด ช่วยให้เราเข้าใจว่าธุรกิจกำลังดำเนินไปได้ดีเพียงใด การบัญชีให้ข้อมูลที่สำคัญแก่ผู้ที่สนใจธุรกิจ (ร้อยตรีหญิง แคทรียา วันวงค์, 2563 : 12)

ในปัจจุบันการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเพื่อเตรียมความพร้อมให้บุคคลมีคุณสมบัติ มีความสามารถ และมีศักยภาพในการปฏิบัติงานที่มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้ทำบัญชี และหน่วยงานหรือองค์กรเกิดความมั่นใจว่าจะสามารถทำงานได้อย่างมั่นคงมี ความรู้สึกดี และมีความพึงพอใจจนสามารถพัฒนาเป็นความจงรักภักดีและความผูกพันต่อหน่วยงานหรือองค์กรในที่สุด ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน เนื่องจากข้อมูลทางการเงินเป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับทุกหน่วยงานและองค์การต่างๆ เพื่อให้ข้อมูลทางการเงินที่ถูกต้องและสะท้อนถึงฐานะทางการเงินที่แท้จริง และเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจและเศรษฐกิจ ซึ่งในปัจจุบันมีการแข่งขันค่อนข้างสูง ทำให้งานทางด้านการบัญชีที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวเลขและเอกสารทางการบัญชีจำนวนมากต้องอาศัยรายละเอียด ความระมัดระวังรอบคอบเพราะฉะนั้นผู้ทำบัญชีจึงต้องมีการเรียนรู้ และมีการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชีของตนเองให้มีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา เพื่อคุณภาพของงานและเพื่อให้ข้อมูลนั้นเกิดความน่าเชื่อถือเป็นที่ไว้วางใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ทำบัญชีต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชี เพราะเป็นปัจจัยหลักที่มีความสำคัญอย่างมากในการที่จะส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้ทำบัญชีสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล (ปิยะบุตร ด้วงนุ่ม, 2560)

ในยุคของการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทำให้องค์การต่างๆให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการมุ่งเน้นเพื่อพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคคลากรในองค์การเพราะการที่องค์การจะสามารถเป็นองค์การแห่งความเป็นเลิศได้นั้นผู้บริหารจะต้องเป็นผู้นำทางความคิดเพื่อการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล (Human Development and Management) องค์การจึงมักให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร เพราะเชื่อว่าการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเป็นหัวใจสำคัญในการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บุคคลากรปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายตามที่องค์การกำหนดมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต (พีรวัศ พรรณขาม, 2562)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของความซื่อสัตย์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

2. เพื่อศึกษาผลกระทบของคุณลักษณะของนักบัญชีที่ส่งผลต่อต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

3. เพื่อศึกษาผลกระทบของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล เป็นการศึกษาในเชิงพรรณนาและเชิงสถิติ โดยผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลมาทำการศึกษาและวิเคราะห์ มีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

นักบัญชีที่ทำบัญชีอยู่ในเขตกรุงเทพและเขตปริมณฑลและเป็นสมาชิกของสภาวิชาชีพบัญชี การเลือกประชากรกลุ่มนี้เป็นกลุ่มประชากรที่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้ โดยเป็นกลุ่มประชากรที่ปรากฏในบัญชีรายชื่อ “นักบัญชี” ซึ่งประกาศไว้ใน เว็บไซต์ของสภาวิชาชีพบัญชี จำนวน 2,824 คน (สภาวิชาชีพบัญชี, 2566)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ทำการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้วิธีกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมรับความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่าง 5% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มที่ยอมรับได้

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{2824}{1+2824(0.05^2)}$$

$$n = 350.37 \text{ คน}$$

จากการแทนค่าในสูตรได้ขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 350 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามประเมินด้วยตนเอง (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีข้อคำถามทั้งหมด 47 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-end Question) ที่มีข้อคำถามในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคริ์ท (LiKertScale) เป็นการสอบถามระดับความคิดเห็นและระดับ ความตั้งใจ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่ 1.ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถาม 6 คำถามครอบคลุมข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นกลุ่มวิชาชีพบัญชี ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์การทำงาน 2.ระดับความเห็นด้วยเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ ประกอบด้วย 12 คำถาม ครอบคลุมความรู้ 2 ด้าน ได้แก่ ความมีคุณธรรม จำนวน 4 คำถาม และการรักษาความลับ จำนวน 5 คำถาม 3.ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักบัญชี ประกอบด้วย 8 คำถาม ครอบคลุม 2 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านวิชาชีพ จำนวน 4 คำถามและประสบการณ์ในการทำงาน จำนวน 4 คำถาม 4.ความเห็นด้วยเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 12 คำถาม ครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพของงาน จำนวน 4 คำถาม, ด้านปริมาณงาน จำนวน 4 คำถาม และด้านความทันต่อเวลา จำนวน 4 คำถาม 5. ความเห็นด้วยเกี่ยวกับศักยภาพการปฏิบัติงานทางบัญชี ประกอบด้วย 13 คำถาม ได้แก่ด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ จำนวน 3 คำถาม, ด้านประสบการณ์ในการทำงาน จำนวน 3 คำถาม, ด้านความพึงพอใจของลูกค้า จำนวน 4 คำถาม และด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี จำนวน 3 คำถาม

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามฉบับร่าง

1.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามฉบับร่างโดยส่งแบบสอบถามฉบับร่างไปยังผู้เชี่ยวชาญ ปกติแล้วจะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปในการตรวจสอบโดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้ (ธีรชาติ ธรรมวงค์, 2551)

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

1.2 หลังจากนั้นนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

1.3 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามฉบับร่างของการศึกษาในครั้งนี้ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาที่ระดับ 1 ถึง 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1) ตรวจสอบความถูกต้อง (Correctively) ได้นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้อง (Correctively) ทางด้านเชิงเนื้อหา รวมถึงภาษา และสำนวนที่ใช้ในแบบสอบถาม

2) การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Content Validity) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน โดยนำผลของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมารวมกัน คำนวณหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3) การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามในการวิจัยเชิงปริมาณที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Try –Out) กับบุคคลที่มีลักษณะเช่นเดียวกันกับประชากรและไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย โดยกลุ่มบุคคลที่ทดลองใช้แบบสอบถามครั้งนี้ได้แก่ นักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมัน (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณหาสัมประสิทธิ์ แอลฟ่าของครอนบาค (Cronbach’s Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของแบบสอบถามในภาพรวมทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.950

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาทำการสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง โดยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างพร้อมกับตรวจสอบให้แน่ใจว่าคำตอบนั้นถูกต้อง ชัดเจน และครบถ้วน

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ ส่งให้แก่นักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ขั้นตอนที่ 3 ทำการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทั้งหมด และนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปร ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระ ได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่า Tolerance และค่า VIF (Variance inflation factor)

4. สถิติอนุมาน (Inference Statistics) ประกอบด้วย การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 ใช้ค่าความถี่ (Frequency)

1.2 ร้อยละ (Percentage)

1.3 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

2.1 สมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

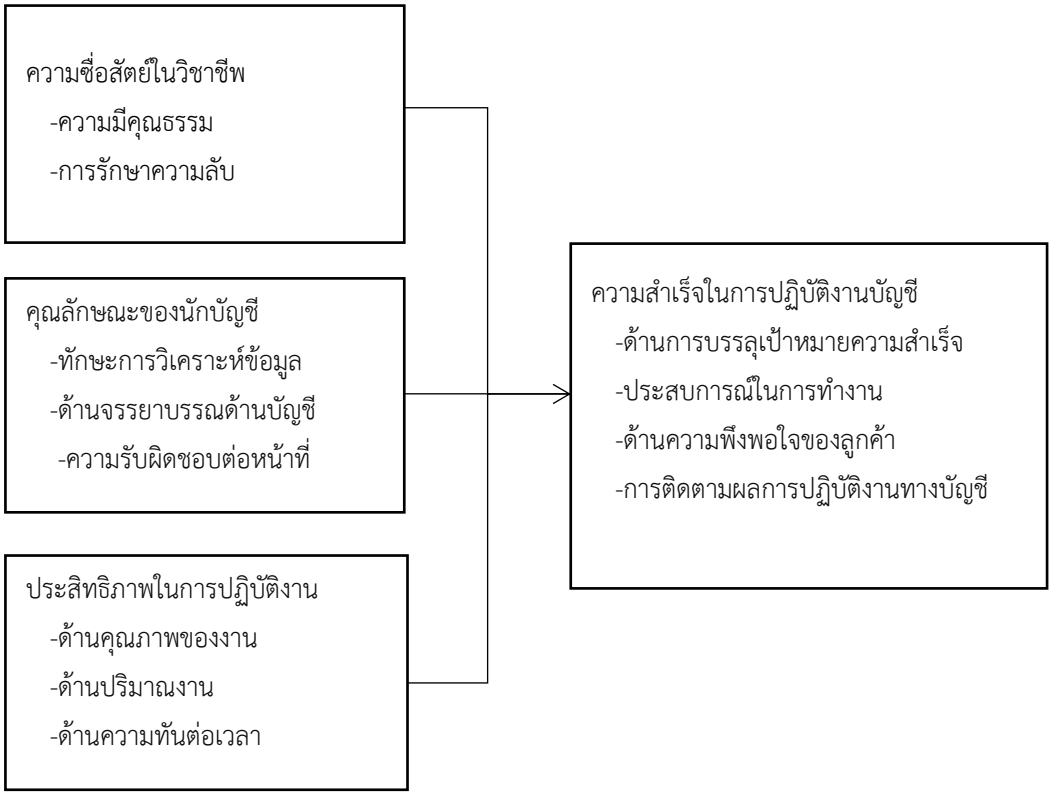

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

ผลการตรวจสอบข้อมูล

ในการทดสอบความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรอิสระตามกรอบแนวความคิด ผู้วิจัยได้ทำ การตรวจสอบ คือ หาค่าความทนทาน (Tolerance) และหาค่า Variance Inflation Factor (VIF) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่า Tolerance และ ค่า VIF

ตัวแปรอิสระ	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ	.835	1.197
คุณลักษณะของนักบัญชี	.832	1.202
ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	.741	1.349

จากตารางที่ 1 พบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ คุณลักษณะของนักบัญชี และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน มีค่า Tolerance ต่ำสุดเท่ากับ .741 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ต้องมากกว่า 0.2 ส่วน VIF มีค่าสูงสุดเท่ากับ 1.349 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์ 10 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันและเป็นอิสระต่อกันหรือไม่มีความซับซ้อนในการวัดค่า มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

	คุณลักษณะทั่วไปของบุคคล	**จำนวน (คน)**	**ร้อยละ**
เพศ	ชาย	58	16.57
	หญิง	279	79.71
	ไม่ระบุเพศ	13	3.72
รวม		350	100.00
อายุ	น้อยกว่า 30 ปี	153	43.71
	31 - 40 ปี	71	20.29
	41 - 50 ปี	34	9.71
	มากกว่า 51 ปีขึ้นไป	92	26.29
รวม		350	100.00
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	50	14.29
	ปริญญาตรี	252	72.00
	สูงกว่าปริญญาตรี	48	13.71
รวม		350	100.00

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	น้อยกว่า 15,000 บาท	11	3.14
	15,001-20,000 บาท	65	18.57
	20,001 – 30,000 บาท	111	31.72
	มากกว่า 30,001 บาทขึ้นไป	163	46.57
รวม		350	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน	น้อยกว่า 5 ปี	81	23.14
	5 – 10 ปี	116	33.14
	11 -15 ปี	36	10.29
	มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	117	33.43
รวม		350	100.00

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 79.71 เพศชาย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 16.57 และไม่ระบุเพศ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.72

ด้านอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 43.71 อายุมากกว่า 51 ปีขึ้นไป จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 26.29 อายุ 31-40 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 20.29 และที่เหลือมีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 34 คนคิดเป็นร้อยละ 9.71

ด้านระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 72 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.71 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.29

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเงินเดือนมากกว่า 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 47.43 เงินเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 เงินเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.29 และเงินเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86

ด้านประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 33.43 ประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 33.14 ประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 15 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 23.14 และประสบการณ์ทำงาน 11-15 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.29

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ ร้อยละ 17.70 (R^2= 0.177) พบว่า ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพในด้านการรักษาความลับส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .43

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ตัวแปร	ด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	2.541	.218		11.672	.000
ด้านความมีคุณธรรม	-.012	.086	-.012	-.142	.887
ด้านการรักษาความลับ	.379	.073	.430	5.216	.000**
n=350, R=0.420, R^2= 0.177, F=37.204, Sig=0.00					

สมมติฐานที่ 2 ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านประสบการณ์ในการทำงาน ร้อยละ 12.5 (R^2= 0.125) โดยพบว่า ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพในด้านด้านการรักษาความลับส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านประสบการณ์ในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .321

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านประสบการณ์ในการทำงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ตัวแปร	ด้านประสบการณ์ในการทำงาน				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	2.547	.231		11.030	.000
ด้านความมีคุณธรรม	.041	.092	.038	.450	.653
ด้านการรักษาความลับ	.292	.077	.321	3.784	.000**
n=350, R=0.353, R^2= 0.125, F=24.673, Sig=0.00					

สมมติฐานที่ 3 ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านความพึงพอใจของลูกค้า ร้อยละ 7.3 (R^2=0.073) โดยพบว่า ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพในด้านด้านการรักษาความลับส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านความพึงพอใจของลูกค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .316

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านความพึงพอใจของลูกค้าของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ตัวแปร	ด้านความพึงพอใจของลูกค้า				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	2.809	.262		10.742	.000
ด้านความมีคุณธรรม	-.071	.104	-.060	-.688	.492
ด้านการรักษาความลับ	.316	.087	.316	3.617	.000**
n=350, R=0.270, R^2= 0.073, F=13.637, Sig=0.00					

สมมติฐานที่ 4 ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี ร้อยละ 5.3 (R^2=0.053) โดยพบว่า ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพในด้านการรักษาความลับส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .247

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชีของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ตัวแปร	ด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	2.856	.265		10.770	.000
ด้านความมีคุณธรรม	-.026	.105	-.022	-.244	.807
ด้านการรักษาความลับ	.247	.089	.247	2.794	.005*
n=350, R=0.230, R^2= 0.053, F=9.666, Sig=0.00					

สมมติฐานที่ 5 คุณลักษณะของนักบัญชี ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ ร้อยละ 48.7 (R^2=0.487) โดยพบว่า คุณลักษณะของนักบัญชีด้านจรรยาบรรณด้านบัญชีส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .662 และคุณลักษณะของนักบัญชีด้านทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.132

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ คุณลักษณะของนักบัญชี ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ตัวแปร	ด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.326	.306		4.339	.000
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	-.169	.050	-.132	-3.378	.001**
ด้านจรรยาบรรณด้านบัญชี	.811	.048	.662	16.941	.000**
n=350, R=0.698, R^2= 0.487, F=164.390, Sig=0.00					

สมมติฐานที่ 6 คุณลักษณะของนักบัญชี ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านประสบการณ์ในการทำงาน ร้อยละ 45.6 (R^2=0.456) โดยพบว่า คุณลักษณะของนักบัญชีด้านจรรยาบรรณด้านบัญชีส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านประสบการณ์ในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .656 และคุณลักษณะของนักบัญชีด้านทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านประสบการณ์ในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.081

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ คุณลักษณะของนักบัญชี ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านประสบการณ์ในการทำงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ตัวแปร	ด้านประสบการณ์ในการทำงาน				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.872	.324		2.693	.000
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	-.108	.053	-.081	-2.024	.044*
ด้านจรรยาบรรณด้านบัญชี	.827	.051	.656	16.302	.000**
n=350, R=0.675, R^2= 0.456, F=145.242, Sig=0.00					

สมมติฐานที่ 7 คุณลักษณะของนักบัญชี ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านความพึงพอใจของลูกค้า ร้อยละ 44.5 (R^2=0.445) โดยพบว่า คุณลักษณะของนักบัญชีด้านจรรยาบรรณด้านบัญชีส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านความพึงพอใจของลูกค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .629 และคุณลักษณะของนักบัญชีด้านทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านความพึงพอใจของลูกค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.138

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ คุณลักษณะของนักบัญชี ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านความพึงพอใจของลูกค้าของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ตัวแปร	ด้านความพึงพอใจของลูกค้า				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.932	.360		2.592	.010
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	-.201	.059	-.138	-3.402	.001**
ด้านจรรยาบรรณด้านบัญชี	.872	.056	.629	15.475	.000**
n=350, R=0.667, R^2= 0.445, F=139.120, Sig=0.00					

สมมติฐานที่ 8 คุณลักษณะของนักบัญชี ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี ร้อยละ 30.2 (R^2=0.302) โดยพบว่า คุณลักษณะของนักบัญชีด้านจรรยาบรรณด้านบัญชีส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .514 และคุณลักษณะของนักบัญชีด้านทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ -.125

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ คุณลักษณะของนักบัญชี ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชีของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ตัวแปร	ด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.470	.405		3.631	.000
ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล	-.182	.066	-.125	-2.738	.006**
ด้านจรรยาบรรณด้านบัญชี	.715	.063	.514	11.282	.000**
n=350, R=0.550, R^2= 0.302, F=75.169, Sig=0.00					

สมมติฐานที่ 9 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ ร้อยละ 84.7 (R^2=0.847) โดยพบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านคุณภาพของงานด้านความทันต่อเวลา และด้านปริมาณงาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .335, .332 และ.285 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ตัวแปร	ด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.284	.090		3.160	.000
ด้านคุณภาพของงาน	.329	.053	.335	6.227	.000**
ด้านปริมาณงาน	.291	.055	.285	5.277	.000**
ด้านความทันต่อเวลา	.321	.060	.332	5.319	.000**
n=350, R=0.920, R^2= 0.847, F=639.736, Sig=0.00					

สมมติฐานที่ 10 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านประสบการณ์ในการทำงาน ร้อยละ 80.3 (R^2=0.803) โดยพบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านคุณภาพของงาน และด้านปริมาณงาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านประสบการณ์ในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .431 และ.292 ตามลำดับ และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านความทันต่อเวลา ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านประสบการณ์ในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .202

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านประสบการณ์ในการทำงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ตัวแปร	ด้านประสบการณ์ในการทำงาน				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.119	.105		1.129	.260
ด้านคุณภาพของงาน	.436	.062	.431	7.046	.000**
ด้านปริมาณงาน	.307	.064	.292	4.772	.000**
ด้านความทันต่อเวลา	.202	.071	.202	2.857	.005*
n=350, R=0.896, R^2= 0.803, F=469.201, Sig=0.00					

สมมติฐานที่ 11 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านความพึงพอใจของลูกค้า ร้อยละ 68.4 (R^2=0.684) โดยพบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านคุณภาพของงาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านความพึงพอใจของลูกค้า ด้านความทันต่อเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .417 และ.266 ตามลำดับ และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านปริมาณงาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านประสบการณ์ในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .170 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านความพึงพอใจของลูกค้าของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ตัวแปร	ด้านความพึงพอใจของลูกค้า				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	-.021	.146		-.146	.260
ด้านคุณภาพของงาน	.464	.086	.417	5.393	.000**
ด้านปริมาณงาน	.197	.090	.170	2.193	.029*
ด้านความทันต่อเวลา	.292	.098	.266	2.967	.003**
n=350, R=0.827, R^2= 0.684, F=250.125, Sig=0.00					

สมมติฐานที่ 12 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี ร้อยละ 55.8 (R^2=0.558) โดยพบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านคุณภาพของงาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .483 และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านปริมาณงาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .213

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ส่งผลเชิงบวกต่อความสาเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี ของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ตัวแปร	ด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี				
	B	Std.	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.273	.174		1.573	.117
ด้านคุณภาพของงาน	.539	.102	.483	5.276	.000**
ด้านปริมาณงาน	.247	.106	.213	2.324	.021*
ด้านความทันต่อเวลา	.080	.117	.073	.686	.493
n=350, R=0.747, R^2= 0.558, F=145.810, Sig=0.00					

อภิปรายผลการวิจัย

ในการอภิปรายผลการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ คือ 1.เพื่อศึกษาผลกระทบของความซื่อสัตย์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล 2.เพื่อศึกษาผลกระทบของคุณลักษณะของนักบัญชีที่ส่งผลต่อต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล 3.เพื่อศึกษาผลกระทบของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล เพื่อให้ผลงานการศึกษาค้นคว้าอิสระมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง ผู้วิจัยได้นำผลงานวิจัย เอกสาร และบทความ มาประกอบการอภิปรายผลการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. การศึกษาผลกระทบของความซื่อสัตย์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยของความซื่อสัตย์ ด้านความมีคุณธรรม และด้านการรักษาความลับ ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ด้านด้านการบรรลุเป้าหมาย ด้านประสบการณ์ในการทำงาน ด้านความพึงพอใจของลูกค้า ด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนี บินยาเซ็น (2560) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของมาตรฐานการปฏิบัติงาน ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพและการพัฒนาศักยภาพทางการบัญชีต่อคุณภาพการปฏิบัติงานการสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า มาตรฐานการปฏิบัติงานได้แก่ การปฏิบัติงานโดยความรู้ความสามารถในวิชาชีพ การปฏิบัติงานด้วยความชำนาญ การปฏิบัติงานตามกฎหมาย และการทำงานด้วยความระมัดระวังและปลอดภัย ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความมีคุณธรรม และการปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา และการพัฒนาศักยภาพทางการบัญชีได้แก่ ทักษะทางวิชาชีพ และคุณค่าแห่งวิชาชีพมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคุณภาพการปฏิบัติงานทางการสอบบัญชี มาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านการปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้และทักษะ การปฏิบัติงานด้วยความชำนาญ การปฏิบัติงานตามกฎหมาย การปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังและปลอดภัย ด้านความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ด้านความมีคุณธรรม การปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาพบว่ามีอิทธิพลต่อคุณภาพการปฏิบัติงานทางการสอบบัญชีจากคุณภาพของงาน ความรับผิดชอบ กระบวนการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจและเชื่อถือได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การศึกษาผลกระทบของคุณลักษณะของนักบัญชีที่ส่งผลต่อต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยของคุณลักษณะของนักบัญชี ด้านทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านจรรยาบรรณด้านบัญชี และด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ด้านด้านการบรรลุเป้าหมาย ด้านประสบการณ์ในการทำงาน ด้านความพึงพอใจของลูกค้า ด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลธิดา ธนสมบัติศิริ (2564) ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะของนักบัญชียุคใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมของนักบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย พบว่า มากที่สุด คือ ด้านปริมาณงาน รองลงมา คือ ด้านความถูกต้อง รองลงมา คือ ด้านความทันต่อเวลา และด้านคุณภาพงาน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นางสาว ผกาวดี นิลสุวรรณ (2563) ศึกษาเรื่อง คุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ที่ส่งผลต่อคุณภาพของการจัดทำงบการเงินของสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า คุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์มีความสัมพันธ์กับคุณภาพของการจัดทำงบการเงินของสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี มีความสัมพันธ์ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสามารถเรียงลาดับความสัมพันธ์ ดังนี้ อันดับแรก คือ ด้านคอมพิวเตอร์ มีความสัมพันธ์ระดับสูง รองลงมา คือ ด้านอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ด้านวิชาชีพบัญชี ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี ด้านภาษีอากรธุรกิจ ด้านภาษา และด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ตามลำดับ

3. การศึกษาผลกระทบของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน และด้านความทันต่อเวลา ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ด้านด้านการบรรลุเป้าหมาย ด้านประสบการณ์ในการทำงาน ด้านความพึงพอใจของลูกค้า ด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานทางบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางสาวธนภรณ์ พรรณราย (2565) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 โดยมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้านปัจจัยค้ำจุนมากกว่าปัจจัยจูงใจส่วนประสิทธิผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากบ 4.38 เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานพบว่าแรงจูงใจด้านปัจจัยค้ำจุนมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานเพียงปัจจัยเดียว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.716 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ร้อยตรีหญิง แคทรียา วันวงค์ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในกรุงเทพ ผลการศึกษาพบว่า ด้านประสบการณ์ในการทำงานของผู้จัดทำบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.82 และ S.D = 0.5) ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ สามารถนำประสบการณ์วิชาชีพบัญชีมาประยุกต์ใช้และแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นได้ ($\overline{X}$ = 3.89 และ S.D = 0.6) มีความเชี่ยวชาญ และชำนาญในวิชาชีพบัญชี ($\overline{X}$ = 3.84 และ S.D = 0.54) และมีการเข้าร่วมการฝึกอบรมทางวิชาชีพบัญชี ($\overline{X}$ = 3.73 และ S.D = 0.6) ตามลำดับ หมายความว่า ประสบการณ์ในการทำงานของผู้จัดทำบัญชี จะต้องประกอบด้วย สามารถนำประสบการณ์วิชาชีพบัญชีมาประยุกต์ใช้และแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นได้ และความเชี่ยวชาญและชานาญในวิชาชีพบัญชี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1.1 ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น สำนักงานบัญชี หรือ ผู้ตรวจสอบบัญชี เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ของความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ คุณลักษณะของนักบัญชี ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและความสำเร็จในการปฏิบัติงานบัญชีที่แตกต่างกันตามขอบเขตการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 ควรสร้างเกณฑ์มาตรฐานในการสร้างตัวชี้วัดเพื่อประเมินคุณภาพการให้บริการกับของลูกค้า

2.2 ควรมีการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการพัฒนา คุณธรรมของนักเรียนในด้านต่าง ๆมากกว่านี้และนำข้อมูลมาพัฒนาปัจจัยต่าง ๆของนักบัญชีให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

3.1 ควรศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่นๆ เช่น ปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการปฏิบัติงานทางบัญชีและคุณภาพของผู้จัดทำบัญชี เพื่อเป็นการศึกษาเชิงเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่าง ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ซึ่งอาจทาให้งานวิจัยมีประสิทธิผลและสามารถไปใช้ประโยชน์ ได้ตรงตามเป้าหมายเพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กุลธิดา ธนสมบัติศิริ. (2564). คุณลักษณะของนักบัญชียุคใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชีในเขตกรุงเทพและปริมณฑล. *วารสารมทร.อีสาน ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.* 9 (2), 7-10.

ธนภรณ์ พรรณราย. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ วันที่ 5 เมษายน ปี 2567. แหล่งที่มา : https://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2016/17458/1/%E0%B8%98%E0%B8%99%E0%B8%A0%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B9%8C%20%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A2.pdf

ธีรชาติ ธรรมวงค์. (2551). การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC). *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ วันที่ 30 มีนาคม ปี 2567. แหล่งที่มา: https://www.mcu.ac.th/article/detail/14329

ปิยะบุตร ด้วงนุ่ม. (2560). *อิทธิพลของศักยภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชีที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชีของนายทหารการเงินในกองทัพบก.* การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต. สาขาบัญชี. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผกาวดี นิลสุวรรณ. (2563). *คุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ที่ส่งผลต่อคุณภาพของการจัดทำงบการเงินของสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี.* บัญชีบัณฑิต. สาขาบัญชี. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

พีรวัศ พรรณขาม. (2562). การพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพ. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ วันที่ 20 เมษายน ปี 2567. แหล่งที่มา: http://www3.ru.ac.th/mpa-abstract/files/2562_1597737016_6114832049.pdf

ร้อยตรีหญิง แคทรียา วันวงค์. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในกรุงเทพ.* การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต. สาขาบัญชี. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีปทุม

รัชนี บินยาเซ็น. (2560). อิทธิพลของมาตรฐานการปฏิบัติงาน ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพและการพัฒนาศักยภาพทางการบัญชีต่อคุณภาพการปฏิบัติงานการสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน.* 24 (1), 127-129

สภาวิชาชีพบัญชี. (2566). ร่างรายงานการประชุมใหญ่สามัญ สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ประจำปี 2566. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ วันที่ 1 เมษายน ปี 2567. แหล่งที่มา: https://www.tfac.or.th/upload/9414/Ue1bpZepZx.pdf

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยาโดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

The Comparison of Academic Achievement in Social Studies Subjects of Mathayom 3 Students at Wiangjedeewittaya School Using Activities Sets and Traditional Learning Management

อุกฤษฏ์ สุวรรณ และ อรนุช ลิมตศิริ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Ukrit Suwan and Oranuch Limtasiri
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail: 6414442017@rumail.ru.ac.th

****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรม 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ และ 4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เป็นการวิจัยแบบทดลองประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 และห้อง 6 จำนวน 42 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลอง คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 8 จำนวน 30 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ควบคุม คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมรายวิชาสังคมศึกษา 2) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา โดยใช้ชุดกิจกรรม 3) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.73 การวิเคราะห์ผลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพนวัตกรรม การทดสอบค่าที (t-test for Independent sample)

* วันที่รับบทความ : 9 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 24 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 26 มกราคม 2567
Received: January 9, 2024; Revised: January 24, 2024; Accepted: January 26, 2024

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรม รายวิชาสังคมศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.27/81.87 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และ 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรม; สังคมศึกษา; การจัดการเรียนรู้แบบปกติ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา

Abstract

The proposes of this research are in order to conduct the activity set along with studying the Social studies subject efficiently in conjunction with 80/80 criteria and correlate the pre-effectiveness and post-effectiveness of the Social studies subject by assessing from set of activity and traditional instructional approach. Comparing the pre-effectiveness and post-effectiveness through an activity set and conventional teaching of Secondary 3 student is kind of experimental research of population in which the representative samples are comprised with secondary 3 room 1 and room 6 for 42 persons, secondary 3 room 8 for 30 persons and restrict representative samples as secondary 3 room 7 for 30 persons by randomly selecting. For the research equipment, there are consisted of activity set, lesson plan, traditional instructional approach and efficacy measurement test. The confidence interval is equal to 0.73 in which there are the analysis methods, for instance, average value, percent, standard deviation, innovation efficiency and t-test.

As a result, the activity set evaluation of secondary 3 have the efficiency about to 82.27/81.87 in accordance to 80/80 criteria. In the meantime, the pre-effectiveness of activity set is particularly more than the post-effectiveness for 0.05 statistical point. Obviously, the efficiency of studying the social studies subject through traditional instruction approach is more than pre-effectiveness for 0.05 statistical point. Nevertheless, the efficiency from activity set conduction is significantly better than the traditional instruction approach to 0.05 statical point.

Keyword: Activity set, Social studies; Traditional instructional approach; Effectiveness of studying the Social studies subject

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกมาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 มาตรา 22 ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกมาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพและมาตรา 14 ระบุว่าการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกมาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคำเนินการ ดังต่อไปนี้ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและ

ความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้ง ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนด้วย และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 5)

ความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นกลุ่มสาระหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ในปัจจุบันเปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิม ไม่เน้นการเรียนและทำข้อสอบได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นทั้งความรู้คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ การใช้ทักษะความร่วมมือ ในการเรียนรู้และทักษะการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตและปัญหาสังคม เพื่อให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 10) ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น ร่วมมือกันเรียนรู้ และเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ครูผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียน รู้หลักและวิธีการเรียนรู้ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ถูกต้อง เหมาะสม เช่น การรู้จักคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล การคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การเป็นคนมี ระเบียบ รู้จักปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ตามหลักการของ เศรษฐกิจพอเพียง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 13) ดังนั้น ในด้านกระบวนการสอนของครูผู้สอน จึงจำเป็นต้อง ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนจะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้คิดลงมือ ปฏิบัติ และให้ผู้เรียนจัดการค้นคว้าความรู้มากกว่า การสอนที่มุ่งเน้นเนื้อหาเพียงอย่างเดียว จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การบริหารครู การจัดการเรียนการสอน สื่อการสอน ชุมชน นักเรียน ความพร้อมของโรงเรียน กิจกรรมที่สนับสนุนการสอน การนิเทศ การวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ การเตรียมการสอน ความ เหมาะสมของกิจกรรมและเทคนิคการสอน ซึ่งปัจจัยที่กล่าวมานับว่าเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการ พัฒนาการเรียนการสอน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนจะมีประสิทธิภาพและ บรรลุจุดมุ่งหมายที่แท้จริงนั้น จึงเป็นหน้าที่ครูผู้สอนที่จะต้องปรับปรุงการสอนใหม่ โดยการนำเอา เทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ เข้าไปช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจ ซึ่งเทคนิควิธีการสอนจะต้องสอดคล้องกับ ลักษณะเนื้อหา วิธีที่มุ่งให้ผู้เรียนร่วมกันคิด ร่วมกันค้นคว้า ร่วมกันทำงานและร่วมกันแก้ปัญหา

วิชาพระพุทธศาสนาเป็นวิชาหนึ่งของหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษา มีลักษณะบางอย่างที่แตกต่างจากวิชาอื่น เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เพราะวิชาพระพุทธศาสนามีวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อขัดเกลาร่างกาย และจิตใจ ของผู้เรียนให้พัฒนาด้านคุณธรรมและจริยธรรม ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพียงการรู้เพื่อประเทืองปัญญาและเพื่อประกอบอาชีพบางอย่างที่ตนชอบใจ จากการจัดการเรียนการสอนในปี พ.ศ.2565 พบว่าพระพุทธศาสนาด้านครูผู้สอนขาดความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ทางพระพุทธศาสนา จึงทำให้ต้องสอนไปตามเนื้อหาสาระของหลักสูตรด้วยเวลาที่จำกัด มีเนื้อหาที่ยากและซ้ำซ้อน การเรียนการสอนเน้นบรรยาย เป็นเหตุให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและมีทัศนคติเชิงลบต่อวิชาพระพุทธศาสนา นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาไม่มีประโยชน์ในการนำไปใช้ในการสอบในระดับที่สูงขึ้น หรือการนำไปใช้เพื่อประกอบอาชีพ จึงมองไม่เห็นความสำคัญของพระพุทธศาสนาด้วยจิตสำนึกที่ดี ซึ่งปัญหาทั้งหมดเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข (พิทักษ์ ลีนาลาด, 2549 : 41) ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการพัฒนานวัตกรรมที่ช่วยในการจัดการเรียนรู้ โดยการนำชุดกิจกรรมเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้คือ สื่อการเรียนที่จัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหาและกิจกรรมตามขั้นตอนให้เป็นระบบรัดกุม กำหนดจุดประสงค์ของกิจกรรม กำหนดกิจกรรม เวลาและสื่อการสอนเอาไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองและบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพภายในระยะเวลาอันสั้น

ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนจึงมีความต้องการศึกษาค้นคว้า การทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา โดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรม ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การใช้ชุดกิจกรรมมีแนวทางจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ และร่วมกันใช้ชุดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน เกิดความสุข ลดความเคลียดจากการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันและมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนของตนเองและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยาโดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

รูปแบบของการวิจัย เป็นรูปแบบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมวัดก่อนหลังการทดลอง (Randomized Control -Group Pretest -Posttest Design)

ตารางที่ 1 รูปแบบการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	การทดทอง	สอบหลัง
E_1	T_1	X_1	T_2
E_2	T_1	X_2	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E_1 แทน กลุ่มทดลอง

E_2 แทน กลุ่มควบคุม

T_1 แทน การสอบก่อนที่จะกระทำการทดลอง

T_2 แทน การสอบหลังจากที่ได้จัดกระทำการทดลอง

X_1 แทน วิธีสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม

X_2 แทน วิธีสอนด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูล

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน จำนวน 310 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน จำนวน 102 คน ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาประสิทธิภาพ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 และ 6 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลำปาง ลำพูน จำนวน 42 คน

2. กลุ่มทดลอง คือ กลุ่มที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง ม.3/8 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ห้อง 1 จำนวน 30 คน

3. กลุ่มควบคุม คือ กลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง ม.3/7 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ห้อง 1 จำนวน 30 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จำนวน 5 แผน จำนวน 11 ชั่วโมง (ชุดกิจกรรม)

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จำนวน 5 แผน จำนวน 11 ชั่วโมง (แผนปกติ)

3.3 ชุดกิจกรรมสำหรับจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาเข้าสู่ทวีปต่าง ๆ ทั่วโลก ประกอบด้วยชุดกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. เรื่อง วิธีการเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนา (กระดานแม่เหล็กหรรษาชุดที่ 1

2. เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาเข้าสู่ทวีปเอเชีย (กระดานแม่เหล็กหรรษาชุดที่ 2)

3. เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาเข้าทวีปยุโรป (กระดานแม่เหล็กหรรษาชุดที่ 3)

4. เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาเข้าสู่ทวีปอเมริกา (ทายภาพปริศนา ชุดที่ 4)

5. เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาเข้าสู่ทวีปออสเตรเลียและโอเชียเนีย (เปิดป้ายโฆษณาชิงความรู้ ชุดที่ 5)

2.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพระพุทธศาสนา ก่อนเรียนและหลังเรียนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ให้กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 8 และกลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre - test) บันทึกผลการทำแบบทดสอบไว้เป็นคะแนนสอบก่อนเรียน

4.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ไปทดสอบหลังการเรียน (post – test) กับกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งหนึ่ง แล้วรวบรวมคะแนนจากการ ทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง โดยบันทึกลงตารางที่กำหนดไว้

4.3 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อดูว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก การวิเคราะห์ผลคะแนนจากการทำใบงาน 5 ชุด ผู้วิจัยนำคำตอบที่ถูกต้องในใบงาน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด นำใบงานแต่ละชุดนำมารวมกันแล้วคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คิดเป็นคะแนนได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เป็นประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง เป็นค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนที่ถูกต้องจากการทำแบบทดสอบย่อยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำใบงาน ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.4 เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติ t-test Dependent

4.5 เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติ t-test Dependent

4.6 เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมและการจัดการเรียนรู้แบบปกติในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติ t-test Independent

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลแนวคิดทฤษฎีและทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์รายละเอียดไว้ดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาสังคมศึกษา

2.1 ความหมายของวิชาสังคมศึกษา (สิริวรรณ ศรีพหล 2554 : 8) ,
(อิทธิเดช น้อยไม้ 2560 : 13)

2.2 ความสำคัญของวิชาสังคม (สมพร โตนวล 2551 : 5) , (อิทธิเดช น้อยไม้ 2560 : 14)

2.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในวิชาสังคมศึกษา (สมพร โตนวล 2551: 123) ,
(อิทธิเดช น้อยไม้ 2560: 81) ,

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

3.1 ความหมายของชุดกิจกรรม (สะรียา สะและหมัด 2555 : 341) ,
(วิริรดาภรณ์ ลาบรรเทา 2557 : 54)

3.2 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม (บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545 : 95-98)
(รัตนะ บัวสนธ์ 2552 : 34)

3.3 ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียน (บุญเกื้อ ควรหาเวช 2545 : 94) ,
(ระพินทร์ โพธิ์ศรี 2545 : 59)

3.4 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม (บุญเกื้อ ควรหาเวช 2545 : 110–111)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

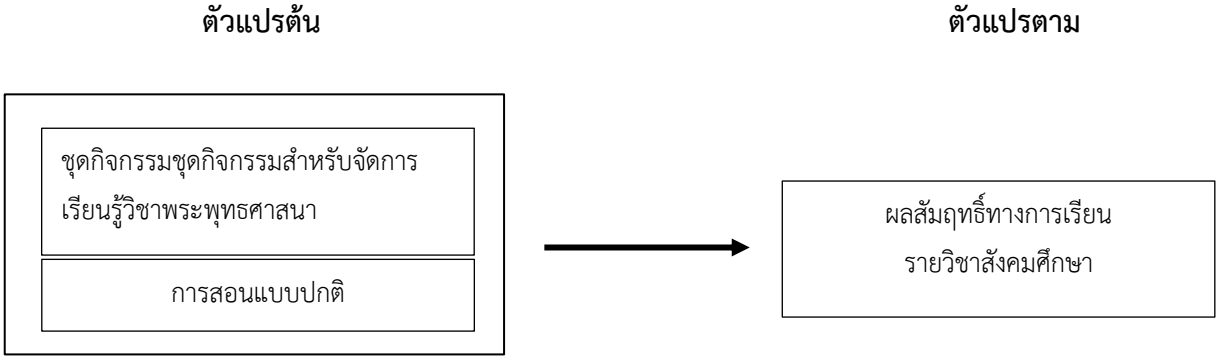

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมรายวิชาสังคมศึกษาผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 และห้อง 6 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา จำนวน 42 คน โดยการเก็บคะแนนระหว่างเรียนด้วยใบงานที่สร้างขึ้นและทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมรายวิชาสังคมศึกษา

การทดลอง	จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนรวมระหว่างเรียน (50 คะแนน)		คะแนนหลังเรียน (25 คะแนน)		ประสิทธิภาพ
		ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E1)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E2)	
รายบุคคล	3	40.33	80.67	20.33	81.33	80.67/81.33
กลุ่มย่อย	9	40.89	81.78	20.22	80.89	81.78/80.89
ภาคสนาม	30	41.10	82.20	20.47	81.87	82.27/81.87

จากตารางที่ 2 แสดงผลประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม รายวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 และห้อง 6 ตามลำดับขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพทั้ง 3 ขั้นตอน พบว่า การหาประสิทธิภาพ ขั้นที่ 1 (แบบรายบุคคล) มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.67 (E1) / 81.33 (E2) ขั้นที่ 2 (กลุ่มย่อย) มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.78 (E1) / 80.89 (E2) และขั้นที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.20 (E1) / 81.87 (E2)

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ดังปรากฏใน**ตารางที่ 3**

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การทดสอบ	N	เฉลี่ย	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน (กลุ่มทดลอง)	30	11.46	2.36	0.22	.824
ก่อนเรียน (กลุ่มควบคุม)	30	11.33	2.26		

*p<.05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา โดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ. 05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เท่ากับ 11.46 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.36 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.33 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.26

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

การทดสอบ	n	เฉลี่ย	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน (กลุ่มทดลอง)	30	11.47	2.36	-20.98*	.000
หลังเรียน (กลุ่มทดลอง)	30	20.33	3.07		

หมายเหตุ : * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ. 05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก สูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 20.33 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.36 และมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.47 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.07

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา โดยการสอนแบบปกติ ดังปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม

การทดสอบ	n	เฉลี่ย	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน (กลุ่มควบคุม)	30	11.33	2.26	-22.57*	.000
หลังเรียน (กลุ่มควบคุม)	30	18.57	2.98		

หมายเหตุ : * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดย การสอนแบบปกติของนักเรียนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ. 05 โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก สูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 18.57 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.98 และมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.33 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.26

5. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา โดยใช้ชุดกิจกรรมและการสอนแบบปกติ ดังปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การทดสอบ	N	เฉลี่ย	S.D.	t	sig
หลังเรียน(กลุ่มทดลอง)	30	20.33	3.07	2.26*	0.027
หลังเรียน(กลุ่มควบคุม)	30	18.57	2.98		

หมายเหตุ : * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมของกเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมและการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมเท่ากับ 20.33 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.07 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 18.57 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.98

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรม เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จะเห็นได้ว่าทั้ง 3 ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดกิจกรรม มีองค์ประกอบ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านประสิทธิภาพและความคงทนที่ช่วยดึงดูดความสนใจ เติมเต็มความรู้ ทำให้เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจง่ายต่อ การเรียนรู้ ตลอดจนคำแนะนำและข้อเสนอแนะที่ดีจากผู้เชี่ยวชาญและนักเรียนที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ใน การปรับปรุงจึงส่งผลให้ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพเหมาะที่จะนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ที่ดีใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของสะรียา สะและหมัด (2555 : 341) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียน หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะของสื่อประสม ซึ่งจัดไว้เป็นชุด ๆ โดยมีกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ที่ สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาในแต่ละหน่วย เช่น เดียวกับงานวิจัยของนพรัตน์ มาเขียว (2563 : 73) ได้ศึกษา การศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 (E1/E2 เท่ากับ 82.28/83.41)

2. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษา เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 11.47 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 20.33 มีค่า t-test เท่ากับ -20.98 และ ค่า sig เท่ากับ .000 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยใช้ชุดกิจกรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดกิจกรรมการเรียนเป็นสื่อที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ช่วยดึงดูดความสนใจ เติมเต็มความรู้ ทำให้เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสิทธิโชค สิริวณฺโณ (อินทร์พิบูลย์), สมชัย ศรีนอกและนิเวศน์ วงศ์สุวรรณ (2565 : 86) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธโอวาท 3 และหลักกรรม ผลการทดสอบก่อนเรียนมีประสิทธิภาพของกระบวนการเฉลี่ยร้อยละ 78.75 หลังเรียนมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์เฉลี่ยร้อยละ 80.08 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษา เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 11.33 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 18.57 มีค่า t-test เท่ากับ -22.57 และ ค่า sig เท่ากับ .000 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน มีการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์สอนของผู้วิจัย

4. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษา เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมและการสอนแบบปกติ พบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 20.33 และกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 18.57 มีค่า t-test เท่ากับ 2.26 และ ค่า sig เท่ากับ .027 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยใช้ชุดกิจกรรมของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าหลังเรียนของกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม มีกระบวนการเรียนรู้ที่มีความน่าสนใจและทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบที่เหมาะสมตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้เป็นอย่างดีนักเรียนสามารถทำความเข้าใจ นำไปสู่การสร้างความคิดรวบยอดทำให้เกิดความรู้จากประสบการณ์จนประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพากร ลั่นนาวาและสิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์ (2565 : 212) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่อง เชื้อเพลิงซากดึกดำบรรพ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับการสอนแบบปกติ พบว่า 1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น เรื่อง การแยกสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.60/83.00 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2ที่เรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น เรื่อง การแยกสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น เรื่องการแยกสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรมีการศึกษา พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหน่วย หรือเนื้อหาอื่นในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เช่น สาระหน้าที่พลเมือง สาระเศรษฐศาสตร์ สาระประวัติศาสตร์และสาระภูมิศาสตร์ เป็นต้น โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 ควรกิจกรรมที่หลากหลายและนำสื่อมาใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้และเลือกให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเวลาและเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนใจและต้องการทำกิจกรรมเพิ่มขึ้น

1.3 ควรมีการพัฒนาสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะบทเรียนออนไลน์ต่อไป เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกต่อการเรียนรู้ในสมัยปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เช่น การเรียนการสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ โมเดลทางการศึกษา มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ครูผู้สอนได้มีวิธีการสอนที่หลากหลายควบคู่ไปกับการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ

2.2 ควรนำชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนหลาย ๆ โรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เพื่อจะได้ข้อสรุปการวิจัยที่กว้างขวางมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ทิพากร ลั่นนาวา และ สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์. (2565). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง เชื้อเพลิงซากดึกดำบรรพ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับการสอนแบบปกติ*. บทความวิจัย ศษ.ม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นพรัตน์ มาเขียว. (2563). *การศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. มหาสารคาม : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ SR printing.

พระมหาสิทธิโชค สิริวณฺโณ, สมชัย ศรีนอก และนิเวศน์ วงศ์สุวรรณ. (2565). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุก วิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิจัย ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พิทักษ์ ลีนาลาด. (2549). วิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาในปัจจุบัน. *วารสารพุทธศาสน์ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. 13 (3), 41-83.

ระพินทร์ โพธิ์ศรี. (2545). *การวิจัยในชั้นเรียนสำหรับการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. อุตรดิตถ์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

รัตนะ บัวสนธ์. (2552). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: คำสมัย.

ล้วนสายยศ และอังคณาสายยศ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครังที 11)*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

วิริรดาภรณ์ ลาบรรเทา. (2557). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง ระบบจำนวนเต็มสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

สะรียา สะและหมัด. (2555). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สิริวรรณ ศรีพหล. (2554). *การจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ในสถานศึกษา*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สมพร โตนวล. (2551). *การสอนสังคมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อิทธิเดช น้อยไม้. (2560). *หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สังคมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พริ้นติ้งเฮ้าส์.

Wechat-Based Learning Activities to Improve Students' Speaking and Reading Performance in a Chinese Language Course for Foreign Students

Cheng Cheng
Assumption University, Thailand
E-mail: peacekid@126.com

****

Abstract

This study investigates the impact of WeChat, a widely used social media platform in China, on enhancing the speaking and reading skills of international students learning Chinese. Recognizing the challenges students face with traditional language learning methods, which may not fully address practical application and motivation issues, this research highlights the potential of technology, specifically WeChat, to facilitate more engaging and effective language learning experiences. Previous studies have shown WeChat's ability to improve engagement, feedback, and learning outcomes in different language contexts. However, the application and effectiveness of WeChat in Chinese language instruction, especially for international students, require further exploration.

The objectives of this research were to investigate the impact of WeChat-based learning activities on the speaking and reading skills of international students in a Chinese language course. Utilizing a mixed-method approach that combines quantitative and qualitative data collection, the study focused on a population of foreign students engaged in Chinese language learning. The research instruments included a quasi-experimental design with pre-test and post-test control groups and semi-structured interviews to gather insights into students' perceptions of WeChat's effectiveness as a language learning tool.

The study demonstrated significant improvements in both speaking and reading skills among the participants who engaged in WeChat-based activities, compared to those who did not. Statistical analysis indicated greater gains in the experimental group, while qualitative data from interviews underscored WeChat's role in facilitating more efficient learning, enhancing teacher-student interactions, and providing a supportive environment for language practice. These findings suggest the potential of integrating social media platforms like WeChat into foreign language education to improve learning outcomes.The research underscores the potential of WeChat as a tool for enhancing language learning, especially in the context of Chinese as a foreign language. It contributes to understanding the role of social media platforms in language education, offering insights into effective implementation and the necessity of addressing associated challenges. The findings have implications for language educators, curriculum developers, and policymakers in the field of foreign language instruction, particularly in leveraging technology to enhance learning outcomes.

Keywords: WeChat-based Learning; Chinese Language Instruction; Educational Technology; Speaking and Reading Skills; Language Learning Perceptions

*Received: January 31, 2024; Revised: February 10, 2024; Accepted: February 21, 2024

Introduction

Mastering a new language poses a demanding journey, necessitating consistent practice, feedback, and interaction with those fluent in the language(Dreyer & Nel, 2003). For international students on the path to learning Chinese, honing speaking and reading capabilities forms the crux of their language learning journey. However, conventional methods used in teaching foreign languages may not always adequately cater to the needs of these learners(Ollerhead & Taylor-Leech, 2019). The learners may grapple with the practical application of their language skills in day-to-day situations, leading to decreased motivation and less active involvement in their learning process (Woodrow, 2017).

Technology's role in language learning has come to the fore as a promising solution to overcome these hurdles(Bećirović et al., 2021). Specifically, the integration of social media platforms, like the widely popular WeChat with its user base exceeding a billion active users per month in China, offers an innovative means to boost language learning outside the traditional classroom(Tong et al.,2020; Dai et al., 2018). WeChat enables its users to interact via text, voice, and video messaging, and offers features like group conversations, sharing of multimedia content, and language translation tools(Zhang, 2017).

The potential of WeChat in language learning, especially in the Chinese language context, has been the focus of numerous studies. Hou, Han and Wang (2021), for instance, studied the utilization of WeChat to augment the oral English skills of Chinese students, concluding that WeChat effectively stimulated student engagement and improved language learning results. Similarly, Tang, Qianli et al.(2020) scrutinized the use of WeChat in English writing instruction, finding that it enhanced student engagement, facilitated timely feedback, and uplifted writing quality.

In the realm of Chinese language learning, Marion (2017) revealed that WeChat could deliver personalized and interactive vocabulary learning experiences, thereby improving learning outcomes. Studente et al.(2020) delved into the potential of WeChat in higher education from both students' and educators' viewpoints, observing its ability to bolster student communication and collaboration, thereby enhancing learning outcomes.

The advent of technology in the sphere of language acquisition presents a promising solution to hurdles encountered by foreign language students, particularly when polishing their speaking and reading abilities. WeChat, a social media platform commanding vast usage in China, offers a unique avenue for language acquisition beyond the traditional classroom setting. Despite WeChat's potential advantages in language education, the extent of its application in foreign language coursework for international students remains less explored. Nevertheless, throughout prolonged online instruction, it has been discovered that under a teacher's guidance, students should utilize smartphones for learning Chinese, and mobile-centric learning activities ought to be seamlessly integrated into the Chinese curriculum(Chen, 2013). Furthermore, Luo and Yang (2016) underscored the scarcity of empirical studies confirming the effectiveness of WeChat usage in Chinese language instruction.

WeChat, crafted by Tencent, stands as a prominent social media platform and communication application in China, enjoying widespread use (Harwit, E., 2017). It amalgamates numerous functions such as instant messaging, voice and video calls, social networking, and content sharing (Xu, J. et al, 2015). Its user-friendly interface and multifaceted functionalities have endeared WeChat to a diverse user base, both within China and internationally (Wang et al, 2019).In the recent past, the potential of WeChat as a facilitator of education and language learning has been recognized. Investigations have been conducted into

the effectiveness of WeChat-integrated learning activities in enhancing students' linguistic abilities, specifically within the domain of foreign language courses. As a platform, WeChat enables a conducive, interactive environment for language learning, fostering communication and cooperation between students and instructors (Li et al. 2018).

Research has illustrated positive impacts of WeChat-integrated learning activities on students' speaking and reading abilities across various language courses. For instance, Guo and Wang (2018) led a study on WeChat application within an English as a Foreign Language (EFL) course. The findings suggest that WeChat-incorporated activities enhanced students' oral fluency and reading comprehension capabilities.

Consequently, this research is centered on examining the impact of learning activities on WeChat in refining international students' speaking and reading skills in a Chinese language course. Specifically, this study aims to explore the potential of WeChat in fostering a learning community that gives international students the chance to hone their Chinese language skills beyond the classroom and receive valuable feedback from both their peers and instructors.

Moreover, the research aims to pinpoint factors influencing the success of WeChat-centric learning activities, such as the students' language proficiency, their motivation levels, and the frequency and variety of WeChat activities leveraged. The study also seeks to delve into students' perceptions of WeChat's effectiveness as a language learning apparatus.

Specifically, the study aims to address the following research questions:

1. How effective are WeChat-based learning activities in improving foreign students' speaking and reading skills in a Chinese language course?

2. What is the method of integrating WeChat-based learning activities into Chinese language course?

3. What are the students' perceptions of the effectiveness of WeChat as a language learning tool?

The research strategy employed in this study is a mixed methodology, incorporating both quantitative and qualitative data collection and analytical approaches. We adopted a quasi-experimental blueprint, incorporating a pre-test and post-test control group to juxtapose the speaking and reading performances of students who partake in WeChat-based learning activities against those who do not. In addition, interviews were conducted to gather data on students' perceptions concerning the utility and effectiveness of WeChat as a language learning tool.

The target group of this research encompasses international students registered in a Chinese language course at a Chinese university. The participants were chosen via purposive sampling and comprised roughly 40 international students who have been arbitrarily allocated to either the experimental or control group. Statistical analysis methods were used, such as independant sample t-test to test our hypotheses.

Research Objectives

1.To examine the effectiveness of WeChat-based learning activities in improving foreign students' speaking and reading skills in a Chinese language course.

2. To develop a method of integrating WeChat-based learning activities into Chinese language course.

3. To explore the students' perceptions of the effectiveness of WeChat as a language learning tool.

Literature Review

1. Research of WeChat for language learning

WeChat, crafted by Tencent, stands as a prominent social media platform and communication application in China, enjoying widespread use (Harwit, E., 2017). It amalgamates numerous functions such as instant messaging, voice and video calls, social networking, and content sharing (Xu, J. et al, 2015). Its user-friendly interface and multifaceted functionalities have endeared WeChat to a diverse user base, both within China and internationally (Wang et al, 2019).

In the recent past, the potential of WeChat as a facilitator of education and language learning has been recognized. Investigations have been conducted into the effectiveness of WeChat-integrated learning activities in enhancing students' linguistic abilities, specifically within the domain of foreign language courses. As a platform, WeChat enables a conducive, interactive environment for language learning, fostering communication and cooperation between students and instructors (Li et al. 2018).

Research has illustrated positive impacts of WeChat-integrated learning activities on students' speaking and reading abilities across various language courses. For instance, Guo and Wang (2018) led a study on WeChat application within an English as a Foreign Language (EFL) course. The findings suggest that WeChat-incorporated activities enhanced students' oral fluency and reading comprehension capabilities.WeChat paves the way for individualized and paced learning. Learners can access educational materials, partake in language practice, and garner feedback from instructors and peers utilizing WeChat's features such as voice messages, video calls, and group chats (Liu & Zhang, 2022).

Nevertheless, it is vital to consider certain limitations and challenges associated with WeChat-based learning. For example, concerns related to privacy and distractions stemming from non-academic social activities on WeChat could affect students' concentration and engagement in language learning tasks (Li et al. 2018). Furthermore, the effectiveness of WeChat-incorporated learning activities may differ based on variables such as students' linguistic proficiency, motivation, and familiarity with the platform.

In conclusion, WeChat-integrated learning activities have emerged as a promising avenue to bolster students' linguistic competencies. Its interactive features and convenience render it a valuable resource in language courses. Nonetheless, it is crucial to address the potential limitations and challenges accompanying its use. There is a pressing need for additional research to delineate best practices and strategies for the effective implementation of WeChat-based learning activities.

2. Perception

The aspect of perception, in the context of WeChat-based language learning activities, holds substantial importance. This concept delineates the subjective interpretations and understandings that individuals foster regarding their experiences with WeChat as a tool for language learning. Tong and Tsung(2018) points out the realm of students' perceptions includes their attitudes, feelings, and beliefs towards the WeChat-based activities. These perceptions can significantly impact their level of engagement, motivation, and learning outcomes.

By incorporating the variable of perception into your WeChat-based learning activities research, it is possible to investigate its correlation with other variables, such as reading skills, speaking skills, and the effectiveness of WeChat-based activities. This approach will facilitate a comprehensive understanding of the elements influencing language learning outcomes(Chen and Cheung, 2018).Moreover, utilizing insights derived from students' perceptions can help refine the design and implementation of WeChat-based activities, subsequently enhancing student engagement and satisfaction(Chen et al., 2021).

To conclude, the perceptions of students concerning WeChat-based learning activities are crucial elements to consider in research related to Chinese language learning. By analyzing and understanding students' perceptions, educators and researchers can enhance the design of WeChat-based activities, creating more engaging and efficacious language learning experiences.

Research Methodology

1. Methodology

The quantitative facet of the study employed a quasi-experimental design with a control group, encompassing both pre-test and post-test stages. The experiment group were engaged in WeChat-based learning activities, while the control group followed traditional learning methods. Participants' speaking and reading proficiencies were appraised prior to and following the intervention to quantify the degree of proficiency enhancement.

In the qualitative phase of the research, semi-structured interviews were undertaken to glean in-depth insights into participants' perceptions regarding the efficacy of WeChat as a tool for language learning. These interviews facilitated a nuanced exploration of the participants' experiences and viewpoints.

2. Population and Sample size

In the present study, the defined population encompasses a group of 40 international students. These students are currently registered in a Chinese as a second language program at a renowned university situated in northeast China. The linguistic proficiency of these students in Chinese is of an intermediate level, roughly equivalent to the HSK4 level. The linguistic diversity within this group is immense, with students whose mother tongues include Russian, Turkish, Belarusian, Korean, among others.This population was chosen due to their elective decision to undertake Chinese as a second language. This decision speaks volumes about their motivation and dedication towards honing their language skills. By concentrating on this specific group, the research intends to elucidate the effectiveness of the prescribed intervention in improving the speaking and reading abilities of international students at an intermediate proficiency level in Chinese.

In the current investigation, a quasi-experimental research design was implemented, utilizing distinct groups to examine the efficacy of the research intervention. Considering the specificities of Chinese pedagogy and the comparatively limited number of international students, a small-class teaching method is in place, with approximately 20 students per class. Therefore, for the purpose of this research, a total of 40 students were chosen as participants. These students were equally divided, with 20 allocated to the control group and the remaining 20 to the treatment group.Further, to garner a more profound understanding of the experiences and perspectives of the students who underwent the research intervention, a sub-selection of 10 students from the treatment group was chosen for personal interviews. This qualitative methodology facilitated a more all-encompassing comprehension of the effect of the research intervention on the students' language learning experiences.

Research Conceptual Framework

In the quantitative phase of the study, a quasi-experimental design with a pre-test and post-test control group was implemented. The experimental group received WeChat-based language learning activities for 8 weeks, while the control group have not. The participants' speaking and reading skills were assessed before and after the treatment to measure the improvement in their language proficiency.

In the qualitative phase, interviews were conducted to gather in-depth insights into the students' perceptions of the effectiveness of WeChat as a language learning tool.

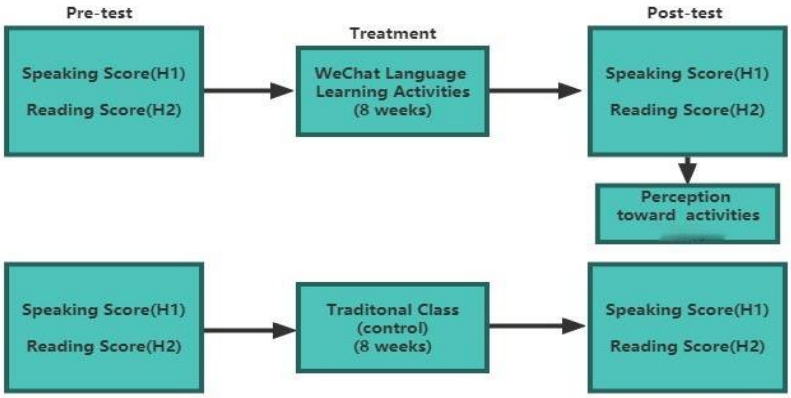

Figure 1 Research Conceptual Framework

Research Scope

The central objective of this research is to scrutinize the efficiency of WeChat-based learning activities in bolstering the speaking and reading abilities of international students enrolled in Chinese language courses. The study endeavored to discern the factors that impact the efficacy of such WeChat-focused learning activities and the viewpoints of international students on the utility and effectiveness of WeChat as an instrument for language learning.

In essence, this research seeked to explore the efficiency of WeChat-based learning activities in enhancing the speaking and reading skills of international students in Chinese language courses. The study deployed a combined methodology with a quasi-experimental

design and includes a sample of approximately 40 international students. The hypotheses were tested using statistical analysis techniques, and the study yielded insightful revelations about the factors affecting the efficacy of WeChat-based learning activities and students' perceptions of WeChat as a language learning tool.

Result

1. Quantitative Data Analysis

This study aimd to conduct the tests for 40 participants in two classrooms at a renowned university situated in northeast China. An evaluative performance test were administered to gauge the participants' competencies in reading and speaking Chinese. All students with almost the same Chinese level from 2 classrooms were required to participate in the study, and 10 students from the treatment group completed a semi-structured interview.

Table 1 Demographic Information

Category	Content	Frequency	Percentage
Country	Belarus	1	2.50%
	Russia	25	62.50%
	Kyrgyzstan	5	12.50%
	Korea	1	2.50%
	Ukraine	1	2.50%
	Turkey	2	5.00%
	Poland	3	7.50%
	Japan	2	5.00%
	N	40	100.00%
Gender	male	13	32.50%
	female	27	67.50%
	N	40	100.00%
Age	under 20 years old	4	10.00%
	equal to 20 years old	5	12.50%
	over 20 years old	31	77.50%
	N	40	100.00%

The table presents the descriptive statistics of variables for a study with two groups, control and treatment, assessed before (pre) and after (post) an intervention, across two activities: speaking and reading. Each group consists of 20 participants (N=20). For pre-speaking, the control group has a mean score of 72.6 with a standard deviation (SD) of 4.02, while the treatment group has a slightly higher mean of 73.0 with a lower SD of 3.86. Post-speaking scores show an increase for both groups, with the control group at a mean of 78.0 (SD=3.94) and the treatment group showing a more substantial increase to a mean of 82.9 (SD=4.94). In pre-reading, the control group's mean is 62.9 with a higher SD of 5.35 compared to the treatment group's mean of 63.1 (SD=5.20). Post-reading assessments show an increase

in means for both groups, with the control at 65.3 (SD=5.24) and the treatment at 69.8 (SD=5.17), indicating a larger gain in the treatment group from pre to post-intervention.The table effectively represents a clear pattern of improvement in both reading and speaking categories after some form of intervention, especially within the treatment group.The detail information is showed in Table 2.

Table 2 Descriptive Information of Samples

	Group	N	Mean	SD
Pre speaking	Control	20	72.6	4.02
	Treatment	20	73.0	3.86
Post speaking	Control	20	78.0	3.94
	Treatment	20	82.9	4.94
Pre reading	Control	20	62.9	5.35
	Treatment	20	63.1	5.20
Post reading	Control	20	65.3	5.24
	Treatment	20	69.8	5.17

2. Hypotheses Testing

Hypothesis One

$H_0$1: There is no difference between control group and treatment group in speaking score.

H_a1: There is difference between control group and treatment group in speaking score.

Table 3 Means Summary for speaking score between control group and treatment group.

	Mean	**SD**	**N**
Control Group	5.45	1.43	20
Treatment Group	9.85	1.69	20

Table 4 T-test for speaking score between control group and treatment group.

		Statitic	**df**	**p**
Improvement of speaking score between control group and treatment group	Student's t	-8.87	38.0	<.001

The independent samples t-test was calculated to compare speaking score between control group and treatment group. The t-test was significant, t (38) =8.87, $p <$ .001. Thus, the null hypothesis was rejected. The result indicated that the speaking score between control group and treatment group are different.

Hypothesis Two

$H_0$2: There is no difference between control group and treatment group in reading score.

H_a2: There is difference between control group and treatment group in reading score.

Table 5 Means Summary for reading score between control group and treatment group.

	Mean	SD	N
Control Group	2.40	0.503	20
Treatment Group	6.70	1.261	20

Table 6 T-test for reading score between control group and treatment group.

		Statitic	df	p
Improvement of reading score between control group and treatment group	Student's t	-14.2	38.0	<.001

The independent samples t-test was calculated to compare reading score between control group and treatment group. The t-test was significant, t (38) =14.2, p< .001. Thus, the null hypothesis was rejected. The result indicated that the reading score between control group and treatment group are different.

The table 7 showed the summary of results of the hypotheses testing in the study.

Table 7 Summary of Hypothesis testing and results

Hypotheses	Statement	Result after Analysis
$H_0$1	There is no difference between control group and treatment group in speaking score.	Rejected
$H_0$2	There is no difference between control group and treatment group in reading score.	Rejected

3. Qualitative Data Analysis

The four semi-structured interview questions were formulated to interview the 10 students from the treatment group for finding the insights into the participants' experiences, perceptions, and attitudes in relation to the WeChat-based learning activities.These interviews were conducted online, leveraging video conferencing tools for real-time interaction and recording. Content analysis methods were used to analyse the content of the interviews. Krippendorff(1980) posited that content analysis was a methodological tool utilized for drawing consistent and credible conclusions from data within their specific situations.The key themes identified were:

Convenience and Flexibility: Students appreciated WeChat for its easy access to course materials and announcements, enhancing their learning motivation and engagement due to its anytime, anywhere approach.

Enhanced Interactions: The platform facilitated closer connections with teachers and peers through direct messaging and voice chats, creating a more interactive and responsive learning environment.

Safe Practice Environment: WeChat was praised for providing a safe space for speaking practice, allowing for immediate feedback and thus aiding in language skill improvement.

Cultural and Educational Content: The content shared on WeChat, including articles and official account posts, was instrumental in deepening students' understanding of Chinese culture and language.

Diverse and Relevant Topics: The variety of topics on the WeChat platform, ranging from practical daily life subjects to cultural discussions, was seen as crucial in applying language skills to real-life contexts and keeping the learning process engaging.

Improvement in Language Skills: Students reported significant enhancements in reading and oral communication skills, attributing this to regular practice and interactive nature of WeChat, which also offered a rich repository of teaching resources beyond traditional textbooks.

In summary, the quantitative analysis in this study revealed significant improvements in both speaking and reading scores post-treatment, with the treatment group exhibiting more substantial gains compared to the control group, as evidenced by the t-test results ($p<.001$). The qualitative analysis further supported these findings, highlighting WeChat's role in providing a flexible, interactive, and supportive learning environment. This multi-faceted approach not only improved language competencies but also enhanced students' cultural understanding and engagement, illustrating the effectiveness of WeChat as a complementary educational tool in language learning contexts.

Discussion

Answers to the Research Questions

RQ1: Effectiveness in Skill Improvement

WeChat has been effective in enhancing speaking and reading skills through interactive tools (Xu, J. et al, 2015), real-time communication, immediate feedback, and peer interaction (Li et al., 2018). These features contribute to fluency development and a more engaging learning process.

RQ2: Integration Methods

Integration strategies include enhancing communication and interaction through dedicated WeChat groups, enriching learning resources (Da & Wang, 2014), and providing continuous feedback and cultural integration (Liu & Zhang, 2022). These methods ensure structured, effective learning and cultural immersion.

RQ3: Students' Perceptions

Students perceive WeChat positively, noting enhanced motivation (Tong & Tsung, 2018), convenient access to resources, effective feedback, and promotion of language practice and cultural understanding (Luo & Yang, 2016). These aspects collectively make WeChat a comprehensive tool for language and cultural learning.

In summary, WeChat-based learning activities effectively improve foreign students' language skills in a Chinese course, integrating communication, resources, and cultural aspects into the learning process and being well-received by students.

Implications for Practice

In our research on WeChat-based learning activities, notable ancillary findings emerged, shedding light on the broader aspects of teaching and learning processes. We observed that while most students positively adapted to using WeChat as a learning platform, some encountered challenges in technology adaptation, primarily in acclimatizing to the new platform. Furthermore, WeChat's flexibility significantly bolstered students' abilities in independent learning, evident in their proactive information sourcing, sharing, and engaging in discussions. These insights reveal that WeChat's utility in educational contexts transcends mere language learning, impacting areas like technology adaptation, self-driven learning, social engagement, and cross-cultural comprehension.

Conclusion

The study on the use of WeChat in a Chinese language course for foreign students highlights its effectiveness in boosting student engagement, motivation, and language skills development. Key findings include substantial improvements in reading and speaking skills, as evidenced by quantitative data. Qualitatively, students reported positive experiences with WeChat, citing its convenience, interactive nature, and assistance in cultural integration. The study also showcased WeChat's effective integration into language learning, offering a flexible and accessible platform for practice. These results underscore the significant role of technology in language education, particularly for international students learning Chinese, and provide valuable insights for future research and practical applications in using social media and digital platforms in language education.

Suggestions

To enhance the robustness and applicability of the findings, future research efforts should be delineated as follows:

Temporal Expansion: Extend the study duration to a semester or an entire academic year to comprehensively evaluate the long-term effectiveness and sustainability of WeChat in language learning contexts.

Diversity in Study Population: Include a broader demographic encompassing varied academic disciplines, age brackets, and nationalities to bolster the generalizability of the study's outcomes.

Methodological Diversity: Investigate the impact of WeChat across different educational settings and levels of language proficiency (beginner through advanced), and assess its effectiveness within diverse teaching modalities, including online, in-person, and hybrid formats.

Technological Integration: Explore synergies between WeChat and other educational technologies, such as digital course platforms and interactive language applications, to potentially amplify learning efficiency and student engagement.

These recommendations aim to bridge the gap between the current research limitations and the quest for a more holistic understanding of social media's role in educational paradigms.

References

Albrecht, S. (2021). Current research on the linguistic features of Chinese English. *World Englishes*.

Alamin, A. A., Shaoqing, G., & Le, Z. (2015). The Development of Educational Technology Policies (1996-2012): Lessons from China and the USA. *International Education Studies*, 8 (6), 142-150.

Bećirović, S., Brdarević-Čeljo, A., & Delić, H. (2021). The use of digital technology in foreign language learning. *SN social sciences*, 1, 1-21.

Chen, D. (2013). What can a smartphone offer to learners of Chinese? *Journal of Technology and Chinese Language Teaching*, 4 (2), 86-95. Retrievable from http://www.tclt.us /journal/2013v4n2/chendongdong.pdf

Chen, Z. T., & Cheung, M. (2018). Privacy perception and protection on Chinese social media: A case study of WeChat. *Ethics and information technology*, 20 (4), 279-289.

Chen, X., Ma, J., Wei, J., & Yang, S. (2021). The role of perceived integration in WeChat usages for seeking information and sharing comments: A social capital perspective. *Information & Management*, 58 (1), 103280.

Davis, F. D. (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology. *MIS Quarterly*, 13 (3), 319-340.

Dai, G., Liu, Y., & Cui, S. (2018). A Study on the Mobile Learning of English and American Literature Based on WeChat Public Account. *English Language Teaching*, 11 (6), 47-66.

Da, J., & Wang, L. (2014). Using WeChatfor Chinese language teaching and learning. TCLT8 Workshop, June 2014, Tufts University.

Dreyer, C., &Nel, C. (2003). Teaching reading strategies and reading comprehension within a technology-enhanced learning environment. *System*, 31(3), 349-365.

Gürleyik, S., & Akdemir, E. (2018). Guiding Curriculum Development: Student Perceptions for the Second Language Learning in Technology-Enhanced Learning Environments. *Journal of Education and Training Studies*, 6 (4), 131. https://doi.org/10.11114/jets. v6i4.2994

Gong, W., & Hong, H. (2019). Using Corpus-based Analysis of Neologisms on China's New Media for Teaching Chinese as a Second or Foreign Language. *Computational and Corpus Approaches to Chinese Language Learning*, 173-194.

Guo, M., & Wang, M. (2018). Integrating WeChat-based mobile-assisted language learning into college English teaching. *EAI Endorsed Transactions on E-Learning*, 5 (17), e6-e6.

Hao, Y. C. (2012). Second language acquisition of Mandarin Chinese tones by tonal and non-tonal language speakers. *Journal of phonetics*, 40 (2), 269-279.

Huang, X. (2019). WeChat-based teaching for an immersion cultural exchange program – a case study in CFL. *Smart Learning Environments*, 6 (1), 1-21.

Huang, X.(2019) WeChat-based teaching for an immersion cultural exchange program–a case study in CFL. *Smart Learn. Environ*. 6, 7 (2019). https://doi.org/10.1186/s40561-019-0087-0

Hong, J.C., Wang, M.Y., Ting, T.Y., Tai, K.H., & Lee, C.C. (2013). The Innovativeness and Self-Efficacy Predict the Acceptance of Using iPad 2 as A Green Behavior by The Government's Top Administrators. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*.12 (2), 313-320.

Hou, R., Han, S., Wang, K. et al. To WeChat or to more chat during learning? The relationship between WeChat and learning from the perspective of university students. *Education Information Technology* 26, 1813–1832 (2021). https://doi.org/10.1007/s10639-020-10338-6

Harwit, E. (2017). WeChat: Social and political development of China's dominant messaging app. *Chinese Journal of Communication*, 10 (3), 312-327.

Krippendorf, K. (1980). *Content analysis: An introduction to its methodology.* Sage: Newbury Park, CA.

Luo,C.Yang, Using WeChat in teaching L2 Chinese: An exploratory study. J. *Technology Chinese Language Teaching*. 7 (2), 82–96 (2016) http://www.tclt.us/journal/2016v7n2/luoyang.pdf. Accessed 20 Aug 2018

L.Jin, Digital affordances on WeChat: Learning Chinese as a second language. *Computing Assistance Language Learning.* 31 (1–2), 27–52 (2017). https://doi.org/10.1080/09588221.2017.1376687

Lappin‐Fortin, K., & Rye, B. J. (2014). The use of pre‐/post test and self‐assessment tools in a French pronunciation course. *Foreign Language Annals*, 47 (2), 300-320.

Liu, L. B., Conner, J. M., & Li, Q. (2021). Cultivating teacher professionalism in Chinese and US settings: contexts, standards, and personhood. *Education Inquiry*, 1-18.

Li, F., Fan, S., Wang, Y., & Lu, J. (2021). Chinese university students' experience of WeChat-based English-language vocabulary learning. *Education Sciences*, 11 (9), 554.

Liu, D., & Zhang, H. (2022). Improving students' higher order thinking skills and achievement using WeChat based flipped classroom in higher education. *Education and Information Technologies*, 27 (5), 7281-7302.

Montgomery, C. (2010). *Understanding the international student experience*. Bloomsbury Publishing.

Marion Sadoux. (2017). Harnessing the power of informal learning: using WeChat, the semi-synchronous group chat, to enhance spoken fluency in Chinese learners. *Euro Call*, University of Southampton, 265-270

Ollerhead, S., & Taylor-Leech, K. (2019). Promoting multilingual approaches in teaching and learning. *Learning Portal*. Retrieved on May, 7, 2021.

Packard, J. L. (2000). *The morphology of Chinese: A linguistic and cognitive approach.* Cambridge University Press.

Qi, G. Y., & Wang, Y. (2018). Investigating the building of a WeChat-based community of practice for language teachers' professional development. *Innovation in language learning and teaching*, 12 (1), 72-88.

Romine, X. (2005). Using games in the classroom to enhance motivation, participation, and retention: A pre-test and post-test evaluation. *Culminating Experience Action Research Projects*, Volume 5, Spring 2004, 286.

Studente, S. , Ellis, S. , Garivaldis, S. (2020). 'Exploring the Potential of Chatbots in Higher Education: A Preliminary Study'. World Academy of Science, Engineering and Technology, Open Science Index 165, *International Journal of Educational and Pedagogical Sciences*, 14 (9), 768 - 771.

Stickler, U., & Shi, L. (2013). Supporting Chinese Speaking Skills Online. System: *An International Journal of Educational Technology and Applied Linguistics*, 41 (1), 50-69.

Sigala, M. (2020). Tourism and COVID-19: Impacts and implications for advancing and resetting industry and research. *Journal of business research*, 117, 312-321.

Sumo, D. S., & Bah, M. L. (2021). Chinese Language Education in the Era of Artificial Intelligence; Innovation Development, Pedagogy; the Smart Classroom. *Open Science Framework*.https://doi.org/10.31219/osf.io/axr27

Tong, P., An, I. S., & Zhou, Y. (2020). Holistic and dynamic: teacher-researcher reflections on operating mobile-assisted learning tasks supported by WeChat for Chinese as a foreign language. *Instructional Science*, 48, 729-763.

Tang, Q., Zhou, Y., Huang, X., Huang, S., Qian, L., Li, Y., & Liao, X. (2020). Research on the Application of WeChat Supported PBL in English Teaching of Basic Chemistry for Higher Medical Education for International Medical Students. *Creative Education*, 11, 1690-1696.

Tong, P., & Tsung, L. (2018). L2 Chinese students'perceptions of using WeChat for Chinese learning: A case study. *Global Chinese*, 4 (2), 361-381.

Wang, G., Zhang, W., & Zeng, R. (2019). WeChat use intensity and social support: The moderating effect of motivators for WeChat use. *Computers in Human Behavior*, 91, 244-251.

Woodrow, L. (2017). Motivation in language learning. *Essential competencies for English-medium university teaching*, 235-248.

Xie, T. (2014). Can WeChat to teach Chinese. Presentation at the CLTA-SC tech workshop, October 2014.

Xu, J., Kang, Q., Song, Z., & Clarke, C. P. (2015). Applications of mobile social media: WeChat among academic libraries in China. *The Journal of Academic Librarianship*, 41 (1), 21-30.

Zhao, H., & Huang, J. (2010). China's policy of Chinese as a foreign language and the use of overseas Confucius Institutes. *Educational Research for Policy and Practice*, 9 (2), 127–142. doi:10.1007/s10671-009-9078-1

Zhang, D.Y. (2017). *The possibilities and challenges of a new language learning approach*: exploring language learning via social media beyond the traditional classroom -Taking an "English classroom" on WeChat as an example. 20th NAFLE Annual Conference.

คุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

The quality of work life affecting the organizational commitment of teachers under Samut Sakhon primary education service area office

ศศิธร กุนัย,
สมชัย ชวลิตธาดา และ วิเชียร อินทรสมพันธ์
มหาวิทยาลัยธนบุรี
Sasithon Kunai,
Somchai Chavalitthada and Wichian Intarasompun
Thonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: Sasithon1.kunai@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) คุณภาพชีวิตการทำงานของครู 2) ความผูกพันต่อองค์การของครู 3) คุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ใช้ในการวิจัยเป็นครู จำนวน 337 คน จากประชากร 2,147 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนของประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) ระดับความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3) คุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .955 ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการทำนายสูงสุด คือด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมที่ทำงานถูกสุขลักษณะและปลอดภัย ด้านการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล ด้านลักษณะการทำงานอยู่บนรากฐานของกฎหมาย ด้านความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ได้ร้อยละ 91.10

* วันที่รับบทความ : 6 ธันวาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 15 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 18 ธันวาคม 2566
Received: December 6, 2023; Revised: December 15, 2023; Accepted: December 18, 2023

คำสำคัญ : คุณภาพชีวิตการทำงานของครู; ความผูกพันต่อองค์การของครู; สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

Abstract

This research is descriptive. The objectives of this research were 1) the quality of work life of teachers, 2) the organizational commitment of teachers and 3) relationship between the quality of work life and the organizational commitment of teachers under Samut Sakhon primary education service area office. The samples used in the study were 337 people from a population of 2,147 people by stratified random sampling of the population. The researcher instruments were a questionnaire. The statistics used in the data analysis were percentage, mean and standard deviation and multiple regression analysis.

The results indicated that 1) the quality of work life level of teachers under Samut Sakhon primary educational service area office was at a high level, 2) the organizational commitment level of teachers under Samut Sakhon primary educational service area office was at a high level and 3) the quality of work life and the organizational commitment of teachers under Samut Sakhon primary educational service area office has statistical significance at the 0.1 level and multiple correlations equal .955. The data revealed that the most influential variables in the research are adequate and fair compensation, safe and healthy work environment, development of human capacities, constitutionalism, and social integration. The factors mentioned above are considered factors that affect the organizational commitment of teachers under Samut Sakhon primary educational service area office has statistical significance at the 0.1 and can extrapolate teachers's organizational commitment under Samut Sakhon primary educational service area office is 91.10 percent.

Keywords: Quality of Work Life; Organizational Commitment; Samut Sakhon Primary Educational Service Area Office

บทนำ

ในปัจจุบันเป็นยุค VUCA WORLD ซึ่งเป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านการศึกษาและด้านสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งสามารถเชื่อมโยงประเทศต่างๆ ในภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกันทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วเหมือนโลกไร้พรมแดน ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจำเป็นต้องมีการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและสร้างขีดความสามารถในการพึ่งตนเองและการแข่งขันที่รุนแรงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการอยู่รอดขององค์กร ถ้าหากองค์กรใดที่สามารถยืนหยัดได้ องค์กรจะต้องมีผู้บริหารที่มีความรู้ ความสามารถ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล เพื่อจะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกันคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญ เป็นต้นทุนทางสังคมที่มีคุณค่า ในปัจจุบันคนส่วนใหญ่ต้องเข้าสู่ระบบการทำงาน ต้องทำงานเพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้และตอบสนองความต้องการพื้นฐาน เมื่อคนต้องทำงานในที่ทำงานเป็นส่วนใหญ่ จึงควรมีสภาวะที่เหมาะสมทำให้เกิดความสุขทั้งร่างกายและจิตใจ

มีความรู้สึกมั่นคงทั้งสุขภาวะทางกาย สุขภาวะทางอารมณ์ สุขภาวะทางจิตวิญญาณ และสุขภาวะทางสังคม (กองสวัสดิการแรงงาน, 2547) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตของคนทำงาน จึงเป็นเป้าหมายสำคัญของหน่วยงานที่จะต้องส่งเสริมให้คนทำงาน มีสุขภาวะดี ซึ่งคุณภาพ ชีวิตการทำงานจะบอกถึงความรู้สึกพึงพอใจที่แตกต่างกัน เพราะต่างมีพื้นฐานที่แตกต่างกัน บางคนก็สนใจในเนื้องาน บางคนก็สนใจค่าตอบแทน บางคนก็สนใจความก้าวหน้าในอาชีพ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่องค์กรจะต้องค้นหาการรับรู้ร่วมกันของบุคคลในองค์กร

นอกจากนี้มีผลการวิจัยของศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตครูโดยคณะกรรมการการศึกษาวิจัยและประเมินของศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตครูได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เหตุแห่งทุกข์ที่นำไปสู่ความสิ้นหวังในการปฏิบัติหน้าที่ของครูไทย พบว่า เหตุแห่งทุกข์ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการทำงาน 2) ด้านชีวิตส่วนตัวและครอบครัว 3) ด้านสุขภาพ และ 4) ด้านศาสนาและความเชื่อส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสิ้นหวังในการปฏิบัติหน้าที่ของครูไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดร.จันทร์แรม เรือแป้น, 2556) จากข้อค้นพบในส่วนนี้ซึ่งสรุปได้ว่า เหตุแห่งทุกข์ด้านการงานสามารถอธิบายระดับความสิ้นหวังของครูไทยได้มากกว่าด้านอื่นและเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายข้อ สภาพปัญหาที่เป็นเหตุแห่งทุกข์ด้านการงาน เป็นด้านที่มีอิทธิพลสูงสุดในการอธิบายระดับความสิ้นหวังในการปฏิบัติหน้าที่ครูตามที่พบ ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ปัญหาจากภาระงานโดยเฉพาะภาระงานอย่างอื่นนอกเหนือจากการสอน ที่มากเกินไปจนทำให้ครูไม่สามารถปฏิบัติงานสอนได้อย่างเต็มที่และมีคุณภาพ ปัญหาจากตัวผู้เรียน และผู้ปกครอง ปัญหาจากการบริหารสถานศึกษาและความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ส่งผลกระทบต่อขวัญกำลังใจและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชา ปัญหาจากระบบเงินเดือน และค่าตอบแทนอื่นๆ ที่ไม่เพียงพอต่อค่าครองชีพในสังคมปัจจุบันและความไม่เท่าเทียมกันระหว่างครูแต่ละสังกัด ปัญหาจากระบบสวัสดิการที่ยังไม่น่าพอใจและไม่เท่าเทียมกันระหว่างครูแต่ละสังกัด ปัญหาเกี่ยวกับเส้นทางความก้าวหน้าในวิชาชีพครูที่ผูกโยงกับการทำผลงานเพื่อเลื่อนระดับเงินเดือน หรือระดับวิทยฐานะที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ทั้งในตัวระบบ วิธีการ เกณฑ์ ผลลัพธ์และปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงในอาชีพ โดยจะพบปัญหานี้เฉพาะกลุ่มครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชน รวมทั้งกลุ่มครูพิเศษ และกลุ่มครูอัตราจ้างในโรงเรียนสังกัดหน่วยงานภาครัฐ (คุรุสภา, 2556)

สำหรับในโรงเรียนนั้น “ครู” ก็นับได้ว่าเป็นบุคลากรที่สำคัญที่สุดที่จะขับเคลื่อนองค์การ ให้ไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีความผูกพันในงานสูง จะมีความกระตือรือร้นในการทำงานสูง และแสดงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับงานในระดับสูง และมีผลการปฏิบัติงานตามหน้าที่และนอกเหนือหน้าที่ที่ดีกว่า (Bakker, Schaufeli, Leiter, and Taris, 2008) ดังนั้นความผูกพันของบุคลากรที่มีต่อองค์การจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งความผูกพันของบุคลากร จะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้บริหารจะสามารถทำให้บุคลากรมีความเชื่อมั่นและการรับรู้ถึงเป้าหมายขององค์การที่มีร่วมกันได้มากน้อยเพียงใด โดยผู้บริหารจำเป็นต้องสร้างความผูกพันของบุคลากรให้เกิดขึ้นในองค์การ และเพื่อให้บุคลากรมีความสุขในการ

ทำงานต้องให้ความสำคัญและใส่ใจเพื่อให้บุคลากรเกิดความรู้สึกว่าผู้บริหารไม่ได้ทอดทิ้งเมื่อเกิดปัญหาในองค์การ มีความสามัคคีคอยช่วยเหลือกันจะทำให้บุคลากรอยากจะมาทำงานและอยากเพิ่มขีดความสามารถของตนให้เพิ่มขึ้นเพื่อพัฒนาองค์การให้มีความเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จ โดยองค์การในอนาคตจะไม่เป็นเพียงสถานที่ที่ผู้คนก้มหน้าก้มตาทำงาน แลกกับค่าตอบแทนเท่านั้นแต่ควรจะเป็นสถานที่ที่มีความหมายต่อจิตใจของบุคลากรที่ซึ่งจะให้ทั้งความรัก ความสามัคคี ความอบอุ่นในการทำงาน ความเอื้ออาทรที่มีต่อกัน เหมือนบ้านหลังที่สองซึ่งเป็นที่รวมของจิตวิญญาณของบุคลากรเพื่อให้ที่ทำงานเป็นสถานที่บุคลากรรู้สึกผูกพันและทำงานอย่างมีความสุข (Mathis, R. L., & Jackson, J. H. (2010)

ครูต้องเป็นต้นแบบหรือแบบอย่างที่ดีโดยปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมให้ครูมีพฤติกรรมการเป็นต้นแบบหรือแบบอย่างที่ดีคือการมีคุณภาพชีวิตที่ดีซึ่งอาจกล่าวได้ว่าคุณภาพชีวิตสำหรับครูเป็นลักษณะการดำเนินชีวิตที่มีความสอดคล้องกับระดับความต้องการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของมนุษยอ์ย่างมีคุณค่า โดยการดำเนินชีวิตที่มี การกินดีอยู่ดีถูกต้องตามสุขลักษณะ มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรง มีงานทำที่สามารถเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้โดยไม่ต้องเป็นภาระของผู้ใด ทั้งเป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม วัฒนธรรมอันดีงาม สำนึกในหน้าที่รับผิดชอบต่อตนเองครอบครัวและสังคม ส่งผลต่อการเสริมสร้าง การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยส่วนรวมได้อย่างเต็มที่ ตามกำลังความสามารถและสถานภาพ ของตนเองและสุดท้ายสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ แต่อย่างไรก็ตามคุณภาพชีวิตของครูก็ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ตามบทบาทและหน้าที่หรือกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งก็คือ การทำงานเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงถึงการมีคุณภาพชีวิต โดยที่ทุกคนไม่สามารถแยกกิจกรรมการทำงานออกจากการดำเนินชีวิตประจำวันได้ แนวคิดนี้จึงเรียกว่าคุณภาพชีวิตในการทำงาน (Quality of work life) เป็นแนวคิดในการทำงานที่บอกว่า งานและชีวิตจะเกี่ยวข้องผสมผสานกันอย่างกลมกลืน โดยคำนึงถึงรูปแบบงานที่ทำให้ครูมีการทำงานที่ดี มีความรู้สึกพึงพอใจในการทำงาน มีการดำเนินชีวิตที่มีความสุข พร้อมทั้งมีการทำงานร่วมกันที่ก่อให้เกิดผลดีตามเป้าหมายของโรงเรียนที่ตั้งไว้ (วิชิต กิจชอบ, 2553)

การศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของครูนั้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยที่หลากหลาย เช่น อังคณา สุวรียนนท์ (2558) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของครูสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีอยู่ใน ระดับปานกลาง ความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี อยู่ใน ระดับมาก เช่นเดียวกับ วีรยุทธ โลมพันธ์ (2560) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของครูผู้สอนในโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับสูง ความผูกพันต่อองค์การของครูผู้สอนในโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วน ประวิทย์ ศรีดาพันธ์ (2562) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อ

องค์การของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานของของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ความผูกพันต่อองค์การของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คุณภาพชีวิตในการทำงาน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสภาพทำงานที่ปลอดภัยไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ด้านการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านสังคมสัมพันธ์ และด้านภาวะอิสระจากงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การในด้านความเชื่อมั่น การยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ความเต็มใจที่จะใช้พลังความสามารถอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานให้กับองค์การ และความปรารถนาที่จะยังคงเป็นสมาชิกขององค์การนั้นต่อไป จะเห็นได้ว่าการศึกษาดังกล่าวทำให้ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของครูในแต่ละสถานศึกษา เพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงสถานศึกษา ให้มีการบริหารจัดการศึกษาให้ครูมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ พัฒนาและปรับตัวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันอย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครได้ประกาศนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยมีนโยบายสร้างความผูกพันในองค์การ การสร้างความผูกพันในองค์การ เป็นหนึ่งนโยบายที่ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากความผูกพันเป็นหนึ่งปัจจัยที่ช่วยรักษาบุคลากรให้คงอยู่กับองค์การไปอย่างยาวนาน รวมทั้งสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพให้กับองค์กร ดังนั้น จึงกำหนดนโยบายการสร้างความผูกพันในองค์การเพื่อสร้างความผูกพันต่อองค์การและลดปัญหาการบริหารงานภายในองค์การ เช่น การขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน การสรรหาบุคลากรทดแทนบุคลากรที่โอน ย้าย หรือลาออกไป นอกจากนี้ยังดำเนินกิจกรรม Organization development การพัฒนาบุคลากร ตามแนวทาง SAMART ซึ่ง จะช่วยส่งเสริมให้บุคลากรมีความผูกพันต่อองค์การ และสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างความสุขให้กับบุคลากรในองค์การและการวิจัยนี้จะช่วยให้มีการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้เป็นผู้บริหารที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีที่ส่งผลต่อความผูกพันองค์การของครูในสถานศึกษาและมีประสิทธิภาพ เพราะผู้บริหารในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครโดยส่วนมากแล้วจะเป็นผู้ที่พึ่งเข้ารับตำแหน่งใหม่ที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการบริหารมาก่อนจึงขาดทักษะภาวะผู้นำในการบริหารงานบริหารคนในองค์การเป็นอย่างยิ่งอันจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร, 2565)

จากความเป็นมาความสำคัญของปัญหาและงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ตามความคิดเห็นของครู ทั้งนี้ผู้วิจัยในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของบุคลากรในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ได้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษานั้นมีความสำคัญต่อการพัฒนาสถานศึกษา การที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะบริหารจัดการให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต้องคำนึงถึงคุณภาพชีวิตของครู ในสถานศึกษามากน้อยเพียงใด และคุณภาพชีวิตของครูด้านใดที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครู เพราะผู้บริหารต้องมีความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ จึงส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

2. เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

3. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

ระเบียบการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 102 โรงเรียน ซึ่งจำนวนครูทั้งหมด 2,147 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร, 2565 : 1 มีนาคม 2565) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ใช้ระดับอำเภอของสถานศึกษาเป็นชั้นภูมิ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1973 : 1088) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 337 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามจำนวน 337 ชุด ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิด ทฤษฎี ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มี 3 ขั้นตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งและวิทยฐานะ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ตามแนวคิดของ Huse & Cummings ประกอบด้วย 1) ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม 2) ด้านสิ่งแวดล้อมที่ทำงานถูกสุขลักษณะและปลอดภัย 3) ด้านการพัฒนาความสามารถส่วน

บุคคล 4) ด้านความก้าวหน้าและมั่นคงในงาน 5) ด้านการบูรณาการทางสังคม 6) ด้านลักษณะการทำงานอยู่บนรากฐานของกฎหมาย 7) ด้านความสมดุลของชีวิตในภาพรวม 8) ด้านความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ตามแนวคิดของ Allen and Meyer ประกอบด้วย 1) ความผูกพันทางด้านจิตใจ 2) ความผูกพันทางด้านการคงอยู่ 3) ความผูกพันทางด้านหน้าที่

ผู้วิจัยตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งแต่ละท่านมีความเชี่ยวชาญในด้านคุณภาพชีวิตการทำงานของครู และความผูกพันต่อองค์การของครู ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรง (Validity) ความถูกต้องของเนื้อหา (Content) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์มาวิเคราะห์หาค่า IOC (Index of item Objective Congruence) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงแล้วนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 30 ชุด เพื่อมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach Alpha Coefficient) เท่ากับ .984

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) โดยการคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์คุณภาพชีวิตการทำงานของครู และความผูกพันต่อองค์การของครู โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. การวิเคราะห์คุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยใช้แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของ Huse and Cumming ประกอบด้วย 1) ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม 2) ด้านสิ่งแวดล้อมที่ทำงานถูกสุขลักษณะและปลอดภัย 3) ด้านการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล 4) ด้านความก้าวหน้าและมั่นคงในงาน 5) ด้านการบูรณาการทางสังคม 6) ด้านลักษณะการทำงานอยู่บนรากฐานของกฎหมาย 7) ด้านความสมดุลของชีวิตในภาพรวม 8) ด้านความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม ส่วนความผูกพันต่อองค์การ ตามแนวคิดของ Allen and Meyer ประกอบด้วย 1) ความผูกพันทางด้านจิตใจ 2) ความผูกพันทางด้านการคงอยู่ 3) ความผูกพันทางด้านหน้าที่

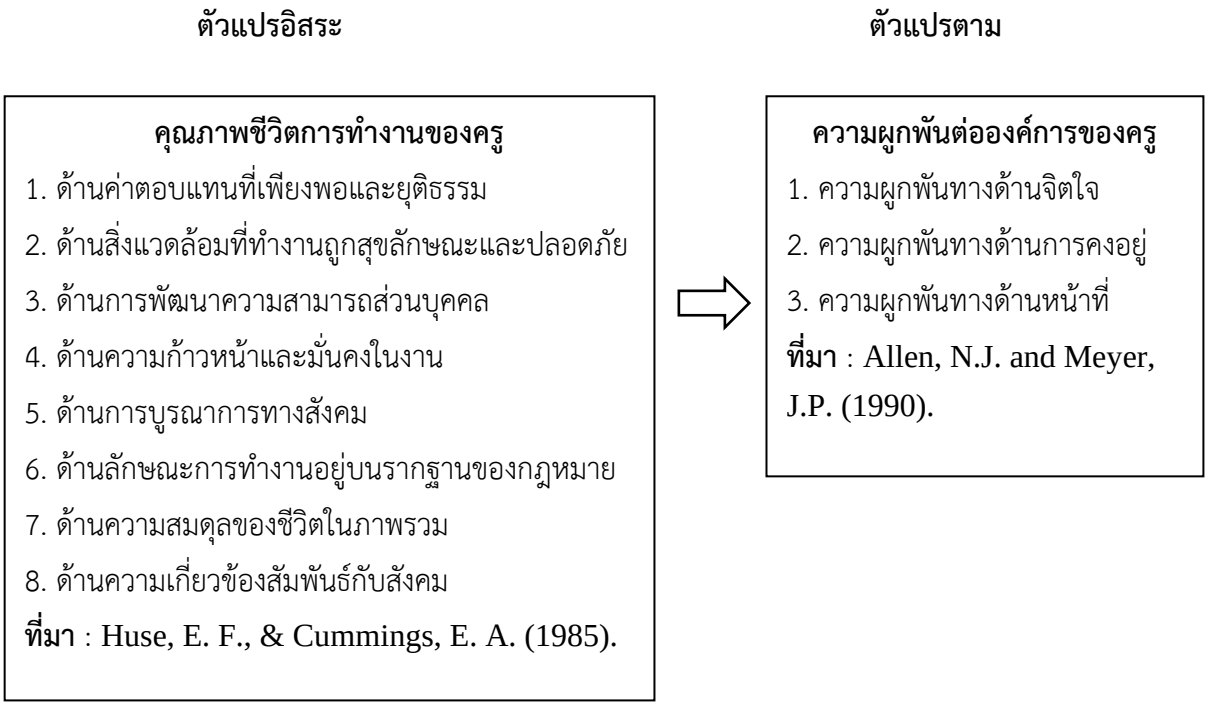

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผลการวิจัย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวม

(n = 337)

คุณภาพชีวิตการทำงานของครู	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม	4.33	0.72	มาก	5
2. ด้านสิ่งแวดล้อมที่ทำงานถูกสุขลักษณะและปลอดภัย	4.35	0.69	มาก	1
3. ด้านการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล	4.34	0.63	มาก	3
4. ด้านความก้าวหน้าและมั่นคงในงาน	4.35	0.69	มาก	2
5. ด้านการบูรณาการทางสังคม	4.30	0.70	มาก	8

6. ด้านลักษณะการทำงานอยู่บนรากฐานของกฎหมาย	4.31	0.62	มาก	7
7. ด้านความสมดุลของชีวิตในภาพรวม	4.32	0.65	มาก	6
8. ด้านความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม	4.33	0.65	มาก	4
รวม	**4.33**	**0.67**	**มาก**	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาตามตารางเป็นรายด้าน พบว่า ด้านด้านสิ่งแวดล้อมที่ทำงานถูกสุขลักษณะและปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.69) รองลงมาได้แก่ ด้านความก้าวหน้าและมั่นคงในงาน ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. =0.69) ส่วนด้านการบูรณาการทางสังคม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.70)

2. ผลการวิจัยความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผลการวิจัย ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย $(\bar{X})$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวม

(n = 337)

ประสิทธิผลของสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ความผูกพันด้านจิตใจ	4.31	0.58	มาก	3
2. ความผูกพันทางด้านการคงอยู่	4.33	0.72	มาก	2
3. ความผูกพันทางด้านหน้าที่	4.35	0.69	มาก	1
รวม	**4.33**	**0.66**	**มาก**	

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}$ = 4.33 ,S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาตามตารางเป็นรายด้าน พบว่า ความผูกพันทางด้านหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.35 ,S.D. = 0.69) รองลงมาได้แก่ ความผูกพันทางด้านการคงอยู่ ($\bar{X}$ = 4.33 ,S.D. = 0.72) ส่วน ความผูกพันด้านจิตใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 4.31 ,S.D. = 0.58)

3. คุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผลการวิจัยแสดงได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์อำนาจทำนายของคุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

(n = 337)

ตัวแปรทำนาย	b	β	t	p
1. ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม X_1	1.123	.505	23.565	0.00
2. ด้านสิ่งแวดล้อมที่ทำงานถูกสุขลักษณะและปลอดภัย X_2	1.121	.447	19.473	0.00
3. ด้านการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล X_3	.157	.058	2.847	0.05
4. ด้านลักษณะการทำงานอยู่บนรากฐานของกฎหมาย X_6	.290	.094	4.511	0.00
5. ด้านความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม X_8	.212	.080	3.773	0.00
6. ค่าคงที่ (Constant)	6.860		5.301	
$R = 0.955$, $R^2 = 0.912$, $R^2_{adj} = 0.911$, $F = 14.232$, $df1 = 1$, $df2 = 331$, $Sig. < 0.01$, $SE_{est.} = 1.343$, $a = 6.860$				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดของงานวิจัย ด้าน ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม (X_1) ด้านสิ่งแวดล้อมที่ทำงานถูกสุขลักษณะและปลอดภัย (X_2) ด้านการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล (X_3) ด้านลักษณะการทำงานอยู่บนรากฐานของกฎหมาย (X_6) และด้านความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม (X_8) สามารถร่วมกันทำนายตัว ความผูกพันต่อองค์การของครู ได้ร้อยละ 91.20 (R2 = 0.912) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อปรับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ที่มีค่าเท่ากับ 1.343 (SEest = 1.343) พบว่า ปัจจัยทั้งหมดสามารถร่วมกันทำนายความผูกพันต่อองค์การของครู ได้ถึงร้อยละ 91.10 (R2adj = 0.911) ส่วนอีกร้อยละ 8.9 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นที่ไม่นำมาเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษาครั้งนี้ ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการทำนายสูงสุด คือ ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม (β =0.505) รองลงมา ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมที่ทำงานถูกสุขลักษณะและปลอดภัย (β = 0.447) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานของครูที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถอธิบายตามลำดับของสรุปผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อมีการพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ด้านที่สูงสุด คือ ด้านสิ่งแวดล้อมที่ทำงานถูกสุขลักษณะและปลอดภัย รองลงมาคือ ด้านความก้าวหน้าและมั่นคงในงาน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบูรณาการทางสังคม ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากคุณภาพชีวิตการทำงานของครูมีความสำคัญที่สุดในความผูกพันต่อองค์การของครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบราชการที่มีการพัฒนาบุคลากร และการเสริมประสิทธิภาพในการทำงานด้วยการส่งเสริมให้ครูมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานและจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญศรี เวชประพันธ์ (2557) ได้ทำการวิจัยคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกสามด้านคุณภาพชีวิตการทำงานพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านความภูมิใจในองค์การ ด้านธรรมมนูญในองค์การ ด้านสังคมสัมพันธ์ ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ด้านพัฒนาศักยภาพ ด้านภาวะอิสระจากงาน ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและ ด้านรายได้และประโยชน์ตอบแทน ตามลำดับ เช่นเดียวกับ ประวิทย์ ศรีดาพันธ์ (2562) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า 1. คุณภาพชีวิตในการทำงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2. ความผูกพันต่อองค์การของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก 3. คุณภาพชีวิตในการทำงาน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสภาพทำงานที่ปลอดภัยไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ด้านการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ด้านความก้าวหน้า ด้านสังคมสัมพันธ์ และด้านภาวะอิสระจากงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การในด้านความเชื่อมั่น การยอมรับเป้าหมายและค่านิยม ขององค์การ ความเต็มใจที่จะใช้พลังความสามารถอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานให้กับองค์การ และความปรารถนา ที่จะยังคงเป็นสมาชิกขององค์การนั้นต่อไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงาน ปิยฉัตร มันจิตร (2559) ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการครูกลุ่มโรงเรียนเกาะจันทร์ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่าอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ด้าน และระดับปานกลาง 1 ด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจาก

มากไปหาน้อยดังนี้ ด้านระบบข้อบังคับในการปฏิบัติงานเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ด้านบูรณาการทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมถูกสุขลักษณะของและปลอดภัย ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคลากร ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ด้านการปฏิบัติงานในสังคม ด้านความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน ส่วนด้านค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรมอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับสุดท้าย และ ณฐิณี มณีวรรณ (2563) ศึกษาภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการมำงานของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ระเบียบข้อบังคับในการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะและปลอดภัย การบูรณาการทางสังคม การพัฒนาความสามารถของบุคคล ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน การปฏิบัติงานในสังคม ค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม

2. จากผลการวิจัย พบว่า ความผูกพันต่อองค์การของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อมีการพิจารณาในรายละเอียด พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความผูกพันต่อหน้าที่ รองลงมาคือ ความผูกพันทางด้านการคงอยู่ และความผูกพันด้านจิตใจ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากโครงสร้างการบริหารการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาในด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ในด้านการบริหารงานบุคคลมีการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล การวางแผนอัตรากำลัง การบรรจุและแต่งตั้งมีการตั้งคณะกรรมการในการพิจารณา และการบริหารงานในโรงเรียนใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วม ทำให้ผู้ร่วมงาน รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งกับองค์การ การปฏิบัติงานในโรงเรียนซึ่งเป็นองค์การที่มีความมั่นคงทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความเชื่อมั่นต่อองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสมย์สิรี มูลทองทิพย์ (2556) ที่ศึกษาความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอท่ามะกา โดยผลการวิจัยพบว่า ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ ชินกร น้อยคำยาง และปภาดา น้อยคำยาง (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน ด้านการได้รับผลตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านประชาธิปไตยในองค์การ ด้านโอกาสและการพัฒนาความสามารถของตนเอง ด้านสภาพการทำงานที่มีความปลอดภัยและคำนึงถึงสุขภาพ ด้านความสมดุลระหว่างชีวิตการทำงานกับชีวิตส่วนตัว ด้านงานมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม และด้านการบูรณาการทางสังคม นอกจากนั้นจิตร จันทร์เพ็ญ (2557) ที่ศึกษาความผูกพันต่อองค์การของเจ้าหน้าที่สถาบันพัฒนาองค์กร ชุมชน

(องค์การมหาชน) โดยผลการวิจัยพบว่าโดยรวมแล้วเจ้าหน้าที่สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนมีความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับมาก

3. จากผลการวิจัย พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ซึ่งได้แก่ ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมที่ทำงานถูกสุขลักษณะและปลอดภัย ด้านการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล ด้านลักษณะการทำงานอยู่บนรากฐานของกฎหมาย ด้านความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ได้ร้อยละ 91.10 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากคุณภาพชีวิตในการทำงานเป็นสิ่งที่ส่งผลสะท้อนต่อความผูกพันต่อองค์การ ทำให้ครูมีความจงรักภักดี ทุ่มเททำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถให้กับโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องส่งเสริมคุณภาพชีวิตในการทำงานของครูให้อยู่ในระดับสูงอยู่เสมอ ซึ่งจะส่งผลต่อความผูกพันต่อโรงเรียนของครูและช่วยเสริมสร้างประสิทธิผลในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีนโยบายเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดและความปลอดภัยของสถานที่ทำงานทำให้ครูมีความพึงพอใจในการทำงาน มีการส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสพัฒนาตนเองและเพิ่มพูนความสามารถทำให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงานจนครูเกิดความผูกพันต่อองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรยุทธ โลมพันธ์ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาคุณภาพชีวติการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านลักษณะการทำงานอยู่บนรากฐานของกฎหมาย ด้านความสมดุลของชีวิตในภาพรวม ด้านความก้าวหน้าและมั่นคงในงาน ลำดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม นอกจากนั้นผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทร์ศยา จันทราวุฒิกร (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานที่มีผลต่อความผูกพันของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ผลการวิจัยโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านลักษณะการทำงานอยู่บนรากฐานของกฎหมาย ด้านความสมดุลของชีวิตในภาพรวม ด้านความก้าวหน้าและมั่นคงในงาน ด้านการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล ด้านความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคม ด้านการบูรณาการทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมที่ทำงานถูกสุขลักษณะและปลอดภัย และด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในบทบาทสำคัญในการปฏิบัติงานในการสร้างสัมพันธ์ของสถานศึกษาร่วมกัน

2. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสังคมและสามารถเผชิญปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสร้างคุณภาพชีวิตการทำงานในองค์กรและเต็มใจที่จะทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานของครูที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอื่นๆ

2. ควรศึกษาแนวทางที่ทำให้ครูในสถานศึกษาเกิดความผูกพันต่อองค์การ ให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาแนวทางคุณภาพชีวิตการทำงานของครูในการพัฒนาความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษาที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ของสถานศึกษาให้มีบุคลากรที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี

เอกสารอ้างอิง

กัญจน์ชัญญา สัมมาทรัพย์. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดตาก.* วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

คุรุสภา. (2556). *ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ.2556*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่งคณะกรรมการ

ชินกร น้อยคำยาง. (2559). *คุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันของครู ของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทัศนีย์ ชาติไทย. (2559). *คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์*. รายงานผลการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ประวิทย์ ศรีดาพันธ์. (2562). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.

พูนพงษ์ คูนา. (2561). *คุณภาพชีวิตการทำงานและวัฒนธรรมโรงเรียนที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อโรงเรียนของครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี*. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ภัทร์ศยา จันทราวุฒิกร. (2557). *คุณภาพชีวิตการทำงานที่มีผลต่อความผูกพันของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4*. งานวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12* (พ.ศ. 2560 - 2564) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579.

วีรยุทธ โลมพันธ์. (2560). *คุณภาพชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพ้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1*. งานวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุพาภรณ์ ทิพย์โอสถ. (2558). *คุณภาพชีวิตการทำงานของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดเลย*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.

สุภาพรรณ สุขทอง. (2559). *การศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการครู กลุ่มโรงเรียนบางเสาธง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.

อนุรักษ์ วัฒนะถาวรวงศ์. (2558). *ค่านิยมเกี่ยวกับงานและความพึงพอใจในงานมีผลต่อความผูกพันองค์การของบุคลากรทางการแพทย์ในแต่ละชนรุ่น*. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อังคณา สุวรียนนท์. (2558). *คุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี*. งานวิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

Allen, N.J. and Meyer, J.P. (1990). The Measurement and Antecedents of Affective, Continuance, and Normative Commitment to the Organization. *Journal of Occupational Psychology.* 63, 1-18.

Bakker, A. B., Schaufeli, W. B., Leiter, M.P., & Taris, T. W. (2008). Work engagement: Anemerging concept in occupational health psychology. *Work & Stress*, 22 (3),187-200.

Bluestone, I. (1977). Implementation quality of work life program. *Management Review*, 4 (44), 234-236.

Huse, E.F. & T.G. Cummings. (1985).*Organization and Development and Change*. Minnesota: West Publishing.

Huse, E.F., & Cumming, T. G. (1985). *A organization development and change*. New York:West.

Huse, E. F., & Cummings, E. A. (1985). *Behavior in organization: A systems approach to managing*. New York: West.

Herzberg, F. (1959). *Federick, mausner, bernard, and synderman, block the motivation to work.* New York: John Willey.

Mathis, R. L., & Jackson, J. H. (2010). *Human resource management* (13th ed.). Mason: South-Western Cengage Learning.

Steers, R. M. (1997). Antecedents and outcomes of organizational commitment. *Administrative Science Quarterly*, 8 (1), 46-55.

Walton, R. M. (1973). Quality of working life: What is it?. *Slone Management Review Journal*, 5 (1), 11-21.

The Analysis of Application for 3d Printing Technology in the Teaching of Stage Art Design

Lin Ma[1] and Thanawan Phognsatha[2]
Communication University of Shanxi[1], Assumption University[2]
Corresponding Author, E-mail: 291058264@qq.com

****

Abstract

The research objectives were to 1) To determine the impact of applying 3D printing technology on student performance in the teaching of stage art design courses; 2) To identify the effectiveness of 3D printing technology when it is used in the teaching of stage art design courses.

The population of the study was undergraduate students majoring in theatre, film, and television art design at Shanxi Communication University in China. The sample size of 60 students were drawn from the population. The sample was divided into two groups, which 30 of them were purposely assigned to the experimental group to receive a 5-week 3D printing teaching and learning intervention. The other 30 students were assigned in the control group, which has been taught in the traditional teaching method. A quasi-experimental research design was used in this study to compare the differences in proportion, design, quality, total score, and performance between 3D printing technology and traditional teaching modes in the stage art and design course. The performance test on the skills was developed by the institution, which has been used across the institution has been applied. In addition, a questionnaire was used to measure student' attitudes towards 3D printing technology after the experimental group completed the course.

The results revealed that the independent sample t-test indicated that the students taught by using 3D printing technology showed statistically significant improvement in the scores of proportions, design, quality, total score, and performance compared to the traditional teaching method. Additionally, the experimental group students expressed positive attitudes towards the use of 3D printing technology in learning. In conclusion, the use of 3D printing technology in the stage arts design course promotes progress in students' practical skills and knowledge acquisition. This investigation provides empirical insights into blended learning in a university stage art design course.

Keywords: 3D Printing Technology; Educational Technology; Stage Art Design.

Introduction

Technology and education are two crucial factors in a person's existence. The purpose of education is to assist individuals in discovering and understanding who they are (Pavlova, 2008). More recently, with the arrival of the Fourth Industrial Revolution age of hyperconnectivity and hyperintelligence, there has been an increase in interest in changes in teaching techniques because of new technologies like artificial intelligence, the use of computers, and 3D printing (So, Lee, & Kye, 2017).

* Received: January 16, 2024; Revised: January 23, 2024; Accepted: February 1, 2024

3D printing is the use of 3D models in a digital environment and is the ability to transform a file into a physical object (Krassenstein, 2015). Academic experts think that 3D printing classes are crucial to improve scientific instruction and expanding educational opportunity (Ishutov, Hodder, Chalaturnyk, & Zambrano-Narvaez, 2021).

Furthermore, educators are considering how 3D printers may help their teaching in a variety of subject areas (Gonzalez & Bennett, 2014; Moorefield-Lang, 2014; Ryan & Grubbs, 2014). This covers instruction in the arts (Gentili, 2016).

More recently, 3D printing technology has been incorporated into academic curricula across a number of design disciplines (Dimitrov, Schreve, & de Beer, 2006; Johnson, et. al., 2009; Modeen, 2005; Tennyson & Krueger, 2001).

The application of 3D printing technology in teaching has become a trend, but the current teaching content using 3D printing technology remains at the level of relatively simple physical reproduction or copying, tends to be based on students' interests and hobbies of 3D printing technology as a learning tool, the use of 3D printing technology and design-related course content is less (So et al., 2017).

Few experimental studies have been conducted to show that the impact of 3D printing technology models have a positive impact on the design curriculum compared to models made using traditional manual methods such as paper structural models, sculptural models, foam core models and ceramic molding models (Greenhalgh, 2016).

In conclusion, based on the above information, the intersection of technology and education is becoming increasingly important, and the emergence of 3D printing technology has led to a re-evaluation of teaching methods. As a result, researchers have studied 3D printing technology and applied it to theatre arts and design courses, and by using 3D printing technology for learning in stage art and design courses, students can be better equipped to deal with the challenges and individual needs of modern education (Menano et al., 2019).

The aim of this study was to determine the effects of using 3D printing technology in the stage arts design course. The study analyzed the results of learning using 3D printing technology, which included improving the proportion of learners, design, quality, total score, performance grades and student attitudes towards the use of 3D printing technology.

Research Objectives

The research objectives have been formulated as follows.

1) To determine the impact of applying 3D printing technology on student performance in the teaching of stage art design courses.

2) To identify the effectiveness of the 3D printing technology when it is used in the teaching of stage art design courses.

Literature Review

Constructivism Learning Theory

Papert & Harel (1991) and informed by Ackermann (2001), which highlights the customized production of knowledge objects as well as the social element of the learning process.

Constructionist learning involves students arriving at their own conclusions through creative experimentation and the making of social objects; the teacher plays a mediational rather than instructional role and assists students in understanding and helping each other with problems through an interactive process (Harel& Papert, 1991).

Constructivism emphasises the active participation of learners in the process of knowledge construction. In the stage art design course, students can participate in all stages of creation through 3D printing technology, from design concept to actual production, gradually transforming abstract ideas into tangible works.

Constructivism holds that learning is most effective when students are able to create works using real, actionable materials and tools (Sinha, Rieger, Knochel, & Meisel, 2020).

Design-oriented training corresponds to the process of technological innovation from inspiration to concreteness; this method involves two stages—creative design idea and practical product development (Huang & Wang, 2022). The pedagogical focus of the stage arts design course in this study is simultaneously design-orientated learning content.

Constructivism Theory in Arts

Constructivism Theory in Arts has many possible aesthetic and formal relationships with materials, color, composition, and attitudes towards society and art history (Battcock, 1979).

Constructivism Theory in Arts is a theoretical framework for art that focuses on the constituent elements in a work of art, such as shape, proportion, space, and structure. In stage art design courses, constructivism can provide a useful reference and standard for proportion, quality, and design (Bowlt, 1977).

Constructivism Theory in Arts emphasizes the structure and form of works of art, and the proportion of the model is one of the structures involved in stage art design. By applying the principles of constructivism, students can learn how to examine and control the proportional relationship of stage models. Proportion is an important factor in determining the relative size of each element in the stage design model, which directly affects the perception and experience of the stage space. When designing stage art, the correct use of proportions can help the audience see the elements on the stage clearly from all angles, and proportions are the key elements to ensure the visual and artistic effects of stage art design (Čučaković & Paunović, 2016).

In Constructivism Theory in Arts, material and form play an important role in the performance of a work of art design. Constructivism highlights the importance of visual representation in a work of art through structure and form (Bannister, 2012).

Aesthetic theory

Aesthetic theory is the study of art and beauty. This theory is dedicated to exploring the essence and value of art, as well as people's understanding and reflection on the experience of beauty and aesthetic attitude. Through the study of artistic creation, artistic works, and artistic appreciation, aesthetic theory explains the emergence, evolution, and influence of artistic phenomena and explores the relationship between art and other disciplines and cultural and

social phenomena. Through the theoretical exploration of aesthetics, people can have a deeper understanding and appreciation of the connotation and extension of art (Josal, 1961).

The aesthetic viewpoints followed in stage art design include the following aspects: space, time, semiotics, integration of art, and balance of illusion and reality.

First, stage design is seen as an art form that creates space, similar to painting, sculpture, or architecture, which obeys the principles of spatial art. At the same time, stage design is also a part of drama, and its contribution and participation in drama must be considered (Josal, 1961).

Secondly, stage design is related to space and time in art, exploring the possible unity and different manifestations of space and time in art. Stage designers need to consider how to use the elements of space and time to present dramatic effects (Josal, 1961).

By using these aesthetic viewpoints in the process of stage art design, designers can create artistic stage works (Josal, 1961).

There are seven principles of design contained in the principles of aesthetics: balance, emphasis, movement, pattern, proportion, rhythm, and unity and variety (Kim, 2006). These seven design principles need to be followed throughout the process of stage arts design. These elements and principles are common to art and design education and have been incorporated into the visual arts standards for art and design curricula due to their importance (Spratt, 1987).

Research Methodology

Research design

In this study, a quantitative research approach was used where students were divided into two groups, the experimental group and the control group, both of which received a five-week course in stage art design, with the experimental group being taught using 3D printing technology and completing 3D printed models. The control group was taught using traditional methods and completed handmade models. At the end of the course, the experimental group completed a questionnaire about their attitudes towards 3D printing.

The applicability of using 3D printing technology in the stage art design course was determined by comparing the differences between the experimental group and the control group in terms of variables such as proportion, design, quality, performance, and total score, as well as the students' attitudes towards the use of 3D printing technology.

Population and Sample

The research population of this study was a total of 120 undergraduate students majoring in theatre, film, and television art and design at Shanxi Communication University in China. Students majoring in theatre, film, and television art and design already had the basic ability to use 3D modelling software in their first year of university study in their basic professional courses, so they were all equipped with the basics of teaching using 3D printing technology.

The focus of the evaluation for this study was to compare whether there was a difference in proportions, design, quality, performance, and total score in a stage art design course using 3D printing technology versus using a traditional mode of delivery. Therefore, a total of 60 students in two classes of the second year of the existing theatre, film, and television art and design majors at the university were selected as the research samples for this study, 30 students in the control group using traditional teaching methods, and 30 students in the experimental group teaching with 3D printing technology.

Research Treatment

In this study, a quasi-experimental research design was used to divide the students into two groups, an experimental group and a control group. The experimental group was taught using 3D printing technology and the control group was taught using traditional methods. To ensure comparability between the groups, the course lasted for 5 weeks and consisted of 12 lessons with no significant differences. Teachers collected data from two separate groups and recorded and assessed student performance throughout the course to compare the impact of learning with 3D printing technology on student learning outcomes.

Experimental group procedures

The experimental group used a blended learning approach while maintaining a traditional teaching approach for the control group. The blended learning content of the experimental group included the following steps:

(1) The learning and use of 3D printing technology: The course content includes the concept of stage design, the principle of 3D printing in stage art design, 3DMax software applications, drawing skills, hybrid modeling, and post-processing of 3D printing.

(2) Participation in practical tasks: Students engage in practical tasks including forming design ideas, using design software, creating 3D models, submitting designs for evaluation, and optimizing the printing process.

(3) Completing and presenting the group project: The final lesson included presenting the overall design proposal and the stage model, and the course ended with a focused presentation where students received a final grade.

(4) Completion of the questionnaire: A questionnaire on attitudes towards 3D printing technology was completed at the end of the course.

Research Instrument

Performance Tests

In the study, the experimental group and the control group used different teaching methods to teach the stage design course, the experimental group used 3D printing technology to produce scenic design models, and the control group used the traditional manual method to produce scenic design models. The teaching tasks of the two groups were the same throughout the teaching process. After five weeks of teaching, the scores of the two groups in proportion, design, quality, performance, and total score were compared to see if there was a significant difference.

The scoring criteria used in the study's testing of a total of five variables, namely, proportion, design, quality, performance, and total scores, were the existing methods of evaluating the performance of students' practical courses in the Shanxi University of Communication. The details information is display in the table 1.

Table 1: Operationalization Table of “Student Proportion, Design, Quality, Total Score, Performance"

Variable	Definition	Operationalization	Measurement
Proportion	Proportion of an object is the proportional relationship between the representation of an object or whole and its prototype. In everyday	Students make models as part of their coursework. Teacher' s grade based on the proportional accuracy of the model. (The model	Score (0-100) 90 and above = Excellent 81-90= Good 71-80=Average 61-70= Normal

	life, the proportions of an object are primarily the relationship between the form of the object and the size of the object, also known as object proportions (Wu & Li, 2006).	proportion score accounts for 20% of the total score)	60 and below =Fail Medium (70-79 points) Pass (60-69 points) Fail (below 60 points)
Design	Design is a process of creating new ideas. The result of the design process is presented in the form of a physical entity or description that can be complete and detailed enough to ensure that the idea can be realized (Stumpf & Teague, 2005).	Students present stage art design plans in coursework, and teachers grade them according to the design effects presented by students. (The design score accounts for 30% of the total score)	Score (0-100) 90 and above = Excellent 81-90= Good 71-80= Average 61-70= Normal 60 and below =Fail
Quality	Quality includes not only the degree to which the item is good or bad, but also the degree to which it meets the expectations and needs of the demander (Shewfelt, 1999). Quality in this study mainly refers to the quality of the models produced by the students.	The student presents the stage model he made in the assignment, which is graded by the teacher according to the completion of the model material and the detailed processing of the model. (Model quality score accounts for 20% of the total score)	Score (0-100) 90 and above = Excellent 81-90= Good 71-80= Average 61-70= Normal 60 and below =Fail
Performance	Proportion of an object is the proportional relationship between the representation of an object or whole and its prototype. In everyday life, the proportions of an object are primarily the relationship between the form of the object and the size of the object, also known as object proportions (Wu & Li, 2006).	During the course learning process of students, teachers will grade according to the students' learning status in each class. (Academic performance is 30% of the total grade)	Score (0-100) 90 and above = Excellent 81-90= Good 71-80= Average 61-70= Normal 60 and below =Fail
Total score	The student's scored grades for the course are added together to produce the student grade, which	The teacher grades the final grade of the course.	Score (0-100) 90 and above = Excellent 81-90= Good 71-80= Average

	is the student's overall grade (Ross, 1992). The total score in this study is the sum of the Student Proportion Score, Design Score, Quality Score, and Performance Score.	61-70= Normal 60 and below =Fail

Questionnaire

In this study, a questionnaire was used to collect the content of participants' attitudes towards the use of 3D printing technology in a stage arts and design course. The questionnaire was adapted from the USIT questionnaire scale developed by Metin, Yilmaz, Coskun, and Birisci (2012), which underwent a rigorous development and validation process.

The questionnaire consists of two sections.

Section 1: Demographic information of the respondents, including gender, age, and design experience.

Section 2: Attitudes of the study towards the use of 3D printing technology. The questions included five variables. Believe regarding usage of 3D printing instructional technology in lessons, Appreciation for the usage of 3D printing instructional technology in lessons, Unappreciated using 3D printing instructional technology, Disinclination to make use of 3D printing instructional technology, Believe in the usefulness of 3D printing instructional technology.

In this study, a five-point Likert scale was used as a measurement tool to determine the scores and points for each question. The detailed information is displayed in Table 2.

Table 2: Operationalization Table of "Students' attitudes towards using 3D printing technology"

Variable	Definition	Operationalization	Measurement
Demographic Profile	Demographic information is data and information on the characteristics, size and composition of the population. (Hodgkinson, 2002).	1. Gender 2. Age 3. Experience of Learning Design (year)	
Believe regarding usage of 3D printing instructional technology in lesson	Believe regarding usage of 3D printing instructional technology in lesson refers to the degree to which individuals (e.g., students, educators, professionals, etc.) trust and approve of the application of 3D printing technology in a given context (Metin et al., 2012).	4. I enjoy using the 3D printing technologies in lesson. 5. I learn better the lesson when 3D printing technologies use. 6. I feel motivated the lesson used 3D printing technologies. 7 .I am pleased with the lesson used 3D printing technologies.	5 Levels Agreement Likert's scale (Strongly Agree to Strongly Disagree)

		8 .I can listen carefully to the lesson used 3D printing technologies. 9. I learn swiftly topics when 3D printing technologies are used.	
Appreciation to usage of 3D printing instructional technology in lesson	Appreciation to usage of 3D printing instructional technology in lesson refers to the extent to which students, as well as educators, feel, recognize and evaluate the use of 3D printing in the teaching and learning process (Metin et al., 2012).	10. I become active in the lessons used 3D printing technologies. 11. I remember the knowledge easily through lesson used 3D printing technologies. 12. Usage of the 3D printing technologies in lessons increases learning. 13. The knowledge learnt during the lessons by using 3D printing technologies are more permanent. 14. My creativity increase in lessons used 3D printing technologies.	5 Levels Agreement Likert's scale (Strongly Agree to Strongly Disagree)
Unappreciated using 3D printing instructional technology	Unappreciated using 3D printing instructional technology means that the value, importance, and potential impact of 3D printing technology as a teaching and learning method or tool is not sufficiently recognized, valued, or attended to in an educational setting (Metin et al., 2012).	15 .Usage of the 3D printing technologies is unnecessary. 16. It is a waste of time to use 3D printing technologies in lessons. 17. I dislike the topics that are told with the 3D printing technologies. 18. I lose my concentration in the lesson used 3D printing technologies.	5 Levels Agreement Likert's scale (Strongly Agree to Strongly Disagree)

Disinclination to make use of 3D printing instructional technology	Disinclination to make use of 3D printing instructional technology refers to the level of resistance or disapproval of educators or students to the use of 3D printing in the teaching and learning process (Metin et al., 2012).	19. I do not know how to use computers in my lessons. 20. I do not want to use computers and the internet in my classes. 21. I do not want to participate in lessons teaches by 3D printing technologies. 22. I am stressed in the lesson used 3D printing technologies.	5 Levels Agreement Likert's scale (Strongly Agree to Strongly Disagree)
Believe in usefulness of 3D printing instructional technology	Believe in usefulness of 3D printing instructional technology refers to the degree to which students and educators have confidence that the use of 3D printing technology will achieve the desired results in real-world teaching and learning, and that it can be used effectively in an educational setting (Metin et al., 2012).	23. It is beneficial for me to learn the usage of the 3D printing technologies. 24. Usages of the 3D printing technologies are made more prevalent in education.	5 Levels Agreement Likert's scale (Strongly Agree to Strongly Disagree)

Validity of Research Instruments

The researcher employed the Item Objective Consistency (IOC) method to authenticate the research instrument used in this study. To evaluate the content validity of the research instrument, the indicator objective coherence (IOC) method was used. This approach involves dispersing the test items and requesting education professionals with relevant practical experience in theatre arts education to assess their relevance. Subsequently, experts use empirical judgments or evaluation scales to assess the relevance of each item to the study's topic or purpose (Li & Xin, 2008). The three validators held the title of professor in theatre and film art and design, with over 10 years of teaching experience. Consistent with Turner and Carlson's (2003) findings, the validation results showed that all IOC scores exceeded 0.7, confirming the content's validity.

Reliability of Research Instruments

To test the reliability of the questionnaire on attitudes towards the use of 3D printing technology, a pre-test was administered to 30 randomly selected students from the Theatre, Film, and Television Art and Design program. The internal consistency reliability has been calculated to ensure the reliability of the questionnaire items.

Reliability analysis was performed for each factor, and Cronbach’s alpha correlation coefficients were used. According to Nunnally (1978), reliability of 0.70 or more for each section of the questionnaire is considered acceptable. Cronbach’s alpha correlation coefficients were calculated among the factors as listed in Table 3.

The table summarizes the variables, number of items, and Cronbach's alpha values, which ranged from 0.868 to 0.984. The results showed that the questionnaire items were reliable to be used for data collection.

Table 3: Results of Cronbach's Alpha of the research instruments

Variable	**Number of Items**	**Cronbach's Alpha**
Believe regarding usage of 3D printing instructional technology in lesson	6	0.967
Appreciation to usage of 3D printing instructional technology in lesson	5	0.950
Unappreciated using 3D printing instructional technology	4	0.984
Disinclination to make use of 3D printing instructional technology	4	0.971
Believe in usefulness of 3D printing instructional technology	2	0.868

Data Collection Procedures

The duration of the course is 12 sessions over 5 weeks. Throughout the course of the study, students' attendance in class and completion of each section of the assignment were recorded using a grade recording form, as arranged in the study. Upon completion of the course, student performance data were collected after students submitted their assignments in accordance with the requirements of the study.

At the end of the course, a questionnaire on attitudes towards the use of 3D printing technology was distributed to students in the experimental group, which was filled out by students using the Questionnaire Star software, and the questionnaire data was retrieved after all the students had submitted the questionnaires.

In order to ensure that this study followed research ethics, the researcher followed the necessary steps by first obtaining approval from the School of Arts at Shanxi University of Communication. In addition, a consent form was developed to protect the participants' personal information by ensuring that the participants were aware of anything they were agreeing to do and that the participants' privacy was respected and the participants' rights and dignity were respected.

Data Analysis

There were two main methods of data research for this study, which are the performance tests and the questionnaires.

The independent samples t-test was applied to test the effectiveness of using 3D printing technology in the classroom.

For the questionnaires, the descriptive statistics has been applied to analyze students' attitudes towards the use of 3D printing technology, which in turn determined how students felt about the experience of using 3D printing.

Research Conceptual Framework

This study compared the use of 3D printing technology in stage arts design course with 30 students in the experimental group and 30 students in the control group. The experimental group was taught using 3D printing technology and the control group was taught using traditional methods. After a 5-week course, the two groups were compared to see if there were any differences in proportion, design, quality, performance, and overall scores. At the end of the course, a questionnaire was given to the experimental group to investigate their attitudes towards 3D printing technology. The research framework presented in figure 1.

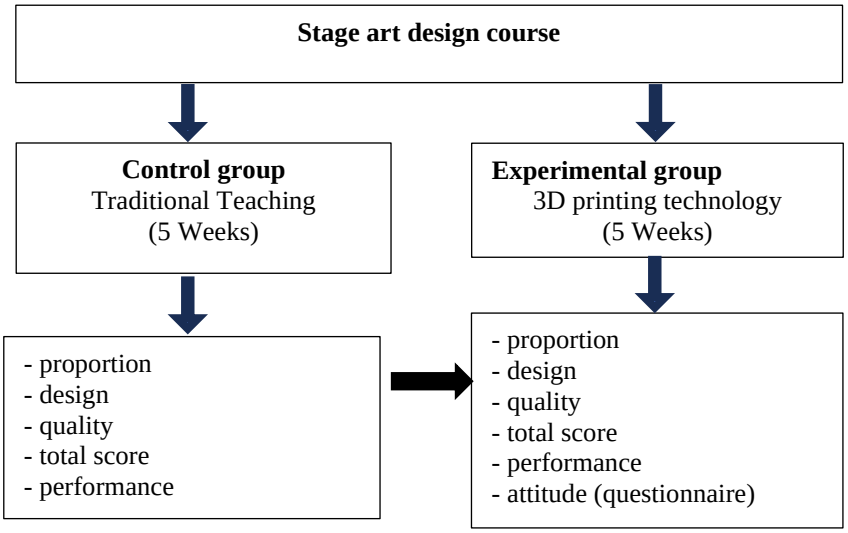

Figure 1: Research Conceptual Framework

Based on the conceptual framework, the hypotheses were developed as follows.

Hypotheses Testing

$H_0$1 : There is no difference in the proportion of students who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.

H_a1 : There is a difference in the proportion of students who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.

$H_0$2 : There is no difference in the design of students who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.

H_a2 : There is a difference in the design of students who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.

$H_0$3 : There is no difference in the quality of student who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.

H_a3 : There is a difference in the quality of student who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.

$H_0$4 : There is no difference in the total score of students who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.

H_a4 : There is a difference in the total score of students who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.

$H_0$5 : There is no difference in Performance of students who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.

H_a5 : There is a difference in Performance of students who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.

Research Results

Demographic Information

The research collected data from 60 students—30 for the control group and the other 30 for the experimental group.

Of these 60 students, 3 (5%) were aged 18–19, 52 (86.7%) were aged 20–21, and 5 (8.3%) were aged 22–23. There were 21 boys, or 35 percent of the total, and 39 girls, or 65 percent of the total.

Among stage art design course students, there are 2 students (3.3%) with 1 year of design learning experience, 15 students (25%) with two years of design learning experience, 28 students (46%) with three years of design learning experience, 8 students (13%) with four years of learning experience in design, and 7 students (11.7%) with 5 years of design experience.

1. Result of Data Analysis for Research Objective 1: ***To determine the impact of applying 3D printing technology on student performance in the teaching of stage art design courses.***

The results of the data analysis for research objective 1 are based on the results of the hypothesis testing test of the independent samples t-test.

The research proposed five hypotheses to differentiate students' performances between the control and the experimental group with the 3D printing technology as the intervention.

To test the hypotheses, independent sample t-tests were used to compare whether there was an improvement in student proportion, design, quality, total scores, and performance scores. The results of the independent sample t-test are shown in Table 4.

Table 4: Independent Samples T-Test

		t	df	sig.	Mean difference	SE difference
Proportion	Student's t	8.33	39	.000	11.27	1.353
Design	Student's t	11.4	44	.000	14.17	1.242
Quality	Student's t	10.32	43	.000	13.93	1.351
Total score	Student's t	8.73	42	.000	11.73	1.344
Performance	Student's t	4.37	45	.001	8.07	1.844

According to the results in Table 4, the scores of proportions, design, quality, total, and performance scores were statistically significant when comparing the two groups. Therefore, the null hypothesis was rejected. It can be shown that students in the treatment group had higher improvement scores on all variables than the control group. In addition, the largest mean difference was found in the design score, with a difference of 14.17, which was statistically significant at <.001.

Further review of the descriptive statistics of the improvement scores of the two groups also showed that the treatment group consistently scored higher than the control group. Details of these scores are shown in Table 5.

Table 5: Group Descriptive

	Group	**n**	**Mean**	**Median**	**SD**	**SE**
Proportion	Control	30	70.53	70.00	2.82	0.516
	Treatment	30	81.80	82.00	6.85	1.251
Design	Control	30	70.73	69.50	3.13	0.571
	Treatment	30	84.90	85.00	6.04	1.103
Quality	Control	30	70.17	69.00	3.31	0.605
	Treatment	30	84.10	82.50	6.61	1.208
Total score	Control	30	72.50	71.50	3.17	0.579
	Treatment	30	84.23	85.50	6.64	1.213
Performance	Control	30	77.10	75.00	4.85	0.885
	Treatment	30	85.17	88.50	8.86	1.618

In summary, all hypotheses tested for students in terms of proportion, design, quality, total scores, and performance showed that students in the treatment group scored higher after learning in the treatment condition. Therefore, all null hypotheses were rejected. As a result, all scores were statistically improved.

Table 6: Summary of Hypothesis testing and results

Statements	**Result**
$H_0$1:There is no difference in the proportion of students who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.	Rejecting the Null Hypothesis
$H_0$2: There is no difference in the design of students who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.	Rejecting the Null Hypothesis
$H_0$3:There is no difference in the quality of student who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.	Rejecting the Null Hypothesis
$H_0$4: There is no difference in the total score of students who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.	Rejecting the Null Hypothesis

$H_0$5: There is no difference in Performance of students who use 3D printing technology to learn and traditional teaching.	Rejecting the Null Hypothesis

2. Result of Data Analysis for Research Objective 2: *To identify the effectiveness of the 3D printing technology when it is used in the teaching of stage art design courses.*

The results of the data analysis for research objective 2 are based on the results of the analysis of the questionnaire on students' attitudes towards the use of 3d printing technology.

A five-level Likert scale questionnaire was used in this study to collect the attitudes of the sample towards each variable. In order to interpret the data obtained, arbitrary levels were used to interpret the mean value of each variable. According to Norman (2010), the mean value of 3.51–4.50 was interpreted as agreement.

Table 7 shows the students' attitudes towards the use of 3D printing technology. The total mean of the five dimensions in the questionnaire is 4.27, which indicates agreement. This indicates that the students have a positive attitude towards the use of 3D printing technology in the classroom and that 3D printing technology has a good effectiveness in the teaching of stage art design courses.

Table 7: Descriptive Statistics of Students' attitudes towards using 3D printing technology

Item Statement	Mean	SD	Interpretation
Believe regarding usage of 3D printing instructional technology in lesson	4.41	0.69	Agree
Appreciation to usage of 3D printing instructional technology in lesson	4.42	0.68	Agree
Unappreciated using 3D printing instructional technology	3.96	1.26	Agree
Disinclination to make use of 3D printing instructional technology	4.09	0.99	Agree
Believe in usefulness of 3D printing instructional technology	4.49	0.68	Agree
Total	**4.27**	**0.86**	**Agree**

Discussion

The study reveals a significant boost in students' learning performance with 3D printing technology in stage arts design courses compared to traditional teaching. This improvement is evident in proportion, quality, and design scores, aligning with findings from prior studies (Bøhn, 1997; Flowers & Moniz, 2002; Gibson, Kvan, & Wai Ming, 2002; Iwamoto, 2004; Greenhalgh, 2016). Integration of 3D printing allows students to explore complex stage structures, contrasting with the trend of simplification in traditional methods. Notably, those using 3D printing show a preference for intricate designs. The key finding is a significant performance increase in both individual and team projects. In individual work, 3D printing facilitates a concrete presentation of design ideas. In team projects, it promotes collaboration and communication, leading to enhanced overall performance, as evidenced by previous research (Georgiev et al., 2023). The cumulative scores for students utilizing 3D printing surpass those following traditional teaching methods, aligning with the conclusions drawn by Greenhalgh (2016). In summary, the integration of 3D printing technology significantly enhances students' learning performance in stage arts design courses.

The Overall Finding Diagram

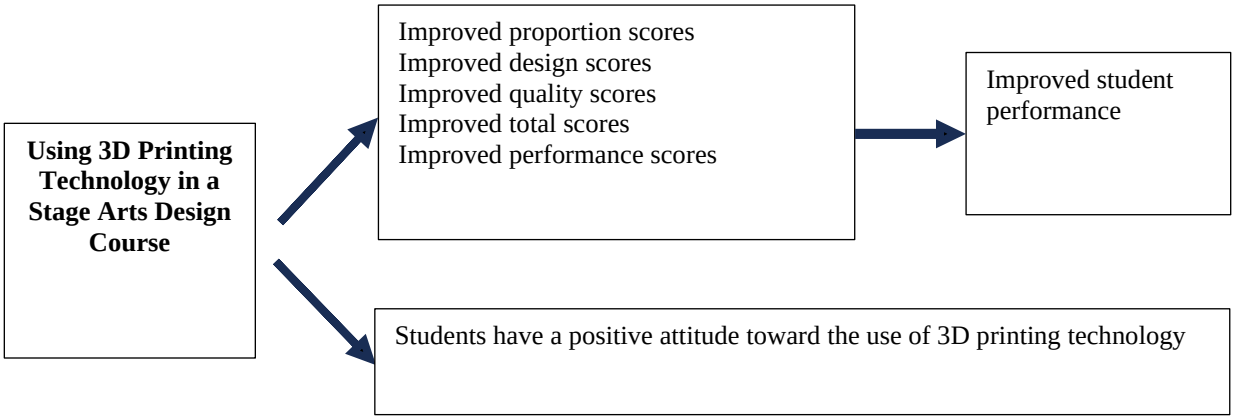

Figure 2: The overall finding

As shown in Figure 2, the utilization of 3D printing technology in the teaching of stage art design was determined by analyzing the differences between the scores of the experimental group using 3D printing technology and the control group using traditional teaching in the five aspects, which were proportions, design, quality, total score, and performance. The results revealed that the use of 3D printing technology significantly improved students' scores in all aspects. Additionally, the results showed that students have positive attitude towards using 3D printing technology in a stage arts design course.

Notable Findings

In addition to the two research questions in this study, this paper contains several other noteworthy findings that may be directly or indirectly related to the research questions listed below.

Stimulate creativity: Students may be more strongly stimulated using 3D printing technology. Through the actual design and fabrication process, students could come up with and realize unique artistic ideas.

Promote teamwork: In a teaching and learning environment using 3D printing technology that involves collaborative team projects, students may improve their teamwork and communication skills by working together to solve problems and achieve design goals.

Improved learning outcomes: student learning outcomes may be improved through the use of 3D printing technology. Assess students' academic achievement or performance abilities and compare them to learning outcomes under traditional teaching methods. The results of our study may show improved student competence and performance in a blended learning environment.

Student Practical Skills Development: students will gain practical experience in using 3D printing technology, which will help develop relevant technical and craft skills. The researchers observed students' acceptance and use of these technologies. It was found that students were able to use them proficiently to support their learning.

These additional and noteworthy findings provide a more comprehensive and integrated understanding of the use of 3D printing technology in the teaching of stage art design. It also provides useful guidance for educational practice and future research.

Recommendations

This study is expected to improve the course content on 3D printing technology in the teaching of the Theatre and Film Art and Design major at Shanxi Media College, to promote an innovative and reforming program on the basic education of the stage Art and Design major, and to promote the adoption of a blended learning approach with technological interventions in the reform of education in this major.

The researchers concluded that there is a need to create a specialized 3D printing technology curriculum module that includes comprehensive content ranging from fundamentals to practical applications to provide opportunities for in-depth learning. Secondly, more hands-on projects are recommended to provide students with hands-on experience in creating stage art design elements using 3D printing technology to enhance practical skills while stimulating creativity and design thinking. In order to better operate the 3D printing technology, it is recommended that design software training related to the technology be introduced to enhance students' technical skills. Interdisciplinary collaboration is another key recommendation. Through collaborative projects with related disciplines such as engineering and digital modelling, students can expand their knowledge areas, develop interdisciplinary skills, and improve their adaptability. To ensure that students have adequate opportunities for practice, schools should provide sufficient 3D printing equipment and related resources and establish partnerships with industry. Finally, to keep the curriculum on the cutting edge, regular teacher training is recommended to keep educators up to date with the latest developments in 3D printing technology. The implementation of these recommendations will not only improve the quality of teaching and learning in the theatre arts and design curriculum but also develop a more well-rounded skill set in students, making them more adaptable for the future.

Recommendations for Future Research

In order to further deepen the understanding of the applicability of 3D printing technology in the teaching of stage art design, future research on this topic could be continued.

Firstly, the timeframe could be extended to observe the long-term effects of integrating 3D printing technology into stage arts design education. This could help to provide a more complete picture of the long-term development of students' skills and attitudes. Secondly, given the rapid development of 3D printing technology, future research should include an ongoing evaluation of the technology to ensure that findings are consistent with the latest technology.

In future research, more focus needs to be placed on specific applications of 3D printing technology in stage arts design, such as set design, costume making or prop making, to increase the depth of the research. In addition, comparative studies could be used to assess the relative effectiveness of 3D printing technology in stage arts design education compared to other emerging technologies or traditional methods. Such comparisons can help identify the unique strengths and potential weaknesses of 3D printing technology.

In order to gain a more comprehensive understanding of learning outcomes, subsequent studies could delve into learning outcomes related to the use of 3D printing technology, including technical skill outcomes, the development of student creativity, and an increased understanding of stage arts design principles as a whole. Student diversity is also an important aspect to consider in subsequent studies. The responses of different student backgrounds and

experiences to 3D printing technology could be explored. Future research could build on the current study to provide a more comprehensive and in-depth understanding of the use of 3D printing technology in stage arts and design education.

References

Ackermann, E. (2001). Piaget's constructivism, Papert's constructionism: What's the difference. *Future of learning group publication,* 5 (3), 438.

Battcock, G. (1979). *Constructivism and minimal art: some critical, theoretical and aesthetic correlations*. New York University.

Bannister, F. (2012). Revolutions in time, space, and art: Russian constructivism. *UNIversitas: Journal of Research, Scholarship, and Creative Activity, 7* (1), 1-6.

Bowlt, J. E. (1977). Constructivism and Russian Stage Design. *Performing Arts Journal, 1* (3), 62-84.

Čučaković, A., & Paunović, M. (2016). Perspective in stage design: an application of principles of anamorphosis in spatial visualization. *Nexus Network Journal, 18,* 743-758.

Dimitrov, D., Schreve, K., & de Beer, N. (2006). Advances in three-dimensional printing - state of the art and future perspectives. *Rapid Prototyping Journal, 12* (3), 136-147.

Flowers, J., & Moniz, M. (2002). Rapid prototyping in technology education: rapid prototyping, while costly, can afford students a unique opportunity to bring their ideas to reality. *The Technology Teacher, 62* (3), 7-12.

Georgiev, G. V., Nanjappan, V., Casakin, H., & Soomro, S. (2023). Collaborative teamwork prototyping and creativity in digital fabrication design education. *Proceedings of the Design Society, 3*, 967-976.

Gibson, I., Kvan, T., & Wai Ming, L. (2002). Rapid prototyping for architectural models. *Rapid prototyping journal, 8* (2), 91-95.

Gonzalez, S. R., & Bennett, D. B. (2014). Planning and implementing a 3D printing service in an academic library. *Issues in Science and Technology Librarianship, 78*, 1–14.

Greenhalgh, S. (2016). The effects of 3D printing in design thinking and design education. *Journal of Engineering, Design and Technology, 14* (4), 752-769.

Harel, I., & Papert, S. (1991). *Constructionism.* Ablex Publishing.

Helge Bøhn, J. (1997). Integrating rapid prototyping into the engineering curriculum-a case study. *Rapid Prototyping Journal, 3* (1), 32-37.

Hodgkinson, H. (2002). Demographics and teacher education: An overview. *Journal of teacher education, 53* (2), 102-105.

Huang, C. Y., & Wang, J. C. (2022). Effectiveness of a three-dimensional-printing curriculum: Developing and evaluating an elementary school design-oriented model course. *Computers & Education, 187,* 104553.

Ishutov, S., Hodder, K., Chalaturnyk, R., & Zambrano-Narvaez, G. (2021). A 3D printing short course: a case study for applications in the geoscience teaching and communication for specialists and non-experts. *Frontiers in Earth Science, 9*, 601530.

Iwamoto, L. (2004). Translations: fabricating space. *Journal of Architectural Education, 58* (1), 35-38.

Johnson, W. M., Coates, C. W., Hager, P., & Stevens, N. (2009). Employing rapid prototyping in a first-year engineering graphics course. In *Proceedings of 2009 ASEE southeast section conference, Marietta, USA.*

Kim, N. (2006). A history of design theory in art education. *Journal of Aesthetic Education, 40* (2), 12-28.

Krassenstein, B. (2015). What is 3D Printing & How Do 3D Printers Work. *A guide, 10.*

Kwon, H. (2017). Effects of 3D printing and design software on students' interests, motivation, mathematical and technical skills. *Journal of STEM Education, 18* (4).

Li, C., & Xin, L. (2008). Research on evaluation method of reliability and validity of questionnaire. *China Health Statistics, 25* (5), 541-544.

Metin, M., Yilmaz, G. K., Coskun, K., & Birisci, S. (2012). Developing an Attitude Scale towards Using Instructional Technologies for Pre-Service Teachers. *Turkish Online Journal of Educational Technology-TOJET, 11* (1), 36-45.

Menano, L., Fidalgo, P., Santos, I. M., & Thormann, J. (2019). Integration of 3D printing in art education: A multidisciplinary approach. *Computers in the Schools, 36* (3), 222-236.

Modeen, T. (2005). CADCAMing: The use of rapid prototyping for the conceptualization and fabrication of architecture. *Automation in Construction, 14* (2), 215-224.

Moorefield-Lang, H. (2014). 3D printing classes in a Virginia School attract global visitors. *Knowledge Quest, 1,* 70-73.

Norman, G. (2010). Likert scales, levels of measurement and the "laws" of statistics. *Advances in Health Sciences Education, 15* (5), 625-632.

Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric Theory: 2d Ed.* McGraw-Hill.

Papert, S., & Harel, I. (1991). Situating constructionism. *Constructionism, 36* (2), 1–11.

Pavlova, M. (2008). *Technology and vocational education for sustainable development: Empowering individuals for the future* (Vol. 10). Springer Science & Business Media.

Ross, J. A. (1992). Teacher efficacy and the effects of coaching on student achievement. *Canadian Journal of Education/Revue canadienne de l'education,* 51-65.

Ryan, S. M., & Tandy Grubbs, W. (2014). Inspiring innovation: Collaboration in support of 3D printing as an emerging technology in academic libraries. *Florida Libraries, 57* (2), 11-18.

Shewfelt, R. L. (1999). What is quality? *Postharvest biology and technology, 15* (3), 197-200.

Sinha, S., Rieger, K., Knochel, A., & Meisel, N. (2020). The impact of a mobile 3D printing and making platform on student awareness and engagement. *IJEE International Journal of Engineering Education, 36* (4).

So, H. J., Lee, J. H., & Kye, B. (2017). An exploratory study about the activity framework for 3D printing in education and implementation. *Journal of The Korean Association of information Education, 21*(4), 451-462.

Spratt, F. (1987). Art production in discipline-based art education. *Journal of Aesthetic Education, 21* (2), 197-204.

Stumpf, R., & Teague, L. C. (2005). *Object-oriented systems analysis and design with UML*. Pearson/Prentice Hall.

Tennyson, S. A., & Krueger, T. J. (2001). Classroom Evaluation of a Rapid Prototyping System. *Engineering Design Graphics Journal, 65* (2), 21-29.

Turner, R. C., & Carlson, L. (2003). Indexes of item-objective congruence for multidimensional items. *International journal of testing, 3* (2), 163-171.

Wu, J., & Li, H. (2006). Concepts of scale and scaling. In *Scaling and uncertainty analysis in ecology* (pp. 3-15). Dordrecht: Springer Netherlands.

การอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษในหนิงเซี่ย ประเทศจีนภายใต้โมเดลความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา

Preservation Inheritance and Management of Paper Cuttings Culture in Ningxia Under the Mode of Production Education and Research

Gao Shan,
Jantana Khochprasert and Chusak Suvimolstien
Burapha University, Thailand
Corresponding Author, E- Mail: 405683661@qq.com

****

บทคัดย่อ

หัวข้อของการศึกษานี้คือ การวิจัยเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษในหนิงเซี่ย ประเทศจีน ภายใต้โมเดลความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ (1) ศึกษาเทคนิคการผลิต รูปแบบการตกแต่ง และการสืบทอดของ การตัดกระดาษแบบหนิงเซี่ย (2) ศึกษาลักษณะ คุณค่า และปัญหาที่มีอยู่ของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย (3) ศึกษารูปแบบการการวิจัยเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษในหนิงเซี่ย ภายใต้โมเดลความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษาเพื่อใช้ในการอ้างอิงสำหรับการพัฒนาในอนาคตของการตัดกระดาษแบบหนิงเซี่ย วิธีการวิจัย ได้แก่ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การสำรวจภาคสนาม และวิธีวิจัยแบบสหวิทยาการ ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่า (1) ทักษะการผลิตกระดาษตัดของหนิงเซี่ยมีความประณีต ลวดลายที่ใช้ตกแต่งมีความหลากหลาย (2) วัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยมีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์อันยาวนานและมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรม (3) รูปแบบการวิจัยภายใต้ความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษาที่มีประสิทธิภาพสำหรับการอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย แบบจำลองนี้ให้ข้อมูลอ้างอิงและคำแนะนำที่สำคัญสำหรับการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยในอนาคต

คำสำคัญ: วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนิงเซี่ย; มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้; การอนุรักษ์และการสืบทอด ความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา; การจัดการวัฒนธรรม

* วันที่รับบทความ : 1 กุมภาพันธ์ 2567; วันแก้ไขบทความ 20 กุมภาพันธ์ 2567; วันตอบรับบทความ : 21 กุมภาพันธ์ 2567
Received: February 1, 2024; Revised: February 20, 2024; Accepted: February 21, 2024

Abstract

The theme of this research is the protection, inheritance, and management of Ningxia papercut culture in China under the industry-academia-research model. The research aims to: (1) study the production techniques, decorative patterns, and inheritance of Ningxia papercuts. (2) explore the characteristics and value of Ningxia papercut culture. (3) research the industry-academia-research model for the protection, inheritance, and management of Ningxia papercut culture, to provide references for the future development of Ningxia papercuts. The research methods employed are literature review, field surveys, and interdisciplinary studies. Results show:(1) Ningxia papercutting skills are exquisite, including pattern design, paper selection, scissor techniques, pasting and fixing, and decorative processing. The decorative patterns are diverse, commonly featuring elements such as flowers, birds, figures, animals, etc., with distinct Hui cultural characteristics.(2) Ningxia papercut culture has a rich historical background and cultural connotation. It is an important part of the Hui traditional culture, bearing people's emotions and value concepts. As a form of folk art, Ningxia papercuts not only have aesthetic value but also reflect people's pursuit of auspiciousness, festivity, and blessings.(3) Through the application of literature review, field research, and interdisciplinary study methods, an effective industry-academia-research model for the protection, inheritance, and management of Ningxia papercut culture has been proposed. This model focuses on industrial support, academic research, talent training, community participation, and international exchange. Through the organic combination of industry, academia, and research, the inheritance and development of Ningxia papercut culture have been realized. This model provides important references and guidance for the future development of Ningxia papercuts.

Keywords: Ningxia Papercut Culture; Industry-Academia-Research Model; Protection, Inheritance and Management

บทนำ

ในการวิจัยของ เสวีย จวิน (2005 : 103-109) ได้ระบุถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมจีนที่โดดเด่น โดยเน้นที่ความสืบเนื่องของอารยธรรมจีน การอนุรักษ์ การสืบทอด และการใช้ประโยชน์จากมรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ เป็นปัจจัยสำคัญต่อการสืบสานบริบททางประวัติศาสตร์ การเสริมสร้างความมั่นใจในตนเองทางวัฒนธรรม และการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและการเรียนรู้ร่วมกันในวงจรวัฒนธรรม นอกจากนี้ การสร้างวัฒนธรรมที่มีอำนาจในประเทศสังคมมีบทบาทสำคัญเพื่อเสริมสร้างการอนุรักษ์และการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ของหนิงเซี่ย ตามกฎหมายมรดกวัฒนธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน และกฎข้อบังคับการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ของเขตปกครองตนเองเผ่าหุยหนิงเซี่ย เพื่อตอบสนองต่อบริบทท้องถิ่น รัฐบาลหนิงเซี่ยได้รวมตัวกันในวันที่ 27 มีนาคม 2020 และนำเสนอมาตรการ

ชั่วคราวเพื่อปกป้องและจัดการมรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ของเขตปกครองตนเองเผ่าหุยหนิงเซี่ย รวมถึงเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การใช้ประโยชน์ และการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ ในเดือนสิงหาคม 2021 สำนักงานทั่วไปของคณะกรรมการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์จีนและสำนักงานทั่วไปของสภาแห่งรัฐได้ออก "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้" โดยวางแผนให้โครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ที่เป็นตัวแทน ได้รับการอนุรักษ์อย่างมีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างความตระหนักรู้ของประชาชนเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ และบทบาทของมรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ในการรับใช้ยุคร่วมสมัยและเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของผู้คนเพิ่มมากขึ้นในช่วงเวลาต่อไป

จู เจียงรุ่ย (2011 : 150-152) ชี้ให้เห็นว่าหนิงเซี่ยตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของจีน มีพื้นที่เพียง 66,400 ตารางกิโลเมตร และมีประชากรประมาณ 7.2 ล้านคน เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีชนกลุ่มน้อยจำนวนมากมารวมตัวกัน วัฒนธรรมท้องถิ่นจึงอุดมสมบูรณ์และหลากหลาย เมื่อเวลาผ่านไป กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดวัฒนธรรมหนิงเซี่ยที่มีลักษณะเฉพาะหลากหลายเชื้อชาติ เนื่องจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ห่างไกลและมีประชากรกระจัดกระจาย การพัฒนาโดยรวมจึงค่อนข้างล้าหลังและมีระดับวัฒนธรรมต่ำ

การตัดกระดาษแบบหนิงเซี่ยถือเป็นหนึ่งในมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อันเป็นเอกลักษณ์ของหนิงเซี่ย หวัง เหลียนสี่ (2008 : 135-136) กล่าวถึงในงานวิจัยของเขาว่าการพัฒนาและการสืบทอดการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยถูกจำกัดโดยการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และปัจจัยอื่นๆ ในภูมิภาค ผู้สืบทอดทุกระดับเผชิญกับความยากลำบากมากมายในกระบวนการอนุรักษ์และการพัฒนา ซึ่งทำให้การสืบทอดทำได้ยากและอาจถึงขั้นต้องเสียมรดกนี้ไปด้วยซ้ำ

จากการวิจัยของหลี หมิ่นและหลวี่ หยินผิง (2018 : 77-79) พบว่าการพัฒนาศิลปะตัดกระดาษในหนิงเซี่ยทั้งหมดยังคงช้ามาก นั่นเป็นเพราะส่วนใหญ่ของศิลปะตัดกระดาษในหนิงเซี่ยยังใช้รูปแบบตกแต่งที่เป็นไปตามแบบทั่วไป ความสามารถในการนวัตกรรมยังคงต่ำ การสื่อสารภายนอกก็ล้าช้า เนื่องจากไม่ได้ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นใหม่ และวิธีการสืบทอดยังคงเชื่อถือในแนวทางดั้งเดิม ทำให้มีกลุ่มเป้าหมายที่น้อย และมีความพยายามในการพัฒนาที่น้อยลง นำมาซึ่งการพัฒนาทั้งหมดของศิลปะตัดกระดาษในหนิงเซี่ยยังคงช้ามาก ถึงแม้ว่านักสืบทอดศิลปะระดับประเทศสองคนจะได้สร้างแบรนด์ตัวเองและสร้างบริษัททางวัฒนธรรมและสถาบันการฝึกอบรม แต่การพัฒนาโดยรวมยังคงเผชิญกับปัญหาใหญ่เกี่ยวกับพนักงาน ทุนการเงิน การโฆษณา และการบริหารจัดการ เนื่องจากวิวัฒนาการที่รวดเร็วของสังคมปัจจุบัน ศิลปะตัดกระดาษในหนิงเซี่ยก็พบกับความท้าทายที่จะหาทางเพื่อการอยู่รอดและการอนุรักษ์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการวิจัยและสืบทอดในอนาคตเป็นภารกิจที่เร่งด่วน

หลิวชุนลี่ (2008 : 112-113) ชี้ให้เห็นว่าโมเดลการจัดการร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษาเป็นโมเดลที่รวมทรัพยากรขององค์กรธุรกิจ สถาบันการวิจัยมหาวิทยาลัย และนักวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการร่วมมือกันในการวิจัยและสร้างสรรค์นวัตกรรมทางเทคโนโลยี ในปัจจุบันการพัฒนาทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษในหนิงเซี่ยมีขอบเขตเพียงการศึกษาเบื้องต้นเท่านั้น โดยยังไม่ได้นำเข้าโมเดลการจัดการร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา และยังไม่มีการประยุกต์ใช้โมเดลนี้ในด้านการพัฒนาและนวัตกรรมทางเทคโนโลยี

งานวิจัยนี้วิเคราะห์คุณลักษณะและคุณค่าของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนิงเซี่ย โดยแยกภูมิหลังโดยรวมของเทคนิคการสร้างผลงาน รูปแบบการตกแต่ง และวิธีการสืบทอดของวัฒนธรรมตัดกระดาษหนิงเซี่ย เมื่อรวมนโยบายการพัฒนาระดับชาติ กิจการเพื่อสังคม นักวิจัยจากทุกสาขาอาชีพ และทรัพยากรอื่น ๆ เข้าด้วยกัน ใช้โมเดลการจัดการร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา เพื่อสำรวจมรดกและรูปแบบการพัฒนาใหม่ของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย และทำให้เกิดการอนุรักษ์ที่ยั่งยืน และแนวคิดการจัดการมรดกสำหรับวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย มอบประสบการณ์และการอ้างอิงสำหรับการสืบทอดและการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อื่น ๆ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาเทคนิคการผลิต รูปแบบการตกแต่ง และมรดกของการตัดกระดาษหนิงเซี่ย
2. ศึกษาลักษณะ คุณค่า และปัญหาที่มีอยู่ของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย
3. ศึกษาโมเดลการจัดการร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา เพื่อการอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย เพื่อใช้อ้างอิงสำหรับการพัฒนาในอนาคตของการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. วิธีการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยนี้ใช้วิธีการทบทวนวรรณกรรมเพื่อรวบรวมและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยอย่างกว้างขวาง เช่น หนังสือประวัติศาสตร์ พงศาวดารท้องถิ่น สื่อประวัติศาสตร์ หนังสือวิชาชีพ วารสารวิชาการ แฟ้มผลงาน ฯลฯ และดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย วัฒนธรรมศิลปะ การจัดการวัฒนธรรม ชาติพันธุ์วิทยา และเศรษฐกิจ เพื่อให้สามารถทำการวิจัยเพื่อทำความเข้าใจสาขาการวิจัยและเนื้อหาได้แม่นยำยิ่งขึ้น

2. วิธีการสำรวจภาคสนาม ① วิธีการสังเกต: ใช้ภาพถ่าย หลักฐานทางประวัติศาสตร์ วิดีโอ และเครื่องมืออื่น ๆ เพื่อสังเกตการณ์ผู้สืบทอดการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยและเขตพื้นที่สืบทอดมรดกของแต่ละบุคคล ณ สถานที่จริง โดยส่วนใหญ่จะรวมถึงรูปแบบการตกแต่ง เทคนิคการผลิต และวิธีการสืบทอดของการ

ตัดกระดาษของหนิงเซี่ย ② วิธีสัมภาษณ์: สัมภาษณ์ผู้สืบทอดด้านการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยระดับชาติ 2 ท่าน ด้วยวิธีการข้างต้น ข้อมูลประเภทต่างๆ จะถูกตรวจสอบและรวมเข้ากับข้อมูลที่รวบรวมเพื่อการวิเคราะห์เชิงลึก

3. วิธีการวิจัยแบบสหวิทยาการ ใช้ทฤษฎี วิธีการ และผลลัพธ์ของมานุษยวิทยาศิลปะ การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิทยาการจัดการ และสาขาวิชาอื่นๆ เพื่อทำการศึกษาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยอย่างครอบคลุม แก้ปัญหาและข้อบกพร่องในกระบวนการพัฒนาของการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย วัฒนธรรมและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและแนวคิดสำหรับรูปแบบใหม่ของการจัดการการพัฒนานวัตกรรมทางวัฒนธรรม

เทคนิคการผลิตแบบตัดกระดาษของหนิงเซี่ย และประเภทลวดลาย

การตัดกระดาษหนิงเซี่ยเป็นหนึ่งในรูปแบบศิลปะพื้นบ้านแบบดั้งเดิมในเขตปกครองตนเองเผ่าหุยหนิงเซี่ย ประเทศจีน ซึ่งมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและมีสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์จูเหวยเหว่ยและซุนจี้เหวิน (2014, หน้า 119-124) ชี้ให้เห็นว่าการตัดกระดาษเป็นเทคนิคทางศิลปะที่ใช้กรรไกรตัดลวดลายและรูปทรงต่างๆ บนกระดาษ การตัดกระดาษหนิงเซี่ยไม่ได้เป็นเพียงการตกแต่งเท่านั้น แต่ยังมีความสำคัญทางศาสนาและคติชนวิทยาอีกด้วย การตัดกระดาษมักใช้สำหรับตกแต่งในเทศกาลดั้งเดิมของหนิงเซี่ยและโอกาสสำคัญๆ เช่น งานแต่งงาน เทศกาลฤดูใบไม้ผลิ เทศกาลเชงเม้ง เป็นต้น ลวดลายตัดกระดาษมักผสมผสานกับความเชื่อทางศาสนาและสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาวหุย เพื่อแสดงความเป็นสิริมงคล อายุยืนยาว ตลอดความหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ศิลปะการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยเกิดจากการผสมผสานของวัฒนธรรมชาติพันธุ์ต่างๆ ในหนิงเซี่ย มีปริมาณและความหลากหลายมาก มีลักษณะโดดเด่นทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ เหวิน จี้เฟิน (2017, หน้า 32-34) ชี้ให้เห็นว่าการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและประวัติศาสตร์อันลึกซึ้งของหนิงเซี่ย เนื้อหาหลักประกอบด้วยการตกแต่งหน้าต่างและกระดาษติดผนังแบบพื้นบ้าน (การตกแต่งผนัง การตกแต่งประตู การตกแต่งโคมไฟ) ผ้าม่านประตูดอกไม้ตามเทศกาล ปักลายพื้นฐาน รองเท้า และโครงร่างของเสื้อผ้าหรือวัสดุอื่น ๆ บานหน้าต่าง โดยทั่วไปคนทั่วไปเรียกรวมเอาการตัดกระดาษ การวาด การพิมพ์สี กระดาษตกแต่ง ฯลฯ บนหน้าต่างว่าเป็นการตกแต่งบานหน้าต่าง ลวดลายบานหน้าต่างมีสีสันสดใส เรียบง่าย และสวยงาม เป็นของตกแต่งยอดนิยมสำหรับการเฉลิมฉลองช่วงเทศกาล ส่วนขนาดขึ้นอยู่กับขนาดของหน้าต่าง วัตถุที่แสดงอารมณ์ของบานหน้าต่างนั้นหลากหลายมาก ตั้งแต่ตัวละคร ไปจนถึงตำนาน ดอกไม้ นก ปลา และแมลง สัตว์ พืช ทิวทัศน์ ชีวิตจริงของผู้คน และลวดลายที่เป็นมงคลล้วนสามารถนำมาใช้เป็นรูปแบบการตกแต่งของบานหน้าต่างได้ วัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนดั้งเดิม เช่น《凤凰戏牡丹》"หงส์เล่นกับดอกโบตั๋น" 《喜庆花》"ดอกไม้แห่งการเฉลิมฉลอง"《恒

大富贵》 "ร่ำรวยมั่นคง" ล้วนมีพื้นฐานมาจากลายบนบานหน้าต่าง

(1) พื้นฐานการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย - การแกะสลักหยินและหยาง

องค์ประกอบพื้นฐานของการตัดกระดาษประกอบด้วยเส้นหยินและหยาง การแกะสลักแบบหยินสะท้อนถึงขอบเขตโครงสร้างของวัตถุออกมาอย่างชัดเจน และแสดงลายเส้นบนวัตถุที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ ผลลัพธ์นี้ทำให้ชิ้นงานมีความหนา มั่นคง และให้ความรู้สึกถึงความต่างของสีขาวและดำที่ชัดเจน เพื่อสร้างรูปแบบที่ไม่มีการเชื่อมต่อกันระหว่างลายเส้น การแกะสลักหยางเรียกอีกอย่างว่าการแกะสลักแบบกลวง ซึ่งตรงกันข้ามกับการแกะสลักหยินทุกประการ พื้นที่จะถูกลบออกไปในขณะที่เส้นยังคงสภาพเดิม เส้นของรูปนี้เป็นเส้นทึบและมีเส้นเชื่อมต่อถึงกัน วิธีนี้มีความราบรื่น ชัดเจน ซับซ้อนและมีรายละเอียดมาก

วิธีการแสดงความหมายที่ดีที่สุดคือการผสมผสานระหว่างหยินและหยาง ภาพเดียวกันนี้ใช้เทคนิคการแกะสลักหยินและหยางสองเทคนิค ทำให้โครงสร้างของภาพมีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างลื่นไหล ความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างสีดำ สีขาว และสีเทาในภาพเป็นเทคนิคทางศิลปะที่มีพลังการแสดงความหมายที่ยอดเยี่ยม

(2) ประเภทรูปแบบของการตัดกระดาษหนิงเซี่ย

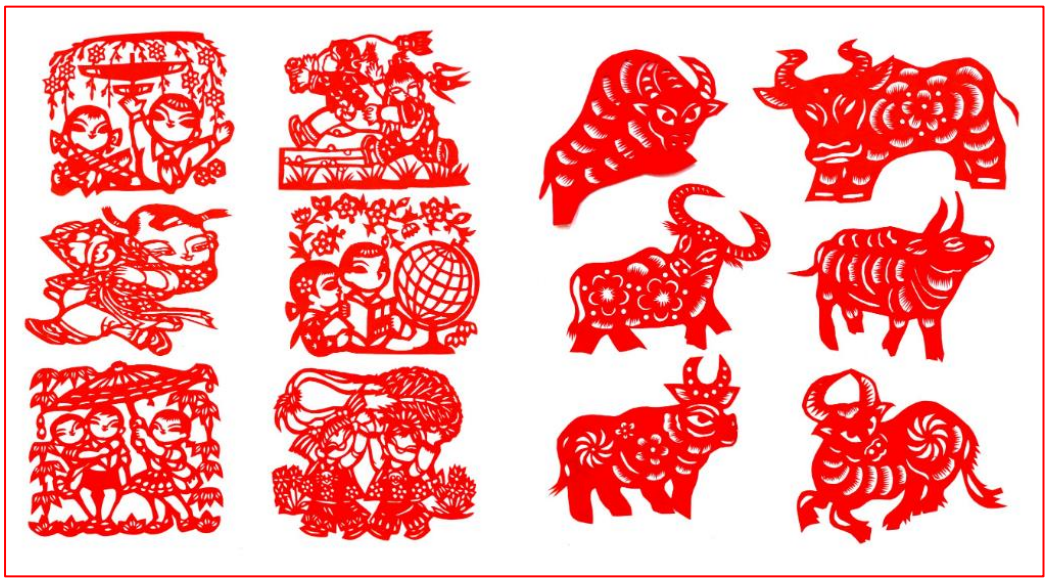

รูปที่ 2 รูปแบบการตัดกระดาษหนิงเซี่ย

(แหล่งรูปภาพ: เว็บไซต์รัฐบาลประชาชนเขตปกครองตนเองเผ่าหุยหนิงเซี่ย)

รูปแบบการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยมีหลายประเภท ซึ่งแบ่งออกเป็นสัตว์ พืช ตัวเลข เครื่องใช้ สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ ตัวละคร ฯลฯ

หมวดสัตว์: ภาพสัตว์ที่มีความหมายเป็นมงคล เช่น นกกางเขน หงส์ เป็ดแมนดาริน นกอินทรี เสือ สิงโต ปลา มังกร หงส์ แมว ไก่ และสัตว์อื่นๆ

หมวดพืช: รูปภาพพืชพันธ์ที่มีความสูงส่งและความหมายอันเป็นมงคล เช่น ดอกเหมย กล้วยไม้ ไผ่ ดอกเบญจมาศ ต้นหลิว และพืชอื่นๆ

หมวดหมู่ตัวละคร: เลือกตัวละครทั่วไปจากชีวิตจริงหรือประวัติศาสตร์เพื่อสร้างการสร้างสรรค์ แสดงการรำลึกถึงหรือความทรงจำต่อบุคคล

หมวดเครื่องใช้: เลือกเครื่องใช้ที่มีความหมายพิเศษสำหรับการสร้างสรรค์งานตัดกระดาษ

หมวดสถาปัตยกรรม: การสร้างสรรค์แบบตัดกระดาษที่มีความหมายที่ระลึกทางประวัติศาสตร์

หมวดประวัติศาสตร์: ใช้การตัดกระดาษเพื่อจดจำเหตุการณ์พิเศษทางประวัติศาสตร์

หมวดข้อความ: คำว่า “喜” “มงคล” และ “福” “ความสุข” มักใช้กันมากที่สุด ในปัจจุบัน ภาษาที่ได้รับความนิยมมากขึ้นของผู้สืบทอดบางคนก็แสดงความหมายมาในรูปแบบการตัดกระดาษ ซึ่งมีความหมายเชิงสัญลักษณ์และแสดงถึงความปรารถนา ความคาดหวังในชีวิตที่ดีขึ้น ผู้สืบทอดการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยบางคนคือชาวหุย ดังนั้นจึงตัดกระดาษด้วยตัวอักษรหุย

(3) การสืบทอดการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย

รูปที่ 3 ฝู เจาเอ๋อ ผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนิงเซี่ย มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับชาติ

(แหล่งรูปภาพ: People's Daily Online)

รูปที่ 4 เถียน เยี่ยน หลาน ผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนิงเซี่ย มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับชาติ

(แหล่งรูปภาพ: People's Daily Online)

หยาง เฉียนชิน(2021, หน้า 23-27) ชี้ให้เห็นว่าการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยถือเป็นศิลปะพื้นบ้านที่สำคัญ และมีความหมายแฝงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง การตัดกระดาษหนิงเซี่ยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ในโครงการตัวแทนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แห่งชาติชุดที่ 4 ในปี 2014 จำนวนผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของการตัดกระดาษหนิงเซี่ยมีจำนวนน้อยมาก ปัจจุบัน มีผู้สืบทอดมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับชาติเพียงสองคนเท่านั้น ได้แก่ ฝู เจาเอ๋อ จากเมืองหยินชวน(รูปที่ 3) และ เถียนเยี่ยนหลาน จากอำเภอถงชิน (รูปที่ 4)) เช่นเดียวกับผู้สืบทอดระดับภูมิภาคอิสระ 18 คน ผู้สืบทอดระดับเทศมณฑลหลายคน และผู้รับมรดกระดับเมืองรายบุคคล

ลักษณะทางศิลปะ วัฒนธรรมและคุณค่าของการตัดกระดาษหนิงเซี่ย

การตัดกระดาษหนิงเซี่ยถือเป็นงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ ลักษณะเฉพาะทางศิลปะและวัฒนธรรมมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวทั้งในรูปแบบ เทคนิค และการแสดงความหมายของการตัดกระดาษ คุณสมบัติหลักคือ:

(1) การใช้สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมอย่างแพร่หลาย

รูปแบบศิลปะการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยผสมผสานสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและมีสีสัน เช่น มังกรและหงส์ เมฆามงคล ลูกท้อแห่งอายุยืนยาว เป็นต้น สัญลักษณ์เหล่านี้มีความหมายแฝงทาง

ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง และสะท้อนถึงความเชื่อพื้นบ้าน ความปรารถนาดี และแนวคิดของชีวิต ศิลปินถ่ายทอดจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภูมิภาคหนิงเซี่ยด้วยวิธีที่ไม่เหมือนใครผ่านการตัดกระดาษ ทำให้ผลงานแต่ละชิ้นแสดงออกซึ่งวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์

(2) มรดกหัตถกรรมแบบดั้งเดิม

การตัดกระดาษของหนิงเซี่ยให้ความสำคัญกับการสืบทอดงานฝีมือ และรักษาทักษะการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมจากรุ่นสู่รุ่น ศิลปินใช้กรรไกรเพื่อสร้างลวดลายที่เหมือนจริงผ่านเทคนิคการตัดอันประณีต การสืบทอดงานฝีมือแบบดั้งเดิมนี้ไม่เพียงแต่ยังคงรักษาแก่นแท้ของงานฝีมือโบราณเท่านั้น แต่ยังทำให้การตัดกระดาษของหนิงเซี่ยมีรสชาติอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวอีกด้วย

(3) การแสดงความหมายอันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมในภูมิภาคและอารมณ์ของชีวิต

ศิลปะการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยรวบรวมการแสดงความหมายอันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมภูมิภาคหนิงเซี่ย องค์ประกอบทางวัฒนธรรมท้องถิ่นอันอุดมสมบูรณ์ถูกรวมเข้าไว้ในลวดลาย เช่น รูปแบบสถาปัตยกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของหนิงเซี่ย เครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิม ประเพณีท้องถิ่น ฯลฯ งานตัดกระดาษแต่ละชิ้นมีลักษณะเฉพาะของภูมิภาคที่เห็นได้ชัด และกลายเป็นภาพจำของวัฒนธรรมหนิงเซี่ย ศิลปินแสดงความปรารถนาในชีวิต การแสวงหาความงาม และความรู้สึกต่อครอบครัวและความเสน่หาผ่านการตัดกระดาษ ซึ่งทำให้การตัดกระดาษของหนิงเซี่ยเต็มไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกในชีวิตที่ลึกซึ้ง

คุณค่าของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยไม่เพียงแต่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในงานศิลปะเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมหลายในแง่มุม เช่น วัฒนธรรม ศิลปะ เศรษฐกิจ และสังคม เนื่องจากเป็นงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมของจีน จึงสามารถสืบทอดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันยาวนาน แสดงให้เห็นถึงการบูรณาการของความหลากหลายทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น และมีคุณค่าและความสำคัญทางวัฒนธรรม ศิลปะ เศรษฐกิจ และสังคม

ปัญหาในการอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย

การตัดกระดาษหนิงเซี่ยถือเป็นศิลปะพื้นบ้านของจีนชนิดหนึ่ง ได้กลายเป็นส่วนสำคัญของคลังสมบัติทางวัฒนธรรมจีน ด้วยรูปแบบประจำชาติอันเป็นเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของภูมิภาค อย่างไรก็ตาม ในกระบวนการอนุรักษ์กและการจัดการมรดทางวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยยังเผชิญกับปัญหาและความท้าทายบางประการ:

(1) การขาดผู้สืบทอดและความรู้สึกถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่อ่อนแอลง

ด้วยความเร่งรีบของยุคสมัย มรดกของงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมกำลังเผชิญกับความยากลำบาก คนรุ่นใหม่อาจยังไม่รู้จักศิลปะการตัดกระดาษมากพอ หรืออาจขาดความสนใจในสาขาอาชีพลักษณะนี้ จำนวนศิลปินตัดกระดาษของคนรุ่นก่อนค่อย ๆ ลดลง ในขณะที่ผู้สืบทอดรุ่นใหม่กำลังขาดแคลน ด้วยการพัฒนาของ

โลกาภิวัตน์และการกลืนทางวัฒนธรรม เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของบางภูมิภาคอาจอ่อนแอลง ส่งผลให้วัฒนธรรมการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมถูกละเลยหรือเพิกเฉยลงไป

(2) ความขัดแย้งระหว่างจังหวะของชีวิตในยุคสมัยใหม่และศิลปะแบบดั้งเดิม

ชีวิตที่เร่งรีบของคนยุคใหม่และการแสวงหาวัฒนธรรมการบริโภคที่รวดเร็วทำให้เป็นเรื่องยากสำหรับศิลปะการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมซึ่งใช้เวลานานในการปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของตลาด ภายใต้อิทธิพลของเศรษฐกิจตลาด งานศิลปะที่ตัดกระดาษอาจเผชิญกับความเสี่ยงในการจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ ซึ่งอาจนำไปสู่ความเสื่อมโทรมของรูปแบบศิลปะและคุณภาพที่ลดลง

(3) ขาดมาตรการอนุรักษ์ที่มีประสิทธิภาพ

แม้ว่าจะมีกฎหมายและนโยบายบางประการเพื่อปกป้องวัฒนธรรมและศิลปะดั้งเดิม แต่อาจมีข้อบกพร่องในการปฏิบัติการและการนำไปปฏิบัติ ซึ่งส่งผลให้การดำเนินการตามมาตรการอนุรักษ์ไม่มีประสิทธิภาพ การศึกษาและการส่งเสริมศิลปะการตัดกระดาษไม่เพียงพอ การเน้นศิลปะแบบดั้งเดิมในการศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอ และความเข้าใจและความเข้าใจสาธารณะเกี่ยวกับศิลปะการตัดกระดาษไม่เพียงพอ

รูปแบบการวิจัยเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษในหนิงเซี่ย ภายใต้โมเดลความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา

การอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยสามารถนำแบบจำลองการวิจัยของความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษาได้ โดยการผสมผสานระหว่างอุตสาหกรรม วิชาการ และการวิจัย เพื่อให้สามารถบรรลุการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยได้ ต่อไปนี้คือเนื้อหาหลักของโมเดลความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา:

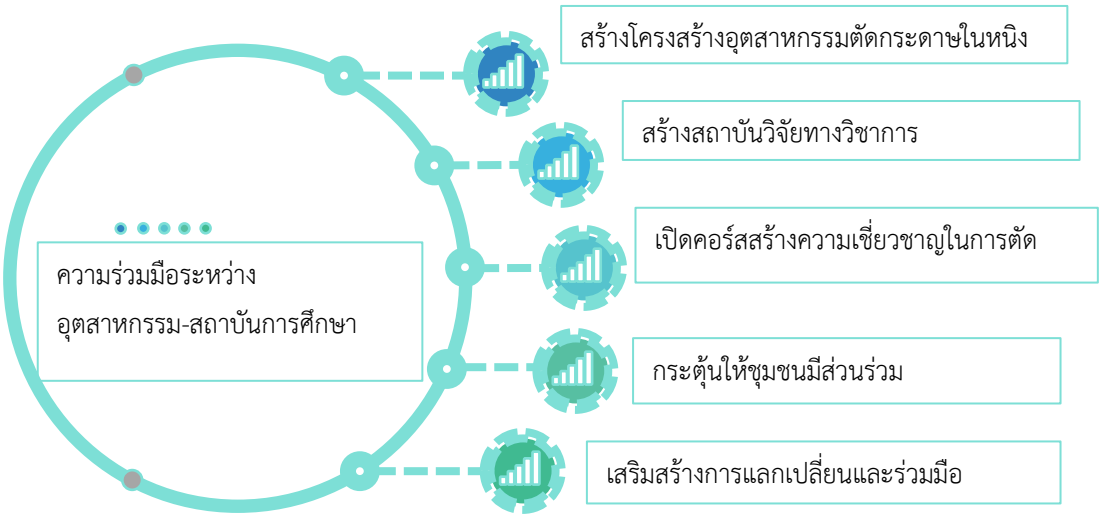

รูปที่ 5 โมเดลการวิจัยอุตสาหกรรม-มหาวิทยาลัย-เพื่อการอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย (Gao shan, 2023)

(1) สร้างห่วงโซ่อุตสาหกรรมสำหรับการตัดกระดาษหนิงเซี่ย และส่งเสริมการผลิต การขาย และการส่งเสริมการขายงานตัดกระดาษ ด้วยการจัดตั้งสตูดิโอตัดกระดาษและพื้นที่สำหรับฝึกอบรม อบรมเทคนิคการสร้างผลงาน การตลาด และการสนับสนุนอื่นๆ เพื่อกระตุ้นการพัฒนาของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

(2) จัดตั้งสถาบันวิจัยทางวิชาการสำหรับการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย และดำเนินการวิจัยเชิงลึกและสร้างการแลกเปลี่ยนทางวิชาการเกี่ยวกับวัฒนธรรมการตัดกระดาษ การวิจัยทางวิชาการสามารถครอบคลุมไปถึงเทคนิคการตัดกระดาษ ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รูปแบบศิลปะ ฯลฯ โดยให้การสนับสนุนทางทฤษฎีสำหรับการอนุรักษ์และการสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษ

(3) จัดทำหลักสูตรวิชาชีพด้านการตัดกระดาษที่เกี่ยวข้องเพื่อฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดกระดาษและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง สามารถร่วมมือกับวิทยาลัยศิลปะ สถาบันทางวัฒนธรรม ฯลฯ เพื่อจัดหลักสูตรวิชาชีพ การฝึกปฏิบัติ ฯลฯ เพื่อสืบทอดทักษะการตัดกระดาษ และพัฒนาระดับมืออาชีพของผู้ปฏิบัติงาน

(4) ส่งเสริมให้ผู้อยู่อาศัยในชุมชน ศิลปินพื้นบ้าน ฯลฯ มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย สามารถจัดการแข่งขันตัดกระดาษ นิทรรศการ และกิจกรรมทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างบรรยากาศทางสังคมที่ดี และเพิ่มความตระหนักรู้ของสาธารณชนและความสนใจต่อวัฒนธรรมการตัดกระดาษ

(5) เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือกับสถาบันในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยในระดับสากล สามารถจัดนิทรรศการวัฒนธรรมการตัดกระดาษ กิจกรรมแลกเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรม ฯลฯ เพื่อเพิ่มความนิยมและอิทธิพลของการตัดกระดาษหนิงเซี่ยบนเวทีวัฒนธรรมนานาชาติ

ด้วยการดำเนินงานของโมเดลการวิจัยระดับอุตสาหกรรม-มหาวิทยาลัย การวิจัย การอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยสามารถบรรลุการพัฒนาอุตสาหกรรม การสนับสนุนทางวิชาการ การฝึกอบรมผู้มีความสามารถ และการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการสืบทอดและนวัตกรรมของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษานี้ใช้ทฤษฎีการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ โมเดลการจัดการร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา และทฤษฎีการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อทำการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการจัดการมรดกของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนิงเซี่ย ด้วยการผสมผสานระหว่างทฤษฎีและการวิเคราะห์กรณีเฉพาะ งานวิจัยนี้จะศึกษาเทคนิคการผลิต รูปแบบการตกแต่ง วิธีการสืบทอด ฯลฯ ของการตัดกระดาษหนิงเซี่ย ศึกษาลักษณะและคุณค่าของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนิงเซี่ย สร้างแบบจำลองการวิจัยภายใต้โมเดลการจัดการร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา สำหรับการอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย ซึ่งนำเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาอนาคตของศิลปะตัดกระดาษในหนิงเซี่ย

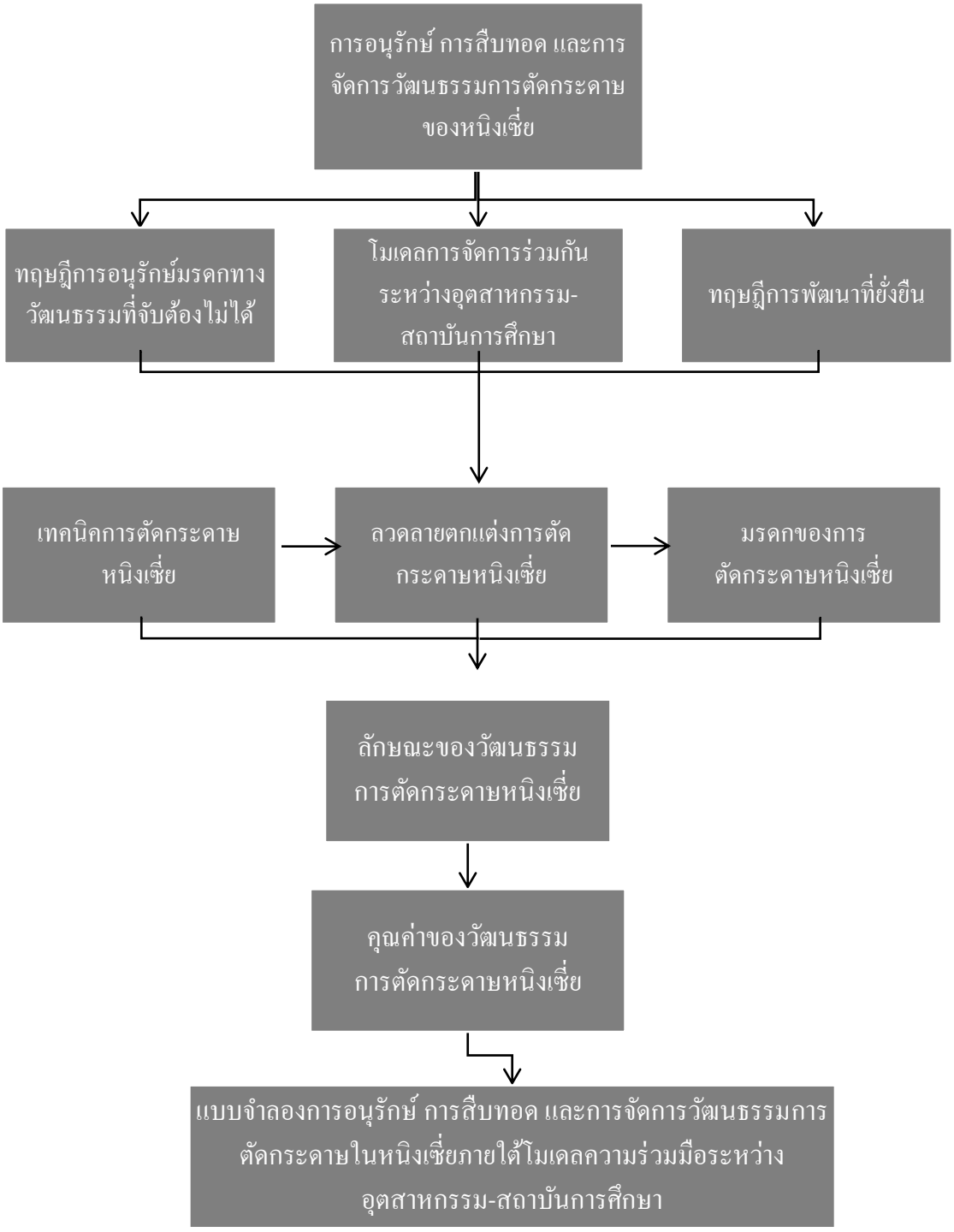

แผนภาพที่ 6 กรอบแนวคิดการวิจัย (Gao shan, 2023)

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

1. ทักษะการผลิตผลงานการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยมีความประณีต รวมถึงการออกแบบลวดลาย การเลือกกระดาษ ทักษะการใช้กรรไกร การวางรูปแบบและแก้ไขชิ้นงานและการตกแต่งลวดลายซึ่งมีความหลากหลาย โดยทั่วไปได้แก่ ดอกไม้ นก ตัวเลข สัตว์ และองค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมชนเผ่าหุยที่โดดเด่น

2. วัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยมีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนานและมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรม เป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมดั้งเดิมของชนเผ่าหุย และถ่ายทอดอารมณ์และค่านิยมของผู้คน การตัดกระดาษหนิงเซี่ยถือเป็นรูปแบบศิลปะพื้นบ้านที่ไม่เพียงแต่มีคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์เท่านั้น แต่ยังสามารถสื่อถึงการแสวงหาความโชคดี การเฉลิมฉลอง และการขอพรของผู้คนอีกด้วย

3. ด้วยการประยุกต์วิธีการทบทวนวรรณกรรม วิธีการสำรวจภาคสนาม และวิธีการวิจัยแบบสหวิทยาการ ได้มีการเสนอโมเดลการจัดการร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา ที่มีประสิทธิภาพสำหรับการอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย โมเดลนี้มุ่งเน้นไปที่การสนับสนุนทางอุตสาหกรรม การวิจัยเชิงวิชาการ การฝึกอบรมผู้มีความสามารถ การมีส่วนร่วมของชุมชน และการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ และบรรลุการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยผ่านการผสมผสานอย่างเป็นธรรมชาติของอุตสาหกรรม วิชาการ และการวิจัย แบบจำลองนี้ให้ข้อมูลอ้างอิงและคำแนะนำที่สำคัญสำหรับการพัฒนาการตัดกระดาของหนิงเซี่ยในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการวิจัยทางวิชาการ

การศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของศิลปะการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย และเสริมสร้างการวิจัยอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับคุณลักษณะทางศิลปะ ทักษะฝีมือแบบดั้งเดิม และคุณค่าทางวัฒนธรรม ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้การตัดกระดาษของหนิงเซี่ย และสำรวจวิธีการอนุรักษ์และแบบจำลองการสืบทอดที่เหมาะสมกับลักษณะวัฒนธรรมท้องถิ่น

2. ด้านการสนับสนุนทางนโยบาย

กำหนดนโยบายในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้โดยเฉพาะ ให้การสนับสนุนทางการเงิน และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ย ปกป้องสิทธิ์และผลประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมายของศิลปินตัดกระดาษแบบดั้งเดิมผ่านกฎหมายและข้อบังคับ และสนับสนุนผู้สืบทอดและผู้ที่นำทักษะแบบดั้งเดิมนี้ไปทำให้เกิดความสร้างสรรค์

3. ด้านการปฏิบัติจริง

เพื่อให้สามารถเกิดการประยุกต์และถ่ายทอดทักษะดั้งเดิมนี้ จัดให้มีเวิร์คช็อปศิลปะการตัดกระดาษหนิงเซี่ยเพื่อเป็นพื้นที่สำหรับการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยน จัดนิทรรศการและการแข่งขันศิลปะตัดกระดาษของหนิงเซี่ยเป็นประจำเพื่อเพิ่มการรับรู้และสร้างอิทธิพลทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหนิงเซี่ย พัฒนาผลิตภัณฑ์ตัดกระดาษที่มีความคิดสร้างสรรค์ ผสมผสานด้วยความต้องการของตลาดสมัยใหม่ และผลักดันผลิตภัณฑ์งานตัดกระดาษที่มีความคิดสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมซึ่งมีลักษณะเฉพาะในแบบหนิงเซี่ย

เอกสารอ้างอิง

Feng Chao. (2023). A Feasibility Study on the Integration of Aesthetic Education Courses into Local Fine Arts Intangible Cultural Heritage: A Case Study of Ningxia Normal University. *Journal of Ningxia Normal University*. (05), 5-8.

He Xuejun. (2005). Theoretical Reflections on the Protection of Intangible Cultural Heritage. *Jiangxi Social Sciences*. (02), 103-109.

Li Min & Lü Yinping. (2018). Research on the Inheritance and Development of Ningxia's Local Paper-cutting Culture. *Journal of Hubei Correspondence University*. (05), 77-79.

Liu Chunli. (2008). Exploration of the University-Industry-Research Cooperation Model in Chinese Universities. *Contemporary Education Forum (Macro Education Research)*. (05), 112-113.

Wang Lianxi. (2008). The Hui Nationality's Paper-cutting Art and Its Inheritance in Ningxia. *Ningxia Social Sciences*. (05), 135-136.

Wen Jifen. (2017). On the Inheritance and Protection of Ningxia's Folk Paper-cutting Art. *Art Review.* (23), 32-34.

Wu Yulin. (2010). The Hui Folk Paper-cutting and Its Artistic Style: Taking Ayishe Jingchunxia's Paper-cutting as an Example. *Journal of North Minzu University (Philosophy and Social Science Edition).* (03), 51-56.

Yang Qianxin. (2021). The "Living" Inheritance and Innovation of Longde Paper-cutting in Ningxia under Rural Revitalization. *Chinese Ethnic Arts*. (02), 23-27.

Xue Zhengchang. (2006). The Status Quo and Protection of Intangible Cultural Heritage in Ningxia: A Case Study of Longde County. *Journal of Ningxia University (Humanities and Social Sciences Edition).* (06), 31-35.

Zhang Li. (2018). A Preliminary Exploration of Innovative Design Practices in Ningxia's Arts and Crafts. *Ethnic Art World*. (03), 92-96.

Zhu Jiangrui. (2011). An Analysis of the Integration and Development of Cultural Tourism and Cultural Industry in Ningxia. *Ningxia Social Sciences*. (06), 150-152.

Zhu Weiwei & Sun Jiwen. (2014). Resplendent Colors: A Brief Discussion on Ningxia's Arts and Crafts. *Art Panorama (S1).* 119-124.

The Tang Dynasty Palace Dance in Luoyang：Inheritance Value, Conservation and Development

Tingyu He and Sastra Laoakka
Mahasarakham University, Thailand
Corresponding Authors, E-mail: 715640838@qq.com

****

Abstract

The Luoyang area is rich in Tang Dynasty cultural heritage resources, but these historical resources have not been reused either from the perspective of dance academic research or dance choreography innovation. In the new era, due to the lack of attention to cultural heritage, Tang Dynasty Palace dance is gradually disappearing from people's sight, and the problem of being unable to continue traditional culture is becoming increasingly prominent. Therefore, it is more urgent to conduct in-depth research on it and explore ways to protect it.The research objectives of this paper are: (1) The cultural heritage value of Tang Dynasty Palace music and dance art. (2) Problems and countermeasures in the protection and development of Tang Dynasty Palace dance. This study mainly adopts qualitative research methods. The research tools used mainly include basic surveys, observations and interviews. The data are collected through written documents and field investigations, and then organized and analyzed. A descriptive analysis method is proposed. The research results are as follows: (1) Tang Dynasty Palace music and dance is a display of national cultural charm, a practice of national ideas, and an era identity in innovative development; (2) Cultural inheritance and development are faced with problems such as weak cultural atmosphere, lack of professional team talents, and dance creation adhering to tradition and lack of innovation. The final research shows that it is necessary to continue to adhere to the correct direction of the inheritance and development of the Tang Dynasty Palace dance culture, cultivate the cultural self-confidence of the youth group, and promote the innovative development of the Tang Dynasty Palace dance culture. The conclusion of this study has certain reference value for the government and the masses to further inherit and develop the Tang Dynasty Palace dance, and for researchers to further conduct in-depth research.

Keywords: Inheritance Value；Luoyang；Tang Dynasty Palace Dance；Conservation；Development

Introduction

Due to the large time span of the Tang Dynasty and the main location of this study being Luoyang City, this study mainly focuses on the period of the prosperous Tang Dynasty (683-742 AD). During the prosperous period of the Tang Dynasty, the Tang Dynasty (Wuzhou) experienced five emperors, namely Gaozong, Zhongzong, Ruizhong, Wuhuang, and Xuanzong. They stayed in Luoyang for 45 years, with Luoyang as the center of their ruling activities.

Emperor Gaozong of Tang Dynasty (657-683 AD). During the Yonghui period when Gaozong just succeeded to the throne, the emperor and his queen visited Luo many times. After the palace was stabilized and Luoyang was designated as the eastern capital, until Gaozong's death, Gaozong and Empress Wu mainly focused on Duluo, and the palace center moved to

* Received: July 11, 2024; Revised: July 17, 2024; Accepted: July 19, 2024

Luoyang. Chang'an became the deputy capital. During the reign of Emperor Gaozong, China's territory reached 13 million square kilometers. It was created in Luoyang and maintained for nearly 30 years. This record was not broken until the establishment of the Yuan Dynasty.

During the period when Zhongzong and Ruizong proclaimed themselves emperors for the first time (683-690 AD). After Gaozong died, Zhongzong succeeded him in Luoyang and proclaimed himself emperor. After Empress Wu deposed Zhongzong, Tang Ruizong succeeded to the throne in Luoyang and proclaimed himself emperor. In the first year of Zongguangzhai (AD 684), the Eastern Capital was changed to the Divine Capital. During these seven years, Luoyang became the only capital of the Tang Dynasty.

Wuzhou period (690-705 AD). In September of 690 AD (the first year of Zaichu), Wu descended from Tang Dynasty to Zhou Dynasty, changed dynasties, and continued to make Luoyang, the sacred capital, until his abdication in 705 AD (the first year of Shenlong).

After Zhongzong's restoration (705-717 AD), Luoyang continued to be the capital for 1 year and 6 months. Luoyang was the capital for more than 30 years. After the coup, although Zhongzong turned the Zhou Dynasty against the Tang Dynasty, Luoyang was still the center of the country.

Xuanzong of the Tang Dynasty (717 (the fifth year of Kaiyuan)) to the beginning of Tianbao (742). After the palace was stabilized, Xuanzong of the Tang Dynasty worked hard to govern and created the prosperous age of Kaiyuan, forming a prosperous situation of "every three years, all countries flocked to Heluo". This period was During the main period of the Kaiyuan era, during the 25 years, Emperor Xuanzong of the Tang Dynasty was in Luoyang for 13 years, and major activities were carried out around Luoyang.

It can be seen that during this period, Luoyang was the main place where the emperor of the Tang Dynasty ruled and the palace was located, creating the greatest glory of the Tang Dynasty. Therefore, the research time range is set at 683-742 AD.

This study is dedicated to further protecting and developing Tang Dynasty Palace dance in Luoyang. Through field investigation, collection, collation and analysis, some Tang Dynasty Palace dances in Luoyang were collected. On this basis, this study starts from the perspective of cultural protection and development, deeply explores the inheritance value of Tang Dynasty Palace dance, and explores the main problems faced in the process of protection and development and the corresponding solutions. It is hoped that this study can inject new academic content into the development of Tang Dynasty Palace dance in Luoyang, while enhancing the cultural identity of the people in the region, and contribute to the effective protection of this culture and the comprehensive revival of historical treasures.

Literature Review

1. Tang Dynasty Palace dance

As for the palace dance, Professor Yuan He's doctoral thesis "On China's palace dance" is based on historical data. From the perspective of history and culture, the palace dance is comprehensively sorted and divided, and some speculative logical analysis and regular theoretical grasp are made. At the same time, the author also puts forward his own views and brief introduction. Liu Zhuo compared the clothes, headdresses, dances and dynamics of the jade dancers in Han Dynasty unearthed in Henan (Central Plains) and Nanyue King's Tomb in Guangzhou (Lingnan), and analyzed the similarities and differences in dance styles between the jade dancers in Lingnan and those in Central Plains. And analyze the main style and unique aesthetic characteristics of the palace dance in Lingnan Han Dynasty(Liu,

2017). Wang Jing thinks that the dance of Song Dynasty has developed on the basis of inheriting the previous dynasty, and gradually moved from the palace to the folk, and the artistic performance forms are more colorful(Wang, 2014). Ding Qian analyzed the evolution of music and dance in the Tang Dynasty and song and dance in the Han Dynasty, and explored the contents, techniques and requirements of their performances with the typical dance works of music and dance in the Tang Dynasty and song and dance in the Han Dynasty(Ding, 2013). Tao Jun (2016) selected the typical similarities and differences between "palace dance" and "folk dance" in the Tang Dynasty, and made a comparative analysis of them from four aspects: cultural nature, formal characteristics, inheritance and absorption of creation and artistic value of aesthetic form. Although the clients are different, the forms of expression are different, and the creative characteristics and aesthetics are different, they still maintain a kind of permeability and flexibility. They jointly promoted the vigorous development of China's dance industry in a way that goes hand in hand (Tao, 2016).

The above scholars have studied different palace dances in ancient China, with the palace dances in Han, Tang, Song, Ming and Qing Dynasties as the main research objects. According to their historical characteristics, palace dances showed different colors in different dynasties in generate. Some of these studies are devoted to the palace dances in Han and Tang Dynasties, and some are devoted to the ancient palace dances in China. As a representative dance in the Tang Dynasty, the number of studies is relatively small at present. Most scholars start with their costumes, music, dance education and other aspects, but there is very little in-depth research and innovation and redesign of the Tang Dynasty palace dance, so it has high research value.

2.Luoyang

The Tang Dynasty, established by the Sui Dynasty in 618 AD, was one of the most powerful dynasties in Chinese history. At the same time, Luoyang, the eastern capital of the empire, one of the two capitals, also entered the peak period of urban development. In particular, Wu Zetian, the only empress of China, used Luoyang as her sacred capital, built palaces, gardens, and grottoes, and implemented an open and inclusive policy towards foreign cultures. The foreign music, dialects, and costumes of the Hu ethnic group led the fashion of the time, including Zoroastrianism, Nestorianism, and Zoroastrianism. Confucianism, Buddhism and Taoism, as well as traditional Chinese confucianism, each excelled at the altar. Tributes from all directions and envoys from all nations came to make Luoyang, the sacred capital, the center of the Eastern world.

In the Tang Dynasty, Luoyang had very frequent economic and cultural exchanges between China and foreign countries. It was an international metropolis renowned at home and abroad. As the hub of the North-South Grand Canal and the eastern starting point of the Silk Road, Luoyang was the largest commodity distribution center in the country, with many merchants gathered, including many from Europe. , Hu merchants in West Asia. Chinese and foreign customs and utensils interpenetrated each other. Hu music and Hu dance became popular in the Central Plains. Yiqi Lan religion and Ji Shu religion were introduced to China, and monasteries were established in Luoyang City. Silk, tea, lacquerware, etc. produced in China were continuously exported to the West via the Silk Road. Japan, Silla and other countries even sent missions to study Chinese culture systematically in Chang'an and Luoyang for a long time.

For this reason, Luoyang, as the most prosperous city during the Tang Dynasty, has countless precious wealth, providing abundant resources and basis for future generations to further study the dance of the Tang Dynasty, and is of high research value for the study of palace dance during the Tang Dynasty.

3. Conservation

The UNESCO Convention for the Protection of Intangible Cultural Heritage states that "protection" refers to various measures to ensure the vitality of intangible cultural heritage, including the identification, documentation, research, protection, preservation, and promotion of all aspects of this heritage. promote, pass on (especially through formal and informal education) and revitalize.

In his research on the inheritance of Miao dance in western Hunan, Xiao Jin analyzed the problems encountered in the protection and inheritance of local dance and proposed that the local government should introduce corresponding policies to strengthen economic investment, protect folk artists, establish a professional folk dance culture research team, and introduce professional Combine talents with economic models, give full play to the leading role, and better protect the Miao dance culture (Xiao, 2016). Wang Xiaoqi believes that campuses should carry out relevant intangible cultural heritage education in accordance with Article 34 of the "Intangible Cultural Heritage Law of the People's Republic of China" implemented in 2011: "Schools should carry out relevant intangible cultural heritage education in accordance with the regulations of the education department of the State Council." The introduction of ecological folk dance into campus has enabled it to develop soundly in terms of protection, inheritance and dissemination (Wang, 2018). Ma Yongdong believes that the history of Yugu dance is an indispensable and important part of the local folk culture system. The local government should formulate corresponding protection plans in accordance with the provisions of the "Interim Measures for the Protection and Management of International Intangible Cultural Heritage" to fully clarify the protection of Yugu dance. The core goal is to clearly set the main task of protecting Yugur dance and provide the government with due support(Ma, 2023).

By searching full-text databases such as China Journal Network, China Excellent Doctoral and Master's Theses, Wanfang Database, and the Internet, the author found that there are indeed many related articles involving intangible cultural heritage, folk dances of various ethnic groups, and traditional dance research, mainly focusing on Regarding the protection and development of intangible cultural heritage and the protection of various ethnic folk arts, there are no articles or monographs that systematically interpret "Tang Dynasty palace dance" and propose relevant protection measures.

4. Development

Deng Jie believes that from a philosophical perspective, inheriting tradition and developing innovation are the inevitable processes of development. The contemporary nature of Chinese classical dance has profound implications. It must be rooted in tradition and rebuild the contemporary nature of ancient Chinese dance in the inheritance of tradition (Deng, 2014). Fan Bolan and Zhao Qi believe that ancient Chinese dance should inherit excellent cultural connotations and truly "serve the past for the present" (Fan & Zhao, 2017). Li Wenyun believes that the original teaching model should be changed in the teaching of classical dance in colleges and universities to help students improve their learning interest and learning ability, which will contribute to the contemporary inheritance of classical dance (Li, 2020). In his research, Tang Hu said that dance originated from labor. The dance images on

cliff paintings and ancient and modern cultural classics in China recorded the form and content of ancient dance. Experts and scholars "resurrected" its reproduction through simulation, innovated the classical dance system, created a new world of Chinese classical dance, and helped the further inheritance and continuation of classical dance (Tang, 2019).

Deng Jie believes that Chinese ancient dance must face the contemporary world and must need contemporary discourse; Chinese classical dance must face the world and must be globalized. "Take the essence and discard the dross" means, first, we must avoid the spread of cultural conservatism and resolutely oppose all-out restoration; second, we must guard against the invasion of cultural nihilism, resolutely oppose all-out Westernization, explore value in studying and inheriting traditions, and demonstrate Characteristics of the Times (Deng, 2014). Wang Huiyun said that ancient Chinese dance should not just be an artistic treasure for viewing in museums, but should also be an artistic masterpiece that meets the spiritual needs of mankind. It is important for the protection of human cultural heritage, but it can become an art form that adapts to the development requirements of the times and is loved by the audience. It is the power of its survival (Wang, 2012). Li Wenyun put forward four suggestions to better inherit and develop classical dance in colleges and universities: innovate the classical dance education model in colleges and universities, reform the teaching methods of classical dance in colleges and universities, improve the quality of classical dance teachers in colleges and universities, and cultivate the comprehensive abilities of classical dance students in colleges and universities (Li, 2020) .

The historical development of ancient Chinese dance has clearly verified the necessity and importance of never-ending innovation in dance art forms. Movies, TV, dramas, etc. have broadened the audience's horizons, diversified their aesthetic needs and artistic appreciation levels, and made their leisure consumption choices more diverse. However, ancient dance with China's five thousand years of history still has strong vitality. Inheritance and protection are the focus of the development of ancient dance. It is necessary to further innovate the content and form, cultivate the audience's aesthetic and art appreciation habits, and enhance the attraction and influence. Although many experts and scholars have conducted corresponding research on ancient dance, there are very few people who have studied the inheritance and development of palace dance in the Tang Dynasty. As a result, there are very few relevant materials for reference. Therefore, it is necessary to study the inheritance and development of palace dance in the Tang Dynasty. Seems particularly urgent.

Research Objectives

1. Study the cultural heritage value of Palace music and dance in the Tang Dynasty
2. Study the problems and countermeasures in the protection and development of Palace dance in the Tang Dynasty

Research Methodology

1. Research methodology

This study is a qualitative research, which aims to study the cultural and artistic heritage of the Tang Dynasty in Luoyang, discover the development dilemma of Tang Dynasty Palace dance in the modern world, and propose ways to protect Tang Dynasty Palace dance. The researcher will collect data from relevant documents and research papers. The field research will collect data and information through basic surveys, observations, interviews, etc. The data will be analyzed using concepts, theories, literature, and related research, and classified according to the research objectives through descriptive analysis methods.

2. Source of data

The data sources for this study are mainly from two aspects: first, the original data collected through field investigations, including basic investigations, observations and interview records, which provide rich field materials for this study. Second, the data obtained from written documents, such as relevant historical documents, research reports and government announcements, provide the necessary background and supporting information for this study.

3. Population and sampling

The target population of this study is members of the Luoyang area in Henan Province, China. Three types of participants were selected as the sample: first, three key information providers, namely a Tang Dynasty historian, a cultural heritage protection scholar, and a dance expert; second, five dance practitioners; and third, ten tourists who came to Luoyang area for sightseeing.

4.Data collecting

Data collection was mainly conducted through basic investigation, observation and interview. The basic investigation included literature investigation and preliminary field investigation, which was used to obtain background information and relevant research information on Tang Dynasty Palace dance in Luoyang. Through observation, we learned about the current development status of Tang Dynasty Palace dance, and recorded the cognitive attitudes of experts, scholars, dance practitioners and tourists towards the protection and development of Tang Dynasty Palace dance in Luoyang for subsequent research.

5. Analysis of data

The conceptual framework will be used as a guide during the data analysis process. Through literature review and survey data, the cultural heritage value of Tang Dynasty Palace music and dance art and the challenges currently faced in the process of protection and development will be clarified. In addition, the triangulation technique will be used to verify and analyze the data collected from different sources to ensure the accuracy and reliability of the research. Finally, the research results are presented in the form of descriptive analysis.

Research Conceptual Framework

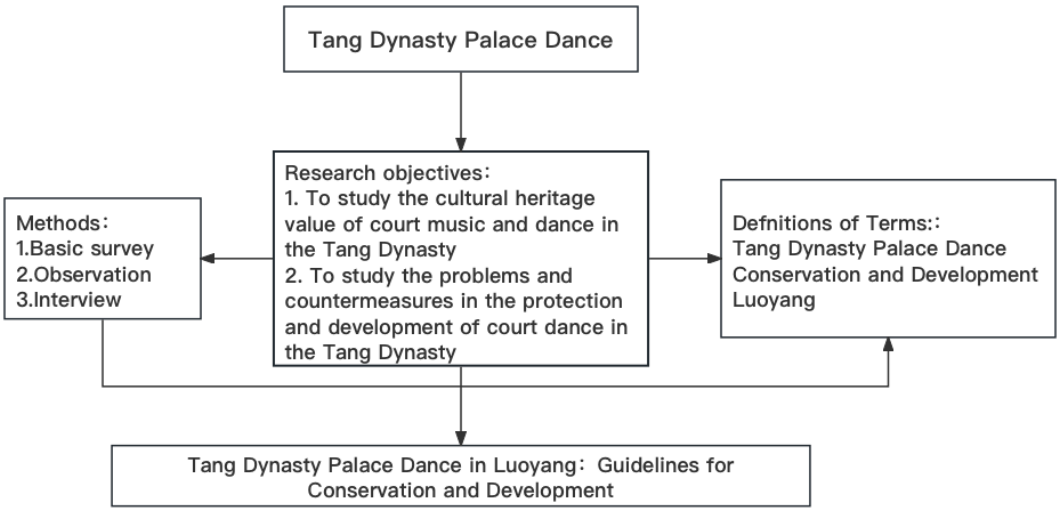

Figure 1 Research Conceptual Framework

Results

1. The inheritance value of music and dance art and culture in Tang Dynasty

1.1 the display of national cultural charm

As a dynamic image, music and dance in Tang Dynasty created a dynamic visual image containing certain thoughts, emotional awareness and concepts. It is this unique performance form that accurately expresses the psychological connotation of dancers and the public through the unification of form and content, and shows the artistic charm of our national culture. The expression of national culture in music and dance in the Tang Dynasty is mainly the reflection of the national Palace and social life, the expression of people's thoughts and feelings and the display of aesthetic requirements. Through interviews, historical and cultural experts and dance experts and scholars in the Tang Dynasty believe that the Palace dance in the Tang Dynasty was further innovated by the combination of the Han people and the national dance culture and art of Central Asia, East Asia and other countries in the world, because many dances in the prosperous Tang Dynasty, such as Hu Xuan Dance, had a large number of western dance postures, and there were also classic postures from folk dances in East Asia and Central Asia in other dances. With the development trend of the new Silk Road in the new era, many artists should not only promote the development trend of the Silk Road as the basis, but also further strengthen the characteristics of cultural integration of music and dance in the Tang Dynasty in terms of national dance, modern culture and other elements, so as to inherit the unique cultural value and convey to the world the important role of China in multi-ethnic cultural integration.

1.2 Practice of the national concept of "Belt and Road"

The development of world-famous is inseparable from the mutual exchange and common promotion of cultures between countries and regions. Only by adhering to an open and inclusive communication attitude can we finally achieve the goal of common development. On the way of inheriting the traditional innovation and development, music and

dance in Tang Dynasty endowed the new connotation of the times. It has established mutual cultural understanding and assistance between countries and regions, displayed Bento's national culture and regional customs, and promoted the exchange of dance culture and art. Music and dance in the Tang Dynasty, as an artistic form with rich cultural connotations and unique features, made the image, emotional concept and aesthetic paradigm of geisha music formed during the cultural exchange of ancient dance music in China known and accepted by everyone. This is an indisputable fact in the process of implementing the "Belt and Road" development. Participating in the national cultural development strategy, music and dance in the Tang Dynasty, as a form of spiritual strength, cultural exchange and artistic aesthetics, spread the national significance and political concept of friendship and mutual assistance and Palace development in China culture in international social life. Many experts, scholars and the innovation of dance art have also considered the role of music and dance in promoting the whole process of the "Belt and Road" construction plan from the macro-cultural perspective from the responsibility and responsibility of cultural exchange, thus spreading the cultural concept of tolerance, openness, harmonious coexistence and mutual learning.

1.3Time identity in innovation and development

Tang Palace Banquet, a music and dance program of Henan Satellite TV's 2021 Spring Festival Gala, set off visual effects through innovative technology of 5G+AR, and pushed the palace dance culture of the Tang Dynasty to a climax again through TV and Internet. Music and dance in the Tang Dynasty in the new era fully embodies the concept of innovation and development, with inheritance as the premise and development as the purpose of inheritance, while innovation and development reflect the basic requirements of the spirit of the new era. Therefore, scholars, artists and cultural managers engaged in this field have practiced inheritance and development, creation and innovation in the practical work of inheriting and developing the form and charm, connotation and extension of music and dance in the Tang Dynasty, and then, on its original basis, music and dance in the Tang Dynasty have always been integrated with the spirit of modern people, maintaining and conveying the flavor of the times with its rich dance vocabulary and body language, and showing it to dance with the unremitting efforts of contemporary artists. The development environment of each country is different, and the formed culture has diversified and diverse experience, which makes it possible to have different recognition of different dance cultures. Many contemporary music and dance works in the Tang Dynasty are no exception. The famous dancer Dai Ailian's "Flying" dance work is one of his representative works, which fully shows the style and characteristics of different times, and highlights the elegant, beautiful, fluent and smart style characteristics. Its graceful and feminine dance has been liked by many audiences. Since its performance in 1956, it has been praised as the artistic treasure of China and praised by audiences in Africa, Latin American countries and dozens of European countries. From the analysis of the above two levels, it can be concluded that the cultural value of music and dance in the Tang Dynasty in its own historical advancement and development, its unique artistic expression, entertainment aesthetics, communication and integration, and the country's political ideas all play an inestimable and important role.

2. Problems and countermeasures in the protection and development of Palace dance in Tang Dynasty.

2.1 Problems in the protection and development of Palace dances in the Tang Dynasty

(1) the cultural atmosphere is weak. Through visiting the streets and talking with citizens and tourists, the author feels that the cultural atmosphere of the inheritance and development of Palace music and dance culture in the Tang Dynasty is weak, which is mainly reflected in the following aspects: First, the youth group lacks effective understanding of the inheritance and development of Palace music and dance culture in the Tang Dynasty, so it lacks cultural consciousness and cultural self-confidence. This is a common thinking problem in different fields of society. That is, the sense of cultural identity and belonging to the Palace music and dance in the Tang Dynasty generally decreased. Secondly, scholars and experts engaged in the study of music and dance in the Tang Dynasty are mostly based on the existing research results, but lack of in-depth exploration and persistent pursuit of its cultural level. In particular, there is a lack of a new understanding of the requirements of "creative transformation" and "innovative development" of Palace dance in the Tang Dynasty under the background of the new era. Thirdly, the inheritance and development of Palace dance culture in the Tang Dynasty still exist problems such as poor government planning, unclear measures and insufficient investment. In a word, the key to solve this problem is to improve the effective understanding of the inheritance and development of Palace dance culture in Tang Dynasty, enhance cultural consciousness and self-confidence, and further create a strong cultural atmosphere at the social level.

(2) Lack of talents in the professional team. Through interviews with historical scholars, dance scholars and Palace dance performers in the Tang Dynasty, the author concludes that the inheritance and development of Palace dance culture in the Tang Dynasty is subject-missing, which is mainly manifested in two aspects: the serious loss of inheritance talents and the weak humanistic inheritance. First, in recent years, some excellent dance artists have chosen to leave the team, the Central Plains where the culture of the Tang Dynasty is concentrated, give up their love for Tang Wu and go to economically developed areas to seek new opportunities and seek new development with the help of their economic and cultural development advantages, resulting in a decrease in the number of key talents in the total number of outstanding talents in this area and a lack of professional leaders and academic talents. Secondly, the cultural inheritance of the Palace dance in the Tang Dynasty is weak. Due to historical and realistic reasons, the academic innovation in the theoretical research on the palace dance culture in the Tang Dynasty is insufficient, the research on artistic characteristics is superficial, and the in-depth research results are few. Most of them take the existing stone murals, figures and pottery figurines, and written records as woody plants, and when they create and compose dances, they enter an infinite cycle, eating the old ones, and it is difficult to catch up with the upgrading of new works.

(3) Sticking to the lack of traditional innovation. Since the 1980s, there have been a series of famous song and dance works that imitate the culture and theme of "Tang Yuewu", such as Silk Road and Rain, Tang Huazhang, Dream Back to Tang Dynasty, Imitation of Tang Yuewu and Tang Fu, which are important symbols of cultural innovation and development. However, in the next twenty years, this phenomenon seems to have entered a cooling-off period of sticking to tradition and insufficient innovation.

2.2 Causes of the blocking of the protection and development of Palace dance in the Tang Dynasty

(1) lack of ideological consciousness. On the one hand, foreign dance art has gradually entered the domestic dance market, transmitting the cultural values of its own country, and subtly affecting the dance learning direction and interest of young dancers in China. Multi-cultural interweaving and the formation of the new economic interest pattern have a great influence on the Palace dance lovers in the Tang Dynasty. Most young men have gone abroad to study, and their interest in traditional dance skills is not high. On the other hand, the lack of self-awareness of cultural thinking of youth groups will also weaken the emotional foundation of some Tang Dynasty Palace dance lovers, increase the difficulty of cultural inheritance of Tang Dynasty Palace dance, and lead to the marginalization crisis of this kind of culture.

(2) The protection mechanism and service system of the government for the Palace dance in the Tang Dynasty are not scientific. Cultural management is one of the main responsibilities of the government. The inheritance and development of Palace dance culture in the Tang Dynasty should be in line with the scientific operation mechanism of itinerary planning, organization, coordination and supervision from the macro and strengthening levels under the specific guidance of the competent government departments.

(3) Stick to tradition, copy, and conservative traditional creative ideas, lacking of masterpieces. In recent years, there have been many innovative works of Palace dance in the Tang Dynasty, such as The Banquet at the Tang Palace, which was broadcast at the Spring Festival Gala in Henan Province in 2021, and The Old Things in Luoyang, a personal work by Tang Shiyi Tang Wu, which was popular in the same year, helped the Palace dance in the Tang Dynasty to return to people's sight. However, with the passage of time, the heat is getting lower and lower, gradually fading out of people's sight, and the Palace dance culture in the Tang Dynasty returns to calm. Therefore, it is a new problem to maintain the original artistic creation concept of Palace dance in Tang Dynasty in recent years.

2.3 Explore the protection and development path of Luoyang Tang Palace dance.

(1) Continue to adhere to the correct direction of the inheritance and development of Palace dance culture in the Tang Dynasty. The palace dance culture in the Tang Dynasty is an important spiritual source of the Chinese nation. The ideological value, artistic value and aesthetic value it has inherited for thousands of years, and the profound and excellent tradition of Chinese culture it relies on have been praised by the public at home and abroad. To cultivate the art-oriented role of the Palace dance culture in the Tang Dynasty, we must first strengthen cultural consciousness, adhere to cultural self-confidence and strengthen the correct direction of its inheritance ability. Secondly, we should actively combine with the promotion of the cultural activities of the Palace dance in the Tang Dynasty, and infiltrate the literary orientation of the local dance culture into all aspects of the Palace dance work in the Tang Dynasty, so as to educate the Palace dance culture and ideology in the Tang Dynasty, so as to achieve the goal of educating people with culture and literature.

(2) Cultivate the self-confidence consciousness of youth groups to protect and develop the palace dance culture in the Tang Dynasty. The effective way to improve the cultural level of Palace dance in Tang Dynasty is to guide young dance learners to adhere to the correct value orientation of culture with educational function and improve their own cultural literacy. First of all, with the help of network carriers, non-governmental organizations and domestic key art colleges, the cultural characteristics, characteristics, unique cultural

connotation and cultural inheritance value of Palace dance in the Tang Dynasty are widely publicized and introduced in the whole society. Secondly, it is necessary to change the present situation that the number of Palace dance repertoires in the Tang Dynasty is small, the content is repetitive, the artistic expression form is single, the audience range is narrow, the means of communication is backward, the platform of scientific research achievements is deserted, and the theory and practice are not unified, so as to timely change the expression form of Palace dance in the Tang Dynasty. Finally, the government should improve the welfare treatment of the Tang Dynasty palace dance unpopular major in the art education training in colleges and universities, realize the unity of teaching and educating people and cultural inheritance, so as to better stimulate the educational ability of the Tang Dynasty palace dance culture.

(3) Promote the innovation and development of Palace dance culture in Tang Dynasty. On the one hand, it is to speed up the shaping of the development direction of the Palace dance culture in the Tang Dynasty, provide a good platform for more people to learn, recognize and love the Palace dance in the Tang Dynasty, benefit the people, and open up a new realm of the Palace dance in the Tang Dynasty with fine works. On the other hand, in addition to the research on the innovation of the Tang Dynasty palace dance culture, we can also rely on the local advantages of the Tang Dynasty palace region to vigorously develop the cultural tourism industry. Integrate the Tang Dynasty palace dance culture and the local development of the Tang Dynasty palace into tourism projects, and focus on creating humanistic tourist attractions with regional characteristics. The combination of literature and tourism has formed a paradigm and successful experience in promoting the inheritance and development of Palace dance culture in Tang Dynasty.

To sum up, at present, the Palace dance of Tang Dynasty in Luoyang area is facing urgent protection and development challenges. This part discusses its protection and development, which provides theoretical support and practical guidance for the effective protection and inheritance of Palace dances in the Tang Dynasty in Luoyang, and is of great significance to the protection and inheritance of China traditional culture.

Conclusion

This paper takes the protection and development of Tang Dynasty court dance culture in Luoyang as the premise background. Starting from the perspective of problem awareness, based on the overall inheritance and development of Tang Dynasty dance culture in Luoyang and the regional particularity of Luoyang, through the analysis of new problems and their causes found in the development of Tang Dynasty court dance culture, three suggestions are put forward in a targeted manner: First, adhere to the correct direction of the development of Tang Dynasty court dance culture. Focusing on the core value system of Tang Dynasty court dance culture as a guide for thinking, dig deep cultural connotations, and highlight the unique charm of Tang Dynasty court dance. Second, cultivate the self-confidence of young people in inheriting and developing Tang Dynasty court dance culture, so that they can become the backbone of the long-term development of Tang Dynasty court dance culture. Use the powerful appeal and inspiration of Tang Dynasty court dance culture to enhance the logical cognition and emotional identification of young people, so that they can become the main force in the inheritance and development of Tang Dynasty court dance culture. Third, reasonably use the means of Internet communication to promote the innovative development of Tang Dynasty court dance culture. Try to transform the advantages of Tang Dynasty court

dance culture resources in Luoyang into capital advantages and expand the scale of modern Tang Dynasty court dance culture development. In line with the rapid changes of the Internet, the dance culture will be informatized and disseminated to achieve the prosperity and development of the Tang Dynasty court dance culture in this region.

In summary, this paper takes the protection and development of Tang Dynasty court dance culture in Luoyang as the starting point of thinking, and conducts basic research and exploration on its academic connotation with the vision of enhancing cultural confidence in the new era and the original intention of enhancing cultural awareness. In this way, it provides feasible ideas and countermeasures for the construction of Chinese cultural undertakings and the protection and inheritance of traditional culture.

Discussion

Research perspective: Among the many studies on the music and dance of the Tang Dynasty, Huang Meigui conducted research on the music and dance of the Tang Dynasty from three aspects: inheritance and development, main types, and historical influence, making up for the lack of systematic, comprehensive, and in-depth research on the music and dance of the Tang Dynasty (Huang, 2006). Yang Yufei analyzed the impact of the artistic achievements of Tang Dynasty music and dance, explaining the necessity and feasibility of combining Tang Dynasty music and dance with new media in today's era (Yang, 2022). Zhu Yixuan studied the artistic characteristics of palace music and dance in the Tang Dynasty and believed that it had diversity of types, exemplary styles, and originality of performances (Zhu, 2017).

Research questions: Jiang Yurong believes that the reasons why dance in the Sui and Tang Dynasties is different from its past in the inheritance and development include the changes in the aesthetics of the times, the laws of artistic development, and the "sublation" caused by national division and integration (Jiang, 2014). This article re-examines the development dilemma of Tang Dynasty dance in modern society through interviews and surveys of Tang Dynasty dance experts, dance practitioners, citizens, and tourists, and integrates and re-proposes the weak cultural atmosphere, the lack of professional talents in the professional team, and the imbalance of cultural supply and demand. We have found new and urgent problems to be solved in order to further explore the better protection of Tang Dynasty palace dance.

Recommendation

Future Research Applications

1. Conveying research results to the public who are interested in the music and dance culture of the Tang Dynasty can also provide certain theoretical guidance for the protection and development of cultural and artistic heritage in Luoyang.

2. Relevant governments and social groups can learn from the research content of this article to help the palace dance of the Tang Dynasty regain its former style.

3. I hope this guide can help cultural heritage people with the same problem and give them new thinking directions.

Future Research Directions

Although the research in this article mainly focuses on the palace dance of the Tang Dynasty, the research results can also be applied to different cultural and artistic heritages. It just needs to reorganize the cultural inheritance forms and materials of the dynasties. However, based on the background of China's comprehensive revival of traditional culture and art, Therefore, it can provide reference for the protection and development of other artistic heritages.

1. Research on the reshaping of Han and Tang music and dance in Luoyang area.
2. Research on the inheritance and development of Dunhuang dance
3. Conduct research on the inheritance and development of ancient musical instruments in Henan.

References

Deng, J. (2014). The inheritance and development of Chinese classical dance. *Journal of Hubei University of Science and Technology,* 148-149.

Ding, Q. (2013). The historical process of court dance in Han and Tang Dynasties. *Lantai World,* 104-105.

Fan, B. L., & Zhao, Q. (2017). *The inheritance and development of contemporary Chinese classical dance.* northern music.

Huang, M. G. (2006). A preliminary study on music and dance in the Tang Dynasty

Jiang, Y. R. (2014). Experience and lessons in the inheritance and development of dance in the Sui and Tang Dynasties

Li, W. Y. (2020). Analysis of the inheritance and development of classical dance teaching in colleges and universities. *Sound of the Yellow River*, 64-65.

Liu, Z. (2017). Looking at the morphological characteristics of South Vietnam’s court dance from the unearthed jade dancers. *Big stage*, 88-92.

Ma, Y. D. (2023). Research on the development status and protection strategies of Yugur dance from the perspective of dance ecology northwest normal university].

Tang, H. (2019). A brief discussion on the comparison and inheritance of typical music and dance styles of Han and Tang Dynasties. 86+88.

Tao, J. (2016). A comparative study of "palace dance" and "folk dance" in the Tang Dynasty Jiangxi Normal University].

Wang, H. Y. (2012). The artistic characteristics of ancient Chinese dance and its inheritance and development in the new era. Jiannan Literature (Classics Education Garden), 185.

Wang, J. (2014). Diverse categories and characteristics of Song Dynasty dance. *Big stage*, 153-154.

Wang, X. Q. (2018). Research on the protection and inheritance of original ecological folk dance Zhejiang University].

Xiao, J. (2016). Research on the inheritance of Miao dance in Huayuan County, Western Hunan from the perspective of "intangible cultural heritage" protection Nanchang University].

Yang, Y. F. (2022). A brief discussion on the history and development of music and dance in the Tang Dynasty.

Zhu, Y. X. (2017). On the artistic characteristics of court music and dance in the Tang Dynasty.

การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

The Relationship Exchange Between Leaders and Followers Affecting the Efficiency of School Management Under Samut Sakhon Primary Educational Service Area Office

สุกัญญา ประกอบกิจ,
สมชัย ชวลิตธาดา และ วิเชียร อินทรสมพันธ์
มหาวิทยาลัยธนบุรี
Sukanya Prakobkit,
Somchai Chavalitthada and Wichian Intarasompun
Thonburi University, Thailand
Corresponding Author, E mail: Sukanya.76479@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญเนื่องจากเป็นผู้ดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีประสิทธิภาพ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม 2) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา 3) เพื่อศึกษาการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา ดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ โดยหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความถี่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายตามเกณฑ์ขอบเขตของค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของเบสต์ จากครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 337 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนของประชากร

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) ระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3) การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .864 ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการทำนายสูงสุด คือด้านคือ ด้าน มิติอื่นๆ

* วันที่รับบทความ : 6 ธันวาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 22 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 28 ธันวาคม 2566
Received: December 6, 2023; Revised: Deecember 22, 2023; Accepted: December 28, 2023

ผลงานที่เกิดจากความสัมพันธ์ที่หลากหลาย ความจงรักภักดี ความชอบพอ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ได้ร้อยละ 74.40

คำสำคัญ : การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม; การบริหารจัดการสถานศึกษา ; สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

Abstract

The relationship exchange component of administrators affecting the effectiveness in educational school management has central role because they are responsible for overseeing the efficient performance of subordinates. The objectives of this research were 1) to study level of relationship exchange component of administrators, 2) to study level of efficiency in school management and 3) to study relationship exchange component of administrators affecting the effectiveness in educational school management. Quantitative data were collected using an online questionnaire. The statistics used in the data analysis were percentages, mean, standard deviation and interpret the meaning according to the boundary criteria of the mean according to Best's concept from teachers under Samut Sakhon primary educational service area office academic year 2022 were 337 people by stratified random sampling of the population.

The results indicated that 1) level of relationship exchange composition of administrators under Samut Sakhon primary education service area office overall mean was at a high level, 2) level of efficiency in school management under Samut Sakhon primary education service area office overall mean was at a high level and 3) The relationship exchange component of administrators affecting the effectiveness in educational school management under Samut Sakhon primary education service area office under Samut Sakhon primary education service area office has statistical significance at the 0.1 level and multiple correlations equal .864. The data revealed that the most influential variables in the research are other dimensions, works from various relationships, allegiance and affections were factors that affect the efficiency of school management under Samut Sakhon primary education service area office has statistical significance at the 0.1 level and able to predict efficiency in school management under Samut Sakhon primary education service area office got 74.40 percent.

Keywords: Exchange of Relationships Between Leaders and Followers; Management of Educational Institutions; Samut Sakhon Primary Educational Service Area Office

บทนำ

การศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาประเทศในฐานะที่มีบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศให้กลายเป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทำประโยชน์ให้กับประเทศได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคสมัยสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากกระแสโลกาภิวัฒน์ ส่งผลให้สังคมไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งบางครั้งการเปลี่ยนแปลงก็เกิดขึ้นอย่างฉับพลันและรุนแรงชนิดที่คนในสังคมตั้งตัวรับไม่ทัน (นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล, 2550) ในกระบวนการของการศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง บุคคลสำคัญที่มีส่วนผลักดันองค์กรไปสู่ความสำเร็จก็คือผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งจะต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ในการปกครองบังคับบัญชาหรือมีลักษณะภาวะผู้นำ ต้องนำผู้ใต้บังคับบัญชาให้ความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถหลอมเข้าเป็นหนึ่งเดียวกับผู้นำให้สามารถดำเนินงานไปสู่จุดมุ่งหมายตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิผลคือสามารถดำเนินงานได้สำเร็จตามเป้าหมายซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษานับได้ว่ามีบทบาทสำคัญมากที่สุดเนื่องจากเป็นผู้จัดการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือให้งานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยรวดเร็ว และประหยัด (บรรพต รักงาม, 2555)

“ครู” คือทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของโรงเรียน เนื่องจากสามารถช่วยให้โรงเรียนบรรลุสู่เป้าหมายได้ ซึ่งในการดำเนินงานในโรงเรียนผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนสำคัญในการบริหารงานโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ โดยให้ครูมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนเพื่อให้ทำงานไปสู่เป้าหมายของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำ ซึ่งรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารมีอยู่หลากหลายประเภท แต่การแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับผู้ตาม ถือได้ว่าเป็นรูปแบบภาวะผู้นำที่มีความน่าสนใจในโรงเรียน เนื่องจากเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติการดำเนินงานต่างๆ ในโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วง

การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ เป็นการใช้กระบวนการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับผู้ตามโดยที่ผู้นำยอมรับความต้องการของผู้ตามมีเงื่อนไขแลกเปลี่ยนให้ผู้ตามต้องทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ หรือปฏิบัติหน้าที่ได้สำเร็จตามข้อตกลงผู้ตามก็จะได้รางวัลตอบแทนเป็นการแลกเปลี่ยน ขณะที่ผู้นำก็ได้ประโยชน์จากผลงานที่สำเร็จนั้นผู้นำแบบแลกเปลี่ยน จึงเน้นที่ทำให้การดำเนินการขององค์การในปัจจุบันเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ (เทพวิมล นามสว่าง, 2558) ในขณะที่แนวคิดของไลเด็นและมาสลิน (Maliden & Maslyn , 1998) อ้างถึงในปานจักษ์ เหล่ารัตนวรพงษ์, 2548) ได้ให้รายละเอียด ความหมายการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับผู้ตามว่าคุณภาพความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำซึ่งหมายถึงผู้บังคับบัญชากับผู้ตาม ได้กำหนดคุณลักษณะพฤติกรรมเฉพาะ 4 ด้าน 1. ความจงรักภักดี (Loyalty) หมายถึงระดับของการป้องกันซึ่งกันและกันซึ่งอาจจะมากหรือน้อยทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับงานและเกี่ยวข้องกับงาน 2.การร่วมกันสร้างผลงาน (Contribution)

หมายถึงการช่วยเหลือกันทำงานและช่วยกันทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานทั้งสองฝ่ายมีส่วนร่วมกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน อาจพิจาณาได้จากความพึงพอใจของผู้ตามที่ร่วมงานกับผู้นำความเต็มใจในการทำงานร่วมกันหรือปริมาณที่ทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันทุ่มเทให้กับงาน 3.ความชอบพอ (Affect) หมายถึงความรู้สึกทางบวกซึ่งทั้งผู้นำและผู้ตามทีมีให้ซึ่งกันละกัน โดยมีพื้นฐานมาจากความประทับใจซึ่งกันและกันมากกว่าคุณค่าทางวิชาชีพหรือการทำงาน 4. การให้ความนับถือในความเป็นมืออาชีพของหัวหน้า (Professional Respect) หมายถึง ความรู้สึกนับถือซึ่งกันและกันระหว่างผู้นำและผู้ตามในด้านความสามารถทักษะในการทำงาน

ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ส่งผลให้ภายในองค์กรต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่การบริหารจัดการและแผนกลยุทธ์ต่าง ๆ รวมทั้งให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์มากขึ้น เนื่องจากจะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จที่ต้องรักษาหวงแหน รวมทั้งสร้างความสุขในการทำงานและกระตุ้นให้เกิดพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถให้สามารถดึงศักยภาพที่มีอยู่ออกมาเพื่อให้องค์กรอยู่รอด (สิทธิชัย ฝรั่งทอง, 2555) ซึ่งการจะทำให้คนปฏิบัติงานได้ดีที่สุด นอกจากจะมีการคัดสรรผู้ปฏิบัติงานที่มีความสามารถแล้ว ในขณะเดียวกันก็ต้องให้ความสำคัญกับการรักษาบุคลากรนั้นๆให้อยู่ในองค์กรให้นานที่สุด รวมทั้งการสร้างแรงกระตุ้นให้ประสิทธิภาพการทำงาน ซึ่งส่วนหนึ่งจะต้องมาจากการที่บุคลากรมีขวัญกำลังใจ มีสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ดี การสร้างพื้นฐานระบบการบริหารจัดการที่ดีและการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ หากองค์กรไม่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรก็จะลดลงขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน (ศศิ อ่วมเพ็ง, 2558) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าองค์กรที่ประสบผลสำเร็จได้นั้นก็เกิดจากประสิทธิภาพของบุคลากรในองค์กรเป็นสำคัญ (นวรัตน์ พึ่งโพธิ์สภ, 2552) หลักการสำคัญที่ให้เกิดความสำเร็จในการบริหารจัดการให้เกิดความเชื่อมโยงมีประสิทธิภาพในการบริหารงาน ได้แก่ 1. ความเป็นธรรมในสภาพการงาน สร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในองค์กรเริ่มตั้งแต่การเข้าสู่องค์กร การอยู่ร่วมในองค์กรการพ้นจากองค์กรต้องรู้จักการใช้ระบบคุณธรรม (Merit Systems) หรือการใช้ระบบความรู้ความสามารถเป็นหลักในการทำงาน ทั้งนี้ก็จะทำให้เกิดความเป็นธรรมในการทำงานแก่บุคลากร 2. สภาพการทำงานที่ดีมีการจัดสภาพการทำงาน (Working Condition) ให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่เหมาะสมเพียงพอและพร้อมที่จะปฏิบัติงาน มีพื้นที่หรือบริเวณที่จะปฏิบัติหน้าที่อย่างปลอดภัยและสมควรกับตำแหน่ง3. ให้ความสำคัญแก่บุคลากรจากการเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญแก่บุคลากรในทุก ๆ ตำแหน่ง เพราะการให้ความสำคัญแก่บุคลากรจะทำให้บุคลากรเกิดความภาคภูมิใจในงานและตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ 4. ให้บุคลากรได้มีส่วนร่วม การเปิดโอกาสให้บุคลากรได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้การบริหาร งานจัดการเป็นไปอย่างราบรื่น ผู้บริหารและบุคลากรต้องมีความเข้าใจและมีความสัมพันธ์กันด้วยดี 5. ยอมรับและเชื่อมั่นในความสามารถบุคลากร การยอมรับและเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถของบุคลากรเพราะกว่าที่องค์กรจะได้

บุคลากรเข้ามาสู่ตำแหน่งจะต้องผ่านขั้นตอนในการสรรหา (Recruitment) การคัดเลือก (Selection) และขั้นตอนต่าง ๆ อีกมาก จนถึงขั้นตอนการรับเข้าสู่องค์กร ดังนั้นจึงต้องให้การยอมรับและมีความเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถของบุคลากรที่องค์กรรับเข้ามาทำงานในตำแหน่งนั้น ๆ
(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรบริหารงานโดยใช้ภาวะแบบแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับผู้ตาม เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาให้ความช่วยเหลือคอยเอาใจใส่และสนับสนุนการทำงาน แก่ครูผู้เป็นผู้ตามในโรงเรียน ครูก็จะเกิดความผูกพันธ์กับโรงเรียนและตอบแทนด้วยความเป็นมิตรและให้ความเต็มใจในการทำงานทั้งงานที่อยู่ในบทบาทและนอกภาระหน้าที่ที่กำหนดซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลที่มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน (Blanc& González-Romá, 2012: 534-544)

จากความเป็นมา ความสำคัญของปัญหา และงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ตามความคิดเห็นของครู ทั้งนี้ผู้วิจัยในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ได้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษานั้นมีความสำคัญต่อการพัฒนาสถานศึกษา การที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะบริหารจัดการให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต้องอาศัยบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในหลาย ๆ และการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการในสถานศึกษา เพราะผู้บริหารต้องมีความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจึงส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร
3. เพื่อศึกษาการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

ระเบียบการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงพรรณนา โดยทำการรวบรวมข้อมูลจากครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2565 เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา

1. การออกแบบการวิจัย

การศึกษาการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร เป็นงานวิจัยที่ใช้แนวทางการวิจัยเชิงพรรณนาโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้ การทบทวนวรรณกรรมศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวทางการวิจัยรวมทั้งพัฒนาเครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูล หลังจากนั้นดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยด้านความถูกต้อง และความครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน (Facevalidity) และนำผลการตรวจสอบคุณภาพมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2565 จำนวน 102 โรงเรียน ซึ่งจำนวนครูทั้งหมด 2,147 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ใช้ระดับอำเภอของสถานศึกษาเป็นชั้นภูมิ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1973 : 1088) อ้างอิงใน (ธานินทร์ศิลป์จารุ, 2549 : 47) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 337 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามจำนวน 337 ชุด ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิด ทฤษฎี ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มี 3 ขั้นตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งและวิทยฐานะ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม ตามแนวคิดของ Liden and Maslyn, 1998 ประกอบด้วย 1) ความจงรักภักดี 2) ความชอบพอ 3) ผลงานที่เกิดจากความสัมพันธ์ที่หลากหลาย 4) มิติอื่นๆ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวคิดของสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2560 ประกอบด้วย 1) ความเป็นธรรมในสภาพการงาน 2) สภาพการทำงานที่ดี 3) ให้ความสำคัญแก่บุคลากร 4) เปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีส่วนร่วม 5) ยอมรับและเชื่อมั่นในความสามารถของบุคลากร

ผู้วิจัยตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งแต่ละท่านมีความเชี่ยวชาญในด้านการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรง (Validity) ความถูกต้องของเนื้อหา (Content) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์มาวิเคราะห์หาค่า IOC (Index of item Objective Congruence) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 ทุกข้อ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงแล้วนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 30 ชุด เพื่อมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach Alpha Coefficient) เท่ากับ .991

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) โดยการคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. การวิเคราะห์การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษา เรื่องการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยยึดแนวคิดภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม ตามแนวคิดของ (Liden and Maslyn, 1998) ประกอบด้วย 1.ความจงรักภักดี 2.ความชอบพอ 3.ผลงานที่เกิดจากความสัมพันธ์ที่หลากหลาย 4.มิติอื่นๆ และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวคิดของจาก สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2560 ซึ่งประกอบด้วย หลักการสำคัญที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการบริหารจัดการทำให้เกิดความเชื่อมโยงมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ 1.ความเป็นธรรมในสภาพการงาน

2. สภาพการทำงานที่ดี 3.ให้ความสำคัญแก่บุคลากร 4.ให้บุคลากรได้มีส่วนร่วม 5.ยอมรับและเชื่อมั่นในความสามารถของบุคลากร

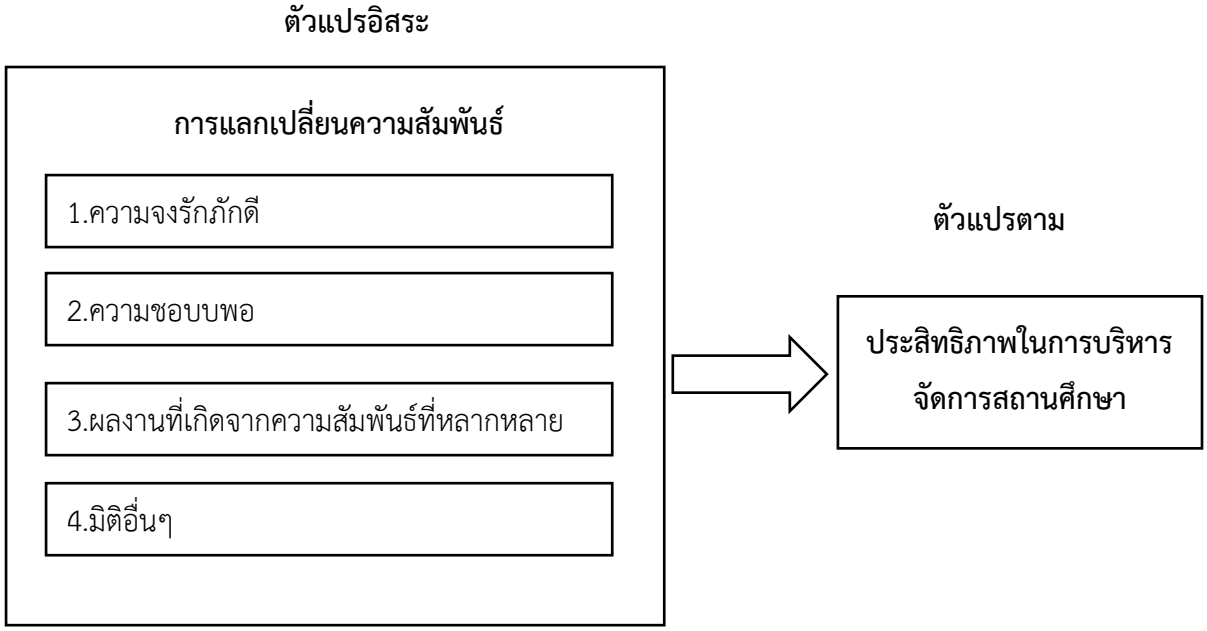

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย เกี่ยวกับระดับการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นระดับการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวม

(n = 337)

การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ความจงรักภักดี	4.30	0.68	มาก	4
2. ความชอบพอ	4.36	0.64	มาก	2
3. ผลงานที่เกิดจากความสัมพันธ์ที่หลากหลาย	4.35	0.64	มาก	3
4. มิติอื่นๆ	4.37	0.64	มาก	1
รวม	**4.35**	**0.65**	**มาก**	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.37, S.D. =0.64) เมื่อพิจารณาตามตารางเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมิติอื่นๆ มีค่าเฉลี่ย สูงสุด ($\bar{X}$ = 4.37, S.D. = 0.64) รองลงมาได้แก่ ด้านความชอบพอ ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.64) ส่วนด้านความจงรักภักดี มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุด ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.68)

2. ผลการวิจัยเกี่ยวกับระดับการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวม

(n = 337)

ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ความเป็นธรรมในสภาพการงาน	4.34	0.65	มาก	4
2. สภาพการทำงานที่ดี	4.35	0.65	มาก	3
3. ให้ความสำคัญแก่บุคลากร	4.37	0.62	มาก	1
4. ให้บุคลากรมีส่วนร่วม	4.36	0.64	มาก	2
5. ยอมรับและเชื่อมั่นในความสามารถบุคลากร	4.36	0.64	มาก	2
รวม	**4.36**	**0.64**	**มาก**	

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาตามตารางเป็นรายด้าน พบว่า ด้านให้ความสำคัญแก่บุคลากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.37, S.D. = 0.62) รองลงมาได้แก่ ด้านให้บุคลากรมีส่วนร่วม ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.64) และยอมรับและเชื่อมั่นในความสามารถบุคลากร ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.64) ส่วนด้านความเป็นธรรมในสภาพการงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 4.34 , S.D. = 0.65)

3. ผลการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

(n = 337)

ตัวแปรทำนาย	b	β	t	p
1. มิติอื่นๆ X_4	1.512	.407	9.168	0.00
2. ผลงานที่เกิดจากความสัมพันธ์ที่หลากหลาย X_3	.880	.210	4.395	0.00
3. ความจงรักภักดี X_1	.778	.194	3.640	0.00
4. ความชอบพอ X_2	.507	.164	3.640	0.00
5. ค่าคงที่ (Constant)	17.988	-	6.144	0.00
$R = .864$, $R^2 = .747$, $R^2_{adj} = .744$, $F = 13.253$, $df1 = 1$, $df2 = 332$, $Sig. < 0.01$, $SE_{est.} = 4.562$, $a = 17.988$				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดของงานวิจัย มิติอื่นๆ (X_4) ผลงานที่เกิดจากความสัมพันธ์ที่หลากหลาย (X_3) ความจงรักภักดี (X_1) ความชอบพอ (X_2) สามารถร่วมทำนายประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา ได้ร้อยละ 74.70 ($R^2 = .747$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เมื่อปรับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ที่มีค่าเท่ากับ 4.562 ($SE_{est} = 4.562$) พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สถานศึกษาได้ถึงร้อยละ 74.40 ($R^2_{adj} = .744$) ส่วนอีกร้อยละ 25.60 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นที่ไม่นำมาเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษาครั้งนี้ ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการทำนายสูงสุด คือ ด้าน มิติอื่นๆ (β =.407) ผลงานที่เกิดจากความสัมพันธ์ที่หลากหลาย (β =.210) ความจงรักภักดี (β =.194) ความชอบพอ (β =.164)

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่องการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถอธิบายตามลำดับของสรุปผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อมีการพิจารณาในรายละเอียด พบว่า มิติอื่นๆ รองลงมา คือ ความชอบพอ ความจงรักภักดี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม มีความสำคัญในการบริหารงานในสถานศึกษา มีการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ตาม รูปแบบความสัมพันธ์ที่มีการแลกเปลี่ยนกัน ตามบทบาทของระหว่างผู้นำและผู้ตาม ที่เป็นลักษณะความสัมพันธ์ต่างตอบแทน โดยบทบาทพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมีพื้นฐานมาจากความเชื่อใจและความไว้วางใจเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนการทำงานของอีกฝ่ายหนึ่งฝ่ายที่ได้รับก็จะมีการตอบแทนพฤติกรรมดังกล่าวด้วยการให้ความเป็นมิตรและให้ความช่วยเหลือสนับสนุนเป็นการตอบแทนความเคารพนับถือถือเป็นการแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคลที่นำมาซึ่งสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทรียา ไชยปัญหา (2559) ได้ศึกษาอิทธิพลของการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับผู้ตามการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่าการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับผู้ตามการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและตนเองในด้านต่างๆทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความชอบพอ ความจงรักภักดีต่อหัวหน้าการร่วมกันสร้างผลงานการให้ความนับถือในความเป็นมืออาชีพของหัวหน้าจะทำให้เกิดความรับรู้ในความยุติธรรมในองค์การและเกิดการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การที่สังกัด รวมทั้งเกิดผลทางบวกต่อคุณภาพของผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ เช่นเดียวกับ นายวีรพงษ์ พวงเล็ก (2560) ได้ศึกษาการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับผู้ตามและความผูกพันต่อองค์การ ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1.การแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับผู้ตามของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครปฐมในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่การร่วมกันสร้างผลงานการนับถือความเป็นมืออาชีพความชอบพอ และความจงรักภักดี

2. ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านให้ความสำคัญแก่บุคลากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมและยอมรับและเชื่อมั่นในความสามารถของบุคลากร ส่วนด้านความเป็นธรรมในสภาพงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก หลักการบริหารที่ให้เกิดความสำเร็จในการบริหารจัดการให้เกิดความเชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพในการบริหารงาน ความสามารถในการปฏิบัติงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ เทคนิค รวมถึงประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จ โดยคำนึงถึงความถูกต้องรวดเร็วของงาน ความสะดวกสบาย ความประหยัดความยุติธรรมและความเสมอภาค รวมถึงปริมาณผลงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์การ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เช่น ปทุมพร กาญจนอัตถ์ (2561) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัย พบว่าการปฏิบัติโดยรวมของผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการบริหารงานบุคคล

โรงเรียนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก รองลงมา การวางแผน อัตรากำลังและกำหนดตำแหน่ง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก การสรรหาและบรรจุแต่งตั้งมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง วินัยและการรักษาวินัย มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือการออกจากราชการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ธนภรณ์ พรรณราย (2565) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก โดยด้านปริมาณงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านคุณภาพของงาน และด้านเวลา และสุดท้าย พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบในการทำงาน และด้านความก้าวหน้าในอาชีพ

3. ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ซึ่งได้แก่ ด้านการรวบรวมวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ด้านมิติอื่นๆ ผลงานที่เกิดจากความสัมพันธ์ที่หลากหลาย ความจงรักภักดี ความชอบพอ สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ได้ร้อยละ 74.40 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก การแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตามเป็นภาวะผู้นำหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการทำให้ผู้ตามเกิดความผูกพันต่อองค์การ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในสถานศึกษาที่ตนได้บริหารอยู่ โดยผู้บริหารโรงเรียนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับครูที่โรงเรียน สนับสนุนการทำงานให้กับครูทำงานได้อย่างราบรื่น รวมถึงช่วยแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการทำงาน ซึ่งจะช่วยให้ครูเกิดความผูกพันต่อองค์การอันทำให้ครูเกิดความรัก รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามของผู้บริหารสถานศึกษาของ (Liden and Maslyn, 1998) ได้แก่ ด้านความจงรักภักดี ด้านความชอบพอ ด้านผลงานที่เกิดจากความสัมพันธ์ที่หลากหลาย และมิติอื่นๆ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา ของสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2560 ได้แก่ ความเป็นธรรมในสภาพการงาน สภาพการทำงานที่ดี ให้ความสำคัญแก่บุคลากร ให้บุคลากรได้มีส่วนร่วม ยอมรับและเชื่อมั่นในความสามารถของบุคลากร ยังสอดคล้องกับ ประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร เรื่อง การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร ที่ส่งเสริม สนับสนุน ให้บุคลากรในองค์กรทุกคน มีทัศนคติ วิธีคิด และการประพฤติที่ดีสะท้อนการมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดี มีความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เพื่อส่งเสริมให้องค์กรมีคุณค่า มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานตามภารกิจที่

เกี่ยวข้อง โดยมีการบริหารจัดการองค์กรทุกคน ยึดมั่นคุณธรรมเป็นฐานในการดำรงชีวิตและปฏิบัติหน้าที่ ประกาศ ณ วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2566

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้แลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตาม ให้เกิดความจงรักภักดีต่อสถานศึกษา

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในบทบาทสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อสถานศึกษาร่วมกัน

3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุน ส่งเสริมให้บุคลากรมีโอกาสสร้างความสัมพันธ์ในการเรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับองค์ประกอบการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามที่ส่งผลกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอื่นๆ

2. ควรศึกษาแนวทางการบริหารจัดการสถานศึกษาที่ครูมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาแนวทางการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำผู้ตามในการบริหารสถานศึกษามีประสิทธิภาพที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ของสถานศึกษา ให้ผู้บริหารมีการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ในการบริหารสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพมหานคร.

เทพวิมล นามสว่าง. (2558). *ภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน.* กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.

ธนภรณ์ พรรณราย. (2565). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วน* จังหวัดสงขลา. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล. (2550). *การศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นพหุระดับปัจจัยภาวะผู้นำ ปัจจัยกลุ่มสาระการเรียนรู้และปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อเครือข่ายการการแลกเปลี่ยนทางสังคมในทำงานและตัวแปรผลทางด้านจิตพิสัยของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.*ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นวรัตน์ พึ่งโพธิ์สภ. (2552). *แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท ธนารักษ์พัฒนา สินทรัพย์ จำกัด.* ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บรรพต รักงาม. (2555). *ภาวะผู้นำการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต5 .*วิทยานิพนธ์ ค.ม.ลพบุรี. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

ปานจักษ์ เหล่ารัตนวรวงษ์. (2548). *การศึกษาความสัมพันธ์ต่างระดับและโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสื่อสาร การรับรู้การสนับสนุนขององค์การ การแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับผู้ตามและผล การปฏิบัติงานของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรม.*ปริญญานิพนธ์ วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปทุมพร กาญจนอัตถ์. (2561). *แนวทางการบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วีรพงษ์พวงเล็ก. (2560). *การแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับผู้ตามและความผูกพันต่อองค์การของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครปฐม.* สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศศิอ่วมเพ็ง. (2558). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจลาออกของพนักงานระดับบังคับบัญชาสำนักงานบัญชีกลางบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน).* คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สิทธิชัย ฝรั่งทอง. (2555). *กลยุทธ์ธุรกจิพิชิตอาเซียน.* กรุงเทพมหานคร: เอ็กซเปอร์เน็ท.

สุนทรียา ไชยปัญหา. (2559). *อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงระหว่างผู้นำกับผู้ตาม การรับรู้ความ ยุติธรรมในองค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.* บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). *การขับเคลื่อนการบริหารงานบุคคล CLUSTERS ในปีงบประมาณ 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.พ.

Deluga, Ronald J. and Perry, J. T. (1991). *The relationship of subordinate upward influencing behaviour*, satisfaction and perceived superior effectiveness with leader-member exchanges. *Journal of Occupational Psychology*, 64 (3), 239- 252.

Dockery, Terry M. ve Steiner, D.Dirk (1990), *the Role of the Initial Interaction in Leader Member Exchange, Group and Organization Studies*. 15 (4), s.395-413.

Duchon, D., Green, S., & Good, C. V., (1973). *Dictionary of Education.* New York: McGraw-Hill Book Company, 193

Gouldner, A. (1960)**.** *The norm of reciprocity*: *A preliminary statement*. American Sociological Review, 25, 161-178.

Han G.H. & Jekel M. (2011). *The mediating role of job satisfaction between leadermember exchange and turnover intentions*. Journal oHerbert A. Simon, Administrative Bahavior (New York: Macmillan Company. Hills, California: Sage Publications, 1960), 80.

Likert, S. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill.
Luthans, F. (1998). *Organizational behavior*. 8th ed., Boston : Irwin/McGraw-Hill.

McEwan, E.K. (1998). *Seven step to Effective Instructional Leadership*. Thousand Oaks : Corwin Press.

McEwan, E.K. (2003). *7 steps to effective instructional leadership*. California: Corwin Press Millet, J. D., Management in the Public Service (New York: McGraw-Hill Book, 1954).

O'Leary,E. (2002). *10 minute guide to leadership (2nd ed.).Indianapolis*,In:A PearsonEducation.Oswold, Lori Jo.,School – Based Management, 2005.

Settoon, R. P., Bennett, N., & Liden, R. C. (1996). *Social exchange in organizations: The differential effects of perceived organizational support and leader member exchange*. Journal of Applied Psychology, 81, 219 –227.

Simon, H. A. (1960). *Administrative Behavior.* New York: The McMillen Company.

ความพึงพอใจในงานและลักษณะงานส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี

Job Satisfaction and Job Characteristics Affect Organizational Commitment Among Employees of Japanese Multinational Companies in the Industrial Estate Producing Pulleys and a Lifting Device Chonburi Province

กฤติรดา พูลนิสัย และ ทองฟู ศิริวงศ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Kittirada Phoonnisai and Thongfu Siriwong
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding Author E-mail: Knara2498@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจในงานและลักษณะงานส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจในงานและลักษณะงานส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานในบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ พนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี จำนวน 153 ราย ด้วยวิธีการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติพหุคูณ และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ LSD (least Significant Difference)

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า พนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นที่ใช้ในการวิจัย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 35 ปี ขึ้นไป ระดับการศึกษาปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท และตำแหน่งการทำงานเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษาและตำแหน่งงานในหน้าที่การงาน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในงานและลักษณะงาน ด้านความสำเร็จของงาน ด้านการได้รับความยกย่องนับถือ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ด้านความรับผิดชอบในงานด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงานด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความมั่งคงในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในที่ทำงาน ด้านวิธีการปกครองของผู้บังคับบัญชา ด้านความหลากหลาย

* วันที่รับบทความ : 11 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 20 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 21 มกราคม 2567
Received: January 11, 2024; Revised: January 20, 2024; Accepted: January 21, 2024

ของทักษะ ด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน ด้านความสำคัญของงาน ด้านความมีอิสระในการทำงาน ด้านผลสะท้อนกลับของงาน ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ความพึงพอใจในงาน; ลักษณะงาน; ความผูกพันในองค์กร; พนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น

Abstract

Research study on “Job satisfaction and job characteristics affect the organizational commitment of employees in Japanese multinational companies, in an industrial estate producing pulleys and lifting equipment. Chonburi Province”. The Objective is to study job satisfaction and job characteristics affecting organizational commitment classified by personal factors of employees in a Japanese multinational company. The sample group used in this study was employees of a Japanese multinational company. In an industrial estate producing pulleys and lifting equipment. Chonburi Province a total of 153 people using questionnaire data collection method. Statistics used in data analysis are frequency, percentage, average, standard deviation. And test the hypothesis using multiple statistics. And test pairwise differences using the LSD (least Significant Difference) method.

The results of this study found that employees of the Japanese multinational companies used in the research Most are male Be over 35 years of age and have a bachelor’s degree. Average monthly income 15,001-25,000 baht and the working position is an operational employee. From the test of the hypothesis, it was found that gender, age, educational level, and job position were different. There were differences in job satisfaction and job characteristics. Aspects of success of the work In terms of receiving suspect and respect The nature of the work performed In terms of job responsibility, career advancement, compensation and benefits Stability of work working environment Relationships with people in the workplace The method of governance of commanders Variety of skills The uniqueness of the work The importance of the work Freedom to work Reflections of the work In the same direction, it is statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: Job Satisfaction; Job Characteristics; Organizational Commitment; Employees of Japanese Multinational Companies

บทนำ

ในยุคปัจจุบันเป็นยุคที่มีความท้าทายสำหรับการประกอบธุรกิจ เนื่องจากพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปจากสถานการณ์โรคระบาดที่ผ่านมา ส่งผลให้ผู้บริโภคยุคใหม่ในประเทศไทยมีความคาดหวังในการบริการที่สูงขึ้น ทำให้การแข่งขันในธุรกิจประเภทเดียวกันสูงขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นความพึงพอใจในการทำงานและลักษณะงานในบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี จัดเป็นหนึ่งองค์กรที่ให้ความสำคัญกับสร้างแรงจูงใจในการทำงาน แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทกำลังประสบปัญหาการรักษาผู้มีความรู้ ความสามารถให้เกิดความผูกพันในองค์กร ซึ่งส่งผลมาจากการขาดความพึงพอใจในลักษณะงานและการบริหารจัดการภายในมีขั้นตอนการทำงานที่ซ้ำซ้อนกัน ทำให้การปฏิบัติงานไม่คล่องตัว พนักงานบางส่วนมีการถูกดึงตัว เปลี่ยนตัวหรือเปลี่ยนสายงานและยังพบว่าสิ่งสำคัญที่ส่งผลให้งานต้องชะงักนั้น คือ ความผูกพันในงานเริ่มลดลง ปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้พนักงานในองค์กรบางส่วนต้องการลาออกจากงานเพื่อไปหาสถานที่ทำงานใหม่ ที่ตรงตามความพึงพอใจและลักษณะงานที่ตนเองชื่นชอบและตรงตามสายงานที่ต้องการ จากสภาพปัญหาที่กล่าวมา องค์กรจึงต้องมีการปรับปรุง แก้ไข และวางแผนในส่วนของลักษณะงานที่เหมาะสมกับการทำงานในแต่ละบุคคล เมื่อพนักงานมีความพึงพอใจก็จะส่งผลต่อความผูกพันในองค์กร ก็จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายขององค์กรตามที่วางไว้

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานและลักษณะงานส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี ว่ามีระดับความผูกพันในองค์กรมากน้อยเพียงใด ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะนำไปปรับปรุงแก้ไขวางแผนการพัฒนากลยุทธด้านทรัพยากรบุคคล ในด้านต่างๆ เช่น การสรรหา การสร้างแรงจูงใจ และการรักษาพนักงานให้ผูกพันกับองค์กรในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในงานของพนักงานในบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาลักษณะงานของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อศึกษาความผูกพันในองค์กรของพนักงานในบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี

4. เพื่อศึกษาความผูกพันในองค์กร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานในบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี

5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในงานและลักษณะงานส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรที่ใช้ศึกษาในการศึกษา คือ พนักงานในบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี จำนวน 230 คน ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดขนาดของตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากรและกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 โดยใช้หลักการคำนวณ Yamane (1973)

ผลการคำนวณขนาดตัวอย่าจำนวนขั้นต่ำที่ต้องทำการวิจัย คือ 146.03 ราย ดังนั้น เพื่อให้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้งคือ จำนวน 146 ราย เพื่อความครบถ้วนและความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อป้องกันความผิดพลาดคลาดเคลื่อนผู้วิจัยจึงทำการปรับกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เพิ่มอีกร้อยละ 5 สรุปขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมดทั้งสิ้น 153 ราย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี จำนวน 153 ราย โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถาม

การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) โดยได้ทำการแบ่งพนักงานระดับผู้บริหารออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ พนักงานระดับผู้บริหาร พนักงานระดับหัวหน้างาน พนักงานระดับผู้ปฏิบัติการ และแจกแจงแบ่งสัดส่วนตามขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 153 ตัวอย่าง

ตาราง 1 แสดงจำนวนการแบ่งชั้นภูมิของประชากรและกลุ่มตัวอย่างของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี ที่ใช้ในการศึกษา

ลำดับ	ตำแหน่งการงาน	จำนวน (คน)	Sample (คน)
1.	พนักงานพนักงานระดับผู้บริหาร	8	5
2.	พนักงานระดับหัวหน้างาน	32	21
3.	พนักงานระดับผู้ปฏิบัติการ	190	127
	รวมทั้งหมด	230	153

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคลของพนักงานที่เลือกทำงานกับบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นการวัดคำถามโดยใช้คำถามปลายเปิด (Closed ended) เป็นลักษณะคำถามแบบหลายตัวเลือก (Multiple choices question)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของพนักงานในบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี เป็นคำถามแบบ (Rating Scale) ใช้ระดับการวัดประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดระดับการให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

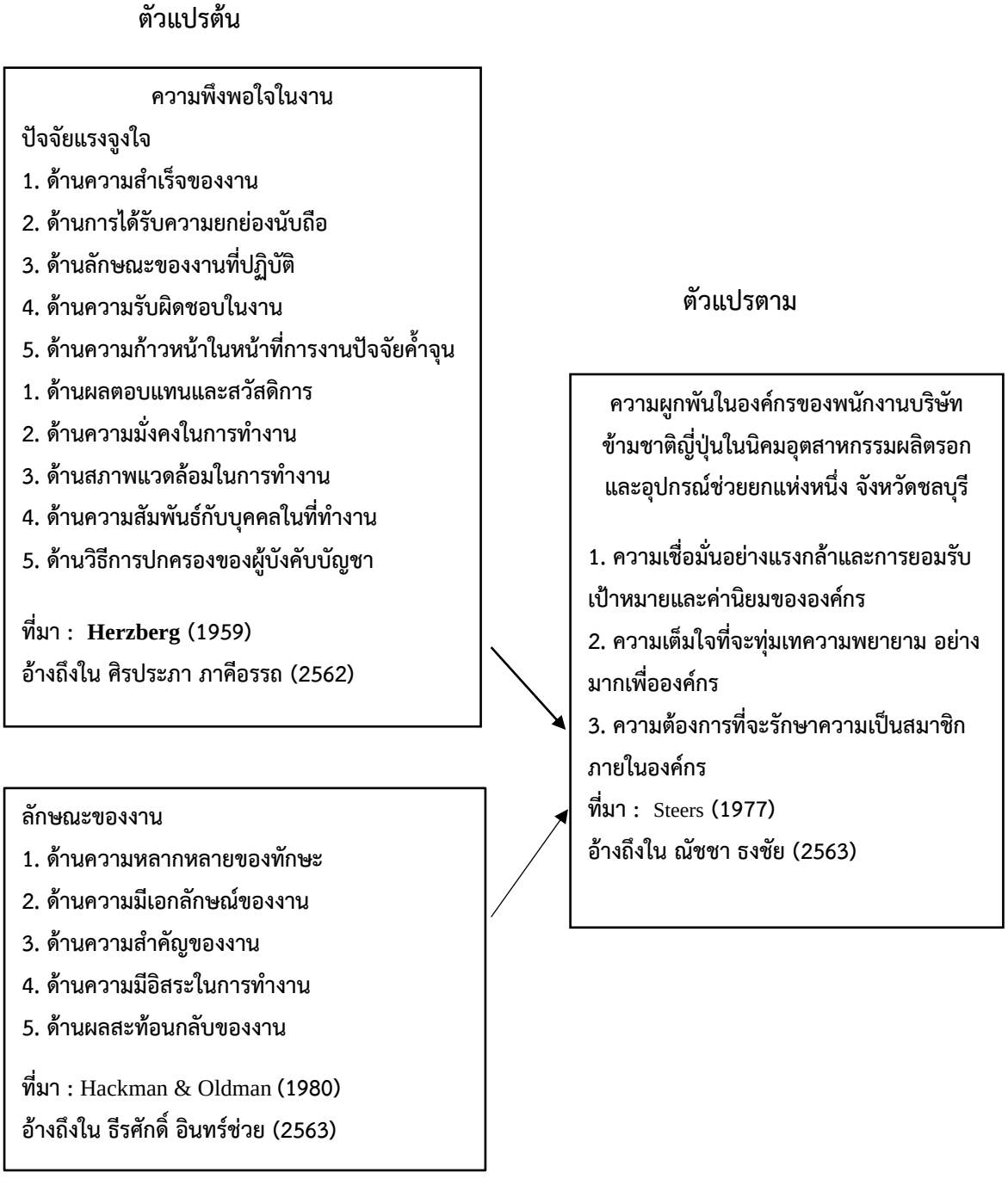

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์งานวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ 1 คือ เพื่อศึกษาความพึงพอใจในงานของพนักงานในบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี พบว่า ความพึงพอใจในงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 ปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรม ผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี รายด้านมวลรวม

ระดับความพึงพอใจในงาน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านความสำเร็จของ	**3.84**	**0.572**	**มาก**
2. ด้านการได้รับการยกย่องนับถือ	**3.80**	**0.606**	**มาก**
3. ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ	**3.79**	**0.637**	**มาก**
4. ด้านความรับผิดชอบของงาน	**4.00**	**0.628**	**มาก**
5. ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	**3.63**	**0.711**	**มาก**
6. ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ	**3.54**	**0.657**	**มาก**
7. ด้านความมั่งคงในการทำงาน	**3.61**	**0.637**	**มาก**
8. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	**3.86**	**0.634**	**มาก**
9. ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในที่ทำงาน	**3.93**	**0.590**	**มาก**
10. ด้านวิธีการปกครองของผู้บังคับบัญชา	**3.74**	**0.601**	**มาก**
รวม	**3.77**	**0.491**	**มาก**

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยด้านความพึงพอใจในงานของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี โดยรวมพบว่า มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ลำดับที่ 1 ด้านความรับผิดชอบของงาน ลำดับที่ 2 ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในที่ทำงาน ลำดับที่ 3 ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ลำดับที่ 4 ด้านความสำเร็จของ ลำดับที่ 5 ด้านการได้รับการยกย่องนับถือ ลำดับที่ 6 ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ลำดับที่ 7 ด้านวิธีการปกครองของผู้บังคับบัญชา ลำดับที่ 8 ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ลำดับที่ 9 ด้านความมั่งคงในการทำงาน และลำดับสุดท้ายคือ ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ตามลำดับ

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ 2 คือ เพื่อศึกษาลักษณะงานของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี พบว่า ลักษณะงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 ปัจจัยด้านลักษณะงานของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี รายด้านมวลรวม

ด้านลักษณะงาน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.ด้านความหลากหลายของทักษะ	**3.86**	**0.574**	**มาก**
2. ด้านความเอกลักษณ์ของงาน	**3.76**	**0.590**	**มาก**
3. ด้านความสำคัญของงาน	**3.82**	**0.660**	**มาก**
4. ด้านความมีอิสระในการทำงาน	**3.72**	**0.645**	**มาก**
5. ด้านผลสะท้อนกลับของงาน	**3.98**	**0.581**	**มาก**
รวม	**3.83**	**0.510**	**มาก**

จากตาราง 2 เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยด้านลักษณะงานของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี โดยรวมพบว่า มีความสำคัญอยู่ในระดับ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ลำดับที่ 1 ด้านผลสะท้อนกลับของ ลำดับที่ 2 ด้านความหลากหลายของทักษะ ลำดับที่ 3 ด้านความสำคัญของงาน ลำดับที่ 4 ด้านความเอกลักษณ์ของงาน ลำดับที่ 5 ด้านความมีอิสระในการทำงาน ตามลำดับ

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ 3 คือ เพื่อศึกษาความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี พบว่า ความผูกพันในองค์กร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังตาราง 3

ตารางที่ 3 ปัจจัยด้านความผูกพันในองค์กรของพนักงานในบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี รายด้านมวลรวม

ระดับความผูกพันในองค์กร	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าและการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร	**3.63**	**0.664**	**มาก**
2. ด้านความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์กร	**4.02**	**0.603**	**มาก**
3. ด้านความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกภายในองค์กร	**3.65**	**0.647**	**มาก**
รวม	**3.77**	**0.549**	**มาก**

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ 4 คือ เพื่อศึกษาความผูกพันในองค์กร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานในบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษาและตำแหน่งงานในหน้าที่การงาน แตกต่างกัน ความผูกพันในองค์กรพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ความพึงพอใจในงานและลักษณะงานส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี ดังตาราง 4

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) สำหรับสมการถดถอยพหุคูณ ที่ใช้พยากรณ์ความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี

ความพึงพอใจในงานและลักษณะงาน	ความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี						
	B	Std. Error	β	t	Sig	Tolerance	VIF
Constant	**.275**	**.186**	**-**	**1.474**	**.143**	**-**	**-**
II ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในหน่วยงาน	**.205**	**.061**	**.220**	**3.365**	**.001**	**.449**	**2.227**

GGด้านความมั่นคงในการทำงาน	**.219**	**.054**	**.253**	**4.079**	**.000**	**.497**	**2.010**
MM ด้านความสำคัญของงาน	**.167**	**.056**	**.201**	**2.994**	**.003**	**.428**	**2.338**
AA ด้านความความสำเร็จของงาน	**.178**	**.062**	**.186**	**2.887**	**.004**	**.464**	**2.115**
LL ด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน	**.153**	**.064**	**.164**	**2.377**	**.019**	**.401**	**2.495**
R = .847 R Square = .718 Adjusted R Square = .708 F = 74.843 Sig = 0.000*							

จากตาราง 4 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในงานและลักษณะงาน ได้แก่ ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในหน่วยงาน ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านความสำคัญของงาน ด้านความสำเร็จของงาน ส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี และด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน ส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 70.8 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยที่ด้านความมั่นคงในการทำงาน (β = .253) ส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในหน่วยงาน (β = .220) ด้านความสำคัญของงาน (β= .201) และด้านความสำเร็จของงาน (β = .186) สำหรับด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน (β = .164) ไม่ส่งผลต่อความผูกพัน ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 29.2 เป็นการส่งจากปัจจัยอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้นำมาศึกษา โดยสามารถเขียนสมการทำนายความพึงใจที่ส่งผลความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษาและตำแหน่งงานในหน้าที่การงาน แตกต่างกัน ความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน มีนัยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และสอดคล้องกับงานของวิจัยของพิพัฒน์ มีเถื่อน (2562) ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท ฮันนี่ เวลล์ อิเล็คทรอนิคแมธิเรียลส์ (ประเทศไทย) จำกัด

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

ปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานและลักษณะงานส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี พบว่า ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในที่ทำงาน ด้านความสำคัญของงาน ด้านความสำเร็จของงาน และด้านความเอกลักษณ์ของงาน ซึ่งตัวแปรทั้ง 5 สามารถอธิบายความผันแปรของความผูกพันในองค์กรของของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 78.1 (R Square = .781) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้พนักงานถูกจูงใจหรือพึงพอใจสามารถปฏิบัติสิ่งเหล่านั้นได้อย่างเต็มความสามารถ เพราะคนแต่ละคนมีการตอบสนองต่องานและวิธีการที่แตกต่างกันไป โดยการที่พนักงานจะมองหาความมั่นคงในการทำงานเป็นอันดับแรก อาจเนื่องมาจากชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือขององค์กรซึ่งสอดคล้องกับงานของวิจัยของพิพัฒน์ มีเถื่อน (2562) ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท ฮันนี่ เวลล์ อิเล็คทรอนิคแมธิเรียลส์ (ประเทศไทย) จำกัด และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิราวรรณ กิติสากล (2565) ศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจในงาน ความพึงพอใจในงานที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน กรณีศึกษา : พนักงานบริษัทนำเข้าและจำหน่ายเครื่องพิมพ์ ในกรุงเทพและปริมณฑล และสอดคล้องกับงานวิจัยของวธู สวนานนท์ (2560) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะงานคุณภาพชีวิตในการทำงานและความผูกพันของพนักงานต่อองค์การรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เนื่องจากปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี ได้แก่ ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในที่ทำงาน ด้านความสำคัญของงาน ด้านความสำเร็จของงาน และด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. ด้านความมั่นคงในการทำงาน ดังนั้น องค์กรควรมีการส่งเสริมและผลักดันผลงานของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นที่ได้ปฏิบัติให้เป็นที่ประจักษ์ในองค์กร รวมทั้งสามารถเติบโตในหน้าที่การงาน มีการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง ทำให้พนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นมีความรู้สึกมั่นคงกับองค์กรที่ได้ปฏิบัติงาน

2. ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในที่ทำงาน ดังนั้น องค์กรควรมีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่มเพื่อนร่วมงานทำให้บรรยากาศในการทำงานดีขึ้น และสร้างกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ในกลุ่มพนักงานช่วยให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีในองค์กรได้ ในขณะเดียวกันการมีกฎระเบียบที่ชัดเจนให้พนักงานยึดถือปฏิบัติจะช่วยลดความขัดแย้งในการทำงานของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น

3. ด้านความสำคัญของงาน ดังนั้น องค์กรควรส่งเสริมให้พนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นรับรู้ถึงความสำคัญของลักษณะงานนที่ปฏิบัติอยู่ ทั้งตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการทำงาน โดยมีการเปิดโอกาสให้พนักงานแสดงข้อเสนอแนะและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันระหว่างผู้ร่วมงาน ตลอดจนพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นรับรู้ได้ว่างานที่ปฏิบัติอยู่นั้นได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ภายในองค์กร

4. ด้านความสำเร็จของงาน ดังนั้น องค์กรควรมีนโยบายเพื่อเป็นแรงกระตุ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น เช่น การมอบหมายงานที่มีความท้าทาย ความสามารถและความรู้ให้กับพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นที่ปฏิบัติงานจนสำเร็จบรรลุเป้าหมาย มีการประกาศเกียรติคุณหรือรางวัล ยกย่องชมเชยจากผู้บังคับบัญชา เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนให้พนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นมีความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติงานออกมาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

5. ด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน ดังนั้น องค์กรควรมีการสนับสนุนให้หน่วยงานภายในองค์กรกำหนดแผนผังขั้นตอนกระบวนการทำงาน หรือจัดทำคู่มือประกอบการปฏิบัติงาน เพื่อให้พนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นได้ทราบขั้นตอนการทำงานได้ตั้งแต่ต้นจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ และสามารถระบุความสำเร็จของงานที่เกิดความมุ่งมั่นและตั้งใจที่ปฏิบัติ ทั้งนี้จะต้องสร้างแรงจูงใจ ยกย่องคุณค่าของงาน เพื่อให้พนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่นเกิดความภาคภูมิใจและมีผูกพันในงาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการทำวิจัยเชิงคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงานและลักษณะงานส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานบริษัทข้ามชาติญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมผลิตรอกและอุปกรณ์ช่วยยกแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขด้านความพึงพอใจในงานและลักษณะงานที่ตอบสนองตรงตามความต้องการของพนักงาน เพื่อนำไปสู่การสร้างขวัญและกำลังใจของพนักงานบริษัทญี่ปุ่น เพื่อเป็นการเพิ่มความผูกพันในองค์กรและลดอัตราการลาออกของพนักงานในอนาคต

2. ควรศึกษาการทำแบบสอบถาม ซึ่งมีหลายปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งด้านปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่อาจจะยังไม่ได้มีการควบคุมที่ดี เช่น ด้านการเก็บข้อมูล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Google from) เพียงด้านเดียว ซึ่งบางครั้งผู้ตอบแบบสอบถามอาจจะไม่เข้าใจในข้อคำถามดีเท่าที่ควร ในโอกาสต่อไปควรใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะการสังเกต และการสัมภาษณ์ควบคู่กับแบบสอบถาม ซึ่งจะช่วยให้การแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ณัชชา ธงชัย. (2563). *ลักษณะงานและความผูกพันต่อองค์การที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกดีต่อองค์การและคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธีรศักดิ์ อินทร์ช่วย. (2563). *คุณลักษณะงานกับความผูกพันในงานของข้าราชการกรมราชทัณฑ์*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกริก.

พิพัฒน์ มีเถื่อน. (2562). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท ฮันนี่ เวลล์ อิเล็คทรอนิค แมธิเรียลส์ (ประเทศไทย) จำกัด*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกริก.

พิราวรรณ กิติสากล (2565). *ปัจจัยด้านแรงจูงใจในงาน ความพึงพอใจในงานที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน กรณีศึกษา: พนักงานบริษัทนาเข้าและจาหน่ายเครื่องพิมพ์ในกรุงเทพและปริมณฑล*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.

วธู สวนานนท์ (2560). *ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะงาน คุณภาพชีวิตในการทำงานและความผูกพันของพนักงานต่อองค์การรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิรประภา ภาคีอรรถ (2562). *ความพึงพอใจในงานที่ส่งผลประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรวิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโยลีราชมงคลธัญบุรี

ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง

Impact of Work-Life Balance on Employees' Happiness at a Life Insurance Company

ดวงหทัย ทรัพย์ทองมา และ จรีพร ศรีทอง

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Donghathai Zubthongma and Chareeporn Srithong

Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author, E-Mail: 6414105044@rumail.ru.ac.th

****

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง 2) เพื่อศึกษาความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ พนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง จำนวน 400 ราย และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Independent Sample T-test (T-test) One-way ANOVA (F-test) สถิติทดสอบความแตกต่างรายคู่ Least Significant Difference (LSD) และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า พนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง มีระดับความเห็นต่อความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 จัดอยู่ในระดับมาก และระดับความเห็นต่อความสุขมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 จัดอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ตำแหน่งงาน และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน ความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสำหรับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน ได้แก่ ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว ด้านเวลา ด้านการเงิน และด้านสติปัญญา ส่งผลต่อความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ด้านการทำงานมีผลต่อ

* วันที่รับบทความ : 7 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 23 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 25 มกราคม 2567

Received: January 7, 2024; Revised: January 23, 2024; Accepted: January 25, 2024

ความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสติปัญญา ด้านการเงิน ด้านครอบครัว และด้านเวลา ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน; ความสุขในการทำงาน

Abstract

This independent study aims were 1) to compare between personal factors and happiness of employees at a life insurance company and 2) to study work-life balance which impact on happiness of employees at a life insurance company. The study sample include 400 employees at a life insurance company and a questionnaire was used as a data collection tool. The statistical methods used incorporate both descriptive statistics, namely, frequency, percentage, mean, and standard deviation; and inferential statistics, namely, independent-sample t-test (T-test), one-way ANOVA (F-test), Least Significant Difference (LSD), and multiple regression analysis.

The results of this study were found that work-life balance of employees at the life insurance company overall were at the high level (mean value of 3.79), as well as happiness (mean value of 4.12). Furthermore, the hypothesis testing 1 was found that different personal factors including of gender, age, marital status, position, and work experience, happiness is not different. It was statistically significant at .05 level. Conversely, different of education and monthly income, happiness is different. It was statistically significant at .05 level. In addition, the hypothesis testing 2 was found that work-life balance including work, family, time, finance, and intelligence impact on level of employees' happiness at the life insurance company, whereas work being rated as the most influential, followed by intelligence, finance, family, and time, respectively. It was statistically significant at .05 level.

Keywords: Work-life balance; Happiness at work

บทนำ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) มุ่งเน้นแนวคิดของการจัดการเกี่ยวกับความสมดุลของชีวิตผ่านความสุขใน 3 ส่วนหลัก ได้แก่ ความสุขของตัวเราเอง ความสุขของครอบครัว และความสุขขององค์กรและสังคม เพื่อสร้างให้เกิดองค์กรแห่งความสุข ทำให้พนักงานในองค์กรมีความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน ส่งผลทำให้พนักงานในองค์กรมีความสุขมากยิ่งขึ้น เนื่องจากพนักงานถือเป็นทรัพยากรอันมีค่าขององค์กรที่จะต้องรักษาไว้ให้ดีที่สุด ถ้าจะพูดถึงความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานจะแบ่งออกได้หลากหลายด้าน ได้แก่ ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว ด้านเวลา ด้านการเงิน และด้านสติปัญญา (Merrill & Merrill, 2003 อ้างใน ณัฐการณ์ พ่อค้า, 2560) ถ้าทุกด้านมีความสมดุลซึ่งกันและกัน ไม่เกิดความขัดแย้งกันในด้านใดด้านหนึ่ง พนักงานในองค์กรก็จะมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในการดำเนินชีวิต ก็จะส่งผลทางบวก

ทั้งต่อพนักงานและองค์กร โดยพนักงานที่มีความสุขจะทำงานร่วมกับองค์กรได้นานกว่าพนักงานที่ไม่มีความสุขถึงประมาณ 4 เท่า มีการทุ่มเทในการทำงานมากขึ้นคิดเป็น 2 เท่า และพนักงานที่มีความสุขยังส่งผลทำให้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 12 (สหธร เพชรวิโรจน์ชัย, 2564)

ในขณะเดียวกันโลกของธุรกิจก็มีการเปลี่ยนแปลงในหลากหลายด้าน ทั้งการเปลี่ยนแปลงในด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมทั้งโครงสร้างประชากร พฤติกรรมผู้บริโภค ตลอดจนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดคู่แข่งทางธุรกิจค่อนข้างมากและเกิดการแข่งขันทางธุรกิจที่สูงขึ้น (สุมิตรา ตั้งสมวรพงษ์, 2556) ภายใต้การแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงที่สูงขึ้น ธุรกิจประกันชีวิตถือเป็นธุรกิจมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว สาเหตุหลักมาจากประชาชนเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของการทำประกันชีวิตและประกันสุขภาพหรือโรคร้ายแรงมากขึ้น เนื่องจากแนวโน้มของค่ารักษาพยาบาลที่เพิ่มสูงขึ้น อีกทั้งประชาชนก็เริ่มตระหนักในการทำประกันชีวิตแบบบำนาญ (Pension) มากขึ้นจากการที่ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย รวมถึงภาครัฐให้การสนับสนุนเรื่องมาตรการลดหย่อนภาษีอีกด้วย ภาพรวมธุรกิจประกันชีวิตในช่วงครึ่งแรกปี 2566 ระหว่าง มกราคม – มิถุนายน มีเบี้ยประกันภัยรับรวมอยู่ที่ 300,005 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.78 เมื่อเทียบกับปี 2565 โดยจำแนกเป็น เบี้ยประกันภัยรับรายใหม่ 86,802 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.93 และเบี้ยประกันภัยรับปีต่อไป 213,203 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.82 (Thaipublica, 2566) จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าธุรกิจประกันชีวิตมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยพนักงานจะต้องปรับตัวให้เข้ากับการเติบโตขององค์กร เพื่อตอบสนองกับเป้าหมายขององค์กร และเพื่อความอยู่รอดทางธุรกิจในยุคปัจจุบัน ซึ่งบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ ถือว่าเป็นองค์กรเกี่ยวกับธุรกิจประกันชีวิตที่ต้องมีการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น เพื่อตอบสนองเป้าหมายที่องค์กรตั้งไว้ ทั้งในด้านของผลิตภัณฑ์ที่ดีมีคุณภาพ ความคาดหวังในการบริการที่ลูกค้าจะได้รับ หรือแม้แต่จำนวนงานที่นำส่งเข้ามามีจำนวนเพิ่มมากขึ้น การผลิตผลงานก็ต้องเพิ่มมากขึ้นตามเป้าหมายขององค์กร ซึ่งเกิดผลกระทบโดยตรงต่อตัวพนักงานที่ปฏิบัติงาน พนักงานต้องทุ่มเทต่อการทำงานมากยิ่งขึ้น มีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้น ทำงานหนักมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุดสุดสัปดาห์ ตลอดจนการทำงานในวันหยุดนักขัตฤกษ์ จนไม่มีเวลาในการใช้ชีวิตส่วนตัว ทำให้เกิดความไม่สมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานของพนักงานในองค์กร ท้ายที่สุดพนักงานก็จะมีความสุขลดน้อยลง ส่งผลเชิงลบกับองค์กรได้ อาทิเช่น อัตราการขาดงาน-ลางานสูง อัตราการลาออกสูง และความผูกพันของพนักงานที่มีต่อองค์กรลดลง

ซึ่งบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ ได้เห็นถึงความสำคัญของความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน และความสุขของพนักงานในองค์กรเป็นหลัก แต่ในขณะเดียวกันองค์กรเองก็ต้องการความก้าวหน้าทางธุรกิจหรือเติบโตตามเป้าหมายที่องค์กรได้ตั้งไว้ที่เพิ่มสูงขึ้นในทุกๆปี เพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ โดยองค์กรได้พยายามหาวิธีการบริหารจัดการที่จะทำให้พนักงานเกิดความสมดุลในชีวิตกับการทำงานมากที่สุด เพื่อให้พนักงานในองค์กรมีความสุขมากที่สุด เกิดองค์กรแห่งความสุข รวมไปถึงผลงาน

ที่ได้จากการปฏิบัติงานของพนักงานก็ต้องมีคุณภาพ ได้ผลิตผลเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จากเหตุผลและความเป็นมาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง “ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง” ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้กับองค์กรและผู้บริหารสามารถนำไปปรับใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุง พัฒนา และวางแผนในการสร้างความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานของพนักงาน ส่งผลทำให้พนักงานมีความสุข และพร้อมที่จะเติบโตไปกับองค์กรต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง
2. เพื่อศึกษาความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง

ระเบียบวิธีวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ พนักงานประจำบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 2,598 ราย ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดขนาดของตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากรและกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 กำหนดระดับความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ใช้หลักการคำนวณของ Taro Yamane (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2548 : 194) ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 350 ตัวอย่าง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บตัวอย่างสำรองเพิ่มประมาณ 50 ตัวอย่าง เพื่อเป็นการป้องกันความผิดพลาดจากการเก็บตัวอย่างและป้องกันสำหรับการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ดังนั้น จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง และจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสะดวก (Convenience Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-probability) โดยจะทำการแจกแบบสอบถาม ตามกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวคิดเพื่อสร้างแบบสอบถาม โดยชุดแบบสอบถามมี

ลักษณะทั้งแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close ended question) และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended Question) โดยลักษณะของคำถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (รวมค่าตอบแทน เงินเดือน ค่าล่วงเวลา เบี้ยเลี้ยง) สถานภาพ ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว ด้านเวลา ด้านการเงิน และด้านสติปัญญา ซึ่งแบบสอบถามในส่วนนี้ใช้วิธีประมาณค่าแบบ Rating scale 5 ระดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.837 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสุขของพนักงานแบ่งออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีสุขภาพดี ด้านการมีน้ำใจงาม ด้านการผ่อนคลาย ด้านการหาความรู้ ด้านการมีคุณธรรม ด้านการมีสุขภาพการเงินดี ด้านการมีครอบครัวดี และด้านการมีสังคมดี ซึ่งแบบสอบถามในส่วนนี้ใช้วิธีประมาณค่าแบบ Rating scale 5 ระดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.828 และ 4) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานและความสุขของพนักงาน ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยมีค่า Cronbach Alpha มากกว่า 0.7 จึงถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ (กัลยา วานิชย์บัญชา และฐิตา วานิชย์บัญชา. 2561 : 159)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างเบื้องต้น ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยเป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ Independent Sample T-test และ One-Way ANOVA สถิติทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) และใช้สถิติการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

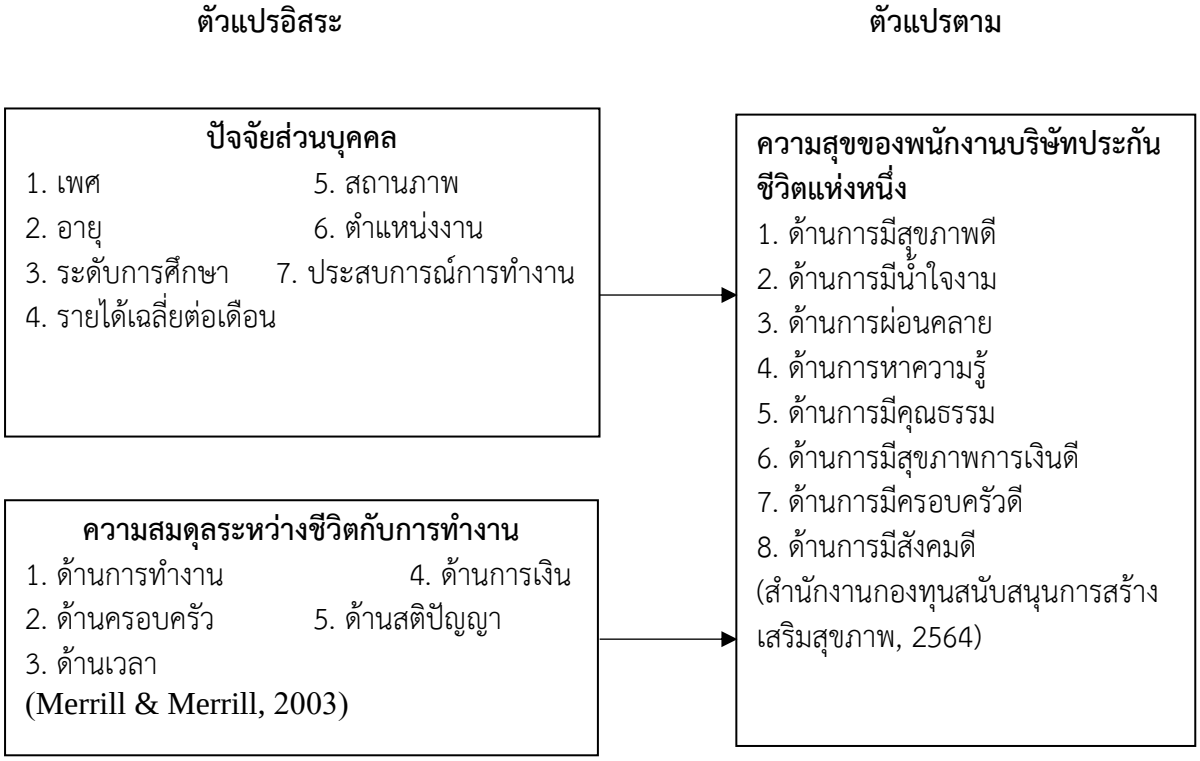

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 267 คน (ร้อยละ 66.75) มีอายุ 30-39 ปี จำนวน 149 คน (ร้อยละ 37.25) มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 311 คน (ร้อยละ 77.75) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนคือ 45,001-60,000 บาท จำนวน 117 คน (ร้อยละ 29.25) มีสถานภาพโสด จำนวน 244 คน (ร้อยละ 61) มีตำแหน่งในระดับพนักงาน จำนวน 304 คน (ร้อยละ 76) และมีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 4 ปี จำนวน 111 คน (ร้อยละ 27.75)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความเห็นต่อความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 (SD = 0.623) จัดอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการทำงานมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 3.99 (SD = 0.633) รองลงมาคือ ด้านสติปัญญามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94

(SD = 0.716) ด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (SD = 0.784) ด้านเวลามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 (SD = 0.816) และด้านการเงินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (SD = 0.932) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความสุขของพนักงานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความเห็นต่อความสุขในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (SD = 0.505) จัดอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีข้อคำถามที่ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ด้านการมีคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.52 (SD = 0.525) รองลงมาคือ ด้านการมีน้ำใจงามมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 (SD = 0.657) และด้านการมีครอบครัวดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (SD = 0.724) ตามลำดับ และมีข้อคำถามที่ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือ ด้านการมีสังคมดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 (SD = 0.716) ด้านการหาความรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 (SD = 0.724) ด้านการมีสุขภาพดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 (SD = 1.050) ด้านการผ่อนคลายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 (SD = 0.757) และด้านการมีสุขภาพการเงินดีมีค่าเฉลี่ย 3.66 (SD = 0.907) ตามลำดับ

4. ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ปัจจัยส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	ค่าสถิติ	p-value
เพศ	t-test	1.231	0.219
อายุ	F-test	1.371	0.251
ระดับการศึกษา	F-test	3.992	0.019*
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	F-test	3.591	0.007*
สถานภาพ	F-test	2.686	0.069
ตำแหน่งงาน	F-test	2.837	0.060
ประสบการณ์ทำงาน	F-test	1.032	0.390

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4. ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน ได้แก่ ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว ด้านเวลา ด้านการเงินและด้านสติปัญญา ส่งผลต่อความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งได้ร้อยละ 56.3 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยที่ด้านการทำงาน (β = .245) ส่งผลต่อความความสุขของพนักงานบริษัท

ประกันชีวิตแห่งหนึ่งมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสติปัญญา (β = .221) ด้านการเงิน (β = .198) ด้านครอบครัว (β = .162) และด้านเวลา (β = .110) ตามลำดับ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 43.7 เป็นการส่งผลจากปัจจัยอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้นำมาศึกษา โดยสามารถเขียนสมการทำนายความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งได้ ดังนี้

สมการทำนายในรูปของคะแนนดิบ

Y =1.694+ .196 WORK + .156 INTELLIGENCE + .107 FINANCE + .105 FAMILY + .068 TIME

สมการทำนายในรูปของคะแนนมาตรฐาน

ZY =.245 WORK + .221 INTELLIGENCE + .198 FINANCE + .162 FAMILY + .110 TIME

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) สำหรับสมการถดถอยพหุคูณ ที่ใช้พยากรณ์ความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง

ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน	ความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง						
	B	**SD**	β	**t**	**Sig.**	**Tolerance**	**VIF**
Constant	1.694	.144	-	14.926	.000*	-	-
ด้านการทำงาน (WORK)	.196	.040	.245	4.911	.000*	.438	2.282
ด้านการเงิน (FINANCE)	.107	.023	.198	4.634	.004*	.598	1.672
ด้านสติปัญญา (INTELLIGENCE)	.156	.032	.221	4.961	.000*	.549	1.821
ด้านครอบครัว (FAMILY)	.105	.034	.162	3.116	.002*	.404	2.475
ด้านเวลา (TIME)	.068	.031	.110	2.167	.031*	.428	2.335
R = .754 R Square = .569 Adjusted R Square = .563 F = 103.963 Sig = 0.000							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 สามารถเขียนตัวแบบ (Model) ที่ได้ผลจากการวิจัยสัมประสิทธิ์ถดถอยพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

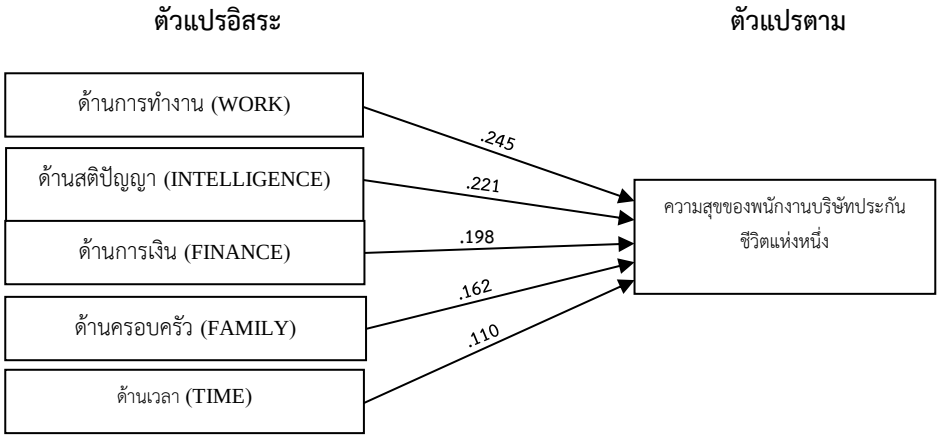

ภาพที่ 2 ตัวแบบ (Model) ที่ได้จากผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบ ถามในการวิจัยครั้งนี้คือ พนักงานประจำที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาของบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ราย การศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 30-39 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนคือ 45,001-60,000 บาท มีสถานภาพโสด มีตำแหน่งในระดับพนักงาน และมีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 4 ปี จากสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพ ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกัน ความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับวริษฐา ตระกูลสนทรชัย (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตในการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานประจำโรงไฟฟ้าแห่งหนึ่ง” ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้และสถานภาพที่แตกต่างกันจะมีความสุขในการทำงานที่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับอังคณา ธนานุภาพพันธุ์, ดำรงค์ ถาวร, และธัญชนก วิจิตร (2565) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงานฝ่ายผลิต กรณีศึกษา : บริษัทผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม” ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษา และแผนกงานที่แตกต่างกันส่งผลต่อความสุขในการทำงานแตกต่างกัน

แต่สำหรับปัจจัยส่วนบุค ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ตำแหน่งงาน และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน ความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับภณิดา บุญทวี (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการทำงานของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 7 กรมสรรพากร” ผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอายุ

งานที่แตกต่างกัน มีความสุขในการทำงานของเจ้าหน้าที่สำนักงาน สท. กทม. 7 ที่ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับธัญญา ยอแซฟ, และอัง คณา ธนานุภาพพันธุ์ (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงาน กรณีศึกษาของบริษัทแห่งหนึ่ง” ผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้และตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีความสุขในการทำงานไม่แตกต่างกัน

2. ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน ได้แก่ ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว ด้านเวลา ด้านการเงิน และด้านสติปัญญา มีความสัมพันธ์ต่อความสุขของพนักงานบริษัทประกันแห่งหนึ่ง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน ได้แก่ ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว ด้านเวลา ด้านการเงิน และด้านสติปัญญา ส่งผลต่อความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งได้ร้อยละ 56.3 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยที่ด้านการทำงานมีผลต่อความความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสติปัญญา ด้านการเงิน ด้านครอบครัว และด้านเวลา ตามลำดับ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 43.7 เป็นการส่งผลจากปัจจัยอื่นๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้นำมาศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับกนกอร ธรรมแสง, นฤพนธ์ วงศ์จัตุรภัทร, เสกสรรค์ ทองคำบรรจง, และธรรมนันทิกา แจ้งสว่าง (2565) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสมดุลชีวิตในการทำงานและความสุขในการทำงานของนักกีฬาอาชีพ” ผลการศึกษาพบว่า สมดุลชีวิตในการทำงานของนักกีฬาอาชีพ มีความสัมพันธ์กัน กับความสุขในการทำงานของนักกีฬาอาชีพ และในรายด้าน ด้านตนเองและครอบครัว และด้านการทำงานและสังคม มีความสัมพันธ์กัน กับความสุขในการทำงานของนักกีฬาอาชีพ และยังสอดคล้องกับอังคณา ธนานุภาพพันธุ์, ดำรงค์ ถาวร, และธัญชนก วิจิตร (2565) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงานฝ่ายผลิต กรณีศึกษา:บริษัทผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม” ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงาน ได้แก่ ด้านความสำเร็จในการทำงาน การได้รับการยอมรับนับถือ และเงินเดือน ปัจจัยด้านบรรยากาศองค์กรที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงาน ได้แก่ โครงสร้างองค์กร การยอมรับความขัดแย้ง และความสุขในการทำงานของพนักงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้งยังสอดคล้องกับเบญจมาศ ดวงเด่น (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงานในธุรกิจผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงานในธุรกิจผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน และปัจจัยด้านการบังคับบัญชา ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงานในธุรกิจผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากการศึกษาความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน ถึงแม้ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานในทุกด้านจะอยู่ในดับมาก แต่อย่างไรก็ดีด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการเงิน องค์กรควรปรับปรุงพัฒนาทั้งในแง่ของการประเมินผลงาน ค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับสิ่งที่พนักงานรับผิดชอบ รวมไปถึงส่งเสริมเพิ่มเติมทั้งความรู้ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพ การเก็บออมสำหรับอนาคต เพื่อให้พนักงานในองค์กร สามารถจัดการการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากค่าตอบแทนที่พนักงานได้รับมีความเหมาะสมยังถือเป็นการผลักดันให้พนักงานในองค์กรมีความตั้งใจในการทำงาน และพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น และพร้อมที่จะเติบโตไปกับองค์กร

2. จากการศึกษาความสุขในการทำงานของพนักงาน พบว่า ความสุขในการทำงานของพนักงาน ด้านการมีสุขภาพการเงินดีมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน ด้านการเงินที่ได้ทำการศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเช่นกัน ดังนั้น องค์กรควรจะตระหนักในเรื่องค่าตอบแทนและสวัดิการที่พนักงานในองค์กรได้รับว่ามีความเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ หรือมีสิ่งใดที่องค์กรจำเป็นต้องเสริมเพิ่มเติมเพื่อให้พนักงานมีความสมดุลในด้านการเงินมากที่สุด ทั้งนี้ในเรื่องของการมีสุขภาพการเงินดีอาจจะขึ้นอยู่กับลักษณะการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลด้วยเช่นกันว่าสามารถจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่อย่างไร

3. จากการศึกษาพบว่าความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานในทุกด้าน ส่งผลต่อความสุขของพนักงานในองค์กร และด้านที่ส่งผลมากที่สุดคือด้านการทำงาน จึงขอเสนอแนะให้องค์กรรวมถึงผู้บริหารให้ความสำคัญกับความสมดุลของการทำงานของพนักงานในองค์กร งานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสมกับพนักงาน มีความท้าทาย มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รวมไปถึงการจัดการเวลาในการทำงานและชีวิตส่วนบุคคลของพนักงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความสมดุลมากยิ่งขึ้น

4. จากการศึกษาพบว่าความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน ด้านการทำงาน ส่งผลต่อความสุขของพนักงานในองค์กรมากที่สุด แต่ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านสติปัญญา ด้านการเงิน ด้านครอบครัว และด้านเวลา ก็ส่งผลต่อความสุขเช่นกัน เพียงแต่อาจจะไม่สูงเท่าด้านการทำงาน ทั้งนี้ทั้งนั้นองค์กรเองก็ต้องให้ความสำคัญในด้านสติปัญญา ด้านการเงิน ด้านครอบครัว และด้านเวลาด้วยเช่นกัน หากมุ่งเน้นที่การทำงานเพียงอย่างเดียวก็อาจจะไม่สามารถทำให้พนักงานในองค์กรมีความสุขได้ องค์กรควรมองความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานทั้ง 5 ด้านอย่างครอบคลุม และมุ่งพัฒนาในด้านต่างๆ เพื่อทำให้พนักงานในองค์กรเกิดความสุข และพร้อมที่จะเติบโตไปกับองค์กร

5. จากการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขของพนักงาน องค์กรควรมีแนวทางส่งเสริมความสุขของพนักงานในองค์กรให้มากขึ้น โดยเฉพาะการมีสวัสดิการที่ดี และเหมาะสมตามสิ่งที่พนักงานพึงจะได้รับอย่างทั่วถึง

6. จากการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขของพนักงาน องค์กรควรมีแนวทางส่งเสริมการจัดการเกี่ยวกับความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน โดยเฉพาะในด้านของการทำงานให้เสร็จลุล่วงภายในเวลาการทำงาน มีความยืดหยุ่นในเรื่องของเวลาการทำงาน รายได้ค่าตอบแทนที่เพียงพอและเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย และส่งเสริมให้พนักงานในองค์กรมีได้ใช้เวลาอยู่กับครอบครัว เพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งด้านชีวิตกับการทำงานของพนักงาน

ข้อเสนอแนะงานวิจัยในอนาคต

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษา ความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขของพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจ ในการวิจัยครั้งถัดไปควรทำวิจัยเชิงคุณภาพประกอบด้วย และเพิ่มการสัมภาษณ์มาเป็นเครื่องมืออีกชิ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. การศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นพนักงานจากภาคเอกชนเพียงอย่างเดียว ในการศึกษาครั้งถัดไปควรเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างในภาครัฐ เพื่อดูความแตกต่างของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 2 องค์กร หรืออาจทำการวิจัยเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขของพนักงานจากภาครัฐและภาคเอกชนว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

3. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่คาดว่าจะส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงานในองค์กร เพื่อให้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของพนักงานได้อย่างครอบคลุม เช่น คุณภาพชีวิตในการทำงาน นโยบายการบริหารงานขององค์กร ปัจจัยด้านความก้าวหน้าอาชีพ ความมั่นคงในงานและความมั่นคงขององค์กร เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กนกอร ธรรมแสง, นฤพนธ์ วงศ์จัตุรภัทร, เสกสรรค์ ทองคำบรรจง, และธรรมนันทิกา แจ้งสว่าง. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างสมดุลชีวิตในการทำงานและความสุขในการทำงานของนักกีฬาอาชีพ. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*. 48 (2), 145-156.

กัลยา วานิชย์บัญชา และฐิตา วานิชย์บัญชา. (2561). *สัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สามลดา.

ณัฐการณ์ พ่อค้า. (2560). *ความพึงพอใจในคุณภาพชีวิตการทำงานที่มีความสัมพันธ์ต่อความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงานของพนักงานธุรกิจอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ : กรณีศึกษา บริษัท ทีพีโอ โพลีน จำกัด (มหาชน)*. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

เบญจมาศ ดวงเด่น. (2563). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงานในธุรกิจผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.

วริษฐา ตระกูลสนทรชัย. (2561). *คุณภาพชีวิตในการทำงานที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานประจำโรงไฟฟ้าแห่งหนึ่ง*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สหธร เพชรวิโรจน์ชัย. (2564). Workplace Happiness วิธีสร้างความสุขในการทำงานให้ยั่งยืน. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2566. แหล่งที่มา: https://th.hrnote.asia/tips/workplace-happiness-210708/

สุมิตรา ตั้งสมวรพงษ์. (2556). กำหนดเข็มทิศธุรกิจ ด้วยการพัฒนากลยุทธ์. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2566. แหล่งที่มา: https://www.live-platforms.com/th/education/infographic/8589/

อังคณา ธนานุภาพพันธุ์, ดำรงค์ ถาวร, และ ธัญชนก วิจิตร. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพนักงานฝ่ายผลิต กรณีศึกษา:บริษัทผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม. *วารสารศิลปศาสตร์และอุตสาหกรรมบริการ*. 5 (1), 1-11.

Thaipublica. (2566). *ธุรกิจประกันชีวิตเผยครึ่งแรก ปี 2566 เบี้ยประกันภัยรับรวมโต 3.78%*. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2566. แหล่งที่มา: https://thaipublica.org/2023/07/thai-life-insurance-industry-sees-growth-in-1st-half-premium/

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและความผูกพันในองค์การส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนแห่งหนึ่งในการกำกับดูแลของภาครัฐเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

Performance and Organizational Commitment Satisfaction Affects on Operational Efficiency of University Support Staff Under Government Responsibilihes, Phutthamonthon District, Nakhon Pathom Province

สรวิทย์ ปัญญากุล และ ทองฟู ศิริวงศ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Sorawit Panyakul and Thongfu Siriwongse
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail: 6414105001@rumail.ru.ac.th

****

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านปัจจัยจูงใจและด้านปัจจัยค้ำจุนในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง 2) ศึกษาความผูกพันของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง 3) ศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง 4) ศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่งโดยจำแนกตามปัจจัยบุคคล 5) ศึกษาความพึงพอใจด้านแรงจูงใจ (ปัจจัยจูงใจ ปัจจัยค้ำจุน) และความผูกพันต่อองค์การ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง โดยแยกเพศ อายุ สถานภาพ ตำแหน่งงาน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน รายได้ จำนวนประมาณ 240 คน เครื่องมือสำหรับใช้ในการทำวิจัย ในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติสำหรับในใช้วิเคราะห์ คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ(Multiple Regression Analysis) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง สถานภาพโสด ตำแหน่งงานพนักงานมหาวิทยาลัย วุฒิการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงาน 6 – 10 ปี และมีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล มีเพศ สถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 และความพึง

* วันที่รับบทความ : 12 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 28 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 29 มกราคม 2567
Received: January 12, 2024; Revised: January 28, 2024; Accepted: January 29, 2024

พอใจในด้านแรงจูงใจและความผูกพันในองค์การ พบว่า ด้านบรรทัดฐาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านความสำเร็จในงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ; ความผูกพัน; ประสิทธิภาพ; พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน

Abstract

The objectives of this independent research were 1) to study the performance satisfaction of motivating and supporting factors in the performance of support university staff, 2) to study the commitment of support university staff, 3) to study the performance efficiency of a support university staff, 4) to study the performance efficiency of support university staff by individual factors, 5) to study the satisfaction of motivation (motivation factors, support factors) and organizational commitment affects on operational efficiency of support university staff.

The sample that conducted this research were support university staff by gender, age, status, job title, educational background, work experience, income, totaling about 240 people. The tools and statistics used in this research were: Questionnaire, Percentage, Mean, Standard Deviation and Multiple Regression Analysis with statistical significance of 0.05

The result found that the majority of respondents were female , aged 31-40 , single , university staff , bachelor's degree , 6-10 years of work experience , and income of 20,001-30,000 baht . It affected the operational efficiency of support university staff statisticall significant at 0.05. And satisfaction with motivation and organizational commitment showed that norms, responsibility, job security, job success affected on operational effectiveness of a support university staff with statistical significance at 0.05

Keywords : Satisfaction; Organizational Commitment; Efficiency; Support university staff

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนและเป็นรากฐานสำคัญที่จะสร้างกำลังคนไปสู่การพัฒนาประเทศและได้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 ที่มีกฎหมายสำคัญที่จะพัฒนากำลังคนและกำลังกระจายโอกาสทางการศึกษา ฉะนั้นการพัฒนาศักยภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่มหาวิทยาจะพัฒนาศักยภาพไปไม่ได้ ถ้ากำลังคนไม่มีแรงจูงใจในการทำงาน ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและความผูกพันที่มีต่อองค์การ ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการช่วยให้พนักงานทุ่มเทแรงกายแรงใจเพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยได้ด้วยกัน ถ้าหากมหาวิทยาลัยขาดซึ่งกำลังคนที่สำคัญและทุนมนุษย์ก็จะทำให้มหาวิทยาลัยไม่สามารถไปไกลได้ ถ้าหากบุคลากรสามารถทำแล้วมีประสิทธิภาพก็เป็นพลังที่แข็งแกร่งช่วยขับเคลื่อนวัตถุประสงค์ เป้าหมายยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยไปข้างหน้าได้ มหาวิทยาลัยได้ขยายตัว ปรับเปลี่ยนกันเป็นอย่างมาก

พนักงานในมหาวิทยาลัย มีพนักงานหลักอยู่ 2 สายงาน ได้แก่ สายวิชาการ สายสนับสนุน หน้าที่หลักของสายวิชาการ คือมีหน้าที่ในการสอน อบรม วิจัย ให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นักศึกษา โดยตำแหน่งในสายมีวิชาการเริ่มด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยหากขาดพนักงานสายสนับสนุนก็ไม่สามารถขับเคลื่อนองค์การโดยรวมไปได้ พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน คือบุคลากรที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่เป้าหมายตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ การบริหารงานบุคคล เป็นหน่วยงานหลักในการวางแผนและจัดการบริหารงานบุคคลให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยควรรับพนักงานที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถต่อจำนวนที่เหมาะสมกับตำแหน่งงาน หน่วยงานในมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นการบริหารงานบุคคล คือหน่วยงานที่มีความสำคัญในการบริหารงาน เช่น เงิน อุปกรณ์วัสดุ รวมไปถึงการจัดการ ดังนั้นมหาวิทยาลัยเริ่มต้น ด้วยการมีพนักงานมหาวิทยาลัย ที่ดี มีความรู้ความสามารถ ปัจจัยด้านอื่น ก็มีประสิทธิภาพโดยมีหน้าที่ เช่น วางแผนงานเพื่อพัฒนา กำหนดแผนงานทรัพยากรบุคคลวางโครงสร้างการสรรหา การสอบคัดเลือก การวิเคราะห์งาน เพื่อทำการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายสนับสนุนมหาวิทยาลัย การจัดฝึกอบรม พัฒนา ค่าตอบแทน และอื่น ๆ และที่ผ่านมาได้ประสบปัญหาเกิดโรคระบาดไวรัสโคโรน่า (โควิด 19) จึงทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงานให้พนักงานทำงาน Work From Home และเมื่อสถานการณ์คลี่คลาย จึงได้ให้พนักงานกลับเข้ามาทำงานที่สำนักงาน พนักงานจึงเกิดความคิดในการเปลี่ยนงาน และมีการลาออกจากเพื่อหางานใหม่และงานที่ใกล้ที่พัก ในการที่จะพ้นการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ควรเป็น หน้าที่ของผู้บริหารทุกฝ่ายทุกระดับ ที่จะต้องรับผิดชอบการจัดการทรัพยากรบุคคล ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานอย่างมีประสิทธิภาพ

จากปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะพบว่าคนในรุ่นใหม่ๆ มีความต้องการความเป็นอิสระในการทำงานและไม่ชอบในการอยู่ในกฎระเบียบ จึงทำให้แสวงหาโอกาสใหม่ ๆ ให้กับตัวเองในการประกอบอาชีพและที่ผ่านมามีผลกระทบจากโรคระบาด ไวรัสโคโรน่า (โควิด 19) และการที่มหาวิทยาลัยจะประสบความสำเร็จได้นั้น โดยมีผลการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้นการศึกษา ความพึงพอใจการปฏิบัติงานและความผูกพันในองค์การส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง จึงมีความสำคัญที่จะทำการศึกษาเพื่อเกิดศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร ส่งผลช่วยยกระดับของบุคลากรเพื่อนำไปสู่มหาวิทยาเจริญก้าวหน้าต่อไป โดยมีแนวทางสำหรับใช้ในการบริหารและจัดการเพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญการด้านอื่น ๆ ที่แตกต่างกันไป เพื่อให้มีความสำนึกถึงการบริการ นำความรู้เพื่อมาใช้สำหรับการทำงาน เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้ประสบความสำเร็จต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านปัจจัยจูงใจและด้านปัจจัยค้ำจุนในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง

2. เพื่อศึกษาความผูกพันของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง

3. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง

4. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่งโดยจำแนกตามปัจจัยบุคคล

5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจด้านแรงจูงใจ (ปัจจัยจูงใจ ปัจจัยค้ำจุน) และความผูกพันต่อองค์การ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้เครื่องมือวิจัยในรูปแบบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ประชากรที่ทำการศึกษาพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยใช้แบบสอบถามจากประชากรจำนวน 240 คน และกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 กำหนดระดับความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 โดยใช้หลักการคำนวณ Taro Yamane (1973) สอดคล้องกับการศึกษาของ ธนภรณ์ พรรณราย (2565 : 13)

เครื่องมือสำหรับที่ใช้ทำการศึกษาวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยใช้แบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close – ended Question) และลักษณะคำตอบแบบเลือก (Multiple choice) และการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ในวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล มีสถิติที่ใช้ ดังนี้

1. วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับศึกษาและใช้อธิบายตัวแปรอิสระ ดังนี้

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าแสดงความถี่ (Frequency) สำหรับใช้วิเคราะห์ตัวแปรปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ทำการตอบแบบสอบถาม มีดังนี้ เพศ อายุ สถานภาพ ตำแหน่งงาน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้ ของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง ในการกำกับดูแลของภาครัฐเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) สำหรับใช้ในการวิเคราะห์ความพึงพอใจ ความผูกพัน และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง ในการกำกับดูแลของภาครัฐเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

2. การวิเคราะสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สำหรับใช้ศึกษาตัวแปรอิสระของความพึงพอใจและความผูกพัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง ในการกำกับดูแลของภาครัฐเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคุณ (Multiple Regression Analysis)

ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือนั้น ผู้ศึกษาวิจัยใช้การทดสอบแบบเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและชัดเจนเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการศึกษา จำนวน 3 ท่าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

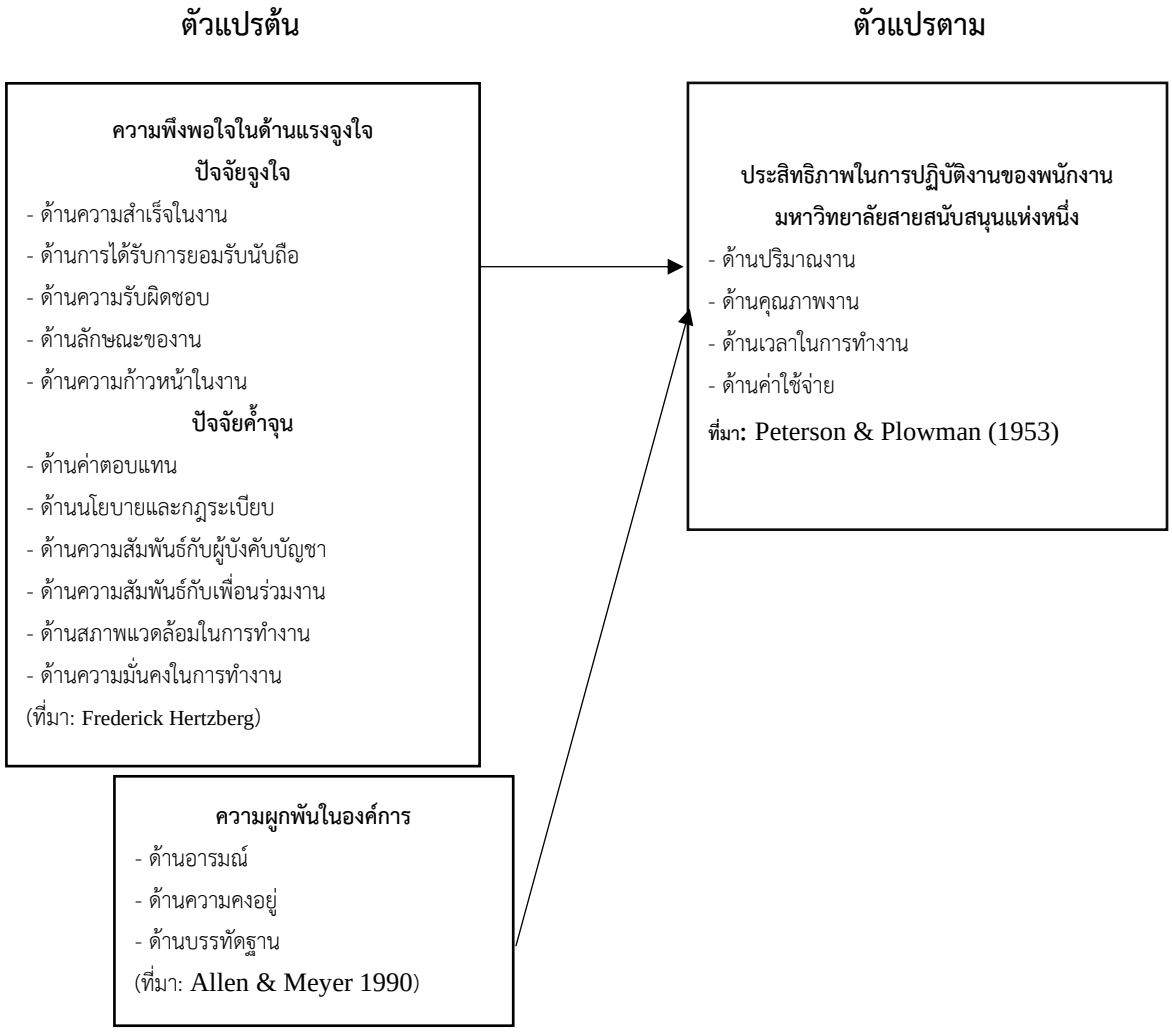

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงความถี่ (จำนวนคน) และร้อยละเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านนลักษณะส่วนบุคคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			วุฒิการศึกษา		
- ชาย	100	41.7	- ต่ำกว่าปริญญาตรี	29	12.1
- หญิง	140	58.3	- ปริญญาตรี	185	77.1
อายุ			- ปริญญาโท	24	10.0
- น้อยกว่า 21 ปี	3	1.3	- ปริญญาเอก	2	0.8
- 21 – 30 ปี	42	17.5	ประสบการณ์ทำงาน		
- 31 – 40 ปี	119	49.6	- น้อยกว่า 1 ปี	5	2.1
- 41 – 50 ปี	65	27.1	- 1 – 2 ปี	55	22.9
- มากว่า 50 ปี	11	4.6	- 3 – 5 ปี	59	24.6
สถานภาพ		-	- 6 – 10 ปี	73	30.4
โสด	115	47.9	- 10 ปีขึ้นไป	48	20.0
- สมรส	104	43.3	รายได้		
- หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่	21	8.8	- ต่ำกว่า 20,000 บาท	47	19.6
ตำแหน่งงาน			- 20,001 – 30,000 บาท	102	42.5
-ข้าราชการ	11	4.6	-30,001 – 40,000 บาท	60	25.0
-พนักงานมหาวิทยาลัย	128	53.3	- 40,001 ขึ้นไป	31	12.9
-ลูกจ้างประจำ	31	12.9			
-พนักงานเงินรายได้/					
พนักงานเงินรายได้หน่วยงาน	64	26.7			
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	6	2.5			
รวม	240	100.00	รวม	240	100.00

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สรุปได้ ดังนี้

เพศ พบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 และเพศชาย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ตามลำดับ อายุ พบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมาอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1

อายุ 21 – 30 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ4.6 และ อายุน้อยกว่า 21 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ สถานภาพ พบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมาสถานภาพสมรส จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 และสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ตามลำดับ ตำแหน่งงาน พบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาตำแหน่งงานพนักงานเงินรายได้/พนักงานเงินรายได้หน่วยงาน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ตำแหน่งงานลูกจ้างประจำ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ตำแหน่งงานข้าราชการ จำนวน 11 คิดเป็นร้อยละ 4.6 และตำแหน่งงานอื่น ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ วุฒิการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 77.1 รองลงมาวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 วุฒิการศึกษาปริญญาโท 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 และวุฒิการศึกษาปริญญาเอก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับประสบการณ์ทำงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 6 – 10 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมาประสบการณ์ทำงาน 3 – 5 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 ประสบการณ์ทำงาน 1 – 2 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 ประสบการณ์ทำงาน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ตามลำดับ รายได้ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 20,000 – 30,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมารายได้ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 รายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และรายได้ 40,001 บาทขึ้นไป จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ของการทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน		ผลการทดสอบสมมติฐาน
	สถิติ	P-value	
เพศ	t = -2.883	0.04*	ยอมรับสมมติฐาน
อายุ	F = .413	.799	ปฏิเสธสมมติฐาน
สถานภาพ	F = 5.869	.003*	ยอมรับสมมติฐาน
ตำแหน่งงาน	F = 1.835	.123	ปฏิเสธสมมติฐาน
วุฒิการศึกษา	F = .438	.726	ปฏิเสธสมมติฐาน
ประสบการณ์การทำงาน	F = 4.420	.002*	ยอมรับสมมติฐาน
รายได้	F = 2.984	.032*	ยอมรับสมมติฐาน

*มีนัยสำคัญในทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่งที่มี เพศ สถานภาพ ประสบการณ์การทำงาน รายได้ มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ส่วนพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่งที่มี อายุ ตำแหน่งงาน วุฒิการศึกษา มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ค่าของคะแนนมาตรฐาน (Beta) และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์คะแนนดิบ (B) ในสมาการพหุคุณถดถอย ใช้ในการพยากรณ์ความพึงพอใจในด้านแรงจูงใจและความผูกพันในองค์การของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง ในการกำกับดูแลของภาครัฐ เขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ความพึงพอใจในด้านแรงจูงใจและความผูกพันในองค์การ	ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง						
	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	.881	.131	-	6.712	.000	-	-
ด้านบรรทัดฐาน	.242	.047	.290	5.167	.000*	.352	2.839
ด้านความรับผิดชอบ	.214	.039	.273	5.421	.000*	.438	2.285
ด้านความมั่นคงในการทำงาน	.126	.035	.176	3.617	.000*	.469	2.134
ด้านความสำเร็จในงาน	.185	.047	.228	3.964	.000*	.336	2.980
ด้านอารมณ์	.122	.047	.156	2.596	.010*	.306	3.265
ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	.105	.041	.123	2.573	.011*	.481	2.077
R = .861 R Square = .742 Adjusted R Square = .736 F = 111.785 Sig. = 0.000							

*มีนัยสำคัญในทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่าผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในด้านแรงจูงใจและความผูกพันในการปฏิบัติงานส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง ในการกำกับดูแลของภาครัฐ เขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จากวิธีการถดถอยพหุคุณ (Multiple Regression Analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าตัวแปรอิสระ ด้านบรรทัดฐาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านความสำเร็จในงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง ในการกำกับดูแลของภาครัฐ เขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสาย

สนับสนุนแห่งหนึ่ง ในการกำกับดูแลของภาครัฐ เขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ได้ร้อยละ 73.6 สรุปได้ว่าความน่าจะเป็นของการตั้งสมมติฐานความพึงพอใจด้านแรงจูงใจประกอบด้วย ปัจจัยจูงใจ ด้านความสำเร็จในงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะของงาน ด้านความก้าวหน้าในงาน ปัจจัยค้ำจุน ด้านค่าตอบแทน ด้านนโยบายและกฎระเบียบ ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความมั่นคงในงาน และความผูกพันต่อองค์การ ประกอบด้วย ด้านอารมณ์ ด้านความคงอยู่ ด้านบรรทัดฐาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง

มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง ในการกำกับดูแลของภาครัฐ เขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง ในการกำกับดูแลของภาครัฐ เขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ร้อยละ 73.6 และที่เหลือร้อยละ 26.4 อาจเกิดจากตัวแปรในด้านอื่น ๆ สามารถทำนายมีค่าต่ำ พบว่าด้านบรรทัดฐาน (β = .290) ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากที่สุด รองลงมาด้านความรับผิดชอบ (β = .273) ด้านความสำเร็จในการทำงาน (β = .228) ด้านความมั่นคงในการทำงาน (β = .176) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนในด้านอารมณ์ (β = .156) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน (β = 123) ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง ในการกำกับดูแลของภาครัฐ เขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R = .861) ค่าประสิทธิภาพของการทำนายที่มีการปรับแล้ว (Adjusted R Square = .736) (F = 111.785)

สามารถเขียนสมาการถดถอยได้ ดังต่อไปนี้

$$\hat{y} = .881 + .242\ (X14) + .214\ (X3) + .126\ (X11) + .185\ (X1) + .122\ (X12) + .105\ (X9)$$

สมาการทำงานในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{y} = .290\ (X14) + .273\ (X3) + .228\ (X1) + .176\ (X11) + .156\ (X12) + .123\ (X9)$$

โดยสามารถนำผลของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์มาเขียนเป็น Model ในรูปของคะแนนมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

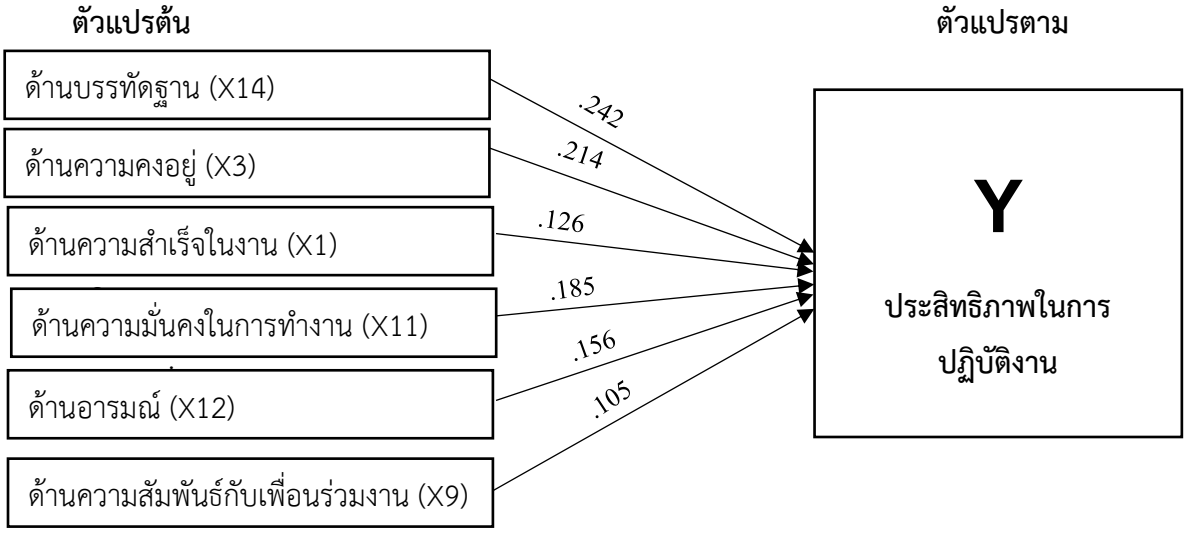

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.3 อายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.6 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 47.9 ตำแหน่งงานพนักงานมหาวิทยาลัยคิดเป็นร้อยละ 53.3 วุฒิการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 77.1 มีประสบการณ์ทำงาน 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.4 และมีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.5 พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่งที่มีปัจจัยส่วนบุคคล เพศ สถานภาพ และประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาวิจัยได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัย พันโชค พันธ์จินดา (2562) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน กรณีศึกษา: บริษัท ไปรษณีย์ จำกัด ในจังหวัดเชียงราย ในส่วนของความพึงพอใจด้านแรงจูงใจ และความผูกพันต่อองค์การ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง พบว่าด้านบรรทัดฐาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากที่สุด จะเห็นได้ว่าพนักงานส่วนใหญ่เต็มใจที่ใช้ความสามารถมีอยู่อย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานมีความตั้งใจทำงานที่รับผิดชอบให้สำเร็จลุล่วงถึงแม้งานนั้นจะมีอุปสรรคและมีความเต็มใจทำงานที่รับมอบหมายนอกเหนืองานในหน้าที่ สอดคล้องกับทฤษฎี Allen and Meyer (1990) (อ้างใน วิไลลักษ์ กุศล, 2559) ความผูกพันต่อองค์กร คือความรู้สึกของพนักงานที่มีต่อองค์กร การรักษาคนในองค์กรด้วยการเป็นสายสัมพันธ์ความมุ่งมั่นขององค์กรคือสายสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงพนักงานเข้ากับองค์กร รองลงมาเป็นด้านความรับผิดชอบ เพราะพนักงานมีการพัฒนาตนเองพร้อมการบริหารจัดการงาน ในด้านของการทำงานอย่างสม่ำเสมอ และรับผิดชอบงานนอกเวลางานได้หากงานที่ทำอยู่นั้นยังทำเสร็จ ด้านความสำเร็จในงาน สามารถทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลาที่กำหนด โดยมีวิธีการบริหารจัดการ การทำงานเพื่อให้งานสำเร็จตามที่ได้รับ

มอบหมาย ด้านความมั่นคงในงาน พนักงานรู้สึกมั่นคงในการทำงาน โดยมีความเชื่อมั่นต่ออนาคตในองค์กร และเวลาในการทำงานไม่มีผลกระทบกับการใช้ชีวิตส่วนตัว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาวิจัยกำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัย กรกนก พรประดิษฐ์ (2562) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานปฏิบัติการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ส่วนด้านค่าใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยที่สุด จาก 3 ด้าน ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัย ควรให้พนักงานจัดทำแผนในด้านค่าใช้จ่าย เพื่อให้ตระหนักถึงค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจริงในมหาวิทยาลัย และให้พนักงานได้รู้ถึงคุณค่าในการใช้ทรัพยากรในมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรนั้นๆ

2. ความผูกพันต่อองค์กร พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ส่วนด้านความคงอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยที่สุด จาก 3 ด้าน ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรสร้างความเชื่อมั้นให้กับพนักงานเพื่อให้พนักงานอยู่กับองค์กรนาน ๆ หรือทำงานอยู่กับองค์กรไปจนเกษียณ และทำให้พนักงานพร้อมที่จะทุ่มเทในการทำงานโดยใช้ความรู้ความสามารถได้อย่างเต็มที่

3. ความพึงพอใจในด้านแรงจูงใจ (ปัจจัยจูงใจ ปัจจัยค้ำจุน) พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ส่วนปัจจัยจูงใจ พบว่า ด้านความก้าวหน้าในงาน และปัจจัยค้ำจุน พบว่าด้านค่าตอบแทน มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรมีการพิจารณาในด้านความก้าวหน้าในงานของพนักงานมหาวิทยาลัยอย่างมีความเท่าเทียมโดยพิจารณาตามความรู้ความสามารถและให้อยู่บนบรรทัดฐานในการทำงาน ส่วนด้านค่าตอบแทน ควรจะกำหนดนโยบายเกี่ยวกับสวัสดิการ ค่าตอบแทน เงินเดือน ให้มีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และให้สอดคล้องกับค่าครองชีพในปัจจุบัน เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับพนักงาน

4. ความพึงพอใจในด้านแรงจูงใจและความผูกพันในองค์การส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนแห่งหนึ่ง พบว่าตัวแปรอิสระ ด้านบรรทัดฐาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความสำเร็จในงาน ด้านความมั่นคงในการทำงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมกิจกรรมหรือการทำงานเป็นทีม เพื่อให้พนักงานแต่ละฝ่ายมีความสัมพันธ์และมีทัศนคติที่ดีต่อกัน พร้อมสร้างการทำงานให้พนักงานแบบมีส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงปริมาณเป็นการแจกแบบสอบถาม ควรจะทำวิธีวิจัยในเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์ในเชิงลึก เพื่อให้ข้อมูลที่หลากหลาย อาจมีข้อมูลที่แตกต่างจากการศึกษาวิจัยในเชิงปริมาณ

2. ควรทำการศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและความผูกพันในองค์การระหว่าง สายสนับสนุนและสายวิชาการ เพื่อให้เห็นข้อแตกต่างและแนวคิดในการปฏิบัติงาน

เอกสารอ้างอิง

กรกนก พรประดิษฐ์ (2562). *แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานสายปฏิบัติการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร.* สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธนภรณ์ พรรณราย. (2565). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา.* วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

พันโชค พันธ์จินดา. (2562). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน กรณศึกษา: บริษัท ไปรษณีย์ จำกัด ในจังหวัดเชียงราย.* การค้นคว้าอิสระปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม พ.ศ. 2566 – 2570. (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี). ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2566. แหล่งที่มา: https://www.nesdc.go.th/download/Plan13/Doc/Plan13_DraftFinal.pdf

วิไลลักษณ์ กุศล. (2559) *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร.* วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑติ สาขาวิชาการบริหารพยาบาล. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยคริสเตียน.

กลยุทธ์การจัดการสถาบันศิลปะดิจิทัลจีนในนครปักกิ่ง
Strategic Management of Chinese Digital Art Institutions : Beijing

เหลียงเฟิน,
อุดมศักดิ์ สาวิบุตร และ พิชัย สดภิบาล
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
Liang Fen,
Udomsak Savibut and Pichai Sodbhiban
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: sirisasi123@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ได้ทำการสำรวจการจัดการเชิงกลยุทธ์ของสถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน เพื่อทำความเข้าใจวิธีการบริหารจัดการกับความท้าทายในยุคดิจิทัล และการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของสถาบันเหล่านี้ โดยมุ่งศึกษาวิธีการที่สถาบันศิลปะดิจิทัลของจีนใช้ในการกำหนดและการดำเนินการจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อเพิ่มความยั่งยืนและความสามารถในการแข่งขัน การศึกษานี้ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกและวิธีการวิเคราะห์วรรณกรรม เพื่อทำการสำรวจสถาบันศิลปะดิจิทัลในพื้นที่กรุงปักกิ่ง โดยรวบรวมข้อมูลสำคัญการกำหนดกลยุทธ์ การดำเนินการ และการประเมินผล ผ่านการสัมภาษณ์ผู้นำสถาบัน ศิลปิน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ เรายังได้ใช้วิธีการวิเคราะห์วรรณกรรมเพื่อทำความเข้าใจกระแสของศิลปะดิจิทัลทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาของการวิจัย ผลการศึกษาพบว่าสถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่งใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการจัดการกับความท้าทาย ซึ่งได้แก่ ความร่วมมือกับบริษัทเทคโนโลยีเพื่อขับเคลื่อนนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและการสร้างสรรค์ดิจิทัล ความร่วมมือกับสถาบันวัฒนธรรมและมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมการฝึกอบรมศิลปินและการวิจัยแบบสหวิทยาการ และการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันกับชุมชนศิลปะดิจิทัลระดับนานาชาติเพื่อเพิ่มอิทธิพลระดับโลก นอกจากนี้ สถาบันศิลปะดิจิทัลยังเน้นการให้ความรู้และการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีความตระหนักรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะดิจิทัลมากยิ่งขึ้น งานวิจัยนี้ได้ให้ข้อมูลเชิงลึกในเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์ของสถาบันศิลปะดิจิทัลของจีน ซึ่งเน้นย้ำให้เห็นถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันนวัตกรรมทางเทคโนโลยี และการมีส่วนร่วมของชุมชน ดังนั้น ผลการศึกษาครั้งนี้จึงถือเป็นแนวทางอันมีค่าสำหรับผู้นำสถาบันศิลปะดิจิทัล ผู้กำหนดนโยบาย และนักวิจัย ในการส่งเสริมการพัฒนาศิลปะดิจิทัลในประเทศจีนอย่างยั่งยืน และยังสามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ในประเทศและภูมิภาคอื่น ๆ

* วันที่รับบทความ : 12 มีนาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 2 กรกฎาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 4 กรกฎาคม 2567
Received: March 12, 2024; Revised: July 2, 2024; Accepted: July 4, 2024

คำสำคัญ : การจัดการเชิงกลยุทธ์; ศิลปะดิจิทัลจีน; สถาบันศิลปะ

Abstract

This study explores the strategic management of digital art institutions in Beijing, China, to understand how these organizations are addressing the challenges of the digital age and promoting the development of the cultural and creative industries. Specifically, the research focuses on how Chinese digital art institutions formulate and implement strategic management to enhance their sustainability and competitiveness. The study employs in-depth interviews and literature analysis methods to conduct extensive surveys of digital art institutions in the Beijing area.Through interviews with institution leaders, artists, and relevant stakeholders, important information regarding strategy formulation, execution, and evaluation is gathered. Additionally, literature analysis is used to understand international and domestic trends in digital art, providing background information for the research. The study findings reveal that Beijing's digital art institutions employ various strategies to address challenges.These strategies include collaborations with technology companies to drive technological innovation and digital creation, partnerships with cultural institutions and universities to promote artist training and interdisciplinary research, and active engagement with the international digital art community to enhance global influence. Furthermore, digital art institutions emphasize education and community engagement to increase public awareness and understanding of digital art.This research provides empirical insights into the strategic management of Chinese digital art institutions, emphasizing the importance of collaboration, technological innovation, and community engagement. These findings offer valuable guidance for leaders of digital art institutions, policymakers, and researchers to promote the sustainable development of digital art in China while serving as a reference for cultural and creative industries in other countries and regions.

Keyword Strategic Management; Chinese Digital Art; Art Institutions

บทนำ

การมาถึงของยุคดิจิทัล ส่งผลให้อุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ในประเทศจีน ศิลปะดิจิทัล ซึ่งเป็นสาขาหนึ่งในวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ที่สำคัญ มีความโดดเด่นและได้ความสนใจอย่างมาก และได้สร้างโอกาสในการสร้างสรรค์ประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับศิลปิน สถาบันวัฒนธรรม และผู้ชม อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลก็ก่อให้เกิดโอกาสและความท้าทายมากมายไม่แพ้กัน และส่งผลให้สถาบันศิลปะดิจิทัลต้องใช้การจัดการเชิงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพเพื่อปรับตัวให้เข้ากับความเป็นจริงใหม่นี้ งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาสถาบันศิลปะดิจิทัลในประเทศจีน โดยเฉพาะสถาบันที่ตั้งอยู่ในเมืองหลวงของจีนอย่างกรุงปักกิ่ง

รูปที่ 1: แผนที่ของกรุงปักกิ่ง
ที่มา: รูปภาพ Baidu

ปักกิ่งซึ่งเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของจีน มีทรัพยากรทางวัฒนธรรม ที่อุดมสมบูรณ์และความได้เปรียบทางเทคโนโลยี และสถาบันศิลปะดิจิทัลมีบทบาทสำคัญอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ยังจำเป็นต้องศึกษาในเชิงลึกว่าการกำหนดและดำเนินการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิผลเพื่อรับมือกับความท้าทาย ในยุคดิจิทัล ช่วยเพิ่มความยั่งยืนและความสามารถในการแข่งขันได้อย่างไร เนื่องจากการจัดการเชิงกลยุทธ์ของสถาบันศิลปะดิจิทัลนั้นครอบคลุมหลายด้าน ได้แก่ ความร่วมมือกับบริษัทเทคโนโลยี ความร่วมมือกับสถาบันวัฒนธรรม และมหาวิทยาลัย ความร่วมมือระหว่างประเทศ ตลอดจนระบบการศึกษาของรัฐและการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งการกำหนดและการดำเนินการตามกลยุทธ์เหล่านี้ไม่เพียงส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสถาบันศิลปะดิจิทัลเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบในวงกว้างต่อความรุ่งเรืองโดยรวมของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ของจีนอีกด้วย ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกเชิงประจักษ์และคำแนะนำอันมีคุณค่า สำหรับผู้ปฏิบัติงาน ผู้กำหนดนโยบาย และนักวิจัยในสาขาศิลปะดิจิทัล ผ่านการเจาะลึกแนวปฏิบัติการจัดการเชิงกลยุทธ์ของสถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่ง นอกจากนี้ งานวิจัยนี้ยังช่วยให้สามารถทำความเข้าใจวิวัฒนาการ และทิศทางในอนาคตของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัล ตลอดจนบทบาทและจุดยืนของจีนได้ดียิ่งขึ้น โดยในส่วนต่อไป เราจะกล่าวถึงรายละเอียดของแนวปฏิบัติการจัดการเชิงกลยุทธ์ของสถาบันศิลปะดิจิทัลของจีน และวิเคราะห์ความสำคัญของแนวทางปฏิบัติเหล่านี้ ที่มีต่อ

การพัฒนาสถาบันและอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ในขณะเดียวกัน เรายังได้กล่าวถึงวิธีการวิจัยและกรอบทางทฤษฎีของการศึกษานี้ควบคู่ไปกับความสำคัญของการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และในส่วนสุดท้าย จะเป็นการสรุปวัตถุประสงค์หลักและโครงสร้างของงานวิจัยนี้ เพื่อให้ผู้อ่านมีแนวทางที่ชัดเจนในการทำความเข้าใจและประเมินนัยยะสำคัญของศึกษาวิจัยนี้ได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการเชิงกลยุทธ์ของสถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่ง
2. เพื่อทำความเข้าใจวิธีการบริหารจัดการกับความท้าทายในยุคดิจิทัล
3. เพื่อส่งเริมการพัฒนาอุตสาหกรรม วัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของสถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่ง

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

ขั้นที่ 1. สำรวจสถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่ง

การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการสำรวจกระบวนการกำหนดกลยุทธ์ของสถาบันศิลปะดิจิทัลในเชิงลึกครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ เช่น การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ การจัดสรรทรัพยากร การเลือกพันธมิตร และการดำเนินการเชิงกลยุทธ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ครอบคลุมเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการจัดการ สถาบันศิลปะดิจิทัลในปักกิ่งในเชิงกลยุทธ์

ขั้นที่ 2. สัมภาษณ์เชิงลึกผู้นำสถาบัน ศิลปิน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง

การสัมภาษณ์และการสำรวจเชิงลึก: ดำเนินการสัมภาษณ์และสำรวจเชิงลึก บุคลากร ศิลปิน ที่เกี่ยวข้องจากสถาบันศิลปะดิจิทัลและผู้ชมเพื่อรวบรวมข้อมูล เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก กรณีศึกษา แบบสำรวจ เป็นต้น

เครื่องมือและการวางแผนการรวบรวมข้อมูล: พัฒนาเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล เช่น คู่มือการสัมภาษณ์ และแบบสอบถามการสำรวจ และสร้างตารางเวลาในการรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3. วิเคราะห์วรรณกรรมของศิลปะทั้งในประเทศและต่างประเทศ

การทบทวนวรรณกรรม: ดำเนินการทบทวนวรรณกรรมอย่างครอบคลุมเพื่อทำความเข้าใจความรู้ที่มีอยู่ในสาขาศิลปะดิจิทัล อุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ และการจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวิจัย

ขั้นที่ 4. รวบรวมข้อมูลสำคัญ การกำหนดกลยุทธ์การดำเนินการประเมินผล

รวบรวมข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เพื่อระบุรูปแบบ ธีม และแนวโน้มที่สำคัญและตีความเพื่อตอบคำถามการวิจัยสรุปผลการวิจัยและรวบรวมรายงานการวิจัยเพื่อสื่อสารผลการวิจัยและข้อมูลเชิงลึก กำหนดกลยุทธ์การดำเนินการประเมินผล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

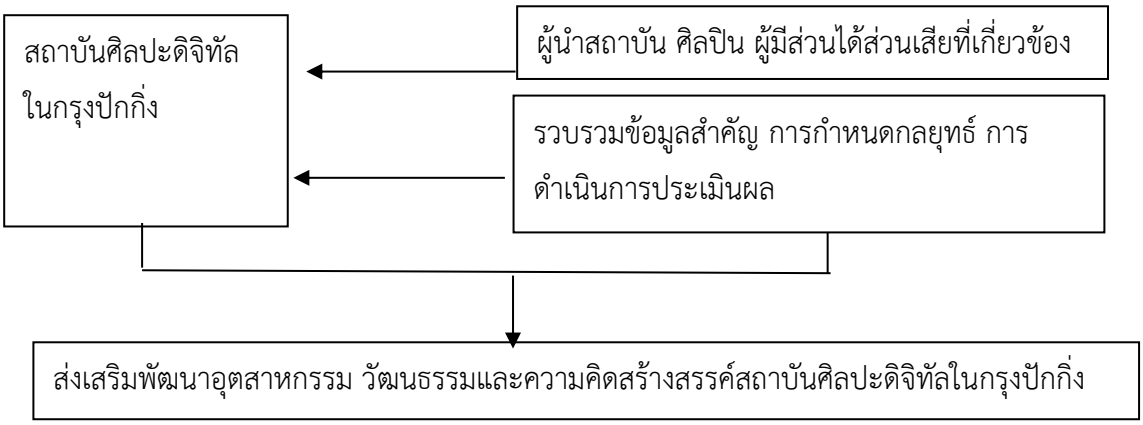

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษาการจัดการเชิงกลยุทธ์ของสถาบันศิลปะดิจิทัลของจีนในกรุงปักกิ่งนี้ได้ให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่า ซึ่งเผยให้เห็นแนวโน้มสำคัญ ความท้าทาย และปัจจัยความสำเร็จในสาขานี้ โดยข้อค้นพบที่สำคัญมีดังนี้

1. ความซับซ้อนของการกำหนดกลยุทธ์ พบว่า กระบวนการกำหนดกลยุทธ์สำหรับสถาบันศิลปะดิจิทัลมีความซับซ้อนสูง เรื่องจากมีความเกี่ยวข้องกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหลายระดับ ทั้งนี้เนื่องจาก สถาบันศิลปะดิจิทัล ในกรุงปักกิ่งมักจะต้องพิจารณาว่าจะกำหนดจุดยืนของตนเองภายในระบบนิเวศอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์อย่างไร ในขณะเดียวกันก็ต้องปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีดิจิทัลและความต้องการของตลาด ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้น การกำหนดกลยุทธ์จึงเป็นกระบวนการแบบพลวัตที่ต้องมีการปรับเปลี่ยน และสร้างนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

2. ความร่วมมือและพันธมิตร: สถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่งได้ร่วมมือกับบริษัทเทคโนโลยี องค์กรทางวัฒนธรรม และมหาวิทยาลัย ความร่วมมือเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยขยายทรัพยากรและอิทธิพล แต่ยังขับเคลื่อนนวัตกรรมระหว่างศิลปะและเทคโนโลยีอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือเหล่านี้จะประสบ

ความสำเร็จได้ต้องอาศัยความยืดหยุ่นและวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์จากสถาบันศิลปะเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของพันธมิตร

3. นวัตกรรมทางเทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัล: สถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่งได้สำรวจเทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลใหม่ ๆ อย่างจริงจัง เช่น ความเป็นจริงเสมือน ความเป็นจริงเสริม และสื่อเชิงโต้ตอบ เทคโนโลยีเหล่านี้ทำให้สามารถเกิดการแสดงออกทางศิลปะในรูปแบบใหม่ ๆ แต่ก็นำมาซึ่งความท้าทายในการนำเทคโนโลยีไปใช้และการบำรุงรักษา ดังนั้น สถาบันศิลปะดิจิทัลจึงจำเป็นต้องอัปเดตโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับให้เข้ากับภูมิทัศน์ดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

4. การศึกษาและการมีส่วนร่วมของชุมชน: สถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่งตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาในชุมชนและการมีส่วนร่วมของสาธารณะ โดยได้จัดโปรแกรมการให้ความรู้ด้านศิลปะ การประชุมเชิงปฏิบัติการ และนิทรรศการแบบเปิด เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกิจกรรมทางวัฒนธรรมของชุมชน ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยขยายฐานผู้ชมเท่านั้น แต่ยังกระชับความสัมพันธ์กับชุมชนให้แข็งแกร่งขึ้น ซึ่งมีส่วนช่วยในการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน

5. ประโยชน์และผลกระทบ: นอกจากนี้ การศึกษาของเราพบว่า สถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่งมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมการสร้างสรรค์ทางศิลปะ และส่งเสริม นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และยังมีตำแหน่งที่สำคัญในชุมชนศิลปะดิจิทัลระดับนานาชาติ ซึ่งมีส่วนทำให้ปักกิ่งมีชื่อเสียงในฐานะศูนย์กลางด้านวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

โดยสรุปแล้ว การจัดการเชิงกลยุทธ์ของสถาบันศิลปะดิจิทัลของจีนในปักกิ่งนั้นมีความหลากหลายและความซับซ้อน แต่สถาบันเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัล และความร่วมมือ นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้สถาบันเหล่านี้สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาด้านศิลปะ และมีส่วนสำคัญต่ออุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของปักกิ่งอีกด้วย ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืนของศิลปะดิจิทัลและอนาคตของปักกิ่งในฐานะศูนย์กลางวัฒนธรรม

อภิปรายผลวิจัย

การศึกษาการจัดการเชิงกลยุทธ์ของสถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ในครั้งนี้ เผยให้เห็นว่า สถาบันศิลปะดิจิทัลเหล่านี้จำเป็นต้องสร้างและดำเนินการตามกลไกการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ครอบคลุม เพื่อบรรลุพันธกิจต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน สถาบันศิลปะดิจิทัลของจีนควรใช้ประโยชน์จากภูมิหลังทางวัฒนธรรมอันยาวนานและลักษณะเฉพาะของปักกิ่ง โดยผสมผสานเข้ากับผลงานศิลปะดิจิทัลและโครงการต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความน่าดึงดูดใจให้กับงานศิลปะ และตอบสนองความต้องการของผู้ชมในท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้น สถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่งมีอิทธิพลทางสังคมอย่างมาก ดังนั้นการจัดการเชิงกลยุทธ์ของสถาบันเหล่านี้

จึงควรมุ่งเน้นไปที่การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคม เพื่อส่งเสริมศิลปะดิจิทัล เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนมากขึ้น นอกจากนี้ สถาบันศิลปะดิจิทัลจำเป็นต้องสร้างสมดุลระหว่างเป้าหมายของนวัตกรรมและการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ทั้งนี้เนื่องจากนวัตกรรมนั้นสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาสาขาศิลปะดิจิทัลได้ แต่ในขณะเดียวกันก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปกป้องและการถ่ายทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม กลไกการจัดการเชิงกลยุทธ์ควรให้ความสำคัญกับความยั่งยืนทางการเงินของสถาบันศิลปะดิจิทัล โดยอาศัยการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ การจัดการทรัพยากร และการจัดสรรงบประมาณอย่างมีเหตุผล และเนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัล ถือเป็นหัวใจสำคัญของศิลปะดิจิทัล ดังนั้นจึงควรบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลและนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ เพื่อสนับสนุนการสร้างสรรค์และจัดแสดงผลงานศิลปะดิจิทัล ความคิดริเริ่มด้านการศึกษาและการมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยให้สถาบันศิลปะดิจิทัลสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ชมได้ดียิ่งขึ้น รวมถึงการเพิ่มพูนความรู้ด้านศิลปะดิจิทัลของสาธารณะ และอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม นอกจากนี้ กลไกการจัดการเชิงกลยุทธ์ควรให้ความสำคัญกับการรวบรวมข้อมูลและการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยสถาบันศิลปะดิจิทัลจำเป็นต้องประเมินประสิทธิผลของโครงการและกิจกรรมของตนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับปรุงและปรับให้เข้ากับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง โดยสรุปแล้ว การจัดการเชิงกลยุทธ์ของสถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ควรคำนึงถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น ความต้องการของสังคม และนวัตกรรมทางเทคโนโลยี ซึ่งการกำหนดกลไกการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ปรับเปลี่ยนได้และยั่งยืน จะส่งผลให้สถาบันสามารถส่งเสริมการพัฒนาศิลปะดิจิทัลได้ดียิ่งขึ้น และมีส่วนสนับสนุนระบบนิเวศทางวัฒนธรรมของปักกิ่งได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยแบ่งเป็นข้อๆ ดังนี้

1. แก้ปัญหาเรื่องความซับซ้อนของกลยุทธ์สถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่ง ปรับเปลี่ยน มีจุดยืนและแนวทางเป็นของตนเองในการจัดการระบบนิเวศอุตสาหกรรมวัฒนธรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้ทันสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพื่อการพัฒนาสถาบันศิลปะดิจิทัลให้เจริญเติบโตและยั่งยืน

2. สถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่งมีความร่วมมือกับบริษัทเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย องค์กรวัฒนธรรมและชุมชน การมีส่วนร่วมกับสาธารณะจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นสูง และปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ เพื่อให้เป็นไปในทางเดียวกันกับเป้าหมายของพันธมิตร เพื่อการขยายทรัพยากรและอิทธิพลสู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืน

3. สถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่งจำเป็นจะต้องอัปเดตความรู้พื้นฐาน โครงสร้างทางเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง และยังจะต้องพัฒนาบุคลากรของสถาบันให้มีทักษะกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการ

ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลสมัยใหม่อย่างสม่ำเสมอ อันเนื่องมาจากนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและเครื่องดิจิทัลมีการพัฒนาเปลี่ยนใหม่อย่างรวดเร็วตลอดเวลา การเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์จึงเป็นเรื่องจำเป็น

4. สถาบันศิลปะดิจิทัลในกรุงปักกิ่ง ต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นด้านหลัก โดยจัดให้ ชุมชนได้มีการเรียนรู้ทางด้านศิลปะดิจิทัลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ความสัมพันธ์กับชุมชนมีความแข็งแกร่ง จัดให้มีการแสดงผลงานศิลปะดิจิทัลเพื่อสร้างความพึงพอใจ ให้กับสังคมในชุมชนเพื่อการพัฒนาให้ศิลปะดิจิทัลเจริญเติบโตและยั่งยืน

5. นำผลการศึกษาวิจัยรูปแบบของศิลปะดั้งเดิมอันเป็นอัตลักษณ์สำคัญของกรุงปักกิ่ง มาประยุกต์ร่วมกัน
กับความนิยมของคนยุคปัจจุบัน ใช้ความรู้ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะและความสามารถการในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของคนรุ่นใหม่ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้มีรูปแบบผสมผสานกันอย่างลงตัว โดยไม่ทิ้งอัตลักษณ์ของศิลปะดั้งเดิม และส่งเสริมการตลาดเพื่อให้สถาบันศิลปะดิจิทัลเจริญเติบโตและพัฒนาอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาวิจัยแนวโน้มความนิยม และแรงจูงใจในการบริโภคของประชาชนให้ครอบคลุมทุกส่วน วิเคราะห์เปรียบเทียบกับผลงานศิลปะดิจิทัลในด้านรูปแบบ เนื้อหา เรื่องราว สีสรรพ์ แนวคิดในการสร้างสรรค์ วัสดุ กระบวนการผลิต หาความเหมือนและความแตกต่างเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปดิจิทัล ให้อยู่ในความนิยมของตลาดอย่างทันสมัยตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคอย่างยั่งยืน

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาพัฒนา ระบบการศึกษาให้กับสถาบันการศึกษาและทำการผลิตตัวผลงานและตอบสนองความต้องการด้านการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยทำการสำรวจให้ครอบคลุม รูปแบบศิลปะศิลปะดั้งเดิมแบบประเพณีนิยม ทั้งสถาบันการศึกษา องค์กร หน่วยงาน ชุมชน ฯลฯ เพื่อขยายฐานความรู้ให้กว้างขวาง นำมาความรู้ที่ได้เข้าสู่ระบบการศึกษา จัดการเรียนรู้ เป็นการอนุรักษ์และมีผลต่อการพัฒนาให้สถาบันศิลปะดิจิทัลเข้าสู่กระบวนการสร้างสรค์ศิลปะดิจิทัลเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่ม และอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

Huang Jian. (2005). *Challenges of Digital Art to Culture*. "Art Life," Issue 2, 2005.

Zhou Zhengbing. (2012). Management Experience of Non-Profit Arts Organizations in the UK and Its Implications - Taking Regularly Funded Institutions as an Example. "Drama: *Journal of Central Academy of Drama*," Issue 3, 2012.

Han Yu. (2019). *On How to Improve the Digital Management of Museum Collections*. "China Management Informatization," 2019 (15).

Song Aizhen. (2018). *Research on the Digital Management of Museum Collections*. "Cultural Studies Journal," 2018(12).

Wei Furong. (2018). *Research on the Digital Management of Museum Collections*. "New West," 2018(12).

Dai Yanxiu. (2018). *Digital Management of Museum Collections*. "Cultural Relics Identification and Appreciation," 2018(02).

Cai Chen. (2011). *Reflection and Practice on Digital Management of University Museum Collections.* "Talent," 2011(28).

Wang Zhixin. (2021). *Exploration of the Management and Protection of Grassroots Museum Collections in the New Period*. "Cultural Relics Identification and Appreciation," 2021(02).

Han Aili. (2018). Discussion on Museum Collection Management. "*Journal of Northwest University for Nationalities (Philosophy and Social Sciences Edition),"* 2018(03).

Guan Bo. (2013). Discussion on Improving Museum Collection Management. *"Heilongjiang History Journal,"* 2013(13).

Yong Lingling. (2004). *Rethinking Museum Collection Management in the New Era*. "Huaxia Xinghuo," 2004(12).

Liu Ruonan. (2010). *Digital Management of Museum Collections.* "China Science and Education Innovation Guide," 2010(34).

Du Juanjuan. (2019). *Research on Countermeasures for Museum Collection Management and Protection in the New Era.* "Comparative Research on Cultural Innovation," 2019(27).

Yang Wei. (2018). *Analysis of Museum Collection Management and Protection. "*Think Tank Era," 2018(51).

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด (Open Approach)

Development of academic achievement in literature of students in Mathayom 3 using a set of learning activities using the Open Approach teaching method. Sanambin School, Khon Kaen Primary Educational Service Area Office, Area 1

อรินดา บรรณวงษา
โรงเรียนสนามบิน
Arinda Bannawongsa
Sanambin School, Thailand
E-mail: arinda2519@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อ1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน (2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท5.1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ (3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด มีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนสนามบิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีนักเรียน 32 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย (1) ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม จำนวน 15 แผน (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม จำนวน 30 ข้อ (3) รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท5.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 (4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการแบบเปิด และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ร้อยละ และการทดสอบค่า t-test

ผลการศึกษาพบว่า

1. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม ก่อนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท5.1ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท5.1 จากเดิมปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ย 55.50 คะแนน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.83 เป็นคะแนนเฉลี่ย 67.06 คะแนน ในปีการศึกษา 2562

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า ในภาพรวมของการจัดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิดนี้มีค่าเฉลี่ย 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 แปลผลอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์; วรรณคดีและวรรณกรรม; การเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด

Abstract

This research is classroom action research. The objectives are 1) to develop the academic achievement in literature of Mathayom 3 students before and after school (2) to compare the results of the basic national test (O-NET) in the Thai language subject, Standard Th 5.1. of Mathayom 3 students and (3) to study students' opinions on learning management. Using a set of activities to learn about open teaching methods. The target group used in this study is Mathayom 3/2 students at Sanambin School Under the jurisdiction of the Khon Kaen Primary Educational Service Area Office, Area 1, Khon Kaen Province, Semester 1, academic year 2019, there were 32 students drawn from simple random sampling. The tools used in the study consisted of (1) a set of 15 literature learning activity plans (2) a 30-question literature and literary achievement test (3) a report on the results of basic national educational testing. (O-NET) Thai language subject, Standard Th 5.1, Mathayom 3, academic year 2019 (4) Questionnaire on satisfaction of Mathayom 3 students with learning management using open methods. And statistics used in data analysis are finding the mean, standard deviation (S.D.), percentage, and t-test.

The results of the study found that

1. Develop academic achievement in literature. Before and after studying, it was found that the academic achievement in literature after studying of students who studied Using a set of learning activities using open teaching methods was significantly higher than before class at the 0.05 level.

2. The results of the basic national educational test (O-NET) in the Thai language subject, Standard Th 5.1, of Mathayom 3 students found that the results of the basic national

educational test (O-NET), learning subject group Thai language standard T 5.1 from the original 2018 academic year had an average score of 55.50 points, increasing 20.83 percent to an average score of 67.06 points in the 2019 academic year.

3. The results of the study of students' opinions on learning management found that in the overall picture of literature learning management using this open teaching method learning activity set, there was an average of 4.69 and Standard deviation of 0.58 means the results are at a very good level.

Keywords: Achievement Development; Literature And Literature; Learning Open Teaching Methods

บทนำ

หนึ่งในสิ่งที่เป็นมรดกสำคัญของภาษาไทยคือ วรรณคดีและวรรณกรรม โดยวรรณคดีมักเป็นหนังสือที่ได้รับการยกย่องว่าแต่งดี มีความดีพร้อม มากด้วยคุณค่าต่อสังคม ในขณะที่วรรณกรรมมาจากคำว่า Literature จะหมายถึง งานหนังสือ งานนิพนธ์ที่ทำขึ้นทุกชนิด ไม่ว่าจะแต่งออกมา โดยวิธีหรือรูปแบบใด หรือเพื่อความมุ่งหมายใด (กุหลาบ มัลลิกะมาส, 2519) กล่าวได้ว่า วรรณคดีและวรรณกรรมเป็นงานประพันธ์ทุกประเภทที่มีคุณค่าและได้รับการยกย่องว่าแต่งดี เรียบเรียงด้วย คำที่สละสลวย ไพเราะกินใจ และแต่งอย่างมีศิลปะ สามารถทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ มีอารมณ์คล้อยตามและรู้สึกสะเทือนใจได้ตามที่ผู้แต่งต้องการ นอกจากนี้ยังมีคุณค่าให้แง่คิดขัดเกลาจิตใจ สอดแทรกวัฒนธรรมเรื่องราวชีวิตความเป็นมาของคนไทยและสังคมในอดีต จึงทำให้จุดมุ่งหมายประการสำคัญของวรรณคดีไม่ใช่เพียงเพื่อความบันเทิง แต่ยังเป็นการทำให้รู้จักเห็นใจและเข้าใจชีวิต ทำให้เข้าใจในชีวิตจิตใจของเพื่อนมนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น โดยนักเรียนสามารถนำไปประยุกต์เนื้อหาใช้ในชีวิต เรียนรู้มนุษย์ในหลากหลายแง่มุม ทั้งในแง่ของวิถีชีวิต ความรู้สึกนึกคิด คติธรรม และความเชื่อต่างๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังช่วยสะท้อนให้เราเห็นภาพหลากหลายช่วงชีวิตของมนุษย์ทั้งคุณงามความดีและ ความเลวต่ำทราม จนทำให้เราหยุดคิดแล้วพึงรู้ถึงสิ่งที่เป็นสัจธรรมมนุษย์ได้บ้าง (กุสุมา รักษมณี, 2547) สอดคล้องกับประดิษฐ์ กลัดประเสริฐ (2522) กล่าวถึงคุณค่าที่สำคัญของวรรณคดีไว้ดังนี้ 1) คุณค่าทางอารมณ์ (Emotional Value) คือ วรรณคดีทำให้เกิดความสนุกสนานหรือสะเทือนอารมณ์ทางใดทางหนึ่ง เช่น รัก โกรธ เกลียด ภูมิใจ เสียสละ เห็นใจ และช่วยให้เกิดพัฒนาการทางอารมณ์ ยกระดับจิตใจและส่งเสริมจินตนาการ 2) คุณค่าทางสติปัญญา (Intellectual Value) คือ วรรณคดีให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น ประวัติศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม ภาษา เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตให้แก่ผู้อ่าน ช่วยให้ความคิดเจริญงอกงาม ทำให้เข้าใจในชีวิตและโลกยิ่งขึ้น และ 3) คุณค่าทางศีลธรรม (Moral Value) คือ วรรณคดีช่วยบำรุงรักษาศีลธรรมของสังคม ทำให้สังคมสงบสุข เจริญงอกงาม ทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขและ เข้าใจกัน อีกทั้งกุหลาบมัลลิกะมาส (2527) กล่าวถึงคุณค่าของวรรณคดีไว้ สรุปได้ว่า วรรณคดีเป็นเครื่องมือสื่อสารและเป็นเครื่องเชื่อมสร้างภาพอันสมบูรณ์ทางด้านความรู้ ส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด

การอ่าน การเขียนและการคิด อีกทั้งยังทำให้มนุษย์เกิดพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปัญญา วัฒนธรรม ความรู้สึกและความสำนึกต่อสังคม และยังสร้างลักษณะนิสัยให้มนุษย์เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและจิตใจที่งดงามซึ่ง จงชัย เจนหัตถการกิจ (2560) กล่าวถึงคุณค่าของวรรณคดีไว้ 3ประการ ได้แก่1) คุณค่าด้านอารมณ์คือ ผู้ฟัง ผู้อ่านหรือผู้ชมวรรณคดีได้เกิดความเพลิดเพลินเจริญใจมีอารมณ์ร่วมไปกับวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ 2) คุณค่าด้านคุณธรรม คือ ผู้อ่าน ผู้ฟังหรือผู้ชมวรรณคดีได้เกิดความซาบซึ้งในคติธรรม คุณธรรม ข้อคิดที่ผู้ประพันธ์ได้สอดแทรกไว้และเกิดความสุขใจหรือสามารถยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น 3) คุณค่าด้านความรู้คือ วรรณคดีย่อมสะท้อนภาพศิลปวัฒนธรรมทางด้านภาษา สังคม ค่านิยม ประเพณีผู้รับสารจึงสามารถศึกษาเรื่องราวนี้ได้จากวรรณคดี

ด้วยเหตุนี้พระยาอนุมานราชธนจึงกล่าวให้เห็นความสำคัญของวรรณคดีและวรรณกรรมไทยไว้ว่า “เราต้องมีศาสนา ปรัชญา ศิลปะและวรรณคดีด้วย สิ่งเหล่านี้ย่อมนำมาแต่ความดีงามนำความบันเทิงมาให้แก่จิตใจ ให้เราเห็นงาม คิดงาม ประพฤติงาม มีความงามเป็นเจ้าเรือนแนบสนิทอยู่ในสันดาน นี่แหละคือดินแดนแห่งความเพลิดเพลินใจ ทำให้มีใจสูงเหนือใจแข็งกระด้างทำให้แข็งกระด้างต้องมลายหายสูญกลายเป็นมีใจงามละไมละม่อม เพียบพร้อมไปด้วยคุณความดี” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)จึงทำให้การเรียนการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมนั้น มีความสำคัญ ซึ่งนักการศึกษาหลายคนได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนการสอนวรรณคดี และวรรณกรรมไว้ว่า “เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักความหมายของวรรณคดี รู้จักลักษณะข้อบังคับต่าง ๆ ของคำประพันธ์ที่ใช้ มีทักษะในการอ่านให้เห็นคุณค่าของวรรณคดี เข้าถึงอรรถรส สามารถวิจารณ์นิสัยและการกระทำของตัวละครได้” (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรัมพรรย์, 2546) สอดคล้องกับปิยนุช แหวนเพชร (2560) กล่าวว่า การสอนวรรณคดีมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวรรณคดีทั้งในด้านรูปแบบและเนื้อหา เมื่อผู้เรียนได้เรียนวรรณคดีจะทำให้เกิดความซาบซึ้งกินใจ ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้สาระความรู้ ข้อคิดแนวคิดต่าง ๆ จากเรื่อง สามารถวิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์หรือพฤติกรรมของตัวละครได้อย่างเหมาะสม รวมถึงได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในวรรณคดีและสามารถนาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

ดังปรากฏในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยมีมาตรฐาน ท5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งนักเรียนทุกระดับชั้นการศึกษาต้องได้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งมีเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่แสดงให้เห็นพฤติกรรมของตัวละครในแง่ความเป็นมนุษย์ได้หลากหลายมิติ มีองค์ประกอบที่เอื้อให้ผู้เรียนสามารถวิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างกว้างขวาง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท 5.1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด (Open Approach) มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย (1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด (2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท5.1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิดและ (3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด ซึ่งผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยออกเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research: CAR) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการสอบก่อนและหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design) เก็บข้อมูลเชิงปริมาณและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพแบบผสมผสาน เพื่อแก้ปัญหาในห้องเรียนที่เกิดขึ้นและนำไปปรับใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยต่อไป นอกจากนี้มีการนำข้อมูลมาตีความ สรุปความ และรายงานเชิงพรรณนา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design ผสมกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research)

กลุ่มทดลอง	$T_{๑}$	X	$T_{๒}$

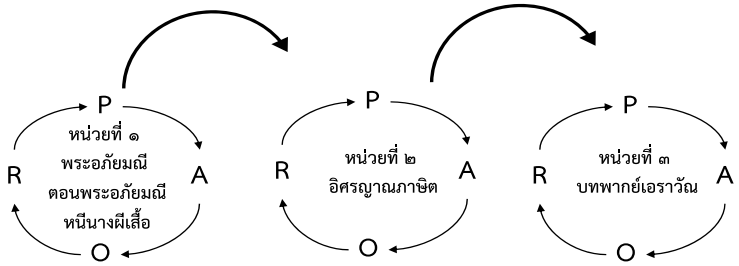

กำหนดให้ T_1 แทน การสอบก่อนเรียน

X แทน การสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเปิด (Open Approach)

T_2 แทน การสอบหลังเรียน

P แทน การวางแผน (Plan)

A แทน การปฏิบัติ (Act)

O แทน การสังเกต (Observe)

R แทน การสะท้อน (Reflect)

โดยมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1) ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ วิธีการสอนแบบเปิด (Open Approach)

2) ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม

2.2 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการแบบเปิด (Open Approach)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดให้ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสนามบิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียน 85 คน

โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนสนามบิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีนักเรียน 32 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยให้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในงานวิจัยนี้มีเครื่องมือที่ใช้ จำนวน 4 เครื่องมือ ประกอบด้วย

1) ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม จำนวน 15 แผน แผนละ 1 คาบ รวมทั้งสิ้น 15 คาบ

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3) รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท 5.1ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562

4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการแบบเปิดเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ

4. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการโดยยึดตามแนวคิดของการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (CAR) โดยมีขั้นตอนนี้

1) ก่อนดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้สำหรับเปรียบเทียบพิจารณาการพัฒนากับแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

2) ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จากนั้นหาค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้ จากนั้นบันทึกข้อมูลไว้

3) ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม โดยใช้วิธีการสอนแบบเปิด (Open Approach) จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ระยะเวลา 15 คาบ ตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (CAR)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) ชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อเป็นการปรับพื้นฐานการเตรียมความพร้อมของนักเรียนในการรับรู้แนวทางการสอนแบบเปิด ซึ่งเป็นแนวทางการสอนที่สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2) ดำเนินการสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3) ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม โดยใช้วิธีการสอนแบบเปิด (Open Approach) ตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (CAR) โดย 1 รอบ ประกอบด้วย การวางแผน (P) การปฏิบัติ (A) การสังเกต (O) และการสะท้อน (R) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการจำนวน 3 รอบ ตามจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นทั้ง 15 แผน

4) ดำเนินการสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน

5) ขอรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท 5.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 เมื่อจบปีการศึกษา เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลของปีการศึกษา 2561

6) นำข้อมูลมาดำเนินการวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐานและสถิติทดสอบสมมติฐาน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS เพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1) วิเคราะห์ค่าสถิติของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบเปิด ประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบค่า t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) เพื่อดูการพัฒนาที่เกิดขึ้นของนักเรียน

2) วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติของผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการแบบเปิดกับการสอนแบบปกติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้น และสถิติทดสอบทีแบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test Independent) เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562 ซึ่งเป็นนักเรียนคนละกลุ่มกัน

3) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเทียบกับเกณฑ์ระดับความคิดเห็น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม โดยใช้วิธีการสอนแบบเปิด (Open Approach) ประยุกต์กับการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research: CAR) มาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนพัฒนาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดความรู้ที่คงทน มีความเข้าใจและซาบซึ้งในวรรณคดีและวรรณกรรมไทยตลอดจนทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังกรอบแนวคิดในการวิจัย ภาพที่ 1

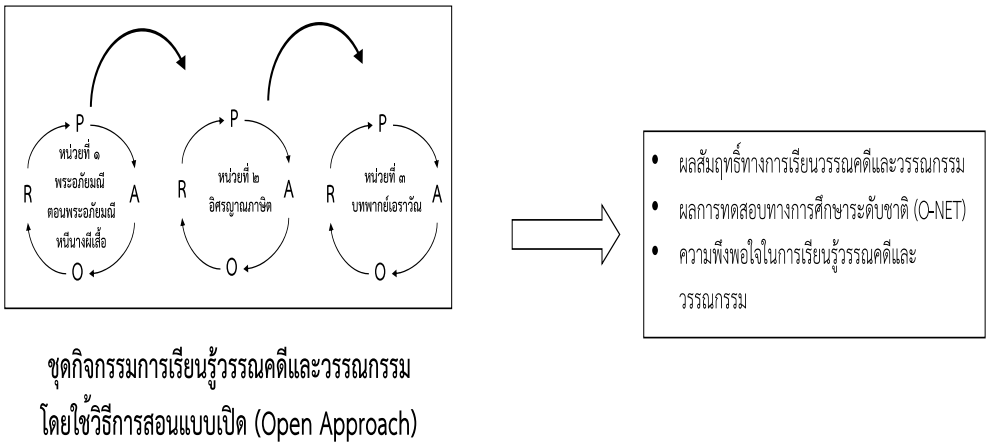

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด (Open Approach) มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย (1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด (2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท5.1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด และ (3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท5.1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิดกับการสอนแบบปกติ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด

ตอนที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด

ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด ทดสอบโดยค่า t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	S.D.	t	df	p-value
ก่อนการจัดการเรียนรู้	32	30	16.06	4.80	11.70	31	0.000*
หลังการจัดการเรียนรู้	32	30	23.69	3.23			

*p-value <0.05

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) เท่ากับ 16.06 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.80 และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบเปิด มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) เท่ากับ 23.69 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.23 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและ

วรรณกรรมหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท 5.1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิดกับการสอนแบบปกติ

ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท 5.1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด ในปีการศึกษา 2562 กับการสอนแบบปกติในปีการศึกษา 2561โดยใช้สถิติทีแบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test Independent) และร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท 5.1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิดในปีการศึกษา 2562 กับการสอนแบบปกติในปีการศึกษา 2561

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	$\overline{x}$	S.D.	t	df	p-value	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
ปีการศึกษา 2561	87	55.50	23.57	3.1664	170	0.001*	20.83
ปีการศึกษา 2562	85	67.06	24.31				

*p-value <0.05

จากตารางที่ 11 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท 5.1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด ในปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) เท่ากับ 67.06 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 24.31 และการสอนแบบปกติในปีการศึกษา 2561 มีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) เท่ากับ 55.50 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 23.50 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่า ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท 5.1 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิดในปีการศึกษา 2562 มีค่าสูงกว่าที่เรียนแบบปกติในปีการศึกษา 2561 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีคะแนนเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 20.83

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการแบบเปิด ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ด้านผู้สอน			
1. ครูทบทวนความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงกับกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่	4.01	1.01	ดีมาก
2. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้วางแผนและสืบค้นข้อมูล ด้วยตนเอง	4.87	0.67	ดีมาก
3. ครูจัดกิจกรรมให้ได้ปฏิบัติจริงจากสื่ออุปกรณ์หรือของจริงที่หาได้ง่าย	4.14	0.23	ดีมาก
4. ครูคอยให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.96	0.13	ดีมาก
เฉลี่ย	4.50	0.51	ดีมาก
ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน			
1. มีการจัดกิจกรรมโดยเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม	4.88	0.38	ดีมาก
2. ห้องเรียนมีความเหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้	4.78	0.66	ดีมาก
3. ห้องสมุดแหล่งเรียนรู้เพียงพอเหมาะสมต่อการสืบค้นข้อมูล	3.89	0.98	ดีมาก
4. ห้องเรียนมีแสงสว่าง สภาพภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้	4.87	0.62	ดีมาก
5. วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.96	0.77	ดีมาก
เฉลี่ย	4.68	0.68	ดีมาก

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ด้านกระบวนการเรียนการสอนของนักเรียน			
1. นักเรียนสามารถสืบเสาะแสวงหาความรู้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ และปัญหาใหม่ๆ ได้อย่างอิสระ	4.93	0.96	ดีมาก
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อกิจกรรมและการเรียนเรื่องต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนรู้	4.92	1.03	ดีมาก
3. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระทั้งในการศึกษาและนำเสนอผลงาน	4.96	0.56	ดีมาก
4. นักเรียนมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของกลุ่มที่เกิดจากการที่นักเรียนได้มีส่วนช่วยทำให้เกิดความสำเร็จ	4.74	0.65	ดีมาก
5. นักเรียนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สมบูรณ์ตรงตามเวลาที่กำหนด	4.95	0.18	ดีมาก
6. นักเรียนมีทักษะและลงมือปฏิบัติกิจกรรมสืบเสาะหาความรู้	4.87	0.46	ดีมาก
7. นักเรียนได้ทำงานและเรียนเป็นกลุ่มมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากเพื่อน	4.87	0.51	ดีมาก
8. นักเรียนสามารถออกแบบ วางแผนและจัดระบบการทำงานได้	4.81	0.32	ดีมาก
9. การค้นพบตนเองทำให้เกิดแรงจูงใจมากกว่าการเรียนแบบท่องจำ	4.97	0.44	ดีมาก
10. นักเรียนสามารถขยายความคิดอย่างต่อเนื่องไปสู่การเขียนสรุป	4.91	0.48	ดีมาก
เฉลี่ย	4.89	0.56	ดีมาก
เฉลี่ยโดยรวม	4.69	0.58	ดีมาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด เมื่อพิจารณาด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ย 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 แปลผลอยู่ในระดับดีมาก โดยนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในข้อย่อยที่ 4 คือ ครูคอยให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 แปลผลอยู่ในระดับดีมาก โดยนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในข้อย่อยที่ 5 คือ วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านกระบวนการเรียนการสอนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 แปลผลอยู่ในระดับดีมาก โดยนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในข้อย่อยที่ 2 คือ นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อ

กิจกรรมและการเรียนเรื่องต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยในภาพรวมของการจัดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิดนี้ มีค่าเฉลี่ย 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 แปลผลอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสร้างความพึงพอใจต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นอย่างดี

อภิปรายผลการวิจัย

จากงานวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด (Open Approach) สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 5.1 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด (Open Approach) ผลจากการวิจัยจากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 32 คน โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม และทดสอบโดยค่า t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานท 5.1 จากเดิมปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ย 55.50 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 23.57) เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.83 ในปีการศึกษา 2562 เป็นคะแนนเฉลี่ย 67.06 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 24.31) กล่าวคือ การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิดทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมและผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน มาตรฐาน ท 5.1 สูงขึ้น เนื่องมาจากการเรียนการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมมีวัตถุประสงค์เพื่อการฝึกทักษะการอ่าน การจินตนาการ และสนุกกับการวิจารณญาณ เปรียบเทียบความเชื่อ วัฒนธรรม และประเพณี สอดคล้องกับแนวคิดของสุจริต เพียรชอบ และสายใจอินทรัมพรรย์ (2546) และประภาศรี สีหอำไพ (2550) และวรรณคดีและวรรณกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงวัฒนธรรม ทำให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจในชีวิตของมนุษย์ด้วยกันได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับอิงอร สุพันธุ์วณิช (2554) ทำให้การจัดการเรียนการสอนวิธีการแบบเปิด (Open Approach) ซึ่งยึดหลักความสัมพันธ์ 3 ประการตามแนวคิดของไมตรี อินทร์ประสิทธิ์ (2547) ได้แก่ ให้อิสระต่อความคิดในกิจกรรมของนักเรียน ให้ความสำคัญกับธรรมชาติของการเรียนรู้ และลดอำนาจการตัดสินใจของครูภายในห้องเรียน ก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีไทยซึ่งทัศนีย์ ศุภเมธี (2542)

เสนอแนวคิดไว้ว่า การเรียนการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมต้องการให้ครูสอนโดยใช้การยั่วยุด้วยคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดและตีความเรื่องราวจากวรรณคดีโดยไม่เน้นไปที่การท่องจำเนื้อหาวรรณคดี ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นยังส่งเสริมให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์เพื่อให้นักเรียนเกิดความซาบซึ้งในลีลาและความไพเราะของถ้อยคำด้วย นอกจากนี้ในชุดกิจกรรมยังมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนานแปลกใหม่ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น ตลอดจนงานวิจัยนี้มีการนำเอาการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งมารุต พัฒผล (2564) ได้ให้ความหมายเป็นการวิจัยของครูที่ทำเพื่อแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ของชุดกิจกรรมให้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของหน่วยการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอเกิดเป็นวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนจำนวน 3 วงรอบ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมโดยใช้วิธีการสอนแบบ เปิดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 5.1 สูงขึ้น

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 32 คน โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการแบบเปิด ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ พบว่า การจัดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิด สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสร้างความพึงพอใจต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นอย่างดี อันเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเปิดเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นแนวทางให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างอิสระ นั่นคือ ผู้สอนจะไม่เข้าไปสอดแทรกกับการทำกิจกรรมของนักเรียน ปล่อยให้นักเรียนคิดไปตามธรรมชาติของตนเองพร้อมทั้งไม่ละเลยแนวคิดของนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของโนดะ (Nohda, 2000 อ้างถึงใน สุลัดดา ลอยฟ้า และไมตรี อินทร์ประสิทธิ์,2547อ้างถึงใน นภาพร วรเนครสุดาทิพย์และคณะ, 2009) นอกจากนี้ยังมีการสรุปโดยการเชื่อมโยงแนวคิดของนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ซึ่งบางครั้งเป็นแนวคิดที่แตกต่างจากคนอื่น แต่หน้าที่ครูผู้สอนต้องไม่มองข้ามและนำมาใช้อภิปรายในห้องเรียน ซึ่งปรากฏให้เห็นเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ในห้องเรียน โดยนักเรียนมีความพยายามที่จะแย่งกันตอบคำถามแย่งกันแสดงแนวคิดของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการแสดงความพอใจกับการปฏิบัติงานในทฤษฎีแบบจำลองของ Porter and Lawler (อ้างถึงใน บุณยภัทร สมเพชร, 2554) อีกทั้งวิธีการสอนแบบเปิดยังเป็นการตอบสนองกับความต้องการทางสังคมคือนักเรียนได้รับการยอมรับการแสดงความคิดเห็น สามารถแสดงความเห็นได้อย่างอิสระและได้รับการยกย่องให้เกียรติจากครูผู้สอน ตามทฤษฎี Maslow (1970 อ้างถึงใน ปัทมาภรณ์ สุพรรณโมก, 2553) อีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมโดยใช้วิธีการสอนแบบเปิดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นส่งผลเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) จากผลการวิจัย พบว่า การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิดที่ได้ดำเนินการภายใต้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ทำให้เกิดความเหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมที่ปฏิบัติทำให้ช่วยสามารถพัฒนาและแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนได้

2) จากผลการวิจัย พบว่า วิธีการสอนแบบเปิดช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์มากขึ้นในระหว่างดำเนินการในกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากมีการใช้ปัญหาปลายเปิดให้แก่นักเรียนได้คิดอย่างอิสระ

3) จากผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่สอนในเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมควรนำรูปแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบเปิดไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เพราะช่วยแก้ไขปัญหาในการเรียนของนักเรียน เช่น การกลัวตอบผิด การกลัวการแสดงความคิดเห็น การไม่กล้าแสดงออก อีกทั้งยังช่วยสร้างความพึงพอใจต่อการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ในขณะทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนบางส่วนมีพัฒนาการทางด้านการอ่านที่เพิ่มสูงขึ้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนมากยิ่งขึ้นด้วย เนื่องจากวรรณคดีและวรรณกรรมต้องอาศัยการอ่านบทร้อยแก้วบทร้อยกรองเพื่อให้เข้าใจในบทประพันธ์

2) ควรมีการนำชุดกิจกรรมวิธีการสอนแบบเปิดหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเปิดไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เนื้อหาอื่น ตลอดจนระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ลัดดา ไขว้พันธุ์. (2542). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ด้านการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนกระบวนการทางวิทยาศาสตร์กับวิธีสอนตามคู่มือครู.* กรุงเทพมหานคร: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.

สมจิต บุญคงเสน. (2549). *ผลของการสอนภาษาไทยด้วยกลวิธีสืบสอบที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.* กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชาติ วรรณขาว. (2549). *การใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันในการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร.* ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุพิน บุญชูวงศ์. (2538). *หลักการสอน.* กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ. (2552). *ผลงานวิจัยทางภาษาไทยของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.* กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สถาบันวิจัยและพัฒนา.

Joyce, B., & Weil, M. (1980). *Models of teaching*. New Jersey: Prentice-Hall.

The Effectiveness of "One-Stop" Student Community Education Management Model for Public Universities under Hubei Province

Zou Yanping,
Somsak Chanphong and Nitwadee Jirarotephinyo
Bangkok Thonburi University, Thailand
Huanggang Normal University, China
Corresponding Author, E-mail: 21268633@qq.com

****

Abstract

The objectives of this research were: (1) to explore the components of the effectiveness of "one-stop" student community education management for public universities under Hubei Province; (2) to propose the components of the effectiveness of "one-stop" student community education management model for public universities under Hubei Province; and (3) to propose the guidelines to improve the effectiveness of "one-stop" student community education management for public universities under Hubei Province. The research was a mixed methodology research. The population is consisted of administrators and teachers in 28 public universities in Hubei Province, total 42,875 people. The sample was 381 administrators and teachers. The researcher determined sample size with Krejcie and Morgan's table (1970), and obtained by the stratified random sampling technique. The instruments used for data collection were semi-structured interview form, item objective congruence, five-point rating scale questionnaires and Focus Group Discussion form. The response rate of questionnaires was 100%. The statistics used for data analysis were descriptive statistics, Exploratory Factor Analysis (EFA) and Confirmatory Factor Analysis (CFA).

The research findings were: (1) There were 6 components of the effectiveness of "one-stop" student community education management model for public universities under Hubei Province, which consisted of Party Building Leadership, Technical and Information Support, Student Self-Governance and Development, Diversified Co Construction, Cultural Education, and Management Collaboration and Services; (2) Model validation of six components were founded and model fit with empirical data for all indicators; and (3) There were total 6 guidelines of the effectiveness of "one-stop" student community education management for public universities under Hubei Province.

Keywords: Effectiveness; “One-Stop” Student Community Educational Management Model; Public Universities under Hubei Province

* Received: January 23, 2024; Revised: February 20, 2024; Accepted: February 21, 2024

Introduction

With the urgent need to develop higher education in our country and build a powerful country in higher education, universities, as the core subjects of higher education, must become the implementers of strategic management of higher education. How to focus on the strategic direction of national higher education development and implement the policy of cultivating moral character and cultivating talents in colleges and universities? The fundamental task is to use innovative talent training models and methods to promote the modernization of higher education governance systems and governance capabilities. In his important speech at the National Education Conference, Xi Jinping emphasized: “my country’s socialist education is to cultivate socialist builders and successors with comprehensive development of morality, intelligence, physical education, art, and labor, accelerate the modernization of education, and build an educational power (Xi Jinping, 2017). In 2019, the Ministry of Education promoted the construction of a "one-stop" student community education management model, which became an important starting point and way to implement the reform of the student management model under the socialist university governance system with Chinese characteristics. (Lin Dongdong, 2023) The student community is not only the main place for college students to study, live, and rest during their time at school, but also the basic unit of educational management in colleges and universities. It has the dual attributes of life and management. Continuously strengthen the student-centered educational concept, further improve the quality of work around students, care for students, serve students, build the "one-stop" student community into an education and life garden that integrates students' ideological education, teacher-student exchanges, cultural activities, and life services. So, how to improve management and service efficiency? What factors affect the effectiveness of the “one-stop” student community education management model? How to improve the effectiveness of the "one-stop" student community education management model? This is a new topic under the new strategy for the development of higher education in my country in the new era.

The paper summarizes the effectiveness of "one-stop" student community education management in public universities under Hubei Province, analyzes its components, formulates a model, and proposes guidelines. This process has important practical significance and guiding value for university management departments and education policy makers. It provides a reference path for optimizing and improving the effectiveness of the "one-stop" student community education management model. It provides a strong guarantee for promoting the modernization of the educational governance system and governance capabilities of universities, running a social university with Chinese characteristics, and cultivating new people of the era who are worthy of the great responsibility of national rejuvenation.

Research Objectives

1. To explore the components of the effectiveness of "one-stop" student community education management for public universities under Hubei Province.

2. To propose the components of the effectiveness of "one-stop" student community education management model for public universities under Hubei Province.

3. To propose the guidelines to improve the effectiveness of "one-stop" student community education management for public universities under Hubei Province.

Research Methodology

1. Population and sample

Population consisted of 42,875 who were Administrators and Teachers. They came to 28 public universities of effectiveness "one-stop" student community education management in Hubei province. The sample size was 381 administrators and teachers with a stratified sampling technique. The key informants consisted of 9, who are administrators and teachers with more than 5 years of management experience from 28 public universities in Hubei Province. The key informants were 7 experts in a centralized group discussion to guide and confirm the model.

2. Research instruments

The researcher used a three-part questionnaire; Part 1: Demographic variables, general information (6 items), and Part 2: Variables on the effectiveness of "one-stop" student community education management model for public universities under Hubei Province (five-point rating scale) (71 items). Part III: Suggestions and additional comments.

The instrument starts from step (1) as a questionnaire. Content validity and reliability were used to evaluate the quality of the questionnaire. For content validity, it was checked by 5 experts and analyzed using index item objective congruence (IOC), and the item value between 0.60-1.00. For reliability, Cronbach's Alpha was used for analysis at 0.932.

3. Data collection

Data collection is done by researcher, make contact with key informants and identify themselves. Send the questionnaire by email. The steps of data collection are as follows:

Step 1: Applied to the BTU Faculty of Education for permission to continue research and to conduct research in accordance with the directed procedures and research plan.

Step 2: The sample has been directly informed of its content scope and research objectives, and has received a formal permission letter from the university to the sample, allowing them to conduct and collect data from faculty in accordance with a letter of approval issued by the relevant authority.

Step 3: To distribute questionnaires online at the same time.

4.Data analysis

The data of demographic variables were analyzed by descriptive statistics; frequency, and percentage. The variables of effectiveness of "one-stop" student community education management were analyzed by Exploratory Factor Analysis (EFA); skewness, kurtosis, mean and Standard Deviation (S.D.). The components of effectiveness of "one-stop" student community education management were analyzed by Confirmatory Factor Analysis (CFA).

Research Conceptual framework

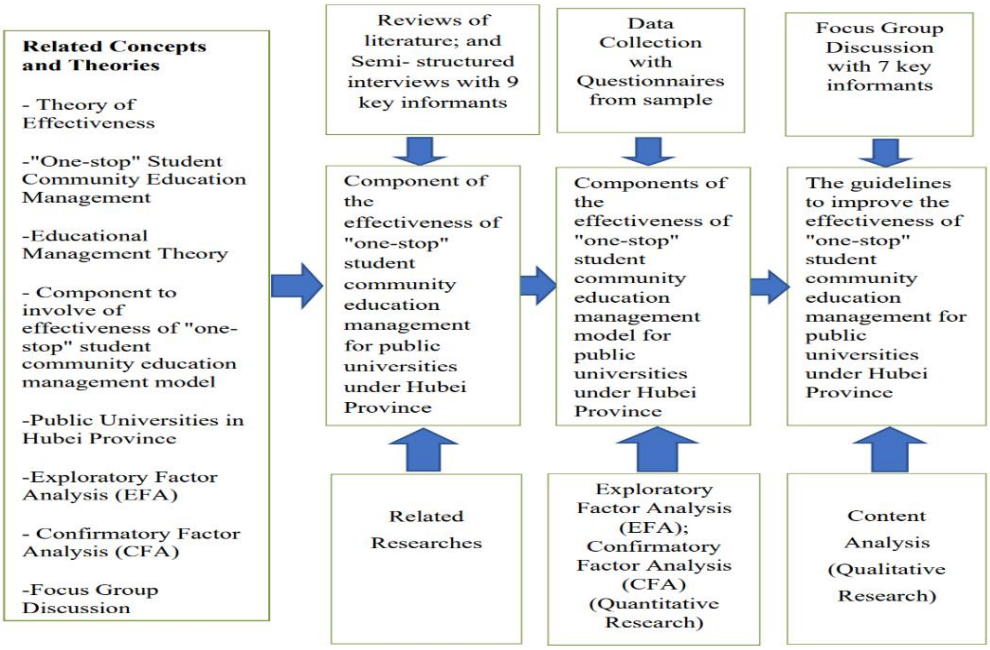

Figure 1 Research Conceptual Framework

Research Results

Section 1: Result of Content Analysis for Research Objective 1

The researcher reviews literature found 48 Sub Variables and there were 23 variables from the interview of key informants. The researcher was to combined the content analysis of the literature review and the analysis of semi-structured interviews with experts, a total of 71 variables are identified. After the expert IOC certification, variables with a score of less than 0.6 were removed, Finally, with 6 components and 66 variables, and 71 variables will be used for questionnaire distribution. And prepared a research instrument as a five-point rating scale questionnaire.

Section 2: Result of Data Analysis for Research Objective 2

According to statistics, there are about 42,875 administrators and teachers in 28 public universities under Hubei Province. In this survey, researcher distributed 381 questionnaires and recovered 381 questionnaires as the final questionnaire results.

Part I: Result of Data Analysis on Questionnaire: Demographic Information

By analyzing the distribution and structural characteristics of universities in Hubei Province, the researcher selected 381 personnel from 28 public universities in Hubei Province to conduct a questionnaire survey including 205 males (53.81%), 107 people aged 41-50 accounted for 28.08%, 192 had master's degrees, accounting for 50.39%, 99 people working experience have 11-20 years, accounted for 25.98%, 133 professors accounted for 34.91%.

Part II Result of Data Analysis on Questionnaire: Exploratory Factor Analysis and Confirmatory Factor Analysis

Table 1 Results of the coefficient of variation table of the questionnaire

Variables	Arithmetic Mean ($\bar{X}$)	Standard Deviation (S.D.)	Skewness (Sk)	Kurtosis (Ku)	Level
V01	3.575	1.204	-0.618	-0.553	High
V02	3.646	1.176	-0.583	-0.588	High
V03	3.606	1.155	-0.539	-0.628	High
V04	3.646	1.176	-0.700	-0.395	High
V05	3.656	1.145	-0.610	-0.451	High
V06	3.635	1.229	-0.695	-0.468	High
V07	3.598	1.187	-0.596	-0.597	High
V08	3.630	1.200	-0.617	-0.604	High
V09	3.659	1.135	-0.549	-0.511	High
V10	3.664	1.097	-0.640	-0.212	High
V 11	3.669	1.124	-0.617	-0.368	High
V 12	3.596	1.160	-0.579	-0.475	High
V 13	3.659	1.123	-0.619	-0.455	High
V 14	3.612	1.177	-0.639	-0.414	High
V 15	3.680	1.141	-0.641	-0.388	High
V 16	3.685	1.145	-0.714	-0.241	High
V 17	3.661	1.153	-0.647	-0.392	High
V 18	3.724	1.083	-0.633	-0.311	High
V 19	3.635	1.197	-0.656	-0.504	High
V 20	3.546	1.238	-0.549	-0.715	High
V 21	3.593	1.203	-0.654	-0.506	High
V 22	3.559	1.252	-0.583	-0.701	High
V 23	3.598	1.187	-0.615	-0.558	High
V 24	3.627	1.151	-0.590	-0.451	High
V 25	3.627	1.211	-0.604	-0.573	High
V 26	3.472	1.264	-0.559	-0.704	High
V 27	3.627	1.230	-0.624	-0.626	High
V 28	3.633	1.197	-0.630	-0.552	High
V 29	3.591	1.208	-0.525	-0.723	High
V 30	3.556	1.190	-0.615	-0.479	High
V 31	3.633	1.232	-0.622	-0.627	High
V 32	3.661	1.171	-0.630	-0.491	High
V 33	3.614	1.238	-0.632	-0.565	High
V 34	3.585	1.274	-0.607	-0.703	High
V 35	3.564	1.222	-0.545	-0.672	High
V 36	3.517	1.254	-0.567	-0.648	High

Variables	Arithmetic Mean ($\bar{X}$)	Standard Deviation (S.D.)	Skewness (Sk)	Kurtosis (Ku)	Level
V 37	3.606	1.193	-0.613	-0.513	High
V 38	3.601	1.228	-0.650	-0.504	High
V 39	3.575	1.204	-0.572	-0.595	High
V 40	3.570	1.271	-0.598	-0.641	High
V 41	3.612	1.182	-0.605	-0.483	High
V 42	3.635	1.206	-0.664	-0.511	High
V 43	3.554	1.248	-0.633	-0.577	High
V 44	3.638	1.185	-0.689	-0.364	High
V 45	3.591	1.252	-0.651	-0.558	High
V 46	3.648	1.238	-0.652	-0.596	High
V 47	3.535	1.236	-0.582	-0.610	High
V 48	3.604	1.260	-0.569	-0.703	High
V 49	3.575	1.230	-0.647	-0.529	High
V 50	3.651	1.230	-0.667	-0.488	High
V 51	3.567	1.211	-0.640	-0.476	High
V 52	3.669	1.195	-0.736	-0.341	High
V 53	3.570	1.226	-0.622	-0.523	High
V 54	3.619	1.205	-0.632	-0.515	High
V 55	3.619	1.192	-0.721	-0.349	High
V 56	3.564	1.244	-0.630	-0.589	High
V 57	3.541	1.238	-0.554	-0.669	High
V 58	3.646	1.142	-0.608	-0.373	High
V 59	3.606	1.208	-0.781	-0.286	High
V 60	3.638	1.271	-0.732	-0.470	High
V 61	3.572	1.202	-0.618	-0.485	High
V 62	3.619	1.246	-0.709	-0.486	High
V 63	3.617	1.246	-0.736	-0.402	High
V 64	3.612	1.217	-0.667	-0.481	High
V 65	3.588	1.278	-0.601	-0.719	High
V 66	3.635	1.244	-0.690	-0.488	High

From Table 1, it is found that overall, the 66 indicators of the effectiveness of "one-stop" student community education management model for public universities under Hubei Province were at high level, the mean score between 3.472 – 3.724 and the standard deviation between 1.083 – 1.278, this indicating that the respondents had opinions about the operational level of the indicator of the administrators were at a high level. Included the skewness and kurtosis value were in the range of normality (skewness and kurtosis were consistent with the standard criteria, the value not more than 2). This mean the data from sample size was representative of the population.

Table 2 The KMO test and the Bartlett's test

KMO and Bartlett's Test		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy		0.961
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. ChiSquare	16802.218
	df	2145
	Sig.	0.000

The results of KMO test in the following figure show that the value of KMO is 0.961. Meanwhile, the results of Bartlett spherical test show that the p-value of significance is 0.000 * * *, which is significant at the level, the null hypothesis is rejected, the correlation is variable, the factor analysis is effective, and the degree is suitable.

Table 3 The Principal Component Analysis

Component	**Initial Eigenvalues**			**Rotation Sums of Squared Loadings**		
	Eigenvalues	**% of Variance**	**Cumulative**	**Eigenvalues**	**% of Variance**	**Cumulative**
1	25.146	38.099	38.099	11.570	17.530	17.530
2	4.091	6.199	44.298	6.699	10.150	27.680
3	3.007	4.556	48.854	6.147	9.313	36.993
4	2.448	3.709	52.564	5.500	8.334	45.327
5	2.218	3.361	55.925	5.100	7.728	53.055
6	1.719	2.604	58.528	3.612	5.473	58.528

Table 3 shows the number of constituent factors of "one-stop" student community education management model. It was found that the eigenvalues of 6 components were greater than 1. Component weight greater than 0.50 in multi components, the researcher will choose the highest weight in that component and when considering the above criteria, it was found that

there were only 6 components (the eigenvalue = 3.612 which greater than 1) and overall could explain the variance at 58.528%.

Table 4 Loading Factor after orthogonal rotation

Variable	Factor Loading value					
	Component 1	Component 2	Component 3	Component 4	Component 5	Component 6
V56	0.737					
V52	0.707					
V41	0.698					
V40	0.694					
V60	0.693					
V43	0.681					
V54	0.680					
V51	0.680					
V55	0.675					
V45	0.674					
V59	0.674					
V49	0.666					
V47	0.662					
V50	0.656					
V46	0.652					

V44	0.651					
V57	0.642					
V58	0.641					
V48	0.639					
V42	0.629					
V53	0.576					
V39		0.720				
V29		0.700				
V30		0.695				
V34		0.678				
V38		0.677				
V28		0.658				
V31		0.655				
V35		0.606				
V36		0.601				
V37		0.582				
V32		0.548				
V33		0.543				
V16			0.699			

Variable	Factor Loading value					
	Component 1	Component 2	Component 3	Component 4	Component 5	Component 6
V15			0.698			
V17			0.695			
V18			0.692			
V14			0.682			
V11			0.663			
V13			0.657			
V09			0.653			
V10			0.635			
V12			0.620			
V23				0.700		
V27				0.685		
V22				0.680		
V24				0.677		
V26				0.672		
V19				0.663		
V21				0.655		
V25				0.653		

V20				0.648		
V04					0.717	
V08					0.716	
V01					0.704	
V02					0.684	
V06					0.680	
V05					0.677	
V07					0.668	
V03					0.659	
V64						0.694
V62						0.681
V63						0.680
V65						0.657
V66						0.600
V61						0.596
Total (66)	21	12	10	9	8	6

From Table 4, it is found that there are 6 components 66 indicators of "one-stop" student community education management model for public universities under Hubei Province: Component 1 consists of 21 indicators, factor loading between 0.576-0.737. Component 2 consists of 12 indicators, factor loading between 0.543-0.720. Component 3 consists of 10 indicators with factor loading between 0.620-0.699. Component 4 consists of 9 indicators with factor loading between 0.648-0.700. Component 5 consists of 8 indicators with factor loading between 0.659-0.717. Component 6 consists of 6 indicators with factor loading between 0.596-0.694.

From the Exploratory Factor Analysis by factor extraction method, all 6 significant elements were obtained for the convenience of naming the components that meet the specified criteria. Researchers named each new component based on student community education management, as shown in Figure 1.

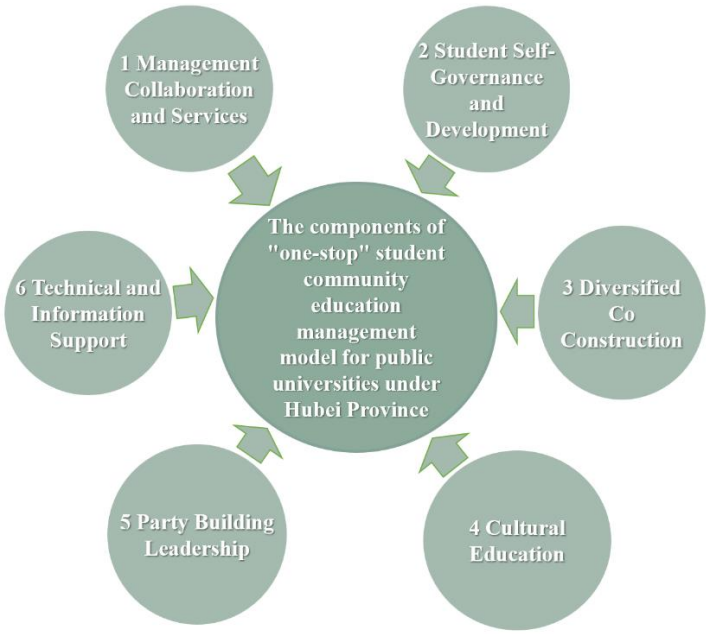

Figure 1 The Component of "one-stop" student community education management model for public universities under Hubei Province.

Confirmatory factor analysis is used to test whether the relationship between factors and test items conforms to the designed research model, so most empirical papers will use confirmatory factor analysis to test the fit of the data and the model.

By analyzing the Pearson Correlation Coefficient of the model. It is found that the correlation coefficient in each pair of components in this study was very low, this was showed that each component was independent of the other and the convergent varidity, CR. (Composite reliability) between 0.8 to 0.863, were more than 0.70, include AVE. (Average Varience Extraction) between 0.557 to 0.586 were more than 0.50. This was indicated that the variables or indicators within each measurement model in this study have a reliability and validity (Fornell & Larcker, 1981; Diamantopoulos & Siguaw, 2000; Graham, 2006; Hair, et.al. 2010; Kline (2016).

After measuring the initial model and modifying the structural model, the final model has a good fit and corresponding model fitting index are obtained as follows:

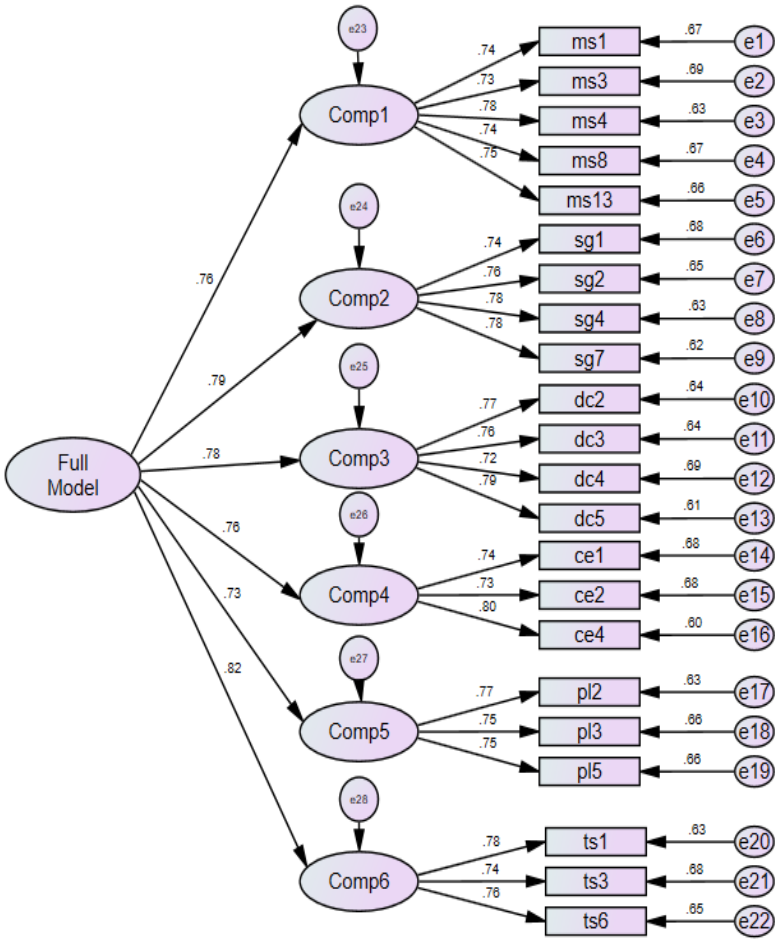

chi-square=231.052 df=203 cmin/df=1.138 p=.086 GFI=.948 AGFI=.936 CFI=.993 TLI=.992
IFI=.993 PNFI=.830 Standardized RMR=0.032 RMSEA=.019

Table 5 Fitting index of confirmatory factor analysis model

Adaptation index	Standard	Model	Result
Chi-square (x^2)	P > 0.05	x^2=231.05, p=0.086	fit
Relative Chi-square (χ^2/df)	≤ 2	1.138	fit
GFI	0.90<GFI≤ 1.00	0.948	fit

AGFI	0.90≤AGFI≤ 1.00	0.936	fit
CFI	0.95≤CFI≤1.00	0.993	fit
TLI	0,90≤TLI≤1.00	0.992	fit
RMSEA	0.00≤RMSEA≤0.08	0.019	fit
Standardized RMR	<0.05	0.032	fit

From the Table 5, that the Chi-squar/df value is 1.138, comply with data standards;chi-square value is 231.05, comply with data standards; GFI value is 0.948, comply with data standards; AGFI value is 0.936, comply with data standards; TLI(NNFI) value is 0.992, comply with data standards; CFI value is 0.993, comply with data standards; RMSEA value is 0.019, comply with data standards; SRMR value is 0.032, comply with data standards.

The effectiveness of "one-stop" student community education management model of Animation major in public universities under Hubei Province consist of six components and 22 key variables as follows:

Component 1: Management Collaboration and Services (ms) 5 variables.
Component 2: Student Self-Governance and Development (sg) 4 variables.
Component 2: Student Self-Governance and Development (sg) 4 variables.
Component 3: Diversified Co Construction (dc) 4 variables.
Component 4: Cultural Education (ce) 3 variables.
Component 5: Party Building Leadership (pl) 3 variables.
Component 6: Technical and Information Support (ts) 3 variables.

Based on the CFA analysis results, it can be concluded that the effectiveness of the "one-stop" student community education management model includes 6 components: (1) management collaboration and services, (2) student self-governance and development, (3) diversified co construction, (4) cultural education, (5) party building leadership, and (6) technical and information support. That is, these 6 components will improve the development of effectiveness of "one-stop" student community education management model in Hubei Province. Among them, technical and information support which has the greatest impact on management effectiveness, and party building leadership, which has the least impact on management effectiveness.

Section 3: Result of Data Analysis for Research Objective 3:

A content analysis of the data from focus group discussions was performed. Based on the principle of freedom and voluntariness, the experts spoke freely in the discussion and proposed the direction of goal 3. According to the research results of research objective 2, and set guidelines for goal 3 for improving the effectiveness of "one-stop" student community education management model for public universities under Hubei Province. Respectively, for component 1, component 2, component 3, component 4, component 5, component 6 and to discuss the guidelines.

The researcher sorted out and analyzed the discussions of 7 experts, 100% suggest adjusting "Party building leadership" to its primary position. And reached 6 guidelines, and the following conclusions: (1) Strengthen ideological and political guidance, and build a community of values. (2) Build a basic support platform, create offline physical spaces and online virtual communities, and improve the student management and service system. (3) Sort out and construct a "one-stop" student community education management organizational system. (4) Promote the construction of practical student communities and establish a long-term operational mechanism. (5) Guided by assessment, promote the construction and continuous operation optimization of a "one-stop" student community education management model. (6) Deepen the construction of a one-stop student community education management model and data application.

Discussion

Based on the research objectives, the discussion will be presented as follows:

Section 1 Discussion about major findings of objective 1:

In Section 1, Combined with literature review and semi-structured interviews with 9 key informants, through Exploratory Factor Analysis, the researcher constructs the dimensional framework of the effectiveness of the “one-stop” student community education management model for public universities under Hubei Province from six components: management collaboration and services, student self-governance and development, diversified co construction, cultural education, party building leadership, technical and information support. The six components of the research results are important elements in building the effectiveness of the "one-stop" student community education management model, and are also an important means of improving student affairs education management.

Component of Management Collaboration and Services. Chen Jun (2017) found that effective management collaboration requires the establishment of a reasonable organizational structure and collaboration mechanism to ensure collaboration among various management departments and form an organic work network. The research results are consistent with the research direction of Li Diao & Chen Zhi (2019). In addition, research by Chen Xiangmin & Zong Hejing (2014) found that building an information sharing platform allows various management departments to share student information and community dynamics in real time. Regularly conduct cross-department training and communication to ensure that each department understands each other's work priorities and needs. This helps enhance overall team cohesion and collaboration. Corresponding to the research of Dong Yinglong (2014). Research by Xu Hongye (2021) found that a good management collaboration mechanism can ensure the orderly operation of various services, and high-quality services require efficient management support. Together, they form a relatively complete management system to ensure that the "one-stop" student community can provide students with comprehensive, personalized, and efficient support and services. This component plays a key role in the effectiveness of the “one-stop” student community education management model.

Component of Student Self-Governance and Development. This research result is consistent with the theory or research of Jin Guo (2013), who implemented it through the establishment of student self-government organizations, such as student unions, autonomous committees, etc. These organizations can be responsible for organizing student activities, resolving internal disputes, feedback student opinions, etc., and promote students' self-

management and self-service. The research results are consistent with the research direction of Xiao Yuchang (2023). In addition, research by Shi Longping & Chen Jiajun （2021） found that effective student self-government requires students to play an active role in the decision-making and management of community affairs. Corresponding to the research of Zhao Wei & Zhang Keqin (2023). Research by Lin Dongdong & Xu Shuo (2023) found that the student community should provide a variety of activities and resources to support the development of students' personality and the cultivation of interests. Through the effective organization of student autonomy and development, the student community can better meet the individual needs of students and promote the overall growth of students. Student autonomy and development is a key component, involving students' participation in management decision-making, developing and enriching personality, and exercising leadership.

Component of Diversified Co Construction. This research result is consistent with the theory or research of Wang Yi (2022), who introduced professionals from different subject areas to promote interdisciplinary cooperation. Integrate social resources, including enterprises, industries, community organizations, etc., to provide students with support in internships, employment, entrepreneurship, etc. The research results are consistent with the research direction of Liu Run (2021). In addition, Ma Chengyao (2022) found that students' sense of identity and responsibility for student community affairs can be enhanced by organizing volunteer activities, community cultural festivals, student councils, etc. Research by Liu Wenbo (2021) found that the active participation of faculty and staff is the key to the construction of a "one-stop" student community. Corresponding to the research of Zhu Wei (2022). Through diversified co-construction, the student community can better bring together the strengths of all parties, promote resource sharing, smooth information flow, and achieve in-depth interaction and collaborative development among student community members. This model helps enrich students' learning experience and enhances community cohesion and vitality. The research focus, research field and research objectives of this study are different from those of this paper.

Component of Cultural Education. This research result is consistent with the theory or research of Zhao Jianping (2016). Zhao Jianping should focus on cultivating students' humanistic qualities, values and cultural tastes in a student community environment, highlighting the integration of political culture and strengthening academic Cultural guidance, improving the taste of entertainment culture, advocating people-oriented management culture, and transforming non-mainstream culture in the community. In addition, Li Min & Zhang Ke (2022) found that it is necessary to create a highly recognizable and distinctive student community culture, educate people with culture, and focus on exploring the geographical environment of colleges and universities, school history. The research of Hu Xuefeng (2022) found that carrying out active and healthy campus cultural activities and creating a good campus cultural atmosphere can enable teachers and students to be subtly influenced by spiritual culture. Corresponding to the research of Li Jingbing (2023). In the process of development and innovation from "knowledge education" to "cultural education", colleges and universities have put forward higher requirements for cultural education. The research focus, research field and research objectives of this study are different from those of this paper.

Component of Party Building Leadership. This research result is consistent with the theory or research of Wen Jun (2022). Wen Jun carries out party building work in the construction of "one-stop" student communities in colleges and universities, and must give full play to the political leadership of grassroots party organizations, The role of ideological leadership, organizational leadership, and institutional leadership in the student community should be integrated into the daily life of students through innovative institutional mechanisms, strengthening ideological and political learning, and strict disciplinary requirements to improve the quality of party building and broaden party building. The research results are consistent with the research direction of Yin Zhuojun (2017). In addition, Zhu Qin (2022) found that it is necessary to build a smart party building work system in colleges and universities, strengthen the construction of smart party building work platforms, improve the ability of party building staff to use intelligent and information-based equipment. Research by Chen Cheng & Li Yangfan (2023) found that constructing a party-building work system for college student communities in the new era will transform the party's organizational and institutional advantages into the governance advantages and governance effectiveness of the student community. Corresponding to the research of Mao Shiming (2022). Integrate the Party's guiding ideology into students' daily life and study to promote students' all-round development. The focus, research area, and research objectives of this study are different from those of this study.

Component of Technical and Information Support. This research result is consistent with the theory or research of Jiang Guxun (2022). Jiang Guxun has used Internet technology to make student community work more intelligent and Professional and safe. The research results are consistent with the research direction of Yin Zhuojun (2017). In addition, Tan Yiyin (2019) found that advanced digital platforms and information management systems can be used to standardize and integrate various management tasks in student communities and improve management efficiency. Li Shiyu & Ding Ding (2023) found that big data analysis technology can be used to study students' growth patterns and development trends, provide scientific basis for schools, and formulate personalized education plans and management strategies. It is a key component of the "one-stop" student community education management model, which enables the school governance system to adapt to the requirements of the new era and achieve useful exploration of high-quality development.

Section 2 Discussion about major findings of objective 2:

The components and indicators model of the effectiveness of "one-stop" student community education management model public universities under Hubei Province. Based on the major findings, studying from six components, that the development of effectiveness management model, the 22 key variables are founded and Model fit with empirical data for all indicators. Through these variables. The model was analyzed by confirmatory factor analysis, and good model results were obtained based on the data.

First, the research method is based on the valid data obtained by the analytical tools, with good validation results and good model results. The corresponding structural equation model was established by analyzing the model data by confirmatory factor analysis. Through model analysis, this study obtained a good model structure on the basis of available data analysis. However, in addition to the data itself, further research and analysis by experts in related fields are needed to better illustrate the validity of the model. Through the confirmatory factor analysis, six components of the effectiveness of "one-stop" student community education

management model public universities under Hubei Province will be discussed, the result consistent with Shi Longping (2021) and Yan Ming (2022).

Section 3 Discussion about major findings of objective 3:

There are a total of six guidelines: one for each component. The results of this study are the same as the components of Objective 1. Among them, the most important part of Party building leadership: Strengthen ideological and political guidance, and build a community of values. Continuously improve the working mechanism of adhering to and strengthening the Party's leadership in the "one-stop" student community, and form a pattern of Party building work in student communities where the Party's leadership is "vertical to the bottom, horizontal to the edges, and fully covered". Integrate the leadership and construction of the Party throughout all aspects of student community construction, and build a good political ecology in student communities. The result as the same with Xiao Yuchang (2023), Xia Xiaochen & Cao Yu (2022). Through the "one-stop" student community education management model, the student community forms a common value system under the leadership of party building, fully utilizes technological means to achieve information support, cultivates the ability of student autonomy and development, promotes diversified development and cultural inheritance of the student community, improves overall effectiveness through collaborative management, and forms a comprehensive student community education management system. Comprehensive suggestions have been provided for improving the effectiveness of the "one-stop" student community education management model in universities. Further deepen the research mechanism on the effectiveness of the "one-stop" student community education management model.

Recommendation

Part I: Recommend for Policies Formulation

1.Government: Policy support for the "one-stop" student community education management model in universities, providing technical and resource support, and creating a good management environment for universities.

2.University: Integrating the concept of student community management into campus cultural construction and advocating for student participation in community management.

3.Administrator: Build a student community management organization, clarify its functions, coordinate its operations, and promote the construction and long-term operation of student communities.

4.Teacher: Develop an assessment mechanism to link the implementation of student community education management models with teacher performance and stimulate enthusiasm.

Part II: Recommendation for Practical Applications

1.Strengthen student leadership training.

2.Comprehensive data analysis and mining.

3.Build an online resource platform.

4.Continuous training for counselors and mentors.

5.Strengthen cooperation with enterprises and society.

6.Establish an evaluation feedback mechanism.

7.Continuous improvement and innovation.

Part III: Recommend for Further Research

1. Research and development of Party Building Leadership

Optimize the leadership mechanism of party building, strengthen the combination of party building and discipline, strengthen party member training and incentives, and promote the collaborative cooperation between party building and student community governance. Promote the Party building leadership model to better adapt to the needs of student communities and enhance the overall level of educational management in schools.

2. Research and development of Technical and Information Support

Pay attention to intelligent technology integration, information security and privacy, digital learning environment, real-time feedback and adjustment, digital governance strategy, and other aspects.

3. Research and development of Student Self-Governance and Development

Self-management training, innovate self-service mechanisms, establish mentor systems, promote student self-service community construction, and improve student participation mechanisms.

4. Research and development of Diversified Co Construction

Explore diverse cooperation mechanisms among schools, communities, and enterprises, innovate forms of community activities, and enhance students' sense of mission and responsibility in community participation.

5. Research and development of Cultural Education

Cultural identity and values. Explore the cultural identity and core values of the university. Analyze how universities define and communicate their cultural values, such as academic excellence, diversity, inclusion, innovation, or community engagement. Explore how cultural values shape institutional policies, practices, and decision-making processes.

6. Research and development of Management Collaboration and Services

Communication: Investigate internal communication practices within universities. Explore the effectiveness of communication channels and platforms used to disseminate information among faculty, staff, and administrators. Assess the impact of internal communication on organizational culture, collaboration, and employee engagement.

References

Chen Cheng & Li Yangfan. (2023). Research on the Construction of Party Building System for College Student Communities in the New Era. *School Party Building and Ideolo gical Education.* (01), 29-32.

Chen Jun. (2017). Exploration and Construction of the "One Stop" Student Comprehensive Affairs Hall in Our School. *Higher Education and Economics*. (4),38-41.

Chen Xiangmin & Zong Hejing. (2014). Research on the Construction of Community Management Model for College Students. *Journal of China Youth Institute of Politi cal Science.* (06), 61-64

Dong Yinglong. (2014). The Enlightenment of the Western Accommodation College System on the Dormitory System and Cultural Construction in Chinese Universities. *Educational Exploration.* (10), 152-153.

Hu Xuefeng. (2022). "One stop" student community construction in universities: values, difficulties, and approaches. *Journal of Chi Zhou University.* (06), 65-68.

Jiang Guxun. (2022). Analysis of the "one-stop" student community construction from the perspective of internet technology. *Higher Education in China.* (22), 53-55.

Jin Guo. (2013). A Review of "Autonomy" and "Other Governance" in the Student Management of Modern Chinese Universities. *Management of Higher Education Institutions.* (02), 116-124.

Li Diao & Chen Zhi. (2019). Strategies for constructing a "one-stop" student community education management model in universities. *School Party Building and Ideological Education.* (12), 65-68.

Li Min and Zhang Ke. (2022). Research on collaborative education of "one-stop" student communities in universities in the new era. *Beijing Education (Moral Education).* (12), 20-27.

Li Shiyu & Ding Ding. (2023). Research on the Construction Path and Optimization Strategies of a "One Stop" Student Community from the Perspective of Complex Theory - Based on the Observation of the Model of Beijing University of Aeronautics and Astronautics. *Research on Ideological Education.* (06), 138-143.

Lin Dongdong & Xu Shuo. (2023). A Study on the Comprehensive Management Model of "One Stop" Student Community Education. *School Party Building and Ideological Education.* (01), 90-93.

Liu Run. (2021). On the Expansion of the Educational Function of Community Space for College Students in the New Era. *Ideological and Theoretical Education.* (04), 108-111.

Liu Wenbo & Chen Cheng. (2021). The connotation and implementation path of community management and education for college students in the new era. *School Party Buildi ng and Ideological Education.* (23), 67-70.

Ma Chengyao. (2022). Reflection on promoting the comprehensive management of "one-sto p" student communities in universities from the perspective of holistic governance. Ideological and *Theoretical Education.* (03), 96-101.

Shi Longping & Chen Jiajun. (2021). Research on the Mechanism of Collaborative Education in College Student Communities in the New Era - Based on the Observation of Zhejiang University's "One Stop" Student Community Comprehensive Management Model. *Research on Ideological Education.* (03), 149-154.

Tan Yiyin. (2019). A Preliminary Study on the Construction and Management of College Student Communities. *Education Modernization.* (69), 123-125.

Wang Yi. (2022). The value implications, practical problems, and practical approaches of the "one-stop" student community construction in universities. *Ideological and Theoreti cal Education.* (02), 107-111.

Wen Jun. (2022). Practical Exploration of Community Emotional Governance for College Students from a Spatial Perspective - Taking the "Zhi Xing College" of D University in Guangdong Province as an Example. *Journal of the National School of Education Administration.* (08), 34-42.

Xi Jinping. (2017). Xi Jinping's Discussion on Governance and Governance: Volume 2. *Foreign Language Publishing House*, 376.

Xiao Yuchang. (2023). Exploration of “one-stop” student community education management and services in colleges and universities. Innovation and practice of teaching methods. *Scientific Research and Academic Inquiry*, 2 (5).

Zhao Jianping. (2016). Issues and Countermeasures: Several Reflections on the Construction of Community Culture for College Students. *Adult Education in China*. (06), 55-57.

Zhao Wei, Zhang Keqin, & Dong Zhaoqin. (2023). Research on entrepreneurship and inno vation education in universities under the "one-stop" student community compre hensive management model. *School Party Building and Ideological Educa tion.* (03), 87-89.

Zhu Qin. (2022). Research on the "one-stop" service management path for student com munities under the guidance of smart party building. *Modern Education Forum.* (6), 13-16.

Zhu Wei. (2022). Exploration of the "one-stop" student community education management service model in universities. *Adult Education in China*. (12), 18-21.

The Counselors Leadership Development Guidelines for Administrators in Universities under Hubei Province

Feng Jinli,
Somsak Chanphong and Nitwadee Jirarotephinyo
Bangkok Thonburi University, Thailand
Huanggang Normal University, China
Corresponding Author, E-mail: 156220479@qq.com

****

Abstract

The objectives of this research were: (1) to explore components and indicators of counselors leadership development guidelines for administrators in universities under Hubei province; (2) to propose guideline to improve counselors leadership development guidelines for administrators in universities under Hubei province.The research was a mixed methodology research. The population were 577 administrators counselor and counselors. The sample was 238 administrators and counselors. Determined sample size with Krejcie and Morgan's table , and obtained by stratified random sampling technique. 7 key informants were mainly heads of academic and engineering departments, department secretaries, deputy secretaries, and counselors with more than five years of student work experience in five normal public universities in Hubei Province. Selecting by purposive sampling.The instruments were semi-structured interview form, five-point rating scale questionnaires and Focus Group Discussion form.

The response rate of questionnaires was 100%. Statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, Standard Deviation, Exploratory factor Analysis , and content analysis was employed. The The research findings were: (1) counselors leadership development for administrators in universities under Hubei province consists of five components and 44 indicators: ideological and political guidance, interpersonal relationships and action skills, the appeal that unites people's hearts,educational management ability and situational factors; (2) There were five guidelines to improve counselors leadership development guidelines for administrators in universities under Hubei province .

Keywords: Counselor Leadership Development； Administrators Universities under HuBei Province

Introduction

The report of the 20th National Congress of the Communist Party of China (2022) pointed out: "Education is a major plan of the country and a major plan of the Party. What kind of people to train, how to train people, and for whom to train people are the fundamental issues of education." "The foundation of educating people lies in establishing morality."Colleges and universities are the main place for cultivating moral character, and counselors play an important role as the main body of education and management of college students. The expansion of college enrollment and educational reform have gradually evolved the identity of counselors from the traditional ideological and political educator to the multiple identities of educator, manager and service provider (Yang Xuelian. 2014). The rapid development of the Internet

* Received: January 23, 2024; Revised: February 20, 2024; Accepted: February 21, 2024

and information technology has a profound impact on the growth model of college students and brings new challenges to the educational management work of counselors. In the context of the current deepening of higher education reform and the increasingly diversified characteristics of college students, the roles and responsibilities of counselors have also evolved (Geng Keyao 2015). The leadership level of counselors will be directly related to the growth and success of college students, and counselor leadership is affected by many factors, including personal internal factors and external work environment (Yang Lu, Liu Ting. 2020). Facing the characteristics of college students in the new era, what challenges will counselors face in their educational management work? What factors will affect the leadership of counselors? How to improve counselors' leadership skills? Exploring these issues will become very necessary and meaningful. The discussion of this study can effectively help counselors and colleges and universities better deal with new situations and new problems in student education management.

In order to solve this problem, the researchers conducted an in-depth study of the quality and leadership level of counselors through semi-structured interviews with educational managers and counselors. The researchers used exploratory analysis to study the components of counselor leadership. Provide scientific leadership training programs for colleges and universities through focus group discussions, help counselors better cope with work challenges in the new situation, and promote the improvement of the quality of talent training in colleges and universities. Therefore, research on counselor leadership not only has theoretical value, but also has guiding significance for practical work.

Research Objectives

1.To explore components and indicators of counselors leadership development guidelines for administrators in universities under Hubei province.

2.To propose guideline to improve counselors leadership development guidelines for administrators in universities under Hubei province.

Research Methodology

1. Population and sample

The population is 577, they are counselor administrators and counselors. They came from five public normal universities in Hubei Province. The researcher used Krejcie & Morgan's table (1970). Stratified sampling technique was used and the sample size was 238 administrators and counselors. The seven main informants are secretaries, deputy secretaries and counselors with rich experience in student management from five universities in Hubei Province. The key informants were nine experts who participated in a focused group discussion to discuss the five components obtained through exploratory factor analysis and provide guidance on improving counselor leadership.

2. Research instruments

The researcher used a three-part questionnaire; Part 1: General Information of respondents (6 items), and Part 2: The Counselor Leadership Development In Universities Under Hubei Province（Five-point rating scale） (44 items). Part 3: Suggestions and additional comments (Open Ended).

The instrument starts from step (1) as a questionnaire. Content validity and reliability were used to evaluate the quality of the questionnaire. For content validity, it was checked by 5 experts and analyzed using index item objective congruence (IOC), and the item value between 0.60-1.00. For reliability, Cronbach's Alpha was used for analysis at 0.889.

3. Data collection

Data collection is done by researcher, make contact with key informants and identify themselves. Send the questionnaire by email. The steps of data collection are as follows:

Step 1: Applied to the BTU Faculty of Education for permission to continue research and to conduct research in accordance with the directed procedures and research plan.

Step 2: The sample has been directly informed of its content scope and research objectives, and has received a formal permission letter from the university to the sample, allowing them to conduct and collect data from faculty in accordance with a letter of approval issued by the relevant authority.

Step 3: To distribute questionnaires online at the same time.

4.Data analysis

The data of demographic variables were analyzed by descriptive statistics; frequency, and percentage. The variables of effectiveness management were analyzed by descriptive statistics; mean, Standard Deviation (S.D.),skewness (Sk.), kurtosis (Ku.). The components of counselor leadership were analyzed through exploratory factor analysis (EFA).

Research Conceptual Framework

Leadership: Susan R. Komives, Nance Lucas(2014) defines leadership as the process of persuasion, or the process by which an individual persuades an organization to pursue goals set by the leader or goals shared by the leader and his or her followers.Zou Yuan(2015)defines leadership refers to the combined efforts of various factors performed by an individual or a group to guide and lead an individual, team or organization toward a goal and to achieve it.

Counselor leadership: Lei Youliang(2016) the counselors leadership refers to the ability of a counselor to educate and guide students to establish correct worldviews, outlooks on life and values, guide students in scientifically formulating career plans and personal development goals, supervise and help students successfully complete their studies, and achieve the goals of various stages of university.refer to the leadership of University counselors is the ideological and political education work carried out by University counselors in order to achieve the fundamental task of cultivating moral character and cultivating people. In the process, the sum of various factors such as values, personality charm and talent quality that exert a positive influence on students mainly includes political leadership, ideological guidance, moral charisma and talent guidance.

Counselors leadership development: refer to a systematic and purposeful process aimed at improving the ability and potential of counselors to play a leadership role in the educational process, to better fulfill their responsibilities in university education management, and to effectively guide Students grow healthily and develop in an all-round way. This development encompasses many dimensions, including personal qualities, professional skills, organizational abilities, and influence on students and the educational mission.

Hubei public normal university:refer to a university in Hubei Province that is funded by the national finance or local government and focuses on training teachers for primary and secondary education. There are five public normal universities in Hubei Province. These five universities are both directly managed by the Ministry of Education and directly managed

by local governments. They are all relatively comprehensive universities. Studying the development of counselor leadership in these universities will be representative in higher education in Hubei Province.

Research Results

Section 1: Result of Content Analysis for Research Objective 1

The researchers reviewed the literature and found 67 sub-variables, of which 55 were derived from relevant literature and 12 new variables were derived from interviews with key informants. The researchers combined the content analysis of the literature review with the analysis of semi-structured interviews with experts and identified a total of 60 variables. Based on the above indicators, the researchers compiled a questionnaire using a five-point Likert scale and sent the questionnaire to 5 research experts for IOC verification. The items with scores lower than 0.5 were revised and items with scores higher than or equal to 0.6 were retained. s project. Finally, 44 variables were obtained, and prepared a research instrument as a five-point rating scale questionnaire.

Section 2 : Result of Data Analysis for Research Objective 1

According to statistics, the five public normal universities in Hubei Province currently have more than 577 counselor administrators and counselors. In this survey, the researchers distributed 238 questionnaires and recovered 238 questionnaires as the final questionnaire results.

Part I: Result of Data Analysis on Questionnaire: Demographic Information

By analyzing the distribution and structural characteristics of universities in Hubei Province that a total of 238 respondents participated in the survey, including 118 males (49.6%) and 120females (50.4%). Among them, 100 people aged lower than 30 years old accounted for 42%, 97 people aged 31-40 accounted for 40.8%, 30 people aged 41-50 accounted for 12.6%, and at least 11 people aged 51-60 accounted for 4.6%.Judging from the age distribution, there are relatively many people under the age of 40 among the sample population interviewed this time. Among the respondents, 59 had undergraduate course degrees, accounting for 24.8%, 150 had master's degrees, accounting for 63%, and 29 had doctoral degrees, accounting for 12.2%.From this set of data, we can see that current university counselors and managers generally have higher academic qualifications. According to the jobs ,158 people as Counselor,accounting for 66.4%,80 people as Administrative Leader,accounting for33.6%.It can be seen from the position distribution that the data is basically consistent with the sample size of this study.For the professional title, it was found that 56 people were assistants with 23.5%,156 people were instructors, with 65.5%,26 people were associate professors, with 10.9%.According to the years of working experience, 49 people have 1-3 years, accounted for 20.6%,85 people have 4-8 years, accounted for 35.7%, 56 people have 9-15 years, accounted for 23.5%, 37 people have 16-20 years, accounted for 15.5%, 11 people have more than 20 years, accounted for 4.6%.From the perspective of working years and professional titles, the interviewees generally have rich work experience, and the distribution of professional titles is generally lecturer or above. The sample population has a high professional level.

Part II Result of Data Analysis on Questionnaire: Exploratory factor Analysis (EFA)

Table 1 Result of Data Analysis on Questionnaire: Analysis of the components and indicators of leadership of university counselors in Hubei Province

Coding	Variable	$\bar{x}$ Mean	S.D.	Sk.	Ku.	T-test	Level
V01	Sharp political awareness and firm political stance	2.996	1.355	0.47	-1.225	3.662**	Moderate
V02	Adhere to the educational philosophy of cultivating morality and nurturing talents	4.294	0.944	-1.831	3.722	3.27**	Highest
V03	Having a broad perspective and the courage to take on responsibilities	4.034	1.039	-1.525	2.389	3.39**	High
V04	Has strong principles, adheres to fair and just handling of affairs, and is fair and just	3.79	1.034	-1.046	1.198	3.347**	High
V05	Integrity and self-discipline, leading by example	2.987	1.224	0.47	-0.853	2.8**	Moderate
V06	Having a solid theoretical foundation and strong theoretical persuasiveness	3.832	0.979	-0.989	1.312	3.526**	High
V07	Have good affinity and are deeply liked and trusted by students	3.903	1.163	-1.221	0.87	6.532**	High
V08	Optimistic and open-minded, with a sense of humor	3.748	1.112	-0.882	0.34	4.525**	High
V09	Having unique personality charm and work style, able to drive and infect others	4.311	0.935	-2.034	4.683	6.265**	Highest
V10	Kind and upright	3.79	1.101	-0.951	0.545	4.926**	High
V11	Strong ability to withstand pressure, good work resilience, able to continue promoting team building under pressure	4.05	1.182	-1.349	1.027	5.315**	High
V12	Emotionally stable and good self-regulation ability	2.945	0.802	-0.099	1.779	4.243**	Moderate
V13	Good empathy, good at listening and empathy	3.735	1.133	-0.921	0.401	8.059**	High
V14	Able to self reflect and constantly summarize experiences	3.815	1.102	-0.963	0.589	4.966**	High
V15	Consistent on the outside and keeping promises	3.807	1.135	-0.925	0.314	5.436**	High
V16	Be enterprising, not satisfied with the status quo, and want to become an influential person	3.782	1.073	-0.92	0.559	5.621**	High

V17	Possess professional knowledge in a wide range of humanities and social sciences disciplines such as psychology, education, management, and law	3.87	1.029	-0.978	0.817	6.055**	High
V18	Be able to transform work experience or cases into research results, and be able to integrate theory with practice	3.895	0.986	-0.826	0.624	5.03**	High
V19	Understand educational trends and grasp student characteristics	4.092	1.059	-1.346	1.447	6.537**	High

Coding	**Variable**	**$\bar{x}$ Mean**	**S.D.**	**Sk.**	**Ku.**	**T-test**	**Level**
V20	Actively participate in job related training and practical activities	3.878	1.054	-0.909	0.539	5.902**	High
V21	Strong organizational skills and good teamwork skills	3.794	0.97	-0.64	0.439	4.977**	High
V22	Skilled in cultivating and guiding student backbone, emphasizing the development of student autonomy and team spirit	3.815	1.006	-0.9	0.828	4.245**	High
V23	Emphasize the construction of class and club organizations, with a good academic atmosphere	3.992	0.955	-0.834	0.621	4.508**	High
V24	Have keen insight and be able to detect students' mental state and emotional changes and formulate coping strategies	3.803	1.022	-0.79	0.55	5.667**	High
V25	Have psychological counseling skills and be able to carry out psychological counseling work on common psychological problems.	3.794	1.029	-0.75	0.447	3.268**	High
V26	Can provide students with targeted career planning and employment guidance	2.987	1.284	0.457	-0.949	5.801**	Moderate
V27	Able to analyze, evaluate and judge crisis events and formulate strategies	3.584	1.165	-0.528	-0.487	8.244**	High
V28	Familiar with crisis management processes and able to resolve crises in a timely manner	3.664	1.241	-0.741	-0.336	9.289**	High
V29	Good at handling interpersonal relationships and strong coordination ability	3.639	1.196	-0.72	-0.232	8.704**	High
V30	Action ability is better than expression ability, and good at handling specific problems	3.563	1.27	-0.616	-0.603	8.566**	High
V31	Being able to keep up with the times, constantly updating work concepts and methods	3.555	1.119	-0.566	-0.198	8.812**	High

V32	In the face of organizational inertia, reflection, organization and innovation are often used to think and solve problems.	3.752	1.372	-0.947	-0.358	10.326**	High
V33	Strong investigative and research abilities	2.937	1.309	0.117	-1.12	6.83**	Moderate
V34	Have strong execution ability (no evasion)	3.655	1.252	-0.819	-0.24	7.47**	High
V35	Get along well with leaders and colleagues and accurately understand organizational intentions	3.563	1.107	-0.574	-0.107	7.62**	High

Coding	Variable	$\bar{x}$ Mean	S.D.	Sk.	Ku.	T-test	Level
V36	Communicate smoothly with parents and leverage the joint efforts of home and school education	3.634	1.112	-0.649	0.001	8.219**	High
V37	Being able to work deeply with students makes him a good teacher and helpful friend in the hearts of students.	3.55	1.251	-0.663	-0.432	6.82**	High
V38	I can coordinate resources that will help carry out the work	2.992	1.312	0.151	-1.142	10.056**	Moderate
V39	Willing to help students develop and help solve students' difficulties	3.588	1.147	-0.718	-0.082	9.036**	High
V40	The school has a good humanistic environment, counselors are valued, and the sense of self-worth is high	4.256	0.86	-1.724	3.99	3.881**	Highest
V41	Counselors have certain autonomy over student education and management methods	3.945	0.891	-1.01	1.685	4.489**	High
V42	The promotion mechanism for counselors is sound and career development is clear. I am willing to continue working in this position.	4.336	0.749	-1.549	3.832	3.76**	Highest
V43	The school attaches great importance to the ability training of counselors and has specialized leadership-related training.	3.924	0.883	-1.188	2.278	4.454**	High
V44	The incentive mechanism for counselors is good, and the counselors are highly professional and professional.	3.937	0.895	-1.155	2.085	4.712**	High

From Table 1, it is found that overall, the arithmetic mean($\bar{x}$) of the 44 variables is between 2.945 – 4.336, which indicates that the arithmetic mean ($\overline{\overline{X}}$) of the level value of the variable was moderate to high, The standard deviation (S.D.) is between 0.749 – 1.372. The larger the standard deviation (S.D.) value, the greater the dispersion of the data.From the standard deviation (S.D.) of about 1, we can see that the data is good, but the degree of dispersion is not high. The skewness (Sk.) is between -2.034 – 0.47, the kurtosis (Ku.) is between -1.225-4.683, It can be considered that the questionnaire data Approximately follows a normal distribution.From the table above, we can see the T test that V01-V44 all show significance ($p<0.05$), which means that the above 44 variables have good discrimination.

Table 2: The KMO test and the Bartlett's test

KMO and Bartlett's Test		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy		0.892
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi Square	5341.171
	DF	703
	Sig.	0.000

Relevant statistical monitoring based on KMO and Bartlett-Kaiser-Meyer-Olkin's test values, Sampling Adequacy (MSA) measurements between 0-1 and Bartlett's Test of Sphere, test statistics, test variables to see if they are related , the KMO test result for the data collected from the study was 0.892.

Among them, the KMO value is used to compare simple correlation coefficient and partial correlation coefficient terms, and its value is between Between 0 and 1. The criteria for factor analysis are: greater than 0.90, very suitable; 0.70-0.90 is appropriate; 0.60-0.70 is inappropriate; less than 0.6 is inappropriate. Bartlett's sphere test value is used for testing. Between items The correlation coefficient of is significant. If significant (sig.<0.05), it is suitable for factor analysis.The analysis at this stage uses principal component extraction factor orthogonal rotation and varimax rotation for analysis (PCA). The criteria used are considered as follows: (1) It is very important that the number of factor loadings is above 0.55 or higher, (2) according to Kaiser's criterion, the eigenvalue is greater than 1, (3) there are more than three components. Through the analysis of the sample data, the results are considered to be very good of.

Table 3 Rotation sums of squared Loadings

Total variance explained									
Items	**Initial eigenvalue**			**Extract the sum of squared loads**			**Rotating load sum of squares**		
	Eigenvalues	Percentage of Variance	Percentage of Cumulative	Eigenvalues	Percentage of Variance	Percentage of Cumulative	Eigenvalues	Percentage of Variance	Percentage of Cumulative
1	9.23	20.978	20.978	9.23	20.978	20.978	8.274	18.803	18.803
2	6.054	13.76	34.737	6.054	13.76	34.737	6.182	14.05	32.853
3	4.813	10.938	45.676	4.813	10.938	45.676	5.551	12.615	45.468
4	3.941	8.956	54.632	3.941	8.956	54.632	3.379	7.68	53.148
5	2.589	5.884	60.516	2.589	5.884	60.516	3.242	7.368	60.516
6	0.98	2.227	62.743						

Table 3 shows the factor extraction. Through analysis, we can see the effectiveness of the leadership components and indicators of university counselors in Hubei Province. A total of 5 factors were extracted from the factor analysis, and the eigenvalue roots are all greater than 1.The researchers used principal component analysis to analyze the constituent elements, and used the maximum variance orthogonal rotation method to extract a total of 5 factors. It is generally believed that the total variance explanation factor extraction rate is greater than 50%, indicating that sufficient information has been extracted. After the scale is rotated, 60.516% of the information can be explained, and its validity is considered good

Discriminant validity refers to the low correlation or significant difference between the potential traits represented by a dimension and the potential traits represented by other dimensions. If the Chi-square value difference is larger and reaches a significant level, it indicates that there is a significant difference, and the discrimination validity is higher. The evaluation condition is that the internal correlation of each dimension is greater than its correlation with other dimensions, and the items with small correlation coefficient of observed variables in the dimension that does not meet the conditions and lower correlation coefficient than the external dimension are eliminated.

Table 4 Shows the factor loads and variables described in each major component after rotating the shaft

Factor loading					
Indicator	**Component**				
	1	**2**	**3**	**4**	**5**
V32	0.861				
V30	0.810				
V28	0.808				
V37	0.807				
V33	0.800				
V34	0.800				
V29	0.797				
V27	0.781				
V31	0.778				

V38	0.777				
V39	0.768				
V35	0.742				
V36	0.711				
V07		0.823			
V11		0.821			
V13		0.817			
V08		0.806			
V15		0.800			
V16		0.799			
V14		0.789			
V10		0.767			
V12		0.750			
V09		0.602			

Factor loading					
Indicator	**Component**				
	1	**2**	**3**	**4**	**5**
V07		0.823			
V11		0.821			
V13		0.817			

V08		0.806			
V15		0.800			
V16		0.799			
V14		0.789			
V10		0.767			
V12		0.750			
V09		0.602			
V19			0.816		
V23			0.750		
V21			0.744		
V17			0.741		
V20			0.728		
V22			0.718		
V25			0.709		
V18			0.709		
V24			0.705		
V26			0.685		
V44				0.826	
V43				0.825	
V41				0.793	
V40				0.748	

V42				0.746	
V04					0.806
V03					0.788
V02					0.768
V06					0.716
V01					0.666
V05					0.665

According to research standards, when the number of variables contained in a dimension is less than 3, the dimension will not be used. At the same time, items with factor loading scores lower than 0.5 are deleted, and items with scores higher than 0.5 are retained. Observing the factor analysis results of the questionnaire on the components of leadership of university counselors in Hubei Province, it was found that the distribution of some items was disrupted. According to the items, factors and related indicators, there were a total of 5 components after the transformation. The researchers formed the new Dimensions are classified and named.

The first part: consists of 13 factors V32, V30, V28, V37, V33, V34, V29, V27, V31, V38, V39, V35, V36.The researchers analyzed the content and dimensions of each variable. This part mainly examined the communication skills of counselors and other personnel, including teachers, parents, schools, and students, as well as their ability to handle and coordinate when encountering problems. and other dimensions that reflect the counselor's action ability. Researchers named this dimension: **Interpersonal relationships and action ability**;

The second part: consists of V07, V11, V13, V08, V15, V16, V14, V10, V12, V09 consists of a total of 10 factors.The researchers analyzed the content and dimensions of each variable. This part mainly examined the emotional traits, personality traits, and moral qualities of counselors. The researchers named this dimension: **The appeal that unites people's hearts**;

The third part: consists of V19, V23, V21, V17, V20, V22, V25, V18, V24, V26, a total of 10 factors.The researchers analyzed the content and inspection dimensions of each variable. This part mainly examined the knowledge, learning abilities, organizational abilities, educational abilities, and practical guidance abilities of counselors in their daily work. The researchers included this The dimension is named: **Educational Management Capability**;

The fourth part: consists of V44, V43, V41, V40, V42 , composed of a total of 5 factors.The researchers analyzed the content and investigation dimensions of each variable. This part mainly examined the external influencing factors of counselor leadership, including campus culture, reward mechanisms, promotion mechanisms, training mechanisms and other policy and institutional factors. The researchers included this dimension Named: **Situational factors**;

The last Part 5: composed of a total of 6 factors, V04, V03, V02, V06, V01, V05,The researchers analyzed the content and inspection dimensions of each variable. This part mainly examined counselors' political literacy, ideological quality, theoretical level, reflecting the political literacy requirements for counselors. The researchers named this part: **Ideological and political guidance**.

Table 5 Components of counselor leadership

Order	**Assembly**	**Number of variables**	**Factor loading**
1	Component 1	13	0.711--0.861
2	Component 2	10	0.602--0.823
3	Component 3	10	0.685--0.816
4	Component 4	5	0.746--0.826
5	Component 5	6	0.747--0.847
	All	44	0.665--0.806

According to Table 4.13, there are 5 components. Component 1 includes 13 indicators, and the factor loading coefficient is between 0.711--0.861; Component 2 includes 10 indicators, and the factor loading coefficient is between 0.602--0.823; Part 3 includes 10 indicators, with factor loading coefficients between 0.685--0.816; component 4 includes 5 indicators, with factor loading coefficients between 0.746--0.826; component 5 includes 6 indicators, with factor loading The coefficient is between 0.747--0.847.Then the researchers conducted data analysis on each component and analyzed the variable factor loading interval, maximum eigenvalue and total variance explanation rate of each component after rotation. And explain the indicators with the largest and smallest eigenvalues.

Based on exploratory factor analysis, variables are extracted into key components by analyzing the most likely conditions. (Maximum likelihood) to obtain important variables, the researchers analyzed, summarized, and named the various components and variables obtained, and finally obtained the five components of leadership components of university counselors in Hubei Province, as shown in Figure 1：

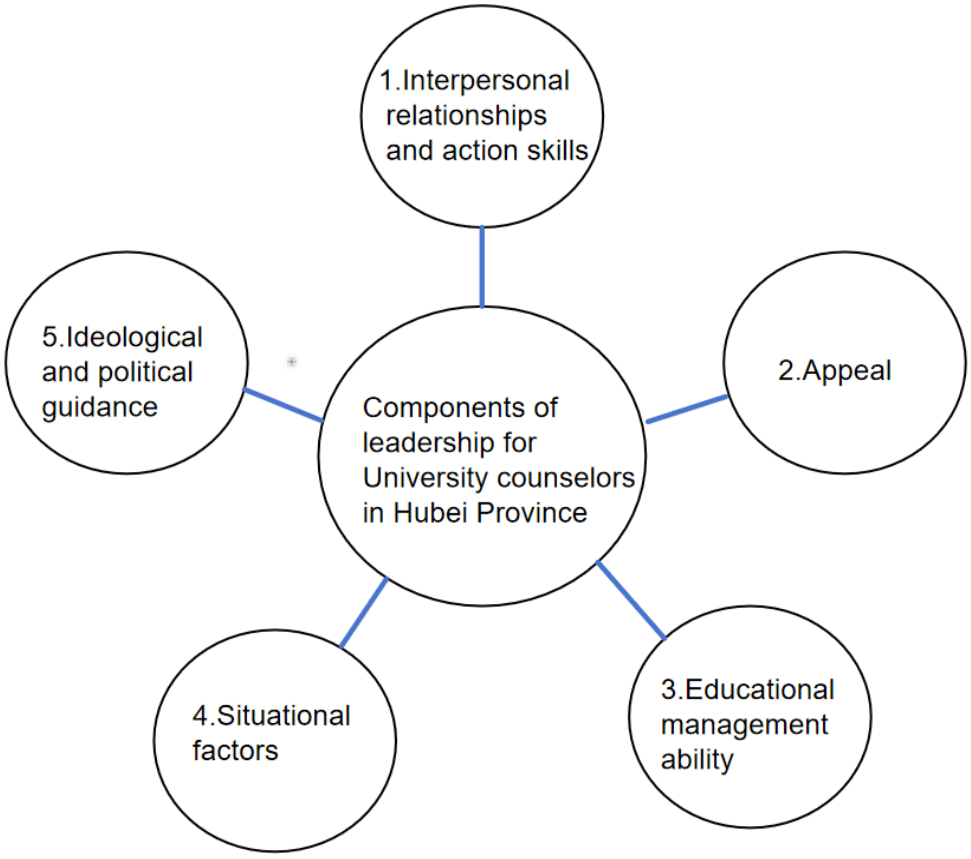

Figure 1 : Components of counselor leadership in Hubei Province

Section 3: Result of Data Analysis for Research Objective 2

Focus group discussions were moderated by the researcher. The key informants are nine experts from universities, including: heads of student management departments, college secretaries, and counselors. They are professionals with more than 10 years of work experience, more than 5 years of team management experience and student management experience. Focus groups discussed the five components and 44 indicators of the exploratory factor analysis provided by the researchers. Based on the principle of freedom and voluntariness, the experts spoke freely, and by exploring the composition of counselor leadership, combined with the current situation and existing problems of counselor leadership, they proposed policies for cultivating counselor leadership in ordinary colleges and universities in Hubei Province.

The researcher sorted out and analyzed the discussions of 9 experts and reached the following conclusions:In conclusion, there were total 25 managerial guidelines, The final summary is summarized into one guideline for each component: (1) Improve interpersonal relationships and mobility: Improve communication skills, focus on teamwork, enhance coordination skills, and improve problem-solving efficiency. (2) Cultivate emotional charisma: Improve counselors' personality charm, pay attention to students' emotional needs, respond positively, and enhance their influence and charisma on students. (3) Improve education management capabilities: maintain learning ability, broaden knowledge base, grasp

educational laws and management principles, improve education management capabilities, and ensure the comprehensive and healthy development of students. (4) Effectively respond to situational factors: Create a good working environment, improve the counselor management mechanism, stimulate counselors' enthusiasm for work, and improve work efficiency. (5)Strengthen ideological and political leadership: Strictly select and hire counselors, focus on examining the counselors' ideological quality and political character, strengthen the educational concept of cultivating moral character, and ensure that students are guided correctly ideologically.As shown in Figure 2:

Figure 2: The guidelines for improving the leadership of university counselors in Hubei Province.

Discussion

Based on the research objectives, the discussion will be presented as follows:

Section 1 Discussion about major findings of objective 1:

In Section 1, Combined with literature review and semi-structured interviews with 7 key informants, the researchers found that the leadership components of university counselors in Hubei Province consist of five parts:(1) Interpersonal relationships and action skills;(2) The appeal that unites people's hearts;(3) Educational management ability;(4) Situational factors;(5) Ideological and political guidance.

Component 1: Although the variables in this component are inconsistent with existing research constructs, they reflect that different research perspectives produce different research conclusions. Counselors are the bridge connecting students and schools, schools and parents. A counselor's communication, coordination and cooperation abilities, that is, a counselor's interpersonal skills, are important abilities for their job qualifications. The conclusion of this study is consistent with Li Xiaojie (2020). The job of counselors is to carry out student management and service work, which is inseparable from cooperation with other teachers and

departments. The conclusions of the study on counselors' cooperation literacy are consistent with the relevant content of He Meng's (2016) study. Counselor leadership is affected by non-power factors, among which counselors' interpersonal skills, affinity, and communication skills are important influencing factors. This is consistent with the relevant research content of Yang Lu and Liu Ting (2020). Through the discussion of relevant research by Xie YaZhuo (2022) and Tan Huan(2014), it was found that the scientific research ability and innovation ability that counselors should possess are important manifestations of counselors' abilities and qualities. The constituent indicators in this part include counselors' Practical and scientific research capabilities. At the action level, it is also reflected in the execution ability and the ability to identify and solve problems. Through the analysis of relevant research on counselor leadership, scholars generally believe that the above action components are important indicators of counselor competency. This conclusion of the researcher is consistent with the research conclusion of Liu Liwei (2022).

Component 2: According to leadership-related theories such as leadership trait theory and great man theory, it is believed that leadership is closely related to the leader's personal traits. The ten indicators in this part cover the personality traits, emotional traits and moral qualities that a qualified leader should possess.Every indicator included in this dimension is a hidden educational force that plays a very important role in promoting the ideological and political education of college students. Indicators V07 and V08 reflect personality characteristics. Improving the affinity and sense of humor of counselors can not only enhance the actual effect of ideological and political education teaching, management and service activities, but also promote the development of good teacher-student relationships and promote the development of affinity and affinity for ideological and political education. Education can have the effect of spring breeze and rain on students. This research conclusion is consistent with related research by Guo Juanxia (2022). Variables V12, V13, V10 and V09 reflect the emotional characteristics of counselors, including personality charm, emotions, etc. Personality charm refers to a person's attractiveness in terms of personality, temperament, ability, moral quality, etc. Counselors' educational guidance to college students is mostly reflected through words and deeds. Therefore, the charisma of counselors is of extraordinary significance in mobilizing and motivating students. The research conclusion is consistent with the research conclusion of Meng Yuan (2019). Variables V15, V16 and V14 examine the counselor's moral character, which are non-power factors. It refers to the subtle influence that counselors have on students when they manage and educate students through their own moral character, knowledge, emotions, etc. This is consistent with Li Shengnan's (2019) research results on the non-powerful influence of counselor leadership.

Component 3: Variables V19, V17, V20, and V22 examine the counselor's learning ability, variables V23, V21, and V26 examine the counselor's organizational ability and practical guidance ability, and variables V2 5 and V24 examine the counselor's psychological counseling ability. These variables were examined based on the counselor's position and job requirements. They are a realistic reflection of counselors' work abilities and professional abilities. This research conclusion is consistent with the Ministry of Education's (2017) Order No. 43 on counselors' job responsibilities. Lei Youliang's (2016) research pointed out that as a counselor, learning ability is the basis of all work, and good learning ability is the guarantee for completing the work efficiently. Striving to achieve the requirements of "learning, research, and leadership" is the goal of improving the work ability of college counselors. The conclusion

of this study is consistent with the research conclusions of Lei Youliang (2016) and Zhang Mingzhi (2016) on counselors' competency.

Component 4: The position power of counselors is the foundation of counselor leadership. In the process of student education management and services, the influence of counselors on students is inseparable from the identity and work responsibilities of teachers as "counselors." This conclusion of the researchers is consistent with relevant research by Hu Guoying (2009). In the research on counselor leadership, most scholars focus on studying counselors from the perspective of non-power factors and ignore the impact of power factors or external factors on counselor leadership. The researchers conducted comprehensive research from both internal and external perspectives, which has certain reference value for the study of counselor leadership. This is consistent with Xu Siqi (2019) on improving the humanistic environment of colleges and universities, improving the social status of counselors, and improving the counselor training mechanism. Some views on incentive mechanisms coincide, and systems such as promotion mechanisms are important ways to enhance counselors' sense of professional value and accomplishment. This conclusion is consistent with the relevant research conclusion of Lei Youliang (2016). Yang Xuelian (2014) talked about that any leadership is composed of power influence and non-power influence. The power and influence of counselors refers to the coercive influence that counselors' status, qualifications and other factors have on students.

Component 5: From the literature, we learned that the counselor position was mainly engaged in political work for college students at the beginning and was the "political leader" of college students. This research conclusion first complies with the relevant provisions of the "Ministry of Education Order No. 43" issued by the Ministry of Education of China (2017). Song Ying's (2021) research pointed out: Ideological guidance is a core component of college counselor leadership, and its expression is consistent with this study. Sha Jun Research (2022) pointed out: Ideological and political work is the fine tradition, distinctive characteristics and prominent political advantages of the Communist Party of China. It is the lifeblood of all work. Colleges and universities are important places for talent training, and counselors are the backbone of ideological and political education for college students. Li Shengnan (2019) pointed out in the study of counselor leadership that counselors' ideological leadership is the core element of counselor leadership. It is important to promote the high-quality development of college students' ideological and political education and achieve the goal of educating people for the party and the country. of great significance. This research conclusion is also consistent with the results of this study.

Section 2 Discussion about major findings of objective 2:

Based on the main research results, the researchers discussed the five components of counselor leadership, and through group discussions came out five guiding principles for improving counselor leadership.From a theoretical and related research perspective, the results of this study are consistent to a certain extent, but are different from previous studies. This study proposes a more comprehensive and effective approach to further improve the construction and development of counselor leadership teams. Suggestions for cultivating and improving counselor leadership are expounded from the perspectives of external environment and internal personal quality, and summarized into the aforementioned five guiding principles. Relevant research conclusions and Zhao Jinghua's (2016) counselor's own personality charm enable students to have a strong sense of identification with the counselor, thereby improving the counselor's authority and influence; Yang Dong (2019) pointed out that counselors must

first aspire to be a A person with noble moral sentiments. They must be diligent, respect students, be willing to contribute at work, and constantly strengthen personality cultivation to infect and influence the surrounding college students; the relevant research conclusions of Yang Lu, Liu Ting, Tao Jianlan, and Ge Lei (2020) are consistent. Research with Fan Huiping (2015) believes that knowledge training for counselors should be strengthened to improve their learning abilities and enrich their knowledge reserves; Lu Yao (2017) pointed out that training plans and The training content adopts a variety of training methods to improve counselors' professional knowledge, business capabilities, management skills and other related research conclusions.

Recommendation

Part I: Recommend for Policies Formulation

1.Improve counselors' interpersonal skills and action abilities, and improve problem-solving efficiency.

2.Pay attention to cultivating the inner qualities of counselors, enhancing their personality charm, and enhancing their influence and charisma on students.

3.Strengthen counselors' education and management capabilities, broaden counselors' knowledge systems, master educational laws and management principles, and ensure the comprehensive and healthy development of students.

4. Create a good working environment, improve the counselor management mechanism, stimulate counselors' work enthusiasm, and improve counselors' sense of professional value

5. Improve the counselor selection and appointment system, adhere to the principle of "having both ability and political integrity, and matching the person with the position", select talents with high ideological and political quality and strong comprehensive ability, and ensure that students receive correct ideological guidance

Part II: Recommendation for Practical Applications

1.Strengthen the training of counselors' leadership capabilities: including training on leadership theory, communication skills and decision-making skills, etc.

2. Establish a counselor leadership evaluation mechanism and use the evaluation results as an important basis for counselor promotion, rewards and punishments.

3. Encourage counselors to participate in student management, including student organizations, activity planning, psychological counseling, etc., to improve leadership and management capabilities.

4. Strengthen cooperation and communication with other departments to obtain support from more departments and better serve students.

5. Serve the goal of talent training, always be student-centered, adjust work strategies and methods according to actual conditions, and ensure the effective display of leadership.

6. To cope with the challenges of the new era, the improvement of counselor leadership will help colleges and universities cultivate more high-quality talents that meet social needs.

7. To promote educational reform and innovation, the improvement of counselors' leadership capabilities will provide impetus for educational reform and innovation and improve the overall effectiveness of educational management.

Part III: Recommend for Further Research

1. Applied research on improving counselors' interpersonal relationships and building action capabilities:

1.1 Research on the application of artificial intelligence in the cultivation of counselors' interpersonal relationships and motivation. Discuss how to use artificial intelligence technology to improve counselors' interpersonal relationships and action capabilities, and provide new possibilities for counselors' training and development.

1.2 A prospective study on crisis management and counselors' mobility. Study the impact of crisis management on counselors' mobility, as well as the forward-looking mobility and scientific crisis handling that counselors should have when facing various crises.

2. Applied research on strengthening and cultivating counselors' emotional charisma:

2.1 Research on the impact of positive psychological qualities on counselors' emotional charisma. By investigating and comparing the positive psychological qualities of different counselors, analyzing their performance in emotional charisma, and proposing effective ways to cultivate the positive psychological qualities of counselors.

2.2 Construction and optimization of counselors' emotional charisma in the new media era. Explore the impact of new media on counselors' emotional appeal and develop targeted training programs to adapt to the new needs of students' emotional experience in the digital era.

3. Applied research on enhancing the capacity building of counselor education and management:

3.1 Research on the training and development of counselors' education and management capabilities. Propose targeted training courses and development strategies, and explore effective training methods and means to improve counselors' educational management capabilities.

3.2 Research on the correlation between counselor team building and education management capacity building. Study the impact of counselor team building on education management capacity building, and provide theoretical support for building collaborative and efficient teams to adapt to the complex management environment of modern universities.

4.Strengthen research on external construction to improve counselor leadership:

4.1 Research on the mechanism of campus culture on counselors' leadership development. By comparing the development status of counselor leadership under different campus cultures, we analyze the impact of various elements of campus culture on the development of counselor leadership, and build a campus culture system that is conducive to the development of counselor leadership.

4.2 Research on policy support and incentive mechanisms for counselor leadership development. Provide suggestions for universities to optimize and improve counselor policy support and incentive mechanisms by exploring the role of policy support and incentive mechanisms in different universities on counselor leadership development.

5.Applied research on strengthening the ideological and political leadership building of counselors:

5.1 Research on the evaluation index system of counselors' ideological and political leadership. This topic selection aims to construct a scientific and reasonable evaluation index system for counselors' ideological and political leadership. The research results can

provide reference for the selection, training and evaluation of counselors, and promote the improvement of counselors' ideological and political leadership.

5.2 The practice and challenges of ideological and political leadership in a cross-cultural environment. Examine how counselors provide cross-cultural ideological and political leadership in an international campus environment, and the practical challenges faced by this leadership model.

References

Geng Keyao.(2015).College counselors of leadership research ——In Hebei Province as an Example.*Agrocitural University of HeBei.* Master's Thesis.

Guo Juanxia. (2022).Study on the Improvement of College Counselors' Affinity. *Northwest Normal University*. Master's Thesis.

He Meng.(2016).The Research Of Core Competency Building Of University Counselors. *Sh an Dong University.* PhD thesis.

Lei Youliang. (2016). Research on leadership of counselors in private universities. *Guizhou Normal University.* Master's Thesis.

Li Shengnan. (2019). Research on leadership improvement of university counselors. *Comparative study of cultural innovation*, P: 25-26

Li Xiaojie.(2020) .The Research of Core Competencies Training of University Counselors In The New Era.*HarBin Normal University*.PhD thesis.

Lu Yao.(2017). Study on the Construction of Competency Model for College Counse lor.*Xi'an University of Science and Technology*.Master's thesis

Meng Yuan .(2019). Research and analysis on leadership in the work of university counselors . *Knowledge Library*, P: 49-50.

Ministry of Education. (2017). Regulations on the construction of counselor teams in ordinary universities and universities,*[2017] No. 43*

Sha Jun. (2022).Research on the core quality of College Counselors ——Take Shanghai universities as an example.*Northeast Normal University*,PhD thesis.

Song Ying.(2021). Research on the improvement of leadership of university counselors. *East China University of Political Science and Law*. Master's thesis.

Susan R. Komives, Nance Lucas.(2014). Exploring Leadership for university students who want to make a difference. Beijing: *China Renmin University Press*, P: 26～35

Tan Huan.(2014).A Research on t Soft Power of Colleges and Universities Counselors in New Media Environment.*Guangxi Normal University*.Master's thesis.

Xie YaZhuo. (2022).Research on Competency Model of College Student Affairs Manage ment, *Northeast Normal University*.Master's thesis.

Xu Siqi. (2019). Research on leadership improvement of independent university counselors. *Northwest A&F University*. Master's thesis.

Yang Lu, Liu Ting, Tao Jianlan, Ge Lei .(2020) .Review of research on the non-powerful influence of college counselors. *Journal of College Counselors,* 2020.03. Volume 12, Issue 1.

Yang Xuelian. (2014). Research on the leadership role and "leadership" cultivation of university counselors in my country . *Guangdong University of Foreign Studies.*

Zhang Mingzhi. (2016). *Research on improving the competency of college counselors based on team role theory*,Southwest University. PhD thesis

Zhao Jinghua .(2016). Research on the improvement of non-institutional influence of university counselors - analysis based on the six-dimensional leadership model . *Journal of Minnan Normal University (Philosophy and Social Sciences Edition)*, 2016. 30 (1)

The Development of Academic Management of Arts and Crafts Major in Universities Under Liaoning Province

Liu Ning,
Somsak Chanphong and Vorachai Viphoouparakhot
Bangkok Thonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 1399696366@qq.com

****

Abstract

For the cultivation and construction of arts and crafts talents in application-oriented undergraduate colleges and universities, colleges and universities should pay attention to innovation and integration, meet the needs of professional development, keep up with the trend of social development, actively carry out scientific research activities, strengthen school-enterprise cooperation, encourage teachers to participate in relevant competitions, carry forward local culture, and constantly innovate and optimize the arts and crafts talent training program. Guide for the development of Academic Management Mode of Arts and Crafts Major in colleges and universities of Liaoning Province For the training and construction of arts and crafts talents in undergraduate colleges and universities of Liaoning Province, colleges and universities should pay attention to innovation and integration, adapt to the needs of professional development, keep up with the trend of social development, actively carry out research activities, strengthen school-enterprise cooperation, encourage teachers to participate in relevant competitions and promote local culture. Constantly innovate and optimize the academic management of arts and crafts talents.

Under the influence of international organizations such as UNESCO, the European Union and the Organization for Economic Cooperation and Development, many countries have taken core literacy as the focus of teaching reform. In 2014, the Ministry of Education issued the Opinions on Comprehensively Deepening Curriculum Reform and Implementing the Basic Tasks of Moral Education, pointing out that it is necessary to adhere to systematic design, overall planning of reform in all aspects of education, integration and utilization of various resources, overall coordination of various forces, and realization of whole-curriculum education, whole-curriculum education and whole-person education. Therefore, improving the construction of professional disciplines is an important way to realize the fundamental task of moral education.With the progress of The Times, all sectors of society attach great importance to the development of excellent traditional culture, and arts and crafts have ushered in the "spring" of development. There are not many arts and crafts majors in application-oriented undergraduate colleges, which have certain development advantages. Therefore, from the perspective of core literacy, the establishment of application-oriented undergraduate arts and crafts professional talent training system can promote the development of local economy to a certain extent.

The objectives of this research were: To examine the components of the academic management of arts and crafts major in universities under Liaoning Province and To propose the guidelines for developing the academic management of arts and crafts major in universities under Liaoning Province. The study was a mixed research method. The population was composed of 2470 managers and teachers of arts and crafts in Liaoning Province. Sample 326

* Received: February 10, 2024; Revised: February 16, 2024; Accepted: February 17, 2024

administrators and teachers. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table (1970), obtained by stratified random sampling. The 9 key informants were mainly principals or deans, department heads, department heads and discipline leaders of colleges and universities of arts and crafts in Liaoning Province, and were selected by purposive sampling method. The data collection tools were semi-structured interview form, five-point scale questionnaire and focus group discussion form. The response rate was 100%. Statistical methods used for data analysis include frequency analysis, descriptive analysis of variables, Exploratory Factor Analysis, and content analysis.

The research findings were: :(1) The effective academic management of college arts and crafts major in Liaoning province includes education management, International academic exchange and cooperation, innovation and entrepreneurship management and transformation of creative achievements, academic research and innovation 4 components and 91 variables and (2) There were 19 effective academic management guidelines for arts and crafts majors in colleges and universities in Liaoning Province.

Keywords: Development of Academic Management; Arts and Crafts Major; Liaoning Province

Introduction

The Chinese civilization has a long history, extensive and profound, and has made brilliant achievements in the field of arts and crafts, which plays a vital role in the economic development of various regions, especially the development of rural revitalization and cultural innovation (Ge Chunxiao,2022). With the progress of The Times, all sectors of society attach great importance to the development of excellent traditional culture, and arts and crafts have ushered in a "spring" of development (Tian Ye, 2019). There were not many arts and crafts majors in application-oriented undergraduate colleges and universities, which have certain development advantages (Wang Yingming, 2021). Therefore, the establishment of the talent training system of arts and crafts majors in applied undergraduate colleges from the perspective of core literacy can promote the development of local economy to a certain extent (Fan Tieming, 2022).

The "art of creation" in China has a long history and culture. It has promoted the rapid development of Oriental handicraft civilization. Unfortunately, in the process of the rapid development of industrial civilization, our country's excessive pursuit of maximizing productivity leads to the loss of the quality and theories of many craft products. Colleges and universities, as key places for cultivating arts and crafts talents, have the responsibility and obligation to undertake the responsibility of cultivating arts and crafts talents in order to effectively meet the needs of China's development in the new era and the growing aesthetic appeals and spiritual needs of the people.

This paper summarizes the problems existing in the academic management mode of arts and crafts specialty in colleges and universities in Liaoning province, and analyzes the causes of the problems combined with related management theories. In view of each link of academic management, this paper puts forward specific improvement countermeasures and puts forward specific work in the improvement countermeasures. This process makes the efficient academic management mode of arts and crafts specialty in Liaoning Province more intuitive, and provides a reference path for the optimization and improvement of academic management of arts and crafts specialty.

Research Objectives

1. To examine the components of the academic management of arts and crafts major in universities under Liaoning Province.

2. To confirm the model of effectiveness management of animation major in universities under Liaoning Province.

Literature Review

Fang Zhongxiong . (2017) in the research “Learning from the Teacher Management System of American Colleges and Universities to Innovate the Teacher Construction Work of education colleges”. It was found that a total of 137 academic papers and 15 academic degree theses were retrieved by searching the "Academic Management in Universities" of CNKI from January 2012 to January 2022. With "art bachelor's management" as the key word, a total of 12 related research papers were retrieved; With "academic management of colleges and universities in Liaoning Province" as the key word, a total of 3 related studies. With "Arts and crafts academic management" as the key word, a total of 0 related studies. It can be seen that there are relatively few studies on the academic management of arts and crafts major in colleges and universities, and the academic management of arts and crafts major in Liaoning is even rarer. Therefore, this study also has certain pioneering significance.

Through reading relevant literature, the relevant concepts and components of academic management and the academic management model of Liaoning Art College are as follows: 1. College arts and crafts academic management model and components. 2. Find out the characteristics and shortcomings of the academic management mode of arts and crafts in Liaoning Province. 3. Analyze the academic management of arts and crafts majors in universities around the world. 4. According to the characteristics and deficiencies of academic management of arts and crafts major in Liaoning Province, this paper puts forward the development guidelines of academic management of arts and crafts major in colleges and universities in Liaoning Province.

Research Methodology

1. Population and sample

The population consists of 2,470 people, who are 1575 teachers and 895 administrators, teaching in 10 universities with arts and crafts major in Liaoning Province. The sample total of 326. Consists 219 teachers and 107 administrators. Researchers use Krejcie and Morgan table (1970.608-609), to determine the sample size, and selected by stratified random sampling technique.

2. Research instruments

The researchers used a three part questionnaire; Part 1: Demographic variables, general information. Part 2: Variables on academic management of arts and crafts major in universities under Liaoning Province (five-point rating scale). Part 3: Recommendations and Additional Comments.

The instrument starts from step (1) as a questionnaire. Content validity and reliability were used to evaluate the quality of the questionnaire. For content validity, it was checked by 5 experts and analyzed using index item objective congruence (IOC), and the item value between 0.60-1.00. For reliability, Cronbach's Alpha was used for analysis at 0.897

3. Data collection

Data was collected from selected documents (textbooks, articles, and researchers) and expert interviews. Comprehensively search relevant literature of academic management. Get in touch with key informants and identify yourself and your intentions.

Step 1:To study the concept of the academic management of arts and crafts major in universities under Liaoning Province.

Step 2:To examine the components of the academic management of arts and crafts major in universities under Liaoning Province.

Step 3:To propose the guidelines for developing the academic management of arts and crafts major in universities under Liaoning Province.

4. Data analysis

The data of demographic variables were analyzed by descriptive statistics; frequency, and percentage. The variables of effectiveness management were analyzed by descriptive statistics; mean, Standard Deviation (S.D.). The components of academic management were analyzed by Exploratory factor Analysis (EFA).

Research Results

Section 1: Result of Content Analysis for Research Objective 1

The researcher reviews literature found 87 Sub Variables and there were 52 variables from the interview of key informants. The researcher was to combined the content analysis of the literature review and the analysis of semi-structured interviews with experts, a total of 103 variables are identified. After the expert IOC certification, variables with a score of less than 0.6 were removed, Finally, with 4 components and 91 variables, and 91 variables will be used for questionnaire distribution. And prepared a research instrument as a five-point rating scale questionnaire.

Section 2 : Result of Data Analysis for Research Objective 2

According to statistics, there are about 2,470 animation major's teachers and administrators in 10 universities of Liaoning Province. In this survey, researcher distributed 326 questionnaires and recovered 326 questionnaires as the final questionnaire results.

Part I: Result of Data Analysis on Questionnaire: Demographic Information

By analyzing the distribution and structural characteristics of universities in Liaoning Province, the researcher selected 326 personnel from universities in Liaoning Province to conduct a questionnaire survey including 166 female (50.92%), 139 people aged 35-44 accounted for 42.64%, 98 had Ph,D, accounting for 30.06%, 150 people have more than 11-15 years, accounted for 46.01%, 136 professors accounted for 41.72%.

Part II Questionnaire Data Qnalysis Results: Variable Analysis

Table 1: Descriptive analysis of variables

Variables	Arithmetic Mean ($\bar{X}$)	Standard Deviation (S.D.)	Skewness (Sk)	Kurtosis (Ku)	Level
1. Have innovative teaching model research ability	3.23	1.168	-0.756	0.149	Moderate
2. The proportion of international cooperation in academic cooperation projects	3.65	1.478	-0.946	0.612	high
3. Corresponding knowledge of management	3.29	1.188	-0.655	0.134	Moderate
4. Solid professional knowledge	3.66	1.195	-0.248	-1.95	high
5. Membership in international academic organizations	3.62	1.398	-0.685	-0.194	high
6. Scientific and technological innovation project	3.22	1.254	-0.754	0.444	Moderate
7. Academic power management ability	3.65	1.04	-0.681	0.187	high
8. Factors affecting academic governance	3.54	1.072	-0.829	0.525	high
9. School status management system	3.61	1.235	-1.576	1.934	high
10. Organizational structure of academic management	3.27	1.226	-0.925	-0.141	Moderate
11. The right to academic freedom	3.54	1.09	-0.815	-0.604	high
12. Teachers undertake teaching	3.56	1.229	-0.908	-0.372	high
13. Teachers undertake scientific research	3.63	1.168	-0.867	-0.446	high
14. Teachers undertake community service	3.59	1.188	-0.922	-0.395	high
15. University teachers at the technical level	3.36	1.195	-0.881	-0.352	Moderate
16. Responsibilities at the decision level	3.61	1.235	-0.821	-0.472	high
17. The essential attributes of universities	3.68	1.222	-0.88	-0.419	high
18. People who influence academic administration	3.33	1.082	-0.841	-0.359	Moderate
19. Middle managers in colleges and universities	3.55	1.071	-0.791	-0.626	high
20. Academic organizations of universities	3.32	1.097	-0.78	-0.583	Moderate
21. Arts and crafts professional academic management	3.67	1.226	-0.714	0.396	high
22. Arts and crafts professional power system	3.61	1.111	-0.515	-0.062	high
23. Current situation and development trend of academic management	3.51	1.103	-0.683	-0.208	high
24. Facing the society and running schools independently according to law	3.25	1.177	-0.527	0.815	Moderate
25. Systematization of academic management and power system	3.61	1.2	-0.62	-0.063	high
26. Diversity in the development of art disciplines	3.69	1.057	-0.695	0.259	high
27. Liaoning Province arts and crafts education autonomy	3.57	1.197	-0.579	0.016	high

Variables	Arithmetic Mean ($\bar{X}$)	Standard Deviation (S.D.)	Skewness (Sk)	Kurtosis (Ku)	Level
28. The academic system of professor counseling	3.36	1.037	-0.66	0.425	Moderate
29. Academic committee personnel quality	3.64	1.068	-0.498	-0.17	high
30. Professional review by the Faculty Committee	3.35	1.089	-0.537	-0.058	Moderate
31. School internal transaction management needs	3.64	1.218	-0.609	0.123	high
32. The academic management and power system of the college are systematized	3.33	1.082	-0.492	-0.088	Moderate
33. Decision-making power in academic affairs	3.75	1.071	-0.036	-0.237	high
34. Financial and management rights of the College	3.51	1.221	-0.09	-0.867	high
35. The influence of the professor in the professional field	3.52	1.099	-0.524	-0.115	high
36. Deepen education and teaching reform	3.37	1.223	-0.493	0.071	Moderate
37. Build a sound and powerful academic management	3.58	1.175	-0.563	0.094	high
38. Discipline construction and academic research	3.61	1.112	-0.293	-0.358	high
39. Further advancement of academic research	3.61	1.104	-0.031	-1.429	high
40. Research teams and laboratories	3.58	1.062	-0.121	-1.412	high
41. Cutting-edge research in the field of arts and crafts	3.55	1.04	0.004	-1.364	high
42. Research on the basic theory of arts and crafts	3.64	1.072	0.221	-1.229	high
43. Depth and breadth of subjects	3.34	1.09	-0.2	-1.024	Moderate
44. Industrial development focuses on professional development of arts and crafts	3.52	1.19	-0.031	-1.429	high
45. Arts and crafts practice teaching base	3.71	1.21	-0.121	-1.412	high
46. Promote innovation and entrepreneurship education	3.01	1.116	0.004	-1.364	Moderate
47. Academic exchange and international cooperation, organizing academic conferences and exhibitions	3.66	1.529	0.221	-1.229	high
48. Strengthen cooperation and exchanges with universities and research institutions at home and abroad	3.61	1.419	-0.2	-1.024	high
49. Attract international scholars to give lectures and cooperate in research	3.64	1.455	-0.165	-0.363	high
50. Promote academic nationalization	3.33	1.082	-0.283	-0.892	Moderate
51. Improvement of training mechanism	3.65	1.071	-0.123	-1.198	high
52. Construction and training of teachers	3.67	1.196	-0.359	-0.321	high
53. The improvement of academic evaluation and reward system	3.33	1.094	-0.514	-0.263	Moderate
54. The academic model of executive leadership	3.52	1.11	0.248	-1.659	high

Variables	Arithmetic Mean ($\bar{X}$)	Standard Deviation (S.D.)	Skewness (Sk)	Kurtosis (Ku)	Level
55. Curriculum structure adjustment and reform	3.53	1.22	-0.026	-1.209	high
56. Organization and coordination of teaching activities	3.61	1.225	-0.203	-1.509	high
57. Control and evaluation of teaching quality	3.56	1.21	0.27	-1.225	high
58. Teaching capital construction	3.29	1.181	-0.41	-1.124	Moderate
59. Decision-making power of academic affairs management in teaching	3.51	1.176	-0.256	-1.398	high
60. Construction of practice teaching base	3.39	1.201	0.018	-1.636	Moderate
61. Teaching work evaluation influence	3.54	1.222	-0.733	-0.753	high
62. The characteristics of university teaching management	3.6	1.223	0.888	-0.228	high
63. The hierarchical management mode of university level centralization	3.38	1.236	-0.299	-1.298	Moderate
64. Government policy support for academic management	3.64	1.154	0.558	-1.35	high
65. Comprehensive quality training	3.52	1.196	-0.311	-1.139	high
66. Strengthen the psychological quality of communication and guidance concept	3.383	1.194	-0.194	-1.085	Moderate
67. The influence of arts and crafts academic cooperative institutions	3.51	1.228	0.167	-0.762	high
68. The impact of the research topic	3.52	1.104	-0.146	-1.319	high
69. The proportion of arts and crafts in research project funds	3.69	1.059	-0.877	-0.267	high
70. The number of times academic papers are cited	3.35	1.04	0.089	-1.015	Moderate
71. The impact factors of academic papers	3.35	1.073	0.098	-1.333	Moderate
72. Number of international cooperation projects	3.65	1.451	0.239	-1.615	high
73. The influence of academic exchange activities at home and abroad is very great	3.61	1.469	-0.063	-1.221	high
74. The scale of the influence of school leadership	3.55	1.378	-0.471	0.092	high
75. The number of academic members	3.34	1.09	0.077	-1.437	Moderate
76. The influence of the academic committee	3.53	1.081	0.568	0.029	high
77. The diversity of academic backgrounds of the members of the Hours Committee	3.65	1.07	0.86	0.888	high
78. Awards for teachers and students of professional works	3.32	1.098	0.352	-1.379	Moderate
79. Social science fund project application	3.62	1.111	-0.103	-0.981	high
80. Art fund project application	3.71	1.104	-0.574	-1.122	high
81. The social impact of academic research	3.35	1.04	-0.091	-1.399	Moderate
82. The innovation research of curriculum teaching mode	3.58	1.227	0.199	-1.586	high

Variables	Arithmetic Mean ($\bar{X}$)	Standard Deviation (S.D.)	Skewness (Sk)	Kurtosis (Ku)	Level
83. Introduction of discipline leading talents	3.64	1.169	-0.196	-1.063	high
84. Teaching quality assessment results	3.59	1.189	-0.057	-1.49	high
85. School teacher-student ratio	3.36	1.196	-0.023	-1.124	Moderate
86. The proportion of teachers with different professional titles	3.61	1.235	-0.339	-1.484	high
87. Proportion of senior teachers in service	3.28	1.227	0.735	-0.294	Moderate
88. Application level of educational technology in schools	3.69	1.147	0.762	-0.845	high
89. School curriculum setting and reform situation	3.57	1.23	0.323	-0.618	high
90. Whether to update the talent training program in time according to the demand	3.35	1.073	0.751	-0.587	Moderate
91. Standard of curriculum quality evaluation system	3.55	1.416	-0.466	-0.637	high
Sum	3.75-3.01	1.529-1.037	0.888-(-)1.576	1.934-(-)1.95	

From Table 1, it is found that overall, the 91 question arithmetic mean (between $\bar{X}$) 3.01-3.75, which indicates that the arithmetic mean ($\bar{X}$) of the level value of the variable was moderate to high, and the S.D value was between 1.037 and 1.529, and the Sk value was between 0.888 and -1.576, and the Ku value was between 1.934 and -1.95,indicating that the respondents' opinions on the variable differ little.

Table 2 : The KMO Meyer Olkin and bartlett's test

KMO and Bartlett test		
Kaiser Meyer Olkin measure of sampling efficiency		0.896
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. ChiSquare	13975.136
	df	4095
	Sig.	0.000

This was more conducive to the analysis of the results. In addition, it was reviewed using test statistics, so variables were used， Carry out relevant statistical monitoring according to the test values of KMO and Bartlett Kaiser Meyer Olkin sampling adequacy (MSA) measurements were between 0-1 and Bartlett's sphere test, test statistics, test variables, see if they were related. The KMO test result of the data collected from the study was 0.896.

Kaiser and rice studied KMO (Kaiser Meyer Olkin sampling adequacy measure) Measuring whether the data was suitable for using factor analysis technology when using factor analysis to test validity, the premise of factor analysis was first of all, it needs to be satisfied, that was, there was a strong correlation between projects, which was reflected in two test indicators: 1. Kmo value, 2. Bartlett sphere test value. Among them, KMO Value was used to compare simple correlation coefficient and partial correlation coefficient items, and the value was between 0 and 1. The criteria of factor analysis were: Greater than 0.90, very suitable; 0.70-0.90 was appropriate; 0.60-0.70 was not appropriate; Less Less than 0.6 was not appropriate. Bartlett sphere test values for testing.

The correlation coefficient between items was significant. If significant (i.e.sig.<0.05), then It was applicable to factor analysis. The analysis at this stage uses the principal component extraction factor.Orthogonal rotation and varimax rotation were used for analysis (PCA). Standards used considerations were as follows: (1) 0.55 or higher was a very significant result， Factor load, (2) according eigenvalue was greater than 1, and (3) There were more than three variables.

Table 3: Data analysis results the questionnaire:
Characteristic value, variance percentage, cumulative variance percentage

Component	**Rotation sums of squared Loadings**		
	Eigenvalues	**Percentage of Variance**	**Percentage of Cumulative**
1	35.327	38.821	38.821
2	31.657	34.788	73.609
3	7.947	8.733	82.342
4	3.415	3.753	86.095
Extraction method: principal component analysis			

It was evidented from the variation in the total variance data explained in the table that each principal component can be explained differently. Among them, the eigenvalue of the first principal component was 35.327, and the variance ratio of the original variable was 38.821%, and the eigenvalue and the variance ratio of the original variable gradually decreases from the fifth principal component. Therefore, the system extracts the first 4 principal components with eigenvalues greater than 1, and the total variance of their common interpretation can be selected as the final principal component. As can be seen from the table, the elements and related factors of the academic elements of arts and crafts majors in colleges and universities in Liaoning Province.

When the axis of rotation explains the total difference of 85.863%. The maximum eigenvalue of component was 35.327, which can explain 38.821% of the total variance of each component and 38.821% of the total variance.

The maximum eigenvalue of member 2 was 31.657. The total variance that can be explained for each component was 34.788%, i.e., the total variance variance was 73.609%, the total variance for component 3 was 7.947, the total variance for each component was 8.733%, the difference for the total variance was 82.342%, and the maximum eigenvalue for component 4 was 3.415, which can explain 3.753% for each component the four factors accounted for 86.095% of the total, and the influencing factors were analyzed by residence factor analysis

and principal component analysis. The maximum variance orthogonal rotation method was used for rotation, and a total of 4 factors were fixedly extracted.

To sum up, we can see that after dimensionality reduction, 91 independent variables were dimensionally reduced to form 4 principal components, which can be divided into academic research and creation, education management, international academic exchange and cooperation, andInnovation and entrepreneurship management and transformation of creative achievements.

Table 4: Data analysis results of the third part of component and variables described in each major component after rotating the axis

Order	Assembly	Number of variables	Factor load
1	Component 1	41	0.96-0.869
2	Component 2	9	0.973-0.721
3	Component 3	4	0.945-0.908
4	Component 4	37	0.958-0.871
	ALL	91	

According to the research criteria, the researchers removed items with a load score of less than 0.5 and retained items with scores above 0.5. This study consists of four components: component 1: 41 variables, component 2: 9 variables; component 3: Four variables; component 4: 37 variables; It showcases Liaoning Provincial Colleges and Universities Arts and Crafts Academic Elements and Related Factors.

Component 1 had 41 variables, with factor loading coefficients ranging from 0.869 to 0.96. This indicates a certain degree of positive correlation between these variables and component 1, and the higher the factor loading coefficient, the stronger the correlation between the variables and component 1.Component 2 had 9 variables, with factor loading coefficients ranging from 0.921 to 0.973. This indicates a strong positive correlation between these variables and component 2, with factor loading coefficients close to 1, indicating that these variables had high explanatory power for component 2.Component 3 had 4 variables, with factor loading coefficients ranging from 0.908 to 0.945. This indicates a strong positive correlation between these variables and component 3, with a factor loading coefficient close to 1, indicating that these variables had a very high explanatory power for component 3.Component 4 had 37 variables, with factor loading coefficients ranging from 0.871 to 0.958. This indicates a certain degree of positive correlation between these variables and component 4, with high factor loading coefficients, indicating that these variables had strong explanatory power for component 4.Overall, these data indicate the relationship between different components and their respective variables. The higher the factor loading coefficient, the

stronger the relationship between the variable and its corresponding component, which can better explain the internal structure of the component.

Section 3: Result of Data Analysis for Research Objective 3 :

The focus group discussion was chaired by the researcher. “The development of academic management of arts and crafts major in universities under Liaoning province” 11 key informants include professors, directors, academic leaders and Head of department. They come from relatively representative art institute in Liaoning province: Luxun Academy of Fine Arts, Liaoning Petrochemical University, Liaoning University, Shenyang University. They had more than 20 years of working experience and 10 years of management experience. They were professionals who had academic management experience or use relevant management experience to carry out their work. They had reasonable experience or some achievement and in wide reckoning education and management. According to the above criteria, the key informants were selected by means of purposive sampling techniques.

The data from focus group discussions were analyzed. In line with the principle of freedom and voluntarily, the experts speak freely and put forward the academic management of arts and crafts major in universities under Liaoning province. According to the results of research objective 1 (To examine the components the academic management of arts and crafts major in universities under Liaoning Province.), the academic management of arts and crafts major in Liaoning Province was formulated. The researchers selected the four components in the study Step 2 of the research topic and to discuss the guidelines and researchers to synthesis the guidelines before sent to the Focus Group Discussion by the result of the step 2.

The researcher sorted out and analyzed the discussions of 11 experts and reached the following conclusions：

1.Component 1: Education Management.

EM1: Establish and improve the subject development plan, including objectives, priorities and timelines, and evaluate and adjust it regularly.

EM2: Strengthen the construction of professional teachers to improve academic level and teaching quality.

EM3: Establish a professional curriculum system, combine practical teaching with innovative teaching methods, and cultivate students' practical operation ability and creativity.

EM4: Establish an academic tutor system to provide students with personalized academic guidance and guidance.

EM5: Encourage teachers and students to actively participate in the field of arts and crafts research.

The above content was the entire content of the focus group discussion on component 1. The researcher selected data with frequencies greater than 50% as guidelines. There were total of 5 guidelines, which can be summarized into the following five components:

In general, the development of academic management of arts and crafts in colleges and universities in Liaoning Province was a complicated and serious topic. By strengthening discipline construction, promoting academic research, improving teaching quality and focusing on evaluation and feedback, we can further enhance the academic level and education quality of arts and crafts majors, and contribute to cultivating more arts and crafts talents with professional skills and innovative ability in Liaoning Province.

2. Component 2: International academic exchangand cooperation

IC1: Actively seek international cooperation opportunities, and establish contacts and cooperative relations with overseas universities, research institutions and art organizations.

IC2: Participate in international academic seminars, academic forums and other important activities to demonstrate the academic strength and research results of the school.

IC3: Sign cooperation agreements with foreign schools to carry out teacher visits, student exchanges and cooperative research projects.

IC4: Set up international courses to attract overseas students and enhance the internationalization level of the college.

IC5: Teachers are encouraged to go abroad for short-term visits and further studies in order to broaden their horizons and improve their academic ability.

The development of academic management of arts and crafts also needs advanced information technology. With the continuous progress of science and technology, the application of information technology in the academic field had become a trend. The arts and crafts major can use the Internet, virtual reality and other technical means to break the geographical restrictions and expand the channels and ways of international academic exchange. For example, through the construction and maintenance of online academic platform, it can provide a platform for scholars to communicate and cooperate online; The use of virtual reality technology can realize remote art exhibitions and lectures, and promote the development of transnational cooperation projects.

3. Component 3: Innovation and Entrepreneurship Management and Transformation of Creative Achievements

IA1: Establish an innovative practice base in cooperation with enterprises to provide students with practical opportunities and innovative project resources.

IA2: Set up innovation and entrepreneurship incubators to provide venues, funds and mentor support for entrepreneurial teams.

IA3: Provide innovation and entrepreneurship workshops and lectures to enhance students' innovative thinking and entrepreneurial ability.

IA4: Organize innovation and entrepreneurship competitions, encourage students to propose creative schemes, and provide financial and resource support.

The development of academic management of arts and crafts in colleges and universities in Liaoning Province should also pay attention to the close combination with the industry. Through cooperation with relevant enterprises, associations and institutions, we can understand the market demand and industry trends, and timely adjust the professional Settings and teaching content to make it more in line with actual needs. At the same time, academic management departments can also cooperate with enterprises to carry out practical projects to provide students with broader practical opportunities and employment opportunities.

4. Component 4: Academic research and creation

AC1: Establish a sound academic research plan and development strategy with clear goals and a clear roadmap.

AC2: Encourage teachers and students to actively participate in academic research projects to improve innovation ability and academic level.

AC3: Organize academic seminars and forums to provide a platform for academic exchange and display of research results.

AC4: Establish academic exchange and cooperation network at home and abroad, and establish stable cooperative relations with other universities and research institutions.

AC5: Focus on the promotion and social impact of academic research results to enhance the academic reputation and visibility of the school.

From the perspective of academic creation, the level and influence of teachers' artistic creation was a crucial part in the development of academic management of college arts and crafts specialty. In order to improve the artistic accomplishment and creative ability of teachers, colleges and universities in Liaoning Province pay attention to the training and development of teachers. Through activities such as artist lectures and workshops, the school provides teachers with a wide range of learning and exchange opportunities. At the same time, teachers are encouraged to participate in domestic and foreign art exhibitions or activities to enhance their artistic influence. Through these measures, teachers' creative level had been continuously improved and more artistic achievements had been obtained.

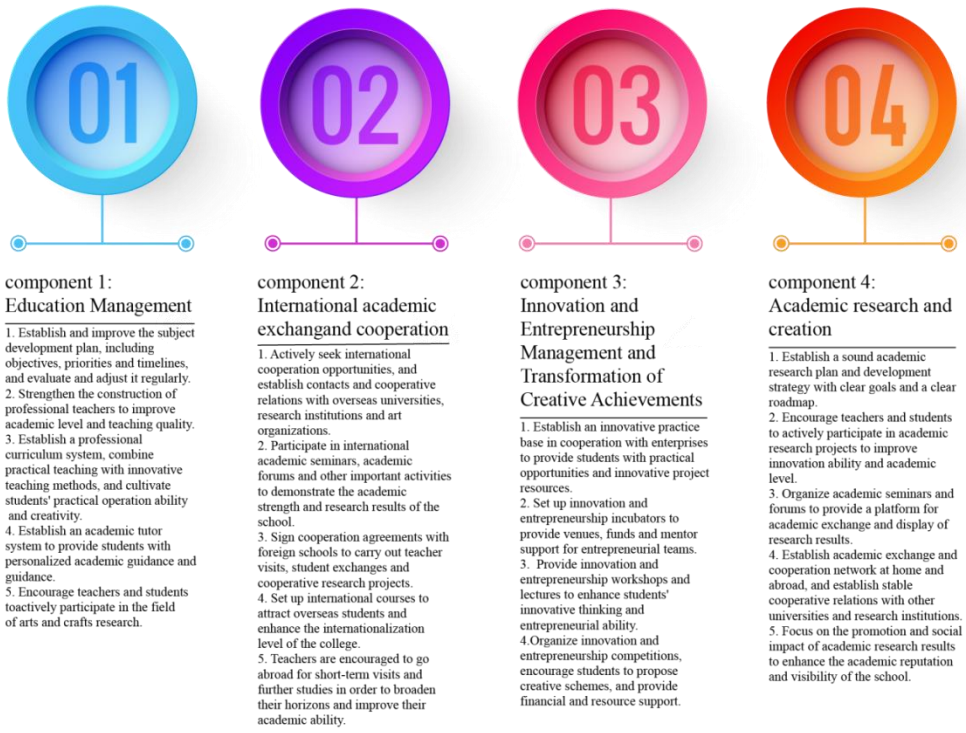

Discussion

Based on the research objectives, the discussion will be presented as follows:

The academic management methods of arts and crafts major in colleges and universities of Liaoning Province are constructed from four aspects: education management, international academic exchange and cooperation, innovation and entrepreneurship management, transformation of creative achievements and academic research and innovation.

Component 1: This paper discusses from the perspective of discipline construction. The construction of arts and crafts is one of the core contents of university management. Colleges and universities in Liaoning Province should attach importance to the construction of subject connotation, strengthen the construction of teaching staff and the integration of subject resources. It is not only necessary to recruit excellent teachers, but also to encourage teachers to actively participate in academic research and promote the development of disciplines. This

is consistent with the findings of Chen Zhongquan (202:21) and Tao Xuewen (2011:11-19). In addition, schools should focus on cooperation with related industries and provide more practical opportunities and resource support to further promote the prosperity and promotion of the professional disciplines of arts and crafts. This is in line with the findings of Chen Cleft Haixia (2006) and Ding Chunzhong (2008:21). Academic research is an important support for the development of disciplines. High schools in Liaoning Province should encourage teachers and students to actively participate in the research in the field of arts and crafts, and provide necessary support and resources. Academic research can not only improve the professional ability of teachers and students, but also enrich the subject connotation and broaden the research field. This is consistent with the research results of Qian Fulang (2008).

Component 2:In order to promote the development of academic management of the arts and crafts profession, a series of measures need to be taken. Chien Fulang. (2018:12-17) indicates that universities should pay more attention to the academic management of arts and crafts, establish a scientific management system and evaluation mechanism, and provide high-quality platforms and resources for academic exchanges and cooperation. It is necessary to strengthen the construction of teaching staff, cultivate teachers and students with international vision and innovative ability, and inject fresh blood into the development of the discipline. This is in line with the research findings of Fan Tieming (2022:36-45) and Fang Zhongxiong (2017:45). Gao Yi's (2016) research suggests that cooperation with international academic institutions and arts organizations should be strengthened to jointly carry out academic research projects and enhance international academic influence. The development of academic management of arts and crafts in colleges and universities in Liaoning Province needs to be analyzed from the perspective of international academic exchange and cooperation. By strengthening international academic exchanges and cooperation, improving the academic evaluation system, using information technology means to promote the prosperity of the academic development of arts and crafts, and improve the international influence and competitiveness of the discipline. It is believed that with the joint efforts of scholars, the development of the academic management of arts and crafts will surely achieve greater achievements.

Component 3: Hou Yu (2015) indicates that entrepreneurship and innovation were closely related. College arts and crafts students, in addition to receiving professional art training, should also had a certain sense of business and entrepreneurial ability. This is consistent with the research findings of Huang Juanjuan (2022:24-33) and Li Muyao (2022). The research by Liu Dandan and Luan Jihua (2023) shows that the academic management departments of arts and crafts in universities can cooperate with relevant business incubators and enterprises to provide students with entrepreneurial guidance and resource support to help students transform creative ideas and artistic works into commercial value. However, innovation and entrepreneurship alone were not enough; Equally important were management and the transformation of creative outcomes, which is consistent with the findings of Wenjing Li (202:23-24). The research of Liu Dandan and Luan Jihua (2023) indicates that the academic management departments of arts and crafts major in universities should establish a sound academic evaluation system to evaluate students' creative achievements, and give necessary guidance and support. At the same time, students' works can also be displayed to more people through exhibitions, art auctions and other activities to enhance their influence and market value.

Component 4:Liu Junyi, Yang Chunmei (2017). The research shows that the improvement of teachers' creative level, creative environment and resources is also an important part of promoting the creative development of college arts and crafts major. College arts and crafts major in Liaoning Province actively invests resources, improves professional laboratory facilities, provides advanced creative tools and materials, and provides good conditions and guarantees for the creation of teachers and students. This is consistent with the research results of Luan Zhaoyun (2013:11-13) and Luo Jianping (2019:11). Sun Jianmin (2006) shows that schools had also set up special creative funding and material support programs to encourage teachers and students to had more opportunities to practice their creativity. These measures had not only greatly improved the creative efficiency, but also laid the foundation for the improvement of creative quality. The arts and crafts major of colleges and universities in Liaoning Province attaches great importance to cultivating students' creative ability and provides students with broad opportunities for display.The findings by Wang Yingming (2021) show that school encourages students to explore their own artistic specialties and styles through personalized creative practice guidance, and provides professional guidance and feedback. This is consistent with the findings of Qin Decky (2019:34-55) and Ryaman (2009). The findings by Wang Yingming (2021:56) show that schools also organize students to participate in academic exchanges and work exhibitions, giving them the opportunity to display their work. Such opportunities not only boost students' self-confidence, but also allow their creative work to be recognised and promoted.

Recommendation

Part I: Recommend for Policies Formulation

1. The government should increase policy support for arts and crafts majors in colleges and universities.
2. The academic research and teaching of arts and crafts require good practice platform and resource support.
3. Close connection between arts and crafts profession and industry
4. The government can support college arts and crafts majors to hold academic seminars and international exchange activities to build academic exchange platforms.
5. Establish a sound quality assessment mechanism, conduct regular assessment of the arts and crafts major, find problems in time and make improvements.

Part II: Recommendation for Practical Applications

1. The arts and crafts major in colleges and universities can promote its practical application and development by establishing close cooperative relations with related industries.
2. Practical courses should be added to the curriculum of arts and crafts specialty, and practical teaching should be incorporated into daily teaching arrangements.
3. Students majoring in arts and crafts are encouraged to innovate and start businesses.
4. Organizing and participating in arts and crafts exhibitions and design competitions was a very effective way to promote the development of arts and crafts profession.
5. Provide practical training to cultivate practical skills and practical ability of students majoring in arts and crafts

Part III: Recommend for Further Research

The academic management and application of arts and crafts specialty in colleges and universities of Liaoning Province need to be further studied. The details were as follows:

1.Exploring Effective Strategies for Academic Management in the Craft and Fine Arts Program at Universities in Liaoning Province

2.The Role of Academic Research in Enhancing the Application and Development of Craft and Fine Arts in Liaoning Province's Higher Education Institutions

3.Promoting International Academic Collaboration in the Field of Craft and Fine Arts: A Case Study of Liaoning Province's Universities

4.Innovation and Entrepreneurship in the Craft and Fine Arts Program: Challenges and Opportunities in Liaoning Province

5.Towards a Comprehensive Academic Management Framework for Craft and Fine Arts Education in Liaoning Province: Perspectives, Challenges, and Recommendations

Recommend to add additional data model analysis

1.Model to improve the effectiveness to confirm the model

2.Development the structural equation modeling

References

Bie Dunrong & Tao Xuewen. (2011). The development, educational Philosophy and Enlighten ment of the University of Chicago. *Journal of Central China Normal University: Hum anities and Social Sciences Edition. (50), 6.*

Chen Dubin. (2001). Problems and Countermeasures of the generalization of administrative power in Chinese universities. *Science of Education. (17),* 3.

Chen Yukun & Qi Yeguo. (1999). On power mechanism of internal

Ding Chunzhong & Qian Fulang. (2008). Outlook on the organizational structure and operatio nal mechanism of Chinese university administration. *Shaanxi Education: Higher Edu cation Edition. (8),* 2.

Ehrenberg, Shen Wenqin, & Zhang Tingshu. (2011). University Governance in the United Stat es. *Education* (08), 61.

Hou Yu. (2015). Discussion on reform of internal administration and operation mechanism in Chinese universities. *Liaoning Economy. (12),* 2.

Li Baoqiang, & Bai Wenhao. (2020). Retrospect and Prospect of teacher education research in China since the founding of New China. *Modern Educational Management (5),* 8.

Li Muyao. (2022). A Brief discussion on the contemporary development of traditional arts and Crafts. *Tiangong. (8),* 51-53.

Murphy,W.M., Bruckner, & D.J.R..(2007). *The philosophy of the University of Chicago[M].* Shanghai People's Publishing House.

Ouyang Guanghua. (2022). *A Study on the Governance Structure of American Universities.* Doctoral dissertation, Beijing Normal University, Beijing, China

Qin Deji. (2019). Research on the path of building world-class science and technology journals . *Science and Technology Communication, (11),* 3.

Wang Yingming. (2021). An analysis on Promoting Practice teaching of Art design majors in Universities through discipline competition. *Journal of Jilin University of Agricultura l Science and Technology. (35),* 114-116.

Xia Maolin, Feng Biying, Shen Xiaoqiang, & Feng Wenquan. (2011). *The main characteristic s, problems and implications of the merit pay system for American college teachers. Science of University Education.* (1), 5.

Xu Z. (2005). Research on American research Universities: An analysis of school-running functions and factors. *Zhejiang University Press.*

Yang Hanqing & Han Hua. (1997). Introduction to Comparative Higher education. *People's Education Press.*

Zhao Ruoqi. (2020). *Research on existing problems and optimization plan of Internal control of scientific research project Management in universities - Acase study of N Universities.* Doctoral dissertation, Jinan University, Shan Dong, China.

The Model of Development for Leadership of Association for Nursing Student in Universities Under Henan Province

Wang Kunlun,
Somsak Chanphong and Vorachai Viphoouparakhot
Bangkok Thonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 45586542@qq.com

****

Abstract

The objectives of this research were: (1) To explore the components and variables of the model of nursing student cadres leadership development in universities under Henan Province.(2) To propose the guideline of the model of nursing student cadres leadership development in universities under Henan Province.The research was a mixed methodology research, including quantitative research and qualitative research. The survey included 328 nursing student leaders from 13 colleges. A stratified sampling method was adopted for 2272 nursing student cadres. The tools used for data collection included semi-structured interviews, five-level rating scale questionnaires, and focus group discussion records. Descriptive statistics, $\bar{x}$, S.D.exploratory factor analysis and content analysis were used for data analysis.

The results show that: (1)The leadership model of nursing student cadres in Henan Province is composed of the following five component:ideology;Character style; Communication and socializing; Cognitive ability; Innovative thinking;(2)There are 20 guiding principles for the guideline leadership of nursing student cadres in colleges and universities in Henan Province, including 4 guiding principles in component 1 ideology, 4 guiding principles in component 2 Character style, 4 guiding principles in component 3 Communication and socializing, 4 guiding principles in component 4 Cognitive ability, and 4 guiding principles in component 5 Innovative thinking.

Keywords: The Model of Leadership Development; Student Association Nursing Colleges; Henan Province

Introduction

In today's world, multi-polarization and economic globalization are gaining momentum, science and technology are making rapid progress, and competition for talents is becoming increasingly fierce. The competition of the world economy and the competition of comprehensive national strength is essentially the competition of science and technology and the competition of national quality. The core of the world resource development has changed from the development of material resources to the development of human resources, and human resources have become the first resource and decisive factor of economic development. The primary responsibility of higher education is to train talents for society. Only by firmly establishing higher education, training and conveying more talents with rich knowledge, good character, firm faith and excellent ability for the society, can we complete the historical mission of higher education (Jack,K,2022).

* Received: February 10, 2024; Revised: February 22, 2024; Accepted: February 24, 2024

China's higher education from elite education to mass education, the number of college students has increased sharply, student management has become the basic link of talent training, student cadre training has become an important part of student management. College student cadres are the most active, the most potential, the most influential, the most attractive advanced elements of college students, is an important bridge between teachers and students, is an important force to participate in education management, and is the main backbone of future national construction. The leadership of student cadres directly affects the normal development of a series of work such as teaching, management and service (Fuster Linares, P,2020).

As an important partner in the future healthcare team, nursing students' leadership is the ability of nursing staff (including nursing students, nurses, and nursing managers) to apply their knowledge to influence others in the organization to take certain actions and behaviors to achieve the common goals of the organization. Improving the leadership of nursing student cadres is not only the need of students' own growth, but also an important topic to improve the effectiveness of student management in nursing colleges and universities. Especially when these student cadres set foot on the job, the leadership they cultivate in colleges and universities will have a more far-reaching impact on the development of nursing professional ability, improve comprehensive quality, social competitiveness, and promote innovation. Reduce turnover in the nursing workforce. Therefore, it is imperative to strengthen the training of nursing student cadres' leadership(Sayers, J, 2015).

This paper summarizes the development model of effective leadership of nursing student cadres in Henan Province, and analyzes the components of the leadership model combined with relevant theories. According to the components of the leadership model, the guiding principles of effective leadership promotion are put forward. Through the establishment of scientific and reasonable student cadre leadership and scientific management mode, the nursing student cadre can play a better role in the hospital after graduation and improve their ability to serve social health and people's medical services（Colley S. L. 2019).

Research Objectives

1. To explore the components and variables of the leadership development on student association nuering colleges under Henan Province

2. To propose the guideline of the model of leadership development on student association nuering colleges under Henan Province.

Research Methodology

1. Population and sample

The population was 2272 nursing student cadres from 13 nursing colleges and universities in Henan Province. Stratified sampling method was adopted, and the sample size was 328 nursing student cadres. There are 10 main informants, all of whom are student management experts, counselors and student cadres in Henan Province.Student management experts and teachers are selected with more than 10 years of teaching and student management experience; Students choose freshmen, sophomores and juniors respectively; Student leaders are those who have at least 2 years of management experience in a class or student organization. The model was guided and confirmed by a group discussion of 9 student management experts.9 management experts include professors, directors, academic leaders and head department.

They came from 10 public universities in Henan province that offer nursing majors.. They have more than 10 years of working experience and 5 years of management experience. The key informants were selected by purposive sampling method.

2. Research instruments

The researcher used a three-part questionnaire;Part 1: general information; Part 2:The questionnaire of effective leadership of nursing student cadres in Henan Province (five-point system) . Part 3:Recommendations and Comments.

The instrument starts with step (1) to develop the tool in the form of a questionnaire. Content validity and reliability were used to evaluate the quality of the questionnaire. Content validity was tested by 5 experts and analyzed using project-objective consistency (IOC). Reliability was analyzed using Cronbach's Alpha.

3. Data collection

Data collection is done by researchers.There are three ways to distribute it through the Internet, email and researchers.In focus group discussions, researchers act as facilitators.

1) Get in touch with key information providers and get their consent.

2) Access or send questions by email or other means.

3) Summarize the discussion and write the research report.

4. Data analysis

The data of demographic variables were analyzed by descriptive statistics.Descriptive statistical method is used to analyze the components of college leadership of nursing student cadres in Henan province. An exploratory factor analysis (EFA) is used to analyze the components of effective leadership.

Research Conceptual framework

Leadership refers to personality traits, work motivations, social roles, self-awareness, personal values, attitudes, professional knowledge and professional skills that can measure good employees and average employees. On the basis of literature review and Chinese traditional cultural background, this paper selects the constituent elements studied by domestic scholars and recognized by many experts and scholars to be included in the research scope of the constituent elements of college student cadres' leadership ability. It is concluded that the domestic research on the components of the leadership ability of college students mainly involves five components: ideology, personality style, communication and sociability, cognitive ability and innovative thinking.

Research Results

Section 1: Result of Content Analysis for Research Objective 1

The researchers reviewed the literature and found 85 subvariables and 56 variables from interviews with key informants. The researchers combined the content analysis of the literature review with the analysis of semi-structured interviews with experts to identify a total of 91 variables. After the expert IOC certification, the variables with a score of less than 0.5 were eliminated, and 81 variables were finally obtained for questionnaire distribution. A research tool, the five-point scale questionnaire, was prepared.

According to statistics,there are 2272 student leaders in 13 nursing colleges in Henan Province. In this survey, the researchers sent out 328 valid questionnaires as the final questionnaire results.

Part I: Result of Data Analysis on Questionnaire: Demographic Information

The researchers analyzed the results of the questionnaire. there were 328 respondents in this questionnaire. There were 253 women, accounting for 77.13%; There were 75 males, accounting for 22.82%. From the grade point of view, freshman student cadres accounted for the largest proportion, a total of 135 people, accounting for 41.16%; Junior student cadres accounted for the least, 77 people, accounting for 23.48%. In terms of political outlook, the largest number of respondents were Communist Youth League members, with 263, accounting for 80.18%, followed by 47 party members (including probationary party members), accounting for 14.33%, and 18 people, accounting for 5.49%. In terms of the cumulative time served as cadres, 6.10% (20 people) were held for < half a year, 71.34% (234 people) were held for 6 months to 1 year, 11.89% (39 people) were held for 1 year to 2 years, and 10.67% (35 people) were held for > 2 years.

Part II:the questionnaire data analysis results: variable analysis

Table 1 Descriptive statistics (n=328)

Variables		$\bar{X}$	Standard Deviation (S.D.)	Level
1	Have a keen insight into the country's major policies and political events, and can achieve consistency with the central government	3.83	0.82	High
2	Be good at understanding and integrating stakeholder expectations	3.22	0.91	Moderate
3	Have strong convictions	3.81	0.87	High
4	Work hard	3.80	0.86	High
5	Always pay attention to school notices, announcements and other information	3.85	0.90	High
6	Willing to participate in social practice activities arranged by the school	3.87	0.85	High
7	Stand your ground and act decisively	3.16	0.90	Moderate
8	Have a clear plan for college	3.78	0.90	High
9	Ability to use your experience and expertise to help others grow quickly	3.84	0.89	High
10	Work on your own initiative, whether supervised or not	3.02	0.92	Moderate
11	Care and safeguard the overall interests of the team	3.54	0.87	High
12	The ability to eliminate irrelevant information to accomplish truly important goals	3.75	0.90	High
13	Be able to understand the thinking dynamics of team members and analyze their personality trends	3.72	0.89	High
14	Ability to accurately grasp individual or team goals	3.01	0.92	Moderate
15	Have a holistic view of yourself and know your strengths and weaknesses	4.23	0.96	Highest
16	Have high political accomplishment	3.78	0.90	High
17	Have a high level of authority in the team	3.14	0.95	Moderate
18	Even if there is a problem outside of my duties, I will try my best to solve it	3.85	0.85	High
19	Respect others in everything you do	3.77	0.87	High
20	Be good at prioritizing what needs to be done	3.29	0.90	Moderate
21	Feel energized at all times	3.81	0.92	High
22	Rarely care about the unprincipled faults of others	3.80	0.89	High
23	Be honest with others	3.37	0.92	Moderate
24	Lively and cheerful, willing to interact with people	3.83	0.93	High

Variables		$\bar{X}$	Standard Deviation (S.D.)	Level
25	Fulfill the vows and promises made	3.26	0.97	Moderate
26	Independent and good at making decisions	3.35	0.94	Moderate
27	Confident in leading the team and have the confidence to lead the team to complete various tasks	3.77	0.93	High
28	Willing to work as a team and work together to accomplish tasks	3.79	0.94	High
29	Be able to communicate your intentions and ideas clearly	3.84	0.91	High
30	When multitasking, you are able to organize yourself quickly and effectively	4.32	0.91	Highest
31	Like to make detailed plans before undertaking certain activities	3.78	0.85	High
32	You don't put off today's tasks until tomorrow	3.81	0.92	High
33	Be able to accept mistakes from others	3.28	0.95	Moderate
34	Whether studying or working, I can set an example for others	3.25	0.94	Moderate
35	Be willing to help others	3.67	0.89	High
36	Good at using various methods to inspire and encourage people around	3.76	0.87	High
37	When talking to others, you often pay attention to their reactions	3.78	0.97	High
38	Can guide people in different groups to achieve their goals	3.82	0.96	High
39	Strong ability to persuade others	4.42	0.89	Highest
40	Be good at building relationships through communication	3.19	0.93	Moderate
41	To participate in various group activities, and good at establishing good cooperative relations with others	3.74	0.96	High
42	Keep in touch with your friends and meet more people through them	3.78	0.76	High
43	Good at dealing with people	3.83	0.94	High
44	Ability to communicate effectively with others	4.25	0.97	Highest
45	Can accommodate different points of view	3.77	0.87	High
46	Good at mobilizing different departments to complete predetermined tasks	3.28	0.94	Moderate
47	Able to lead team members to go all out to achieve the goal	3.80	0.96	High
48	He is good at inspiring and encouraging people around him in various ways	3.82	0.95	High
49	Be able to get along well with people around you	3.88	0.88	High
50	Understand the characteristics of team members, according to their different characteristics and potential, let them take on different tasks, and make them do their work well	3.74	0.87	High
51	Be able to communicate their ideas, attitudes and information to each other accurately and completely with strong ability of publicity, expression, persuasion and infection, so as to motivate members to play a greater role	3.73	0.93	High
52	Always listen to the suggestions of team members and actively adopt and apply these suggestions	4.33	0.94	Highest
53	Be able to quickly find effective solutions to problems	3.31	0.89	Moderate
54	The decision will fully consider the resources that can be used, as well as the benefits, risks, opportunities and other factors	3.78	0.97	High
55	Can lead everyone to withstand various tests and trials, and can well grow knowledge and experience from setbacks	3.17	0.93	Moderate
56	When the team does not agree, they can strive to find a solution that is acceptable to all parties	3.82	0.95	High
57	In the work, can be properly organized, so that all kinds of personnel work clearly, clear responsibilities, tacit cooperation with each other, effective use of various resources	3.79	0.93	High

Variables		$\bar{X}$	Standard Deviation (S.D.)	Level
58	Have an understanding of things	3.78	0.85	High
59	Do things to be responsible for the consequences of decisions	3.86	0.94	High
60	Be able to help others clarify their responsibilities	3.82	0.87	High
61	Be able to communicate your intentions and ideas clearly	3.15	0.94	Moderate
62	Understand the needs of others	3.78	0.95	High
63	It allows the team to work cohesively together	3.82	0.93	High
64	Take the initiative to take responsibility in case of an accident	3.79	0.95	High
65	Be able to accept new work and new knowledge quickly, and master and apply it to practical work	3.78	0.96	High
66	Ability to actively listen to multiple perspectives and opinions	3.81	0.89	High
67	Be good at gathering valuable information from different sources	3.84	0.94	High
68	Trust the members of the organization	3.79	0.88	High
69	Have the ability to observe, understand, analyze and synthesize the surrounding things	3.22	0.92	Moderate
70	Do things have their own ideas, will not follow others	3.84	0.94	High
71	Flexible thinking, not conservative, can actively accept new ideas	3.79	0.89	High
72	Discerning, visionary	3.78	0.94	High
73	Be willing to listen to different perspectives	3.83	0.87	High
74	Look for challenging jobs to test your skills and talents	3.82	0.93	High
75	Be able to spot a good opportunity before others	3.79	0.96	High
76	Always looking for a better way of doing things	3.36	0.89	High
77	Often have creative ideas or methods of work	3.77	0.86	High
78	Be willing to experiment and take risks	3.78	0.92	High
79	Dare to be the first, dare to try new working ideas and methods	3.24	0.97	Moderate
80	Keep pace with The Times	4.56	0.93	Highest
81	Able to independently discover new things, propose new ideas, solve new problems, and make new achievements	3.80	0.95	High

From Table 1,the arithmetic mean ($\bar{X}$) of the 81 questions ranged from 3.54 to 3.88, and the standard deviation (sd) ranged from 0.76 to 0.98, indicating that respondents' opinions on this variable varied greatly.

Table 2 The KMO test and the Bartlett's test

KMO and Bartlett's Test		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy		0.937
Bartlett's Test of Sphericity	Approximate california	24873.057
	df	3225
	Sig.	0.000

As can be seen from the above table, KMO is 0.937, greater than 0.6, which meets the prerequisite requirements of factor analysis, indicating that this data can be used for factor analysis research. The data passed Bartlett sphericity test (p <0.05), indicating that the study data was suitable for factor analysis.

Table 3 Eigenvalues, Percentage of Variance, Percentage of Cumulative Variance

Component	Rotation sums of squared Loadings		
	Eigenvalues	Percentage of Variance	Percentage of Cumulative
1	18.14	24.38	24.38
2	14.67	19.56	43.94
3	12.79	15.38	59.32
4	7.37	8.73	68.05
5	3.20	3.22	71.27
Extraction method: principal component analysis			

The above table analyzes the situation of factor extraction and the amount of information extracted by factor extraction. As can be seen from the above table, a total of 5 factors were extracted from the factor analysis, and the variance interpretation rates of these 5 factors after rotation were 24.38%, 43.94%, 59.32%, 68.05% and 71.27%, respectively. The interpretive rate of the pre-round cumulative variance was 71.27%, indicating that enough information was extracted and the validity of the scale was considered good.

In addition, after the rotation axis of each major component in factor loading and variable description, Table 4 shows the situation.

Table 4 The factor loading,variables described in each of the main components after rotating the axis.

variable	Component				
	1	2	3	4	5
1.Have a high level of authority inteam	0.78				
2.Have a holistic view of yourself and know your strengths and weaknesses	0.76				
3.Be good at understanding and integrating stakeholder expectations	0.74				
4.Ability to accurately grasp individual or team goals	0.73				
5.Have strong convictions	0.73				
6.Willing to participate in social practice activities arranged by school	0.72				
7.Care and safeguard the overall interests of the team	0.72				
8.Work hard	0.70				
9.Always pay attention to school notices, announcements and other information	0.69				
10.Have a keen insight into the country's major policies and political events, and can achieve consistency with the central government	0.68				
11.Have high political accomplishment	0.68				
12.The ability to eliminate irrelevant information to accomplish truly important goals	0.65				
13.When necessary, individual interests can be sacrificed for the collective good of the organization	0.63				
14.Have a clear plan for college	0.63				
15.Stand your ground and act decisively	0.60				
16.Work on your own initiative, whether supervised or not	0.49				
17.Even if there is a problem outside of my duties, I will try my best to solve it	0.44				
18.Be able to understand the thinking dynamics of team members and analyze their personality trends	0.43				

variable	Component				
	1	2	3	4	5
19.Independent and good at making decisions		0.76			
20.You don't put off today's tasks until tomorrow		0.75			
21.Be honest with others		0.74			
22.Like to make detailed plans before undertaking certain activities		0.73			
23.Lively and cheerful, willing to interact with people		0.73			
24.Respect others in everything you do		0.73			
25.Confident in leading the team and have the confidence to lead the team to complete various tasks		0.72			
26.Whether studying or working, I can set an example for others		0.72			
27.Rarely care about the unprincipled faults of others		0.72			
28.Be good at adjusting your words and actions according to changes in surrounding information		0.72			
29.Be good at prioritizing what needs to be done		0.72			
30.Fulfill the vows and promises made		0.68			
31.When multitasking, you are able to organize yourself quickly and effectively		0.67			
32.Be able to accept mistakes from others		0.66			
33.Feel energized at all times		0.49			
34.Willing to work as a team and work together to accomplish tasks		0.43			
35.Good at dealing with people			0.75		
36.To participate in various group activities, and good at establishing good cooperative relations with others			0.74		
37.Able to lead team members to go all out to achieve the goal			0.74		
38.Be good at building relationships through communication			0.73		
39.Always listen to the suggestions of team members and actively adopt and apply these suggestions			0.73		
40.Can guide people in different groups to achieve their goals			0.73		
41.Ability to communicate effectively with others			0.72		
42.Good at mobilizing different departments to complete predetermined tasks			0.72		
43.Be able to communicate their ideas, attitudes and information to each other accurately and completely with strong ability of publicity, expression, persuasion and infection, to motivate members to play a greater role			0.72		
44.Good at using various methods to inspire and encourage people around			0.72		
45.Keep in touch with your friends and meet more people through them			0.72		
46.When talking to others, you often pay attention to their reactions			0.72		
47.Understand the characteristics of team members, according to their different characteristics and potential, let them take on different tasks, and make them do their work well			0.70		
48.Can accommodate different points of view			0.69		
49.Be able to get along well with people around you			0.68		
50.Strong ability to persuade others			0.68		
51.Be willing to help others			0.49		
52.Different communication methods will be adopted according to the characteristics of different objects			0.43		
53.Do things to be responsible for the consequences of decisions				0.74	
54.It allows the team to work cohesively together				0.73	

variable	Component				
	1	2	3	4	5
55.The decision will fully consider the resources that can be used, as well as the benefits, risks, opportunities and other factors				0.73	
56.Do things have their own ideas, will not follow others				0.73	
57.Be able to quickly find effective solutions to problems				0.73	
58.Trust the members of the organization				0.73	
59.Be able to communicate your intentions and ideas clearly				0.72	
60.Can lead everyone to withstand various tests and trials, and can well grow knowledge and experience from setbacks				0.72	
61.Take the initiative to take responsibility in case of an accident				0.71	
62.Be good at gathering valuable information from different sources				0.70	
63.Be able to accept new work and new knowledge quickly, and master and apply it to practical work				0.70	
64.In the work, can be properly organized, all kinds of personnel work clearly, responsibilities, tacit cooperation with each other, effective use of various resources				0.69	
65.Have the ability to observe, understand, analyze and synthesize the surrounding things				0.69	
66.When the team does not agree, they can strive to find a solution that is acceptable to all parties				0.68	
67.Ability to actively listen to multiple perspectives and opinions				0.68	
68.Be able to help others clarify their responsibilities				0.48	
69.Understand the needs of others				0.42	
70.Able to regulate emotions in a timely manner				0.41	
71.Flexible thinking, not conservative, can actively accept new ideas					0.75
72.Dare to be the first, dare to try new working ideas and methods					0.75
73.Able to independently discover new things, propose new ideas, solve new problems, and make new achievements					0.75
74.Be able to spot a good opportunity before others					0.73
75.Often have creative ideas or methods of work					0.73
76.Be willing to listen to different perspectives					0.70
77.Always looking for a better way of doing things					0.70
78.Be willing to experiment and take risks					0.68
79.Keep pace with The Times					0.68
80.Discerning, visionary					0.67
81.Look for challenging jobs to test your skills and talents					0.43

According to the research criteria, when the number of variables contained in a component is less than 3, the component will be deleted. Entries with factor loads below 0.5 are also deleted, and entries with scores above 0.5 are retained. As can be seen from the above table, all components contain more than 3 variables, but the factor load of some items is lower than 0.5. Therefore, 11 items 16、17、18、33、34、51、52、68、69、70and 81need to be deleted. The factor load values of the remaining items are all higher than 0.5, indicating that there is a strong correlation between the research project and the factor, and the factor can effectively extract information.

As can be seen from Table 5, there are five components of the leadership of college nursing student cadres in Henan Province; component 1,15 variables; component 2,14 variables; component 3,16 variables; component 4 has 15 variables and component 5 has 10 variables.

Table 5 Data analysis results of the components of the questionnaire

Order	Components	Number of Variables	Factor Loading
1	Component 1	15	0.60-0.78
2	Component 2	14	0.66-0.76
3	Component 3	16	0.68-0.75
4	Component 4	15	0.68-0.74
5	Component 5	10	0.67-0.75
	Total	70	0.60-0.78

On the basis of exploratory factor analysis (EFA), we extract the variables and analyze the key components, and conclude that there are five components of the leadership of college nursing student cadres in Henan Province. The researchers then used the value of the factor load factor to determine the correspondence between the variable and the component, excluding the case of factor load below 0.5, and named each component according to the correspondence between the variable and the component.The five components are named"ideology"、"character style"、 "communication and socializing"、"cognitive ability"and "innovative thinking".

On the basis of the analysis results, this paper uses exploratory factor analysis to analyze the constituent elements of student leaders' leadership. The summary is shown in the figure.

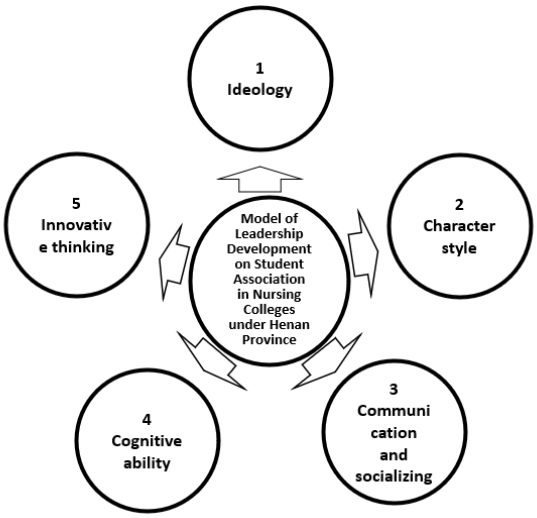

Figure 2 Efficient leadership model of nursing student cadres

Section 2:Result of Data Analysis on Research Objective 2

Through qualitative research, quantitative research and factor analysis, the guidelines of college leadership of nursing student cadres in Henan Province are obtained. A total of nine experts with more than five years of work experience participated in the focus group discussion. Finally, the relevant contents are summarized, and 20 guiding principles for the effective leadership of nursing student cadres in colleges and universities in Henan Province are obtained, including 4 guidelines for Ideology management, 4 guidelines for Character style management, 4 guidelines for Communication and socializing communication, 4

guidelines for Cognitive ability management, and 4 guidelines for Innovative thinking.

1. Ideology

(1) Schools should strengthen the ideological education of student cadres. (2) Schools should provide more practical opportunities for student cadres. (3) The school should establish a perfect incentive mechanism to encourage student cadres to actively participate in work and improve their ideological consciousness. (4) Schools should strengthen the communication between teachers and students and improve the ideological consciousness of student cadres.

2.Character style

(1) Student leaders should establish correct values.(2) Student cadres should pay attention to self-improvement. (3) Student cadres should pay attention to team building. (4)Student leaders should pay attention to self-expression.

3. Communication and socializing

(1) Provide communication skills training. (2) Schools can organize various activities to provide students with practical communication and social opportunities.(3) Schools should encourage student leaders to give feedback and reflection after each activity so that they can learn and improve from it.(4)The school should strive to create an open, inclusive and respectful communication environment for student leaders to learn and grow in such an environment.

4. Cognitive ability

(1) Cultivate critical thinking of student cadres.(2) Improve the information processing ability of student cadres. (3) Improve the self-management ability of student cadres. (4)Enhance the ability of student cadres to solve problems.

5. Innovative thinking

(1) Strengthen innovative education.(2) Provide an innovative environment.(3) Cultivate critical thinking.(4) Encourage teamwork.

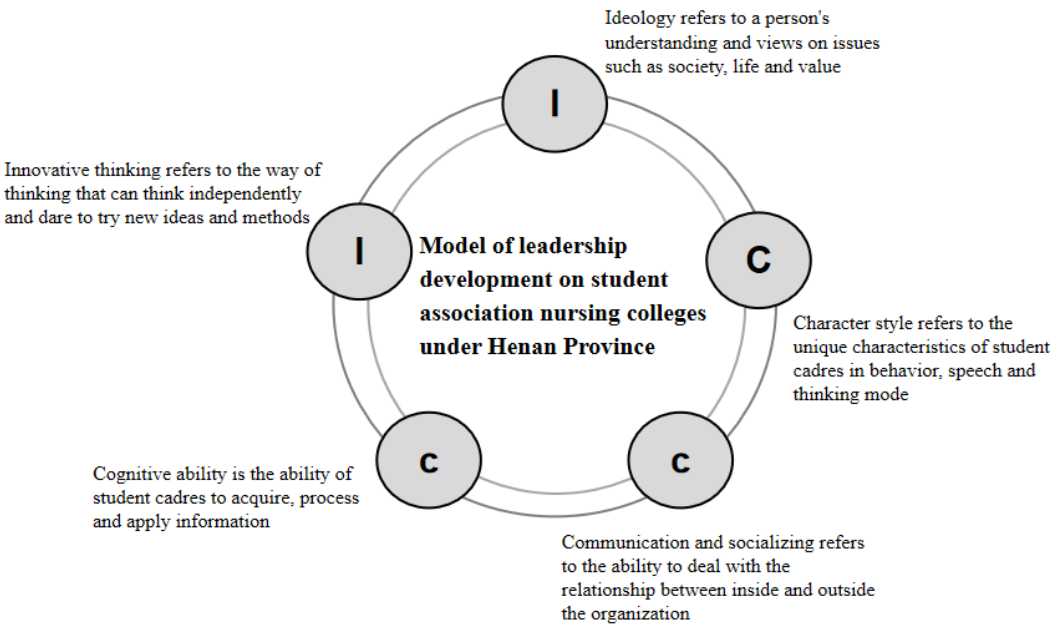

Figure 2 Five components and guidelines

Discussion

Based on the research objectives, the discussion will be presented as follows:

Section 1 Discussion about major findings of objective 1

In Section 1, Combined with literature review and semi-structured interviews with 10 key informants,The researchers constructed the componental framework of effective leadership of nursing student cadres in Henan province from five components :I deology,Character style,Communication and socializing,Cognitive ability and Innovative thinking.

component 1: Ideology.First of all, we must clarify the goal of ideological cultivation of student cadres. This goal should be to train student cadres to have a correct world outlook, outlook on life and values, so that they can strengthen their confidence in the socialist road, theory, system and culture. At the same time, it is necessary to train them to have good moral character and be able to influence and lead other students with noble moral character. Secondly, we should adopt effective methods to cultivate the ideological consciousness of student cadres. This includes through classroom teaching, practical activities, community activities and other ways, so that student cadres in the study of their own ideological quality.According to the study of Mang rulkar, R. S., & Steiner, B. (2020:145) Finally, we should establish a perfect ideological training mechanism for student cadres. This includes the establishment of sound student cadre selection mechanism, training mechanism, assessment mechanism, so that the ideological cultivation of student cadres can be carried out in an orderly manner. In general, the cultivation of student cadres' ideology is a systematic project, which requires our joint efforts in order to achieve practical results. Only in this way can we cultivate a team of high-quality student cadres and make greater contributions to the development of the school.The results of this study are consistent with the theoretical research results of Li Xiujuan, (2015:112).

component 2: Character style.the personality characteristics and leadership style of student leaders have an important impact on their work efficiency and team cohesion. Zhang Kunwei, (2019;117) found that Good student leaders usually have an open and inclusive leadership style. They respect every team member, encourage them to express their opinions and suggestions, and create an open and equal working environment. They also have the flexibility to adjust their leadership style according to the characteristics and needs of their team members to achieve the best results. The results of this study are consistent with the theory or research results of Li Xiujuan, (2015:89).At the same time, excellent student leaders also have a forward-looking leadership style. They not only focus on the current work, but also anticipate future challenges and opportunities, and formulate long-term development strategies. Therefore, we should respect and appreciate the personality characteristics and leadership style of each student leader, and at the same time encourage and support their continuous growth and progress in study and work.

component 3: Communication and socializing. First of all, student leaders need to have good communication skills. In their daily work, they need to communicate effectively with teachers, classmates and other departments in order to better complete their tasks.Secondly, The study of Wang Ruiyao (2020:53) found that student cadres need to have strong social skills. In organizing activities and coordinating work, they need to deal with different people and build good interpersonal relationships. This requires them to have the interpersonal skills to get along with people of different personalities and backgrounds; Team work ability, able to work with team members to complete tasks; Leadership and coordination

ability, able to play a leading role in the team, coordinate the resources of all parties to ensure the smooth progress of activities. The results of this study are consistent with the theory or research results of Zhang Kunwei, (2019:212) In short, if student leaders want to play a greater role in campus life, they need to constantly improve their communication, social interaction and leadership.

component 4: Cognitive ability.Cognitive ability refers to the ability of an individual to acquire, process and use information, including attention, memory, thinking ability, language ability and problem solving ability. These skills are crucial for student leaders, as they need to process large amounts of information, make decisions, and solve various problems.There is a close relationship between the cognitive ability of student leaders and leadership. First, cognitive ability is the foundation of leadership. Only with good cognitive ability can student leaders accurately understand and analyze problems and make wise decisions. Second, The results of this study are based on the theory or research of Li Wenhua, (2019:23):cognitive skills enhance leadership.cognitive ability and leadership influence each other. On the one hand, excellent leadership can improve the cognitive ability of student cadres. On the other hand, excellent cognitive ability can also enhance students' leadership. Therefore, we should pay attention to the cultivation of cognitive ability of student cadres to enhance their leadership.

component 5: Innovative thinking.As the leaders in the school, student leaders' innovative thinking and leadership directly affect the work efficiency and results of the team. Through innovative thinking, student leaders can come up with new working methods and strategies to enhance the team's work efficiency and results. In general, student leaders' innovative thinking and leadership are mutually reinforcing. Innovative thinking can help student cadres to improve their leadership, and strong leadership can stimulate student cadres' innovative thinking. The research direction is consistent with Shang Jinmei, Zhang Mingyue, Yu Longjiao, (2019:67). Therefore, student leaders should focus on cultivating their own innovative thinking and leadership in order to enhance their leadership ability and team efficiency.

Section 2 Discussion about major findings of objective 2

There are 20 guiding principles for the effective leadership of nursing student cadres in colleges and universities in Henan Province, including 4 guiding principles in the ideological part, 4 guiding principles in the personality part, 4 guiding principles in the communication and social part, 4 guiding principles in the cognitive ability part, and 4 guiding principles in the innovative thinking part.

Recommendations

Part I: Suggestions for policy formulation

1. Develop training plans: Schools and education departments should develop training plans for student cadres and provide leadership training courses to help student cadres improve their leadership skills.

2. Establish a practice platform: Schools and education departments should provide a practice platform for student cadres to exercise their leadership and improve their comprehensive quality in practical work.

3. Formulate incentive policies: Schools and education departments should formulate incentive policies to commend and reward student leaders with excellent performance and stimulate their enthusiasm and enthusiasm for work.

4. Cultivate innovative thinking: Encourage team members to put forward new ideas and suggestions, and constantly improve working methods and processes. Pay attention to industry trends, learn advanced management concepts and methods, and enhance the competitiveness of the organization.

Part II: Recommendation for Practical Applications

1. Self-awareness and improvement: Understand your strengths and weaknesses, and clarify your values and goals. Through self-reflection and feedback from others, we can continuously improve our overall quality.

2. Study leadership theory: Read books, articles, and research reports on leadership to understand the fundamentals and practices of leadership. You can take some leadership training courses to systematically learn leadership knowledge.

3. Develop communication skills: As a student leader, it is necessary to communicate effectively with classmates, teachers and other members of the organization. Learn to listen to others' opinions, express their own views, and be good at coordinating and resolving contradictions.

4. Improve teamwork ability: learn to play their own advantages in the team, respect and support team members, and complete tasks together. Team spirit and collaboration can be fostered by participating in team activities.

5. Enhance decision-making ability: Learn to analyze problems, weigh pros and cons, and make wise decisions. In the face of difficulties and challenges, we must have the courage to take responsibility and dare to take responsibility.

6. Create a good image: As a student leader, we should set an example and establish good moral quality and professional ethics. Pay attention to personal image and behavior to win the respect and trust of others.

7. Constantly reflect and summarize: regularly reflect and summarize my work, find out existing problems and deficiencies, and timely adjust working methods and strategies. Improve your leadership skills through continuous learning and practice.

Part III: Recommend for Further Research

First, although this paper constructs the leadership model of college student cadres, there is no fully mature and acceptable college student leadership scale in China, which can more accurately measure the leadership quality of college students. Therefore, developing a complete multi-componental college student leadership scale has deep theoretical and practical significance.

Second, most of the existing studies focus on how to cultivate the leadership of student leaders from the perspective of educators, and pay less attention to the understanding and development needs of student leaders themselves on leadership, which may lead to the limitations of research results in practical application. Future studies should further expand the diversity of research perspectives.

Third, the current theoretical system of student cadre leadership is not perfect, and the lack of in-depth discussion on the connotation, structure and development law of student cadre leadership limits the theoretical value and application value of research results, which is the direction we should further study and explore in the future.

References

Bryan, V., & Vitello-Cicciu, J. (2022). Perceptions of preceptors' authentic leadership and final year nursing students' self-efficacy, job satisfaction, and job performance. *Journal of professional nursing : official journal of the American Association of Colleges of Nursing*, *41*, 81–87.https://doi.org /10 .101 6/j.prof nurs. 2022.04.003

Colley S. L. (2019). Voices of Quiet Students: Introverted Nursing Students' Perceptions of Educational Experiences and Leadership Preparation. *International journal of nursing education scholarship*, *15* (1), /j/ijnes.2018.15.issue-1/ijnes-2018-0056/ijnes-2018-0056.xml. https://doi.org/10.1515/ijnes-2018-0056

Cooke M. (2021). Exploring Strengths of Prelicensure Nursing Students to Build Leadership Potential. *Nurse educator*, *46* (6), E139–E140. https://doi.org/10.1097 /NNE.00000 00000001067

Flott, E., Ball, S., Hanks, J., Minnich, M., Kirkpatrick, A., Rusch, L., Koziol, D., Laughlin, A., & Williams, J. (2022). Fostering collaborative learning and leadership through near-peer mentorship among undergraduate nursing students. *Nursing forum*, *57* (5), 750–755. https://doi.org/10.1111/nuf.12755

Gawlik, K. S., Jeu, G., & Reisinger, V. (2018). The I Will Help You mental health initiative: A pedagogy for nursing leadership and a call to action for nurses. *Journal of professional nursing : official journal of the American Association of Colleges of Nursing*, *34* (5), 364–368. https://doi.org/10.1016/j.profnurs.2017.12.010

Göktepe, N., Türkmen, E., Zeybekoğlu, Z., & Yalçin, B. (2018). Use of Team-Based Learning in a Nursing Leadership Course: An Action Research Study. *Nurse educator*, *43* (6), E1–E4. https://doi.org/10.1097/NNE.0000000000000500

Ha, L., & Pepin, J. (2018). Clinical nursing leadership educational intervention for first-year nursing students: A qualitative evaluation. *Nurse education in practice*, *32*, 37–43. https://doi.org/10.1016/j.nepr.2018.07.005

Horowitz, M. L., Stone, D. S., Sibrian, J., DuPee, C., & Dang, C. (2022). An innovative approach for graduate nursing student achievement of leadership, quality, and safety competencies. *Journal of professional nursing : official journal of the American Association of Colleges of Nursing*, *43*, 134–139. https://doi.org/10.1016/j.profn urs.2022.10.004

Hudson, E., Clavel, N., Kilpatrick, K., & Lavoie-Tremblay, M. (2021). Effective online learning strategies for leadership and policy undergraduate courses for nursing students: a rapid review. *Journal of professional nursing : official journal of the American Association of Colleges of Nursing*, *37* (6), 1079–1085.https://doi.o rg/1 0.101 6/j.profnurs.2021.08.012

Jefferies K. (2018). A Personal Leadership Development Plan for Black Undergraduate and Graduate Nursing Students. *Nursing leadership (Toronto, Ont.)*, *31* (4), 57–62. https://doi.org/10.12927/cjnl.2019.25755

Jones, K., Burnett, G., Sztuba, L., & Hannon, R. (2021). Academic practice partnerships: A review of a statewide population health nursing leadership initiative. *Public health nursing (Boston, Mass.)*, *38* (1), 64–76. https://doi.org/10.1111/phn.12833

Knight, C. C., & Hamilton, S. H. (2019). Getting Students to Value Leadership Early in the Nursing Curriculum: Innovation Makes It Possible. *Nursing education perspectives*, *40* (4), 254–256. https://doi.org/10.1097/01.NEP.0000000000000351

Michaels-Strasser, S., Johnston, S., Treston, C., & Kurth, A. (2018). Nursing leadership in global health: Implications for the future of nursing education, scholarship and interprofessional practice. *The Journal of the Association of Nurses in AIDS Care : JANAC*, *29* (5), 795–799. https://doi.org/10.1016/j.jana.2018.07.001

Newton R. H. (2020). Digital Innovation: Transition to Practice Using Apple Clips to Teach Nursing Leadership. *The Journal of nursing education*, *59* (5), 283–286. https://doi.org/10.3928/01484834-20200422-09

Sayers, J., Lopez, V., Howard, P. B., Escott, P., & Cleary, M. (2015). The leadership role of nurse educators in mental health nursing. *Issues in mental health nursing*, *36* (9), 718–724. https://doi.org/10.3109/01612840.2015.1033040

Stacciarini, J. R., & McDaniel, A. M. (2019). EMBRACE: Developing an Inclusive Leadership Program With and for Undergraduate Nursing Students. *Journal of professional nursing : official journal of the American Association of Colleges of Nursing*, *35* (1), 26–31. https://doi.org/10.1016/j.profnurs.2018.09.001

กลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่

Mechanisms for the development and creation of a network to enhance the excellent Buddhist vocational education management for learning in the New Normal

พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ภูริปญฺโญ และ เผด็จ จงสกุลศิริ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
PhrakhrusangharakChakkit Bhuripañño and Padet Jongsakulsiri
Mahachulalongkornrajvidyalaya University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: padet.jong@mcu.ac.th

****

บทคัดย่อ

แผนการวิจัยเรื่อง “กลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่” มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อการสังเคราะห์และถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบ 2) เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้อาชีพและทักษะอนาคตสำหรับวิทยาลัยอาชีวะ 3) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาวิธีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ 4) เพื่อสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศ และ 5) เพื่อสร้างกลไกการพัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ เป็นดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Documentary Research) ควบคู่กับการวิจัยเชิงปฏิบัติการภาคสนาม (Action Research) มุ่งเน้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิจากนักศึกษารวบรวมข้อมูลจากสัมภาษณ์กลุ่มพระสงฆ์ กลุ่มผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาอาชีววิถีพุทธ ปราชญ์ชาวบ้าน นักวิชาการกลุ่มผู้บริหารอาชีวะและคณาจารย์ จำนวน 50 รูป/คน สอบถามผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปกครอง จำนวน 335 คน วิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอข้อมูลในลักษณะการพรรณนาความ (Descriptive Presentation)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การสังเคราะห์และถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบในเขตภาคเหนือตอนบน กระบวนการการสังเคราะห์และถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบ โดยกำหนดแนวทางการปฏิบัติทั้ง 4 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 วิสัยทัศน์ ปรัชญา อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ ขั้นที่ 2 วิธีการหรือการกำกับดูแลบุคคล ขั้นที่ 3 กำหนดแนวพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ขั้นที่ 4 การบูรณาการหลักพุทธธรรมในการพัฒนาการเรียนการสอน

* วันที่รับบทความ: 11 สิงหาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 29 สิงหาคม 2567; วันตอบรับบทความ: 30 สิงหาคม 2567
Received: August 11, 2024; Revised: August 29, 2024; Accepted: August 30, 2024

2. การสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้อาชีพและทักษะอนาคตสำหรับวิทยาลัยอาชีวะ มีชื่อว่า ATNOE Model ได้ 5 ขั้นตอน คือ 1) Analysis ความต้องการ นโยบาย และวิธีการพัฒนาวิชาชีพ 2) Teamwork กำหนดเป้าหมายการพัฒนาร่วมกัน 3) Network สร้างเครือข่ายสังคมเพื่อเสริมสร้างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 4) Organization การจัดการแผน หลักสูตร พัฒนาความร่วมมือ และ 5) Evaluation ประเมินผลและนำผลลัพธ์ ที่ดีมาใช้ในองค์กร

3. การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาวิธีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ได้ 4 องค์ประกอบ 1) หลักสูตร ครู สื่อ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และผู้เรียน 2) ด้านการบริหารจัดการอาชีววิถีพุทธสู่จุดมุ่งหมาย และประเมินผลการเรียน 3) รูปแบบการสอนด้วยศีล สมาธิปัญญา และเทคโนโลยี และ 4) การเรียนรู้วิถีชีวิตใหม่บน “แพลตฟอร์ม Metaverse” สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมชีวิตวิถีใหม่ เพื่อให้เกิดทักษะการเรียน ทักษะชีวิต ทักษะการทำงาน และทักษะการใช้เทคโนโลยี

4. การสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศ เพื่อยกระดับการจัดการศึกษา 5 ประเด็น ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านการเรียนการสอน 3) ด้านพฤติกรรม 4) ด้านการส่งเสริมวิถีพุทธ และ 5) ด้านกิจกรรมประจำวันพระ

5. การสร้างกลไกการพัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ได้ 5 ขั้นตอน 1) กำหนดยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย 2) การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ 3) การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติการ 4) แนวทางการสร้างกลไกการพัฒนา และเชื่อมโยงการพัฒนาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศ

คำสำคัญ: กลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่าย; การยกระดับการจัดการศึกษา; อาชีววิถีพุทธการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่

Abstract

The objectives of this study were 1) to synthesize and extract lessons learned from the model Buddhist vocational colleges in the upper northern region; 2) to create a model for vocational learning and future skills for vocational colleges; 3) to develop an excellent Buddhist vocational education management model; 4) to create a network to enhance the excellent Buddhist vocational education management for learning in the New Normal; and 5) to create mechanisms for the development and enhancement of excellent Buddhist vocational education management for learning in the New Normal. It’s qualitative research, which studied information (Documentary Research) from secondary sources with action research, focusing on participatory action research from primary sources. The data was collected from the informants: monks, administrators, instructors, Buddhist vocational students, village sages, academics, vocational administrators and instructors, totaling 50 persons, asked about executives, faculty members, and parents, totaling 335 persons. Data were analyzed using content analysis and presented in a descriptive format.

The findings of the study were as follows:

1. The process of synthesis and lessons learned of the prototype Buddhist Vocational College in the Upper Northern Region established in 4 stages: Stage 1: vision, philosophy, and identity; Stage 2: methods or person supervision; Stage 3: determination of development guidelines to enhance the quality of education; and Stage 4: integration of Buddhist principles in teaching and learning development.

2. Creating a learning management model for careers and future skills for vocational colleges, named ATNOE Model. There were 5 steps: 1) Analysis; needs of policies and methods for professional development 2) Teamwork; setting development goals and participatory development 3) Network; creating a social network to enhance knowledge exchange 4) Organization; plan management, curriculum, collaborative development, and 5) Evaluation; evaluate and implement good results to use in the organization.

3. The development of an excellent Buddhist vocational education management model for learning in the New Normal consisted of 4 components: 1) Curriculum, teachers, media, physical environment, and learners; 2) Buddhist vocational management towards goals and assessment of study results; 3) Teaching model of precepts, meditation, wisdom, and technology; and 4) The New Normal on the "Metaverse Platform" corresponded to the New Normal life environment to achieve study skills, life skills, work skills, and technology skills.

4. Creating a network to enhance the management of excellent Buddhist vocational education to enhance the education management in 5 issues, 1) namely physics, 2) teaching and learning, 3) behavior, 4) Buddhist-oriented promotion, and 5) Buddhist monk's daily activities.

5. Creation of mechanisms for the development and enhancement of excellent Buddhist vocational education management for learning in the New Normal could be accomplished in 5 steps: 1) Strategic setting and goals, 2) Strategic implementation, 3) Supervision and evaluation according to the plan Action, and 4) Guidelines for creating development mechanisms to associate the excellent Buddhist vocational development.

Keywords: Network Development and Creation Mechanisms; Education Enhance; Buddhist Vocational Education; Learning in the New Normal

บทนำ

ตามยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ได้ให้ความสำคัญด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ได้แก่ 1) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต 2) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง 3) ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ 4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี 5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย และสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้ นโยบายรัฐบาลหลักด้านการศึกษา ได้แก่ นโยบายที่ 4 การศึกษาและเรียนรู้ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม 4.1 จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ 4.2 ในระยะเฉพาะหน้าจะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษา 4.3 ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง 4.4 พัฒนาคน

ทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต 4.5 ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน 4.6 พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นคน 4.7 ทำนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสันติสุข และความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน 4.8 อนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปะวัฒนธรรมไทย 4.9 สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน และวัฒนธรรมสากล 4.10 ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561 : 7).

การผลิตกำลังด้านอาชีวศึกษาจึงเป็นหน้าที่สำคัญที่ผู้บริหารทุกคนต้องศึกษาและดำเนินการให้การศึกษาอาชีวศึกษาเป็นไปอย่างมีกรอบที่ชัดเจนและเกิดประสิทธิผลและมิใช่เพียงแต่ศึกษาไว้เป็นแบบเท่านั้น การศึกษาครั้งนี้นอกจากจะทำให้ทราบถึงสภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการ ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแล้ว ยังทำให้ได้แนวทางสำคัญในการบริหารสถานบันอาชีวศึกษาซึ่ง ได้ศึกษา สังเคราะห์ จากการนำด้านการบริหารสถานบันอาชีวศึกษาของประเทศที่ประสบความสำเร็จในการบริหารการอาชีวศึกษามีผลผลิตและประสิทธิผลอันเป็นที่ประจักษ์เช่น ประเทศ ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี ฮ่องกง สิงคโปร์ ออสเตรเลีย อิสราเอล ฝรั่งเศส เยอรมัน แคนาดา สหรัฐอเมริกา และบราซิล สามารถผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาตอบสนองความต้องการทั้งในและต่างประเทศ สามารถใช้การบริหารอาชีวศึกษาพัฒนาประเทศจนผู้ผลิตบุคคลากรชั้นนำในระดับนานาชาติและมีประเด็นในการบริหารสถาบันการอาชีวศึกษาที่เป็นแนวหลักบริหารการศึกษาตามทัศนะของสำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติว่า “การบริหารและจัดการศึกษาจะบรรลุตามเป้าหมายของการศึกษา ย่อมต้องอาศัยความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษาเป็นอย่างมาก กล่าวคือ จะต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความสามารถ คุณธรรมและจริยธรรมเป็นที่ยอมรับ กอปรทั้งมีความฉลาดทั้งทางสติปัญญาทางอารมณ์ และความฉลาดทางคุณธรรม รวมทั้งปฏิบัติตามวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจะนำไปสู่ความมีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : ฉ).

จากแนวคิดข้างต้นที่ได้กล่าวมาผนวกกับยุคชีวิตวิถีใหม่ การศึกษากับภาวะของการปรับตัวครั้งใหญ่ การเรียนรู้แบบออนไลน์กำลังจะกลายเป็นความปกติใหม่ของสังคมไทยมากขึ้น และการเรียนรู้แบบออนไลน์ก็ไม่ใช่แค่การสอนผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มเท่านั้น แต่การเรียนรู้วิถีใหม่นี้ยังมีอีกหลายมิติ การเปลี่ยนแปลงพื้นที่การเรียนรู้เป็นเรื่องที่เห็นได้ชัดเจน ด้วยเทคโนโลยีในปัจจุบันและนวัตกรรมที่สร้างสรรค์คอนเทนต์อำนวยความสะดวกการสอนได้แค่ปลายนิ้ว ทำให้เราสามารถเรียนรู้ทุกเนื้อหาได้จากทุกคน ทุกที่ ทุกเวลา แต่ไม่ได้หมายถึงว่าการปฏิสัมพันธ์ของคุณครูและนักเรียนจะลดน้อยลง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ยังมีอยู่ แต่เปลี่ยนพื้นที่จากโรงเรียนสู่โทรศัพท์มือถือหรือเครื่องคอมพิวเตอร์เท่านั้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อการสังเคราะห์และถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบในเขตภาคเหนือตอนบน

2. เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้อาชีพและทักษะอนาคตสำหรับวิทยาลัยอาชีวะและเทคนิคยุคชีวิตวิถีใหม่

3. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาวิธีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่

4. เพื่อสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศ

5. เพื่อสร้างกลไกการพัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มาเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการวิจัย เน้นการศึกษาวิเคราะห์ทั้งในเชิงพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย มีการจัดกระบวนการวิจัยด้วยการถอดบทเรียนและการบูรณาการข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ การสังเกต และการปฏิบัติการร่วมกันในพื้นที่ศึกษาและกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยใช้กระบวนการตามวงจรเดมมิง (PDCA) เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน มีการดำเนินงาน ดังนี้

1) การศึกษาในเชิงเอกสาร (Documentary Study)

การศึกษาในเชิงเอกสาร ผู้วิจัยทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูล จากเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากพระไตรปิฎก ฉบับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2539 อรรถกถา หนังสือ รายงานการวิจัย รายงานการประชุม เอกสารแสดงความสัมพันธ์ที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิด หลักการ รูปแบบความสัมพันธ์ กลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ศึกษาค้นคว้าสังเคราะห์และถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบในเขตภาคเหนือตอนบน และรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ รายงานการวิจัย รายงานการประชุม และกิจกรรมต่าง ๆ

2) สร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้อาชีพและทักษะอนาคตสำหรับวิทยาลัยอาชีวะ โดยการสัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม และสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตำบล ลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3) พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาวิธีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ ด้วยกระบวนการเรียนการสอนและการเรียนรู้วิถีพุทธ เศรษฐศาสตร์วิถีพุทธ การฝึกสติภาวนาวิถีพุทธ วัฒนธรรม/มารยาทชาวพุทธ

4) สร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศ ด้วยกระบวนการเรียนการสอนและการเรียนรู้วิถีพุทธ เศรษฐศาสตร์วิถีพุทธ การฝึกสติภาวนาวิถีพุทธ วัฒนธรรม/มารยาทชาวพุทธ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ 1) วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา 2) วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา 3) วิทยาลัยสารพัดช่างพระนครศรีอยุธยา 4) วิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี

5) สร้างกลไกการพัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ ให้เกิดขึ้นในอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศ

2) วิจัยเชิงปฏิบัติการภาคสนาม (Action Research)

1) ขั้นตอนเลือกประเด็นปฏิบัติการการวิจัย เป็นการสร้างความร่วมมือกับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียเพื่อร่วมกันพิจารณาคัดเลือกประเด็นคำถามวิจัย ซึ่งเป็นการร่วมกันศึกษาภายใต้สภาพปัญหา ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่กลุ่มเป้าหมายจนนำไปสู่การตั้งคำถาม และพัฒนาไปสู่การกำหนดเป้าหมายของการวิจัย

2) ขั้นตอนปฏิบัติการ เป็นการดำเนินงานตามแผนงานที่วางไว้ และการปรับเปลี่ยนกิจกรรมดำเนินงานตามเงื่อนไขที่พบในขณะปฏิบัติการ ซึ่งอาจมีกิจกรรมที่หลากหลายมีรายละเอียดและขั้นตอนมาก

3) สรุปบทเรียน เพื่อจัดทำฐานข้อมูลและนำเสนอข้อมูลสู่ชุมชนและหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการประยุกต์ใช้ข้อมูลเบื้องต้นของชุมชนหน่วยงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูลเชิงบูรณาการนำไปใช้ได้จริง

3) กลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มตัวอย่างที่สามารถให้ข้อมูลเชิงลึก เป็นผู้ที่ยินดีจะให้ข้อมูลเชิงลึกถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นตามบริบทของพื้นที่ กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 1) พระสงฆ์ จำนวน 10 รูป 2) ผู้นำชุมชน จำนวน 10 คน 3) ตัวแทนชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน/นักวิชาการ จำนวน 10 คน และ 4) ผู้บริหารอาชีววิถีพุทธ จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 50 คน

4) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ใช้แบบสัมภาษณ์ และผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งการเข้าไปมีส่วนร่วมในพื้นที่และดำเนินการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยผู้วิจัยจะเตรียมแนวคำถามอย่างกว้าง ๆ มาล่วงหน้า

2) การอภิปรายกลุ่มย่อย โดยนำกิจกรรมกลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ ที่พบในการสัมภาษณ์มาทำการสนทนากลุ่มเพื่อสร้างชุดกิจกรรม

3) ใช้ชุดกลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่ายจากการสนทนากลุ่มผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาอาชีววิถีพุทธ และการจัดเวทีแสดงความคิด เพื่อสร้างกลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเคราะห์และถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบในเขตภาคเหนือตอนบนจากกระบวนการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์วิถีพุทธ การฝึกสติภาวนา วัฒนธรรม/มารยาท ประจำท้องถิ่น นวัตกรรมเด่นประจำโรงเรียน ความคิดสร้างสรรค์ เชิงบวก กิน อยู่ ดู ฟังเป็นแนววิถีพุทธ

2) จากการอภิปรายกลุ่มย่อย ที่ค้นพบในการสัมภาษณ์มาทำการอภิปรายกลุ่ม และการถอดบทเรียนเพื่อนำมาสร้าง รูปแบบการจัดการเรียนรู้อาชีพและทักษะอนาคตสำหรับวิทยาลัยอาชีวะวิธีพุทธที่เป็นเลิศ โดยใช้เครือข่ายเป็นตัวเชื่อมโยง โดยใช้การวิเคราะห์จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในระดับสถานศึกษา

3) สรุปจากข้อที่หนึ่ง และข้อที่สอง จัดทำผลสรุปจากการวิจัยและประมวลองค์ความรู้และข้อคิดเกี่ยวกับกลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่

6) การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์จากการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) ข้อมูลเชิงประจักษ์ จากการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มมย่อยและกิจกรรม โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) กระบวนการเรียนการสอน การเรียนรู้เศรษฐศาสตร์วิถีพุทธ การฝึกสติภาวนา วัฒนธรรม/มารยาท ประจำท้องถิ่น นวัตกรรมเด่นประจำโรงเรียน ความคิดสร้างสรรค์ เชิงบวก กิน อยู่ ดู ฟังเป็นแนววิถีพุทธ

2) วิเคราะห์กลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

7) การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลจะอยู่ในลักษณะการพรรณนาความ (Descriptive Presentation) โดยสรุปเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศ สำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ รวมไปถึงการสร้างเกณฑ์ปฏิบัติให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อให้เห็นสังเคราะห์และถอดบทเรียน สร้างรูปแบบ พัฒนารูปแบบ สร้างเครือข่าย สร้างกลไกการพัฒนาและยกระดับให้เกิดการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาวิธีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่อย่างยั่งยืนต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ มีกรอบแนวคิดในการวิจัย มีดังนี้

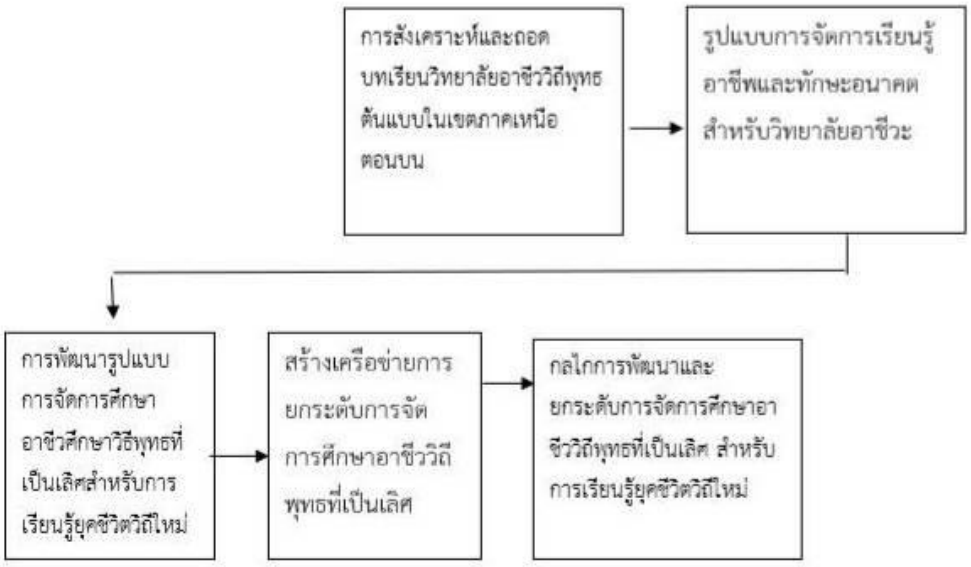

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. การสังเคราะห์และถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบในเขตภาคเหนือตอนบน

ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการการสังเคราะห์และถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบ ที่จะนำนวัตกรรมการศึกษาไปใช้นั้น ต้องกำหนดแนวทางการปฏิบัติทั้ง 4 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 วิสัยทัศน์ปรัชญาอัตลักษณ์เอกลักษณ์ ขั้นที่ 2 วิธีการหรือการกำกับดูแลบุคคล ขั้นที่ 3 กำหนดแนวพัฒนาคุณภาพคุณภาพการศึกษาให้ยกระดับ ขั้นที่ 4 การบูรณาการหลักทางพระพุทธศาสนามาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน จากการศึกษาสภาพพื้นที่และการถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธ ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาคือ ทักษะการคิด ทักษะการดำรงชีวิต ทักษะการสร้างอาชีพ และทักษะการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นการสอนให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา เพราะความรู้ไม่จำเป็นต้องเรียนในห้องเรียนหรือในสถานศึกษาเท่านั้น แต่สามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้จากอินเทอร์เน็ต ซึ่งภาครัฐควรจะเน้นที่นวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้กับชีวิตได้ จากการสังเคราะห์และถอดบทเรียนทั้ง 3 วิทยาลัย

2. การสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้อาชีพและทักษะอนาคตสำหรับวิทยาลัยอาชีวะและเทคนิคยุคชีวิตวิถีใหม่ ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ 5 องค์ประกอบ 1) การมีวิสัยทัศน์ค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน (Shared Vision) 2) มีความร่วมมือและร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน (Teamwork) 3) มีกระบวนการเรียนรู้เพื่อการแก้ไขปัญหาพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (Learning and Professional Development) 4) มีกระบวนการการสืบสอบเพื่อสะท้อนผลเชิงวิชาชีพในทุกขั้นตอนการสะท้อนโดยการเปิดรับคำชี้แนะการปฏิบัติงานและ (Collective Inquiry) 5) มีการสร้างระบบการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี

3" รูปแบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาวิธีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการศึกษา มุ่งพัฒนาสถานศึกษาด้วยหลักไตรสิกขาอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ พัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งคุณธรรมและคุณภาพ มีพฤติกรรมผู้นำที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในองค์กรแห่งคุณธรรมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมชีวิตวิถีใหม่ เพื่อให้เกิดทักษะการเรียน นักเรียนได้ประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะการเรียนรู้ด้านนวัตกรรม ทักษะด้านชีวิตหรือการทำงาน และทักษะการสื่อและเทคโนโลยีเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

4. การสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ ผลการวิจัยพบว่า โดยใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันมาช่วยในสร้างกิจกรรม สร้างเครือข่ายการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ เทคโนโลยี ชื่อว่า Metaverse คือ การสร้างสภาพแวดล้อมของโลกแห่งความจริงและเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน จนกลายเป็น "ชุมชนโลกเสมือนจริง" ที่สามารถผสานวัตถุรอบตัวและสภาพแวดล้อมให้เชื่อมต่อกันเป็นหนึ่งเดียว โดยอาศัยเทคโนโลยี AR และ VR เข้ามาช่วยเชื่อมโยงอย่างไร้รอยต่อให้กลายเป็นพื้นที่โลกเดียวกัน

5. กลไกการพัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ ผลการวิจัยพบว่า กลไกการพัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนสำคัญ คือ 1) การจัดทำยุทธศาสตร์ นโยบาย แผนงาน เป้าหมายร่วมกัน 2) การปฏิบัติการตามแผนยุทธศาสตร์ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ การจัดสรรงบประมาณ การกระจายอำนาจ การจัดทำระบบ การจัดกิจกรรมวิชาการ การประกาศเกียรติคุณ และการควบคุมจรรยาบรรณ 3) การติดตามและประเมินผล และ 4) แนวทางการสร้างกลไกการพัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษา ได้แก่ ครู นักเรียน และองค์กร สถานศึกษา ครอบครัว และการเชื่อมโยงด้วยหลักไตรสิกขา, Soft Skill, Active Learning สื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การสังเคราะห์และถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบในเขตภาคเหนือตอนบน

การสังเคราะห์และถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบ ที่จะนำนวัตกรรมการศึกษาไปใช้นั้น ต้องกำหนดแนวทางการปฏิบัติทั้ง 4 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 วิสัยทัศน์ ปรัชญา อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ ขั้นที่ 2 วิธีการหรือการกำกับดูแลบุคคล ขั้นที่ 3 กำหนดแนวพัฒนาคุณภาพคุณภาพการศึกษาให้ยกระดับ และขั้นที่ 4 การบูรณาการหลักทางพระพุทธศาสนามาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งจากการสังเคราะห์และถอดบทเรียนทั้ง 3 วิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบในเขตภาคเหนือตอนบน สอดคล้องกับงานวิจัยของเชวง อุปถัมภ์ (2557 : 129-139) ที่ได้วิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2” ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพของโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการด้านผลผลิต พบว่าทุกด้านมีคุณภาพ 2) แนวทางพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 2 ในด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ควรประชุมชี้แจงให้ความรู้โรงเรียนวิถีพุทธ ศึกษาเอกสารโครงการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ศึกษาดูงาน อบรมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร ปลูกจิตสำนึกให้ผู้บริหารมีคุณธรรมจริยธรรมพรหมวิหารธรรม มีเหตุผล ประกาศยกย่องชมเชยให้รางวัล ประกวดครูดีเป็นแบบอย่าง ผู้บริหาร ประสานคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ครู นักเรียน ให้มีส่วนร่วมวางแผนพัฒนาโรงเรียนวิถี ในด้านกระบวนการพบว่า บ้าน วัด โรงเรียนต้องรู้ร่วมกันจึงจะพัฒนาโรงเรียนวิถีพุทธได้จัดประชุมชี้แจงให้การอบรม ศึกษาดูงาน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ จัดทำแผนบูรณาการวิถีพุทธเข้าไว้ในทุกกลุ่มสาระวิชาครูต้องกำหนดเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน มีการวางแผนกำหนดกิจกรรมเป็น ควบคุมพฤติกรรมการปฏิบัติงานกิจกรรมต่างๆ สรุปผลในแต่ละวัน และจัดประชุมชี้แจงให้ทุกคนได้รับทราบ ในด้านผลผลิต พบว่า โรงเรียนต้องสร้างจิตสำนึกรู้ คุณค่าแท้-คุณค่าเทียม ไม่นิยมวัตถุจนเกินไป น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม โดยมีการจัดอบรมประชุมชี้แจง สร้างความตระหนักฝึกให้นักเรียนรู้จักพึ่งตนเอง อบรมปฏิบัติธรรม พัฒนาด้านพฤติกรรม จิตใจและปัญญาให้ สร้างสรรค์ประโยชน์ต่อตนเองผู้อื่น ตามหลักศีล สมาธิ ปัญญา และฝึกให้นักเรียนมีความอดทนอดกลั้น มีขันติและมีสติ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ใช้หลักเหตุผลและรู้จักให้อภัย

2. การสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้อาชีพและทักษะอนาคตสำหรับวิทยาลัยอาชีวะและเทคนิคยุคชีวิตวิถีใหม่ พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้อาชีพและทักษะอนาคตสำหรับวิทยาลัยอาชีวะและเทคนิคยุคชีวิตวิถีใหม่ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning ที่ส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา มีหลักการ คือ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักศึกษา ด้วยกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงชุนชนแห่งการเรียนรู้ โดยยึดแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ 5 องค์ประกอบ คือ 1) การมีวิสัยทัศน์ค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน (Shared Vision) 2) มีความร่วมมือและร่วมกันรับผิดชอบ

ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน (Teamwork) 3) มีกระบวนการเรียนรู้เพื่อการแก้ไขปัญหาพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (Learning and Professional Development) 4) มีกระบวนการการสืบสอบเพื่อสะท้อนผลเชิงวิชาชีพในทุกขั้นตอน การสะท้อนโดยการเปิดรับคำชี้แนะการปฏิบัติงานและ (Collective Inquiry) และ 5) มีการสร้างระบบการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้อาชีพและทักษะอนาคตสำหรับวิทยาลัยอาชีวะและเทคนิคยุคชีวิตวิถีใหม่ ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนรู้ กระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนทัศนคติ สร้างความร่วมมือด้วยกิจกรรม การเรียนการสอนของครูเพื่อสร้างบรรยากาศความสัมพันธ์ระหว่างครู และนักเรียนเรียกว่าเป็น การเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัมพร บำรุงผล (2549) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารสถานศึกษาวิถีพุทธของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3” ผลการวิจัยพบว่า การบริหารสถานศึกษาวิถีพุทธดีเด่น และวิถีพุทธทั่วไปของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านกายภาพ ด้านกิจกรรมพื้นฐานวิถีชีวิต ด้านการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์ และด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์ เมื่อเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาวิถีพุทธดีเด่นกับสถานศึกษาวิถีพุทธทั่วไปของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. รูปแบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาวิธีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ จากวิจัยพบว่า หลักการการจัดการศึกษา มุ่งพัฒนาสถานศึกษาด้วยหลักไตรสิกขาอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ พัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งคุณธรรมและคุณภาพ “Moral and Quality Organization” หรือ MQO LAT Model โดยสรุป มี 5 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 บุคลากรชั้นเลิศ (Personal Mastery) ขั้นคัดเลือกบุคคลที่เป็นเลิศ ที่ต้องมีคุณลักษณะสำคัญ 2 ประการคือ มีคุณธรรม และมีคุณภาพ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นนักฟังที่ดี บริหารคน บริหารเวลา บริหารทรัพยากร และสามารถจัดการกับปัญหาได้, ลักษณะที่ 2 มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Building Shared Vision) การสร้างทัศนคติร่วมของคนในองค์กร ให้สามารถมองเห็นภาพและมีความต้องการที่จะมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน, ลักษณะที่ 3 มีแบบแผนความคิดร่วม (Mental Models) การเข้าใจบทบาทหน้าที่ มีความคิดความเข้าใจในเรื่องของตนเอง ผู้อื่น และองค์กรสามารถปรับเปลี่ยนความคิดให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร, ลักษณะที่ 4 เรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) ร่วมกันของสมาชิกในองค์กร การพัฒนาความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ โดยอาศัยการสนทนาการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันอย่างสม่ำเสมอและปฏิบัติงานร่วมกันโดยมีความไว้วางใจต่อกัน และ ลักษณะที่ 5 การคิดอย่างเป็นระบบ (Systematic Thinking) วิธีการคิดหรือการมองสิ่งต่างๆ ในลักษณะของภาพโดยรวมทั้งหมด มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ว่ามีการเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ เห็นแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงในอนาคต สามารถวางแผนการปฏิบัติงานให้ผลของงานเกิดความกระจ่าง ชัดเจน

ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับรายงานวิจัยของพระระพีพัฒน์ หาญโสภา (2557 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัย “ประเมินสถานศึกษาวิถีพุทธ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 25” ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวม ผลกระทบหรือผลที่เกิดขึ้นสืบเนื่องจากการดำเนินงานของสถานศึกษาวิถีพุทธ ที่ส่งผลต่อบ้านวัดและสถานศึกษาโดยภาพรวมมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ทุกองค์ประกอบ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผลกระทบต่อสถานศึกษา มีการปรับปรุงตกแต่งอาคารสถานที่ให้ร่มรื่น สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามมาก ผู้ปกครอง/ชุมชนมีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาของสถานศึกษามากขึ้น และผู้บริหารและครู มีการพัฒนาตนเองให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนและชุมชน สังคม ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านผลกระทบต่อวัด กล่าวคือวัดมีส่วนร่วมและมีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่นักเรียน

4. การสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ โดยผู้วิจัยได้จัดทำสนทนากลุ่ม ได้แนวคิดการถ่ายทอดและนำไปใช้ประโยชน์ การจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ ใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันมาช่วยในสร้างกิจกรรมสร้างเครือข่ายการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ เทคโนโลยี ชื่อว่า Metaverse คือ การสร้างสภาพแวดล้อมของโลกแห่งความจริงและเทคโนโลยี เข้าด้วยกันจะเป็น “ชุมชนโลกเสมือนจริง” ที่สามารถผสานวัตถุรอบตัวและสภาพแวดล้อมให้เชื่อมต่อกันเป็นหนึ่งเดียว โดยอาศัยเทคโนโลยี AR และ VR เข้ามาช่วยเชื่อมโยงอย่างไร้รอยต่อให้กลายเป็นพื้นที่สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ Coaching นักเรียนให้ได้พลัง Social Medea ยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศ โดยบริหารจัดการและการสร้างเครือข่าย แนวทางการจัดการและพัฒนาสถานศึกษาวิถีพุทธ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐกิตติ์ ศรีสันต์ (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา “ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสถานศึกษาวิถีพุทธในภาคตะวันออก” ตามแนวการดำเนินงาน 5 ด้าน คือ ด้านศักยภาพสภาพแวดล้อมด้านกิจกรรมพื้นฐานวิถีชีวิต ด้านการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์ และด้านการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานสถานศึกษาวิถีพุทธ ภาคตะวันออกและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสถานศึกษาวิถีพุทธในภาคตะวันออก ผลการศึกษาพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสถานศึกษาวิถีพุทธในภาคตะวันออก พบว่า สถานศึกษาวิถีพุทธจะประสบความสำเร็จต้องพัฒนาที่ตัวบุคคล คือ ครูก่อน ครูต้องเป็นครูวิถีพุทธจริง ๆ หรือไม่ก็จะต้องพัฒนาไปพร้อม ๆ กันกับเด็กนักเรียน

5. กลไกการพัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนสำคัญ คือ ขั้นตอนที่ 1 การจัดทำยุทธศาสตร์ นโยบาย แผนงาน เป้าหมายร่วมกัน, ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติการตามแผนยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 10 แผนปฏิบัติการ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ การกระตุ้นบุคลากร การจัดสรรงบประมาณ การกระจายอำนาจ การจัดทำระบบ การส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ การจัดกิจกรรมวิชาการ การประกาศเกียรติคุณ และการควบคุมจรรยาบรรณ,

ขั้นตอนที่ 3 การติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย 6 แผนปฏิบัติการ ได้แก่ การติดตามประเมินการประเมินตนเอง (SAR) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอก การนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงแผนบริหารจัดการศึกษา (Improvement Plan) และการนำผลการประเมินไปพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ และขั้นตอนที่ 4 แนวทางการสร้างกลไกการพัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษา ประกอบด้วย 6 แผนปฏิบัติการ ได้แก่ 1.องค์ประกอบ ได้แก่ คน คือ ผู้นำ,ครู,นักเรียน และองค์กร คือ สถานศึกษา, ครอบครัว, หน่วยงานทางพระพุทธศาสนา, 2.ปัจจัย ได้แก่ การบริหารจัดการ คือ การเรียนการสอน, ระบบการบริหารจัดการ, การปรับ mindset หรือแนวความคิด 3.ผลกระทบ ได้แก่ ทิศทาง คือ ทางบวก, ทางลบ และการเปลี่ยนแปลง คือ สังคม, พหุวัฒนธรรม, เทคโนโลยี 4.หลักการ ได้แก่ การสร้างความร่วมมือร่วมกับเครือข่าย, กลไกการเสริมแรง,ความยั่งยืนและต่อเนื่องของนโยบาย 5.กลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่าย ได้แก่ การทำงานต่อเนื่องของผู้บริหาร, การสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้, ความร่วมมือจากทุกภาคส่วน (บวร) และ 6.การเชื่อมโยงกลไกการพัฒนาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศ ได้แก่ หลักสูตร (หลักไตรสิกขา, Soft Skill, Active learning), ครู, ผู้เรียน, สื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยี, สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งจากดำเนินงานการศึกษา กลไกการพัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่นี้ สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของสมศักดิ์ เอี่ยมดี, (2556 : 216 – 224) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาระบบการบริหารเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบที่มีประสิทธิผลของระบบการบริหารเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เป็นเครือข่ายผสมผสานระหว่างบุคคลและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งอย่างไม่เป็นทางการและเป็นทางการช่วยการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วย (1) องค์การของเครือข่าย (2) การจัดการเครือข่าย (3) การใช้ประโยชน์จากเครือข่าย (4) การธำรงรักษาเครือข่าย 2) ผลการประเมินรูปแบบการบริหารเครือข่าย โดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีความเป็น ประโยชน์ความเป็นไปได้ความเหมาะสม และความถูกต้องในระดับมากที่สุด ยกเว้น องค์ประกอบที่ 3 การใช้ประโยชน์จากเครือข่ายความเป็นไปได้และองค์ประกอบที่ 4 การธำรงรักษาเครือข่ายความเป็นไปได้ความถูกต้องในภาพรวมมีผลการประเมิน อยู่ในระดับมาก 3) ผลการประเมินผลการใช้ระบบการบริหารเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ความสำเร็จในภาพรวมมีความสำเร็จในระดับมากที่สุด การพัฒนาระบบสามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับเครือข่ายการจัดการศึกษาได้มีค่าเฉลี่ย สูงสุด ความพึงพอใจภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด การพัฒนาระบบมีการจัดศูนย์ ประสานงาน ติดต่อสื่อสาร และพัฒนาความรู้และทักษะระหว่างสมาชิกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ความต่อเนื่อง ภาพรวมมีความต่อเนื่องในระดับมากที่สุด การพัฒนาระบบมีการกำหนดคู่มือการ บริหารงานอย่าง ชัดเจนสามารถนำปฏิบัติได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 สถานศึกษาควรนำผลการสังเคราะห์ และถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบ ด้านการบริหารบุคคล ผู้บริหารและคณะครูต้องเข้าอบรมโครงการอาชีวศึกษาวิถีพุทธ เพื่อให้มีความรู้ และหลักสูตรอาชีววิถีพุทธ นำไปใช้ในสถานศึกษา

1.2 การสร้างเครือข่ายของทุกส่วนงาน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู ผู้เรียน และผู้ปกครอง ทุกภาคส่วนจะต้องมีส่วนร่วมในการรับรู้และนำเสนอกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในสถาบันของตนเอง โดยใช้ผลการวิจัยเป็นกลไกเครื่องมือดำเนินการในเบื้องต้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำผลการสังเคราะห์และถอดบทเรียนวิทยาลัยอาชีววิถีพุทธต้นแบบในเขตภาคเหนือตอนบนไปส่งเสริมการจัดกิจกรรมในอาชีวทั่วประเทศ

2.2 ควรศึกษาต่อยอดรูปแบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาวิธีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่ในมิติด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

2.3 ควรศึกษาเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศให้เกิดทั่วประเทศเป็นเครือข่ายอาชีววิถีพุทธสู่ความเป็นเลิศด้านบริหารจัดการ

องค์ความรู้ที่ได้รับ

ชุดกลไกการพัฒนาและสร้างเครือข่ายการยกระดับการจัดการศึกษาอาชีววิถีพุทธที่เป็นเลิศสำหรับการเรียนรู้ยุคชีวิตวิถีใหม่สรุปได้ดังนี้

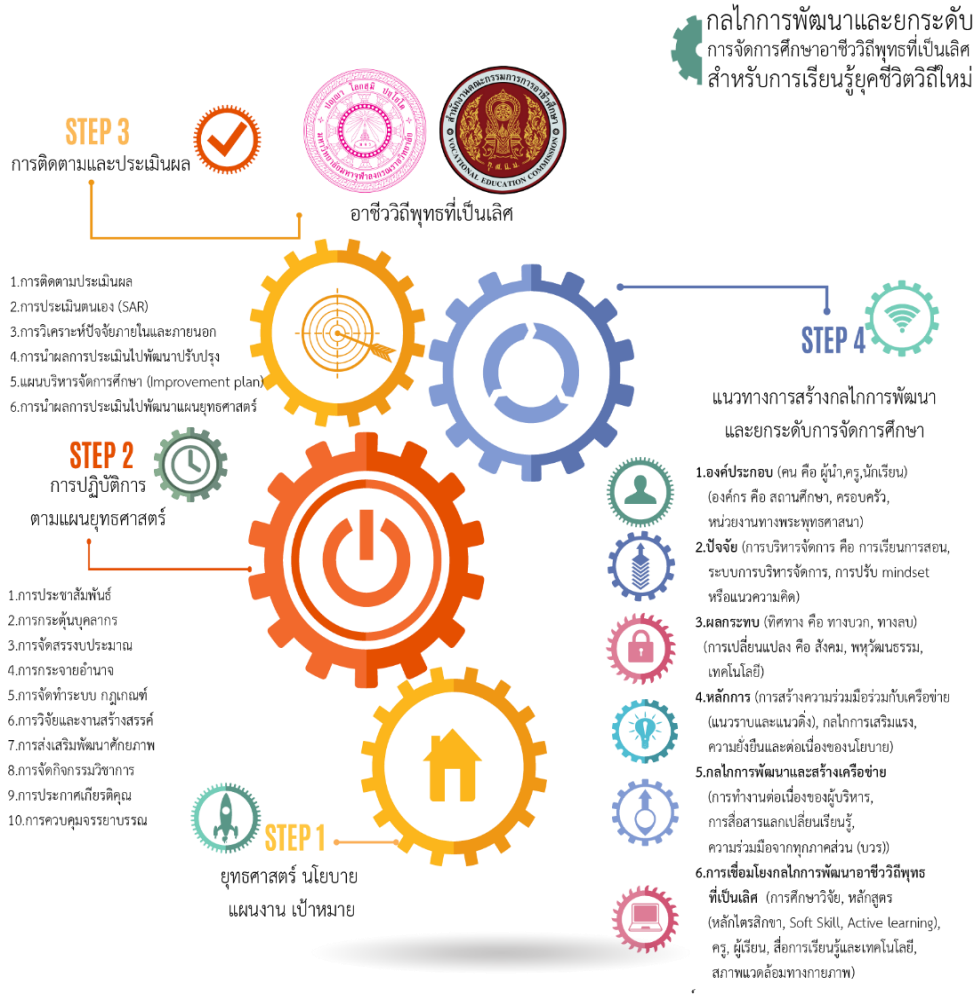

แผนภาพที่ 2 แสดงองค์ความรู้จากการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

เชวง อุปถัมภ์. (2557). แนวทางการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2. *สักทอง: วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.* 20 (2), 129-139)

ณัฐกิตติ์ ศรีสันต์. (2548). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธในภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.

พระระพีพัฒน์ หาญโสภา. (2557). *ประเมินโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สมศักดิ์ เอี่ยมดี. (2556). การพัฒนาระบบการบริหารเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.* 15 (ฉบับพิเศษ), 216-224.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *สภาพและปัญหาการบริหารการศึกษาและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย.* กรุงเทพมหานคร: วี.ที.ซี,

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580).* ราชกิจจานุเบกษาเล่ม 135 ตอนที่ 82 ก.

อัมพร บำรุงผล. (2549). *การบริหารโรงเรียนวิถีพุทธของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3.* วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

การพัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

The Development of a Chinese Language Learning Innovation Set for High School Teachers in Pathum Thani Province Schools

ยุภาพร นอกเมือง และ นพพล จันทร์กระจ่างแจ้ง
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
Yupaporn Nokmueang and Noppol Jankrajangjaeng
Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage Pathumthani province
Corresponding Author, E-mail: yupapornna8899@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี 2) ศึกษาประสิทธิภาพและผลการใช้ชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีน จังหวัดปทุมธานี จำนวน 114 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mix Method) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ การทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) การหาค่าอำนาจจำแนก (R) การหาค่าความยากง่าย (P) การทดสอบ ค่า t แบบไม่อิสระ (t-test dependent) การหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) และการหาค่าประสิทธิภาพ (E1/E2)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ที่มีชื่อว่า “《泰兴汉语》” มีเนื้อหาจำนวน 8 บทเรียน โดยมีผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 90.15/90.24 2.1) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2.2) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของครูและนักเรียนที่มีต่อชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

* วันที่รับบทความ: 29 กรกฎาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 28 สิงหาคม 2567; วันตอบรับบทความ: 30 สิงหาคม 2567
Received: July 29, 2024; Revised: August 28, 2024; Accepted: August 30, 2024

จากผลการวิจัย สามารถสรุปได้ว่า ชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี สามารถตอบโจทย์ปัญหาด้านสื่อการเรียนรู้ได้ มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

คำสำคัญ: ชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้; ภาษาจีน; โรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

Abstract

The objectives of this research study are 1) to develop of a chinese language learning innovation set for high school teachers in Pathum Thani province schools. 2) To study the effectiveness and outcomes of using the set of Chinese language learning innovations for high school teachers in Pathum Thani province schools. The sample group consisted of 114 teachers and students from the Chinese language program in upper secondary schools in Pathum Thani Province. The sample was selected using purposive sampling. This research employed a mixed-methods approach (Mix Method). The statistics used for data analysis included basic statistics such as mean, percentage, and standard deviation. The statistics used for evaluating the quality of the instruments included content validity testing (IOC), discrimination index (R), difficulty index (P), dependent t-test, effectiveness index (E.I), and efficiency (E1/E2).

The research findings are as follows: 1) a set of chinese language learning innovation set for high school teachers in Pathum Thani province schools was developed, named “《泰兴汉语》”. It contains 8 lessons, and the analysis of its appropriateness showed a high level of suitability. 2) The chinese language learning innovation set “《泰兴汉语》” for high school teachers in Pathum Thani provinces demonstrated an efficiency rate of 90.15/90.24 2.1) The learning outcomes after using the innovation set were significantly higher than before, with statistical significance at the .01 level. 2.2) The satisfaction analysis of teachers and students towards the Chinese language learning innovation set “《泰兴汉语》” for high school teachers in Pathum Thani province schools showed that the average satisfaction level was the highest.

Based on the research findings, it can be concluded that the chinese language learning innovation set “《泰兴汉语》” for high school teachers in Pathum Thani provinces effectively addresses the issues related to learning materials. It is both appropriate and efficient, capable of enhancing students' learning outcomes. This innovation set can be effectively utilized in teaching chinese language in high school teachers in Pathum Thani province schools.

Keywords: Learning management innovation set; Chinese Language; Schools in Pathum Thani Province

บทนำ

สภาพการณ์การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยโดยทั่วไปพบว่ายังใช้ระบบเก่า ซึ่งเน้นการท่อง จำ อ่าน คัดเขียน โดยไม่เกิดแรงจูงใจในการที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง อีกทั้งตำราที่ใช้ต่าง ๆ ยังมีความความล้าหลัง ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์และผู้เรียนในปัจจุบัน และจากการอภิปรายของผู้บริหารและครูกว่า 150 คน จาก 124 โรงเรียนทั่วประเทศ พบว่า ปัญหาหลักอยู่ที่เรื่องครูผู้สอนขาดหลักสูตรและแบบเรียน รวมไปถึงการขาดการสนับสนุนจากรัฐ (เขียน ธีระวิทย์, 2551 : 46) จากผลการวิจัยสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่พบว่ามีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้และด้านสื่อการเรียนรู้ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีปัญหาเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ กล่าวคือ มีปัญหาด้านหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ ซึ่งทั้งสามส่วนถือว่าเป็นฟันเฟืองสำคัญในการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ (นพพล จันทร์กระจ่างแจ้ง, ยุภาพร นอกเมือง และอรรคภณ วชิรวัชร์, 2565 : 149) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น สิ่งที่จำเป็นและขาดไม่ได้ก็คือ หนังสือหรือตำรา ซึ่งจะต้องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน มีเนื้อหาที่ทันสมัย มีบริบทท้องถิ่นที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน การเรียนการสอนภาษาจีนจึงจะสามารถพัฒนาไปในทิศทางที่ดีได้และยกระดับความรู้ของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยในประเทศไทย พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ดังผลการวิจัยของสุวรรณ เลียงหิรัญถาวร (2556 : 54) และ รุ่งนภา โรจนไพฑูรย์ และปิยพงษ์ สุเมตติกุล (2558 : 241) พบว่า เนื้อหาในแต่ละระดับชั้นไม่มีความต่อเนื่อง ขณะที่ จารุกร จรดล, ภารดี อนันต์นาวี และเจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม (2558:103) ได้สรุปเกี่ยวกับ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ว่าการใช้สื่อการเรียนรู้ไม่เหมาะสมหรือไม่เพียงพอกับเนื้อหาที่จะสอน และไม่มีการใช้สถานที่และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในชุมชนเป็นแหล่งการเรียนรู้เพื่อให้ ผู้เรียนนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน จากการศึกษารายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา พบว่า แบบเรียนไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน ควรมีการปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ปรับใหม่ พร้อมจัดทำคู่มือครูประกอบการใช้ พัฒนาและจัดทำสื่อการสอนหลักและสื่อการสอนสนับสนุนที่มีคุณภาพทันสมัยโดยร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559 : 21) เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Sammanie Upadya Kandambi (2020 : 27-29) ได้ศึกษาปัญหาการ

สอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศของโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษา ประเทศศรีลังกา พบว่า มีปัญหาด้านหนังสือเรียน คือ หนังสือเรียนไม่เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนไม่สนใจเนื้อหาในหนังสือเรียน นอกจากนี้ยังพบว่าหนังสือเรียนไม่สอดกับความต้องการของผู้เรียน ไม่สอดคล้องกับบริบทในชีวิตจริงของผู้เรียน

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพ โดยจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ที่ดีควรเริ่มจากการมีหนังสือ ตำรา หรือสื่อการสอนที่ดี มีความทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถตอบโจทย์สภาพปัญหาเชิงพื้นที่ซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน การพัฒนาชุดนวัตกรรมการเรียนรู้จึงถือเป็นประเด็นที่สำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาผลการเรียนของผู้เรียน ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีความสมบูรณ์ในตัวเองอยู่แล้ว มีความเป็นระบบ สามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนรู้ได้ ถือเป็นประดิษฐกรรมด้านการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประยุกต์จากทฤษฎี เทคนิคหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีความทันสมัย เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละชุดนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมให้ทุกคนเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ เพื่อให้นักเรียนได้มีบทบาทในการทำกิจกรรมมากขึ้น รู้จักการคิดและตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้านและช่วยเร้าความสนใจของนักเรียนไม่ทำให้เกิดการเบื่อหน่ายในการเรียน (กุลธิดา ทรัพย์พิพัฒนา, 2546 : 147) ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังผลการวิจัยของ ไพรินทร์ พ่วงจันทร์ (2542 : 134) สมใจ ถิระนันท์ (2544 : 122) และสมทรง สวัสดี (2549 : 156) ที่ระบุว่าการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

ด้วยเหตุผลและความสำคัญข้างต้นผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นที่จะพัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ที่จะสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาด้านสื่อการเรียนรู้และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและผลการใช้ชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการพัฒนาชุดนวัตกรรม ระยะที่ 2 พัฒนาชุดนวัตกรรมและดำเนินการทดลองทดสอบนำร่อง และระยะที่ 3 ศึกษาผลของการใช้ชุดนวัตกรรมโดยทดลองใช้งานกับสภาพจริง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้แก่ ครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากโรงเรียนในเครือข่ายที่เป็นสถาบันร่วมผลิตครู ภาคเรียนที่ 1/2565 จำนวน 3 โรงเรียน ประกอบด้วย 1) ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีน จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน รวม 9 คน 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีน จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน รวม 105 คน รวมทั้งสิ้น 114 คน

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือที่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ประกอบด้วย 1) ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี 2) คู่มือการใช้ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี 3) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในรูปแบบ “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี (นพพล จันทร์กระจ่างแจ้ง, ยุภาพร นอกเมือง และอรรคภณ วชิรวัชร์, 2565 : 136) 4) แบบประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี 5) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

การใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ การทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) การหาค่าอำนาจจำแนก (R) การหาค่าความยากง่าย (P) การทดสอบ ค่า t แบบไม่อิสระ (t-test dependent) การหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) และการหาค่าประสิทธิภาพ (E1/E2)

วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน (อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกูล, 2562) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการพัฒนา (identify goals)

ผู้วิจัยดำเนินการกำหนดเป้าหมายการวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนเชิงพื้นที่ (Area-Based Education) เพื่อตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ คิดค้นและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสภาพและประเมินความต้องการจำเป็นหรือการวิเคราะห์สภาวะเบื้องต้น (situational analysis/ needs assessment)

ผู้วิจัยดำเนินการสำรวจ สังเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่ เกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี โดยแบ่งการสำรวจและประเมินออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านผู้สอน และด้านผู้เรียน รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึกโดยวิธีการสัมภาษณ์ (Interview) ความต้องการ ความคาดหวัง และข้อเสนอแนะ เพื่อร่วมกันสะท้อนปัญหา การจัดการเรียนรู้ภาษาจีนและหาแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสมกับปัญหาเชิงพื้นที่

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและพัฒนานวัตกรรมต้นแบบ (design and development prototype)

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี โดยนำข้อมูลที่ได้รับจากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาองค์ความรู้ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการสอนภาษาจีน โดยให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในยุค 4.0 และสอดคล้องกับปัญหาและบริบทเชิงพื้นที่ โดยมีการตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 2 คน และด้านภาษาจีน จำนวน 3 คน จึงได้ชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่มีชื่อว่า “ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี”

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการทดลองทดสอบนำร่อง (pilot test)

ผู้วิจัยนำชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ไปทดลองใช้ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในรูปแบบ “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี โดยทดลองใช้กับครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีน

ในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จากโรงเรียนในเครือข่ายที่เป็นสถาบันร่วมผลิตครู จำนวน 2 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 76 คน

ขั้นตอนที่ 5 การปรับปรุงและการดำเนินงานซ้ำ (product/ system improvement)

ผู้วิจัยนำผลการดำเนินการทดลองทดสอบนำร่อง จากขั้นตอนที่ 4 มาปรับปรุงแก้ไขตามสภาพปัญหาที่พบจากการทดลองใช้ และคำแนะนำของครูเพื่อเตรียมนำไปใช้งานจริงกับครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

ขั้นตอนที่ 6 การทดลองใช้งานกับสภาพจริง (field test)

ผู้วิจัยนำชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ไปทดลองใช้ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในรูปแบบ “COPAO” A-B-C-D Chinese Learning Model สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี โดยทดลองใช้กับครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จากโรงเรียนในเครือข่ายที่เป็นสถาบันร่วมผลิตครู ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองใช้งานกับสภาพจริง จำนวน 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 114 คน

ขั้นตอนที่ 7 การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข (summative evaluation and improvement)

ผู้วิจัยนำผลจากการทดลองในขั้นตอนที่ 6 มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อเตรียมเผยแพร่ขยายผลสู่ผู้ใช้ (dissemination) ซึ่งเป็นครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

ขั้นตอนที่ 8 การเผยแพร่ขยายผลสู่ผู้ใช้ (dissemination)

ผู้วิจัยนำนวัตกรรมที่วิจัยและพัฒนาขึ้น โดยผ่านกระบวนการวิจัยและพัฒนาจากขั้นตอนที่ 2 จนถึงขั้นตอนที่ 7 และได้มีการตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมอย่างเคร่งครัด มีการปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและพร้อมเผยแพร่ขยายผลสู่ผู้ใช้ซึ่งเป็นครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีหรือจังหวัดอื่น ๆ หรือผู้ที่สนใจต่อไป

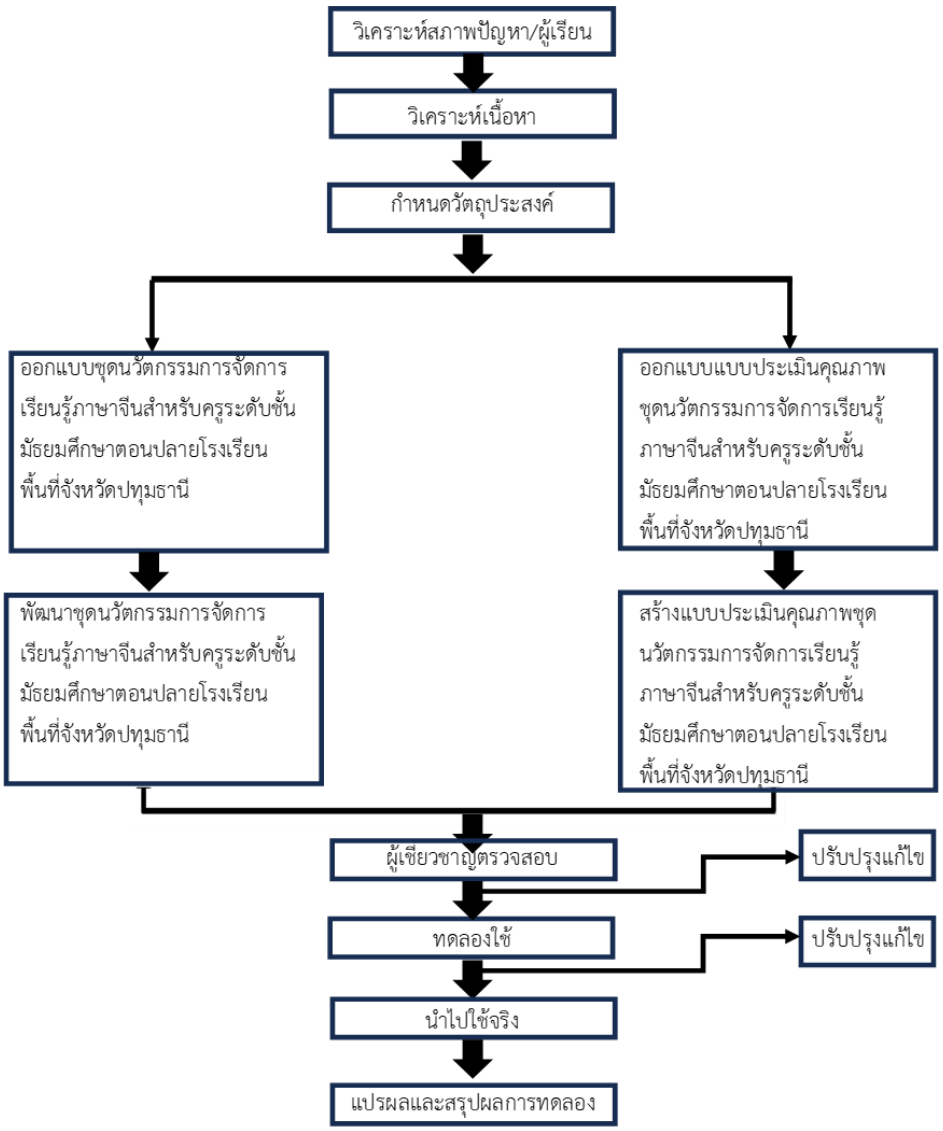

รูปที่ 1 แสดงขั้นตอนการพัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน
สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกระบวนการพัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี โดยพัฒนาแนวคิดจากระบบการพัฒนาหลักสูตร (สงัด อุทรานันท์, 2532 : 332-341) ซึ่งเริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการร่างชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี หลังจากนั้นเป็นขั้นการนำชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้น

มัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีไปใช้ขั้นการประเมินผลชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีและการปรับปรุงแก้ไขชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ตามลำดับในแต่ละขั้นตอนจะประกอบด้วยขั้นตอนย่อยต่าง ๆ จึงได้กรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

กรอบแนวคิด การสร้างชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

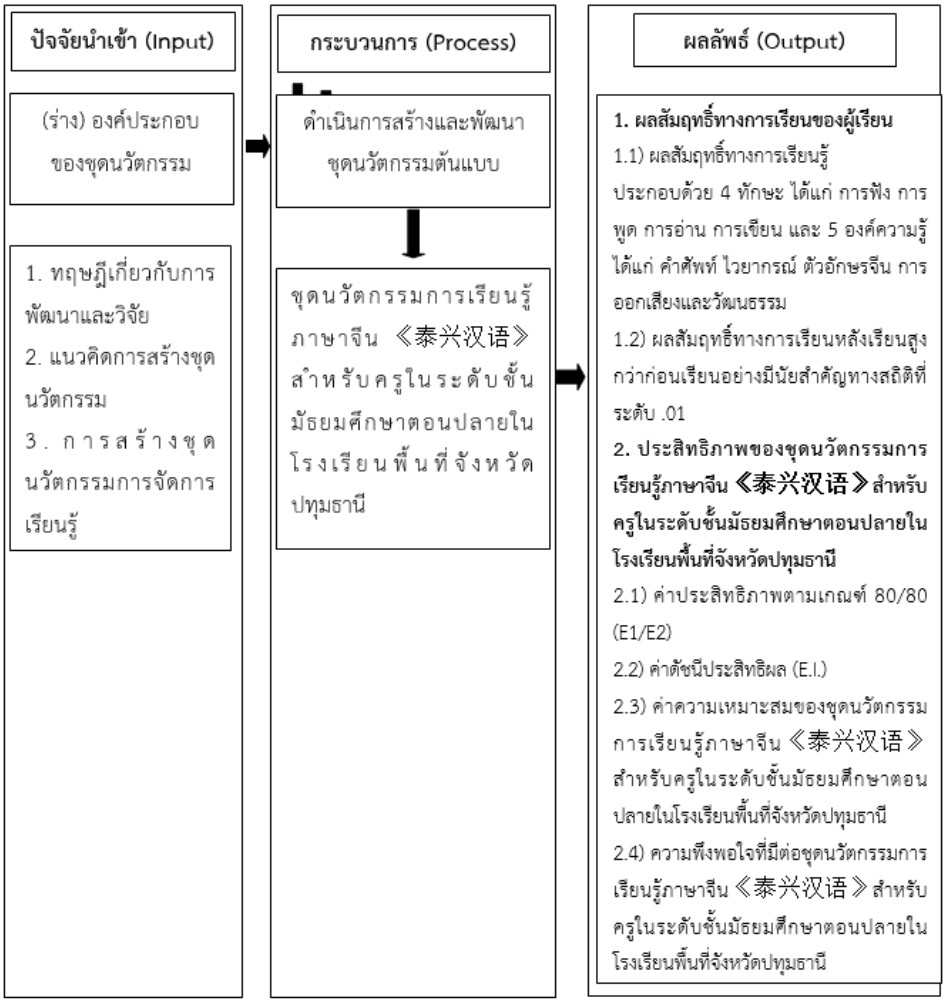

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามหลักการสร้างหนังสือด้วยวิธีระบบของ (Seels and Glasgow Model, 1990) โดยเริ่มต้นจากวิเคราะห์ผู้เรียน เนื้อหา เพื่อมากำหนดวัตถุประสงค์ออกแบบชุดนวัตกรรมฯ แล้วตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ นำไปทดลองใช้ และประเมินผลจากการพัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปผลการวิจัยได้เป็น 2 ตอน ดังนี้

1. ผลการพัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

ชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 1) ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี และ 2) คู่มือการใช้ชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเนื้อหาในแต่ละบทเรียนมีองค์ประกอบครบถ้วนตามหลักการทางภาษา 4 ทักษะ 5 องค์ความรู้ คือ 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน 5 องค์ความรู้ ได้แก่ คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวอักษรจีน การออกเสียง และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีพื้นฐานองค์ความรู้ทางภาษาจีนและสามารถผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียนแบบองค์รวมได้ โดยมีผลการประเมินความเหมาะสมของชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.17, S.D. = 0.16)

รูปที่ 3 ชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน

สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

รูปที่ 3 คู่มือชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน
สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

2. ผลของประสิทธิภาพและผลการใช้ชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี กับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้งานกับสภาพจริง (field test) (R3) (N = 105 คะแนนเต็ม 100 คะแนน)

การประเมิน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ค่าประสิทธิภาพ
คะแนนระหว่างเรียน (E_1)	80	72.12	2.70	90.15
คะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2)	20	18.05	1.18	90.24
ประสิทธิภาพของชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนฯ E_1/E_2 เท่ากับ 90.15/90.24				

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 90.15/90.24 โดยมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 90.15 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 90.24 แสดงให้เห็นว่า มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี กับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้งานกับสภาพจริง (field test) (R3) (N = 105 คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล (E.I)
		ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
105	20	1591	1895	0.60

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผล (The effectiveness index: E.I.) ในการทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลอง ใช้งานกับสภาพจริง (field test) จำนวน 105 คน เท่ากับ 0.60 แสดงให้เห็นว่า ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 59.72 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้พื้นฐานทางภาษาจีนของผู้เรียน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังเรียนของชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีกับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้งานกับสภาพจริง (field test) (R3) (N = 105 คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	$S.D._D$	t	ค่า sig
ทดสอบก่อนเรียน	15.15	1.56	2.90	1.45	20.50	0.0000
ทดสอบหลังเรียน	18.05	1.18				

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียน เท่ากับ ($\bar{x}$ = 15.15, S.D. = 1.56) และ ($\bar{x}$= 18.05, S.D. = 1.18) ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พบว่าในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.17, S.D. = 0.16) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่ครูมีต่อชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านการออกแบบภาพรวม	4.70	0.43	มากที่สุด
2.	ด้านการออกแบบเนื้อหา	4.72	0.43	มากที่สุด
3.	ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.51	มากที่สุด
4.	ด้านการออกแบบแบบฝึกหัด	4.80	0.31	มากที่สุด
5.	ด้านการออกแบบสื่อการเรียนรู้	4.59	0.59	มากที่สุด
6.	ด้านการวัดและการประเมินผล	4.90	0.21	มากที่สุด
7.	ด้านคู่มือการใช้ชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》	4.76	0.41	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	**4.72**	**0.41**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่ครูมีต่อชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.72, S.D. = 0.41)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านการออกแบบภาพรวม	4.85	0.44	มากที่สุด
2.	ด้านการออกแบบเนื้อหา	4.67	0.63	มากที่สุด
3.	ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้	4.74	0.57	มากที่สุด
4.	ด้านการออกแบบแบบฝึกหัด	4.74	0.52	มากที่สุด
5.	ด้านการออกแบบสื่อการเรียนรู้	4.80	0.59	มากที่สุด
6.	ด้านการวัดและการประเมินผล	4.96	0.18	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	**4.81**	**0.47**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{x}$ = 4.81, S.D. = 0.47)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี สามารถอภิปรายผลการวิจัย ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. การพัฒนาชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยการสำรวจและสังเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ประกอบกับการสังเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงได้ชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยมีชื่อว่า “ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน 《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี” ซึ่งมีเนื้อหาการเรียนรู้ที่ทันสมัยมีบริบท สถานการณ์ สถานที่ที่ผู้เรียนรู้จักและคุ้นเคยดี มีการจัดรูปแบบการเรียนแบบผสมผสานรูปแบบใหม่ (Hybrid Learning) โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หลากหลายช่องทาง สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทุกที่ทุกเวลา (Anyone Anytime Anywhere) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุค 4.0 หรือยุคท่ามกลางกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี (Digital disruption) เพื่อรองรับการจัดการเรียนรู้ในโลกยุคปัจจุบัน ตามแนวทางวิถีปกติถัดไป (Next Normal) แบบผสมผสาน (Blended learning) ชุดนวัตกรรมดังกล่าวสามารถตอบโจทย์ปัญหาเชิงพื้นที่และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียนด้านทักษะทางภาษาจีน ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนใน 5 ด้าน คือ คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวอักษรจีน การออกเสียง และวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนแบบองค์รวมได้

การจัดการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่น่าสนใจวิธีหนึ่งก็คือการใช้ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ ซึ่งชุดนวัตกรรมการเรียนรู้จะสามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ (สุนีย์ เหมะประสิทธิ์, 2533) ที่กล่าวว่า การสอนโดยใช้ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ซึ่งเป็นสื่อที่มีกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างดี โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ อันประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายไว้เป็นชุด ๆ หรือกล่อง สิ่งที่บรรจุอยู่ในซองหรือกิจกรรม ได้แก่ คู่มือครู แผนการสอน สื่อการเรียนการสอน แบบฝึกเสริมทักษะและแบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบประเมินผล สิ่งที่จัดไว้ในชุดกิจกรรมสร้างขึ้นอย่างมีระบบ ต้องมีการตรวจสอบทุกขั้นตอนและทุกอย่างต้องมีความสัมพันธ์

สอดคล้องกันอย่างดี มีการทดลองปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่เชื่อถือได้ ซึ่งทำให้ครูนำไปใช้สอนได้ทันทีโดยมีข้อยุ่งยากอย่างใด กิจกรรมในชุดยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริง เนื่องจากชุดการเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่บูรณาการเป็นอย่างดี จึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยเนื้อหาการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหาในบทเรียน 2 บทเรียน รวมทั้งสิ้น 8 บทเรียน บทเรียนละ 2 ชั่วโมง แต่ละบทเรียนประกอบด้วย 1) แบบทดสอบก่อนเรียน 2) เนื้อหา 3) รูปประโยค 4) กิจกรรมในชั้นเรียน 5) แบบฝึกหัด 6) แบบทดสอบหลังเรียน 7) เกร็ดความรู้ท้ายบท โดยจะมีคู่มือการใช้ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พร้อมเฉลยประกอบการใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างครบถ้วน ซึ่งในภาพรวมจะมีเนื้อหาที่ครอบคลุมองค์ประกอบหลักการทางภาษา 4 ทักษะ 5 องค์ความรู้ จะเห็นได้ว่า ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีองค์ประกอบที่ครบถ้วนสมบูรณ์แบบ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ ดังผลการวิจัยของ (ไพรินทร์ พ่วงจันทร์, 2542) (สมใจ ถิระนันท์, 2544) (กุลธิดา ทรัพย์พิพัฒนา, 2546) และ (สมทรง สวัสดี, 2549) ที่ระบุว่าการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีฉบับนี้จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดปทุมธานีที่ผู้สอนหรือผู้ที่สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นสื่อการจัดการเรียนรู้ได้

2. ประสิทธิภาพและผลการใช้ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

1) จากผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 90.15/90.24 โดยมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 90.15 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 90.24 แสดงให้เห็นว่า มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80

2) ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล (The effectiveness index: E.I.) ในการทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้งานกับสภาพจริง (field test) จำนวน 105 คน เท่ากับ 0.60 แสดงให้เห็นว่า ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 59.72 ซึ่งถือว่าชุดนวัตกรรมการ

เรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูง อันเนื่องมาจากปัจจัยด้านการออกแบบชุดนวัตกรรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการออกแบบของ (ณัฐกร สงคราม, 2553 : 13-34) โดยการศึกษาหลักการออกแบบและนำมาปรับใช้ในการออกแบบเพื่อทำการพัฒนาชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีเนื้อหาจะมีความทันสมัย เหมาะสมกับวัย เข้ากับการจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน และมีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก จึงส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สกินเนอร์ ที่ว่า “ถ้าแบ่งเนื้อหาวิชาที่จะถ่ายทอดให้ผู้เรียนเป็นตอนๆ ทีละน้อย เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ผู้เรียนจะรับความรู้ได้ดีกว่าการให้ความรู้แก่ผู้เรียนครั้งละมากๆ”

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียนของชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียน เท่ากับ ($\overline{x}$ = 15.15, S.D. = 1.56) และ ($\overline{x}$ = 18.05, S.D. = 1.18) ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียนใน 4 ทักษะทางภาษาจีน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และใน 5 องค์ความรู้ทางภาษาจีน คือ คำศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวอักษรจีน การออกเสียง และวัฒนธรรม ทำให้ผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนดังกล่าวในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงส่งผลให้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนแบบองค์รวมได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานองค์ความรู้ทางภาษาจีนที่ดี อีกทั้ง กิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ในชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ยังสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักการค้นหาข้อมูลตามแหล่งต่าง ๆ มีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาจีน ตลอดจนสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์และการทำงานเป็นทีมและแลกเปลี่ยนแบ่งปันองค์ความรู้และประสบการณ์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งแบบเดี่ยวและแบบทีมได้ ซึ่งล้วนแต่เป็นกรอบเนื้อหาที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพทางด้านภาษาจีนเป็นอย่างดีที่สำคัญชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ยังตอบโจทย์การจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานทั้ง 2 รูปแบบ คือ รูปแบบออนไซต์ (On-site) และ รูปแบบออนไลน์ (Online) โดยผู้สอนและผู้เรียนสามารถจัดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

จากผลการประเมินความความพึงพอใจที่ครูมีต่อชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{x}$ = 4.72, S.D. = 0.41) และนักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{x}$ = 4.81, S.D. = 0.47) แสดงให้เห็นว่า ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ตอบโจทย์ความต้องการเชิงพื้นที่ และตอบโจทย์การจัดการเรียนรู้ในยุค 4.0 หรือยุคท่ามกลางกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี (Digital disruption) เพื่อรองรับการจัดการเรียนรู้ในโลกยุคปัจจุบันแบบผสมผสาน (Blended learning)

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

การวิจัยครั้งต่อไปควรพัฒนาชุดนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะเฉพาะด้าน เช่น การพัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความเชี่ยวชาญในทักษะนั้นๆ โดยเฉพาะ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1) ผู้สอนสามารถนำชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานีที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริงและสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้ชุดนวัตกรรมดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ ได้

2) ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจการใช้คู่มือและชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน《泰兴汉语》สำหรับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

3) ควรจัดสภาพแวดล้อมและเตรียมแหล่งเรียนรู้ให้มีความพร้อมและสอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง รวมถึงการเตรียมความพร้อมของผู้สอนในบทบาทของการเป็นผู้สนับสนุนและผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

กุลธิดา ทรัพย์พิพัฒนา. (2546). *การสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. มหาวิทยาลัยบูรพา.

เขียน ธีระวิทย์. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถม-มัธยมศึกษา*. ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จารุกร จรดล, ภารดี อนันต์นาวี, และเจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม. (2558). สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. *วารสารพยาบาลทหารบก.* 16 (3), 95-104.

ณัฐกร สงคราม. (2553). *การออกแบบและพัฒนามัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้***.** กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นพพล จันทร์กระจ่างแจ้ง, ยุภาพร นอกเมือง และอรรคภณ วชิรวัชร์. (2566). สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาจีนในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี. *วารสารครุศาสตร์สาร*. 16 (1), 136-154.

ไพรินทร์ พ่วงจันทร์. (2542). *การสร้างชุดการสอนฝึกทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.* มหาวิทยาลัยบูรพา

ยุภาพร นอกเมือง และนพพล จันทร์กระจ่างแจ้ง. (2565). *การพัฒนาชุดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพื้นที่จังหวัดปทุมธานี*. คณะครุศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

รุ่งนภา โรจนไพฑูรย์ และปิยพงษ์ สุเมตติกุล. (2558). กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนพานทอง จังหวัดชลบุรี. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา.* 10 (3), 235-245.

สมใจ ถิระนันท์. (2544). *การสร้างชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* มหาวิทยาลัยบูรพา

สมทรง สวัสดี. (2549). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่ใช้หลักการของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ระยอง.* มหาวิทยาลัยบูรพา

สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2533). *การพัฒนาชุดการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร. (2556). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.* 1 (2), 43-59.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). *หนังสือชุด รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา.* กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกูล. (2562). *การวิจัยทางการศึกษา : แนวคิดและการประยุกต์ใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Seels and Glasgow. (1990). *Exercise in Instructional Design.* (1st ed.). Merrill Publishing Company Bell & Howell Information Company, Columbus, Ohio 4321.

Sammanie Upadya Kandambi (2020). A Study on the Problems of Chinese Language Teaching as a Foreign Language in Secondary Schools in Sri Lanka. *International Journal of Recent Innovations in Academic Research*. 4 (4), 22-33.

การปรับปรุงกระบวนการบรรจุถุงข้าว เพื่อลดขั้นตอนและจำนวนถุงเสีย ที่เกิดจากการลำเลียงถุงข้าวบนสายพาน

The Improvement of Rice Packaging Process for Steps and Number of Wastage Reducing Caused by Transporting Rice Package on a Conveyor Belt

สุทธารัตน์ นารถสูงเนิน, ธนภร เหมือนใจ,
กฤษฎา เอกชัย, ทวี พุทธิ และ วันเฉลิม สมนุกิจ
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง

Suttharat Nartsungnoen, Thanaporn Mueanjai,
Kidsada akachai, Tawee Putti and Wanchaloem somnukit
Institute of Vocational Education Central Region
Corresponding Author, E-mail: Spcsuttharat@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการปรับปรุงกระบวนการบรรจุถุงข้าว เพื่อลดขั้นตอนและจำนวนถุงเสียที่เกิดจากการลำเลียงถุงข้าวบนสายพาน ในการเพิ่มประสิทธิภาพของโรงงานอุตสาหกรรมนอกจากจะมองเรื่องของวัตถุดิบหรือเครื่องจักรแล้ว หัวใจสำคัญในการก้าวหน้าของโรงงานอุตสาหกรรมคือเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันมีโรงงานที่ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการระบบการผลิต เน้นการทำงานด้วยเครื่องจักรมากกว่าการใช้ทรัพยากรบุคคล เพราะนอกจากจะช่วยในการทำงานที่ได้ผลิตตามกำหนดและปริมาณที่มากกว่าเดิมแล้ว ยังสามารถลดต้นทุนในการผลิต ลดระยะเวลาในการผลิต เพิ่มพื้นที่ใช้งานลดระยะเวลาในการรอคอย ลดการใช้ทรัพยากรต่างๆ ลดของเสียที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอน และช่วยให้ระบบการจัดการด้านต่างๆมีประสิทธิมากยิ่งขึ้น ในการปรับปรุงกระบวนการลำเลียงถุงข้าวบนสายพานจะเกิดถุงเสียในกระบวนการผลิต จึงต้องศึกษาทุกขั้นตอนในกระบวนการไหลถุงข้าวบนสายพาน การเคลื่อนที่ของถุงข้าวจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ทั้งนี้ จึงต้องอาศัยการออกแบบแผนผังคลังสินค้า การลดความสูญเสีย 7 ลักษณะ (7 waste) เข้ามาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต เพราะของเสียสามารถเกิดขึ้นได้ทุกๆขั้นตอน หรือทุกๆพฤติกรรมการทำงาน และหลักการการลดความสูญเสีย 7 ลักษณะ (7 waste) สามารถหาจุดด้อยในขั้นตอนการผลิต และช่วยให้ระบบการจัดการด้านต่างๆมีประสิทธิมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การบรรจุถุงข้าว; ถุงเสีย; การลำเลียงถุงข้าว

* วันที่รับบทความ : 27 ธันวาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 25 มีนาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 28 มีนาคม 2567
Received: December 27, 2023; Revised: March 25, 2024; Accepted: March 28, 2024

Abstract

The study on improving the rice bag packaging process to reduce the steps and the number of wasted bags resulting from the transfer of rice bags on the conveyor belt. To enhance the efficiency of industrial factories, besides focusing on raw materials and machinery, the key to advancing industrial factories lies in continuously developing technology. Currently, there are factories that utilize technology to assist in production system management, emphasizing machine work over human resources. This not only helps in achieving production targets and quantities more efficiently but also reduces production costs, shortens production time, maximizes space utilization, reduces waiting time, minimizes resource usage, decreases waste generated at each step, and enhances various management systems. In the process of improving the rice bag transfer process on the conveyor belt, bag wastage occurs during production. Therefore, it is necessary to study every step in the flow process of rice bags on the conveyor belt, including the movement of rice bags from one point to another. Thus, it is essential to rely on designing a warehouse layout plan and implementing the 7 types of waste reduction techniques to enhance production process efficiency. Waste can occur at every step or in every work behavior, and the principles of reducing the 7 types of waste can identify weaknesses in the production process and improve various management systems.

Keywords: Rice Bag Packaging; Wasted Bags; Rice Bag Transfer

บทนำ

ชัยวัช โชวเจริญสุข (2562 : 1) ในช่วงปี 2562-2564 ผลผลิตข้าวของไทยมีแนวโน้มขยายตัวเล็กน้อย จากราคาที่จูงใจทำให้เกษตรกรยังขยายพื้นที่/เพิ่มรอบการเพาะปลูกแม้จะอยู่ภายใต้สถานการณ์ภัยแล้งที่อาจทำให้ผลผลิตปรับลดลงในปี 2562 ด้านปริมาณการส่งออกมีทิศทางปรับลดลงหลังสิ้นสุดช่วงการเร่งระบายข้าวเก่าในสต็อกของภาครัฐ ขณะที่ราคาส่งออกยังดีเนื่องจากข้าวส่งออกของไทยมีคุณภาพสูงจึงเป็นที่ต้องการจากประเทศคู่ค้า ถึงแม้ว่าสต็อกข้าวของโลกจะยังมีทิศทางเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ผลจากแรงหนุนด้านราคาส่งออกข้างต้น คาดว่ามูลค่าส่งออกข้าวโดยรวมยังขยายตัวได้

“ข้าว” เป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ ในด้านการบริโภค (ข้าวเป็นอาหารหลักของคนไทย) และการเป็นสินค้าเกษตรส่งออกอันดับหนึ่งของประเทศไทย อีกทั้งยังมีความสำคัญต่อภาวะเศรษฐกิจภูมิภาค เนื่องจากเป็นพืชเกษตรหลักของประเทศ ที่ครอบคลุมพื้นที่เพาะปลูกมากที่สุด (คิดเป็น 45.2% ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมดของประเทศ) และมีจำนวนครัวเรือนที่มากถึง 4.3 ล้านครัวเรือน คิดเป็น 74.4% ของจำนวนครัวเรือนภาคเกษตรทั้งหมด

กระทรวงพาณิชย์ รายได้จาก บริษัท สุนทรธัญทรัพย์ จำกัด (2563) ตลาดข้าวสารในปี 2562 มูลค่า 170,000 ล้านบาท เติบโตจากปี 2561 ที่มีมูลค่า 150,000 ล้านบาท แบ่งเป็นข้าวบรรจุถุง 30% หรือมูลค่า 51,000 ล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยข้าวขาว 40% ข้าวเหนียว 30% ข้าวหอมมะลิ 20% และข้าวเพื่อสุขภาพ 10% จากผู้เล่นในตลาด 30-40 แบรนด์ รวมเฮาส์แบรนด์ ตลาดข้าวสารบรรจุถุงนับว่าเป็นตลาดที่มีการแข่งขันกันสูงระหว่างข้าวแบรนด์ต่างๆ ทั้งแบรนด์หลักและแบรนด์รอง ผ่านกลยุทธ์การตลาดที่แตกต่างกันไป ไม่ว่าจะ

เป็น การทำตลาดผ่านภาพลักษณ์ของแบรนด์ ช่องทางจัดจำหน่ายผ่านซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านสะดวกซื้อ ร้านค้าทั่วไป และช่องทางออนไลน์ ราคาจัดจำหน่าย และแคมเปญโปรโมชั่น ณ จุดขาย เพื่อดึงดูดผู้บริษัทที่ไม่มี Brand Loyalty ให้เปลี่ยนใจจากแบรนด์เดิมมาลองแบรนด์ใหม่ รสชาติและรสสัมผัสของข้าวทั้งความนุ่ม ความหอม และหุงขึ้นหม้อ (สื่อออนไลน์ Marketeer: https://marketeeronline.co/archives/164619)

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม เป็นแหล่งปลูกข้าวที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก ความอุดมสมบูรณ์ของดินและลักษณะอากาศที่เหมาะสมทำให้ข้าวได้รับความนิยมจากผู้บริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ข้าวสารบรรจุถุงเป็นสินค้าที่ส่งออกมากที่สุดเป็นอันดับ 1 และด้วยเทคโนโลยีเครื่องจักรที่ทันสมัยตั้งแต่กระบวนการตรวจสอบคุณภาพข้าวที่รับเข้า การชั่งน้ำหนัก การจัดเก็บ การทำความสะอาด การแยกหิน การขัดเงา การคัดขนาดและสีของข้าว ตลอดจนการบรรจุผลิตภัณฑ์ที่สะอาดและปลอดภัย แต่ปัญหาที่พบในกระบวนการการผลิต พบของเสียที่เกิดขึ้นระหว่างขั้นตอนการบรรจุสินค้า โดยใช้สายพานลำเลียงสินค้าไปยังกล่องคือถุงบรรจุข้าวสาร

การปรับปรุงกระบวนการบรรจุถุงข้าว เพื่อลดขั้นตอนและจำนวนถุงเสียที่เกิดจากการลำเลียงถุงข้าวบนสายพาน มีส่วนช่วยลดค่าใช้จ่ายในกระบวนการบรรจุ เนื่องจากในกระบวนการบรรจุมีปริมาณของถุงเสียจำนวนมากซึ่งถุงเสียที่เกิดขึ้นไม่สามารถนำกลับมาผลิตซ้ำได้ หลังการศึกษาสาเหตุของปัญหาของเสียที่เกิดขึ้นเพื่อหาแนวทางการลดของเสีย ในกระบวนการบรรจุโดยผลที่ได้ออกมาสามารถลดถุงเสียลงร้อยละ 80% ของความสูญเสียที่วัดได้ก่อนดำเนินการ โดยใช้เครื่องมือสำหรับควบคุมคุณภาพในการศึกษา ได้แก่ ใบบันทึกข้อมูลและรายการตรวจสอบ แผนผังการไหลของสายพานลำเลียง ซึ่งการศึกษานี้จะส่งผลให้ธุรกิจสามารถลดต้นทุนในด้านการผลิตได้ และเพื่อเป็นแนวทางในการลดต้นทุนสำหรับธุรกิจที่ใกล้เคียงกันต่อไป

ทฤษฎีเกี่ยวกับการออกแบบแผนผังคลังสินค้า

กิจกรรมอุตสาหกรรมในยุคปัจจุบัน ได้ตระหนักถึงความสำคัญทาง ด้านการออกแบบ และวางผังโรงงานมากขึ้นเป็นลำดับ ดังนั้นการวางแผนผังจะต้องมีเป้าหมายพื้นฐานที่จะอธิบายหลักการต่าง ๆ ได้แก่ หลักการเกี่ยวกับการเคลื่อนที่ในระยะทางที่สั้นที่สุด คือการรวมกิจกรรมทุกกิจกรรมอยู่ในสภาวะที่เท่าเทียมกัน หลักการเกี่ยวกับการไหลเวียนของวัสดุ แผนผังที่ดีจะต้องจัดสถานที่ทำงานของแต่ละส่วนให้มีความสัมพันธ์กัน มีอัตราการไหลของสินค้าที่สมบูรณ์ที่สุด หลักการเกี่ยวกับการรวมกิจกรรมทั้งหมดภายในคลังสินค้า ผังคลังที่ดีจะต้องรวม คน วัสดุ เครื่องมือหรือกิจกรรมต่าง ๆ จะต้องประกอบกันในทุก ๆ ส่วน มีการสัมพันธ์ถึงวิธีการปฏิบัติการ หลักการเกี่ยวกับการทำให้คนงานมีความพอใจในการจัดวางแผนผังที่ดี จะต้องมีการใช้เนื้อที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีความปลอดภัย และหลักการเกี่ยวกับความ ยืดหยุ่นผังโรงงานที่ดีต้องสามารถปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงโดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ทำให้สะดวกในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การกำหนดตำแหน่งสินค้าไว้ว่า เกณฑ์พิจารณาในการกำหนดตามตำแหน่งของสินค้า

ประเภทต่าง ๆ ในแผนผังพื้นที่เก็บรักษานั้น อาศัยหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัย พิจารณาในการวางแผนและแบบต่าง ๆ ของการเก็บรักษา ที่ได้กล่าวมาแล้วเริ่มต้นจากการกำหนดตำแหน่ง ของสินค้าแต่ละประเภทลงในแผนผังพื้นที่เก็บรักษาและการกำหนดตำแหน่งของสินค้าแต่ละรายการลงในพื้นที่ที่กำหนดสำหรับประเภทนั้นให้เป็นไปตามอัตราความถี่ของการหมุนเวียนโดยไม่ต้องคำนึงถึงขนาดที่แตกต่างกันของแต่ละรายการในประเภทเดียวกันยกเว้นรายการ ที่มีขนาดใหญ่มากหรือมีน้ำหนักมากผิดปกติ จริง ๆ ที่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับการยกขนและการเก็บที่ต้องแยกออกมากำหนดตำแหน่งเก็บที่เหมาะสมต่างหาก โดยไม่คำนึงถึงอัตราความถี่ในการหมุนเวียนอย่างรายการทั่วไปแต่ถึงอย่างไรก็ควรให้อยู่ในพื้นที่เดียวกันกับสินค้าชนิดอื่น ๆ ที่เป็นประเภทเดียวกันนั่นเอง แต่อาจเลือกตำแหน่งที่ง่ายต่อการเข้าถึง ซึ่งอาจใช้เครื่องมือยก ขนหรือวิธีการเก็บรักษาเป็นพิเศษโดยเฉพาะ แตกต่างไปจากสินค้ารายการอื่น ๆ ในประเภทเดียวกัน โดยขั้นตอนในการปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งเก็บ ควรเป็นไปตามลำดับดังต่อไปนี้จัดทำแผนผังพื้นที่ แผนผังพื้นที่เก็บรักษา ของแต่ละพื้นที่เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องจัดทำขึ้นสิ่งที่จะต้องแสดงไว้ในแผนผังใน ชั้นแรกได้แก่อุปสรรคที่เป็นข้อจำกัดในการเก็บรักษา ซึ่งได้แก่ ตำแหน่งของเสาช่องบันไดทางเลื่อนของลิฟท์ พื้นที่สำนักงาน และห้องน้ำ การกำหนดตำแหน่งของพื้นที่ที่รับ พื้นที่จ่าย และพื้นที่สำหรับการเก็บรักษาเป็น ปลีกย่อย ต้องเป็นไปตามลำดับความสำคัญ ความจำเป็นที่จะต้องอยู่ใกล้ชิดกับเครื่องมือยกขนที่ติดตั้งในที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นของคลังสินค้า กำหนดตำแหน่งสินค้าลงบนแผนผังบริเวณ กำหนดตำแหน่งสินค้าแต่ละประเภทตามหลักการความคล้ายคลึงกันลงไปก่อนเพื่อให้ทราบพื้นที่สำหรับการจัดเก็บสินค้าแต่ละประเภท โดยพิจารณาเลือกประเภทที่มีอัตราการหมุนเวียนสูงสุดไว้ใกล้กับพื้นที่ บรรจุและจัดส่ง ถ้าเป็นคลังที่เก็บวัตถุดิบในการผลิตสินค้า ก็จะถูกจัดวางให้ใกล้กับพื้นที่ผลิตเพื่อลดระยะเวลาในการเคลื่อนย้าย ส่วนใหญ่ก็จะให้อยู่ใกล้พื้นที่เก็บรักษาเป็นปลีกย่อยมากที่สุด ในขณะเดียวกันการกำหนดพื้นที่เก็บรักษาเป็นล็อตขนาดใหญ่นั้น ก็ควรกำหนดจำนวนพื้นที่เก็บรักษาในตู้เก็บเป็นส่วนปลีกย่อยให้เพียงพอสำหรับสินค้าแต่ละประเภทนั้นด้วย ส่วนสินค้าประเภทที่มีอัตราการหมุนเวียนสูง ก็จะได้รับการกำหนดพื้นที่ใกล้เคียงกับประเภทแรกและการดำเนินการในลักษณะเช่นนี้ต่อไปจนกว่าสินค้าทุกประเภทที่ทำการเก็บรักษาในพื้นที่นั้น ได้รับการกำหนดตำแหน่งลงในพื้นที่จนครบ สินค้าประเภทที่มีอัตราการหมุนเวียนต่ำที่สุด จะอยู่ตอนหลังสุดของพื้นที่เก็บรักษา กำหนดเนื้อที่เก็บรักษาตามขนาดของสินค้า เมื่อได้กำหนดเนื้อที่เก็บรักษาตามประเภทของสินค้าโดยอาศัยหลักของความคล้ายคลึง และสินค้ายอดนิยมที่มีอัตราความถี่ในการหมุนเวียนสูงที่ได้กล่าวแล้วขั้นต่อไปก็คือ การแบ่งเนื้อที่เก็บรักษาของแต่ละประเภทนั้น ตามขนาดของสินค้าแต่ละชนิดเป็นรายการที่มีขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ หลักการนี้เหมือนกันทั้งการเก็บรักษาตามล็อตขนาดใหญ่และการเก็บรักษาเป็นปลีกย่อย กล่อง บรรจุสินค้าสำหรับช่องเก็บขนาดเล็ก จะใส่ไว้ในช่อง ตอนกลางของตู้เก็บจำนวนประมาณร้อยละ 65 ของรายการทั้งหมด จะจัดเก็บในตอนกลางของตู้ ซึ่งมีความสูงระดับที่สามารถยกสินค้าได้ง่ายที่สุด ฉะนั้นก่อนที่จะทำการวางแผนเพื่อออกแบบผังคลังสินค้า ควรเก็บรายละเอียดข้อมูลโครงการโดย แบ่งเป็นข้อมูลทั่วไป เช่น ข้อมูลด้านวิศวกรรม

ของอาคารคลังสินค้า ข้อมูลเกี่ยวกับรถยกสินค้า อุปกรณ์ในการ เคลื่อนย้ายสินค้า ข้อมูลพาเลท /กระบะ ลักษณะสินค้าข้อมูลทางเทคนิคชั้นวางสินค้า ข้อมูลอุปสงค์สินค้า ข้อมูลการเก็บสินค้าแต่ละชนิด ข้อมูลการขนส่งและชนิดยานพาหนะ ปริมาณการจัดเก็บรายเดือน เป็นต้นแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโซนนิ่ง ในระบบการจัดเก็บหรือการจัดโซนนิ่งที่ช่วยในการจัดเก็บสินค้าเพื่อให้ง่ายต่อการค้นหาและมีตำแหน่ง ในการจัดเก็บที่แน่นอนมีระบบการจัดเก็บสินค้าอยู่ 2 ระบบ คือ การจัดเก็บสินค้าแบบสุ่มและการจัดเก็บสินค้าแบบกำหนดพื้นที่ Goetschalchx and Ragclffe (1983) ได้ศึกษาระบบการจัดเก็บสินค้าแบบสุ่มเป็นระบบที่สามารถจัดเก็บสินค้าได้ทุกตำแหน่งภายในคลังสินค้า จากการศึกษาพบว่าสามารถช่วยลดการใช้เวลาในการจัดเก็บสินค้าลง 35% และช่วยเพิ่มการใช้พื้นที่ให้คุ้มค่าขึ้น30% เมื่อเปรียบเทียบกับการจัดเก็บแบบกำหนดตำแหน่ง ระบบการจัดเก็บแบบกำหนดตำแหน่งจะเป็นการจัดการพื้นที่การจัดเก็บควรให้เหมาะสมกับสินค้าแต่ละรายการนั้น มีปริมาณมากก็จัดสรรพื้นที่การจัดเก็บสินค้าไว้มาก ถ้าปริมาณน้อยก็จัดสรรพื้นที่น้อย Tompkins and Smith (1998) ได้ศึกษาระบบการจัดเก็บสินค้าในการจัดเก็บสินค้าแต่ละที่ แต่ละ โซนพื้นที่นั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระบบ คือ ระบบการจัดเก็บสินค้าแบบสุ่ม และแบบกำหนดตำแหน่ง หรือกำหนดพื้นที่ระบบการจัดเก็บแบบสุ่ม จะไม่มีการกำหนดตำแหน่งในพื้นที่จัดเก็บแต่จะพิจารณาเก็บตามพื้นที่ที่ว่างภายในคลังสินค้า ระบบการจัดเก็บสินค้าแบบกำหนดตำแหน่งหรือการกำหนดพื้นที่เป็นระบบที่สินค้าทุก ระบบจะต้องระบุตำแหน่งหรือเขตพื้นที่ในการจัดเก็บ Footlik (2004) ได้ทำการศึกษาการปรับปรุงระบบการจัดเก็บคลังสินค้า โดยได้กล่าวถึงการพิจารณาสินค้าได้แก่ การจัดเก็บคลังสินค้าที่มีคุณลักษณะคล้ายๆ กันหรือมีความสัมพันธ์กันที่ต้องใช้ประกอบคู่กัน ให้จัดเก็บไว้บริเวณพื้นที่จัดเก็บเดียวกัน และกล่าวถึงการจัดเก็บสินค้ากลุ่ม A B C (ABC Groups) โดยสินค้ากลุ่ม A คือสินค้าที่มีความถี่ของการเคลื่อนย้ายสูงสุด เนื่องจากมีปริมาณความต้องการจากลูกค้ามาก สินค้ากลุ่ม B คือสินค้าที่มีความถี่ของการเคลื่อนย้ายปานกลางและสินค้ากลุ่ม C คือ สินค้าที่มีความถี่ของการเคลื่อนย้ายต่ำสุด โดยวางแผนผังการจัดเก็บสินค้ากลุ่ม A ไว้ด้านหน้าซึ่งหมายถึงจัดเก็บใกล้ประตูทางเข้าออก ส่วนสินค้ากลุ่ม B และ C จะถูกจัดเก็บถัดเข้าไปจากสินค้ากลุ่ม A

ทฤษฎีเกี่ยวกับการลำเลียง

สายพานลำเลียงที่สามารถขนถ่ายได้ทั้งแนวระนาบและเอียงหรือขึ้นลง ทั้งวัสดุปริมาณมวล และหน่วย ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับชนิดหรือประเภทวัสดุที่ขนถ่าย และลักษณะในการขนถ่ายระบบลำเลียงมี 4 แบบ

1. ระบบลำเลียงแบบโซ่ (Chain Conveyor system) ลักษณะการทำงานทั่วไปจะใกล้เคียงกับเครื่องลำเลียงชนิดสายพาน เนื่องจากความต่อเนื่อง ราบเรียบในการลำเลียง แต่สามารถใช้งานได้ในสภาพที่โหดร้ายกว่า หรือ หนักกว่า เช่น การขนของที่ร้อนมากๆ มีคม มีการกัดกร่อนสูง เป็นต้น ระบบการลำเลียงแบบโซ่ แบ่งออกเป็น 15 ประเภท ดังนี้

1) โซ่ลำเลียงแผนระนาด (slat conveyors) แผ่นระนาดนิยมทำจากไม้แล้วยึดหัวท้ายด้วยสลักเกลียว ด้วยการใช้แผ่นยึดโซ่ทำให้ได้แผนระนาดที่เคลื่อนที่อย่างต่อเนื่องโซ่ลูกกลิ้งจะถูก รองรับด้วยรางหรือร่องนำโซ่ โซ่ลำเลียงแผนระนาดสามารถลำเลียงวัสดุขึ้นในแนวเอียงได้ถึง 40 องศา

2) โซ่ลำเลียงผลักดัน (pusher conveyor) กล่องวัสดุจะแข็งแรงหรือกล่องที่ทนต่อแรงผลักดันได้ การผลักของโซ่จะผ่านแรงถึงมายังแท่งขวาง นิยมใช้งานในแนวราบและลาดเอียงได้ถึง 40 องศา

3) โซ่ลำเลียงผลักดันแบบฝังใต้พื้น (dog pusher conveyor) สำหรับงานลำเลียงวัสดุที่มีเนื้อที่จำกัดเครื่องมือลำเลียงจะฝังอยู่ใต้พื้น โดยอาศัยแผ่นจับยึดเมื่อระบบการลำเลียงถูกออกแบบให้ใช้โซ่ได้หลายเส้น

4) โซ่ลำเลียงแบบกระบัง (steel apron or continuous overlapping slats) ลำเลียงใน แนวราบที่อาศัยการวางเกยของแผนเหล็กเคลื่อนที่ไปอย่างต่อเนื่องโดยจะวางวัสดุไว้บนแผ่นกระบังไม่ให้วัสดุตกระหว่างการลำเลียง

5) โซ่ลำเลียงแบบลากในราง (trough sprapers) จะถูกออกแบบเพื่อใช้ลำเลียงวัสดุปริมาณ มวล การติดตั้งแผ่นกวาดจะใช้จับยึดเนื่องจากความเร็วในการลำเลียงการจ่ายวัสดุออกจะอาศัยแรงโน้มถ่วง

6) โซ่ลำเลียงแบบลากในกล่อง (box scrapers) ใช้ลำเลียงวัสดุปริมาณมวลที่ไหลตัวได้ดี ใช้กับการลำเลียงในแนวนอนหรือมุมเอียงไม่มาก เพื่อไม่ให้วัสดุตกหล่นจะตีกล่องปิดหรืออาจจะ เปิดฝาด้านบน โซ่ใบกวาดจะหล่อเป็นชิ้นเดียวกันหรืออาจจะติดตั้งแผ่นจับยึดลักษณะการลากจะเท วัสดุให้ท่วมโซ่โดยส่วนมากจะมีปริมาตร 75% ของความสูงกล่อง

7) โซ่ลำเลียงตะแกรงลวด (wire mesh conveyors) เป็นการลำเลียงวัสดุที่เน้นเรื่องของการระบายอากาศ หรือยอมให้ของไหลผ่านขณะทำการลำเลียง โดยใช้ตะแกรงลวดสานเข้ากับเพลาที่ถูกยึดหัวท้ายกับรูของข้อโซ่

8) โซ่ลำเลียงแผ่นรอง (platfrom conveyors) เป็นระบบลำเลียงที่เคลื่อนที่ อย่างช้าๆ กับการลำเลียงวัสดุเป็นชิ้น ๆ ที่สามารถวางบนแผ่นรองได้ อาจใช้กับสายพานประกอบชิ้นส่วนหรือ สายพานอาหารที่กาลังได้รับความนิยมโดยแผ่นรองจะถูกจับยึดกับแกนโซ่ที่ตั้งในแนวดิ่ง และ จะไม่ถ่ายเทน้ำหนักวัสดุลงบนโซ่เพราะอาจจะทำให้เกิดปัญหาได้จึง นิยมทำรางรองรับ แผ่นรอง

9) โซ่ลำเลียงโดยตรงหรือลูกกลิ้ง (conveyingdirect on plate edges) ลักษณะวัสดุที่ลำเลียง จะมีน้ำหนักมากและมีความเสถียรเพราะจะวางวัสดุลงบนโซ่โดยตรงโซ่ที่ใช้อาจเป็นโซ่ที่มีแผ่นประกอบสูงหรือถ้าใช้โซ่ที่ติดลูกกลิ้งเพิ่มจะทำให้วัสดุมีความเร็วเป็นสองเท่าตัวของความเร็วโซ่

10) โซ่ลำเลียงแบบระย้า (festoon conveyor) ใช้ในการลำเลียงแผ่นกระดาษหรือผ้าจากสายการผลิตโดยจะทำให้ผ้าแห้งโดยที่เนื้อผ้าไม่แตะหรือสัมผัสกันจะใช้แท่งเหล็กใน การรองรับ ความเร็วในการป้อนผ้ากับความเร็วในการลำเลียงจะต้อง สอดคล้องกันพอดี

11) โซ่กระพ้อลำเลียง (bucket elevator) ลูกกระพ้อจะถูกยึดติดบนโซ่หนึ่งเส้นหรือ มากกว่ามักใช้ในการขนถ่ายวัสดุ ปริมาณมวล วัสดุจะถูกตัดจากด้านล่างและถูกนำไปเทที่ช่วงบน โดยอาศัยความเร็วทำให้เกิดแรงเหวี่ยงหนีศูนย์

12) โซ่กระพ้อแบบต่อเนื่อง (continuous bucket elevator) โดยจะติดตั้งลูกกระพ้อกับโซ่หนึ่งหรือสองเส้นการออกแบบลูกกระพ้อรูปร่างพิเศษจึงทำให้สามารถยึดติดกันได้ต่อเนื่องช่วยทำ ให้อัตราการป้อนจ่ายวัสดุคงที่

13) โซ่กระพ้อแบบลูกตั้งดิ่ง (gravity bucket conveyor) ลักษณะพิเศษของลูกกระพ้อที่จับยึดด้วยเพลาและสามารถปรับสมดุลให้อยู่ในแนวดิ่งเสมอตามแรงโน้มถ่วงของโลกจึงทำให้ใช้งานได้ดีกับการขนถ่ายวัสดุในแนวนอนแนวระนาบเอียงและแนวดิ่งวัสดุ ที่ขนถ่ายจะเป็นประเภทขี้เถ้า แกลบ ซีเมนต์ เป็นต้น

14) โซ่ลำเลียงแบบถาดหมุนดิ่ง (swing tray elevators) ใช้ขนถ่ายกล่องบรรจุภัณฑ์ หรือถุงขึ้นในแนวดิ่งโดยการยึดถาดที่สามารถแกว่งบนแท่งเหล็ก

15) โซ่ลำเลียงแนวดิ่งแบบหวี (finger type elevator) จะใช้โซ่เพียงเส้นเดียวยึดติดกับถาดหมุนดิ่งที่ปรับตัวให้อยูแนวดิ่งเสมอทั้งกรณีบรรทุกน้ำหนักหรือกรณีตัวเปล่า

หลักการการลดความสูญเสีย 7 ลักษณะ (7 waste)

1. การสูญเสียจากการผลิตที่มากเกินไป (Overproduction)

การเกิดการสูญเสียเนื่องมาจากการผลิตที่มากเกินความต้องการ อาจจะเนื่องมาจากการผลิตสินค้าที่อยู่ได้ในระยะสั้นๆ การผลิตสินค้าเผื่อไว้ล่วงหน้าเป็นเวลานาน ในที่นี้อาจเพราะต้องการที่จะลดต้นทุนโดยใช้การผลิตครั้งเดียวจบ รวมไปถึงการการสั่งผลิตสินค้ามากกว่าความต้องการของลูกค้า ที่มาจากความคิดที่ว่าสินค้านั้นๆจะไม่พอต่อความต้องการจนกลายเป็นการผลิตส้นค้ามากไปจนล้นตลาด บ่อยครั้งที่มีการพยายามที่

จะใช้เครื่องจักรหรือพนักงานในการผลิตเพื่อให้ได้สินค้าในหน่วยเวลาที่มากที่สุด โดยอาจจะละเลยในเรื่องขีดความสามารถในการผลิตจนนำไปสู่ ความสูญเปล่าทั้งงานและเวลา การเสื่อมสภาพของสินค้าและเครื่องจักร ความไม่ปลอดภัยในการปฏิบัติงาน การต้องการพื้นที่จัดเก็บที่มากเกินความจำเป็น เกิดการล่าช้าในการแก้ไขของเสียของเสียบางอย่าอาจช้าเกินจะแก้ไขให้กลับมาใช้ได้ใหม่ ทำให้มีการขนย้ายวัสดุซ้ำซ้อนโดยไม่จำเป็น เป็นต้น

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นเราสามารถแก้ไขปัญหาได้โดยการ เลือกผลิตสินค้าเท่าที่จำเป็น หรือผลิตสินค้าในปริมาณที่ต้องการในเวลาที่ควรสอดคล้องกับความต้องการของตลาด การจัดงานให้กับเครื่องจักรและพนักงานที่พอเหมาะไม่หนักจนเกินไป ลดกระบวนการที่ไม่จำเป็น เน้นส่วนที่สำคัญของกระบวนการ ฝึกให้พนักงานทำงานอย่างมีทักษะ ดูแลและตรวจเช็คเครื่องจักรให้พร้อมต่อการผลิต ปรับปรุงกระบวนการที่เป็นจุดคอขวด เพื่อเป็นการลดรอบเวลาการผลิตให้น้อยลง

2. การสูญเสียจากการเก็บวัสดุคงคลัง (Inventory)

การเกิดการสูญเสียที่เกิดจาการเก็บวัสดุคงคลัง อาจเนื่องมากจากการตัดสินใจสั่งซื้อวัสดุต่อครั้งครั้งละมากๆอาจเพราะต้องการลดต้นทุนในส่วนของวัสดุจากส่วนลดต่อการสั่งในหนึ่งครั้งหรือเพื่อเผื่อวัสดุในการผลิตครั้งต่อๆไปคราวละมากๆและนั้นทำให้มีวัสดุในคลังเก็บมีปริมากที่มากเกินความต้องการตลอดเวลา เป็นภาระในการจัดการดูแลรักษา บางครั้งสินค้านั้นอาจเปรียบเสมือนของเสีย เพราะในการเก็บสินค้าไว้นานๆอาจทำให้สินค้าเสื่อมสภาพและล้าสมัยได้ และต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลและการจัดการในการจัดเก็บวัสดุนั้นๆ เป็นต้น จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นเราสามารถแก้ไขปัญหาได้โดยการ วางแผนการสั่งซื้อวัสดุในแต่ละครั้งให้ตรงกับความต้องการใช้ในการผลิตแต่ละครั้ง จำกัดการเก็บวัสดุไว้ในครั้งจัดเก็บกำหนดยอดสั่งวัสดุที่ชัดเจนวางแผนการผลิตให้เป็นไปตามที่กำหนดเพื่อระบายวัสดุออกจากคลังวัสดุ ลดจำนวนครั้งในการจัดซื้อ เพื่อลดความถี่ของการสั่งซื้อวัสดุ จัดระบบในการทำงานให้เป็นสัดส่วน เพื่อลดการแช่วัสดุไว้ในคลังสินค้า หรือเลือกใช้ระบบเข้าก่อนออกก่อน และจะได้มีพื้นที่เหลือว่างในการเก็บสินค้าครั้งต่อไป

3. การสูญเสียจากการขนส่ง (Transportation)

การเกิดการสูญเสียที่เกิดจากการขนส่ง ซึ่งไม่ได้ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มสำหรับวัสดุ อาจเนื่องมาจากระยะทางในการขนส่ง การขนย้ายสินค้าทั้งที่ไม่จำเป็น การวางแผนที่ไม่ดีในการขนส่งสินค้า หรือการวางผังโครงสร้างสถานที่เก็บสินค้าที่ไม่ดีหรืออุปกรณ์ที่ใช้ไม่ได้คุณภาพ ส่งผลให้ต้นทุนที่ใช้ในการขนส่ง เช่น แรงงาน เชื้อเพลิง เป็นตัน สูญเสียเวลาในการผลิต อาจส่งผลให้เกิดความเสียหายกับวัสดุหากมีวิธีในการขนส่งที่ไม่เหมาะสม และความระมัดระวังในการขนส่งอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ เป็นต้นจากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นเราสามารถแก้ไขปัญหาได้โดยการ ศึกษาเส้นทางในการขนส่งเพื่อลดระยะทางในการขนส่งหรือมีการวางแผนระยะทางที่ดี ขนย้ายสินค้าเมื่อมีความจำเป็น การจัดการแผนการขนส่งที่มีประสิทธิภาพพร้อมกับวางแผนผัง

โครงสร้างสถานที่จัดเก็บสินค้าหรืออุปกรณ์ให้ได้คุณภาพ อบรมพนักงานให้มีระบบจัดการกับงานที่ดี รวมไปถึงการจัดทำกิจกรรม 5 ส ให้กับพนักงานเพื่อช่วยให้การทำงานเป็นไปได้ด้วยดีต่อไป

4. ความสูญเสียจากการเคลื่อนไหว (Motion)

การจัดสภาพร่างกาย การว่างท่าทางขณะทำงานไม่เหมาะสม การวางอุปกรณ์ที่ไม่เอื้อแก่การใช้งาน หรือการวางผังโรงงานและระบบการทำงานไม่ได้มาตรฐาน ทำให้เหนื่อยล้าง่าย สูญเสียเวลาในการทำงาน การทำงานล่าช้า และก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ซึ่งการลดความสูญเสียจากการเคลื่อนไหวสามารถแก้ไขได้โดยการจัดลำดับขั้นตอนการทำงาน วางระบบโรงงานให้ได้มาตรฐาน ศึกษาวิธีการว่างท่าทางกับงานที่ทำให้เหมาะสม วางอุปกรณ์ที่จำเป็นให้ง่ายต่อการใช้งาน เพื่อลดเวลาการทำงาน ลดความเหนื่อยล้าให้กับ พนักงาน และเพิ่มความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

5. ความสูญเสียจากกระบวนการผลิต (Processing)

การวางกระบวนการผลิตบางกระบวนการแบบไม่จำเป็น ทำให้เกิดการทำงานมากขั้นตอนในกระบวนการผลิต ซึ่งไม่เกิดผลต่อผลผลิตนั้น มีต้นทุนเพิ่มขึ้นแบบไม่จำเป็น พื้นที่การทำงานมากเกิน ซึ่งไม่เพียงพอเมื่อต้องการพื้นที่ในการทำงานบางส่วน การลดความสูญเสียจากกระบวนการผลิตสามารถแก้ไขได้โดยการวิเคราะห์ความจำเป็นของกระบวนการผลิตและนำหลัก 5W1H มาประยุกต์ใช้ เลือกการวิเคราะห์กระบวนการผลิตโดยใช้ Operation process chart, Flow Process Chart, Assembly Process Chart,Multi-Product Process Chart หรือ Trave Chart เพื่อปรับปรุงการทำงานอย่างเหมาะสมทำให้ช่วยลดกระบวนการผลิตที่ไม่จำเป็น ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มพื้นที่ในการทำงานมากขึ้น

6. ความสูญเสียจากการรอคอย (Delay)

การรอพนักงานที่เกิดจากการลางาน ขาดงาน การรอวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต การรอเครื่องจักรที่ใช้ในกระบวนการผลิต เกิดจากเครื่องจักรเสีย รอการซ่อมแขม ทำให้ไม่สามารถทำงานได้ในส่วนนั้นๆได้ สูญเสียเวลาในการทำงาน เกิดต้นทุนเพิ่มมากขึ้น กระบวนการผลิตบกพร่อง ไม่สามารถผลิตได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ไม่ได้คุณภาพ เกิดการล่าช้พนักงานเสียขวัญและกำลังใจ การลดความสูญเสียจากการรอคอยสามารถแก้ไขได้โดยการวางแผนระบบการผลิต ตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรก่อนใช้งาน ขณะใช้งานและหลังใช้งานอยู่เป็นประจำ จัดสรรปริมาณพนักงานให้มีความสมดุลในการทำงาน ฝึกทักษะให้กับพนักงาน เพื่อให้พนักงานทำงานได้หลากหลายประเภท

7. ความสูญเสียจากการผลิตของเสีย (Defect)

การผลิตแล้วเกิดของเสีย ซึ่งเสียเวลาและแรงงานในการแก้ไขงาน เกิดการทำงานนั้นซ้ำ ทำให้สินค้าและวัตถุดิบในการผลิตไม่ได้คุณภาพ มีต้นทุนที่สูงขึ้น การออกแบบและสร้างกระบวนการผลิตไม่เหมาะสม สูญเสียพื้นที่ในการจัดเก็บและกำจัดของเสียโดยไม่จำเป็น เกิดการชำรุดขณะขนส่งหรือเคลื่อนย้าย การลดความสูญเสียจากการผลิตของเสียสามารถแก้ไขได้โดยการสร้างมาตรฐานการทำงานและวัตถุดิบให้ถูกต้อง

เหมาะสม ฝึกอบรมพนักงานให้มีความรู้ความสามารถ มีจิตสำนึกด้านคุณภาพการผลิต พัฒนาวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพเรื่อยๆ เพื่อลดของเสียที่เกิดจากการผลิต ลดความซับซ้อนของกระบวนการผลิต ตรวจเช็คเครื่องจักรก่อนใช้งาน ขณะใช้งานและหลังใช้งานอยู่เป็นประจำ

สรุป

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมานั้น การศึกษากระบวนการลำเลียงถุงข้าวบนสายพานมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำอย่างไรให้ถุงเสียเป็นศูนย์ จึงต้องศึกษาทุกขั้นตอนในกระบวนการไหลถุงข้าวบนสายพาน การเคลื่อนที่ของถุงข้าวจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง และนำมาวิเคราะห์หาขั้นตอนและกระบวนการทำงานที่เกินความจำเป็น จึงต้องอาศัยหลักการการลดความสูญเสีย 7 ลักษณะ (7 waste) เข้ามาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต เพราะของเสียสามารถเกิดขึ้นได้ทุกๆขั้นตอน หรือทุกๆพฤติกรรมการทำงาน และหลักการการลดความสูญเสีย 7 ลักษณะ (7 waste) สามารถหาจุดด้อยในขั้นตอนการผลิต และช่วยให้ระบบการจัดการด้านต่างๆมีประสิทธิมากยิ่งขึ้น ลดจำนวนพนักงานให้น้อยที่สุด การปฏิบัติงานที่ซับซ้อน ทราบถึงข้อบกพร่องในการบวนการทำงานและดำเนินการแก้ไข ในการเคลื่อนย้ายพาเลทในแต่ละครั้งนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้รถโฟร์คลิฟท์เข้ามาช่วย เพราะปริมาณน้ำหนักที่มาก ที่ต้องมีการนำพาเลทไปวางยังจุดแพคกองเพื่อจะได้ลดขั้นตอนการใช้รถโฟร์คลิฟท์ในการขนถ่ายวัตถุดิบ

เอกสารอ้างอิง

กฤตกร แสงทอง (2560). *การศึกษาเกี่ยวกับการปรับปรุงสายการผลิตลูกกลิ้งสายพานลำเลียง รุ่น 5300 เพื่อลดเวลาและเพิ่มผลผลิตในสายการผลิตลูกกลิ้งสายพานลำเลียง*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุฑาภรณ์ แก้วสุด. (2562). *การปรับปรุงกระบวนการผลิตด้วยการประยุกต์ใช้แนวคิดลีนเพื่อ ศึกษา ค้นหาสภาพปัญหาพร้อมทั้งเสนอแนวทางการแก้ปัญหา.* สงขลา: สำนักพิมพ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร

ชนิดา วัฒนโชติวงษ์. (2558). *การศึกษาแนวทางการลดของเสียในกระบวนการผลิตของถั่วกวนรชานนท์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากระบวนการผลิต.* หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ชัยวัช โชวเจริญสุข. (2562). แนวโน้มธุรกิจปี 2562-2564 อุตสาหกรรมข้าว. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2566. แหล่งที่มา: https://www.krungsri.com/th/research/industry/industry-outlook/agriculture/rice/io/io-rice-20

ธิชารัตน์ วราสิทธิ์. (2559). *ลดปัญหาข้อบกพร่องด้านคุณภาพที่ลูกค้าพบหลังจากการใช้งานผลิตภัณฑ์.* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปิยมน โกศลชัย. (2559). *การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัญหาในส่วนของการผลิตสินค้าที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า.* ลำปาง: คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

การศึกษารูปแบบการพัฒนาการปลูกอินทผาลัมตามแนวเกษตรวิถีพุทธ

Study of the development model for date palm cultivation according to Buddhist agricultural methods

พระครูศรีพุทธิบัณฑิต, พระมหากิตติ กิตฺติเมธี,
นิเทศ สนั่นนารี และ พระครูปริยัติจันทบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
Phra Krusribuddhibandit, Phramaha Kitti Kittimatee,
Nites Sanannaree and Phrakru Pariyatchanbandit
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Thailand
Corresponding Author, Email: mahakitti2017@gmail.com

****

บทคัดย่อ

อินทผาลัมเป็นผลไม้ชนิดหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อร่างกายในหลายด้าน ช่วยบำรุงกำลัง ทำให้รู้สึกสดชื่น มีส่วนช่วยในการบำรุงน้ำนมสำหรับคุณแม่ตั้งครรภ์ ช่วยลดน้ำหนักได้ เนื่องจากมีปริมาณไฟเบอร์อยู่สูง อย่างไรก็ตาม ควรทานในปริมาณที่เหมาะสมด้วย เพื่อให้ร่างกายได้รับสารอาหารที่พอเหมาะและเกิดความปลอดภัยต่อร่างกาย การพัฒนาการปลูกอินทผาลัมตามแนวเกษตรวิถีพุทธ เว้นจากมิจฉาชีพทุกชนิดประกอบแต่การงานที่สุจริตไม่ผิดกฎหมายไม่ผิดศีลธรรมไม่ก่อความเดือดร้อนทั้งแก่ตนเองและบุคคลอื่นดำเนินชีวิตด้วยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาให้ถูกต้องตามตัวบทกฎหมายเคารพกฎกติกาของสังคมไม่ทุจริตคอร์รัปชั่นไม่ว่าจะเป็นสิ่งเล็กสิ่งน้อยใดๆก็ตามนำมาบูรณาการเกี่ยวกับกลไกการตลาดกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น ในช่วงระยะเวลาที่ฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิตอินทผลัม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงหลังการเก็บเกี่ยวได้แก่ วิธีการและช่องทางการจำหน่ายจ่ายแจก การสต๊อค การเก็บรักษา การแปรรูป ที่สะดวกต่อทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิต ไม่ว่าจะเป็นตากแห้ง น้ำเชื่อม ขนม อาหารเช้ารวมธัญพืช แช่เยือกแข็งทำให้เกิดกระบวนการส่งเสริมกลไกการตลาดกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่นอย่างยั่งยืนการปลูกพืชที่หลากหลายสามารถออกดอกออกผลหมุนเวียนเป็นรายได้ ของกลุ่มเกษตรกร ซึ่งถือเป็นไฮไลท์ของสวน จากประโยชน์ พืชเศรษฐกิจความหวังใหม่ของเกษตรกรเลยก็ว่าได้ ถึงแม้จะมีต้นทุนการผลิตที่ค่อนข้างสูง

คำสำคัญ: รูปแบบการพัฒนา; การปลูกอินทผาลัม; เกษตรวิถีพุทธ

* วันที่รับบทความ : 3 กรกฎาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 27 กรกฎาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 30 กรกฎาคม 2567
Received: July 3, 2024; Revised: July 27, 2024; Accepted: July 30, 2024

Abstract

Dates are a type of fruit that are beneficial to the body in many ways. Helps maintain strength Makes you feel refreshed Helps to nourish breast milk for pregnant mothers. It can help you lose weight. Due to the high fiber content, however, you should eat the right amount. So that the body receives adequate nutrients and is safe for the body. Development of date palm cultivation according to Buddhist agricultural methods Abstain from all types of criminals, engage in work that is honest, not illegal, not immoral, does not cause distress to oneself or others. Live your life according to the principles of Buddhism in accordance with the letter of the law, respecting the rules and regulations of society. No corruption, whether it is any small thing or not, is integrated into the marketing mechanism of date palm growers in Khon Kaen Province. During the date harvest season Things to consider after harvest include: Methods and channels of distribution, stocking, storage, and processing that are convenient for both consumers and producers. Whether it's dried, syrup, snacks, breakfast including cereals. Freezing creates a process to promote a sustainable marketing mechanism for date palm farmers in Khon Kaen Province, growing a variety of crops that can blossom and bear fruit as a source of income. of farmer groups Which is considered a highlight of the garden from the benefits of economic plants, a new hope for farmers. Even though there are relatively high production costs.

Keywords: Development model; Planting date palms Buddhist agriculture

บทนำ

การศึกษากระบวนการส่งเสริมจากทางภาครัฐถือเป็นเครื่องมือที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับกว้างการที่หน่วยงานของรัฐและเอกชนได้พัฒนาส่งเสริมอาชีพ ปัจจุบัน พื้นที่การปลูกอินทผาลัม สามารถปลูกได้จังหวัดขอนแก่น และมีสายพันธุ์อินทผาลัม จำนวนมาก ซึ่งใครชอบปลูกสายพันธุ์ไหน ก็ขึ้นอยู่กับพื้นที่ รสชาติของแต่ละสายพันธุ์ แตกต่างกัน ส่งถึงราคาที่แตกต่างกันด้วย ราคาอินทผาลัมสดจากเกษตรกร เริ่มต้นที่กิโลกรัมละ 300 บาท 400 บาท 500 บาท 600 บาท 900 บาท ไปจนถึง 1,200 บาท ราคาขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ จะปลูกได้ทุกพื้นที่ ด้วยเหตุนี้เองทำให้ บางสายพันธุ์ราคาแพง สำหรับพื้นที่จังหวัดขอนแก่น มีผู้ปลูกอินทผาลัม โดยเริ่มต้นมีพื้นที่ปลูก 4 ไร่ จำนวนต้นอินทผาลัม ทั้งหมด 200 ต้น เป็นสายพันธุ์เด็คเลตนัวร์ (Degletnour) เป็นสายพันธุ์ที่นำเข้าจากประเทศอิสราเอล ปัจจุบันสายพันธุ์นี้ มีการปลูกกันแพร่หลายในประเทศไทย โดยเฉพาะพื้นที่ภาคอีสานและภาคเหนือการทำการเกษตรแผนใหม่ที่ยังคงพึ่งสารเคมีของระบบการเกษตรในจังหวัดขอนแก่นแต่แนวโน้มของการทำ (Sawsan, 2012) การเกษตรกรรมเช่นนี้ลดบทบาทลง (Brahim et al., 2014) และในปัจจุบันเกษตรกรมีทางเลือกได้กลายเป็นกระแสที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกันเกษตรกรรมทางเลือกก็เป็นที่สนใจของหน่วยงานของรัฐและเอกชนหลายองค์กร (อานัฐ ตันโช, 2549: 70)

สำหรับการปลูกอินทผลัมในประเทศไทย เป็นพืชชนิดหนึ่งที่อยู่ในตระกูลปาล์ม มีการกระจายพันธุ์ในพื้นที่ปลูกเพื่อรับประทานผล (Yassir et al., 2012) ผลมีขนาดใหญ่ รสชาติหวาน อุดมด้วยน้ำตาลและวิตามินต่าง ๆมากมาย อินทผลัมเป็นผลไม้ที่ดีต่อสุขภาพ ประกอบไปด้วย วิตามิน และแร่ธาตุต่าง ๆ มากมาย อีกทั้งยังเป็นอาหาร ช่วยระบายท้อง มีสรรพคุณทางยาช่วยรักษาโรคได้หลายอย่าง เนื่องจาก ในผลอินทผลัมมีส่วนประกอบของสารแทนนิน มีเส้นใยช่วยรักษาอาการท้องผูก ช่วยชำระล้างร่างกายและช่วยรักษาและทำความสะอาดลำไส้ ในผลมีธาตุเหล็กสูง ช่วยรักษาโรคโลหิตจาง ช่วยลดสาเหตุการเกิดโรคมะเร็ง ระดับน้ำตาลในเลือดสูง และอัตราการเกิดโรคหัวใจ (Al-Baker, A. :1972)

นอกจากนี้อินทผลัมเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม โดย เฉพาะในเดือนแห่งการถือศีลอด (รอมฎอน) มักจะนิยมบริโภคและมอบผลอินทผลัมแก่กัน (Radwan, 2012 andSpenling et al., 2014) เพื่อใช้ทดแทนพลังงานที่สูญเสียไปในแต่ละวันจากการถือศีลอด เนื่องจากว่าในผลอินทผลัมนั้นประกอบด้วยน้ำตาลในปริมาณสูงถึง 77% ของน้ำหนักแห้ง ทำให้ผู้บริโภครู้สึกว่าร่างกายหายจากการอ่อนเพลีย อินทผลัมเรียกขานเป็นภาษาท้องถิ่นว่า Khajji หรือ Khajoor

สถานการณ์การผลิตอินทผลัม ปี 2551 ประเทศที่มีการผลิตอินทผลัมมากที่สุดติด 10 อันดับแรก คือ ประเทศอียิปต์ โดยมีปริมาณ 1.3 ล้านตัน หรือเท่ากับ 20.6 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณการผลิตทั่วโลก 6.31 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ อิหร่าน ซาอุดิอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรต ปากีสถาน แอลจีเรีย อิรักซูดาน จีน และลิเบีย ผลผลิต 1.0, 0.98, 0.75, 0.56, 0.53, 0.44, 0.33, 0.25 และ 0.17 ล้านตันตามลำดับ แต่ด้านคุณภาพและราคาผลผลิตอินทผลัมที่ส่งออกนั้น พบว่าปี 2543 ประเทศอิสราเอลสามารถส่งออกได้ในราคาที่แพงที่สุดคือ 4,556 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ซึ่งเป็นผลผลิตที่มีคุณภาพดีที่สุดแต่ผลผลิตมีน้อย (FAO, 2002)

ปัจจุบันในประเทศไทย มีการปลูกอินทผลัมกันมากขึ้น และแพร่กระจายไปหลายพื้นที่ โดยเฉพาะทางภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่นก็เช่นกันแต่ในภาคใต้ยังปลูกไม่มากนัก เนื่องจากภาคใต้มีเพียง 2 ฤดู คือฤดูร้อนและฤดูฝน ไม่มีช่วงฤดูหนาวเหมือนแหล่งปลูกเดิม แต่จะมีอากาศร้อนชื้น และมีปริมาณน้ำฝนมากเป็นสภาพที่เอื้อต่อการเจริญ และแพร่กระจายของโรคพืชได้ง่ายแต่อินทผลัมเป็นพืชที่มีโรคและแมลงรบกวนค่อนข้างน้อย สำหรับดินปลูกอินทผลัมหากเป็นพื้นที่ในสภาพภูมิอากาศแห้งแล้ง กาสูญเสียน้ำจากดินด้วยการระเหยสู่บรรยากาศเกิดขึ้นได้มาก จึงมีการสะสมเกลือ ส่วนดินที่เกิดในเขตร้อนชื้น เช่น ในประเทศไทย แคตไอออนสภาพด่างมักสูญเสียไปจากการชะล้างส่งผลให้ดินเป็นกรด ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ซึ่งอาจไม่เหมาะต่อการเจริญเติบโตของอินทผลัม หากไม่มีการปรับปรุง และบำรุงดิน (อภิชาต และคณะ, 2556) พันธุ์อินทผลัมเด่นของแต่ละประเทศ เช่น พันธุ์ฮายานีของอียิปต์ พันธุ์เด็คเล็ตนัวร์ของแอลจีเรีย พันธุ์ อเบอร์ฮาจจ์ของอิรัก พันธุ์อาบิดราฮิมของซูดาน พันธุ์อาเบลของลิเบีย โรคสำคัญของอินทผลัม คือโรคที่เกิดจากเชื้อรา เมื่อเข้าทำลายจะทำให้เกิดอาการเหี่ยวเฉาตาย (นิรนาม : 2549)

อินทผลัมเป็นไม้ผลเมืองร้อนที่ปลูกกันมากในประเทศแถบตะวันออกกลางที่มีสภาพภูมิอากาศแบบทะเลทรายซึ่งมีสภาพอากาศร้อนและแทบไม่มีฝนตก อินทผลัมจึงมีความทนทานต่อสภาพอากาศที่แห้งแล้งได้เป็นอย่างดี ทำให้คนไทยส่วนมากเข้าใจว่าอินทผลัมเป็นพืชที่ต้องการน้ำน้อย แต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว อินทผลัมเป็นพืชที่ต้องการน้ำมาก โดยมีความต้องการน้ำถึงปีละ 2,000 - 2,500 ม.ม. (ประเทศไทยมีฝนตกปีละ 1,000 - 1,600 ม.ม.) ดังนั้นถ้าหากเราต้องการอินทผลัมที่มีคุณภาพ จะต้องมีการดูแลรักษาที่ดี และต้องมีการให้น้ำอย่างสม่ำเสมอในช่วงหน้าแล้งด้วย (Kassem, 2012; Fageria and Baligar, 2005)

สำหรับสถานการณ์การปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น ตั้งอยู่ที่บ้านสำโรง ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น มีเนื้อที่ขนาด 10 ไร่ ปลูกอินทผลัมมาแล้ว 2-3 ปีและตอนนี้กำลังออกผลผลิตต้นอินทผลัม จะออกผลผลิตในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคมของแต่ละปี ในแต่ละวันจะมีคนมาชมสวนประมาณ 10-20 คนส่วนวันหยุดจะมีมากขึ้นถึง 50 คนต่อวันการผลิต และการจัดจำหน่ายจะมี ลูกค้าที่ชอบรับประทานลูกสดอินทผลัม มาจองจั่นที่ออกผลไว้ โดยแต่ละจั่น จะมีน้ำหนัก 5-10 กิโลกรัม และบางรายก็จะมาซื้อเป็นกิโล ส่วนมากทางสวน จะขายอินทผลัมผ่านทางออนไลน์ส่วนลูกค้าที่มาที่สวนจะได้ชมสวน ซึ่งอินทผลัมเป็นพืชที่ต้องการน้ำ และที่ไร่แห่งนี้ มีน้ำเพียงพอเนื่องจากใกล้กับคลองส่งน้ำระบบระบบชลประทาน (Brahim, A., T.A. Abdelkader, A. Tarek and B. Rachida, 2014: 81-90)

การรวบรวมพันธุ์จากแหล่งปลูกต่าง ๆ มาปลูกศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาการเจริญเติบโต และการให้ผลผลิต และนำเมล็ดลูกผสมจากต้นพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ที่ให้เปอร์เซ็นต์ช่อผล และพื้นที่และขั้นการปลูกอินทผลัมของกลุ่มเกษตรกรซึ่งเป็นพื้นฐานของการวิจัยตลอดถึงพัฒนารูปการปลูกอินทผลัมของกลุ่มเกษตรกรให้แก่กลุ่มผู้ปลูกอินทผลัมที่ต้องมีการรองรับที่มีสภาพมั่นคงตลอดพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการปลูกอินทผลัมของกลุ่มเกษตรกร ในจังหวัดขอนแก่น ตลอดถึงรูปแบบการส่งเสริมท้องตลาดของ อินทผลัมสด การสนับสนุนพยุงราคา และหาตลาดให้เพื่อผลผลิตจะได้ไม่ล้นตลาด และส่งเสริมให้เกษตรกรที่คิดจะปลูกอินทผลัมเป็นอาชีพ ได้มีอาชีพ พร้อมกับศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคอินทผลัมตลอดถึงศึกษาวิเคราะห์กลไกการตลาดกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น ในช่วงระยะเวลาที่ฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิตอินทผลัม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงหลังการเก็บเกี่ยวได้แก่ วิธีการและช่องทางการจำหน่ายจ่ายแจก การสต๊อค การเก็บรักษา การแปรรูป ที่สะดวกต่อทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิต ไม่ว่าจะเป็นตากแห้ง น้ำเชื่อม ขนม อาหารเช้ารวมธัญพืช แช่เยือกแข็งทำให้เกิดกระบวนการส่งเสริมกลไกการตลาดกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่นอย่างยั่งยืนการปลูกพืชที่หลากหลายสามารถออกดอกออกผลหมุนเวียนเป็นรายได้ ของกลุ่มเกษตรกรตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งถือเป็นไฮไลท์ของสวน จากประโยชน์ ความน่าสนใจสำหรับการปลูกอินทผลัมถือได้ว่าเป็นพืชเศรษฐกิจความหวังใหม่ของเกษตรกรเลยก็ว่าได้ ถึงแม้จะมีต้นทุนการผลิตที่ค่อนข้างสูง (Al Baker, 1972) ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของราคาต้นกล้าที่สูงพอสมควร ฯลฯ แต่เมื่อเทียบกับ

ผลตอบแทนก็ถือว่าคุ้มค่าที่จะลงทุน อย่างไรก็ตาม เกษตรกรที่สนใจปลูกอินทผลัมและมีเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น

จากที่กล่าวสภาพปัญหาการเกษตรกรที่เกิดขึ้นทำ ให้แนวคิดทมุ่งแสวงหาทางออกให้แก่สังคมมา ข้างต้นผู้ศึกษามีความสนใจที่จะการศึกษารูปแบบการพัฒนาการปลูกอินทผาลัมตามแนวเกษตรวิถีพุทธใน จังหวัดขอนแก่น แนวใหม่ตลอดถึงขับเคลื่อนกลไกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผาลัม ต่อไป

รูปแบบการพัฒนาการอินทผาลัม

จากประโยชน์ของอินทผาลัม จะช่วยให้หญิงที่ตั้งครรภ์มีกล้ามเนื้อมดลูกที่แข็งแรงทำให้การบีบตัวของมดลูกเป็นไปอย่างง่ายดาย และทำให้เสียเลือดน้อยในระหว่างคลอด มีน้ำตาลที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย (Knowledge and Action Fostering Advances in Agriculture, 2004) จึงไม่ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูง ช่วยรักษาโรคเบาหวาน อินทผาลัมมีส่วนสำคัญในการช่วยลดความรู้สึกกดดันและบรรเทาอาการซึมเศร้าซึ่งจะส่งผลให้ร่างกายผลิตน้ำนมมากขึ้น และที่สำคัญคือยังช่วยเพิ่มสารอาหารที่มีประโยชน์ในน้ำนมแม่บำรุงร่างกาย เพิ่มกำลังให้ร่างกายกระชุ่มกระชวย โดยจะขจัดความเมื่อยล้า อ่อนเพลีย เพียงกินอินทผาลัมหลังจากนั้นไม่ถึงหนึ่งชั่วโมงร่างกายก็จะกลับมามีแรงอีกครั้ง ประโยชน์ของอินทผาลัมช่วยบำรุงและรักษาสายตา ชะลอความเสื่อมของดวงตา ป้องกันโรคตาบอดแสงหรือภาวะมองเห็นไม่ชัดในที่มืดหรือเวลากลางคืน (Fageria, N.K. and V.C. Baligar.2005 :97-185) การพัฒนาของผลอินทผลัมจะมี 4 ช่วงดังนี้

1. ช่วงผลดิบ (ภาษาอารบิก - Kimri)
2. ช่วงผลโตเต็มที่และเนื้อมีความกรอบ (ภาษาอารบิก - Khlaal บางครั้งเรียกว่า Bisr)
3. ช่วงผลสุกและมีเนื้อนิ่ม (ภาษาอารบิก - Rutab)
4. ช่วงผลแห้ง (ภาษาอารบิก - Tarm หรือ Tarmar)

โดยระยะเวลาตั้งแต่เริ่มออกดอกจนถึงเก็บเกี่ยวประมาณ 150-240 วันแล้วแต่สายพันธุ์

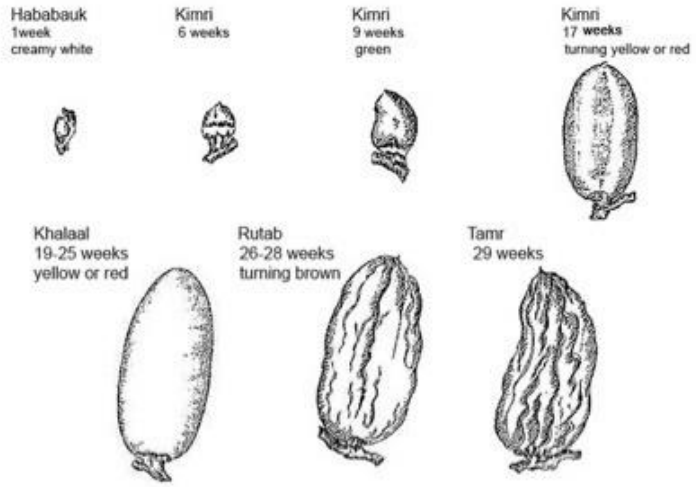

ภาพแสดงการพัฒนาผลของอินทผลัมในระยะต่างๆ

(ที่มา: http://www.flowersinisrael.com/Phoenixdactylifera_page.htm)

การศึกษาในช่วง Kimri ผลอินทผลัมจะเริ่มมีขนาดใหญ่ขึ้นและมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนไปถึงช่วงของ Khalal ซึ่งเมื่อถึงช่วงของ Khalal แล้ว สีของผลอินทผลัมจะเริ่มเปลี่ยนจากสีเขียวไปเป็นสีที่เป็นไปตามแต่ละสายพันธุ์ของอินทผลัม โดยผลจะยังคงแข็งและมีรสฝาดเนื่องจากมีแทนนินผสมอยู่มาก อัตราการเจริญเติบโตของผลและน้ำหนักในช่วง Khalal จะลดลงและน้อยกว่าช่วง Kimri และเมื่อผลมีขนาดโตและน้ำหนักมากจนเต็มที่ก็จะเริ่มเข้าสู่ช่วง Rutab ซึ่งในช่วง Rutab นี้ สีผิวจะมีลักษณะเข้มขึ้นเป็นสีเหลืองอำพัน หรือสีน้ำตาลหรือเกือบดำ ขึ้นกับสายพันธุ์ (Fatima, A.E. and H.D. Dawoud.,2015 : 16-20) ผลจะมีลักษณะเริ่มสุกและนิ่มขึ้น ผิวเริ่มเหี่ยวย่น และมีแทนนินเพิ่มมากขึ้น ส่วนในช่วง Tamar ปริมาณน้ำในผลจะลดลง และมีอัตราส่วนของน้ำต่อน้ำตาลสูงพอที่ไม่ให้เกิดการหมัก ผลของอินผลัมเมื่อยังอ่อนอยู่ จะมีปริมาณน้ำอยู่ประมาณ 75-80% และจะลดลงอย่างรวดเร็วเหลือประมาณ 40-60% เมื่อผลเริ่มสุก ส่วนปริมาณน้ำตาลของผลอินทผลัมเมื่อตากแห้งในช่วงเริ่มต้นของ Kimri จะมีอยู่ประมาณ 20% และจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆจนเป็น 50% เมื่อถึงช่วงเริ่มต้นของ Khalal จากนั้นปริมาณน้ำตาลจะสะสมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วไปจนถึง 72- 88% เมื่อผลแก่เต็มที่ ทั้งนี้ลักษณะและขนาดของผลอินทผลัมจะขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ การดูแลรักษา และสภาพแวดล้อม

การปลูกอินทผาลัม

การศึกษาอินทผลัมเป็นพืชที่ขอบอากาศร้อนและต้องปลูกอยู่กลางแจ้งที่ได้รับแสงแดดส่องสว่างตลอดวัน อินทผลัมจะไม่เจริญเติบโตหากปลูกอยู่ในร่ม อินทผลัมสามารถเจริญเติบโตได้อุณหภูมิตั้งแต่ 7°C เป็นต้นไป โดยมีอุณหภูมิที่เหมาะสมที่สุดที่ 32°C และยังสามารถเจริญเติบโตได้ดีที่อุณหภูมิสูงขึ้นจนไปถึง 38°C/40°C ซึ่งหากอุณหภูมิสูงกว่านี้อัตราการเจริญเติบโตของอินทผลัมจะเริ่มลดลง อินทผลัมสามารถทนต่อสภาพอากาศหนาวเย็นได้ แต่ระยะเวลาต้องไม่นานจนเกินไป โดยจะหยุดการเจริญเติบโตชั่วคราว ถึงแม้อินทผลัมสามารถทนแล้งได้ดีเป็นระยะเวลานานก็ตาม (Kassem H.A.,2012: 45-48.) แต่อินทผลัมเป็นพืชที่ต้องการน้ำมากในการให้ผลผลิตที่ดี ดังนั้นจึงต้องมีการให้น้ำในช่วงฤดูแล้งและฤดูหนาวด้วย สำหรับดินที่เหมาะสมคือดินร่วนปนทรายที่อุดมสมบูรณ์ มีระบบระบายน้ำที่ดีและมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกอินทผลัมเป็นพืชที่ไม่สมบูรณ์เพศ โดยมีดอกตัวเมียและดอกตัวผู้แยกอยู่กันคนละต้นกัน ดังนั้นในการปลูกเพื่อมีการติดผลที่ดีจึงจำเป็นต้องปลูกทั้งต้นตัวผู้และต้นตัวเมียไว้ในสวน เฉพาะต้นตัวเมียเท่านั้นที่ให้ผลอินทผลัม แต่ต้องมีเกสรจากต้นตัวผู้มาผสมด้วย ดังนั้นเราจึงต้องปลูกอินทผลัมทั้งตัวผู้และตัวเมีย โดยหากเรามีต้นอินทผลัมตัวผู้สายพันธุ์ที่ดีปลูก จะมีสัดส่วนในการปลูกตัวผู้ 1 ต้น ต่อตัวเมียถึง 40-50 ต้น

การขยายพันธุ์ การขยายพันธุ์อินทผลัมสามารถทำได้ 3 วิธี คือ เพาะจากเมล็ด แยกหน่อจากต้นแม่และการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ การขยายพันธุ์จากเมล็ดจะมีข้อดีคือขยายพันธุ์ปริมาณมากได้อย่างรวดเร็ว โดยมีต้นทุนในระยะแรกต่ำกว่าวิธีอื่น แต่เนื่องจากอินทผลัมเป็นพืชที่ไม่สมบูรณ์เพศ การขยายพันธุ์โดยเมล็ด โอกาสที่จะได้เป็นต้นตัวผู้และต้นตัวเมียมีอย่างละครึ่ง และเราจะไม่สามารถทราบเพศของต้นอินทผลัมจากการเพาะเมล็ด ต้องปลูกไว้และรอจนกว่าอินทผลัมจะออกดอกก่อนจึงจะทราบเพศ และถึงแม้ว่าเราจะได้ต้นตัวเมียไปปลูก แต่คุณภาพผลอินทผลัมก็จะไม่เหมือนกับต้นแม่ เนื่องจากผลอินทผลัมเป็นผลที่ได้จากการผสมเกสรข้ามต้น (Knowledge and Action Fostering Advances in Agriculture, 2004) จึงถือว่าเมล็ดที่ได้เป็นพันธุ์ลูกผสมไม่ใช่พันธุ์แท้ ซึ่งไม่สามารถเรียกชื่อเดียวกับต้นแม่ได้ เราจึงสามารถตั้งชื่อพันธุ์อินทผลัมที่เพาะจากเมล็ดได้เอง ทั้งนี้คุณภาพของผลอินทผลัม ทั้งในเรื่องของขนาดหรือรสชาดอาจจะแย่ลง หรือใกล้เคียงต้นแม่พันธุ์เดิม หรือดีขึ้นก็ได้ แต่มีเพียงส่วนน้อยมากที่คุณภาพจะดีขึ้น ดังนั้นการปลูกด้วยวิธีนี้เหมาะสำหรับผู้ที่สนใจทดลองปลูกที่มีเงินลงทุนไม่มากนัก ก็สามารถที่จะซื้อผลอินทผลัมมาจากตลาดทั่วไปทั้งแบบกินผลสดและผลแห้ง เมล็ดที่ได้หลังจากการบริโภคแล้ว สามารถนำไปเพาะเป็นต้นกล้าเพื่อเพาะปลูกได้ แต่ต้องมีการบริหารจัดการแปลงปลูกที่ดี และอาจจะต้องมีการคัดเลือกสายพันธุ์ เพื่อหาสายพันธุ์ที่มีคุณภาพดีนำไปขยายพันธุ์ต่อไป สำหรับต้นกล้าที่เพาะจากเมล็ดควรจะเพาะเลี้ยงไว้ในถุงดำจนกว่าจะออกใบขนนกประมาณ 3 - 4 ใบขึ้นไปหรือต้นกล้ามีอายุประมาณ 1 ปี เพื่อให้มีโอกาสรอดเกือบ 100% เมื่อนำต้นกล้าปลูกลงแปลงปลูก ดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเพาะเมล็ดอินทผลัมได้ที่บทความเรื่อง "การเพาะอินทผลัมโดยใช้เมล็ด"

การขยายพันธุ์โดยแยกหน่ออินทผลัมจากต้นแม่

การศึกษาวิธีนี้เป็นการขยายพันธุ์ที่เราจะได้พันธุ์แท้ ต้นกล้าที่ได้จะมีคุณสมบัติเหมือนต้นแม่ทุกประการ แต่เนื่องจากต้นแม่พันธุ์จะมีความสามารถให้หน่อได้เพียงเฉลี่ยประมาณ 20-30 หน่อต่อต้นตลอดอายุ (จำนวนหน่ออินทผลัมจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสายพันธุ์) เราจึงไม่สามารถขยายพันธุ์ด้วยวิธีนี้ในปริมาณมากๆอย่างรวดเร็วได้ ปัจจุบันในประเทศไทยยังไม่มีการจำหน่ายหน่อพันธุ์อินทผลัมในเชิงพาณิชย์ และหากจะสั่งหน่อพันธุ์มาจากต่างประเทศจะมีราคาสูงมาก (Luiz, H.C.B., A.D.A.F. Joaquim, J.S. Walter and A.C. Carlos., 2013258-266) โดยราคาหน่อพันธุ์จะมีราคาสูงกว่าต้นกล้าที่เพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ทำให้หากสั่งซื้อหน่อต้นพันธุ์มาปลูกแล้ว การลงทุนด้วยวิธีนี้ในระยะแรกจะสูงที่สุด วิธีนี้จึงเหมาะกับสวนที่มีต้นแม่พันธุ์อินทผลัมที่ดีอยู่แล้ว และต้องการขยายการเพาะปลูกอินทผลัมออกไป

การขยายพันธุ์โดยการใช้หน่อเราเรียกว่า "การขยายพันธุ์โดยไม่อาศัยเพศ" ซึ่งเป็นวิธีการในการขยายพันธุ์อินทผลัมที่ใช้กันมานานแล้ว การขยายพันธุ์ด้วยวิธีนี้จะได้อินทผลัมพันธุ์แท้ โดยหน่อจะมีคุณลักษณะที่เหมือนต้นแม่พันธุ์ทุกประการ ผลอินทผลัมที่จะได้จากหน่อก็จะมีคุณภาพเหมือนต้นแม่พันธุ์และให้ผลผลิตสม่ำเสมอ หน่อจะเกิดขึ้นที่บริเวณซอกใบ โดยอาจจะต้องใช้เวลา 4-6 ปี กว่าที่จะพร้อมในการนำไปปลูกได้ ตลอดอายุขัยของอินทผลัมจะมีหน่อประมาณ 20-30 หน่อ โดยหน่อจะทยอยเกิดขึ้นในช่วงไม่เกิน 15 ปีแรกของมัน โดยมีหน่อที่เราจะสามารถแยกไปปลูกได้ปีละ 3-4 หน่อ (Yassir, M.I., B.S. Amir, W.M.E. Ali. , 2012 : 275-285) อินทผลัมที่ออกหน่อดีคือสายพันธุ์ Zahidi, Berim และ Hayani ส่วนสายพันธุ์ที่ให้หน่อน้อยคือ Mektoum และ Barhi ระบบรากของหน่อจากต่างจากต้นกล้าที่เพาะจากเมล็ด โดยต้นกล้าจะมีรากรอบๆโคนต้น ส่วนหน่อจะไม่มีรากในบริเวณที่ติดกับต้นแม่ หลังจากเราแยกหน่อออกมาจากต้นแม่แล้วเราจะต้องทำการเพาะเลี้ยงอนุบาลไว้ในเรือนเพาะชำเป็นเวลา 1-2 ปีก่อนจะนำไปปลูกหน่อจะถูกกำจัดทิ้งไปตั้งแต่ยังเล็กด้วยเหตุผลหลายประการ ประการแรกเพื่อสะดวกในการเก็บเกี่ยวผลผลิตและสะดวกในการดูแลอินทผลัม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินทผลัมสายพันธุ์ Medjool จะต้องการการดูแลรักษามากเป็นพิเศษ เพื่อให้ผลอินทผลัมมีขนาดโตและมีคุณภาพดี

ดังนั้นจึงต้องกำจัดหน่อทิ้งไปเพื่อไม่ให้แย่งอาหารซึ่งจะทำให้ผลอินผลัมเล็กลง การกำจัดหน่อเล็กๆออกไปโดยคงเหลือจำนวนหน่อไว้ให้เหมาะสมจะทำให้หน่อที่เหลือแข็งแรงมากกว่า โดยปกติแล้วเราไม่ควรจะไว้หน่อมากเกินกว่า 6 หน่อบนต้นแม่พันธุ์เพราะจะทำให้ผลผลิตและคุณภาพของผลอินทผลัมต่ำลง รวมทั้งหน่อจะไม่แข็งแรงด้วย ก่อนที่เราจะทำการขุดแยกหน่ออินทผลัม (Steel, R.G.D. and J.H. Torrie. , 1960 : 481) เราต้องรดน้ำให้ชุ่มก่อนเป็นเวลาหลายวัน ขุดดินบริเวณรอบๆหน่อออกโดยให้ห่างจากหน่อพอสมควร ใช้เครื่องมือที่มีลักษณะคล้ายสิ่วขนาดใหญ่และคม ตัดแยกหน่อออกจากต้นแม่ โดยให้มีรากเหลือติดอยู่ที่หน่อไม่น้อยกว่า 2-3 นิ้ว ไม่ควรตัดรากให้ชิดหน่อจนเกินไปเพราะทำให้หน่อเกิดอาการบอบช้ำได้ และเพื่อให้หน่อบอบช้ำน้อยที่สุด จึงควรตัดรากให้ขาดในครั้งเดียว จากนั้นให้รวบใบของหน่อมัดไว้และตัดใบออกทิ้งบางส่วน

เพื่อลดการคายน้ำและสะดวกในการขนย้าย (Marzouk, H.A. ,2011 :728-736). หลังจากแยกหน่อเสร็จแล้วให้ทา Copper Sulphate ที่ปลายรากของหน่อและบริเวณที่แยกหน่อออกมาทั้งหน่อและต้นแม่พันธุ์ด้วยด้วยเพื่อป้องกันการติดเชื้อ สำหรับอัตราการรอดตายของหน่อจะขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ โดยสายพันธุ์ Deglet Noor จะมีอัตราการรอดตายสูงกว่าสายพันธุ์ Medjool ดังนั้นเราจึงต้องอนุบาลหน่อที่พึ่งแยกออกมาไว้ในเรือนเพาะชำเป็นเวลา 1-2 ให้หน่อแข็งแรงก่อนนำลงปลูก และไม่ควรนำหน่อที่พึ่งแยกออกมาลงปลูกเลยเพราะจะทำให้หน่อมีโอกาสตายสูง

เกษตรวิถีพุทธ

การศึกษาเกษตรวิถีพุทธการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปโดยหันมาเน้นการพัฒนาจิตใจและการพัฒนาด้านคนมากขึ้นก็เป็นโอกาสที่วัดและพระสงฆ์หรือพระพุทธศาสนาทั้งหมดจะได้รื้อฟื้นบทบาทในการพัฒนาบทบาทของผู้นำในการพัฒนาขึ้นใหม่โดยปรับตัววิธีการและรับบทบาทนั้นให้เข้ากับสภาพปัจจุบันการที่จะนำทางพัฒนาและรับบทบาทต่างๆในการพัฒนาให้ได้ผลดีจะต้องมีความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับบทบาทที่เหมาะสมและขอบเขตของการดำเนินบทบาทของวัดและพระสงฆ์ด้วยสิ่งสำคัญก็คือจะต้องมีหลักธรรมนำทางสำหรับชี้แนวทางของการพัฒนาอย่างชัดเจนหลักธรรมในการพัฒนาได้แก่ภาวนา 4 คือ

1. กายภาวนาแปลว่าพัฒนากายได้แก่การพัฒนาร่างกายให้แข็งแรงไร้โรคมีสุขภาพดีและที่สำคัญก็คือการพัฒนาความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพเริ่มแต่ปัจจัย 4 เป็นต้นอย่างถูกต้องดีงามในทางที่เป็นคุณประโยชน์เช่นสัมพันธ์กับอาหารโดยการกินเพื่อช่วยให้ร่างกายมีกำลังมีสุขภาพดีไม่ใช่เพื่อความมุ่งความอร่อยอวดโก้แสดงฐานะความสัมพันธ์กับโทรทัศน์ดูเพื่อติดตามข่าวสารแสวงหาความรู้ส่งเสริมปัญญามิใช่เพื่อหมกมุ่นในความสนุกสนานเพลิดเพลินหรือเอาเป็นเครื่องมือเล่นการพนันเป็นต้น

2. ศีลภาวนาแปลว่าพัฒนาศีลหมายถึงการพัฒนาความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางสังคมให้เป็นไปได้ด้วยดีเริ่มแต่ไม่ก่อการเบียดเบียนไม่ทำความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นและสังคมประพฤติในสิ่งที่เป็นประโยชน์เกื้อกูลต่อผู้อื่นต่อสังคมมีระเบียบวินัยประกอบสัมมาชีพด้วยความขยันหมั่นเพียรฝึกฝนอบรมกายวาจาของตนให้ประณีตปราศจากโทษก่อคุณประโยชน์และเป็นเครื่องสนับสนุนการฝึกอบรมจิตใจยิ่งขึ้นไป

3. จิตภาวนาแปลว่าพัฒนาจิตคือพัฒนาจิตใจให้มีคุณสมบัติงามร่างพร้อมซึ่งอาจแบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้คือ

3.1 คุณภาพจิตคือให้มีคุณธรรมต่างๆที่เสริมสร้างจิตใจให้ดีงามเป็นผู้มีจิตใจสูงละเอียดอ่อนเช่นมีเมตตามีความรักความเป็นมิตรมีกรุณาอยากช่วยเหลือปลดเปลื้องความทุกข์ของผู้อื่นมีจาคะคือมีน้ำใจสูงละเอียดอ่อนเช่นมีเมตตามีความรักความเป็นมิตรมีกรุณาอยากช่วยเหลือปลดเปลื้องความทุกข์ของผู้อื่นมีจะมีน้ำใจเผื่อแผ่มีคารวะมีความกตัญญูเป็นต้น

3.2 สมรรถภาพจิตคือให้เป็นจิตที่มีความสามารถเช่นมีสติมีวิริยะคือความเพียรมีขันติคือความอดทนมีสมาธิคือจิตตั้งมั่นแน่วแน่ๆมีสัจจะคือความจริงจังมีอธิษฐานคือความเด็ดเดี่ยวแน่นอนต่อจุดมุ่งหมายเป็นจิตใจที่พร้อมและเหมาะสมที่จะใช้งานโดยเฉพาะงานทางปัญญาคือการคิดพิจารณาให้เห็นความจริงแจ่มแจ้งชัดเจน

4. ปัญญาภาวนาแปลว่าพัฒนาปัญญาคือพัฒนาความรู้ความเข้าใจให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริงและใช้ความรู้แก้ปัญหาทำให้เกิดสุขได้เริ่มเป็นรู้เข้าใจศิลปะวิทยาเรียนรู้ถูกต้องตามเป็นจริงไม่ปิดเรียนหรือเอนเอียงด้วยอคติความลำเอียงคิดวินิจฉัยใช้ปัญญาโดยบริสุทธิ์ใจรู้เข้าใจโลกและชีวิตตามความเป็นจริงรู้จะแก้ไขปัญหาและทำการให้สำเร็จตามแนวทางของเหตุปัจจัยตลอดจนรู้เท่าทันธรรมดาของสังขารถึงขั้นที่ทำให้มีจิตใจเป็นอิสระหลุดพ้นจากกิเลสและความทุกข์โดยสิ้นเชิง

พระพุทธศาสนาคือศาสนาแห่งปัญญาและการปฏิบัติอีกทั้งพุทธธรรมนั้นก็มิใช่เป็นเพียงปรัชญาของนักปราชญ์เท่านั้นหรือเรื่องของนักคิดที่กำลังคิดค้นหาความจริงโดยใช้เหตุผลเชิงตรรกะวิทยาหักหลังพิสูจน์ความจริงกันอยู่ หากแต่พุทธธรรมเป็นเรื่องของการปฏิบัติหรือเป็นการปฏิบัติของผู้ทรงปัญญาซึ่งเข้าไปเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาให้กับชีวิตและความเป็นอยู่จริงของมนุษย์พระพุทธศาสนามุ่งเน้นการสอนความจริงที่เป็นประโยชน์สั่งสอนสิ่งที่จะนำมาปฏิบัติให้เป็นประโยชน์ในชีวิตจริงได้ด้วยเหตุนี้พระพุทธองค์จึงไม่ทรงสนับสนุนการพยายามเข้าถึงสัจธรรมด้วยวิธีครุ่นคิด และถกเถียงหาเหตุผลเกี่ยวกับปัญหาทางอภิปรัชญาซึ่งไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์และด้วยเหตุที่พระพุทธศาสนาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชีวิตจริงของมนุษย์นี้เองความเป็นพุทธะทำจึงต้องอาศัยการพิจารณาคุณค่าทางจริยธรรมประกอบด้วย

และก็ด้วยเหตุที่ว่า “พุทธธรรม” (ป.อ.ปยุตโต, 2533: 331.)เป็นธรรมอันยิ่งใหญ่ที่ได้วางแนวทางปฏิบัติเพื่อให้มนุษย์พ้นจากทุกข์และดำเนินไปสู่ชีวิตอันประเสริฐทั้งในระดับโลกิยะธรรม และโลกุตรธรรมนี้เองพุทธธรรมข้อหนึ่งที่สำคัญที่สุดในฐานะที่เป็นทางชีวิตอันประเสริฐของทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ก็คือมัชฌิมาปฏิปทาซึ่งเป็นทั้งมรรคาและเป็นพุทธจริยธรรมสำหรับการครองชีวิตของพระพุทธศาสนิกชนให้ตั้งมั่นอยู่ใน “พรหมจรรย์” หรือ “พรหมจริยะ”ซึ่งหมายถึงระบบการดำเนินชีวิตตามหลักพระพุทธศาสนา

สรุป

สรุปได้ว่าการศึกษารูปแบบการพัฒนาการปลูกอินทผาลัมตามแนวเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่นเป็นสัมมาอาชีวะการเว้นจากมิจฉาชีพทุกชนิดประกอบแต่การงานที่สุจริตไม่ผิดกฎหมายไม่ผิดศีลธรรมไม่ก่อความเดือดร้อนทั้งแก่ตนเองและบุคคลอื่นดำเนินชีวิตด้วยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาให้ถูกต้องตามตัวบทกฎหมายเคารพกฎกติกาของสังคมประกอบอาชีพที่สุจริตตรงไปตรงมาไม่ทุจริตคอร์รัปชั่นไม่ว่าจะเป็นสิ่งเล็กสิ่งน้อยใดๆก็ตามเพื่อการประกอบอาชีพสัมมาอาชีวะจะได้ถูกต้องตามหลักของพระพุทธศาสนาที่นำมาบูรณาการเกี่ยวกับกลไกการตลาดกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น

ในช่วงระยะเวลาที่ฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิตอินทผลัม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงหลังการเก็บเกี่ยวได้แก่ วิธีการและช่องทางการจำหน่ายจ่ายแจก การสต็อค การเก็บรักษา การแปรรูป ที่สะดวกต่อทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิต ไม่ว่าจะเป็นตากแห้ง น้ำเชื่อม ขนม อาหารเช้ารวมธัญพืช แช่เยือกแข็งทำให้เกิดกระบวนการส่งเสริมกลไกการตลาดกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่นอย่างยั่งยืนการปลูกพืชที่หลากหลายสามารถออกดอกออกผลหมุนเวียนเป็นรายได้ ของกลุ่มเกษตรกร ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งถือเป็นไฮไลท์ของสวน จากประโยชน์ ความน่าสนใจสำหรับการปลูกอินทผลัมถือได้ว่าเป็นพืชเศรษฐกิจความหวังใหม่ของเกษตรกรเลยก็ว่าได้ ถึงแม้จะมีต้นทุนการผลิตที่ค่อนข้างสูง

องค์ความรู้ใหม่

เอกสารอ้างอิง

นิรนาม. (2549) .อินทผลัม ปลูกในประเทศไทยได้ผลดีหรือไม่. *เทคโนโลยีชาวบ้าน.* 18 (380).

พระเทพเวที ป.อ.ปยุตฺโต.(2533). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์.* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

อานัฐ ตันโช. (2549). *เกษตรธรรมชาติประยุกต์.* ปทุมธานี: สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ.

Al-Baker, A. (1972).*The Date Palm: A review of its past and present status and the recent advances in its culture, industry and trade*. Al-Ani Press, Baghdad, Iran; 1085 pp.

Brahim, A., T.A. Abdelkader, A. Tarek and B. Rachida. 2014. Effects of shallow water table, salinity and frequency of irrigation water on the date palm water use. *Journal of Hydrology.* 513, 81-90.

Fageria, N.K. and V.C. Baligar. (2005). Enhancing nitrogen use efficiency in crop plants. *Advances in Agromy.* 88, 97-185.

Fatima, A.E. and H.D. Dawoud. (2015). Improving nutritional status, yield and fruit quality of Barhi datePalm cultivar by using different levels of elemental Sulphur fertilization under Soba conditions. *Journal of Network Communication and Emerging Technologies* 2, 16-20.

Kassem H.A. (2012).The response of date palm to calcareous soil fertilization. *Journal of Soil Science and Plant Nutrition.* 12, 45-48.

Knowledge and Action Fostering Advances in Agriculture. (2004). Date Palm Trees Nursery. *Submitted by the Academy for Educational Development, May 2004.*

Luiz, H.C.B., A.D.A.F. Joaquim, J.S. Walter and A.C. Carlos. (2013).Seed germination and estimates of genetic parameters of promising macaw palm (Acrocomiaaculeata) progenies for biofuel production. *Industrial Crops Products.* 51, 258-266.

Marzouk, H.A. (2011).Soil fertilization study on Zaghloul date palm grown in calcareous soil andirrigated with drainage water. *American-Eurasian Journal of Agricultural & Environmental Sciences.* 10, 728-736.

Nixon, R.W. and R.T. Wedding. (1956). Age of date leaves in relation to efficiency of photosynthesis. *American Society for Horticultural Science.* 67, 265-269.

Radwan S.G. (2012). Seasonal fluctuations of fiorinia date scale, Fioriniaphoenicis Balachowsky(Hemiptera: Diaspididae) populations on date palm trees at Qalubyia Governorate, Egypt. *The Journal of Basic & Applied Zoology.* 65, 47-54.

Sawsan, G.R. (2012). Season fluctuations of fiorinia date scale, Fioriniaphoenicis Balachowsky(Hemiptera: Diaspididae) populations on date palm trees at Qalubyia Governorate, *Egypt. The Journal of Basic &Applied Zoology.* 65, 47-54.

Spenling O., N. Lazarovitch, A. Schwartz and O. Shapira. (2014). Effects of high salinity irrigation on growth, gas-exchang, and photoprotection in date palms (Phoenix dactylifera l., CV.Medjool). *Environmental and Experimental Botany***.** 99, 100-109.

Steel, R.G.D. and J.H. Torrie. (1960). *Principles and Procedures of Statistics.* New York: McGraw-Hill International Book Co., Lnc. 481 pp.

Yassir, M.I., B.S. Amir, W.M.E. Ali. (2012). Effect of Irrigation Water Management on Growth of Date Palm offshoots (Phoenix dactylifera) under the River Nile State Conditions. *University of Khartoum Journal of Agricultural Sciences.* 20, 275-285.

การพัฒนารูปแบบการแปรรูปและขับเคลื่อนกลไกการตลาดอินทผาลัมของเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น

Developing a processing model and propel the date palm marketing mechanism of Buddhist agriculture in Khon Kaen Province.

พระมหากิตติ กิตฺติเมธี, พระอุดมปัญญาภรณ์,
พระมหาสุทธิดล จิตฺตปญฺโญ และ พระมหาณัฐพันธ์ สุทสฺสนวิภาณี
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
Phramaha Kitti Kittimatee, Phra Udompunyaporn,
PhramahaSuttidon Jittapanyo and Phramaha Natthabhan Sudassanavibhani
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Thailand
Corresponding Author, Email: mahakitti2017@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การพัฒนารูปแบบการแปรรูปและกลไกการตลาดอินทผาลัมที่เหมาะสมกับเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นเกษตรกรผู้ปลูกอินทผาลัมที่ยึดหลักเกษตรวิถีพุทธในการดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อระบุรูปแบบการแปรรูปและกลไกการตลาดที่เหมาะสม รวมถึงประเมินผลกระทบต่อรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกร

ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการแปรรูปอินทผาลัมที่เหมาะสมกับเกษตรวิถีพุทธควรเป็นการแปรรูปแบบธรรมชาติ ไม่ใช้สารเคมี และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เช่น การแปรรูปเป็นอินทผาลัมอบแห้ง อินทผาลัมเชื่อม หรือน้ำอินทผาลัม ส่วนกลไกการตลาดที่เหมาะสมควรเน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างเกษตรกร การสร้างแบรนด์สินค้า และการใช้ช่องทางการตลาดที่หลากหลาย เช่น การขายตรง การตลาดออนไลน์ และการจัดจำหน่ายผ่านกลุ่มเกษตรอินทรีย์ การนำรูปแบบการแปรรูปและกลไกการตลาดที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และสามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมโดยรวม จึงมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของภาคเกษตรในจังหวัดขอนแก่นที่เหมาะสม

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบการแปรรูป; การขับเคลื่อนกลไกการตลาดอินทผาลัม; เกษตรวิถีพุทธ

* วันที่รับบทความ : 3 กรกฎาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 28 สิงหาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 29 สิงหาคม 2567
Received: July 3 , 2024; Revised: August 28, 2024; Accepted: August 29, 2024

Abstract

This study focuses on creating a processing and marketing model for date palm farmers in Khon Kaen Province who practice Buddhist principles in their agricultural activities. It employs qualitative research methods to gather and analyze data, aiming to develop suitable processing models and marketing mechanisms that align with Buddhist agricultural values. Additionally, the study evaluates the impact of these models on farmers' income and quality of life.

The research findings indicate that the appropriate date palm processing method for Buddhist agriculture is natural processing, avoiding the use of chemicals and considering environmental impacts. Suitable processing methods include producing dried dates, candied dates, and date palm juice. For marketing mechanisms, the research suggests emphasizing cooperation among farmers, developing product branding, and utilizing diverse marketing channels such as direct sales, online marketing, and distribution through organic farming groups.

The implementation of the developed processing model and marketing mechanism has led to increased income for farmers, improved quality of life, and enhanced self-reliance. Additionally, these practices have positive effects on the environment and society, playing a crucial role in promoting sustainable development in the agricultural sector of Khon Kaen Province.

Keywords: Development of Processing Models; Driving Date Palm Marketing Mechanisms; Buddhist Agriculture

บทนำ

อินทผาลัม (Phoenix dactylifera L.) เป็นพืชเศรษฐกิจที่มีศักยภาพสูง เนื่องจากสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมและความต้องการของตลาดที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เกษตรกรผู้ปลูกอินทผาลัมส่วนใหญ่ยังคงประสบปัญหาในด้านการแปรรูปและการตลาด ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถเพิ่มมูลค่าผลผลิตและสร้างรายได้ที่ยั่งยืนได้ ซึ่งแนวคิดเรื่องเกษตรวิถีพุทธนั้น คือการไม่รบกวนธรรมชาติ แต่อาศัยธรรมชาติจัดการกันเองเพื่อให้ได้ปัจจัยในการดำรงชีพอย่างพอเพียง ตามแนวคิดการอนุรักษ์พันธุ์ไม้พื้นเมืองใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการบริหารจัดการสวน ทำการเกษตรแบบพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน โดยมีหลักการสำคัญ ของแนวคิดเกษตรวิถีพุทธคือการปรับเปลี่ยนทัศนะคติต่ออาชีพเกษตรที่มุ่งแต่แสวงหาผลประโยชน์แต่เพียงอย่างเดียว ได้หันมาใส่ใจในเรื่องของความสุขที่เกิดจากภายใจมีความสุขกับการทำอาชีพเกษตรที่อยู่บนพื้นฐานของหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นเข็มทิศชี้นำในการใช้ชีวิตเพื่อตนเองและเพื่อผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจไว้ว่า หมายถึง งานอันเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่ายจ่ายแจก และการบริโภคใช้สอยสิ่งต่างๆ ของชุมชน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 1106) โดยคำว่า เศรษฐกิจ ตามความหมายแห่งศัพท์เดิมแล้วหมายถึง กิจกรรมที่ทำให้เกิดความประเสริฐ เพราะคำว่า เศรษฐ ในภาษาสันสกฤต และ เสฏฐ ในภาษาบาลีหมายถึง ประเสริฐ

เลิศ ดี ส่วนคำว่า กิจ หมายถึง กิจกรรมหรืออาชีพการงาน ดังที่ พุทธทาสภิกขุ ได้กล่าวไว้ว่า “เศรษฐกิจ ก็คือกิจที่ประเสริฐที่สุด ในฐานะที่จะทำให้มนุษย์เป็นอยู่กันอย่างผาสุก นี้เรียกว่าโดยตัวหนังสือ” (พุทธทาสภิกขุ, 2540 : 81) ส่วนคำว่า เศรษฐกิจ (Economy) ในความหมายของภาษาอังกฤษแล้ว ทับทิม วงศ์ประยูร และคณะ กล่าวว่า ตามความหมายที่เข้าใจกันโดยทั่วไปนั้น หมายถึง การจัดการครอบครัว คือ มีความชำนาญในการจัดการเรื่องครอบครัว โดยที่เศรษฐกิจนั้นเป็นส่วนหนึ่งของวิชาเศรษฐศาสตร์ (ทับทิม วงศ์ประยูร และคณะ , 2541 : 81) อีกทั้งได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง อาทิ เสน่ห์ จามริก ได้สรุปความว่า เศรษฐกิจพอเพียง คือ เศรษฐกิจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดี พออยู่ พอกิน พอใช้ ยึดหลักมัชฌิมาปฏิปทาในการดำเนินชีวิต มีดุลยภาพระหว่างชีวิตกับสิ่งต่างๆ ดำเนินชีวิตแบบพอมีพอกินเป็นสัมมาอาชีวะก่อนเป็นเบื้องต้นจากกนั้นจึงพัฒนาไปสู่การกินดีอยู่ดี เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาหรือแนวคิดโดยมีหลักการและอุดมการณ์ที่ช่วยพัฒนาชีวิตมนุษย์และสังคมให้มุ่งไปสู่ความยั่งยืนด้วยการรู้จักตนเอง พึ่งตนเอง พอเพียง ไม่โลภมาก มีเหตุผล และไม่ประมาท (เสน่ห์ จามริก, 2541 : 57-83) ประเวศ วะสี ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียงมีความหมายอย่างเดียวกัน หรือเหมือนกันกับเศรษฐกิจสมดุล เศรษฐกิจบูรณาการ เศรษฐกิจศีลธรรม เศรษฐกิจพื้นฐาน และเศรษฐกิจชุมชนโดยในส่วนของเศรษฐกิจพื้นฐานนั้น หมายถึงเศรษฐกิจที่คำนึงถึงการทะนุบำรุงพื้นฐานของตัวให้เข้มแข็งทั้งทางสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจพื้นฐานของสังคมก็คือเศรษฐกิจชุมชน เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจพื้นฐานกับเศรษฐกิจชุมชนคืออย่างเดียวกัน หัวใจของเศรษฐกิจพื้นฐานหรือ เศรษฐกิจชุมชนอยู่ที่การรวมตัวของชาวบ้านในการทำอาชีพต่างๆ เช่น เกษตรกรรม การแปรรูปอาหาร งานหัตถกรรม ธุรกิจชุมชน ศูนย์การแพทย์แผนไทย กองทุนชุมชน เพื่อเป็นการเพิ่มทุนทุกๆ ทางพร้อมกันคือ ทุนทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางสิ่งแวดล้อม ทุนทางเศรษฐกิจ (ประเวศ วะสี, 2541 : 43) และ อภิชัย พันธเสน กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเศรษฐกิจที่ไม่เน้นอรรถประโยชน์สูงสุด (Maximize Utility) อันเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาเศรษฐกิจในโลกปัจจุบัน แต่เน้นความพอประมาณ หรือทางสายกลาง เศรษฐกิจพอเพียง เน้นการไม่โลภเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศได้ดีที่สุด เศรษฐกิจพอเพียงมีพื้นฐานอยู่บนพุทธธรรมของการละกิเลสคือความไม่รู้อันเรียกว่าอวิชชา และดำรงชีวิตอยู่อย่างพอประมาณด้วยความไม่โลภและไม่ประมาท (อภิชัย พันธเสน, 2544 : 736) นอกจากนี้ อภิชัย พันธเสน ยังได้แสดงทัศนะไว้อย่างน่าสนใจว่า เศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น โดยเนื้อแท้แล้วก็คือ “พุทธเศรษฐศาสตร์” นั่นเอง และเป็นพุทธเศรษฐศาสตร์ที่ง่ายต่อการอธิบายให้ประชาชนชาวไทยเข้าใจได้ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีพื้นฐานวัฒนธรรมที่มีรากเหง้ามาจากพระพุทธศาสนา พระองค์จึงทรงเลือกแนวคิดดังกล่าวเพื่อง่ายต่อการสื่อสารกับพสกนิกรของพระองค์ แต่ที่ไม่เน้นว่าเป็นพุทธเศรษฐศาสตร์ ก็เพราะพระองค์เป็นองค์ศาสนูปถัมภก จะต้องให้การทำนุบำรุงศาสนาในชาติทุกศาสนา ดังนั้น การใช้คำว่า เศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นคำกลางที่สามารถเข้าใจและยอมรับได้สำหรับศาสนิกชนในทุกศาสนา (อภิชัย พันธเสน, 2544 : 570)

ดังนั้นแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง คือ หลักการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดี พออยู่ พอกิน พอใช้ ยึดหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาคือ มัชฌิมาปฏิปทาในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ มีดุลยภาพระหว่างชีวิตกับสิ่งต่างๆ ที่ชีวิตเข้าไปสัมพันธ์มีการจัดการหรือการดำเนินชีวิตด้านต่าง ๆ ในสังคมที่ตั้งอยู่บนความมีเหตุมีผล ยึดหลักพุทธธรรมเป็นแนวทางดำเนินชีวิต มีความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นบูรณาการ หรือเป็นองค์รวม ไม่มองสิ่งต่าง ๆ อย่างแยกส่วนดำเนินชีวิตแบบพอมีพอกินพอใช้และสุจริตเป็นสัมมาอาชีวะก่อนเป็นเบื้องต้น แล้วค่อยพัฒนาไปสู่การกินดี อยู่ดี เป็นลำดับต่อไป ในขณะเดียวกันการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ต้องเริ่มอย่างเป็นขั้นตอน กล่าวคือ เริ่มพัฒนาจากเศรษฐกิจพอเพียงแบบพื้นฐานไปสู่เศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้า โดยการใช้หลักการเศรษฐกิจพอเพียงเศษ 1 ส่วน 4 ในการดำเนินชีวิตเพื่อให้พึ่งตนเองได้และมีความสุข เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาหรือแนวคิด โดยมีหลักการและอุดมการณ์ที่จะช่วยพัฒนาชีวิตมนุษย์ และสังคมโลกให้มุ่งไปสู่ความยั่งยืนด้วยการรู้ตนเอง พึ่งตนเอง พอเพียง ไม่โลภมาก มีเหตุผลและพอประมาณ ดุลยภาพที่เกิดจากเศรษฐกิจพอเพียง จะทำให้สังคมประสบกับสันติสุขอย่างแท้จริงได้ในที่สุด

อินทผาลัม (Phoenix dactylifera L.) พืชเศรษฐกิจที่มีศักยภาพสูง

อินทผลัมเป็นพืชที่มีถิ่นกำเนิดแถบตะวันออกกลางซึ่งเป็นพื้นที่ทะเลทราย มีสภาพ อากาศแห้งแล้ง แต่อินทผลัมนั้นกลับเป็นพืชที่มีความต้องการน้ำในปริมาณมากเพื่อใช้ในการเจริญเติบ โตและให้ผลผลิตการให้น้ำอินทผลัมอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอจึงเป็นหัวใจในการปลูกอินทผลัมรูป แบบของการแปรรูปและการขับเคลื่อนกลไกทางตลาดของอินทผลัม ในจังหวัดขอนแก่น จะต้องอาศัย การศึกษาหาความรู้ เกษตรกรผู้ ที่ปลูกอินทผลัมจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง ภาครัฐและเอกชนเข้ามาให้การสนับสนุนทั้งในด้านขององค์ความ รู้วิธีการ และแนวทางในการแปรรูป การหาตลาดเพื่อรองรับ ฉะนั้นหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ต้องตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาของ เกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมให้มากขึ้น และเร่งหาแนวทางที่จะดำเนินงานร่วมกัน(สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ 17) ในการผลิตหรือแปรรูปผลผลิตอินทผลัมจะต้องใช้เป็นจำนวนมากและต้อง หาต้นพันธุ์กล้ามาปลูกเพื่อรองรับกระบวนการผลิตให้ทันความต้องการของผู้บริโภค ทำให้การหาต้นพันธุ์กล้ามาปลูกจึงขาดแคลนและไม่กล้าซื้อกับเจ้าอื่น ๆ ที่มีการโฆษณา เพราะไม่มีการประกันคุณภาพ (สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ 25) เป้าหมายของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น คือ ต้องการสร้างคุณภาพและมาตรฐานเดียวกันทุกสวนของผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น เพื่อยกระดับอินทผลัมให้เป็นผลไม้เชิงพาณิชย์เบอร์หนึ่งในอาเซียนให้ได้ โดยเราต้องการสร้างเครือข่ายเพื่อช่วยกันในการปลูก ช่วยกันเก็บเกี่ยวผลผลิต ศึกษาวิธีการแปรรูปผ่านการสนับสนุนจากหลายหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนช่วยกันหาตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย ช่วยกันทำแบรนด์ และช่วยกันขาย แบบนี้ชาวเกษตรกร

ผู้ปลูกอินทผลัมจะได้มีกำลังใจและมีภูมิคุ้มกันใจในการมีแรงฮึดสู้กับการปลูกอินทผลัมมากขึ้น และยังจะยึดอาชีพนี้สืบต่อไปได้ (สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ 19)

ในปัจจุบันการพัฒนาด้านการแปรรูปอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่นยังไม่เติบโตมากนัก เกษตรกรยังเป็นผู้ที่ขาดความรู้ในการแปรรูปอินทผลัม แนวโน้มการมองหาช่องทางการตลาดก็ยังแคบมากสิ่งที่เกษตรกรต้องการมากที่สุด คือ การเข้ามาช่วยเหลือด้านการตลาดของภาครัฐและเอกชน การพัฒนาความรู้ให้กับเกษตรกร อีกทั้งปัญหาใหญ่คือ ต้นทุนสำหรับการแปรรูป อาจจะด้วยปัญหานี้ เกษตรกรส่วนใหญ่ในจังหวัดขอนแก่น จึงนิยมแค่การขายลูกสดของอินทผลัม ดังนั้นการตลาดจึงแคบมาก อีกทั้งประชาชนในพื้นที่ไม่นิยมบริโภคอินทผลัม ทำให้การจำหน่ายหน้าสวนก็เป็นไปด้วยความลำบากเช่นกัน (สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ 20)

การพัฒนาด้านรูปแบบของการแปรรูปอินทผลัมนั้น ในจังหวัดขอนแก่นยังไม่นิยมมากนัก อาจจะมีแต่ก็ยังไม่มีอย่างเป็นทางการ ปัญหาของการแปรรูปมีเยอะแยะมากมายซึ่งเกษตรกรจะคำนึงถึงว่า การแปรรูปเป็นการเพิ่มงานให้กับเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัม ดังนั้นหากจะมีการพัฒนาภาครัฐจะต้องเป็นผู้ให้การสนับสนุนและสร้างแกนนำเพื่อนำทางให้แก่ชาวเกษตรกร หรือผู้ปลูกอินทผลัมในการให้ความรู้ ฝึกอบรม หรือสร้างคู่มือสร้างศูนย์เรียนรู้ให้กับเกษตรกร เป็นต้น (สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ 20)

การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์อินทผลัม ในรูปแบบของผลสด ควรจะออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้มีความทันสมัย สร้างเอกลักษณ์ความเป็นอินทผลัม หรือหากจะแฝงความหมายโดยนัยไว้ในเชิงพื้นที่ หรือความเป็นเอกลักษณ์เชิงพื้นที่ก็เก๋ไก๋ไปอีกแบบ ขนาดควรให้มีความกะทัดรัด การคัดเลือกผลอินทผลัมให้มีความโดดเด่นไม่เป็นการเอาเปรียบลูกค้า (สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ 22)

ในปัจจุบันผลสดของอินทผลัมมีราคาค่อนข้างสูง ประมาณ 500 บาท/กิโลกรัม ซึ่งการใช้บรรจุภัณฑ์หากเราจะใช้แบบที่ดูทันสมัย หรือแบบผสมผสาน ให้มีความโดดเด่นนั้น ชาวสวนอินทผลัมมีความคิดว่าเป็นการเพิ่มต้นทุนในการผลิต จึงใช้ถุงพลาสติกธรรมดา หรือแบบถุงกระดาษธรรมดา หากต้องการยกระดับคุณภาพสินค้า เกษตรกรจะต้องเพิ่มต้นทุนการผลิต อาจจะเรียกได้ว่า ต้นทุนสูงกำไรต่ำได้ ดังนั้นการใช้วัสดุจากธรรมชาติเข้ามาเพื่อเพิ่มความสนใจให้กับลูกค้า เช่น การใช้ไม้ไผ่สานเป็นชลอม หรือทำเป็นตระกล้า แต่ถ้าหากเราจะสั่งทำเฉพาะเกษตรกรก็จำเป็นจะต้องเพิ่มราคาซึ่งก็จะเป็นการทำให้ผู้บริโภคยอมรับได้ยาก (สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ 22)

การพัฒนาช่องทางการจำหน่ายอินทผลัมทั้งผลสด และการแปรรูปในขณะนี้เกษตรกรพบปัญหาเป็นอย่างมากเนื่องจาก เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นวัยสูงอายุ การใช้หรือศึกษาเทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาดจึงเป็นการยากมาก ดังนั้นเกษตรกรส่วนใหญ่ในขณะนี้จึงต้องการให้ทางภาครัฐในจังหวัดเข้ามาสนับสนุน เพราะรัฐบาลมีช่องทางและบุคลากรในการประสานงาน พัฒนางานได้ดีกว่าเกษตรกรทำการตลาดเองโดยตรง (สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ 22)

การพัฒนากลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการตลาดของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น ปัจจุบันได้เพียงอาศัยทางภาครัฐให้การสนับสนุน มีน้อยมากที่เกษตรกรจะเป็นผู้ดำเนินงานเอง เพราะกระบวนการและวิธีที่เกษตรกรใช้นั้นยังเป็นวิธีแบบดั้งเดิม ส่วนแนวโน้มที่จะให้มีการพัฒนากลยุทธ์นั้น ในฐานะเกษตรมีความคิดเห็นว่า จะต้องมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับอินทผลัมซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดใหม่ ผู้คนส่วนน้อยยังไม่ได้เรียนรู้และรู้จักพืชชนิดนี้มากนักดังนั้นทางรัฐบาลควรจะผลักดันกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นด้านความหลากหลายทางชีวภาพของอินทผลัมหรือทางด้านสุขภาพที่อินทผลัมเป็นผลไม้ที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางโภชนาการสูงซึ่งจะเป็นทางเลือกใหม่ให้กับผู้บริโภคได้หันมาใส่ใจสุขภาพมากขึ้น รวมไปถึงด้านเศรษฐกิจเนื่องจากว่าอินทผลัมเป็นเศรษฐกิจชนิดใหม่จึงเป็นโอกาสดีที่จะส่งผลให้เกิดรายได้เพิ่มสูงขึ้นและเพิ่มโอกาสทางการตลาดมากขึ้นทั้งทางด้านการขายผลสดและการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์หรือรูปแบบสินค้าที่มีความหลากหลายอีกทั้งในด้านของสิ่งแวดล้อมโดยการจัดการด้านการผลิตโดยใช้องค์ความรู้ทางเกษตรที่ถูกต้องและเหมาะสมที่ทางและสามารถนำมาสนับสนุนและส่งเสริมให้เกษตรกรผู้ที่ปลูกอินทผลัมได้มีความรู้สารถนำไปใช้ในการผลิตที่มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ลำดับที่ 25) สามารถสรุปได้ดังนี้

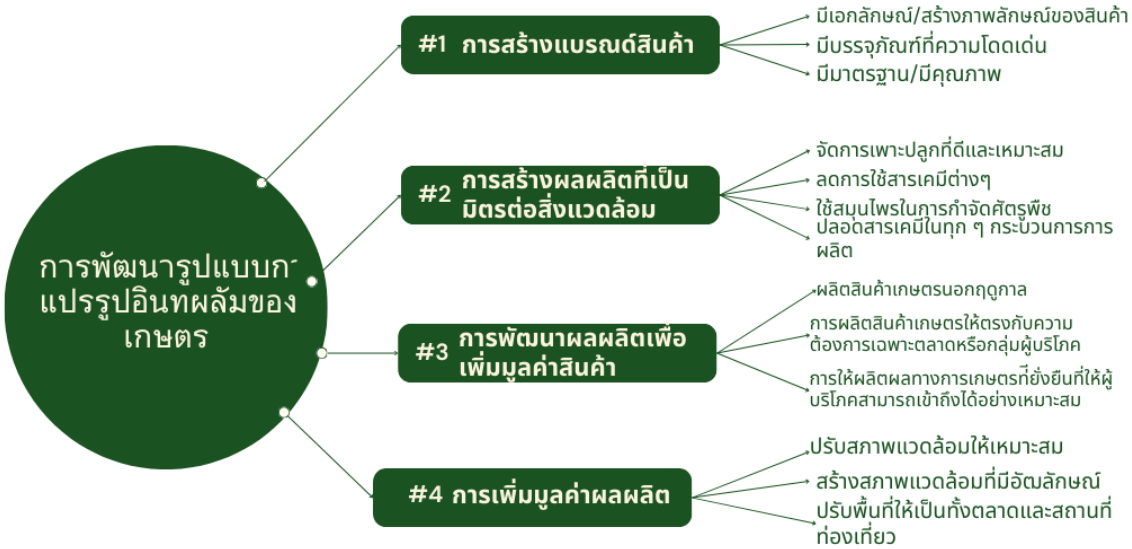

ภาพประกอบ: การพัฒนารูปแบบการแปรรูปอินทผลัมของการเกษตร

การขับเคลื่อนกลไกการตลาดอินทผลัมของเกษตรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่น

การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผลของอินทผลัม มีหลากหลายรูปแบบมาก แต่เกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมนั้นส่วนมากแล้วเป็นผู้ที่อยู่ในวัยกลางคน การแปรรูปจึงมีไม่มากนัก แต่ถ้าหน่วยงานภาครัฐจะให้การสนับสนุนโดยการสร้างเครือข่ายสำหรับผู้ปลูกอินทผลัม สร้างศูนย์เรียนรู้ให้ เกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมจะได้มีความรู้และสามารถนำมาต่อยอดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากอินทผลัมได้อย่างแน่นอน เช่น การทำคุกกี้จากอินทผลัมก็เป็นงานที่น่าสนใจ แต่เกษตรกรจะคิดว่ามันเป็นงานที่เพิ่มต้นทุน และใช้เวลาในการแปรรูป อายุในการจัดเก็บมีระยะเวลาน้อย จึงทำให้การแปรรูปด้านนี้เป็นไปได้น้อยมากหากเกษตรจะเป็นผู้แปรรูปเอง (สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ 21)

การขับเคลื่อนกลไกทางการตลาดอินทผลัมของเกษตรกรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่นมีบางสวนที่ทำการจัดการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและพืชผลไม้ปลอดสารพิษมีการเชิญชวนประชาชนที่สนใจและชอบท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น การดูลำธาร สะพาน ไอหมอก น้ำตก และมีสินค้าจำหน่ายด้านหน้าจะเป็นผลอินทผลัมสด น้ำอินทผลัม เค้กคุกกี้อินทผลัม ผลิตภัณฑ์จากอินทผลัมหลายชนิด ที่ผลิตออกมาต้อนรับนักท่องเที่ยวทำให้เกษตรกรส่วนนั้นประสบผลสำเร็จหากการขับเคลื่อนของรัฐบาลให้เข้ามาสนับสนุนในด้านของการประชาสัมพันธ์เกษตรกรผู้ดำเนินงานด้าน ขับเคลื่อนกลไกตลาด อินทผลัมก็จะประสบผลสำเร็จมากขึ้น (ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มตัวแทนสำนักงานพาณิชย์จังหวัดขอนแก่น)

มีการจัดสัมมนาทางวิชาการของกลุ่มผู้ปลูกอินทผลัมและผู้สนใจทั่วไป โดยจัด โดยนักวิชาการเกษตรจังหวัดขอนแก่น ได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นถึงการปลูกการดูแลการบำรุงตลอดจนถึงการเกี่ยวผลผลิตจากผู้เชี่ยวชาญที่ประสบผลสำเร็จในการปลูกอินทผลัมโดยความพยายามของกลุ่มผู้ปลูกจะพยายามขยายพื้นที่ให้ครอบคลุมในจังหวัดขอนแก่น และ พยายามสร้างเครือข่าย การปลูก อินทผลัมให้มีมากขึ้น เพื่อง่ายและสะดวกต่อเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมได้เข้าถึงข้อมูลและสามารถศึกษาข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว (ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มตัวแทนสำนักงานพาณิชย์จังหวัดขอนแก่น)

อีกทั้งการจัดงานเทศกาลอินทผลัมสดในจังหวัดขอนแก่นคัดสรรอินทผลัมสดจากอำเภอต่างๆ และจังหวัดได้ทำการประชาสัมพันธ์แต่ จะอยู่ในวงแคบ เพราะว่าการดำเนินงานด้านการปลูกอินทผลัมของจังหวัดขอนแก่นยังไม่มีนโยบายที่ชัดเจนและรัฐบาลยังไม่มีนโยบายลงมาส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องของการดำเนินงานกลไกทางด้านการตลาดอย่างจริงจัง

ทางเกษตรจังหวัดได้มีการเชิญกลุ่มผู้ปลูกอินทผลัมเข้าร่วมแสดงสินค้าประจำจังหวัดในการประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ที่สนใจ ผลไม้ที่ปลูกในประเทศไทยเพื่อให้เกษตรกรได้ใกล้ชิดกับผู้ปลูกอินทผลัมอีกช่วงอีกช่องทางหนึ่ง

สรุปได้ว่า การขับเคลื่อนกลไกทางตลาดอินทผลัมของเกษตรกรวิถีพุทธในจังหวัดขอนแก่นเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมจะเป็นผู้ดำเนินงานในเรื่องของการขับเคลื่อนทางด้านการตลาดส่วนใหญ่แล้วเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมจะทำการจำหน่ายสินค้าหน้าสวนซึ่งจะมีน้อยมากเกี่ยวกับการแปรรูปหรือบางส่วนก็จะทำการแปรรูปอินทผลัมและวางจำหน่ายหน้าสวนของตนเองหรือจะมีผู้ค้ารายย่อยจากในอำเภอต่างๆมารับอินทผลัมจากหน้าสวนแล้วนำไปขาย ปลีกอีกช่องทางหนึ่ง ชาวอินชาวเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมจะทำการประชาสัมพันธ์และจำหน่ายทางโซเชียล ผ่าน Application Facebook LINE หรือบางส่วนที่มีเนื้อที่หรือทำการเพาะปลูกอินทผลัมขนาดใหญ่ก็จะมีเว็บไซต์เป็นของตนเองประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดียด้วยตนเอง ส่วนภาครัฐที่เข้ามาช่วยในการขับเคลื่อนกลไกทางการตลาดนั้นก็จะมีนักวิชาการจากสำนักงานเกษตรจังหวัดขอนแก่นได้เข้ามาจัดเวทีเสวนาหรือทางจังหวัดขอนแก่นได้จัดให้มี เทศกาล ผลไม้ต่างๆและได้เชิญให้ชาวสวนหรือเกษตรกรจำหน่ายสินค้าหรือประชาสัมพันธ์ส่วนของตนเองซึ่งก็จะมีน้อยครั้งที่ทางจังหวัดได้ทำการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างนั้น ดังนั้นชาวเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมจึง ใช้วิธีการพึ่งตนเองศึกษาเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับการปลูกการแปรรูปกลไกการขับเคลื่อนทางด้านการตลาดด้วยตนเองทั้งสิ้น สามารถสรุปได้ดังนี้

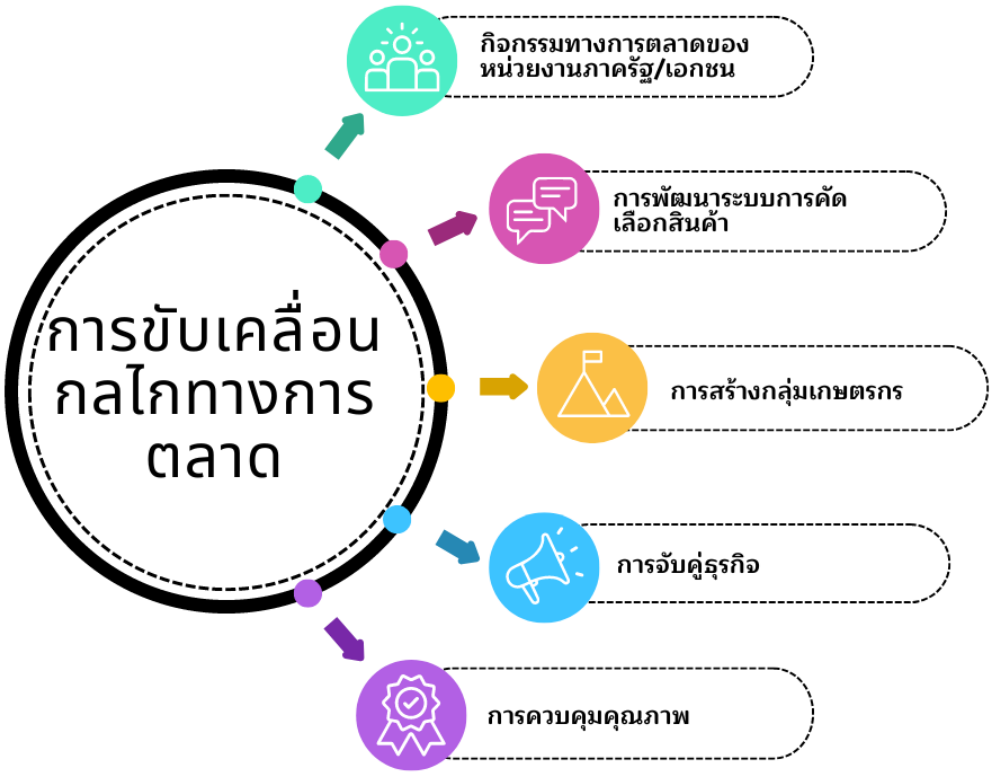

ภาพประกอบ: การขับเคลื่อนกลไกการตลาดอินทผลัมของเกษตรวิถีพุทธ

การส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนาการปลูกอินทผลัม จากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน

จากการสนทนากลุ่มตัวแทนสำนักงานพาณิชย์จังหวัดขอนแก่น พบว่า

การปลูกอินทผลัมส่วนใหญ่ที่ปลูกกันในกลุ่มนี้ ก็ลองผิดลองถูก ถามกันไปกันมาเกี่ยวกับการดูแลรักษาต้นอินทผลัม ก็เลยยังไม่มีสูตรตายตัว มาต้องใส่ปุ๋ยเท่านี้ ปริมาณน้ำและ สภาพดิน รวมทั้งอากาศก็มีผลต่อผลผลิต กลุ่มเกษตรกรส่วนใหญ่ก็จะไปศึกษาด้วยตนเอง ตามสวนอินทผลัมที่พวกเขาประสบความสำเร็จเพื่อนำไปใช้กับแปลงของตนเอง เรายังไม่มีนักวิชาการจริง ๆ ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้น หากวิเคราะห์ในเชิงการตลาด พบว่า กลุ่มผู้ปลูกต้องการนำข้ามาเพื่อสนองความต้องการของกลุ่มตัวเอง และทำการประชาสัมพันธ์พืชชนิดนี้ โดยขาดการศึกษาผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม มันเหมือนว่าปลูกก่อนแล้วแก้ไขกันที่หลังซึ่งผมมองว่ามันเป็นการลงทุนสูงครับกับต้นทุนเพราะว่า ต้นกล้าอินทผลัมก็มีราคาแพงด้วย ดังนั้นนักวิชาการเฉพาะต้องควรมีในการให้ความรู้ คำแนะนำกับผู้ที่สนใจจริง ๆ อีกทั้งเรื่องของผลประโยชน์และงบประมาณในการดำเนินการให้เกิดรูปธรรมตั้งแต่การรวมกลุ่มในแต่ละภูมิภาคว่ารูปแบบอินทผลัมจะเดินไปในทิศทางใดยังเกิดความไม่เสถียรภาพของการบริหารจัดการ ในส่วนกลุ่มที่แปรรูปค่อนข้างชัดเจนในกลยุทธ์การจัดจำหน่ายทั้งภายในและภายนอกประเทศ การสนับสนุนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญและหาช่องทางเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมได้มีแนวทางหรือได้มีเครือข่ายเพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ในเรื่องของการบริหารจัดการหรือช่องทางการตลาดที่เป็นแบบอย่างให้เกษตรกรได้มีการเรียนรู้ ด้วยตนเองได้

ในส่วนของภาครัฐและเอกชนส่วนใหญ่แล้ว เกษตรกรที่อยู่นอกเหนือจากทะเบียนที่ได้ลงไว้กับเกษตรจังหวัดจะไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนและในเรื่องของเครือข่ายในท้องถิ่นไม่มีใครอยากเข้าไปเป็นแกนนำเพราะไม่คุ้มค่าเพราะว่ามันต้องใช้งบประมาณส่วนตัวเท่านั้นส่วนที่จะจัดโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันก็ต้องมีเฉพาะกลุ่มอินทผลัมเท่านั้นซึ่งการประสานงานจากภาครัฐ เป็นไปได้ยาก ถ้าหากทางภาครัฐจะบริหารจัดการในรูปแบบของการรวมกลุ่มสมาคมหรือองค์กรแล้วผมคิดว่าอยากจะให้ยากที่จะได้ประสบความสำเร็จและไม่มีใครอยากเข้ามายุ่งเกี่ยวเพราะว่าการปลูกอินทผลัมเป็นของตนเองปลูกเองขายเองอย่างเกษตรกรบางส่วนที่เขาประสบความสำเร็จเขาก็บอกว่าผมอยู่คนเดียวก็จะได้ไปทำทำไมในรูปแบบต่างๆที่กล่าวมาดังนั้นสิ่งที่ทางภาครัฐจะยกขึ้นมาพัฒนาหรือเข้ามาเพื่อจะสนับสนุนเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมได้ผู้บริหารในระดับจังหวัดจะต้องนำข้อมูลทั้งหมดเสนอเข้าสู่ให้เป็นนโยบายของจังหวัดจึงจะสามารถบริหารจัดการและ จึงจะสามารถมีกระบวนการในการสนับสนุนหรือวิธีการดำเนินงานซึ่งเป็นแนวทางที่ดีให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่นได้ การสนับสนุนจากทางภาครัฐจะเป็นการดีมากถ้าทางรัฐให้การสนับสนุนในระดับนโยบายและผ่านกระบวนการ จากพัฒนาชุมชนลงพื้นที่หรือเกษตรจังหวัดลงพื้นที่เพื่อสำรวจและหาข้อมูลของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมทั้งหมดสำรวจด้านความรู้ความสามารถในการปลูกในการแปรรูปและความสามารถในการหาช่องทางในการตลาด ที่เกษตรกรได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันและทางภาครัฐสมควรอย่างยิ่งที่จะ ศึกษาหาข้อมูลหรือหา

วิทยากรผู้มีความรู้ความสามารถให้ความรู้แก่เกษตรกรและให้การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องของการทำเกษตรอินทรีย์สนับสนุนในเรื่องของสูตรปุ๋ยหรือสูตรอินทรีย์ต่างๆสร้างเครือข่ายในการพัฒนาสร้างเครือข่ายชุมชนของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมเพื่อให้การบริหารจัดการหรือเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมได้มีแนวทางหรือมีคู่มือในการดำเนินงานที่เป็นทางการและ ทางภาครัฐจะต้องลงพื้นที่เพื่อติดตาม ผลการดำเนินงานและให้คำแนะนำแก่เกษตรกรเป็นระยะ

การส่งเสริมและสนับสนุนในด้านของการ พัฒนาการปลูกอินทผลัมของหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนที่จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง ชาวเกษตรกร ผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น มีความคิดเห็นเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือรัฐบาลจะต้องมีนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนในทุกๆด้านเกี่ยวกับการปลูกอินทผลัมไม่ว่าจะเป็นในด้านของการผลิตด้านของการแปรรูปหรือช่องทางการจำหน่ายเพื่อสร้างความมั่นใจและส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมมีความเชื่อมั่นที่จะดำเนินการหรือพัฒนา กระบวนการต่างๆเกี่ยวกับธุรกิจการปลูกอินทผลัมให้มีความมั่นคงมากขึ้นหากทางรัฐบาลมีนโยบายที่เด่นชัดหรือชัดเจนเกษตรกรก็มีความมั่นใจในความมั่นคงที่จะดำเนินการทำกิจการอินทผลัมกันต่อไป สำหรับภาคเอกชน เอกชนเป็นหน่วยงานที่มีความกว้างขวางสามารถที่จะดูแลและสนับสนุนในเรื่องของการตลาดไม่ว่าจะเป็นด้านของการส่งออกหรือการนำเข้าพันธุ์อินทผลัมให้เทียบเท่ากับอินทผลัมในภาคพื้นเอเชียหรือว่า ถิ่นที่ ปลูกอินทผลัมได้ผลผลิตที่ดีที่สุดอย่างน้อยก็เพื่อการสนับสนุนส่งเสริมให้เศรษฐกิจในประเทศไทยเกี่ยวกับการส่งออกหรือนำเข้าอินทผลัมมีระบบการหมุนเวียนและมีความมั่นคงสร้างความเชื่อมั่นและมั่นใจให้กับเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมได้

การปลูกอินทผลัมแบบเกษตรวิถีพุทธ เป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกอินทผลัมอย่างยั่งยืน ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม เป็นการส่งเสริมให้สังคมไทยมีความเจริญรุ่งเรืองทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมคุณค่าทางจริยธรรมต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลทั้งทางกายทางวาจาทางจิตใจอีกทั้งเกิดคุณค่าต่อการพัฒนาปัญญาให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลในการดำเนินชีวิตและยังมีคุณค่าต่อการเกื้อหนุนให้เกิดบุญกิริยามากยิ่งขึ้นนอกจากนี้การดำเนินชีวิตตามหลักสัมมาอาชีวะอย่างมีคุณค่าทางจริยธรรมต่อการเกื้อหนุนและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้อื่นและมีคุณค่าต่อการพัฒนาสังคมส่วนรวมทั้งด้านการปกครองการเมืองเศรษฐกิจตลอดจนเกื้อหนุนการพัฒนาระบบจริยธรรมทางสังคมด้านอื่นๆให้เข้มแข็งและมั่นคงยิ่งขึ้นซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายที่ก่อให้เกิดความสุขมวลรวมของคนในสังคมมากยิ่งขึ้นพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งการกระทำเป็นศาสนาแห่งความเพียรพยายามไม่ใช่ศาสนาแห่งการอ้อนวอนร้องขอสอนแต่ความจริงที่เป็นประโยชน์และเป็นสิ่งที่สอนปฏิบัติกันได้ในปัจจุบันและการสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามุ่งผลในทางปฏิบัติมิใช่เป็นคำสอนที่นอนนิ่งอยู่ในแต่ทฤษฎี พระพุทธศาสนาให้ทุกคนจัดการกับชีวิตที่เป็นอยู่จริงๆในโลกนี้และเริ่มต้นแต่บัดนี้หลักธรรมคำสอนเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในสภาพและระดับชีวิตใดสามารถเข้าใจและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ตามสมควรแก่สภาพและระดับชีวิตของบุคคลนั้นนั้น

สรุปได้ว่าการส่งเสริมและสนับสนุนของหน่วยงานทางภาครัฐและเอกชน กับ เกษตรกร ผู้ปลูกอินทผลัมในจังหวัดขอนแก่น จะมีปัญหาในเรื่องของภาครัฐยังไม่มีนโยบายในการส่งเสริมหรือสนับสนุนไม่มีบุคลากรที่ชำนาญด้านนี้ภาครัฐมุ่งไปทำที่การทำนา การทำไร่ การปลูกยูคาลิปตัส นำเข้าผลผลิตหรืออาการแปรรูปอินทผลัมจากต่างประเทศ ปัญหากลุ่มผู้ปลูกและภาคเอกชนเกิดจากการลองผิดลองถูกการเพาะปลูกเอาเมล็ดมาเพาะขยายพันธุ์และขาดการวางแผนการตลาดปัญหาเกี่ยวกับการปลูกเมล็ดได้แก่มีรสชาติขมมีเมล็ดเล็กและขาดความหวานความรู้เทคนิคการปลูกลักษณะของภูมิประเทศเช่นอากาศน้ำและดิน การประสานงาน จากทางภาครัฐและเอกชนแทบจะไม่มีทำให้เกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมประสบปัญหาและบริหารจัดการด้วยตนเองด้วยการลองผิดลองถูกอาศัยความโชคดี ของตนเอง ดังนั้น เกษตรกรการปลูกอินทผลัม ในจังหวัดขอนแก่นจึงเกิดการพึ่งพาตนเองส่วนใหญ่และเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมจะต้องมีความอดทนในการลองผิดลองถูกและบริหารจัดการส่วนของตนเองเพื่อให้กิจการไปรอดส่วนเรื่องของการตลาดเกษตรกร ในจังหวัดขอนแก่นจะใช้วิธีการขายผลสดหน้าสวนเป็นส่วนใหญ่เรื่องของการแปรรูปยังขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะในวิธีการแปรรูปดังนั้นเกษตรกรจึง ไม่นิยมแปรรูปอินทผลัม ด้วยปัญหา ที่เกิดขึ้นต่างๆหรือ เพียงเพราะเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิต ทำให้เกษตรกร ผู้ปลูกอินทผลัมดำเนินงานได้อย่างยากลำบาก สามารถสรุปได้ดังนี้

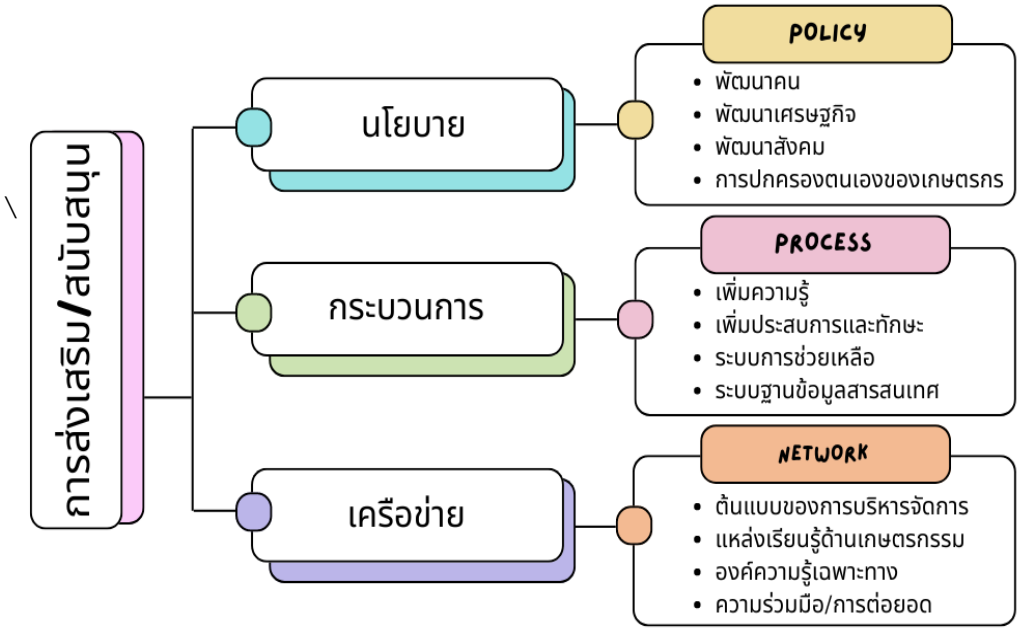

ภาพประกอบที่ การสนับสนุนในการพัฒนาการปลูกอินทผลัม จากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน

สรุป

การส่งเสริมเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมที่ทางภาครัฐและเอกชนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายเพื่อที่จะช่วยให้เกษตรกรชาวปลูกอินทผลัมได้มีความรู้ได้ช่วยเหลือตนเองโดยการเพิ่มความรู้เพิ่มประสบการณ์และการเพิ่มทักษะในด้านทางอาชีพการปลูกอินทผลัมดังนั้นโดยทั่วไปแล้ววัตถุประสงค์ของการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อกระตุ้นและสนับสนุนให้เกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมมีความรู้ความสามารถในด้านการผลิตทางการปลูกอินทผลัมอินทผลัมเพื่อใช้บริโภคในครัวเรือนและทำเป็นอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้เกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมเข้าใจถึงกระบวนการในการพัฒนาการผลิตที่สมบูรณ์แบบโดยมีการจัดให้มีความร่วมมือและประสานกับหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องและเกื้อกูลกันเพื่อที่จะอำนวยประโยชน์ต่อการพัฒนาการผลิตและการเพิ่มรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัม ช่วยเหลือให้เกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมได้เข้าถึงในสภาวะต่างๆเกี่ยวกับตนเองรู้จักปัญหาความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกรอันจะมีผลให้มีการพัฒนาการผลิตเพื่อให้ได้ผลตามตรงตามความต้องการ สร้างบรรยากาศให้เกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมมีโอกาสในการพัฒนาปัญญาหรือพัฒนาความรู้รอบตัวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือศักยภาพความสามารถเพื่อรู้จักปฏิบัติตนให้มีคุณค่าเห็นคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคมมีวิธีการทำงานมีศิลปะในการปฏิบัติตนในการครองชีพและสังคม ช่วยให้สมาชิกในครอบครัวของเกษตรกรผู้ปลูกอินทผลัมมีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้นโดยรู้จักการจัดการการใช้แรงงานและทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และสร้างความภาคภูมิใจความเป็นอยู่และอาชีพความมีอิสระและการพึ่งพาตนเองมีความรักต่อถิ่นฐานบ้านเกิดที่อยู่ในชุมชนประเทศชาติอันจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง

เอกสารอ้างอิง

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพมหานคร: นานมี. บุคสพับลิเคชั่นส์.

พุทธทาสภิกขุ. (2540). *“ธัมมิกเศณษฐศาสตร์”. ใน ธัมมิกเศรษฐศาสตร์: ปรัชญาเศรษฐศาสตร์สังคมของชาวพุทธ. จัดพิมพ์โดย ปรีชา เปี่ยมพงศ์สาสต์.* กรุงเทพมหานคร: กลุ่มเศรษฐศาสตร์การเมือง สถาบันวิจัยสังคม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทับทิม วงศ์ประยูร และคณะ. (2541). *เศรษฐศาสตร์จุลภาค 1*. กรุงเทพมหานคร: อักษรสยามการพิมพ์.

เสน่ห์ จามริก. (2541). *เศรษฐกิจพอเพียงในกระแสโลกาภิวัตน์.* กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ.

ประเวศ วะสี. (2541). *ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม*. กรุงเทพมหานคร: หมอชาวบ้าน.

อภิชัย พันธเสน. (2544). *พุทธเศรษฐศาสตร์ : วิวัฒนาการ ทฤษฎี และการประยุกต์กับเศรษฐศาสตร์ สาขาต่าง ๆ*. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์.

The Changes of Singing Behavior for Huaihua Shanghe Yang Opera

Guangzheng Zeng and Chutima Maneewattana
Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail : s63584947013@ssru.ac.th

****

Abstract

This paper aims to explore the cultural ecological factors of Huaihua Shanghe Yang Opera, an important representative genre in Chinese opera culture, and its development and changes in the context of contemporary Chinese society. This article examines the evolution of singing lines in Huaihua Shanghe Yang Opera, a unique blend of local and Yang theatrical traditions. It explores historical influences, structural transformations, and stylistic adaptations that have shaped its current form. Through a detailed analysis of musical elements, performance practices, and audience reception over time, this study aims to provide a comprehensive understanding of how Huaihua Shanghe Yang Opera has navigated cultural exchanges and artistic innovations. The findings reveal significant shifts in the operatic singing lines that reflect broader social changes and artistic aspirations within the community. The changes in the singing lines of Huaihua Shanghe Yang Opera illustrate a rich tapestry woven from the threads of cultural exchange and artistic innovation. As this art form continues to evolve, it remains rooted in its historical context while embracing new styles and techniques. The fusion of Eastern and Western elements enriches not only the operatic narrative but also the performative experience, ensuring that Huaihua Shanghe Yang Opera holds a vital place in both local and global cultural discourses.

Keywords: Huaihua Shanghe Yang Opera; singing lines; cultural exchange; musical analysis; performance practice

Introduction

Huaihua Shanghe Yang Opera is a Chinese folk performing art form, also known as Shanghe School, which originated in Heyang District, Kaifeng City, Henan Province. Shanghe yang Opera has a long history, dating back to the Northern Song Dynasty, and has strong local characteristics. It is popular in Qianyang, Hongjiang, Huaihua and other places, using singing to educate mortals. It uses various performance forms, including singing, reciting, acting, fighting, and dressing up, with strong local characteristics and life atmosphere. Shanghe yang Opera not only shows the charm of traditional Chinese culture, but also carries the inheritance of local history and folk customs. However, Shanghe yang Opera is also facing the challenges of modernization and the needs of the audience in the new era. In order to better inherit and develop Shanghe yang Opera, some relevant institutions and artists are committed to promoting and improving this art form, including launching innovative repertoires, introducing modern stage technology and improving the professional quality of actors. Huaihua Shanghe Yang Opera represents a vibrant intersection of traditional Chinese opera forms and Western musical influences. Originating in the Huaihua region of Hunan Province,

* Received: August 1, 2024; Revised: August 11, 2024; Accepted: August 13, 2024

China, this art form has undergone notable transformations since its inception in the early 20th century. The incorporation of Yang singing techniques and musical structures has not only enriched its sound but also redefined its narrative and emotional expressiveness. This chapter seeks to delineate these changes in singing lines by examining various components that contribute to its evolution (Wu, 2015).

The introduction of Western operatic elements into Huaihua Shanghe can be attributed to several factors, including colonial encounters, globalization, and the quest for modernization within the Chinese performing arts. As the opera developed, its practitioners adopted diverse vocal styles and compositional methods, leading to a dynamic range of expressions that resonate with contemporary audiences while still preserving elements of its indigenous heritage. this paper will analyze the historical context, key musical features, and performance practices that characterize the singing lines of Huaihua Shanghe Yang Opera. By doing so, it aims to highlight the adaptive nature of this genre and its ongoing relevance in the modern cultural landscape (Hu, 2014).

In 2006, Shanghe Yang Opera was listed in the list of provincial intangible cultural heritage of Hunan Province, China. In November 2014, it was officially included in the list of extended projects of the representative projects of China's national intangible cultural heritage. This has prompted people to gradually strengthen their feelings and understanding of traditional culture, which undoubtedly ushered in new opportunities for the development of Yang Opera. For example, the inheritance of Yang Opera in the past mostly relied on semi-professional local farmers, relying on a purely conscious behavior. Due to the interest of the inheritors, they have integrated it into their lives, constantly enriching the performance form and cultural connotation of Yang Opera. It is no accident that it can finally come to the present with the footsteps of history. However, there are many uncertainties in conscious inheritance. Due to the differences in the time, energy, and economic factors of the inheritors, the inheritance process of Yang Opera is not sufficient, lacking guidance and motivation (Su, & Chen, 2012).

This study aims to examine the singing practices of Huaihua Shanghe yang Opera through the lens of cultural ecology, focusing on its interactions with the surrounding environment and how these factors influence its development and transformation in contemporary society. It highlights the reciprocal relationship between culture and environment, emphasizing how the opera adapts to both social and natural contexts while considering cultural traditions, innovations, and practices involved in this adaptation. The research is grounded in firsthand data collected through thorough field investigations, along with a comprehensive review and synthesis of literature and historical materials. The analysis builds upon previous research, addressing various issues through problem identification, analysis, and resolution. The thesis is guided by principles of historical materialism, integrating historical context with theoretical frameworks, and deriving theories from historical evidence. Basic information related to the singing practices of Huaihua Shanghe yang Opera—including sound types, visual materials, scores, texts, inheritors, and repertoires—is systematically categorized and statistically analyzed. Both quantitative and qualitative methods are employed to uncover the historical foundations, theoretical implications, and current trends in the opera's singing practices. Ultimately, this research provides a holistic understanding of the cultural forms, inheritance status, and environmental influences affecting Shanghe yang Opera, offering valuable insights for the preservation, transmission, and innovation of opera culture (Wu, 2015).

Detail

Origins and Early Development

The roots of Huaihua Shanghe Yang Opera can be traced back to the socio-political climate of early 20th century China. With the influx of Western culture through trade and missionary activities, local art forms began to assimilate these new influences. The opera's inception is often linked to the blending of traditional Chinese storytelling methods with Western melodrama, creating a distinct narrative style characterized by both spoken dialogue and sung passages (Wu, 2014).

Huaihua, Hunan Province, China, is located in the middle and upper reaches of the Yuanshui River. It was called Wuxi Mandi in ancient times and is surrounded by Wuling, Xuefeng, Miaoling, Liangshan and Wuling Mountains. It is connected to Dongkou and Suining in Hunan in the east, Guizhou in the west, Guangxi in the south, and Tujia and Miao Autonomous Prefectures in the north. There are 644 streams such as Langxi, Danxi, Xiongxi, Youxi, Jinxi and other streams in the territory. This area is a multi-ethnic settlement. In addition to the Han nationality, there are 27 ethnic minorities such as Miao, Yao, Dong, Hui, Manchu, Li, Yi and Zhuang. Among the ethnic minorities, the Dong nationality is the largest, followed by the Miao nationality. In the Spring and Autumn Period, it was the territory of the Chu State. In the Qin Dynasty, it was established as Qianzhong County. In the Yuan Dynasty, this place was one of the important transportation hubs from the capital to Yunnan, Guizhou and Southeast Asian countries. During the Ming and Qing Dynasties, the "Jiangxi to Huguang" immigration movement promoted by the ruling class and the Qing Dynasty's "Reform of Natives" policy led to large-scale population movement. In addition, the southwestern region of Hunan, China, has a mountainous geographical environment, developed water transportation, and prosperous trade, which created sufficient conditions for the cross-regional and cross-ethnic dissemination of national art and culture, and also made traditional cultural arts here show a diverse, integrated and colorful scene (Wang, 2011).

representative local opera in Huaihua Shanghe Yang Opera has a broad mass base in the Yuanshui River Basin, especially in the counties and districts of Huaihua City and the urban and rural areas of Xiangxi Autonomous Prefecture. Yang Opera is a kind of opera with a long history and profound cultural heritage in the Chinese opera garden. It is popular in rural areas of Hunan, Chongqing, Guizhou, Hubei and other provinces and cities. The full name is "Wuyang Shen Opera", abbreviated as "Yang Opera". It originated from the drama performance in the sacrificial ceremony. It is a kind of opera with more complete drama performance factors in the Chinese Nuo opera system. It is also one of the important opera performance arts in China. Shanghe yang Opera, with its rich opera culture as the background, is formed by absorbing the opera art elements brought from various places in the Yuanshui River Basin on the basis of integrating local folk songs and dances, folk songs and minor tunes in Xiangxi. Its generation and development are the embodiment of the cross-fertilization of cultures in the Yuanshui River Basin in China. With the continuous exchanges of business and trade, it is closely related to the local language culture, folk beliefs and geographical environment.

Figure 1: Huaihua Shanghe Yang Opera
Source: https://www.sohu.com

For example, in Huaihua, many Yang Opera artists come from ethnic minorities, and their art forms have also had an impact on the development of Yang Opera. Therefore, in the performance of Yang Opera, we can clearly feel the great influence of folk songs and dances such as woodcutters' songs, yangge, furnace songs, boat songs, Nuo songs, tea-picking songs and other local operas popular in southwestern provinces on Yang Opera. The culture of ethnic minorities and local operas such as Caitang Opera and Nuotang Opera have also brought special artistic nourishment to Yang Opera. In short, through contact and integration with local folk culture, Yang Opera has established a bond of emotion and identity with the residents of Hunan and Guizhou, and has become an important part of local culture.

Influences of Western Music and Theatre

Nowadays, the development of Shanghe yang Opera is no longer affected by geographical conditions and communication tools in the context of globalization, modernization, and industrial Informa ionization in China. This brings unprecedented opportunities and challenges to the development of traditional cultural arts in contemporary society. On the one hand, the rapid change of scientific and technological information has made the mutual reference and integration between culture and art more frequent and diversified. This change is obviously more affected by the natural geographical environment and immigration than in the historical context. On the other hand, under the conditions of today's era, due to the impact of Western culture, modern media and popular culture, many young people go out to work and are unwilling to learn Shanghe yang Opera. Old artists are old and sick and have passed away one after another. This has also led to the protection, inheritance, research and development and utilization of its cultural and artistic expressions facing various new complex situations and arduous pressures. This has become a cultural

phenomenon that has attracted much attention and has continuously attracted the attention of researchers from all walks of life (Teng, 2011).

However, the current development situation of Shanghe yang Opera is not only an isolated case, but also reflects the current situation of Chinese opera art as a whole. According to the statistics of "Chinese Opera Records" in the 1980s, there are 394 types of opera in the history of Chinese opera, some of which have been performed although there is no written record. However, due to various reasons, some operas have been gradually eliminated by history. By the time the volume of "Encyclopedia of Chinese Opera and Variety Arts" was published, there were only 317 types left. From 2002 to 2004, the "National Opera Troupe Status Survey" project was undertaken and completed by the Chinese Academy of Arts Opera Research Institute. The survey combined the data statistics of relevant departments of the Ministry of Culture and found that China's opera types have been reduced to more than 260. This trend shows that China's traditional opera culture is gradually facing a stagnant development state under the impact of globalization and modern civilization.

Figure 1: Huaihua Shanghe Yang Opera
Source: https://www.sohu.com

The interaction between Western and Chinese theatrical practices played a crucial role in shaping the singing lines of Huaihua Shanghe. Borrowed elements from Western operas—such as harmony, orchestration, and thematic development—were integrated into the existing framework of Chinese operatic traditions. This cross-cultural fertilization resulted in innovative singing techniques that expanded the emotional range and technical capabilities of performers.

Musical Analysis

Structural Characteristics of Singing Lines

The singing lines in Huaihua Shanghe Yang Opera demonstrate a hybrid structure that combines Western melodic organization with Chinese rhythmic patterns. This section will delve into specific musical attributes, including, Melodic Contours, the transition from simple, pentatonic scales to more complex chromaticism reflects the influence of Western music theory.Harmonic Progressions, Exploration of common chord progressions that mirror Western styles, showcasing the integration of harmony in the operatic singing lines. Rhythmic Variations, the incorporation of syncopation and varied meter adds a layer of complexity that distinguishes Huaihua Shanghe from traditional Chinese operas (Fu, & Liu, 2005).

1) Vocal Techniques and Styles

The singing method of Shanghe yang Opera has its unique characteristics Shanghe yang opera is a local opera in Huaihua area, and its singing style has the following characteristics: The content is small and diverse, random, close to life and production, and is very improvised This improvisational form of performance makes Shanghe yang opera very flexible and creative in the way it is sung There is a certain stylization of the form of performance, and the language has the characteristics of colloquialism and lifeThis stylized performance form ensures the standardization and appreciation of Shanghe yang Opera in performance, and also makes it more down-to-earth and easy for the audience to understand and accept In terms of character setting, the "three smalls" of clown, Xiaosheng, and Xiaodan are the mainstays, and there are also characters such as Lao Sheng, Lao Dan, Scholar, Wu Dan, and Flower Face in the large-scale repertoire, and the setting of these roles enriches the performance content of Shanghe yang Opera and makes it more colorful The music is characterized by high-pitched, bright, simple and witty, and this musical style makes Shangheyang Opera give people a pleasant feeling in the sense of hearing and increase the pleasure of watching To sum up, the singing method of Shanghe yang Opera is not only flexible and creative, which ensures the diversity and enjoyment of its performances, but also reflects its unique charm and cultural value as a local opera (Zhang, 2001).

Figure 2: Shanghe yang opera song
Source: Zhang,2001

Performers of Huaihua Shanghe Yang Opera exhibit a diverse range of vocal techniques influenced by both Western and indigenous practices. Key aspects include, Vocal Quality, the shift from a nasal timbre characteristic of traditional Chinese opera to a more resonant and versatile Western approach. Emotional Expression, How the adaptation of Western bel canto techniques has enabled performers to convey deeper emotional narratives through their singing.

2) Performance Practices

Training and Education,The training methods for Huaihua Shanghe Yang Opera singers have evolved alongside the singing lines. This section discusses: Institutionalization of Training, the establishment of formal academies that incorporate Western vocal techniques into traditional practice. Role of Master-Students Relationships, the influence of mentorship in passing down evolving singing styles and techniques (Zhang, 2001).

Audience Reception and Cultural Impact

Audience perceptions have significantly impacted the evolution of Huaihua Shanghe Yang Opera. Factors influencing reception include, Cultural Identity, How the opera serves as a vessel for expressing regional identity amidst global influences. Adaptation to Modern Sensibilities, the opera's ability to resonate with contemporary themes, thereby attracting younger audiences.

It can be seen that in the process of world economic integration, the traditional cultures of countries and nations around the world have been impacted to varying degrees, some are endangered, and some have disappeared. Therefore, UNESCO adopted the Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage (2003) and the Convention for the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions (2005). The Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage states: "'Intangible cultural heritage' refers to various social practices, conceptual expressions, forms of expression, knowledge, skills, and related tools, objects, handicrafts and cultural sites that are regarded by communities, groups, and sometimes individuals as part of their cultural heritage. This intangible cultural heritage is passed down from generation to generation, and is constantly recreated in the adaptation of communities and groups to the surrounding environment and in the interaction with nature and history, providing these communities and groups with a sense of identity and continuity, thereby enhancing respect for cultural diversity and human creativity." Today, the Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage has 178 contracting parties, indicating that the protection of humanity's intangible cultural heritage has reached a global consensus. At present, the Chinese government is also actively responding to the process of globalization. By joining the convention adopted by UNESCO, the People's Republic of China promulgated the "Law of the People's Republic of China on the Protection of Intangible Cultural Heritage" (2011), and gradually established a four-level intangible cultural heritage protection system at the national, provincial, municipal and county levels, it indicates that the protection of China's intangible cultural heritage has risen to the national will and attracted the attention of the entire nation (Xiong, 2008).

With the development of social economy and the attention and participation of the government, the traditional Yang Opera Troupe has gradually developed into a professional troupe. This means that from the traditional Yang Opera Troupe to the professional troupe, the inheritance project has been more clearly and systematically planned and organized, and the inheritance method has become more scientific and effective. Professional troupes tend to inherit performing arts and creative skills through professional training and education to ensure the quality and level of inheritance of traditional culture. They also pay more attention to the selection, training and management of professional actors, provide good working conditions, income and welfare, and provide certain guarantees for the professional development and life security of actors. In addition, professional troupes also pay more attention to creation, encourage innovation and exploration, and inject new elements and vitality into traditional performing arts. Their more professional and formalized management methods make the operation of the troupe more stable and sustainable, and stimulate the creative passion and performance potential of actors. In order to fully understand and examine traditional culture, a broader research path and vision are needed. We should fully understand its role in history and in real life, combine different research methods and disciplinary perspectives, organize, innovate and practice it, so as to better understand the value of traditional culture and evaluate the changes and development of culture and art in the context of contemporary society (Tian, 2005).

Conclusion

The changes in the singing lines of Huaihua Shanghe Yang Opera illustrate a rich tapestry woven from the threads of cultural exchange and artistic innovation. As this art form continues to evolve, it remains rooted in its historical context while embracing new styles and techniques. The fusion of Eastern and Western elements enriches not only the operatic narrative but also the performative experience, ensuring that Huaihua Shanghe Yang Opera holds a vital place in both local and global cultural discourses. Future research should further explore the implications of these changes on the preservation of cultural heritage and the influence of technology on contemporary performance practices.

Huaihua Shanghe Yang Opera originated in the socio-political context of early 20th-century China, influenced by the influx of Western culture through trade and missionary activities. This opera form emerged from the integration of traditional Chinese storytelling with Western melodrama, resulting in a unique narrative style that features both spoken dialogue and sung passages. located in the Yuanshui River Basin in Hunan Province, Huaihua is characterized by its diverse ethnic composition, including the Han majority and 27 minority groups such as Miao, Yao, and Dong. Historically significant, this area has served as a transportation hub since ancient times, facilitating cultural exchanges among various communities. The geography, marked by mountains and developed water routes, enhanced the spread of artistic expression across regions and ethnicities.

The development of Shanghe yang Opera today is significantly shaped by globalization, modernization, and advances in communication technology, presenting both opportunities and challenges for traditional cultural arts. While the integration of various cultures and art forms has become more frequent due to technological changes, the impact of Western culture and modern media poses difficulties. This has led to a decline in interest among young people in learning Shanghe yang Opera, compounded by the aging and passing of veteran artists. Consequently, the preservation and development of this art form face considerable pressures, reflecting broader trends in Chinese opera, where many types have diminished over time due to historical and social factors. The interaction with Western theatrical practices has enriched Huaihua Shanghe's singing lines through the incorporation of elements like harmony and orchestration, leading to innovative techniques that enhance the emotional depth and technical skills of performers.

References

Fu, W., & Liu, S. Q. (2005). *An overview of Yang opera art in western Hunan*. Beijing: Yanshan Publishing House.

Hu, T. C. (2014). A comparative study of Chongqing Yang opera and Fuquan Yang opera. *Research on the Literature and Culture of Ethnic Groups in Guizhou*, 2014 (02), 76-105.

Su, J., & Chen, Y. P. (2012). Thematic analysis of Guizhou Yang opera repertoire. *Three Gorges Forum (Three Gorges Literature and Theory Edition)*, 2012 (05), 130-150.

Teng, P. (2011). *Research on Yang opera along the southwest road of Hunan* [Master's thesis, Shaanxi Normal University].

Tian, J. (2005). A preliminary discussion on the origin and innovative development of Shanghe Yang opera music. *China Music*, 3 (03), 74-79.

Wang, F. J. (2011). The comedic aesthetics of Yang opera scripts. *Lantai World*, 2011 (22), 63-67.

Wu, D. L. (2014). A summary of the themes and types of Yang opera in Southwest China. *Education and Culture Forum*, (06), 113-117.

Wu, D. L. (2015). An analysis of the forms and cultural origins of Qian region Yang opera. *Journal of Guizhou Minzu University (Philosophy and Social Sciences Edition)*, 10 (02), 7-12.

Xiong, X. H. (2008). A brief study of Yang opera in western Hunan. *The Art of Opera*, (01), 66-70.

Zhang, S. P. (2001). On the characteristics of singing styles in southwestern Hunan Yang opera. *China Music*, 2001 (04), 18-31.

ความเสียหายทางจิตใจกับความรับผิดในทางละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

Psychological damage and tort liability according to the Civil and Commercial Code

นฤภรณ์ พิมมงคล
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
Narueporn Pimmongkol
Uttaradit Rajabhat, Thailand
E-mail: narueporn3689@gmail.com

****

บทคัดย่อ

ค่าเสียหาย คือ เป็นส่วนหนึ่งของสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้น โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 438 โดยใช้ศาลเป็นผู้วินิจฉัยซึ่งดูจากพฤติการณ์และความร้ายแรงในการกระทำละเมิด ถือว่าเป็นเรื่องของดุลยพินิจที่ศาลจะเป็นผู้กำหนด ซึ่งจะพิจารณาตามแนวคำพิพากษาเกี่ยวกับค่าเสียหายทางจิตใจนั้นศาลก็จะดูความเสียหายตามประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์มาตรา 420 มาเป็นหลักพื้นฐานจากการเกิดความเสียหาย แก่ร่างกาย อนามัย เสรีภาพหรือสิทธิ ที่ทำให้เกิดความทุกข์ทรมานของจิตใจที่เกิดจากผลของการกระทำละเมิดนั้น แต่ในความเป็นจริงในเรื่องของจิตใจนั้นอาจเกิดมาจากหลายสาเหตุที่เกิดจากความรู้สึกของจิตใจของผู้ถูกกระทำ เช่น ความอับอายขายหน้า ความถูกดูหมิ่น ทำให้เกิดความหดหู่ หรือการทำให้เสียขวัญ หรือการถูกกดดันจนทำให้เป็นโรคซึมเศร้า ซึ่งจากสาเหตุต่าง ๆ นี้ อาจไม่ได้เกิดจากความเสียหายเพื่อละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 420 จึงอาจทำให้ผู้เสียหายที่แท้จริงที่ได้รับผลกระทบอาจไม่ได้รับการเยียวยาตามกฎหมายได้เพราะความเสียหายทางจิตใจที่เกิดขึ้นอาจมีลักษณะที่ไม่ได้มาควบคู่ไปกับการบาดเจ็บทางร่างกายแต่อย่างใดแต่เป็นความรู้สึก เช่น การใช้คำพูดล้อเลียนในปมด้อยจากรูปลักษณ์ภายนอกจนรู้สึกจิตใจหดหู่ อับอายขายหน้าจนเป็นเหตุให้ผู้ที่ถูกล้อเลียนได้รับความเสียหายต่อจิตใจ เกียรติยศ ชื่อเสียง จากการทบทวนเอกสารพบว่าในปัจจุบันสิทธิเรียกร้องในกรณีค่าเสียหายทางจิตใจในกรณีแบบนี้ยังไม่สามารถได้รับการเยียวยาความเสียหายได้ตามจุดมุ่งหมายของกฎหมายได้ว่าให้คู่กรณีกลับคืนสู่ฐานะเดิม จึงเห็นควรมีการแก้ไข เพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 420 และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 446 โดยให้มีการบัญญัติซึ่งการกระทำทางจิตใจเพื่อเป็นตัวช่วยในการพิจารณาของผู้ที่ถูกกระทำทางจิตใจให้มีความชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการวินิจฉัยคดีต่อไป

* วันที่รับบทความ: 31 กรกฎาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 29 สิงหาคม 2567; วันตอบรับบทความ: 30 สิงหาคม 2567
Received: July 31, 2024; Revised: August 29, 2024; Accepted: August 30, 2024

คำสำคัญ: ค่าเสียหาย; ความเสียหายทางจิตใจ; ความรับผิดทางละเมิด

Abstract

Damages are part of indemnity for damages incurred. This is in accordance with Section 438 of the Civil and Commercial Code. The court makes the decision based on the circumstances and seriousness of the violation. It is a matter of discretion that the court will determine. By considering the principles of past judgments in determining the emotional damages, the court will also look at damages according to the Civil and Commercial Code, Section 420. It is a basic principle in considering damage to the body, health, freedom, or rights that causes mental suffering as a result of that violation. But in reality, in the matter of the mind, it can be caused by many reasons that arise from the feelings of the victim's mind. such as humiliation contempt cause depression or demoralizing or being pressured to the point of becoming depressed which from these various causes It may not be caused by damage from infringement. According to the Civil and Commercial Code, Section 420 Therefore, the actual victims may not be able to receive legal remedies. This is because the psychological damage that occurs may not be coupled with physical injury but is emotional. For example, using words to ridicule others about being inferior because of their appearance to the point of being depressed. Humiliated Until causing the person being mocked to suffer damage to their mind, honor, and reputation. From the study, it is found that at present the rights to claim for emotional damages in this type of case are still unable to be compensated according to the aims of the law. that the parties be returned to their original status Therefore, it is considered that there should be an amendment or addition to the Civil and Commercial Code, Section 420 and the Civil and Commercial Code, Section 446 by providing provisions for mental actions. To help make the consideration of those who have been mentally abused clear. To serve as a guideline for further diagnosis of the case.

Keywords: damage; psychological damage; tort liability

บทนำ

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่ากฎหมายลักษณะละเมิด เป็นความรับผิดในทางแพ่งที่ได้กล่าวถึงการกระทำที่จงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้ผู้อื่นเสียหาย โดยผิดกฎหมายซึ่งบุคคลผู้ได้รับความเสียหายในทางแพ่งตามจุดมุ่งหมายของกฎหมายที่ต้องการให้คู่กรณีหรือคู่สัญญากลับคือสู่ฐานะเดิมมากที่สุด จึงมีการกำหนดในทางแพ่งเป็นการชดเชยใช้ความเสียหายที่เป็นค่าสินไหมทดแทนซึ่งต่างจากจุดมุ่งหมายในทางอาญา ที่ต้องการให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ เพื่อให้เกิดการเข็ดหลาบ หลาบจำ ไม่กล้ากระทำความผิดนั้นอีก จึงมีการกำหนดโทษ ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ ริบทรัพย์สิน แต่สำหรับในกฎหมายละเมิดนั้นไม่ได้มีการแยกเรื่องความรับผิด ต่างจากกฎหมายอาญา จึงทำให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดที่ถือว่าผู้เสียหายมีสิทธิฟ้องในฐานะเจ้าหนี้ที่มีสิทธิเรียกร้องการเยียวยาความเสียหาย ซึ่งอาจเกิดขึ้นกับชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สิน หรือสิทธิ และรวมถึงค่าเสียหายอันมิใช่ตัวเงิน เป็นค่าเสียหายทาง

จิตใจ ที่ไม่สามารถคำนวณเป็นเงินได้เป็นเรื่องของความรู้สึกที่แสดงออกมาจากความรู้สึกนึกคิด เช่น ความทุกข์ทรมาน โศกเศร้าเสียใจ ความหวาดกลัว ซึ่งเป็นความละเอียดอ่อนที่บางครั้งผู้เสียหายยังไม่ได้รับการคุ้มครองให้ได้รับการเยียวยาตามความเสียหายที่แท้จริง เพื่อให้ผู้เสียหายกลับคืนสู่ฐานะเดิมมากที่สุด ซึ่งในการกำหนดเยียวยาค่าเสียหายทางจิตใจนั้นจะพิจารณาไปพร้อมกับค่าเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาตรา 420 คือ ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ และสิทธิต่าง ๆ ที่มีผลกระทบทางจิตใจต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำดังกล่าวถ้าหากพิจารณาถึงความเสียหายทางจิตใจกับเรื่องการกำหนดโทษที่ชัดเจนว่าเป็นความเสียหายที่ทำให้เกิดความสะเทือนใจโดยตรง เพื่อที่จะเป็นตัวกำหนดโทษ ชดใช้ค่าเสียหายและค่าสินไหมทดแทนนั้นให้ศาลวินิจฉัยตามสมควร โดยอาศัยพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิดนั้นเป็นตัวกำหนดตามหลักเกณฑ์ในมาตรา 420

หากพิจารณาแล้วความรับผิดเพื่อละเมิด เป็นความรับผิดในทางแพ่งที่มีคู่สัญญาสองฝ่าย มีวัตถุแห่งหนี้ให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเหมือนกัน และหากมีการขัดขืนผู้นั้นต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหายนั้น จึงทำให้กฎหมายละเมิดเป็นบ่อเกิดแห่งหนี้กับความรับผิดเนื่องจากการผิดสัญญา ซึ่งในการปฏิบัติพบว่าการกำหนดค่าสินไหมทดแทน ความเสียหายต่อจิตใจที่ศาลไทยยินรับจะต้องเกิดจากตัวผู้เสียหายโดยตรงมีความเสียหายทางร่างกายของผู้เสียหายร่วมด้วย แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันพบว่าโรคซึมเศร้าที่มีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากสภาพจิตใจได้ หากมีการกระทำต่อผู้เสียหายต่อเนื่อง เพราะสิ่งแวดล้อมสภาพครอบครัว หรือแม้กระทั่งผู้เสียหายที่เป็นเด็กหรือเยาวชนที่อาจถูกเพื่อนกลั่นแกล้งรังแกอาจจะทำเพราะความสนิทสนมกันเสมือนเป็นการคาบเกี่ยวคิดเป็นเรื่องการหยอกล้อเล่นกับเพื่อนเท่านั้น แต่ถ้าหากพิจารณาแล้วอาจมองเห็นถึงความรุนแรงที่จะส่งผลทางด้านจิตใจต่อผู้ที่ถูกกระทำก็เป็นได้ นอกจากนั้นในมาตรา 446 วรรคสองยังได้กำหนดเกี่ยวกับกรณีหญิงที่ต้องได้รับความเสียหายเพราะถูกทำละเมิดในคดีอาญาที่เกี่ยวกับ ผู้เขียนเห็นว่าควรมีการแก้ไขมาตรา 420 และ มาตรา 446 ในการกำหนดค่าเสียหายใหม่ เพื่อให้ผู้เสียหายได้รับการเยียวยาตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและเกิดความสอดคล้องกันต่อไป

เนื้อหา

บทวิเคราะห์

1. ค่าสินไหมทดแทน หมายถึง (กฎ) น. สิ่งที่ให้หรือการกระทำที่ทำ เพื่อชดใช้หรือทดแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทรัพย์สินหรือแก่บุคคลอันเนื่องมาจากการละเมิดหรือการผิดสัญญา รวมทั้งการคืนทรัพย์สินให้แก่ผู้เสียหายด้วย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 80)

หลักความคิดของการใช้ค่าสินไหมทดแทน

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าพื้นฐานความคิดของการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์คือ

1.1 เป็นการเยียวยา

การเยียวยา หรือ Restitution in Integrum คือการที่เยียวยาให้ผู้เสียหายกลับคืนสู่ฐานะเดิมเสมือนความเสียหายนั้นมิได้เกิดขึ้น ซึ่งการที่จะทำให้ผู้เสียหายกลับคืนสู่ฐานะเดิมเสมือนความเสียหายมิได้เกิดขึ้นนั้นจะมีหลายวิธี เช่น เอาทรัพย์เขาไป การทำให้เขากลับคืนสู่ฐานะเดิมก็ต้องคืนทรัพย์ให้เขา เสียหายก็ต้องเยียวยาให้คืนดีอาจด้วยการประกาศขอขมา ซึ่งหากยังไม่พอก็อาจต้องการใช้เป็นเงิน โดยเอาเงินเข้าไปทดแทนความเสียหายที่ไม่อาจเยียวยาได้ด้วยวิธีอื่น เป็นต้น

1.2 เป็นการลงโทษ (ศาสตราจารย์ ดร.ศนันท์กรณ์ โสตถิพันธ์, 2558 : 315-316)

การกล่าวถึงความมุ่งหมายของการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแยกออกเป็น 2 กรณีนั้นมิได้ มุ่งหมายให้ผู้อ่านงง เพราะได้กล่าวมาแต่แรกแล้วว่า ความมุ่งหมายของกฎหมายลักษณะละเมิดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทยและของประเทศในระบบซีวิลลอร์ (Civil Law System) นั้น มุ่งหมายจะเยียวยาผู้เสียหายให้กลับคืนสู่ฐานะเดิมเสมือนความเสียหายนั้นมิได้เกิดขึ้น มิได้ มุ่งหมายจะลงโทษผู้เสียหายแต่อย่างใด แต่ในปัจจุบันเนื่องจากอิทธิพลความคิดของระบบคอมมอนลอร์ ที่เน้นการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นการลงโทษ ทำให้นักกฎหมายไทยเริ่มรับเอาความคิดเรื่อง การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่มีลักษณะเป็นการลงโทษเข้ามาบัญญัติไว้ในกฎหมายพิเศษอยู่บ้าง

ส่วนนักกฎหมายในประเทศบางท่านก็ยังเห็นว่า การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ควรจะอยู่ในหลักการเดิมคือการเยียวยาผู้เสียหายให้กลับคืนสู่ฐานะเดิมเท่านั้น เพราะถ้าไปไกล กว่านั้นคือไปถึงการลงโทษโดยทำให้ผู้เสียหายได้รับค่าเสียหายมากกว่าความเสียหายที่แท้จริง เพื่อลงโทษผู้ก่อความเสียหายก็เท่ากับย้อนยุคกลับไปสู่ความคิดดั้งเดิมในสมัยโรมันโบราณซึ่งไม่ควร จะเป็นเช่นนั้น

อย่างไรก็ตาม แม้ในมุมมองนี้ เราจะพยายามแยกฐานความคิดของการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนออกเป็นสองส่วนที่แยกกันเด็ดขาดก็ยังอาจพิจารณาได้อีกนัยหนึ่งว่า ความจริงการเยียวยาผู้เสียหายก็เป็นการลงโทษผู้ก่อความเสียหายอยู่ด้วยในตัว โดยผู้ก่อความเสียหายถูกบังคับให้ต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เขาได้ก่อให้เกิดขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากการเยียวยามิได้เกี่ยวกับความเสียหายเท่านั้น แต่ต้องเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เท่ากับผู้ก่อความเสียหายหรือผู้ทำละเมิดได้ฝ่าฝืนประโยชน์ที่กฎหมายคุ้มครองของผู้เสียหายจึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยไม่มีทางเลือก

กระนั้นก็ดี การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นการเยียวยาผู้เสียหาย มิได้เป็นการทำให้ผู้ เสียหายร่ำรวยขึ้น เพราะหากเป็นเช่นนั้นอาจเป็นการลงโทษทางแพ่ง ซึ่งการลงโทษทางแพ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อาจมีได้เฉพาะเรื่องเบี้ยปรับ เพราะเกิดจากการตกลงกันเท่านั้น

2. ค่าเสียหาย หมายถึง (กฎ) น. มูลค่าแห่งความเสียหายที่ผู้เสียหายพึงได้รับการชดใช้ (ราชบัณฑิตยสถาน, (2556 : 81)

2.1 ค่าเสียหายแบ่งออกเป็น 2 กรณี

2.1.1) ค่าเสียหายตามความมุ่งหมาย คือ ค่าเสียหายที่อยู่ในรูปแบบค่าสินไหมทดแทน เป็นค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจริงกับผู้เสียหาย โดยมีการเยียวยา เพื่อต้องการให้คู่กรณีหรือคู่สัญญากลับคืนสู่สถานะเดิมให้มากที่สุด เป็นเงินได้ กับค่าเสียหายเชิงลงโทษที่มีจุดมุ่งหมายในการป้องกันปราบปรามให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัวไม่กล้ากลับมาทำความผิดซ้ำอีก

2.1.2) ค่าเสียหายที่แบ่งตามลักษณะและความเสียหาย คือ ค่าเสียหายที่อาจคำนวณเป็นเงินได้ ซึ่งเป็นค่าเสียหายที่เกิดขึ้นกับทรัพย์สิน หรือสิทธิที่สามารถพิสูจน์เป็นตัวเงินได้กับค่าเสียหายที่คำนวณเป็นเงินไม่ได้ คือ ไม่สามารถเปรียบเทียบหรือพิสูจน์เพื่อใช้เงิน ที่จะให้ผู้เสียหายกลับมาสู่สถานะเดิมได้ เพราะส่วนหนึ่งเป็นความเสียหายทางสังคมซึ่งเป็นปัญหาทางด้านจิตใจ

2.1.3.) ความเสียหายทางจิตใจ “ภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Psychological damage” หมายถึง ค่าเสียหายที่มีลักษณะเป็นค่าเสียหายแบบทั่วไป (General Damages) ที่ถูกกฎหมายสันนิษฐานขึ้นมาหรือประมาณการขึ้นมา เพราะโดยสภาพแล้วไม่สามารถที่จะบ่งชี้ถึงจำนวนได้อย่างแน่นอน (ผู้แต่ง 2005 : 2-3) โดยที่ความเสียหายดังกล่าวถูกจัดอยู่ในความเสียหายที่ไม่สามารถคำนวณนับได้เป็นตัวเงิน (Non - pecuniary Damages) แต่ก็จำต้องชดใช้ให้แก่กัน (พจน์ ปุษปาคม, 2525 : 525-526)

ค่าเสียหายทางจิตใจกับหลักการตีความในประเทศต่าง ๆ

1. ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีหลักการแยกค่าเสียหายทางจิตใจไว้ดังนี้ (ฉัตรวรินทร์ ภูวัชร์พิบูล, 2562 : 161-162)

1.1 ค่าเสียหายสำหรับความเจ็บปวดทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้นแล้ว หรือที่จะเกิดในอนาคต เช่น ในคดี V.Lane & Co.

1.2 ค่าเสียหายจากความสูญเสียความรื่นรมย์ในชีวิต (Loss of Enjoyment of Life) เช่นในคดี Mariner v. Marsdan

1.3. ค่าเสียหายสำหรับการถูกรบกวนทางจิตใจ (Mental injury) เช่น อาจได้รับข่าวสารถึงการเสียชีวิตของคนรัก หรือบุคคลที่มีความใกล้ชิด

2. ประเทศอังกฤษ ศาลในประเทศอังกฤษได้ถือเป็นแนวปฏิบัติว่าผู้เสียหายสามารถเรียกค่าสินไหมทดแทนความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมานและความเสียหายในอนาคต เช่น การขาดประโยชน์ในการทำมาหาได้ในอนาคต การสูญเสียความสามารถในการประกอบอาชีพ สำหรับกรณีความเสียหายทางจิตใจนั้น กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศอังกฤษ คดี Product Liability ตามบัญญัติใน Part I เป็นการฟ้องร้องคดีละเมิด ดังนี้ โดยหลักทั่วไปแล้วศาลอังกฤษจะไม่ให้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายทางจิตใจ เช่น ความโศกเศร้า ความเสียใจ แต่ถ้าเป็นความเสียหายแก่จิตประสาทศาลจะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของความเสียหายทางร่างกาย (ธีรศักดิ์ กองสมบัติ, 2564 : 42)

3. ประเทศไทยความเสียหายทางจิตใจ ได้กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 446 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า ในกรณีทำให้เขาเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยก็ดี ในกรณีทำให้เขาเสียเสรีภาพก็ดี ผู้ต้องเสียหายจะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความที่เสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินด้วยอีกก็ได้ สิทธิเรียกร้องอันนี้ไม่โอนกันได้ และไม่ตกสืบไปถึงทายาท เว้นแต่สิทธินั้นจะได้รับสภาพกันไว้โดยสัญญาหรือได้เริ่มฟ้องคดีตามสิทธินั้นแล้ว

อนึ่งหญิงที่ต้องเสียหายเพราะผู้ใดทำผิดอาญาเป็นทุรศีลธรรมแก่ตนก็ย่อมมีสิทธิเรียกร้องทำนองเดียวกันนี้ (พิชัย นิลทองคำ, 2566 : 185)

“ ความเสียหายอย่างอื่นอาจไม่ใช่ตัวเงิน” หมายถึง ค่าเสียหายที่ไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 446 หมายถึงความเสียหายที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระทำละเมิดจำเป็นต้องเยียวยาหรือทดแทนความเสียหาย ซึ่งอาจมีความเสียหายมากกว่าความเสียหายต่อร่างกายอีกด้วย ความเสียหายที่ไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ความเจ็บปวดทุกขเวทนาระหว่างการรักษาพยาบาลกฎหมายให้ศาลมีอำนาจกำหนดให้ตามพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด เพราะค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่ไม่ใช่ตัวเงินย่อมจะนำสืบคิดเป็นจำนวนเงินเท่าใดไม่ได้อยู่ในตัว จึงอาจจะต้องพิจารณาจากลักษณะของผลที่ผู้เสียหายได้รับ ประกอบกับวิธีการรักษาต่าง ๆ ประกอบด้วย เช่น การผ่าตัด การเข้าเฝือกหลายครั้งหรือต้องรับการรักษาเป็นเวลานานร่วม 3 ปี ต้องทนทุกข์ทรมานต่อความเจ็บปวดของบาดแผลในระหว่างร่างกายในระหว่างการรักษาอันเป็นเวลายิ่งนานยิ่งกว่านั้น สภาพที่ต้องทุพพลภาพตลอดชีวิตทั้งเสียบุคลิกภาพเนื่องจากผลของการละเมิดต่าง ๆ ซึ่งสิ่งที่ว่ามานี้ผู้เสียหายชอบที่จะเรียกร้องได้ถือว่าเป็นความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินตามมาตรา 446 ซึ่งผู้ถูกกระทำละเมิดเรียกได้

จากหลักดังกล่าวค่าเสียหายที่ไม่เป็นตัวเงิน และยังคำนวณเป็นเงินยังไม่ได้ชัดเจน เพราะในประเทศไทยในการวินิจฉัยผู้พิพากษายังวินิจฉัยมีการควบคู่กับความเจ็บป่วยทางร่างกายแล้วส่งผลไปถึงสภาพจิตใจ โดยผู้ต้องเสียหายต้องเป็นผู้เสียหายโดยตรงเพราะในหลักกฎหมายมีการบัญญัติไว้ว่าไม่ได้โอนตกทอดไปยังทายาท และภาระการพิสูจน์เป็นของผู้เสียหายพิสูจน์ให้ผู้กระทำต้องรับผิดโดยส่วนใหญ่คดีที่ได้รับการเยียวยาทางจิตใจ จะต้องเป็นค่าเสียหายที่มีความสอดคล้องกับมาตรา 420 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดีท่านว่าผู้นั้นกระทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น (พิชัย นิลทองคำ, 2566 : 179) ตามลักษณะความเสียหายทั่วไปต่อร่างกาย สุขภาพ อนามัยและทรัพย์สินหรือสิทธิเท่านั้น (องอาจ เจ๊ะยะหลี, 2558 : 182)

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด (Cssuppost, 2562 : 12-15)

แนวความคิดเกี่ยวกับความรับผิดในทางละเมิดในระบบกฎหมายจารีตประเพณีนั้นมีสองแนวใหญ่ ๆ ได้แก่ แนวคิดก่อนคริสตวรรษที่ 19 ที่ถือว่าเมื่อมีความเสียหายต้องการมีการเยียวยาแนวคิดพื้นฐานจาก

หลักการคุ้มครองสิทธิของบุคคลในอันที่จะไม่ถูกทำให้เสีย ดังนั้น ทฤษฎีว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดในแนวคิดนี้ไม่พิจาณาถึงองค์ประกอบภายในด้านจิตใจของผู้กระทำ เช่น จงใจกระทำ หรือการขาดความระมัดระวังแต่ประการใด เมื่อมีผู้เสียหายต้องมีการชดใช้ความเสียหาย เท่ากับมุ่งคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายทั้งนี้ เพราะถือว่าความคิดของมนุษย์อันเป็นองค์ประกอบภายในจิตใจไม่อาจถูกพิจารณาได้

ส่วนแนวคิดประการที่สองถือว่า ความเสียหายที่จะมีผู้รับรับผิดชดใช้เยียวยาให้ได้นั้นต้องเกิดจากการกระทำของบุคคลซึ่งจงใจกระทำหรือกระทำลงโดยขาดความระมัดระวังเท่านั้นทั้งนี้เพราะแนวคิดนี้มีพื้นฐานจากหลักการคุ้มครองเสรีภาพบุคคลผู้กระทำมากกว่ามุ่งคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหาย

ในยุคแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 19 กฎหมายละเมิดมุ่งคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคคล ดังนั้นทฤษฎีความรับผิดทางละเมิดจึงมิได้เน้นด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อ แต่ผิดเพราะถึงความเสียหายมากกว่า และถือว่าผู้ก่อให้เกิดความเสียหายต้องรับผิด ต่อมาทฤษฎีนี้ได้รับอิทธิพลจากศาสนาอย่างมากขึ้นและถือว่าผู้รับละเมิดเป็นผู้ประพฤติผิดศีลธรรมไปในตัวและขยายหลักความรับผิดในทางละเมิดไปสู่เกณฑ์ที่ต้องพิจารณาการจงใจกระทำ ทำให้ความรับผิดในละเมิดจะเกิดแต่เฉพาะกรณีโดยจูงใจกระทำหรือประมาทเลินเล่อเท่านั้นเท่ากับเป็นการคุ้มครองประโยชน์ของการใช้เสรีภาพของบุคคลตามแนวคิดประการสอง

ปลายศตวรรษที่ 19 แนวทฤษฎีเกี่ยวกับความรับผิดในละเมิดชัดเจนมากขึ้นว่าจะต้องมีความผิดจึงมีความผิดได้ (No Liability Without Fault) หรือที่เรียกว่า (Fault Theory) เชื่อกันว่าเป็นแนวคิดซึ่งได้รับอิทธิพลจากระบบการค้าเสรี Laissez-Faire

ในปัจจุบันประเทศอุตสาหกรรมในยุโรปและอเมริกาต่างมองเห็นปัญหากันเยียวยาชดใช้เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นจากการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น อุบัติเหตุทางรถยนต์ ความเสียหายในการให้บริการ กรณีเหล่านี้ผู้เสียหายต้องพิสูจน์ความผิดของผู้ละเมิดแต่เป็นการยากมากที่ผู้เสียหาย จะพิสูจน์ได้ว่าผู้ใดต้องรับผิดเพราะจงใจทำให้เสียหายหรือประมาทเลินเล่อในการผลิตสินค้าหรือให้บริการ ดังนั้น แนวคิดเกี่ยวกับการชดใช้เยียวยาในทางละเมิดจึงย้อนกลับไปสู่สมัยเริ่มแรกคือเน้นความเสียหายไม่เน้นความผิดที่เรียกว่าทฤษฎีความรับผิดเด็ดขาด (Strict Iiability) ซึ่งมีการนำเอาแนวความคิดนี้ไปบัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับความเสียหายอันเกิดจากการบริโภคผลิตภัณฑ์กฎหมายค่าทดแทนความเสียหายในการทำงานเป็นต้น

3.1 ทฤษฎีความผิดเพื่อความเสียหายสำหรับความรับผิดทางละเมิด

ทฤษฎีความรับผิดเพื่อความเสียหาย มีพื้นฐานมาจากการคุ้มครองสิทธิของบุคคลในอันที่ไม่ถูกทำให้เสียหาย ทั้งในส่วนสิทธิทางอาญาและสิทธิทางแพ่ง ความเสียหายที่เกิดขึ้นย่อมจะต้องมีผู้ชดใช้ความเสียหาย อนึ่งแนวคิดเกี่ยวกับความผิดทางแพ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับความผิดของบุคคล ในยุคแรก ๆ จึงไม่พิจารณาถึงความนึกคิดภายในจิตใจของผู้กระทำ หรือการขาดความระมัดระวังในการกระทำของผู้กระทำ ความสำคัญของ

แนวคิดนี้มีอยู่เพียงว่าเมื่อความเสียหายเกิดขึ้นแล้ว ไม่สามารถที่จะทราบตัวผู้ก่อความเสียหาย ผู้นั้นก็ต้องรับผิดในความเสียหายที่ตนก่อขึ้นทั้งสิ้น

3.2 ความรับผิดทางละเมิดบนพื้นฐานทฤษฎีความผิด

ทฤษฎีความผิด (Theory of Fault) หรือความรับผิดที่อยู่บนพื้นฐานของความผิด (Liability Based on Fault) เป็นแนวคิดที่ได้รับการพัฒนาต่อมาจากทฤษฎีความรับผิดเพื่อความเสียหายโดยสำนักกฎหมายธรรมชาติเห็นว่าสิทธิเสรีภาพในความเป็นตัวตนของมนุษย์รวมถึงทรัพย์สินควรได้รับการยอมรับ ดังนั้น ในการล่วงละเมิดต่อสิทธิของบุคคลควรจะได้รับการพิสูจน์อย่างเป็นธรรมผู้ที่ได้รับการกล่าวหาว่าเป็นผู้ก่อความเสียหายจะต้องเป็นผู้ที่ถูกพิสูจน์ว่าเป็นผู้มี “ความผิด” (Fault) แนวคิดนี้เห็นว่าความเสียหายที่จะมีผู้ชดใช้เยียวยาให้นั้นต้องเกิดจากการกระทำของบุคคลซึ่งจงใจกระทำหรือกระทำลงไปโดยปราศจากความระมัดระวังเท่านั้นเพราะแนวความคิดนี้มีพื้นฐานมาจากหลักการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลผู้กระทำมากกว่าคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหาย

ทฤษฎีนี้จะดูองค์ประกอบทางจิตใจของผู้กระทำความผิดว่ามีความจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ด้วยซึ่งความผิดทางกฎหมายไทยได้ใช้ทฤษฎีความผิดนี้เป็นรากฐาน

3.3 ทฤษฎีรับภัยสำหรับความรับผิดทางละเมิด

ทฤษฎีรับภัย (Theorie Du Risque) มีต้นกำเนิดมาจากกฎหมายฝรั่งเศสโดยนักนิติศาสตร์ชื่อ (Saleilles) เป็นผู้คิดค้นขึ้น โดยได้อธิบายไว้ว่า หลักเกณฑ์ความรับผิดทางละเมิดมีองค์ประกอบอยู่สองอย่างเท่านั้น คือความเสียหายและความสัมพันธ์แห่งเหตุและผลระหว่างการกระทำของผู้กระทำละเมิดกับความเสียหาย พูดอีกนัยหนึ่งว่าการจะหาผู้กระทำละเมิดได้นั้นก็คือหาผู้ที่ก่อให้เกิดความเสียหายเพราะผู้ใดกระทำผู้นั้นก็ต้องรับภัยแห่งการกระทำนั้นด้วย ทฤษฎีนี้มีส่วนดีในเรื่องการคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่าผู้ก่อให้เกิดความเสียหายโดยมีเหตุผลทางทฤษฎีมาสนับสนุน 2 ประการคือประการแรกเหตุผลทางกฎหมายแห่งความรับผิดทางละเมิดคือการบังคับให้ใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายมิใช่เป็นการลงโทษเช่นเดียวกับความรับผิดทางอาญาดังนั้นกฎเกณฑ์เรื่องละเมิดไม่ควรคำนึงถึงความผิดเช่นเดียวกันกับกฎเกณฑ์ทางอาญา เพียงแต่เป็นผู้ก่อความเสียหายก็ควรถือเป็นการละเมิดแล้วประการสองเหตุผลทางพฤติการณ์ความเสียหายที่เกิดขึ้นแม้จะหาผู้รับมิได้ก็ไม่ควรให้ผู้เสียหายเป็นผู้รับโดยที่ความเสียหายไม่ได้เกิดจากการกระทำของเขาเพียงแต่วิเคราะห์ว่าภัยนั้นเป็นเพราะผลเพราะเหตุใดและเหตุนั้นใครเป็นผู้ก่อผู้นั้นต้องเป็นผู้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น

4. นิยามของเด็กตามกฎหมาย

นิยามของเด็กตามกฎหมายของประเทศไทยนั้นมิได้ถูกบัญญัติไว้เหมือนกันหรือมีความ เข้าใจตรงกัน เช่นคำว่า “ผู้เยาว์” ในกฎหมายแต่ละฉบับที่เกี่ยวข้องกับเด็กจะมีนิยามของเด็กหรือเยาวชน ไว้เพื่อให้เข้าใจถึง

ความหมายของเด็กหรือเยาวชนตามกฎหมายนั้นซึ่งกฎหมายแต่ละฉบับอาจมีการบัญญัติไว้แตกต่างกันออกไป จึงต้องนำมาวิเคราะห์และกำหนดบทนิยามศัพท์ของ “เด็ก” ที่จะกล่าวถึง ต่อไปในบทความฉบับนี้

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มิได้ให้คำนิยามของเด็ก แต่มีการบัญญัติถึงผู้เยาว์ไว้ ในมาตรา 19 และมาตรา 20 ว่า ผู้เยาว์คือบุคคลที่อายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์และยังไม่ได้สมรสตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ได้นิยามคำว่า “เด็ก” ไว้ในมาตรา 4 คือ บุคคล ที่อายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ไม่รวมบุคคลที่บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 4 นิยามคำว่า “เด็ก” ว่าคือบุคคลที่อายุไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์ และได้นิยาม “เยาวชน” ว่าคือบุคคลที่อายุเกินกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 มาตรา 4 กำหนดนิยามว่า “เด็ก” หมายถึง บุคคลที่อายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และ “เยาวชน” หมายถึง บุคคลที่อายุตั้งแต่สิบแปดถึงยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในทางแพ่งเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิ ควบคุมดูแลเด็ก พ.ศ. 2555 มาตรา 3 นิยาม “เด็ก” ว่าหมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์

สำหรับนิยามของเด็กตามกฎหมายระหว่างประเทศนั้นสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

อนุสัญญาสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) ซึ่งประเทศไทยได้เข้า เป็นภาคีในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 ข้อ 1 ระบุให้เด็กตามอนุสัญญานี้หมายถึงมนุษย์ทุกคนที่ อายุต่ำกว่าสิบแปดปีเว้นแต่ได้บรรลุนิติภาวะตามกฎหมายก่อนหน้านั้น

5. การกลั่นแกล้งรังแก หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวกระทำขึ้นโดยเจตนาต่อบุคคลอื่นในความสัมพันธ์ที่มีอำนาจไม่เท่าเทียมกันและเกิดขึ้นหรือมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นซ้ำ ๆ ไปเรื่อย ๆ

5.1 ลักษณะของการกลั่นแกล้งรังแก

การกลั่นแกล้งรังแก คือ การล่วงละเมิดระหว่างบุคคลที่มีรูปแบบเอกลักษณ์แต่ซับซ้อน อาจเกิดได้หลายรูปแบบ หลายวิธีการ และพบในหลายรูปแบบความสัมพันธ์ การรังแกไม่ใช่เป็นปัญหา ของสองฝ่ายระหว่างผู้กลั่นแกล้งกับเหยื่อ แต่ได้รับการยอมรับเป็นปรากฏการณ์กลุ่ม (group phenomenon) ที่เกิดขึ้นในบริบททางสังคม จากนิยามของการกลั่นแกล้งรังแกจะเห็นได้ว่า ลักษณะทั่วไปของการกลั่นแกล้งรังแกจะประกอบด้วยสามลักษณะสำคัญ คือ พฤติกรรมก้าวร้าวโดยเจตนากระทำต่อบุคคลอื่นในความสัมพันธ์ที่มีอำนาจไม่เท่าเทียม และเกิดขึ้นซ้ำหรือมีแนวโน้มจะ เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ไปเรื่อย ๆ

5.2 พฤติกรรมก้าวร้าวโดยเจตนา

พฤติกรรมก้าวร้าว (Aggressive Behavior) โดยเจตนา หรือที่ Olweus ใช้คำว่า การกระทำเชิงลบ (Negative Action) เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมต่อต้านสังคม พฤติกรรมก้าวร้าว คือการกระทำแข็ง

กร้าวที่มีเจตนาจะทำร้ายบุคคลอื่น อาจแสดงออกอย่างชัดเจนเปิดเผยเผชิญหน้า โดยตรงกับสิ่งรอบข้าง เช่น การใช้กำลังวิวาท ระเบิดอารมณ์ทำลายทรัพย์สิน การขู่จะทำร้ายผู้อื่น หรือเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวแอบแฝงที่ปกปิดซ่อนเร้น พฤติกรรมก้าวร้าวหรือการกระทำเชิงลบต้องเป็นการกระทำโดยเจตนาซึ่งมีความหมายตรงข้ามกับการทำให้เกิดความเสียหายโดยไม่ตั้งใจ ผู้รังแก ส่วนใหญ่หรือทั้งหมดรับรู้ว่าการกระทำของตนสร้างความเจ็บปวดหรือไม่เป็นมิตรต่อเหยื่อ

5.3 กระทำต่อบุคคลอื่นในความสัมพันธ์ที่มีอำนาจไม่เท่าเทียม

พฤติกรรมก้าวร้าวที่จะเป็นการกลั่นแกล้งรังแกได้ต้องเป็นพฤติกรรมที่กระทำต่อ บุคคลอื่นซึ่งมีอำนาจไม่เท่าเทียม ผู้ที่ต้องเผชิญกับการกระทำนั้นจะป้องกันตัวเองได้ยาก และค่อนข้าง อ่อนแอเมื่อเทียบกับผู้กลั่นแกล้งรังแก ความไม่เท่าเทียมของอำนาจอาจเป็นได้หลายทาง เป้าหมาย ของการกลั่นแกล้งรังแกอาจมีสภาพร่างกายที่อ่อนแอกว่าหรือกระทั่งรับรู้ว่าตนเองมีร่างกายหรือจิตใจ อ่อนแอกว่าผู้กระทำ ความไม่เท่าเทียมนี้อาจอยู่ในรูปของจำนวนโดยผู้กลั่นแกล้งรังแกมีจำนวน มากกว่าเหยื่อก็ได้ หรืออาจเป็นความไม่เท่าเทียมในอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นผลเมื่อต้นเหตุของการ กระทำเชิงลบนั้นยากต่อการค้นหา หรือเมื่อเหยื่อได้รับข้อความไม่พึงประสงค์จากผู้ไม่ออกนาม

5.4 เกิดขึ้นซ้ำหรือมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นซ้ำ

ลักษณะประการสุดท้ายที่จะจำแนกการกลั่นแกล้งรังแกออกจากพฤติกรรมอื่น คือการกระทำนั้นจะต้องเกิดขึ้นซ้ำ ๆ หรือมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นซ้ำไปเรื่อย ๆ กล่าวคือ เหยื่อจะต้อง ประสบกับหลายเหตุการณ์ล่วงละเมิดจากผู้กระทำคนหนึ่งหรือกลุ่มของผู้กระทำตลอดช่วงระยะเวลา หนึ่ง หรือเหยื่อเผชิญกับพฤติกรรมก้าวร้าวครั้งหนึ่งจากคนหรือกลุ่มคนโดยมีแนวโน้มอย่างยิ่งที่จะเกิด เหตุการณ์ล่วงละเมิดนั้นตามมามากขึ้นอีก หากการล่วงละเมิดซ้ำ ๆ ที่เกิดขึ้นโดยบุคคลต่างกันและ เห็นได้ว่าไม่มีความเชื่อมโยงกับผู้กระทำจะไม่ใช่การเกิดขึ้นซ้ำตามความหมายนี้ แต่ถ้าเหยื่อต้อง ประสบกับเหตุการณ์ล่วงละเมิดที่แยกต่างหากจากกันวนไปวนมาอาจจะเป็นการเกิดขึ้นซ้ำได้ถ้า เป้าหมายรับรู้ว่าการล่วงละเมิดนั้นเกี่ยวข้องกันแม้ผู้กระทำจะเปลี่ยนไปในแต่ละเหตุการณ์และไม่มี ผู้กระทำคนใดเลยที่เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งเหตุ

6. สาเหตุของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งรังแก

นักวิจัยพยายามศึกษาการกลั่นแกล้งรังแกเพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการกลั่น แกล้งรังแกขึ้นนั้น โดยนักวิจัยได้อธิบายสาเหตุของพฤติกรรมกลั่นแกล้งรังแก 3 ทฤษฎี ดังต่อไปนี้

6.1 ทฤษฎีอำนาจ (Power-based theory)

นักวิจัยบางท่านเชื่อว่ากลไกสำคัญของการกลั่นแกล้งรังแกคือ การควบคุมและ อำนาจ โดยมองว่าการรังแกเป็นเรื่องของการควบคุม ผู้กลั่นแกล้งรังแกมีความต้องการอย่างมากที่จะ อยู่เหนือหรือควบคุมผู้อื่น ผู้รังแกมีลักษณะสำคัญคือเป็นผู้มีอำนาจเหนือกว่า ผู้กลั่นแกล้งรังแก ส่วนมากต้องการรู้สึกเหนือกว่าผู้อื่นและ "เท่" ต่อหน้าเพื่อน ความต้องการอำนาจและต้องการควบคุม เป็นเหตุผลหลักที่เด็กผู้ชายจะกลั่นแกล้งรังแก

ผู้อื่น แต่ทฤษฎีอำนาจก็ถูกโต้แย้งว่าความต้องการ อำนาจหรือการควบคุมของผู้กลั่นแกล้งรังแกมักได้รับการสนับสนุนจากทัศนคติทั่วไปของสังคมรวมถึง อิทธิพลเชิงลบของสื่อเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งรังแก

6.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory)

ต่างจากทฤษฎีอำนาจ นักวิจัยท่านอื่นยืนยันว่าการกลั่นแกล้งรังแกเป็นพฤติกรรม เรียนรู้ทางสังคม ครอบครัวมีส่วนสำคัญในแนวโน้มที่เด็กจะรังแกผู้อื่น ปฏิกิริยาต่อต้าน (negativism) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการลงโทษอย่างใช้อำนาจของบิดามารดาในการอบรมสั่งสอนเด็กนั้นสอน วิธีการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นให้กับเด็ก งานวิจัยจำนวนมากแสดงให้เห็นว่าเด็กที่กลั่นแกล้งผู้อื่นในโรงเรียน มักเป็นตกเหยื่อที่บ้าน นอกจากนี้ลักษณะของครอบครัวยังเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับผู้กลั่นแกล้งรังแก เช่น สมาชิกในครอบครัวเกี่ยวข้องกับอันธพาล ผู้ปกครองดูแลไม่ดี สภาพครอบครัวไม่ดี พ่อแม่ ทะเลาะกัน ความรุนแรงในครอบครัว การสื่อสารในครอบครัวน้อย ขาดการสนับสนุนทางอารมณ์จากพ่อแม่การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การลงโทษที่ไม่เหมาะสม และการทารุณกรรมโดยพ่อแม่

บทบาทของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมในวงจรทารุณกรรมของเหยื่อ-ผู้กระทำ เหยื่อนั้นมีแนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรง ก้าวร้าว และแตกแยกมากกว่าเหยื่อที่ไม่ถูกทารุณกรรม ซึ่ง เป็นผลของพฤติกรรมการเรียนรู้ทางสังคม เช่นเดียวกับวงจรการกลั่นแกล้งรังแกของเหยื่อ-ผู้กระทำที่ เหยื่อซึ่งถูกกลั่นแกล้งรังแกอย่างร้ายแรงบางคนก็เป็นผู้กลั่นแกล้งรังแกที่ร้ายแรง

เด็กมักใช้เวลาส่วนมากของวันมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในโรงเรียน ละแวกบ้าน ชุมชน หรือโซเชียลมีเดีย (social media) ซึ่งพฤติกรรมการกลั่นแกล้งรังแกมักเกิดขึ้นในบริบทของ

เพื่อน การรังแกมีโอกาสเกิดมากในห้องเรียนเป็นลักษณะปกติของเพื่อนที่สนับสนุนการกลั่นแกล้ง รังแกและความขัดแย้งระหว่างเพื่อน การที่เด็กมีคบหากับเพื่อนที่ก้าวร้าวก็มีส่วนให้เกิดการกลั่นแกล้งวังแกที่เลวร้าย นอกจากนี้เด็กที่เห็นเหตุการณ์กลั่นแกล้งรังแกส่วนใหญ่มักดูอยู่เฉย ๆ ทำให้ตีความว่า ไม่คิดว่าเป็นเรื่องผิด มีเพียงส่วนน้อยที่จะห้ามปรามผู้กระทำหรือร่วมรังแกด้วย สภาพแวดล้อมของ โรงเรียนก็ส่งผลต่อการกลั่นแกล้งรังแก การกลั่นแกล้งรังแกจะเกิดขึ้นมากเมื่อครูไม่สามารถรับมือ อย่างเหมาะสม ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนไม่ดี ครูไม่ให้การสนับสนุนเด็กเพียงพอ และขาด การร่วมกิจกรรมของโรงเรียน นักเรียนเองก็มักไม่รายงานการกลั่นแกล้งรังแกในกรณีที่สภาพแวดล้อม ของโรงเรียนไม่ดี

นอกจากครอบครัว เพื่อน และโรงเรียน อิทธิพลจากชุมชนและวัฒนธรรมก็มีส่วน ด้วยเช่นกัน การกลั่นแกล้งรังแกจะเกิดขึ้นมากในชุมชนที่ไม่ดีหรือไม่ปลอดภัยและยากจน นักวิจัยได้ เชื่อมโยงการกลั่นแกล้งรังแกกับความรุนแรงทางโทรทัศน์และวิดีโอเกมส์ โดยทั่วไปแล้วการกลั่นแกล้ง รังแกจะพบในชุมชนที่มีตัวอย่างการใช้ความรุนแรงหรือให้อภัยต่อการกระทำเช่นนั้น

6.3 ทฤษฎีทักษะความคิด (Theory of mind skills)

เมื่อไม่นานมานี้มุมมองที่ตายตัวเกี่ยวกับผู้รังแกได้ถูกตั้งคำถาม จากรูปแบบปกติ ที่นิยมมองว่าผู้กระทำเป็นบุคคลที่มีอำนาจเหนือแต่ "โง่" (oafish) ไม่เข้าใจผู้อื่น ดังนั้นพฤติกรรมการ กลั่นแกล้งรังแกจึงถูกมองว่าเป็นการใช้อำนาจของผู้กระทำโดยไม่ใส่ใจต่อเหยื่อผู้บริสุทธิ์ แต่นักวิจัยได้ แสดงผลการศึกษาว่าผู้กลั่นแกล้งรังแกมักมีความรู้ความเข้าใจในสังคมและมีทักษะทางความคิดที่ดี ผู้กลั่นแกล้งรังแกมักมีความเฉลียวฉลาดทางสังคม (social intelligence) เหนือกว่าเหยื่อของพวกเขา ดังนั้นนักวิจัยจึงมองผู้กลั่นแกล้งรังแกในฐานะปัจเจกชนที่ใช้ทักษะทางความคิดจัดการและควบคุม

สรุป

การกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายทางจิตใจ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ยังไม่ครอบคลุมที่จะส่งผลให้ผลเสียหายที่ได้รับการละเมิดทางจิตใจได้รับการเยียวยาได้ตรงตามความเสียหายที่แท้จริง เพราะในกฎหมายละเมิดของไทยมุ่งเน้นความเสียหายทางจิตใจที่เกิดขึ้นจากความเสียหายทางละเมิด โดยผู้ที่จะเรียกค่าเสียหายได้อันมิใช่ตัวเงิน แต่ในความเสียหายทางละเมิดไม่ได้มีการกำหนดคำว่า “จิตใจ” ไว้เหมือนในกรณี แก่ร่างกาย อนามัย เสรีภาพและสิทธิ แต่จิตใจเป็นเรื่องของความรู้สึก ทุกข์ทรมาน ความหวาดกลัว ความวิตกกังวล ความเศร้าโศกเสียใจต่อเหตุการณ์บางอย่างที่ทำให้เกิดการกระทบต่อจิตใจของผู้เสียหาย ทำให้การที่ศาลจะใช้ดุลยพินิจในการกำหนดจำนวนการเยียวยาความเสียหายทางจิตใจเป็นการยากที่จะประเมินจำนวนค่าเสียหายที่แน่นอน จึงควรมีการปรับปรุงทางกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยเรื่องละเมิดให้มีการบัญญัติถึงการกระทำต่อจิตใจ และกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้มีความชัดเจนโดยมีการเชิญผู้ที่มีความเชี่ยวชาญสาขาต่างๆ เพื่อกำหนดขอบเขตในการบังคับใช้เพียงใด เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของกฎหมายละเมิดที่ต้องให้คู่กรณีกลับคืนสู่ฐานะเดิมให้มากที่สุด และอีกประเด็นคือใน มาตรา 446 วรรคสอง เรื่องความเสียหายทางจิตใจของหญิงที่ต้องได้รับความเสียหายเพราะมีผู้ถูกกระทำผิดอาญาเป็นทุรศีลธรรมกับหญิงนั้น ซึ่งจากหลักดังกล่าวน่าจะขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ได้มีการบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างชายและหญิง นอกจากนั้นกฎหมายอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศก็ไม่ได้มีการระบุคำว่า “หญิง” แต่ใช้คำว่าผู้อื่น แทนแล้ว ควรน่าจะต้องปรับเปลี่ยนตัวบทกฎหมายให้มีความทันสมัยเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการใช้ และตีความหมายเพื่อให้ผู้ต้องเสียหายได้รับการเยียวยาค่าสินไหมทดแทนได้อย่างเท่าเทียม

เอกสารอ้างอิง

พจน์ ปุษปาคม. (2525). *บรรยายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยละเมิด*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา.

พิชัย นิลทองคำ. (2566). *ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 1 – 6 – อาญา – ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: อฑตยา.

ธีรศักดิ์ กองสมบัติ. (2564). *ปัญหาการกำหนดค่าเสียหายทางจิตใจตามพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสีย หายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย.* คณะนิติศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554.*

ศนันท์กรณ์ โสตถิพันธ์. (2558). *คำอธิบายกฎหมายลักษณะละเมิด จัดการงานนอกสั่ง และลาภมิควรได้.* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.

ศนันท์กรณ์ โสตถิพันธ์. (2558). *พระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.2551.* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.

องอาจ เจ๊ะยะหลี. (2558). *คำอธิบาย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย ลักษณะละเมิด.* กรุงเทพมหานคร: สูตรไพศาล.

Cssuppost. (2562). *บทที่ 2* PDF. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 7 ตุลาคม 2566. แหล่งที่มา: http://www.dspace.spu.ac.th/bitstream/123456789/6466/8

Orff Teaching Methods in Music Classroom in China

Tang Yan and Thanyawat Sondhiratna
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: nicha.musiced@gmail.com

****

Abstract

Since its introduction in the early 1980s, the Orff method has played an important role in the reform and development of music education in China. In Liu Lihua's Analysis on the Application of Bluff Training in Primary School Music Teaching, it is mentioned that the actual teaching of music courses in primary school can affect students' sentiments and aesthetics. The actual teaching of music course is the key way to improve students' comprehensive quality and establish the correct consciousness of three views. Bluster practice can enhance the quality and effectiveness of the actual teaching of music course in primary school, and effectively enhance students' interest and enthusiasm in participating in learning. Orff's concept of music teaching also reflects the three basic elements of "let students take the initiative to develop", "face to all students" and "all-round development" in the quality education we are implementing now, emphasizing the development of students' creative ability. This article presented the Orff teaching method in music classroom in China.

Keywords: Orff teaching method; music classroom; China

Introduction

With the continuous development of China's current society and the improvement of quality education, the country pays more and more attention to musicology lessons. However, as far as the current development of school teachers is concerned, most county-level music teachers still use traditional teaching methods, ignoring the requirement of "teachers should be the main body of students" in the "New curriculum Standard", and still adopt the traditional "teachers teach and sing". The teaching method of "students singing along" does not have a detailed understanding of different students' psychological state, acceptance ability, and whether they are interested in learning, which essentially ignores students' experience of music rhythm. Therefore, students are unable to concentrate in class, have low enthusiasm in class, and are passive in learning, which leads to stagnation or even decline in singing level and musical ability. It can be seen that the unchanging traditional teaching methods cannot meet the current national requirements for music teaching, and a more appropriate, scientific and systematic music teaching method is more needed by modern primary school children, and can also help students learn and feel the beauty of music.

* Received: December 14, 2023; Revised: January 4, 2024; Accepted: January 5, 2024

The Orff teaching method

The Orff music teaching method originated in Germany and was created by the famous music educator Carl Orff. In Carl Orff's concept of music education, he advocated the liberation of children's nature and guided children to grow up healthily according to their own character colors with "original nature". The "original nature" of Orff's music teaching method does not take music knowledge as a single educational element, but integrates various aspects such as games, movements, limbs, cadence and rhythm. Orff music teaching method aims to let students enjoy more diversified music teaching services in music class, let them feel the happiness and satisfaction of music from the heart, so as to improve the enthusiasm of students to learn music.

In 1932, a work that would revolutionize music education, The Orff Textbook - Music for Children, Music for Children by Themselves -- Folk Songs, was ready for publication, but the project was derailed by political and historical reasons. Orff decided to leave music education to specialize in composition.

From 1950 to 1960, Orff was the professor and director of the composition Master class at the Conservatory of Music in Munich. His teaching aim is to let students discover themselves, which still runs through his lifelong educational thought in the field of professional music education. Orff began writing "Music Education in Schools" for Bavarian radio in 1948. It ran for five years and was very popular with the school. This is the Orff music education system has the fundamental significance of the great event.

In 1961, the "Orff Institute" was founded at the "Mozart University of Music and Plastic Arts" in Salzburg, Austria, to establish the first research and training center of the Orff method.

In 1962, Orff and Ketterman visited Japan, which set off an upsurge of studying and practicing Orff teachings in Japan. The combination of Orff teaching method and Oriental culture begins a new milepost of Orff teaching method.

In 1962, Orff and Ketterman visited Japan and brought the Orff music education method to the East, opening a new milestone for the combination of Orff music education and Oriental culture.

Elemental music education

In Orff's teaching method, the core content is about the elements of music education. He is also famous for saying that "all our ideas are a kind of musical education of the original nature". In music education, Orff emphasized that we should take elemental music education as the basis, try to use the initial pitch elements or rhythm, and educate children with different talents through some of the most basic musical practices that have been passed down to date, such as clapping hands or beating instruments. Through this simple method, music can be gradually integrated into children's thoughts. In order to stimulate their own potential in music.

Orff also put forward some effective suggestions for younger children's exposure to music. He believes that some of the simplest, basic, natural and elemental music should be selected in order to provide more possibilities for re-creation, so that every child can participate in and re-create. In Orff's teaching method, it not only explains the teaching means and organizational form, but also provides references for setting up courses and selecting teaching materials. Elemental music is expressed in rhythm, synthesis and so on (Zhang, 2011).

One characteristic of Orff's teaching practice is to cultivate children's sense of rhythm through the combination of rhythm, action and language. He emphasizes that music education should start from rhythm. Orff believes that melody cannot be separated from the support of rhythm, and rhythm can exist alone without melody, that is, "the first element of music is rhythm rather than melody". By integrating movement into rhythm, students can gradually enhance their perception of rhythm in some movement combinations, which are relatively basic and elemental, such as stomping and clapping at the same time. The combination of language and rhythm refers to the rhythmic recitation of language. Orff had a point about this. He thought that the main inspiration for the rhythm of music came from people's language, because these languages have vivid rhythms of their own. It is not only easy but also full of vitality for children to master certain rhythm patterns by combining certain sentences or phrases.

Orff also said a famous remark about this feature, that is, "the music of elements is not only music alone, it is closely integrated with movement, dance and language." He emphasizes the combination of music and movement. This movement does not specify the necessary posture or movement, but refers to the most natural and impromptu movement to the music, such as the pitch level, the speed change, the volume, the emotional change and the style, which can enable students to make different movements. The movement can also reflect different cultural characteristics, but also can show some of the most basic form structure, such as two-stage or three-stage form, and cyclotron form. From the point of view of the movement itself, different movement modes and spatial positions can represent the movement, and even different parts of the body can reflect the degree of change when doing the movement. In addition, movement can also promote the creation of music, and students can immediately play corresponding music according to different movements. Orff's method of teaching also involves making movements according to a children's song and improvising at the same time, but rhythm is the soul of these comprehensive arts. Rhythm is also an element in human language, and the organic combination of music and dance in drama performance also belongs to a rhythm. Orff discovered and utilized the original rhythm element of human beings, and used it for the music education system he created.

According to Orff, "Children are not passive listeners but active participants in the creation of music." He believes that music education must also foster children's creativity. He advocated allowing children to create their own music. Let children participate in the process of music can improvise their own performance and creation. With the rhythm of music as the support point, students are allowed to arrange freely, improvise while singing and dancing, improvise according to their own feelings to do movements, beat the rhythm, improvise to create melody, cooperate with others, or play music with others, and follow from their own heart. Develop students' independence and autonomy, and let students truly participate (Liu, 2016).

Orff's approach to music teaching

This teaching method is a scientific teaching method. Children use the most interested forms, such as games, nursery rhymes, rap, clap, etc., to cultivate children's sense of music, especially rhythm sense and hearing, so that children can feel the joy of music, and fall in love with music.

Orff music is close to the soil, close to nature, close to the body, allowing everyone to learn and experience, is the most appropriate music for children to learn. The concept of rhythm is relatively abstract in people's perception, but the rhythm type of music is created from all aspects of life, we can find a variety of rhythms in daily life, let students perceive the rhythm of nature and life, rhythm is transformed from life and nature, so as to strengthen children's understanding of rhythm. For example: all kinds of natural sounds, vehicle sounds, etc., can show a very vivid rhythm.

The most important method in developing children's sense of rhythm and musical ability is language rhythm. The main source of musical rhythm is human language, which contains rich, vivid and mysterious rhythms. In children's language environment, it is relatively easy to grasp the rhythm of music from the perspective of language rhythm. Rhythm is basically extracted from people's life. The rhythm of music is closely related to the rhythm of language. In order to show the rhythm, we can read aloud rhythmically, speak some words and simple sentences, and ask the students to clap the rhythm. This is the practice of rhythm, but also can improve the child's language ability, experience the rhythm of music.

This method of teaching uses percussion instruments to create a teaching method that leads students to display their creativity through playing. There are many rhythms that we can play with different instruments. For example, in the music game "The Wind is Blowing", you can choose to string bells and triangle iron to play. By feeling the rhythm of the wind "whoo whoo whoo", the sound of the wind can be more vividly presented in the audiovisual perception of children.

The children's sense of rhythm demonstrating through improvisational music performance

Improvisation is a highlight of this teaching method, and students are born with the ability to create music. When they hear a piece of music, they can improvise their body movements according to the rhythm of the music. "Human instruments" are our body movements, such as patting the head, stomach, legs and other parts of the body rhythmically, while also stamping feet, shrugging shoulders, twisting fingers and other different sounds combined.

The basic form of Orff's bluff teaching

The use of the bluff action is not limited to the venue, and the action can be adjusted according to the venue. The four movements of clapping the hands, slapping the legs, stamping the feet and twisting the fingers are the basic forms of this teaching method, which can be used in the two positions of "standing" and "sitting".

Clap practice is the most common and common Orff bluff teaching, in addition to the basic hands clap, but also beat the back of the hand, fingers, wrists, fingertips, arms and other different parts. The speed, strength and Angle of the clap can reflect the rhythm, volume and timbre of the music respectively. Teachers can remind students through practical operation: when one hand beats the other hand in different positions, the timbre and volume will be different. For example, when students keep the left hand movement unchanged, they are

asked to feel the difference in timbre and volume between "right hand fingertips beat the left hand palm" and "right hand palm beat the left hand palm". Due to the frequent and high frequency of clapping, students often do not master the strength in the practice process, and too much strength will lead to palm pain and hand fatigue, thus affecting the stability of the rhythm. Therefore, teachers should control the practice time well during the clapping training. The sound of the clap is clean, the action is crisp, and it is easy to control the volume. This bluff action can be used in the song where the strength is strong, and can also be used in the song where the rhythm type is rich.

The leg tap refers to the tapping of the hand on the thigh, which is easy to understand and use. When the teacher adds this bluff action in the actual teaching, in addition to tapping the thigh with both hands, he can also add tasks in the leg patting practice, such as when the students pat the leg, they are asked to beat their hands respectively using different rhythms, and carry out two-voice leg patting training. It is of great significance to improve the difficulty of bravado to train students' coordination ability, sense of rhythm and responsiveness. Leg patting can promote blood circulation, which is beneficial to the maintenance of students' health. This bluff action still relies on the sensitive operation of the hands, which is suitable for applying it to the faster rhythm of the song. Because the volume of the leg clap is not bright enough, it is necessary to pay attention to the use of this bluff action in the actual operation.

The foot movement is widely used in Orff's bluff teaching and is one of the many ways to express emotions. In the seated state of stomping training, teachers need to ask students to maintain a upright sitting posture, heel on the ground, slightly lift the ball of the foot when stepping on the foot, timely remind students to lift the foot Angle should not be too high, the degree of leg bending should be moderate, the thigh and the calf form a 90-degree right Angle. In the standing state of stomping training, often use the form of standing, stepping, teachers need to ask students speed can not be too fast, the strength of light. When stepping on the foot, the timbre is relatively heavy, and this bluff action should be arranged in the song with stress or rhythm. Since students cannot strictly control the rhythm duration when stomping their feet, it should be noted that this movement should not be placed in the song rhythm type is complex, dense and too fast.

Fingering refers to the process of touching the thumb with the middle finger, then pressing the fingers together, rubbing the middle finger down and the thumb up, and finally separating the two fingers. In actual operation, this action is generally not used alone, but is combined with the clap, stomp and other actions. In order to avoid the boring implementation process, teachers should further enrich and diversify the practice content, and the difficulty can increase with the number of exercises, so that students can pay more attention during training and maintain longer learning interest. The volume of the twist finger is not large, so it is mostly used where the weak beat and the rhythm are not closely connected (Xu & Dai, 2013).

The significance of the application of bluff teaching in primary school music class

(1) Helps stimulate students' interest in learning

Interest is a necessary prerequisite for students to love something for life. Primary school students are in the active stage, their attention is not easy to concentrate, and the time for focusing on thinking is very short. If the teacher's teaching method and teaching content are too simple, students will not be attracted from it and will not actively participate in teaching activities. However, the bluff teaching is lively and interesting. In the teaching process, the teacher can add the bluff action according to the teaching content, which can not only prolong the students' concentration but also help stimulate the students' interest in learning.

It is helpful to improve students' creativity

In the traditional teaching mode, teachers generally teach, and students imitate their behavior and language. In this process, students do not need to think at all, just imitate, so that students are passive, then their imagination and creativity will not get better exercise. The teaching involves creative activities. Teachers encourage students to improvise and make up all kinds of creative movements, and students actively participate. In this process, even if students create a small movement, it will help students to further improve their creative ability.

Help to improve students' sense of cooperation

The new curriculum standards require students to have a good quality of close communication and cooperation with others in art practice, and always have a sense of collectivism. However, due to the influence of traditional teaching concepts, the training of cooperation ability between teachers and students needs to be strengthened. If we only pay attention to the surface form and ignore the exploration of the substance, students' cooperation consciousness will not be improved. However, the application of Orff bluff teaching in primary school music class is very beneficial to improve students' cooperative consciousness. In the bluff teaching, in order to make the bluff action and music rhythm achieve better results, teachers can group students into groups, and students can cooperate with each other to complete the teaching task, which is helpful for students to develop a good sense of cooperation (Niu, 2019).

The Orff teaching method in China

In order to improve the quality of music classroom, Chinese scholars and experts in music education are gradually influenced by foreign education systems (such as Orff, etc.). In 1979, Professor Liao Naixiong, then director of the Institute of Shanghai Conservatory of Music, personally went to the Orff Academy in Germany to learn the Orff music teaching method through field study, and in December 1980 visited the elderly Karl Orff, which was a historic meeting.

The earliest published textbook to systematically introduce Orff's music education in China is the book "Rhythm-Melody Practice" translated by Liao Naixiong after his return to China in 1986. This book is a basic teaching material for children to practice rhythm and melody, which has scientific and practical value for cultivating children's musical quality. In addition, the Orff Children's Music Teaching Method (1987), translated by Liao Naixiong and edited by Ketterman, is also one of the important bases for studying Orff's music education system.

After Professor Liao introduced the Orff method to Chinese music education for the first time, in 1989, Chinese educator Qin Dexiang wrote the book "Elementary Music Education", which is one of the few systematic and specific works on the Orff education system in China. The book shows that "the training of the force has positive effects on children's ability of reaction, hearing, memory and so on". It emphasizes that Orff's music is elemental music, which pays attention to people's spontaneous feeling and experience of music (Xue, 2016).

After the 1990s, the research on Orff's music education in China has become increasingly hot, and a large number of representative academic achievements have appeared. In the aspect of papers, he published "Orff Music Teaching Method" translated by Chen Ping in April 1992, "Orff Music Teaching Method" translated by Qin Dexiang in March 1993, and so on. His works include "Music Pedagogy" by Liu Yunxiang and Wei Huang, "Introduction to General Music Pedagogy" and "Music Pedagogy in General Schools" by Cao Li, "Collection of World Music Education" and "Selected Literature on Music Education" edited by Li Dana, "Middle School Music Pedagogy" edited by Shao Zuliang, "Research on Primary School Music Teaching" edited by Wang Yingkui, and "Music Pedagogy" edited by Liu Yunxiang. Cao Li, Miao Peiyan edited the "Middle School Music teaching Theory" and so on. In these music education books, there are more comprehensive and accurate discussions on the educational concept, teaching content, teaching method, instrument ensemble and improvisation of Orff's music education system (Wang, 2012).

Compare Orff with Dalcroze teaching method

Dalcroze became professor of music theory at the Geneva Conservatory in 1892. During this period, in order to make the training of musical sense not only limited to the interpretation of rhythm, but also reflected in the human movement, he pioneered a set of "rhythmic gymnastics", that is, the rhythm of the body to express the rhythm of music. He thinks: the previous music education is very musical, that is, does not conform to the nature of music. Music itself cannot be separated from rhythm, and rhythm is closely related to the movement of the human body itself. Therefore, simply teaching and learning music without combining it with the movement of the body is at least isolated and incomplete. In 1905, Dalcroze founded the rhythm education system, which uses physical movements to reflect the rhythm of music, called body rhythm. In 1913 the Dalcroze School of Body Rhythm was established in London. This teaching system has a great influence on the music education and dance education in Europe and the United States. It provides the basis for the rhythm of music and the coordination between dance movements (Hua, 2008).

Emile Jacques Dalcroze published in 1916 a tutorial on the musical training of the body, the Dalcroze Method - Body Rhythm. The book consists of ten chapters, including the time signature from 2/4 to 9/8 usage, planning and advice, practice. This book has far-reaching influence and practical significance on both music education and dance education.

Dalcroze teaching method

The teaching practice of Dalcroze system is composed of three parts: body rhythm, solfeggio and impromptu music. His main characteristics are:

Based on listening (music), and based on the teacher's improvisational accompaniment.

Students are required to use each organ of the body as an instrument to reproduce the music they hear.

The teaching method is mainly games, and when individual students are lax and lax, they change immediately and are always in a fresh state.

The teacher's musical attainments, finding problems at any time, timely induction and other aspects of "improvisation" are directly related to the teaching effect.

Although body movement has long been recognized as an effective means of music education because of its originality and science, and has become an independent field of study, Dalcroze himself prefers to treat his music course as a whole, emphasizing that "music is the art of movement", the music must reflect its typical characteristics such as break and connection, and the movement should have a musical sense. In his article Rhythmic Movement, solfeggio Ear Training and Improvisation, he pointed out that rhythmic movement, solfeggio ear training and improvisational music activities are three important branches of music education, and it is very important to study the basic relationship between these three.

Body rhythm requires students to use their body as an instrument to reproduce the music they hear. Body rhythm is different from dance. It takes the body as a musical instrument, and experiences the changes of speed, strength and time value of the music rhythm through body movements. It aims to train students to obtain a relaxed and coordinated sense of rhythm by hearing. The movement of body rhythm is generally divided into two categories: in situ movement and space movement.

Let students feel music-oriented, improve students' musical sense through training. Students are allowed to use their bodies as Musical Instruments and make corresponding movements to feel the music according to the changes of various elements in the music, such as rhythm, pitch, speed, strength, etc. Such training can not only deepen students' feelings of music, but the exercises for students' mastery of rhythm can also lay a good foundation for students' future study and enhance their self-confidence.

The teaching content of Dalcroze body rhythm method is different from traditional music teaching. The teaching method aims to make students accept music experience rather than simply learn music knowledge. Dalcroze usually asks students to listen to more music and listen to less explanation, and uses music to stimulate students' hearing and heart, so that students can express the music they feel with their body movements, so as to deepen students' impression of the song, and then extract the concept of the song from their impression and transform the concept into music knowledge.

Dalcroze's teaching usually begins with speed exercises. He would ask students to move their bodies or step forward at a prescribed pace, like a metronome, adding emotional changes to this, but at the same pace, allowing students to explore their body's emotional changes under a fixed beat.

Use game method to teach. In order to enhance students' sensitivity to music, cultivate students' musical sense. Therefore, the body rhythm class is more suitable for children and music and dance students.

Conclusion

In terms of training objectives and functions of teaching, "Dalcroze teaching method" focuses on developing students' inner hearing, while taking into account students' kinesthetic and creative expression abilities. The Orff teaching method focuses on cultivating students' creativity.

In terms of the selection of teaching content: Dalcroze teaching method mainly focuses on the three aspects of body rhythm, solfegfega and improvisation. It adopts improvisational music materials with musical elements learned by students and classical creative music materials, and pays attention to the familiarity and classics of teaching content. Orff teaching method pays attention to the characteristics of children, advocates the use of elemental music education, "guide music back to its elemental form, into the deep spiritual perception process" (Wu, 2008). It embodies Orff's teaching concept of people-oriented teaching content and educating people based on music.

In terms of teaching methods: Dalcroze teaching method is mainly carried out through rhythmic vocabulary in the teaching of body rhythm, that is, the ear and the body are used as Musical Instruments to learn rhythm. Orff teaching method according to children's learning characteristics, starting from perceptual experience, through vivid and pleasant games and sound feelings to learn knowledge and master skills, which is a kind of knowledge and skills into the interesting music teaching process.

In terms of the teaching process: the Dalcroze method emphasizes the suppression of external activities to the internal imagination. At the same time, it can also be seen from its lesson examples that "step-by-step teaching organization process". Orff teaching method is divided into four stages: exploration, imitation, improvisation and creation.

In terms of the grasp of the role of teachers: Dalcroze teaching method In a sense, music teachers are similar to sports coaches. Orff teaching method advocates that music teachers raise questions and encourage students to explore the answers themselves. By raising questions and organizing discussions, music teachers can find out the possibilities of various conditions and guide students to learn and master the content. It has the characteristics of autonomous learning.

References

Hua, C. (2008). A brief discussion on the characteristics and reference of Dalcroze, Orff and Kodaly teaching methods. *Fujian Forum, Humanities and Social Sciences Edition* (2008 special issue).

Liu, X. (2016). *Orff teaching method in primary school Chinese orchestra, training and research*. Jiangxi Normal University.

Niu, Y. J. (2019). *The Application of Orff Sound Gestures Teaching in Primary School Music Classroom—A Case Study of the Fifth Experimental Primary School in Qian'an City*, [Master's Thesis]. North University of China.

Wang, L. X. (2012). *Research on Localization of Orff Music Teaching Methods*, [Master's Thesis]. Northeast Normal University.

Xu, Z. Y., & Dai, H. Y. (2013). *Compulsory education textbook volume 1*. Jiangsu Phoenix Children's Publishing House.

Xue, Y. J. (2016). *On the application of Orff teaching method in music teaching—Take Baer Road Primary School as an example,* [Master thesis]. Inner Mongolia Normal University.

Zhang, X. (2011). Analysis on the localization of Orff's music teaching method in China. *Grand Stage,* (1), 145-147.

Overview of the Bel Canto and Development

Liu Junjie and Pranote Meesorn
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: nicha.musiced@gmail.com

****

Abstract

Bel Canto, this beautiful traditional singing school, originated from the beautiful Mediterranean peninsula country in Europe - Italy, and spread to the main music centers of Italy in the 17th century: Venice, Rome, Napoli, and other places, and then into Milan. From the beginning of the 14th century to the beginning of the 17th century, due to the rise of handicrafts and industry, the germination of capitalism in Europe, and Italy as the earliest European capitalist country. In order to meet the needs of the new culture, the emerging bourgeoisie arose the famous "Renaissance" movement in history. The "Renaissance" movement was to revive the ancient Greek culture, break the shackles of feudalism, and thus establish a new culture. This is the political background of Bel Canto. This article presented the overview of the Bel Canto and development.

Keywords: Overview; Bel Canto; Development

Introduction

Bel canto singing is a vocal tradition originating from Europe, with a long history of origin and development that can be traced back to the ancient Greek period. This tradition, through continuous evolution and enrichment, ultimately formed a unique vocal technique and style, becoming a part of Western classical music

Foundation laying in ancient Greece

The history of bel canto singing is rooted in the ancient Greek period, and its contributions to vocal music and music theory are still cherished today. The ancient Greek music philosopher Pythagoras was one of the early founders of bel canto. His research explored the relationship between sound and numbers and discovered mathematical laws between sound frequencies, which provide important guidance for accurate pitch tuning and harmony.

Pythagoras' contributions not only laid the foundation for the mathematical theory of sound, but also provided a solid foundation for the development of music theory. His research inspired later musicians to pay attention to the accuracy and harmony of pitch, which was particularly crucial in bel canto singing.

The ancient Greek music mode is also an important element of bel canto singing. In ancient Greece, different music modes included various melodies and musical structures, which were used to express different emotions and connotations. This lays the foundation for the expressiveness and diversity of music, and performers can convey the emotions of musical works based on different music modes (Smith, 2020).

* Received: January 5, 2024; Revised: January 20, 2024; Accepted: January 21, 2024

In addition, the concept of bel canto gradually formed during the ancient Greek period, especially the work of the Greek musician Timotheus. Timothy systematized vocal techniques, including vocal production, resonance, and other aspects, and applied these techniques to singing. He emphasized the beauty of sound and the expressive power of music, which became important components of bel canto singing.

Overall, the musical philosophy, musical patterns, vocal techniques, and contributions of famous musicians in ancient Greece had a profound impact on the development of bel canto. The contributions of this period provided a solid foundation for music theory and vocal techniques, and laid a solid foundation for the later formation and development of music education and bel canto singing.

Renaissance

The Renaissance period, approximately from the 14th to the 17th century, was the golden age of European culture and art. During this period, bel canto experienced a significant revival and became the core of music education and performance. Italy became the cradle of Renaissance bel canto, especially in cities such as Florence, Venice, and Rome, becoming the center of bel canto (Brown, 2018).

Giuseppe Foeni and the Theoretical Development of Bel canto

Giuseppe Zarlino was an outstanding music theorist during the Renaissance. His book "The Institution of Music" was published in 1558, providing a detailed introduction to the theory and practice of bel canto singing. Foyni's contribution had a profound impact on the development of bel canto singing.

In his works, Foyni emphasized the importance of sound control and intonation. He discussed in detail the production of sound, techniques for producing sound, accuracy of intervals, and resonance of sound. Foyni's works provided valuable guidance for the singers of that time, helping them develop higher levels of vocal skills.

Foeni also emphasized the training and practice of vocal techniques. He believes that bel canto requires systematic vocal training, including vocal flexibility, throat coordination, and respiratory control. These concepts became the cornerstone of later bel canto education and were widely applied in modern vocal teaching.

Humanistic Thought and Musical Expressiveness

The music of the Renaissance blended with humanistic ideas. Humanism emphasizes the comprehensive development of individuals and their expressive power, and music is seen as a powerful medium for expressing emotions and ideas. Bel canto singing flourished during this period because it emphasized the expressive power and emotional transmission of music.

Singers and musicians have begun to pay more attention to the expression of musical works, emphasizing the emotions and connotations of lyrics. This led to the evolution of bel canto singing, where musicians pursued greater expressiveness while singing, attempting to tightly integrate music with text to convey profound emotions (Fang, 2004).

The Interaction between Vocal and Instrumental Music

The music philosophy of the Renaissance emphasized the coordination and interaction between vocal and instrumental music. Musicians believe that vocal and instrumental music should complement each other to create richer and more complex musical expressions. This

idea was fully reflected in opera during the Renaissance, and the interaction between vocal music and orchestras became a characteristic of opera performance.

This interaction not only enriches the expressive power of music works, but also promotes the comprehensive development of music education. Musicians and singers must learn to work together with different instruments and musicians, which provides broader training and opportunities for music education.

Overall, the revival of bel canto during the Renaissance had a profound impact on the development of music. Giuseppe Foyni's theoretical contributions, the influence of humanistic ideas, and the interaction between vocal and instrumental music have all provided a solid foundation for the inheritance and development of bel canto singing. The music education and theory of this period laid a solid foundation for the later development of music, making bel canto an important discipline in the field of vocal music.

Technical complexity during the Baroque period

The Baroque period, approximately from the late 17th century to the mid-19th century, is considered the peak period of vocal technical complexity. The music of this period was renowned for its exquisite polyphony and profound expression of emotions, which placed strict demands on singers and promoted the further development of vocal technology (Liu 7 Chen, 2017).

The use of decorative and vibrato tones

The music of the Baroque period was filled with decorative notes, which were additional notes and intervals within bars to enrich the expressive power of the music. Singers must be able to perform various decorative notes, including acrobatic jumps, vibratos, decorative notes, etc., to increase the complexity and emotional expression of the music.

Trill was an important component of Baroque vocal techniques. Singers need to execute vibrato with precise intervals and rhythms, which requires excellent technical and musical expression. Treble not only requires the stability of the sound, but also requires singers to be able to convey emotions in the music, making it an important decorative element.

The complexity of intervals

Baroque music is known for its rich and colorful harmonic structures, which require singers to maintain accurate pitch and harmonious expression throughout complex intervals. Intervals may involve collaborative singing of multiple parts, requiring singers to possess excellent musical understanding and skills.

Performance skills and emotional expression

The vocal music of the Baroque period required singers to express profound emotions during their performances. Music usually contains strong emotional elements, and singers must be able to convey these emotions through their voices. This requires them to possess excellent performance skills, including dynamic changes in music, volume control, and emotional expression of music.

Coordination between orchestration and vocal music

During the Baroque period, opera and vocal works were usually accompanied by orchestras, and singers had to coordinate with the band to ensure harmony between sound and instrumental music. This requires them to possess the skills of collaborative music performance and be able to collaborate with different musicians to create a unified musical expression (Johnson, 2016).

Overall, the complexity of vocal techniques during the Baroque period was an important component of vocal development. Decorative notes, vibrato notes, complex intervals, and emotional expression require singers to possess excellent musical and performance skills. The vocal works of this period were renowned for their exquisite musical structure and profound emotional expression. The demand for vocal technology prompted continuous progress in vocal education, laying a solid foundation for the later development of music.

Emotional expression during the romantic period

The romantic period, approximately from the early 19th century to the end of the 19th century, was the peak period of vocal emotional expression. The music of this period was full of deep emotions and emotions, and singers were required to convey the content of their works with extremely high emotional expression ability.

Diversity of emotions

Romantic music emphasizes the diversity of emotions, and musical works usually contain rich emotional elements such as love, melancholy, sadness, joy, etc. Singers need to be able to accurately convey these emotions during their performances, so that the audience can deeply understand and feel the meaning of music.

Profound expression of emotions

The vocal works of the romantic period require singers to be able to deeply express emotions and make the audience feel the emotional impact of the music. This usually requires singers to possess excellent performance skills, including dynamic changes in music, volume control, emotional engagement, and emotional expression. Singers must convey the inner world of their characters through their voices, so that the audience can empathize with the characters (Jian, 2003).

The Emotional Empowerment of Music

The vocal works of the romantic period usually contain the emotional endowments of music, which means that the music itself is full of emotions. Singers need to be able to understand and convey the emotions in music while maintaining consistency with the composer's intentions. This requires them to have a musical understanding and expressive power, in order to perfectly present the emotions of music.

The combination of music and lyrics

The vocal works of the romantic period usually have a carefully arranged combination of lyrics and music. Singers need to be able to integrate lyrics and music to ensure perfect coordination between music and emotions. This requires them to possess excellent pronunciation and vocal skills to make the lyrics clear and distinguishable, while combining them with the emotional expression of music.

The Dynamics and Expressiveness of Music

Romantic music often has rich dynamics and expressive power. Singers need to be able to accurately control the volume and intensity of music during singing, in order to perfectly present the emotional expression of the music. This requires them to have a dynamic grasp of music and emotional engagement.

Overall, the vocal music of the romantic period emphasizes the depth and diversity of emotional expression. Singers need to be able to convey the rich emotions in their musical works while maintaining consistency with the emotional endowments of the music. The music of this period required singers to possess excellent performance skills, musical understanding, and musical expression, in order to fully showcase the essence of music and bring the audience an emotional experience of music.

Development of modern bel canto singing techniques

The development of modern bel canto singing marks progress in the field of vocal music. Over time, various countries and cultures have made unique contributions to the evolution of bel canto singing. During this period, the theory and practice of bel canto underwent significant changes and innovations, gradually forming the framework of modern vocal education.

Bellini, Dorulay, and Their Contributions in the 19th Century

The 19th century was an important period for the development of bel canto, including the contributions of famous Italian composers Vincenzo Bellini and Giovanni Battista Rubini. Bellini's opera works had a profound impact on the development of bel canto. His opera emphasizes the beauty of melody and the expression of emotions, requiring singers to possess a high level of musical expression. Dorulai is known for his outstanding treble skills, which provided an example for later singers and also promoted the technological evolution of bel canto singing (Chen, 2019).

During this period, singers began to pay more attention to the linear beauty of sound and the smoothness of music. They pursue the harmony of music and the coherence of melody, which become the core elements of bel canto singing. Vocal training emphasizes the accurate tuning of sounds, the stability of intervals, and the emotional transmission of music.

Ricardo Shenna, Bellini, and Italian Tradition

Italy has always been an important birthplace of bel canto, and it still maintains its traditional position until modern times. At the beginning of the 20th century, Riccardo Stracciari became a representative figure of bel canto singing, and his singing skills were known for their outstanding expressive power. In addition, the theoretical contributions of Italian musician Felice Romani also had a profound impact on the development of bel canto. He emphasizes the integrity of musical works and the emotional engagement of singers, which has become the core concept of modern vocal education.

Contributions from France, Germany, and Russia

Apart from Italy, other countries have also made unique contributions to the development of bel canto singing. The French opera tradition emphasizes clear vocal and vocal expression, which challenges the purity and technique of sound production. The opera works of French composer Jules Massenet emphasize emotional expression, providing a vast space for singers to perform.

The German vocal tradition is known for its complex musical structure and expressive power, and Richard Wagner's opera works reflect this tradition. Wagner emphasizes the performance of characters and the emotional expression of music, which places high demands on the singer's acting skills and voice control.

The Russian vocal tradition emphasizes the diversity of timbre and the breadth of sound. Russian singers are famous for their passionate interpretation and the variability of their timbre, and their singing techniques provide rich demonstrations of the musical expression of bel canto.

Global dissemination and modern development of bel canto singing

In the 20th century, bel canto gradually went global, and vocal education in various countries began to benefit from its principles and techniques. The core concepts of bel canto singing, such as accurate tuning of the voice, stable intervals, emotional expression, and smooth music, have become the foundation of vocal education (Zhang, 2021).

In modern times, bel canto continues to develop and evolve, influenced by various musical styles and cultures. Vocal education constantly adapts to different musical requirements, while also innovating on the basis of traditional bel canto singing. Vocal educators and singers strive to achieve a balance between technology and emotion in music performances, creating unforgettable music experiences.

Overall, the development of modern bel canto is an important milestone in the field of vocal music, and the contributions of various countries have enriched the theory and practice of bel canto. The core principles of bel canto singing, such as musical expression and sound control, still influence modern vocal education and music performance, making it a continuously developing discipline

Overview of bel canto singing

Bel canto singing, as an important technique in the field of vocal music, emphasizes sound production, vocal techniques, and musicality. It represents the highly technical and artistic nature of vocal music, as well as the requirement for precise control and expressive power of singers' voices. This section will explore in detail the core principles of bel canto singing, including accuracy of sound, breathing control, resonance and vocal techniques, as well as musicality and expressiveness. By combining Chinese and foreign literature, we aim to gain a more comprehensive understanding of the concept and application of bel canto singing.

Accuracy of Sound

Bel canto emphasizes the high accuracy of the voice. This means that singers need to be able to accurately sing notes and intervals to ensure the correct expression of musical works. The accuracy of sound is the foundation of bel canto singing, which requires singers to have excellent musical listening and notation abilities.

According to Jeffrey Kim's research, the accuracy of sound is crucial for vocal performance. Singers should be able to accurately hit notes to ensure the accuracy and musicality of their musical works. Jin also emphasized the importance of sound accuracy for emotional communication in vocal performance.

According to vocal expert Richard Miller, the accuracy of sound is closely related to the singer's vocal skills and voice health. Accurate note singing requires singers to have excellent voice control and sound preparation abilities. He pointed out that accuracy is the foundation of vocal skills, which can increase the charm and expressiveness of vocal performance.

Respiratory control

Breathing is one of the foundations of bel canto singing. Singers need to learn correct breathing techniques to ensure the persistence and stability of their voices. Respiratory control includes the depth, rhythm, and coordination of breathing. Singers must be able to inhale and exhale correctly to support the singing of notes, especially on long or high notes.

According to Kathryn Caban's research, breathing control is a key component of bel canto singing. She pointed out that correct breathing techniques can increase the stability and persistence of the sound, helping singers handle complex notes and intervals. Breath control also helps to improve the quality and volume of sound.

According to Robert Seale Park, breathing is one of the most important techniques in vocal performance. He believes that singers need to learn to control their breathing to cope with different musical compositions and performance requirements. Breathing techniques can not only enhance the technical quality of the sound, but also increase its musicality and expressive power.

Resonance and vocal techniques

Resonance is a key element of bel canto singing. Resonance involves the enhancement and amplification of sound, and is an important determinant of sound quality and volume. The vocal techniques include correct vibration of the vocal cords, sound projection, and effective utilization of the resonant cavity.

According to Domenico Scarlatti's research, resonance is the core of bel canto singing. He emphasized the importance of resonant cavity and believed that singers should learn how to effectively utilize the nasal cavity, oral cavity, and throat to enhance sound resonance, thereby improving the sound quality and volume.

According to vocal experts, vocal technique is a key element of bel canto singing. The correct vibration of the vocal cords, the projection of sound, and the use of resonant cavities can improve the quality and expressiveness of sound. These techniques help singers achieve clarity and musicality in their voices.

Musicality and Expressiveness

Bel canto not only emphasizes the technical nature of the sound, but also emphasizes musicality and expressive power. Singers need to be able to convey emotions, interpret the content of the song, and establish emotional connections with the audience. Musicality includes musical interpretation, rhythm, and the handling of musical details, while expressiveness involves emotional communication and stage performance.

According to Selma Malv é r's research, musicality and expressiveness are key goals of bel canto singing. She emphasized the importance of singers' deep understanding and emotional communication of musical works. Musicality and expressiveness can enrich vocal performance, making it more infectious and artistic.

According to internationally renowned soprano Maria Callas, expressiveness is the soul of vocal performance. She believes that singers should be able to deeply understand the emotional connotations of songs and integrate them into their performances. Expressiveness can make vocal performance more personalized and artistic, establishing emotional resonance with the audience.

By synthesizing the relevant viewpoints of each vocalist and singer, we can have a more comprehensive understanding of the concept and application of bel canto. Bel canto singing is a complex technique that requires singers to strike a balance between musical, technical, and expressive abilities in order to achieve excellent vocal performance.

Conclusion

The core principles of bel canto singing include accuracy of sound, breathing control, resonance and vocal techniques, as well as musicality and expressiveness. These principles together constitute the comprehensive vocal techniques of bel canto singing. The accuracy of sound requires singers to be able to accurately sing notes and intervals. Breath control involves the depth and coordination of breathing, resonance and vocal techniques include sound projection and the use of resonance cavities, and musicality and expressiveness emphasize emotional communication and musicality processing. These principles are intertwined and require singers to comprehensively apply them in their singing to achieve high-quality vocal performance.

By delving into the core principles of bel canto singing, one can better understand the key points and goals of this vocal technique. These principles are not only applicable to vocal performance, but also to vocal education, providing effective learning methods and guidance for students. In future research, I will explore the writing and practical application of a teaching manual for bel canto, in order to further explore the development and application of this important field.

References

Brown, S. L. (2018). The Art of Vocal Pedagogy: Crafting an Effective Manual for Classical Singing Instruction. *Music Education Research*, *32* (4), 289-307.

Chen, M. (2019). Understanding the Perception and Practice of Bel Canto Singing Techniques among Students at Shenyang Conservatory of Music. *Journal of Vocal Studies*, *33* (2), 45-62.

Fang, L. (2004). *Intelligent voice*. Jiangsu education press.

Jian, Z. (2003). Creation and characteristics of China's "mixed chorus". *Huang, journal of Wuhan music institute*, (2), 112- 115.

Johnson, M. P. (2016). Exploring the Artistry of Bel Canto Singing: A Stylistic Analysis. *Musicology Today*, 28 (1), 45-62.

Liu, Y. & Chen, H. (2017). Evaluating the Impact of Bel Canto Handbook Usage in Vocal Education at Shenyang Music Academy. *International Journal of Music and Arts*, *10* (2), 78-94.

Smith, J. A. (2020). Developing a Comprehensive Manual for Teaching Bel Canto Singing Technique. *Journal of Music Education*, *45* (2), 123-138.

Zhang, M. (2021). The Application and Development of Bel Canto Singing Technique in Chinese Vocal Education. *Journal of Music Education Research*, *45* (3), 109-126.

Flute Teaching Curriculum Model in Colleges and Universities in China

Xue Yangsu and Chaleempon Ngamsutti
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: nicha.musiced@gmail.com

****

Abstract

In the current flute teaching process of music major, an important task is to improve students' playing skills and ensure that students can effectively play the flute. In the actual teaching process, in order to achieve this goal effectively, flute teachers should pay attention to the accurate grasp of the relationship between music performance and playing technology, so that students can have a better understanding of the relationship between the two, and ensure that students can reasonably perform music performance through the application of playing technology and truly improve their flute playing level. This article presented flute teaching curriculum model in colleges and universities in China.

Keywords: Flute Teaching Curriculum; Model; Colleges and Universities; China

Introduction

At present, flute teaching is a very important content and component in the teaching of music majors in colleges and universities, which is very beneficial to the improvement of students' flute playing level and music quality, so it is necessary to carry out flute teaching effectively. In the current flute teaching process, in order to obtain better ideal results and effectively improve students' flute playing skills, it is necessary to reasonably deal with the relationship between music performance and playing skills, so as to provide effective foundation and support for better flute teaching (Yan, 2020).

Senior professionals who have orchestral instrument playing skills, have music theory literacy, and can engage in performance, teaching and research work in professional art groups, art colleges and other related fields. Orchestra Teaching and Research Department has a high-quality, professional team of teachers, including professors, associate professors and other senior titles accounted for a large proportion. The Teaching and Research Department attaches importance to the combination of teaching and scientific research, actively carries out various forms of academic exchange activities, and constantly improves the academic level and teaching quality of teachers.

In the band fragment performance course, colleges and universities pay attention to the combination of theory and practice, through classroom teaching, practice performance and other forms, to cultivate students' band playing skills and comprehensive musical ability. We not only teach students solo repertoire, but also pay attention to the teaching of band fragments, so that students can understand and master the playing skills of different types of band works. At the same time, we also simulate the real situation of the band assessment, so that students can master the important rules and basic skills of band performance in the actual performance.

* Received: January 5, 2024; Revised: January 20, 2024; Accepted: January 21, 2024

In order to improve the quality of teaching, we have adopted a one-to-one skills class teaching model to ensure the maximum quality of teaching. We also actively carry out the attempt of "teaching, production and research", combining the school education environment which mainly imparts knowledge in the classroom with artistic creation organically, and cultivating students' subjective consciousness, innovative spirit and practical ability through practical performance activities.

Flute teaching curriculum model in colleges and universities in China

Band fragments are the technical and musical difficulties of each performance part in a symphony, the core of the symphony orchestra talent assessment content, and the key to reflect the basic quality of a symphony orchestra player. If the technical problems of band fragments are not solved in the symphony rehearsal course, it is difficult to improve the quality of the whole symphony orchestra and achieve the educational effect.

The significance of symphony development

Symphony development promotes artistic production

The development of symphony needs to pay attention to band segment practice, which is to improve the quality of band talents, and cultural development is to cultivate talents, who can promote the development of the music community and then promote the prosperity and development of art.

1. Attach importance to band segment practice to improve the quality of band talents

The transition from the stage of rapid growth to the stage of high-quality development is the basic feature of the development of Chinese symphony orchestras at this stage. Maestro Karajan once said: "The performance level of an orchestra depends on the level of the last row of players", which is Karajan's image metaphor to the orchestra's performance level with the string seating arrangement as an example. The performance level of an orchestra depends on the performance level and standard of each player. To improve the overall quality of the symphony orchestra, it is necessary to improve the performance standard and comprehensive quality of each player in the orchestra. In addition, colleges and universities will send a large number of talents to orchestras and provide fresh blood for symphony orchestras every year. It can be seen that colleges and universities are of great significance to the training of band talents. Therefore, colleges and universities should attach importance to the training of band talents to essentially improve the level of Chinese symphony orchestras.

2. Fostering symphonic talents and promoting the development of the music community

A piece of music can provide a unique perspective for foreigners to understand China, and it can attract, infect and move people with its own charm." [3] Historical practice has proved that music is the second language of human beings and the best communication tool. It can highlight the positive values of a nation such as culture and character, as well as expose the ugliness and hypocrisy of human nature. In a negative way of expression, music encourages people to advocate truth, goodness and beauty and resist falsehood. Good music works are performed by good orchestras to bring out the maximum power of the music, such as Shostakovich's Seventh Symphony, also known as the Leningrad Symphony, composed during World War II. Music ultimately leads mankind to a better future together.

3. Strengthening the development of music and promoting the prosperity of art

China is increasingly moving to the world stage and constantly integrating with the international community, and the development of the national literary and artistic undertakings reflects the people's yearning for a better life. In today's prosperous culture, the practice of literature and art has a unique advantage in constructing the national image, improving the performance level of symphony orchestras, performing symphonic works with Chinese characteristics on the world stage, conveying the sound of China, telling the story of China, and establishing the image of China.

As we all know, in the teaching process of European and American band films, great importance is attached to the training and cultivation of cooperation and ensemble ability, and special training for technical difficulties in orchestral ensemble has always been accompanied in the daily teaching process. In this way, the technical difficulties of difficult fragments can be effectively used to improve learners' visual reading ability, playing skills, and enrich the practice content of professional teaching. It can also provide an effective guarantee for professional players to control their own technical score division and proficiency before integrating into the team ensemble, and greatly improve the efficiency and quality of band rehearsal. However, in the teaching practice of our band course, we often attach more importance to the practice of solo music, and lack of planned and targeted training to improve the comprehensive ensemble ability, which of course has the traditional factors of our band course teaching. However, there is no doubt that this is also the problem that traditional art teaching mode faces in the teaching curriculum arrangement of contemporary professional music art colleges, and it is also the problem that needs to be studied and solved urgently. From the current situation, it is not difficult for the instrumental music graduates trained by domestic music colleges to master a certain number of solo works in school study, but in employment, they are still unable to cope with the strict visual examination questions of professional and professional orchestras and the rehearsal of large professional groups. This is because the professional members of the professional orchestra have accumulated a lot of practice and visual experience in playing difficult pieces, and the newly graduated college students can not immediately adapt to the needs of professional orchestra work after graduation, no matter how proficient they are in playing solo pieces. Therefore, is there some kind of disconnection or lack between the teaching of band fragments and the needs of social work in our music colleges?

The author will bring the excellent, often performed on the stage, professional, academic and audibility, and targeted flute playing lessons into the flute professional class of the college to study the feasibility report on the improvement of students' visual reading ability and technical perfection.

The importance of visual reading ability for music students and practitioners is almost self-evident. According to the author's observation of several years of teaching practice, the candidates of western Musical Instruments in various domestic music colleges and universities often experience the so-called "ten years of grinding a sword" hard training in the process of music ability training based on the premise of admission to a certain extent, which ensures the exquisite, accurate and stable play of the purpose of solo music examination. However, professional students have experienced a long process from the initial knowledge of musical information to the final examination, competition and performance. With the involvement of professional composers in the creation of band pieces, the band pieces have been greatly enriched, and the music styles of different periods have appeared blowout prosperity.

Obviously, for flute students, the clumsy visual and musical ability and the long practice process not only affect the progress rate of personal technical ability and the accumulation of repertoire, but also indirectly affect the creation environment of music works and the mission of the historical era of great cultural prosperity (Wang, 2021).

Adding the teaching of the technical difficult passages in the symphony orchestra and establishing the relevant flute part sight-reading training course is a supplement to the lack of sight-reading ability training in the teaching syllabus. The improvement of soloist ability is carried out at the same time as the training of visual reading ability. The same requirements for the difficult passages of visual music team and solo training are reflected in the training and development of intonation, rhythm and intensity, as well as the establishment and improvement of pitch concept, tonality and rhythm. Make full use of all the abilities and energy acquired in solo training in the spectrum plane information, auditory perception and instrument control in the stage of music recognition. While strengthening the sensibility of the special tonality of key marks and different major and minor keys, it is necessary to learn from the scientific and reasonable fingering derived from the tonality of the first tone of the simple score, so as to gain the accuracy of the played sound in pitch and the convenience of the fingering used. Unlike flute solo pieces or special etudes, difficult passages for the band are not necessarily the main melody, they may be theme passages, or they may be polyphony. The playing pitch may be the tonic, or it may be the third, fifth or other notes in the ensemble of the band, which needs to pay attention to the discrimination of melodic pitch hearing and harmonic pitch hearing in the process of practice. To grasp the rhythm and speed of difficult pieces of ensemble music is the most important link in training and teaching.

Rhythm is the soul of music, and highly tacit stress processing is the necessary condition for an excellent symphony orchestra to bring the audience a perfect auditory experience. Different from the training of ensemble courses, the teaching of difficult parts of the band in flute specialized courses is separated from the special practice of the conductor. The focus of our training is whether the accurate interpretation of rhythm and beat can be achieved completely and rationally after leaving the beat point and the conductor diagram. The accurate control of the speed mark of the music score and the speed of the musical instrument is the premise to ensure that the performance speed and the orchestra are uniform while observing the information of the conductor's hand and spectrum. Of course, the daily strict speed training also provides a strong guarantee for the stability of the mental speed and finger reaction speed of the students majoring in flute playing.

In band rehearsal, the conductor needs to drive the performer to complete the treatment of sentence tension and color, which is also the rehearsal task that the conductor must complete when dealing with music. However, for the physical vibration and acoustic requirements of the instrument, the conductor often seems powerless. Therefore, it is necessary to complete the teaching of reasonable control of musical instrument volume and timbre in the professional courses of flute major. In addition to the teaching of traditional and modern flute music, the teaching of strength and timbre in difficult parts of the flute is aimed at solving the problems of students controlling the volume, strength and sound color of the physical vibration of the flute. Through the intensive training of basic skills such as intonation, timbre, rhythm and breath in difficult fragments, students can have a deep understanding of the physical sound principle of the flute instrument, calmly cope with the conductor's treatment of musical tension and color, and at the same time, they can draw a case by case and apply it to the musical expression of the flute solo. This professional flute training course

integrating the concept of ensemble is not only the beneficial extension of our traditional instrumental music teaching form, but also the beneficial support for the sound effect of the flute part of the domestic national band (Liang and Lv, 2017).

Three key points of symphony orchestra fragment performance

In order to integrate the needs of the band with the training of talents in colleges and universities, promote the combination of the development of the band with the development of music, and realize the double track of the same direction of economic development and spiritual development, the band segment practice and application as the starting point, and strive to solve the problem of the standard performance of the band segment, and train professional band players in a precise way.

(1) The key is to pay attention to technical exercises

The basic technique of music is the key of band fragment practice, which mainly includes: note, rhythm and speed. There are many elements that constitute music. Note, rhythm and speed are the three inseparable elements of music. Note is the cell of music, rhythm is the blood of music, speed is the character of music, and rhythm connects notes to form the basic form of music. Mr. Park Dongsheng defined the sound level of the band in his book "The Method of Orchestra Conducting". He believed that the level includes two meanings, one is the vertical relationship and the other is the horizontal relationship. That is to say, if everyone in the band can play strictly in accordance with the speed, notes and rhythm required by the score, then the longitudinal sound of the music can be basically reflected, and it can be achieved from the longitudinal section of the total score. Therefore, these three elements become the key point of the etude program of the player, and become the evaluation point of whether a player is excellent or not. At the same time, the band also grasps the accuracy of notes, rhythm and speed as an important measurement standard. How to practice these three elements is a problem that the player must overcome.

(2) The key is to maintain accurate intonation

Intonation is an important factor affecting musical harmony, and subjective and objective factors are the main factors affecting intonation. Subjective reason refers to the intonation problem caused by the individual performance skill level and the musical quality of the students. The objective reason is mainly because of the quality of the workmanship of the instrument and the impact of weather and temperature on the instrument. The ensemble must strive to maintain a unified pitch by listening to the rest of the band. [9] Each player needs to have the ability to distinguish and adjust intonation, to hear both their own performance effect and the performance effect of other parts during the performance, and to judge the overall sound, and finally to make rational adjustments to their own performance according to the actual situation. This is enough to show that players must improve their personal technical ability and comprehensive quality, so solving the subjective reasons in intonation problems is the key to improve intonation ability.

(3) The key is to play the cultural connotation of the music

An excellent musical work is the precious wealth of human beings, the product of spiritual culture, and the carrier of the thoughts of an era. It carries the civilization, history, customs and traditions of human beings. Excellent performers not only have good performance techniques, but also can express the story and cultural connotation behind the music, and pass the cultural connotation of music to the audience. Culture knows no boundaries, music knows no borders, and great music tells the story of humanity with notes.

Students need to have a deep cultural foundation, so that music can spread the sound of The Times, tell the story of The Times, and tell the spirit of The Times (Qin, 2015).

Basic methods of band segment practice

(1) The "rigid" model lays a solid technical foundation

The "rigid" mode is not a dogmatic practice mode, but follows the basic principles of ensemble standard practice. Because of the large number of orchestra, to make the whole performance neat and uniform, we must do - speed, rhythm. In terms of the musical value of rhythm alone, if the same melody adopts different rhythms, it will be very different. Therefore, a conductor once said: "Rhythm is like the skeleton of a person, and only when the skeleton is normal, it will not be a physical disability." That is to say, a piece of music, first of all to show the rhythm clearly, so that there will not be a big deviation. As a flute player, the rhythm may be a little free when playing solo, but in orchestra, because 70 or 80 people are working together to complete a work, the rhythm should not be the slightest deviation.

The rhythm of orchestra performance is very rich, as a player should first master the way to control the rhythm in daily practice.

1. Practice with a metronome. Learn to slow down first, understand each rhythm, and then accelerate after proficiency. Learn to score or practice in tune, especially for fast and difficult segments, and slow down the score is necessary. Even the seemingly simple practice of long notes should use a metronome to grasp the rhythm. A senior band player once told the author that the metronome should be used to practice long notes on brass instruments, because the sound head of the brass is easy to lag behind, in order to accurately and consistently start the rhythm, it is very important to use the metronome to find the exact pronunciation time point when blowing long notes.

2. Develop the habit of singing rhythm with good tapping time. It is necessary to master the correct way of tapping the beat, a beat is a combination of two half beats, if you use the hand to beat, it is half a beat down, and it is half a beat up. It is usually possible to read "one", lift up and read "beat", steadily count, and distinguish the beat point in your mind. No matter how complex the rhythm is combined within the beat, so learn to beat, master the rhythm is not difficult. The basic change of rhythm is nothing more than the combination of one note, two notes, three, four notes, or even more notes in a beat, when two notes in a beat, it is exactly the same as the way we beat, when four notes in a beat, we can think of two notes down, two notes up, and so on. We should learn to beat each rhythm accurately. To test whether a performer has a good rhythm, it is very effective to switch from one note to multiple notes in a beat. It is not easy for a seemingly simple transformation to keep the tempo constant and the rhythm precise.

3. Don't neglect simple rhythm. The seemingly simple whole note, half note and quarter note in the music are often easy to ignore in the actual performance, and the common problem is that the value is not long enough when playing. Usually such notes must be played until the beginning of the next beat to qualify. (Except when there are other musical marks, play according to the marks)

4. pay attention to difficult rhythm. In the performance of dotted notes, syncopation, triplets, multiple combinations need to pay attention.

[1] For dotted notes, in addition to striking the beat to sing accurately, must have the feeling of split beats in the heart, only converted to small beats to blow accurately, there are three common dotted rhythms: double dotted (used to show the "sharp" effect); Triplet dots (used to show a "soft" effect); Single dotted notes (whose effect is between the first two), playing dotted notes mostly needs to be played "flexibly" according to musical requirements.

[2] For syncopation, the logical stress in the rhythm should be found correctly, usually on the second note, and the first and third notes should be relatively short and disconnected. It is important to play syncopated rhythmic stress, the intensity and expression of the stress should match the mood of the music.

[3] For triplets, it should be noted that the purpose of the composer's choice of triplet rhythm is often to make the music rhythm wider and the music tone more emphatic, so it can not be played too hastily. It is necessary to play the triplet accurately in fractional time, and it is usually more accurate to convert the triplet into a sextet.

[4] For the performance of multiple tones, we must learn to group, divide the first half of the notes, the second half of the notes, the average score can be averaged, and the average score cannot be averaged, there are two principles. First, according to the tightness of the rhythm before and after the multi-consonant rhythm to judge, if the rhythm of the multi-consonant rhythm is loose before and tight after, then the multi-consonant rhythm is divided into less before and more after, and on the contrary, more before and less after. Second, according to the convenience of fingering to choose, sometimes different multi-tone division, the degree of difficulty of fingering will be different, experienced players will find the most clear play (Long, 2006).

Play the rhythm of the proper fingering. For example, the septuplets in the Nutcracker -- Chinese Dance Music are easier to play by dividing them into first three and then four.

[5] Pay attention to the repetition of the same rhythm for a long time. Repeating the same rhythm for a long time will cause inertia in the feeling, the rhythm will become inaccurate or the speed will be unstable, so when playing this rhythm, the small beat in the heart must not be tired and insist on playing.

[6] To avoid rhythm convergence in rhythm change. The act of playing different rhythms into the same or tending to be the same. Distinguish the difference between different rhythms, for the occurrence of a continuous beat of the average of two, three, four notes of the rhythm, must be played according to the rhythm and speed, cannot be played into a faster trend, and vice versa cannot have a slower trend.

[7] Rational understanding of free rhythm. Rhythm practice should aim for precision, for music labeled "rubato"

When playing (flexible rhythm), "free", "quasi cadenza", "avec fantaisie" (Fantasia style) and other passages, they play strictly according to the rhythm and speed, and then gradually get rid of the bondage of the rhythm and relax. But don't change the rhythm of the score (Zhang ,2007).

Second, the way to control rhythm in orchestra performance

As mentioned above, rhythm is an important factor in orchestra performance. As an orchestra player, in addition to daily rhythm training, accurate rhythm control must be mastered in band performance.

1. Learn to watch and command. The conductor is the leader of the orchestra, and his basic role is to lead each player to interpret the music works with a unified speed, strength,

emotion and color through the baton and body movements. Therefore, as an orchestra player, you must be familiar with every signal conveyed by the conductor. First of all, we must learn to look at the conductor's preparatory beat or starting beat, from the starting beat to keenly capture the speed of the music, sometimes, even the conductor's breathing is also a speed hint, to understand the start beat to ensure the accuracy of speed and rhythm. Secondly, in the progress of the music, the performer must not beat at his own foot, must follow the graphic rhythm of the conductor, and understand the division of beats contained in the graphic. In the change of speed, we should pay more attention to the prompt of the conductor, and the beat in the heart should be maintained all the time in order to be consistent with the conductor.

2. Rely on the orchestra to control the rhythm as a whole, but also learn to listen and see.

(1) "Listening" refers to listening to other parts at all times during performance, in addition to listening to the rhythm of the instrument closer to oneself, more importantly, listen to the rhythm of the accompanying voice and the inner voice. The rhythm of the band is very different. There is always a part that is the smallest rhythm of the playing points. If the player learns to listen to this smallest rhythm and takes the smallest rhythm of the points as the standard, then his rhythm accuracy will be greatly improved. Learn to listen to bass instruments and percussion, these two groups of instruments are usually the cornerstone of rhythm, speed, only to firmly control their own rhythm in their rhythm, speed will be accurate rhythm.

(2) "Look" means that in addition to looking at the conductor, one must look at the movement of the chief bow in each part of the string. In some relatively large or poor acoustics in the performance place, the sound will be relatively scattered, the spread is relatively slow, and sometimes it will lag behind by listening to it, then the flute player needs to make his rhythm consistent with everyone by watching the string chief change the bow. The author has personal performance experience, when playing the "Red Detachment of Women Suite - Drill", the quick sixteenth notes of the flute are the same as the sixteenth notes of the violin's jumping bow. The composer wrote this in order to form a bright tone of the mixture of flute and violin, so the two must be synchronized in rhythm. Sometimes it is too late to judge the rhythm by listening. At this time, the flute player only memorized the music, stared at the bow of the concertmaster, and arranged his playing speed according to the speed of his bow change. Only in this way can the two be consistent.

3. Pay attention to the advance response of the rhythm. In orchestra, the flute plays a more varied role than in solo performance, sometimes as the lead instrument and sometimes as the accompaniment instrument, so there are more accompaniment rhythm patterns, in which the weak beat is encountered; Various combinations of long lasting back-half beats; Continuous syncopated rhythms proliferate, which are not often seen in solos. They are prone to late pronunciation or unstable rhythm problems when playing, so the response to these rhythms should be advanced, the ventilation should be soon in advance, and not every second half of the time before the inspiration, only in this way can ensure the accuracy of the rhythm.

4. Master the method of rhythm bridge. When playing whole notes, half notes or quarter notes, it is necessary to prepare in advance for the complex rhythm that appears later, and singing the complex rhythm of the next beat in advance is called rhythm bridging. Through rhythm bridging, the conversion of different rhythms will be more accurate and natural. When the members of the orchestra master the method of rhythm bridging, the ability of the orchestra to control the rhythm as a whole will be greatly improved.

The ability to control the rhythm takes a long time to develop. To master the rhythm, we should realize that the emphasis is on "control", and the pursuit of "fast" imprecise rhythm without control is meaningless. Rigorous rhythm control will greatly improve our performance specifications.

Third, diversified forms to solve intonation practice problems

The pitch made in singing and musical instrument playing can match the pitch of a certain rhythm, which is called intonation. The intonation of the flute is based on twelve equal rules when accompanied by piano. But the piano is a fixed pitch of the twelve equal law, and the flute in the performance of the pitch can be adjusted with the direction of the air flow to make a large range of changes, so it has a strong adaptability to different temperament, can easily play five degrees of phase, twelve equal law, pure law of all the temperament. To study the intonation of the flute in the orchestra, because the Musical Instruments of the orchestra themselves use different temperament, resulting in the current music industry on the orchestra to use what temperament. In orchestra performance, as long as we can master the intonation of the twelve equal temperament, it is not difficult to adjust the intonation of other temperament according to the needs of the conductor or the style of the musical work and the harmonic polyphony.

Knowing the basic concept of intonation, its importance comes to the fore. When we listen to a person playing or singing, we will notice a slight deviation in intonation, so when a large orchestra plays, if there is a problem with individual intonation, the intonation problem will be more obvious when playing together. Because of the variety of instruments in the orchestra, each instrument is different in structure and material, and faces different intonation problems. String instruments play for a long time or the temperature rises, will make the strings relaxed, so the intonation problem of string instruments is low correction; As far as wind instruments are concerned, the pipe body will become slightly longer with the blowing of hot air or the rise of external temperature during performance, but at the same time, the air pressure will decrease, the sound speed will increase, and the frequency will also increase. Therefore, the prominent problem of wind instrument intonation is that it is corrected too high, so the primary problem in front of orchestra players is intonation. Orchestra performance requires each player to perform their duties and control the intonation of their instruments within the band pitch standard, so as to provide intonation guarantee for the performance of good music works. As the treble part of the orchestra, the deviation of intonation is particularly obvious. To solve the intonation problem, we must aim at the key target that leads to the intonation problem, and find the key factors mainly from the internal cause (the reason of own ability) and the external cause (the reason of external objective phenomenon).

1. Develop a sense of intonation cooperation in the orchestra. The first thing is to learn to listen to the other parts and connect correctly in intonation. In orchestra performance, the flute player's consciousness of playing is different from that of playing solo, and he should actively connect with other parts. Instead of stubbornly taking the pitch of the tuner as the standard, he should obey the pitch standard shared by everyone. At this time, even if the pitch is high or low, it should be consistent so as not to destroy the unity of intonation. Before the flute part solo, we should listen to other parts, find the melody with the same pitch as our own part or find the same pitch as the first note we played, and sing it out in the heart, so that the intonation can be connected accurately. The second is to learn to listen to other voices and harmonize with each other in intonation. In the timbre matching with the woodwind part, the flute most often plays the octave or the same interval with the oboe and clarinet to form a

mixed timbre, and the intonation problem will be particularly obvious when blowing the octave or the same interval, we must actively adjust when playing such an interval. Some experienced players will also remember which intonation of other wind parts are prone to problems and take the initiative to adjust in order to achieve intonation unity. In addition to the integration and unification of the intonation of the wind part, it is more important for the flute player to take the string intonation as the core standard in the orchestra performance, and only the integration and unification of the string intonation will not appear the disadvantage of high intonation of the wind. Finally, the intonation should be adjusted according to the requirements of harmony and mode in musical works. In playing harmony, the pitch requirements of different positions are different. In general, harmony is most common with major and minor triads and dominant and seventh chords. In the performance of harmony, the intonation requirements using pure temperament are the most consonant. The minor triad has a higher fifth, a higher third; Like the major triad in the dominant seventh, the seventh is lower. As far as modes are concerned, the modes used by different nationalities in different periods are different, and each mode has its special intonation requirements. We need to get a sense of what's going on and adjust the pitch as we play (Liang and Lv, 2017).

2. Establish the ability to adjust intonation quickly. Quick adjustment of pitch is a necessary quality for orchestra players. I once heard a good band player talk about not thinking that the standard tone is set in peace, every note in the process of playing needs to be adjusted. For a mature orchestra, tuning is just a procedure, which is no longer very important. What is important is the instantaneous capture and adjustment of intonation dynamics during performance. Many excellent performers can not guarantee that the sound is accurate once played, but they have a very quick adjustment ability, and they can find the corresponding intonation in a very short time, which requires the performer to learn in the long-term rehearsal process. As a flute player, the rehearsal of the ensemble is particularly important.

3. Use special methods to adjust intonation. When playing a soft slow movement or a long bass weakly, the player can appropriately insert the instrument a little, so that its standard tone is slightly higher, so that it will not be too difficult to play, and the intonation is also controlled. If the intonation deviation is too large, we can also take internal and external rotation of the flute mouthpiece; Head up and head down; Special methods such as increasing and decreasing air volume to ensure intonation, after all, intonation is very important in orchestra performance. It should be added that the above special intonation adjustment method will be widely used in the performance of modern music and other techniques, but it should be used with caution in the performance of classical symphonies.

On the issue of adjusting intonation, the important word is "adjustment". No matter what method is used to adjust, as long as the intonation is accurate, it is a good method. We need to flexibly use the above methods to "adjust, adjust and adjust" in intonation, so that the music we play will meet the needs of the orchestra. Playing without regard to intonation is useless, even if it is gorgeous.

Fourth, improve the overall quality of music and express the connotation of music

A musical work is not just a combination of musical notes. Excellent works contain historical culture, major events, and profound thoughts of the composer. For example, the Yellow River Canoria, which shows the history of China's War of Resistance against Japanese aggression; "Romeo and Juliet," a tragic love story, proves this point.

1. Total score recognition ability affects music sound

The composer expresses his inner state with the score, from which he can get the thoughts and intentions of the composer's writing. For the band works, through the reading of the total score, we can find the relationship between the band part harmony and motivation. However, for the players, they usually only get the partial spectrum of the sound they play, and only present the part they play in the score, which does not show the overall sound, so there are defects in the actual ensemble. However, in today's technologically advanced, culturally open and materially rich society, many people think that they can get inspiration by listening to and watching the recordings and videos of the world's top orchestras. However, this kind of blind listening will only bring negative effects on performance. Blind listening to the recording will keep the impression of the recording in the mind, easily ignore the details of the music, lose the rational understanding of the music score, and lack the logical thinking and creative ability of music in the performance process. Therefore, students must master the ability to read the total score, and only by deeply studying the total score can they play the score properly. For example, in Mozart's prelude to the Marriage of Figaro, the bassoon plays bars 194 through F (252 summaries). Bars 194 to 198 repeat the boring rhythm and notes, and students can only play the boring notes with a good taste if they can flash the harmony and melody of the whole band in their minds. At the empty bars of section E (section 209), students should also have the sound of other instruments in their minds, so that when the empty beat ends and enters, the solo (section 214) can be smoothly connected with the band, and the strength and phrase are natural and appropriate (Zhao, 2020).

2. the level of cultural accomplishment determines the expression of music connotation

At this level, he must think, learn, and study both as a musician and as a historian, a style scholar, a composer, and a listener. [11] Although this quote is attributed to Elizabeth A.H. Green in his book The Modern Conductor, Eugene. Ormandy's "The Art of Conducting", an explanation of the personal learning content of conducting, is also applicable to all observers of music. Each piece of music embodies the wisdom of the composer, contains the culture of mankind, and embodies the meaning of life. The performer must understand the historical background and the inherent traditions and styles of the musical work being performed in order to construct an interpretation of the work. For example, when playing Tchaikovsky's "Romeo and Juliet Symphony Overprelude", knowing nothing about the historical background of the story of Romeo and Juliet, knowing nothing about Tchaikovsky's orchetion and creation style, then this performance is like a vacuum performance, without value and connotation (Zhao, 2016).

Conclusion

It is very important to deal with the relationship between music performance and playing technique in flute teaching. Teachers should pay attention to the cultivation of students' musical literacy and aesthetic ability, pay attention to the cultivation of students' musical performance ability, pay attention to the combination of teaching and practice, so as to improve students' flute playing level and music quality. It is necessary to accurately practice difficult segments of the band to improve professional skills and master the key points and core points in order to comprehensively, comprehensively and throughout the whole process to improve the comprehensive literacy of symphony orchestra talents.

References

Liang, H., & Lv, J. (2017). Analysis on the teaching of Band fragment Performance Course, *Gehai*, (6), 627.

Long, M. (2006). On the Learning and Training of Symphonic Fragments for Viola Major in Conservatory of Music. *Huang Zhong Journal of Wuhan Conservatory of Music*.

Qin, J. (2015). *Discussion on flute teaching reform and innovation methods in colleges and universities*. College of Music, Baotou Normal University, Northern Music.

Wang, X. (2021). College flute teaching Status and innovative methods, *Drama Home*, 621.

Yan, Y. (2020). How to deal with the relationship between Musical expression and Performance Technique in Flute Teaching, Dalian University of Arts. *the Sound of the Yellow River*, (07).

Zhang, B. (2007). The Development of flute art in Europe -- A Series of Studies on Western Wind Instruments. *Huang Zhong, School Newspaper of Wuhan Conservatory of Music*.

Zhao, D. (2016). Study on Flute Performance in Orchestra. *Sound of the Yellow River*, (14), 82-83.

Zhao, J. (2020). *Basic Theories and Skills of flute Teaching in Colleges and universities, Blue Alloy Processing Technology*. School of Art, North University of China.

ภาคผนวก

คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ

1. ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

1.1 บทความพิเศษ (Special Article) บทความทางวิชาการพิเศษ ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการอย่าง เข้มข้น และผ่านการอ่านและพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักวิชาการในวงการวิชาการ/วิชาชีพ

1.2 บทความวิจัย (Research Article) ได้แก่ รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดๆ มาก่อน

1.3 บทความทางวิชาการ (Academic Articles) ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการมีความโดดเด่นเพื่อนำเสนอองค์ความรู้ใหม่สู่สังคม

1.4 บทความปริทรรศน์ (Review Article) เป็นบทความที่รวบรวมความรู้จากตำรา หนังสือ และวารสารใหม่ หรือจากผลงานและประสบการณ์ของผู้เขียนมาเรียบเรียงขึ้น โดยมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจารณ์ เปรียบเทียบ

1.5 ปกิณกะ (Miscellany) ได้แก่ บทความ ทบทวนความรู้ เรื่องแปล ย่อความจากวารสารต่างประเทศ การแสดงความคิดเห็น วิจารณ์ แนะนำเครื่องมือใหม่ ตำราหรือหนังสือใหม่ที่น่าสนใจ หรือข่าวการประชุมทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ

2. การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ใน Journal of Modern Learning Development ให้ผู้เขียนทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ให้ผู้เขียนบทความดาวน์โหลด Template บทความวิจัย หรือ Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ Template บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ซึ่งเป็นตัวอย่างของการเขียนบทความวารสาร โดยสามารถดาวน์โหลดได้ดังนี้

2.1.1 Template บทความวิจัย (.pdf) ตัวอย่างบทความ (.pdf) (.docx)

2.1.2 Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ (.pdf) ตัวอย่างบทความ (.pdf) (.docx)

2.1.3 Template บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ (.pdf) ตัวอย่างบทความ (.pdf) (.docx)

2.2 ให้ผู้เขียนบทความดาวน์โหลดหนังสือรับรองก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Modern Learning Development โดยสามารถดาวน์โหลดได้ที่ (.pdf) และให้กรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน พร้อมทั้งบทความที่เขียนส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสารเพื่อตรวจสอบเบื้องต้น

2.3 รอเจ้าหน้าที่ติดต่อกลับตามเอกสารที่แนบของผู้เขียนบทความที่ส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสาร เจ้าหน้าที่ส่งแบบ Google Form ให้ผู้เขียนดำเนินการตามแบบฟอร์มดังกล่าว

2.4 เจ้าหน้าที่แจ้งให้เข้าในระบบสมัครสมาชิกออนไลน์ของวารสารและ/หรือ (กรณีผู้สมัครแล้วต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ 2.1 และ 2.2 เช่นเดียวกัน) ถึงให้เข้าระบบได้ตามลิงค์นี้ https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/user/register (สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ระบบ Thaijo) เมื่อส่งบทความเข้าระบบแล้ว เจ้าหน้าที่จะดำเนินการตรวจสอบและดำเนินการตามขั้นตอนในการจัดทำบทความให้ผู้เขียนบทความทราบตามลำดับต่อไป

3. การตรวจสอบบทความและพิสูจน์อักษร

ผู้เขียนควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความให้กับบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

4. รูปแบบการจัดเตรียมบทความ

4.1 สำหรับภาษาไทย บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ดีด โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH SarabunPSK) ขนาดอักษร 16 จัดกั้นหลังตรง ส่วนบทความภาษาอังกฤษให้ใช้แบบอักษร Times New Roman ขนาดอักษร 12 ในการจัดให้มีระยะห่างระหว่างบรรทัดหนึ่งช่อง (Double spacing) ตลอดเอกสาร พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สั้นขนาดเอ 4 (A4) ระยะ ขอบกระดาษบน 1.5 นิ้ว, ล่าง 1 นิ้ว, ซ้าย/ขวา 1 นิ้ว พร้อมใส่หมายเลขหน้ากำกับทางมุมขวาบนทุกหน้า บทความไม่ควรยาวเกิน 20 หน้ากระดาษพิมพ์สั้น โดย นับรวมภาพประกอบและตาราง

4.2 ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

4.3 ชื่อผู้เขียน ตำแหน่งทางวิชาการ สาขา คณะ สังกัด/หน่วยงานของผู้ร่วมหรือที่ปรึกษาทุกคน โดยเรียงจากผู้เขียนบทความ 1 ผู้ร่วม 2,3,4 ตำแหน่งใต้ชื่อเรื่อง เยื้องชิดฝั่งขวาของหน้ากระดาษ มี E – mail ที่ติดต่อในการส่งบทความได้

4.4 มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 500 คำต่อบทคัดย่อ

4.5 กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 3-5 คำ

4.6 การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษรและหัวข้อย่อยขนาดเดียวกันต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ควรเว้น ระยะพิมพ์ 0.5 ช่วงบรรทัด

4.7 การใช้ตัวเลข คำย่อ และวงเล็บ ใช้เป็นตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Network Organization) เป็นต้น

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1) บทคัดย่อ (Abstract)

2) บทนำ (Introduction) ระบุความสำคัญของปัญหาการวิจัย

3) วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

4) ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่ม ตัวอย่าง และการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

5) กรอบแนวคิดในการวิจัย

6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ

7) อภิปรายผล/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยง ของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อๆ แต่ ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

8) ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป

9) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ในเชิงอรรถเท่านั้น เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บทความพิเศษ บทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ บทความวิจารณ์หนังสือ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1) บทคัดย่อ (Abstract)

2) บทนำ (Introduction)

3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับและมีกรอบแนวคิดผลสัมฤทธิ์ของบทความ

4) บทสรุป (Conclusion)

5) เอกสารอ้างอิง (References)

ตัวอย่างการจัดพิมพ์บทความ

ระบุหมายเลขไว้ด้านบนขวา (16 pt)

1. นิ้ว

← 1 นิ้ว **ชื่อบทความภาษาไทย (20 pt)** → 1 นิ้ว

Articles English (14 pt)

ชื่อ – นามสกุล ผู้เขียนบทความ (16 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด (16 pt)

Name - Surname of Article author (12 pt)

Agency (12 pt)

E-mail (12 pt)

****

บทคัดย่อ (18 pt)

(16 pt ไม่เกิน 350 คำ) .....

.....

คำสำคัญ : 3-5 คำ **(16 pt)**

Abstract (14 pt)

(12 pt ไม่เกิน 350 คำ).....

.....

Keywords : 3-5 words (12 pt)

บทนำ (18 pt)

(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....

.....

เนื้อหาแต่ละประเด็น ตามแบบบทความวิชาการ/วิจัยและอื่นๆ (18 pt)

(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....

.....

สรุป (18 pt)

(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....

.....

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....

.....

1 นิ้ว

↓

สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้นใช้ระบบ APA ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้ วงเล็บ เปิด-ปิด และระบุชื่อ-นามสกุล ของผู้เขียน ปี พ.ศ. และเลขหน้า ของเอกสารที่นำมาอ้างอิงกำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง เอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และผู้เขียนบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด การอ้างอิงเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

1. หากชื่อผู้แต่งอยู่หน้าข้อความที่อ้างถึงให้ใช้ชื่อผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2545 : 15-16) หรือ Baruard, Chester L, (1938 : 50)

2. หากชื่อผู้แต่งอยู่ท้ายข้อความที่อ้างถึง ให้ใช้ (ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น

1) กรณีผู้แต่ง 1 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อผู้เขียน, ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น (ชวลิต ประภวานนท์, 2545 : 19) หรือ (Chandler, Alfred D, 1962 : 42)

2) กรณีผู้แต่ง 2 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อที่ 1 และชื่อที่ 2, ปีที่พิมพ์: เลขหน้า) เช่น (ทองใส นามดี และวิทยา แสงทอง, 2556 : 20) หรือ (Chandler,Ralph C. and Plano Jack C, 1982 : 3)

3) กรณีผู้แต่งมากกว่า 3 คนขึ้นไป ครั้งแรกให้เขียนชื่อผู้เขียนทั้งหมด และครั้งต่อไปให้เขียนเป็นคณะ เช่น (ชื่อผู้เขียนคนที่ 1 และคณะ, ปีที่พิมพ์: เลขหน้า) เช่น (สมศักดิ์ วานิชยาภรณ์ และคณะ, 2556 : 23) หรือ (Argyris et al.,1972 :9)

4) การอ้างอิงท้ายบทความ ให้ใช้รูปแบบ APA เวอร์ชัน 6 ดังตัวอย่างนี้ (http://www.apastyle.org)

1) หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อเรื่อง.* (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์. เช่น

1.1) ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2543). *2475 การปฏิวัติสยาม.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

1.2) Simon,Herbert A. (1976). *Administrative Behavior*. (3rd ed.). New York: The Free Press.

2) บทความในวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. *ชื่อวารสาร*, ปีที่ (ฉบับที่), เลขหน้าที่ ปรากฏบทความในวารสาร. เช่น

2.1) ฉลอง พัฒนา. (2556). การสร้างฐานความรู้ในการบริหารจัดการชุมชน. *วารสารปกครองท้องถิ่น*, 1(1), 52-67.

2.2) Jurkovich,R (1974). A Core Typology of Organization Environments. *Administrative Science Quarterly*, 19 (2), 380-394.

3) วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานการวิจัย

ชื่อผู้วิจัย. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อเรื่อง.* ระดับของงาน.หน่วยงานที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัย

3.1 สมพร เกษตรศิริ (2550). *การบริหารจัดการองค์กรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

3.2 Jaffee,D. (2001). *The Development on New Generation of Thai Farmers to Propel Thai Eeonomy* . Research Report. College : Thepsatri Rajabhat University.

4) แหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์

ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ วัน เดือน ปี. แหล่งที่มา : Url

เช่น

พีรพล หาญพิชัยยุทธ. (2553). การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย. *ออนไลน์*.สืบค้นเมื่อ 7 กันยายน 2555. แหล่งที่มา http://www.buddhismth.com/index.hp?y.

BBC New. (2016). Etnical Alzheimers or Social Advocates solution. *Online.* Retrieved May 3, 2017. from : http://www.bbc.com/2016/ WORLD

5) รายงานการประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. *ชื่อเอกสารรวมเรื่องรายงานการประชุม.* วัน เดือน ปี. สถานที่จัด. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น สมาน นิดตาทอง. (2550). การพัฒนาการเรียนรู้แห่งศาสตร์ทางการจัดการ.*เอกสารประกอบการประชุมการประสานงานชุมชน.* 25 พฤศจิกายน 2550. โรงแรมนภานิมิต. กรุงเทพมหานคร: พิสุดการพิมพ์.

Natthabhan, S. (2000). The Besuty of Wonmen in Theravada Philosopy. *Nebraska Symposium on Motivation : voll. 38. Perspectives on Motivation.* 18 July 2000. Lincoln. USA: University of Nebraska Prees.

6) พจนานุกรม

ชื่อหนังสือ. (ปีที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน.* (2525). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน.

Shoter Oxford English dictionary. (2002). New York: Oxford University Press.

6. ส่วนภาพประกอบ (Figure) **และส่วนตาราง** (Table)

ภาพประกอบและตารางควรมีเท่าที่จำเป็น โดยพิมพ์หน้าละ 1 ภาพ หรือ 1 ตาราง สำหรับคำบรรยายภาพและตารางให้พิมพ์เหนือภาพหรือตาราง ส่วนคำอธิบายเพิ่มเติมให้ใส่ใต้ภาพหรือตาราง

7. ลิขสิทธิ์

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายลิขสิทธิ์ ผู้เขียนทุกท่านต้องลงลายมือชื่อในแบบฟอร์มใบมอบลิขสิทธิ์บทความให้แก่วารสาร พร้อมกับบทความต้นฉบับที่ได้แก้ไขครั้งสุดท้าย นอกจากนี้ ผู้เขียนทุกท่านต้องยืนยันว่าบทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์นั้น ได้ส่งมาตีพิมพ์เฉพาะใน Journal of Modern Learning Development เพียงแห่งเดียวเท่านั้น หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้เขียนอื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้เขียนต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์

8. การติดต่อโฆษณาและการสมัครสมาชิก

การติดต่อโฆษณา การสั่งซื้อ และการสมัครเป็นสมาชิกวารสารพัฒนาระบบการจัดการ กรุณาติดต่อ “กองบรรณาธิการวารสาร” ศูนย์พัฒนาเรียนรู้สมัยใหม่ บจก.พัฒนาเรียนรู้สมัยใหม่ เลขที่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190
https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/index
E-mail: journal1990jmsd@gmail.com

9. กำหนดการออกวารสาร

ฉบับที่ 1 มกราคม – กุมภาพันธ์
(เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)
ฉบับที่ 2 มีนาคม – เมษายน
(เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)
ฉบับที่ 3 พฤษภาคม – มิถุนายน
(เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)
ฉบับที่ 4 กรกฎาคม – สิงหาคม
(เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)
ฉบับที่ 5 กันยายน – ตุลาคม
(เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)
ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน – ธันวาคม
(เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

10. อัตราค่าวารสาร

กำหนดออกวารสารปีละ 6 ฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ 300 บาท (ไม่รวมค่าส่ง)

11. อัตราค่าสมาชิก

ปีละ 500 บาท

ใบสมัครเป็นสมาชิก

Journal of Modern Learning Development

ที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน บรรณาธิการ Journal of Modern Learning Development

ข้าพเจ้า (ชื่อภาษาไทย).....

(ชื่อภาษาอังกฤษ).....

ที่อยู่ (ที่สามารถติดต่อได้).....

.....

E-Mail : .....โทรศัพท์ ..... โทรสาร.....

มีความประสงค์จะขอรับสมัครเป็นสมาชิก Journal of Modern Learning Development

( ) สมาชิกประเภทรายปี 500 บาท

( ) เล่มละ 300 บาท

พร้อมนี้ ข้าพเจ้าได้ส่ง

( ) เงินสด

( ) อื่นๆ.....

โปรดนำส่ง Journal of Modern Learning Development

สถานที่ติดต่อ ☐ ที่บ้าน ☐ ที่ทำงาน

เลขที่.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์ ..... มือถือ.....

โทรสาร.....E-Mail : .....

ลงชื่อ.....

(.....)

(สำหรับเจ้าหน้าที่)

ค่าบำรุงปี พ.ศ.....

เลขที่ใบเสร็จ.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงบัญชีแล้ว.....

หนังสือรับรอง

ก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Modern Learning Development

เรียน บรรณาธิการ Journal of Modern Learning Development

ตามที่ ข้าพเจ้า.....

ได้ส่งบทความเรื่อง.....

.....

.....

.....

เพื่อตีพิมพ์ใน Journal of Modern Learning Development

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม ขอรับรองว่า บทความที่เสนอมา (ถ้ามี)นี้ยังไม่เคยได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาลงตีพิมพ์ในวารสารหรือแหล่งตีพิมพ์อื่นใด หรือได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วมยอมรับหลักเกณฑ์การพิจารณาต้นฉบับ ทั้งยินยอมให้กองบรรณาธิการมีสิทธิพิจารณาและตรวจแก้ต้นฉบับได้ตามที่เห็นสมควร พร้อมนี้ขอมอบลิขสิทธิ์บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ให้แก่ **ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่** หากมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์เกี่ยวกับภาพ กราฟ ข้อความส่วนใดส่วนหนึ่ง และหรือข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม/ยินยอมรับผิดชอบแต่เพียงฝ่ายเดียว

หาก กองบรรณาธิการ Journal of Modern Learning Development ตรวจพบว่าคำรับรองดังกล่าว ไม่เป็นความจริง กองบรรณาธิการ Journal of Modern Learning Development มีสิทธิยกเลิกบทความของผู้นิพนธ์ออกจาก Journal of Modern Learning Development ได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้นิพนธ์ทราบล่วงหน้า และผู้นิพนธ์ทุกท่านขอรับรองและยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว พร้อมทั้งลงนามรับรองไว้ที่ข้างท้ายของหนังสือรับรองฉบับนี้

ลงนามผู้เขียนหลัก (ชื่อที่ 1)

.....

(.....)

ลงนามผู้เขียนร่วม (ชื่อที่ 2)

.....

(.....)

ข้อมูลติดต่อ (เฉพาะผู้เขียนหลัก)

Facebook : .....

ID : Line .....

E : mail .....

เบอร์โทร .....

หมายเหตุ: ให้ผู้เขียนหลักและผู้เขียนร่วมลงนามให้ครบทุกท่าน หากมีผู้เขียนมากกว่า ท่าน สามารถเพิ่มเติมรายชื่อผู้ลงนาม 2 ข้างท้ายได้ตามจำนวนผู้เขียนบทความทั้งหมด

รูปแบบการตีพิมพ์

Journal of Modern Learning Development

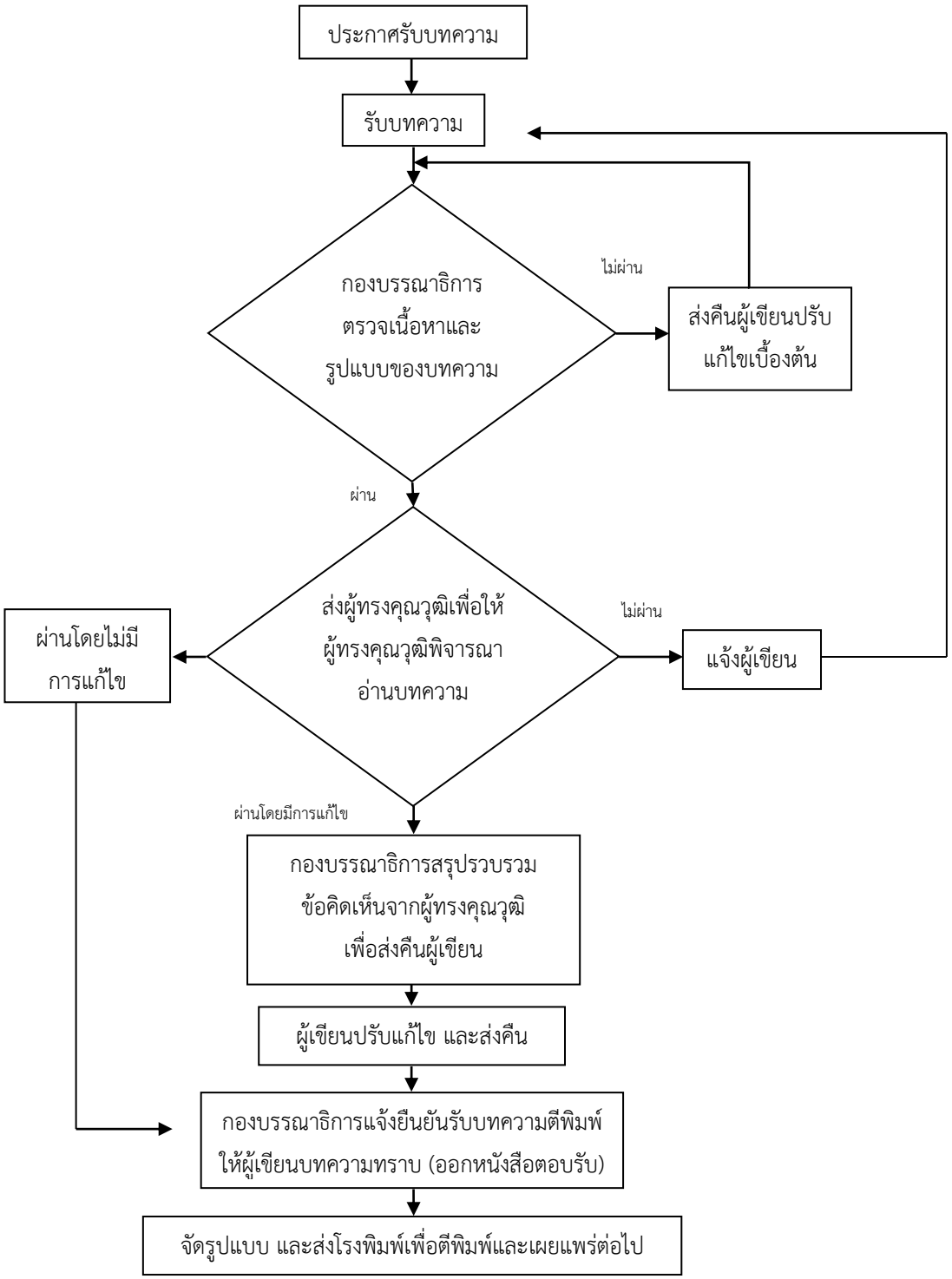

จริยธรรมในการตีพิมพ์

จริยธรรมการตีพิมพ์

บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารนักบริหารที่ตนรับผิดชอบ และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหากับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ

2. บรรณาธิการจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ

3. บรรณาธิการจะต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้นๆ

4. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียน และผู้ประเมิน

5. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

6. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้นำว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

7. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียนซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

บทบาทและหน้าที่ของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องรับรองว่า บทความที่ส่งมาพิจารณาไม่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่ใดมาก่อน และไม่ส่งต้นฉบับบทความซ้ำซ้อนกับวารสารอื่น

2. ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย จะต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง

3. ผู้เขียนจะต้องปรับแก้ไขบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารในหัวข้อ “คำแนะนำสำหรับผู้เขียน”

4. ผู้เขียนที่มีชื่อในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัย

5. ผู้เขียนจะต้องอ้างอิงผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว ทางวารสารจะไม่รับผิดชอบใดๆ ทั้งสิ้น)

6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารวิชาการที่ไม่ได้อ่านมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในอ้างอิง และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากจนเกินไป

7. ผู้เขียนจะต้องปรับแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

8. ผู้เขียนจะต้องระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และจะต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)

9. ในบทความผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป

10. ผู้เขียนไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่ถูกถอดถอนออกไปแล้ว เว้นแต่ข้อความที่ต้องการสนับสนุนนั้นเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการถอดถอน และจะต้องระบุไว้ใน เอกสารอ้างอิงด้วยว่า เป็นเอกสารที่ได้ถูกถอดถอนออกไปแล้ว

บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ

2. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่า ตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้นๆ

3. ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขาวิชานั้นๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้เขียนบทความไม่ได้อ้างถึง เข้าไปในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ

4. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

5. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่นๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ

Publication Ethics

Duties of Editors

1. The editor will assess the paper quality for publication and select only those passing through the reviewing process, in which the clarity of and congruence with the journal policy must be prioritized. The selected paper must contain a body of knowledge that reflects valuable perception and a theoretical framework derived from experiences or textual/research synthesis. A grounded theory or a conceptual model contributing to further research must be preferably included.

2. No information regarding the paper's author(s) or reviewers shall be revealed to irrelevant parties during the paper reviewing process.

3. The paper published formerly elsewhere must not be accepted by the editor for publication. Plagiarism must be scrutinized seriously by using the credible detecting software. The paper detected as bearing plagiarism must be frozen for further evaluation, the author(s) will be contacted to ask for explanation to support the editor's decision to accept or reject the said paper.

4. The editor must not bear any conflict of interest with the author(s) or the reviewer(s).

5. The editor must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

6. The editor must consider for publication only the paper conducted with valid methodology and yielding accurate findings, and the quality of which serves as the main indicator for publication.

7. In case the editor detects plagiarism or false data in the submitted paper and hence deciding for revocation with which the author(s) refuse(s) to comply, the editor has thus full rights and responsibility to proceed with the revocation process without the author(s)'s prior consent.

Duties of Authors

1. The author has to assure that his/her paper has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals.

2. The author shall not commit any degree of plagiarism in his/her paper.

3. The author shall produce his/her manuscript format in accordance with the 'guideline to authors' stated in the journal.

4. The author whose name listed in the paper shall contribute to paper production or research-related procedure.

5. All pictures, figures, or tables appearing in the paper must be cited properly with their source(s) accurately identified. The author(s) shall be solely liable to any legal suit, if any.

6. The author shall verify the accuracy of content and format in both 'in-text' citations and references, no citation(s) shall be made for unread references, and the proper number of citations is preferable.

7. The author is required to correct or rework on their paper in due time as assessed and advised by reviewers and the editorial board.

8. The author shall identify the source(s) of research fund (if any) as well as any applicable conflict of interest.

9. Findings must be presented in accordance with the acquired data. No exploitation (false summary, or distortion or biased selection of data/finding) shall be committed.

10. No reference shall be made to any revoked article unless the cited statement refers to that in the revocation procedures. A statement must be additionally provided in the said reference as 'the revoked article'.

Duties of Reviewers

1. The reviewer must keep confidential of the submitted paper and avoid revealing a partial or all of the information of the said paper to irrelevant parties during the paper reviewing process.

2. Perceiving as having a conflict of interest with the paper's author(s) that may inhibit his/her freedom of expression, the reviewer should notify the editor at once and deny taking part in the reviewing process of the said paper.

3. The reviewer should evaluate the paper that fits with their area of his/her expertise, by assessing the paper's contribution to the discipline, quality of analysis, and intensity of literature review related to the topic of study. Advices should also be provided regarding the literature failed to be included by the author(s), and personal judgment without supportive evidences should not be used as a criterion for paper evaluation.

4. The reviewer must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

5. In case of the plagiarism detecting, the reviewer must notify the editor at once.

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่
บจก.พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี
https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/index
E-mail : journal1990jmsd@gmail.com